כתבי אברהם מאפו

אהבת ציון



כִּתְבֵי
אַבְרָהָם מַאפּוּ

יעקב יהודה סרנה
שבט תרצ"ג

אַבְרָהָם מַאפּוּ

אַהֲבַת צִיּוֹן

עִם מָבוֹא מֵאֵת

יַעֲקֹב פִיכְמַן

הוֹצָאַת „אֲחִיסֵפֶר", וַרְשָׁה.

הַמִּמְכָּר אֵצֶל חֶבְרַת „צֶנְטְרַל", וַרְשָׁה

סוֹפְרֵי הַמּוֹפֵת הָעִבְרִים לָעָם וְלִבְנֵי הַנְּעוּרִים

כִּתְבֵי אַבְרָהָם מַאפּוּ

בַּחֲמִשָּׁה סְפָרִים

הוֹצָאַת „אֲחִיסֵפֶר", וַרְשָׁה

תרפ"ח 1928

יַעֲקֹב פִּיכְמַן / אַהֲבַת צִיּוֹן

מָבוֹא

A. MAPU
Ahawat Zion — powieść historyczne
Wydawnictwo „Achisefer", Warszawa 1928

Printed in Poland

Druk. Sikora i Milner Nowolipki 6.

אַהֲבַת־צִיּוֹן

(מָבוֹא)

א.

אֵיךְ נִכְתַּב הַסֵּפֶר?

לִפְנֵי מֵאָה שָׁנָה בְּעֵרֶךְ נִכְתַּב. כֵּן, סֵפֶר נִפְלָא זֶה שֶׁלֵּחוֹ לֹא נָס וְאוֹר עֵינוֹ לֹא כָהָה עַד הַיּוֹם, בֶּן מֵאָה יִהְיֶה בְּעוֹד שָׁנִים מְעַטּוֹת. מִיּוֹם שֶׁנִּתְפַּרְסֵם בִּדְפוּס אָמְנָם עָבְרוּ רַק שִׁבְעִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה, אֲבָל פְּרָקָיו הָרִאשׁוֹנִים נִכְתְּבוּ עוֹד עֶשְׂרִים שָׁנָה קֹדֶם לָכֵן. בֶּן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם הָיָה הַמְשׁוֹרֵר בְּעָרְכוֹ בְּיָד לֹא־מְנֻסָּה אֶת דַּפֶּיהָ הָרִאשׁוֹנִים שֶׁל יְצִירָה זוֹ, שֶׁבָּהּ מַתְחִילָה תְקוּפָה חֲדָשָׁה בְּסִפְרוּתֵנוּ — תְּקוּפַת הַ פְּ ר וֹ זָ ה הַ סִּ פּ וּ רִ י ת הַ מְּ ק וֹ רִ י ת, וּלְמַעְלָה מִבֶּן אַרְבָּעִים הָיָה בְּצֵאת הַסֵּפֶר לָאוֹר. חֶבְלֵי לֵדָה אֲרֻכִּים כָּאֵלֶּה הָיוּ לָרוֹמָן הָעִבְרִי הָרִאשׁוֹן.

הָבָה וַאֲסַפֵּר לָכֶם, אֵיךְ וְאֵיפֹה נִכְתַּב הַסֵּפֶר הַמְצֻיָּן הַזֶּה.

בִּסְבִיבוֹת עִיר קוֹבְנָה יֵשׁ גִּבְעָה נִשָּׂאָה — גִּבְעַת הָאַלֶּקְסוֹטִי יִקָּרֵא לָהּ. רְחוֹקָה הִיא מֵרַעַשׁ עִיר וַהֲמוֹן אָדָם, וְעַל רֹאשָׁהּ, בְּסֵתֶר גַּנִּים וָיַעַר, עוֹמֶדֶת סֻכַּת עֵץ עַתִּיקַת־יָמִים, מִשְׁכַּן בְּדִידוּת וּדְמָמָה. לְעֵינֵי הַיּוֹשֵׁב בָּהּ יִתְגַּלֶּה נוֹף הַנִּימַן הַיָּרֹק, נוֹף נַחֲלֵי מַיִם עַלִּיזִים וּמַרְאוֹת שָׂדֶה וָיַעַר. הָעִיר קוֹבְנָה, הַיּוֹשֶׁבֶת עַל מַיִם רַבִּים אֵלֶּה, נִרְאֵית מִמֶּרְחָק זֶה כֻּלָּהּ שַׁאֲנַנָּה וּסְדוּרָה וּנְקִיָּה. וְהָאִישׁ הָרוֹאֶה אוֹתָהּ מִכָּאן שָׁכֹחַ יִשְׁכַּח אֶת כָּל הַסְּחִי וְהַמָּאוֹס אֲשֶׁר

יַלְדוּתוֹ וְטַל נְעוּרָיו לֹא יָבֵשׁ. עַל כָּל הַסֵּפֶר שָׁפוּךְ נֹגַהּ הַשַּׁחַר. כָּל נִיב בּוֹ דּוֹרֵשׁ טוֹב לַחַיִּים, וְכָל אֹמֶר בּוֹ יָעִיד, כִּי לָאֹשֶׁר נוֹצַרְנוּ.

סֵפֶר טוֹב זֶה נוֹלַד בְּמַזַּל הָאַהֲבָה.

ב.

שִׁירַת הֶחָזוֹן.

כָּל הַגַּעְגּוּעִים לְחָזוֹן, לְשִׁירַת הָעֹז הַנִּשְׁכָּחָה, שֶׁנִּתְעוֹרְרוּ עִם זָהֳרֵי מָשִׁיחַ בִּמְאוֹת הַשָּׁנִים הָאַחֲרוֹנוֹת וּמָצְאוּ אֶת בִּטּוּיָם הַנִּמְרָץ הָרִאשׁוֹן בְּשִׁירַת ר' משֶׁה חַיִּים לוּצַטוֹ, חִלְחֲלוּ עוֹד יָמִים רַבִּים בְּדִמְדּוּמֵי הַהַשְׂכָּלָה וּבִקְשׁוּ אֶת תִּקּוּנָם. כְּאוֹתוֹת יֶרֶק, הַמִּתְגַּלִּים חֲרֵדִים וְחִוְּרִים בְּרֵאשִׁית אָבִיב מִתּוֹךְ הַשַּׁלֶּכֶת שֶׁל אֶשְׁתָּקַד, נִצְּצוּ מִתּוֹךְ תִּלֵּי־תִּלִּים שֶׁל מְלִיצָה גַּעְגּוּעִים בִּיְשָׁנִים לַטֶּבַע, לְמֶרְחֲבֵי חַיִּים. אַךְ בֵּין מְלִיצֵי הַתְּקוּפָה וּבֵין חוֹפֵי הַנְּבוּאָה הַנִּשָּׂאִים רָבַץ הַשִּׁמָּמוֹן שֶׁל חִדְלֵי־דוֹרוֹת, וַאֲפִילוּ מְשׁוֹרֵר רַב־יְכֹלֶת כְּרַמְחַ"ל לֹא עָצַר כֹּחַ לַעֲמֹד בְּחוּג שִׁמְשׁוֹ וְחָשׁ מִפְלָט לוֹ לְעַרְפִלֵּי הַהֲזָיָה. רַבִּים נָשְׂאוּ בְּלִבָּם אֶת הַצִּמָּאוֹן לְשִׁירַת קֹדֶשׁ, לְנִיב־נְבוּאָה, אֲבָל עַד יְמֵי מַאפּוּ וּמִיכַ"ל נִסְתַּם חָזוֹן. כָּל הַנְּטָפִים הַבּוֹדְדִים, שֶׁהָיוּ מְפַכְפְּכִים בְּקַרְקַע הַתְּקוּפָה, לֹא נִקְווּ יַחַד לְפֶלֶג־אֱלֹהִים.

„אַהֲבַת צִיּוֹן" — הָיָה הַפֶּלֶא הָרִאשׁוֹן. בְּסֵפֶר אֲבִיבִי זֶה נֶעֶשְׂתָה קְפִיצַת צַנָּק זוֹ מִתְּהוֹמוֹת הַמֵּצַר לְפִסְגַּת הַקְּדוּמִים. כָּל מַה שֶּׁצָּמַח עַד עַתָּה בַּחֲרָדָה, זִנֵּק עַתָּה בְּבַת אַחַת כְּיַעַר מְלַבְלֵב. כָּל פְּזוּרֵי הַתְּקוּפָה, מֵרַמְחַ"ל וְעַד שָׁלוֹם הַכֹּהֵן וּשְׁלֹמֹה לֵוִיזוֹן, אָסְפוּ עַתָּה, כִּלְאָטָה בּוֹטֵחַ, לְמִשְׁמֶרֶת עוֹלָם. בְּ„אַהֲבַת צִיּוֹן" יָצְאָה הַשִּׁירָה הָעִבְרִית הַחֲדָשָׁה מִכְּלָל נִסָּיוֹן. לַגַּעְגּוּעִים הַכְּתוּמִים, שֶׁקָּמוּ בְּלֵב הָאֻמָּה, נִתַּן נִיב־שְׂפָתַיִם. לַדּוֹר הַיָּתוֹם, נִתַּן הַסֵּפֶר הָרִאשׁוֹן, שֶׁנּוֹצַר כֻּלּוֹ בְּרוּחַ־הַקֹּדֶשׁ.

בִּמְבוֹאוֹתֶיהָ הַצָּרִים וְרָאָה אוֹתָהּ כְּבִירַת־קְדוּמִים מְלֵאַת הוֹד וּקְסָמִים. בְּמִקְלַט שֶׁקֶט זֶה יִשְׁכַּח הָאָדָם גַּם אֶת כָּל סְחִי וְאֶת כָּל מָאוֹס אֲשֶׁר בַּחַיִּים בִּכְלָל, וְרָאָה אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ שַׁאֲנָן וּמְסֻדָּר וְטָהוֹר – כִּרְאוֹת הָעַיִן אֶת כָּל מַרְאֶה מִמֶּרְחַקִּים רַבִּים.

אֶת מַחֲבוֹאֵי הַגִּבְעָה הַנֶּהְדָּרָה הַזֹּאת חָמַד לוֹ מַאפּוּ הַצָּעִיר בִּהְיוֹת עָלָיו רוּחַ ה׳ הַטּוֹבָה. שָׁמָּה נִמְלַט מִקַּדְרוּת חַיָּיו, חַיֵּי מוֹרֶה עִבְרִי, עָנִי וּמְדֻכָּא, בּוֹדֵד וְנִרְדָּף מִקַּנָּאֵי הָעִיר אֲפֵלֵי־הַנֶּפֶשׁ. כַּאן מָצָא שׁוּב אֶת נְעוּרָיו הָאֲבוּדִים, וּמַתַּת הַדִּמְיוֹן וְהַשִּׁיר הָיְתָה לוֹ שִׁלּוּמִים תַּחַת כָּל עָנְיוֹ וְעֶלְבּוֹנוֹ בְּעוֹלַם הַמְּצִיאוּת. בְּשִׁבְתּוֹ פֹּה רָחֹק רָחֹק מֵהַחַיִּים אֲשֶׁר שָׁם בַּמּוֹרָד, וּבִמְקוֹמָם רִקְמָה הֲוָיָה זַכָּה, שַׁאֲנַנָּה, בִּהְיוֹת עוֹד הָעוֹלָם רַךְ וְטוֹב וְתָמִים וְהוּא חוֹסֶה כֻּלּוֹ בְּצֵל נֹעַר וְאַהֲבָה. כַּאן נָמַסּוּ כָּל הָאֱסוּרִים. מֵרֹאשׁ גִּבְעָה נִשָּׂאָה זוֹ שִׁלַּח אֶת דִּמְיוֹנוֹ כְּצִפּוֹר דְּרוֹר, וּמִמַּעֲמַקֵּי יָמִים רְחוֹקִים דָּלָה מַרְאוֹת חַיִּים וּנְפָשׁוֹת חַיּוֹת, אֲשֶׁר שִׁוּוּ הוֹד חָדָשׁ עַל יַלְדוּת הָאֻמָּה, הוֹד טֶבַע וּגְבוּרָה נִשְׁכָּחָה.

סֵפֶר כָּזֶה יִתֵּן לָעָם כְּ א וֹ ת חֶ סֶ ד. רַק בְּקַדְמוּת שַׁחַר, לְנֹכַח יוֹם חָדָשׁ, יָרֹן לֵב הַמְשׁוֹרֵר בִּמְתִיקוּת וּמְלֵאוּת וְצַחוּת כָּאֵלֶּה. בְּ„אַהֲבַת צִיּוֹן" אָחֵה הַחוּט שֶׁנִּתַּק בְּיוֹם מְאֵרָה. עוֹד פַּעַם נָתַן אֶת קוֹלוֹ הַזָּמִיר שֶׁנֶּאֱלַם בְּיַעַר־יְהוּדָה לְיָמִים רַבִּים.

אוֹתָם הָרְגָעִים הַקְּדוֹשִׁים עַל גִּבְעַת הָאַלֶּקְסוֹטִי הָיוּ שְׁעַת־רָצוֹן גְּדוֹלָה לָאֻמָּה. זֹאת הָיְתָה שִׁיבַת הַשְּׁכִינָה לְהֵיכָלָהּ הֶעָזוּב; זֹאת הָיְתָה הַשָּׁעָה הַמַּכְרַעַת בְּהִתְאַבְּקוּת הַגֶּנְיוּס שֶׁל הַיְצִירָה הָעִבְרִית.

לֹא יָמִים וְלֹא יְרָחִים יִכָּתֵב סֵפֶר כָּזֶה, אֲשֶׁר יַצּוּ אֶת חַסְדּוֹ לְדוֹרוֹת רַבִּים. עֶשְׂרִים שְׁנוֹת חַיִּים וִיצִירָה, שְׁנוֹת תִּקְוָה וְיֵאוּשׁ נִתְּנוּ לְעֶשְׂרִים וְתִשְׁעַת הַפְּרָקִים הָאֵלֶּה. בְּשָׁעָה שֶׁעָלָה הַסֵּפֶר בְּמַחֲשָׁבָה לִפְנֵי יוֹצְרוֹ הָיָה עוֹד עֶלֶם רַךְ וְחוֹלֵם, וּבַהֲבִיאוֹ אֶת מְלַאכְתּוֹ עַד קְצָהּ הָיָה כְבָר גֶּבֶר בַּחֲצִי יָמָיו, רַב נִסָּיוֹן וּשְׂבַע עָמָל. אֲבָל בְּכָל הַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם לֹא עֲזָבוּ תֹּם

סַמְמָנֵי צֶבַע, בְּיַחַד עִם הַצֵּל הַנֶּעְלָם הַחוֹפֵף כְּחֻפַּת אֱלֹהִים עַל כָּל הַחַיִּים — כָּל זֶה מוֹרֶשֶׁת הַמִּקְרָא, אֲשֶׁר פָּתַח אֶת כָּל חֲדָרָיו לִמְשׁוֹרְרוֹ הֶחָדָשׁ.

מַפְלִיאָה אֻמָּנוּת הַסִּפּוּר שֶׁל הַפֶּרֶק הָרִאשׁוֹן. כְּלוּם אֵין זֶה פֶּרֶק מִסִּפּוּרֵי הַמִּקְרָא מַמָּשׁ? אוֹתָהּ פַּשְׁטוּת רְצִינִית שֶׁל מְסִירַת עוּבְדוֹת בְּלֹא כָּל כַּוָּנָה אַחֶרֶת. אוֹתָהּ יְכֹלֶת לְהַכְנִיס אוֹתָנוּ בְּבַת אַחַת לְלֵב הַמְּאוֹרָעוֹת, לְהַטְעִים אֶת הַדְּבָרִים בְּלֹא הַטְעָמָה, לְהַבְלִיט אֶת הָעִקָּר וְשֶׁלֹּא יְעֻמְעַם גַּם הַטָּפֵל — כָּל אֵלֶּה הֵן סְגֻלּוֹת הַסִּפּוּר הַמִּקְרָאִי, פֶּלֶג צָלוּל זֶה אֲשֶׁר גַּם בְּהַיְשִׁירוֹ לֶכֶת וְגַם בְּלָפְתוֹ אָרְחוֹת דַּרְכּוֹ, יִשְׁמֹר בְּמַעֲמַקָּיו אֶת כָּל בָּבוּאוֹת הַנּוֹף וּמִסְתָּרָיו.

בְּשִׁירָה זוֹ שָׁבָה לְפַעַם אֶת הָאֻמָּה רוּחַ הָאַגָּדָה, שֶׁהָיְתָה מְפַרְפֶּרֶת וְנִלְחֶמֶת עַל נַפְשָׁהּ מִיּוֹם חֲתוֹם חָזוֹן. בַּפַּעַם הָרִאשׁוֹנָה אַחֲרֵי דוֹרוֹת רַבִּים גָּבְרָה שׁוּב הָאַגָּדָה עַל הַהֲלָכָה. שׁוּב הֵצִיצָה יַלְדוּת הָעוֹלָם בְּעֵינֶיהָ הַכְּחֻלּוֹת, וּפְנֵי הַחַיִּים נָהֲרוּ מִסּוֹד כָּמוּס. שׁוּב הֻכְשַׁרְנוּ לָשֶׁבֶת עַל הָעַיִן, לְסַפֵּר וּלְהַקְשִׁיב אֲרֻכּוֹת וְלִרְקֹם עִם שַׂר הָעוֹלָם אֶת רִקְמַת הַהֲוָיָה. לְאַחַר ר׳ נַחְמָן מִבְּרַצְלַב, בַּעַל־הָאַגָּדָה הַמֻּבְהָק, שֶׁחָרַשׁ אֶת קַרְקַע הַבְּתוּלָה, נָתְנָה אַדְמָתֵנוּ אֶת יְבוּל הַהִלּוּלִים הָרִאשׁוֹן.

זֶה לֹא הָיָה עוֹד סִפּוּר־הַמַּעֲשֶׂה דֶּרֶךְ־אַגַּב, אוֹתָם טְלָאֵי־הֶחָזוֹן שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם רַק מִשּׁוּם מַעֲשֵׂה־נֵס, אוֹ מָשָׁל וְנִמְשָׁל. הָעֵינַיִם נִפְקְחוּ לִרְאוֹת, — צָמְאוּ לִרְאוֹת, לִסְפֹּג אֶת מַרְאוֹת הָעוֹלָם וּלְהַפְלִיג בִּכְלֵי־הַשַּׁיִט הַקַּלִּים שֶׁל הַדִּמְיוֹן.

„אַהֲבַת צִיּוֹן" הָיָה בְּעִקָּר סִפּוּר לִשְׁמוֹ. לְשֵׁם שִׁפְעַת מַרְאוֹתָיו וּסְבַךְ הַחַיִּים הַמְגֻמָּרִים. הַמְסַפֵּר נוֹהֵג בְּגִבּוֹרָיו כְּמוֹ בַּאֲנָשִׁים חַיִּים. עָרֹם יַצְרִים לְהַחֲזִיק אוֹתָנוּ תָּמִיד בְּמַצָּב שֶׁל חֲרָדָה, וְהַקּוֹרֵא אֵינוֹ יָכוֹל לְהָשִׁיב אֶת רוּחוֹ אַף רֶגַע. אֲבָל כָּל זֶה אֵינוֹ אֶלָּא כְּדֵי לְשַׁעֲשֵׁעַ אֶת עַצְמוֹ, כְּדֵי לְשַׁעֲשֵׁעַ אוֹתָנוּ — כְּדֵי שֶׁיּוּכַל אַחַר־כָּךְ, בִּמְלֹא סְאַת הַיִּסּוּרִים, לְהַרְבּוֹת אֶת הַשִּׂמְחָה בְּאָהֳלֵי יְשָׁרִים. עַל כֵּן גַּם הַקּוֹרֵא יִחְיֶה עִמּוֹ אֶת חַיֵּי הָאַגָּדָה.

ג.

אֳמָנוּת הַסִּפּוּר.

בְּ„אַהֲבַת צִיּוֹן" מִתְחַדֶּשֶׁת אֳמָנוּת־הַסִּפּוּר הָעִבְרִית, שֶׁהָלְכָה הָלֹךְ וָרָדֹת לְאַחַר חֲתִימַת הַמִּקְרָא. בְּסִפּוּרֵי הָאַגָּדָה וְהַמִּדְרָשׁ יֶשְׁנָם אָמְנָם יְסוֹדוֹת חֲזָקִים שֶׁל אֶפּוֹס עִבְרִי. אֵין עֲרוֹךְ לָרִתְמוּס הַחַי שֶׁל סִפּוּרִים מְצֻמְצָמִים וּשְׁקוּיֵי לְשַׁד אֵלֶּה, שֶׁבָּהֶם מִתְבַּטְּאָה מְקוֹרִיּוּת צְמֻקָּה שֶׁל תְּפִיסַת־עוֹלָם הַרְמוֹנִית, וּבָאָה לִידֵי גִלּוּי פַּשְׁטוּת רַבַּת־חֵן וּבְדִיחוּת עֲמָמִית מְיֻחָדָה בְּמִינָהּ וּבְסִגְנוֹנָהּ. כָּל שִׁכְבַת הַנֶּפֶשׁ הָעֲמָמִית הַזֹּאת כְּבָר הִפְרְתָה וְעוֹד עֲתִידָה לְהַפְרוֹת אֶת יְצִירַת תְּקוּפָתֵנוּ, הַשּׁוֹאֶפֶת לְמַמָּשׁוּת טִבְעִית וֶאֱמֶת. מִתּוֹךְ קַרְקַע בָּרִיא זֶה צָמְחוּ סִפּוּרֵי־הָעָם הַמְאֻחָרִים, שֶׁעִם כָּל לִקּוּיֵיהֶם הַמְרֻבִּים, מִלְּאוּ אֶת חַיֵּינוּ צַהֲלַת שִׁירָה חֲדָשָׁה. אָכֵן לִכְלָל אֳמָנוּת סִפּוּרִית גְּדוֹלָה לֹא בָאוּ כָּל הַנִּסְיוֹנוֹת הָאֵלֶּה. כָּל זֶה אֵינוֹ אֶלָּא חֹמֶר, קְטָעִים, פֵּרוּרִים בּוֹדְדִים, וְלֹא בִנְיָן.

בְּ„אַהֲבַת צִיּוֹן" גִּלָּה הַגֶּנְיוּס הָעִבְרִי שׁוּב אֶת כֹּחוֹ לְשִׁירָה אֶפִּית גְּדוֹלָה, אֶת כִּשְׁרוֹנוֹ הָאָבוּד לָצֶקֶת בִּיצָקָה אַחַת פֵּרוּרֵי הֲוָיָה נִפְרָדִים וּלְסַפֵּר בִּנְשִׁימָה רְחָבָה עֲלִילוֹת חַיִּים גְּדוֹלוֹת, סְפוּגוֹת תֹּם וּתְבוּנָה, מַמָּשׁוּת וְדִמְיוֹן בְּאוֹתָהּ פְּרוֹפּוֹרְצִיָּה מֻצְלַחַת, שֶׁנִּתְּנָה רַק לִמְשׁוֹרְרוֹ שֶׁל דּוֹר הוֹלֵךְ יָשָׁב לְאֵיתָנוֹ. סֵפֶר שָׁלֵם זֶה, זַךְ הַסִּגְנוֹן וּמְלֵא הַבִּטּוּי, הַבָּנוּי כֻּלּוֹ בְּיַד אֱמוּנָה, הָיָה כְּעֵין מַחָאָה נֶגֶד אוֹתוֹ הָרִשּׁוּל וְהַחֲטִיפוּת וְהַזִּלְזוּל שֶׁהָיוּ נוֹהֲגִים בְּסִפּוּר־הַמַּעֲשֶׂה גַּם אֵלֶּה, שֶׁבְּלִבָּם הָיְתָה מְפַעְפַּעַת חֶדְוַת חָזוֹן וְשֶׁנּוֹצְרוּ מִבֶּטֶן וּמִלֵּדָה לְנַחֵם אֶת הָעוֹלָם מֵעִצְּבוֹנוֹ.

בְּ„אַהֲבַת צִיּוֹן" שָׁב הָאֶפּוֹס הָעִבְרִי אֶל אֲפִיקָיו הָעַתִּיקִים – אֶל הַתַּנַ"ךְ, אִם גַּם קָלַט הַרְבֵּה מִיסוֹדוֹת הַסִּפּוּר הַמַּעֲרָבִי. אוֹתָהּ תַּמְצִית חַיִּים בְּשִׂרְטוּטִים מֻעָטִים וְאוֹתוֹ הַהֵד בַּמֶּרְחָק שֶׁל כָּל קַו וְדִבּוּר בּוֹדֵד, הָעוֹשֶׂה אֶת הַמְפֹרָשׁ רַק מַפְתֵּחַ לַסָּתוּם, לַאֲשֶׁר לֹא פֹּרַשׁ. אוֹתָהּ בְּהִירוּת הַדְּמוּת בְּלֹא

טִפּוּסִית זו, שֶׁבָּהּ נִכְתְּבוּ רֹב סִפְרֵי־הַמְּלִיצָה בִּתְקוּפוֹת הַיְּרִידָה הַמְּמֻשָּׁכוֹת; אַף לֹא אוֹתוֹ הַסִּגְנוֹן הַזָּר, חַד־הַצֵּרוּפִים וַעֲשִׁיר־הַחִדּוּשִׁים, שֶׁבּוֹ הִשְׁתַּמְּשׁוּ מְשׁוֹרְרֵי סְפָרַד עַל דֶּרֶךְ הַמְּלִיצָה הָעֲרָבִית — סִגְנוֹן זֶה, שֶׁעִם כָּל הַכֹּחַ הַפִּיּוּטִי הַשָּׁקוּעַ בּוֹ לֹא הָיָה עָלוּל לְהֵעָשׂוֹת, מֵרֹב זָרוּתוֹ, לְשׁוֹן־עָם וְהָיָה מְכֻוָּן בְּעֶצֶם רַק לַחֲרִיפֵי־הַהַשָּׂגָה, לַמַּשְׂכִּילִים. בְּסִגְנוֹנוֹ שֶׁל „אַהֲבַת צִיּוֹן" הָיְתָה אוֹתָהּ רַעֲנַנּוּת שֶׁל לָשׁוֹן צְרוּפָה וּמְקֻבֶּלֶת כְּאַחַת, — הָיְתָה מְזִיגָה זוֹ שֶׁל תִּפְאֶרֶת וָתֹם, שֶׁל בִּכּוּרֵי־חֵן וַתְמִימוּת טִבְעִית, שֶׁעָשׂוּ אֶת הַיְצִירָה הַזֹּאת בְּבַת אַחַת לְסֵפֶר־עָם. הָיָה בּוֹ מִן הַחִדּוּשׁ הַמְגָרֶה וּמִן הַחֵן שֶׁל מַסֹּרֶת כְּאֶחָד. הוּא נָשָׂא בְּחֻבּוֹ אֶת הַמַּהְפֵּכָה, וְעַל פְּנֵי כֻלּוֹ נָסוּךְ שְׂחוֹקָהּ הַתָּמִים שֶׁל יַלְדוּת. כְּכָל יְצִירָה גְדוֹלָה הָיָה בוֹ מִשּׁוּם הַתְחָלָה וְהֶמְשֵׁךְ כְּאֶחָד.

בְּ„אַהֲבַת צִיּוֹן" בָּא לִידֵי גִלּוּי, לְאַחַר רַמְחַ"ל וּשְׁלֹמֹה לֵוִיזוֹן, הָרֵינֵיסַנְס שֶׁל לְשׁוֹן הַמִּקְרָא, כֹּחָהּ לַחַיִּים וּלְחִדּוּשׁ יְצִירָה. הוּא סִמֵּן אֶת קֵץ הַגִּמְגּוּם וְהָרִשּׁוּל וְאֶת רֵאשִׁיתָהּ שֶׁל יְצִירָה לְשׁוֹנִית אוֹרְגָנִית. סֵפֶר זֶה אָמְנָם הָיָה רַק דֶּרֶג רִאשׁוֹן. חִבּוּר שֶׁל מְלִיצָה הָיָה, אֲבָל בְּשׁוּלֶיהָ שֶׁל מְלִיצָה זוֹ הִבְהֲבוּ, כְּצִיצֵי אָחוּ אֲדֻמִּים, לַהֲבֵי חַיִּים. הַמְּלִיצָה עוֹד לֹא עָשְׂתָה אֶת עַצְמָהּ חֹל — אֲבָל שִׁעְבְּדָה אֶת עַצְמָהּ לְאַט־לְאַט לַמְּצִיאוּת. יַחַד עִם הַגְּבוּרָה הַתְּנַכִי"ת נִתְּנָה גַם פַּשְׁטוּתָהּ שֶׁל לְשׁוֹן הַתּוֹרָה וְהַנְּבִיאִים הָרִאשׁוֹנִים. הִנֵּה דוּגְמָא קְטַנָּה: „הִשָּׁמְרוּ לָכֶם, פֶּן תְּעוֹלֵלוּ! אִכְלוּ עֲנָבִים כְּנַפְשְׁכֶם וְאַל תִּמְנְעוּם מִקְּשֵׁי־רוּחַ וּמָרֵי־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר יָבֹאוּ הֲלוֹם לִשְׁכֹּחַ עָנְיָם וַעֲמָלָם; אַל תְּגָרְשׁוּם וְאַל תִּגְעֲרוּ בָם, כִּי מִי יוֹדֵעַ מַה יֵּלֶד יוֹם? אוּלַי גַם בָּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ רְעֵבִים וּצְמֵאִים יֵלְכוּ לְבַקֵּשׁ טֶרֶף נַפְשָׁם בְּשָׂדוֹת וּבִכְרָמִים לֹא לָהֶם. הַשְׁאִירוּ לָמוֹ עוֹלֵלוֹת, כִּי הֵם הַמֶּכֶס אֲשֶׁר נָרִים לַה׳ הַשּׁוֹלֵחַ בִּרְכָתוֹ לָנוּ". כָּאן לֹא הַמּוּסָר לוֹקֵחַ לֵב, כִּי אִם אוֹתוֹ הַבִּטּוּי הַתָּם, אוֹתָהּ הַתְּמִימוּת עֲמָמִית, הַמַּרְאָה עַל תּוֹר לְבְלוּב חָדָשׁ, שֶׁהִגִּיעַ לַלָּשׁוֹן.

בְּכָל הַסִּפְרוּת הָעִבְרִית הַחֲדָשָׁה קָשֶׁה לִמְצוֹא עוֹד סֵפֶר עִבְרִי,

רַק מִי שֶׁגִּלְגֵּל כֻּלּוֹ בְּקִסְמֵי עַצְמוֹ, כֹּחוֹ יָפֶה לִלְכּוֹד גַּם אֶת הָאֲחֵרִים.

וְאַף־עַל־פִּי־כֵן אֵין זֶה רַק סִפּוּר בִּלְבָד, כִּי אִם תּוֹרַת חַיִּים שְׁלֵמָה. תּוֹרַת הַתְּקוּפָה וְרוּחַ רַעְיוֹנוֹתֶיהָ צְרוּרִים בַּדַּפִּים הַתְּמִימִים הָאֵלֶּה; וְאוּלַי עוֹד בְּיֶתֶר עֹז מֵאֲשֶׁר בְּכָל סִפְרֵי הַזְּמָן. מִתּוֹךְ שִׁפְעַת הַמַּרְאוֹת מִתְגַּלֵּית מֵאֵלֶיהָ נְטִיַּת הַמְשׁוֹרֵר לְשַׁוּוֹת חֵן וָהוֹד עַל גִּבּוֹרָיו הַחֲבִיבִים, וְאֵלֶּה מַזְכִּירִים מִמֵּילָא אֶת בְּנֵי הַדּוֹר הֶחָדָשׁ, אֵלֶּה הַשּׁוֹאֲפִים לְחַיִּים אֲחֵרִים, לַעֲבוֹדָה וּלְדַעַת. מֵאֵלֶיהָ מִתְבַּלֶּטֶת אֵיבַת הַמְשׁוֹרֵר לַצְּבוּעִים אֲשֶׁר יָרֵעוּ וַאֲשֶׁר יַשְׁחִיתוּ בְּכָל אֲשֶׁר יִפְנוּ, וּמִבְּלִי דַּעַת הוּא שָׂם בְּפִי גִבּוֹרָיו הָאֲהוּבִים אֶת חֲלוֹמוֹת חַיָּיו וּמֵיטַב הֲגִיגֵי הַתְּקוּפָה.

וְכָכָה נַעֲשָׂה סִפּוּר תָּמִים זֶה לֹא רַק חֲזוֹן־קְדוּמִים, כִּי אִם גַּם קוֹל קוֹרֵא לְחַיִּים חֲדָשִׁים, קוֹל מְעוֹרֵר לָצֵאת מִמְּעוֹנוֹת הָאֹפֶל הַצָּרִים אֶל הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה וְהָרְחָבָה. רֵיחַ שָׂדֶה וְגַנִּים עָלָה מִתּוֹךְ דַּפָּיו וְקוֹל כּוֹרְמִים וְיוֹגְבִים הִצְהִיל אֶת כָּל פִּנּוֹתָיו. גַּעֲגוּעִים לְנֹעַר, לְמֶרְחָב וּלְחֶסֶד הָאַהֲבָה רִנְּנוּ מִכָּל פְּרָקָיו, וּמִין הֶמְיַת נֶפֶשׁ לְאֹשֶׁר, לְחַיִּים מְלֵאִים, לְשִׁפְעַת שֶׁמֶשׁ, — שֶׁמִּלְאָה אֶת הַלְּבָבוֹת הַצְּעִירִים חֲלוֹם וְשִׁכָּרוֹן.

זֶה הָיָה סִפְרָהּ שֶׁל הַתְּקוּפָה, יְצִירָתָהּ הַמְחַנֶּכֶת וְהַמְעוֹרֶרֶת. הִיא פָּקְחָה אֶת הָעֵינַיִם שׁוּב לִרְאוֹת אֶת יֶרֶק הָאָרֶץ, נָתְנָה שֶׁקֶט לַלֵּב, הִרְחִיקָה מִן הַכִּעוּר וְהַקַּטְנוּת אֲשֶׁר מִסָּבִיב; וְהִיא לִמְּדָה גַם לִשְׂנֹא עַד מָוֶת אֶת עֲדַת הַחֲנֵפִים וְהַצְּבוּעִים, הָעוֹמְדִים בֵּינֵינוּ וּבֵין מַעְיְנוֹת הַחַיִּים.

ד.

סִגְנוֹן וּתְחִיָּה.

הַסִּגְנוֹן הָעִבְרִי, שֶׁבּוֹ נִכְתַּב הַסֵּפֶר, הָיָה, כִּתְכָנוֹ, חָדָשׁ גַּם יָשָׁן. זֹאת לֹא הָיְתָה עוֹד הַמְּלִיצָה לִשְׁמָהּ, שֶׁלֹּא הִנִּיחָה מָקוֹם לְכָל בִּטּוּי תַּם וְיָשָׁר, שֶׁשִּׁמְּשָׁה תָמִיד רֶמֶז לְפָסוּק וְהֹמֶר לְכָל מִינֵי כִּרְכּוּרֵי־לָשׁוֹן — רֵיטוֹרִיקָה

ה.

שִׁירַת הַטֶּבַע וְהָאַהֲבָה.

בְּשִׁירָה גְדוֹלָה זוֹ יִקְסֹם לָנוּ הַטֶּבַע אֶת קְסָמָיו בְּכָל אֲשֶׁר נִפְנֶה. מַחֲבוֹאֵי גִיל אֵלֶּה נִתְּנוּ לָנוּ לְהִמָּלֵט אֲלֵיהֶם, כִּי תַכְבִּיד עָלֵינוּ יַד הַחַיִּים. רַק שָׁם, בְּצֵל הָאֲדָמָה הַיָּרֹק, יֵשׁ לְהַצִּיל, לְהָשִׁיב אֶת כָּל אֲשֶׁר יָשֹׁד הַכְּרָךְ, הַמָּלֵא תַהְפֻּכוֹת. צֵל הַשָּׂדֶה הוּא צֵל הָאֱלֹהִים.

הַשִּׁירָה הָעִבְרִית הַחֲדָשָׁה, אֲשֶׁר מִימֵי רַמְחַ"ל לֹא חָדְלָה מִקְּרֹא לָשׁוּב אֶל „הַרְרֵי אֱלֹהִים נְעִימֵי שֶׁבֶת", נָתְנָה לָנוּ בְּ„אַהֲבַת צִיּוֹן" אֶת הַהִימְנוֹן הַנֶּהְדָּר בְּיוֹתֵר לְחַיֵּי הַטֶּבַע. אַמְנוֹן, חֲנִיךְ רוֹעִים זֶה, נוֹשֵׂא עִמּוֹ מִשְּׂדוֹת בֵּית־לָחֶם אֶת כָּל יְקַר תִּפְאֶרֶת אָדָם: אֶת מַתַּת הַשִּׁירָה וְאֶת זֹךְ הַנֶּפֶשׁ, אֶת יְפִי הַגֵּו וְאֶת יִתְרוֹן הָרוּחַ. הוּא מוֹזֵג אֶת דָּמוֹ הָרַעֲנָן, כִּלְשַׁד הַדֶּשֶׁא, לְתוֹךְ עוֹרְקֵי הַכְּרַךְ הַמְדֻלְדָּלִים. הוּא נוֹשֵׂא בְקִרְבּוֹ עִם רֵיחַ הַשָּׂדֶה גַּם אֶת הָאֱמוּנָה הָרוֹנֶנֶת וְאֶת הַכֹּחַ לְהִתְחַדְּשׁוּת וְלִתְחִיָּה.

בְּוִכּוּחוֹ עִם עַזְרִיקָם עַל יִתְרוֹן חַיֵּי הַכְּפָר וְהַשָּׂדֶה נִשְׁמַעַת בַּת קוֹלָם שֶׁל נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הַקַּדְמוֹנִים, אֲשֶׁר נִלְחֲמוּ מֵעוֹלָם בִּמְרִירוּת רַבָּה נֶגֶד הַתַּרְבּוּת הָעִירוֹנִית, הַכְּנַעֲנִית, בִּרְאוֹתָם בָּהּ אֶת הַמָּקוֹר הַמַּשְׁחִית שֶׁל כָּל הִתְנַוְּנוּת וִירִידָה. כָּל כִּלְיוֹן־נַפְשׁוֹ שֶׁל דּוֹר הַהַשְׂכָּלָה לָאֲדָמָה, לַעֲבוֹדָה פּוֹרִיָּה, לַפַּשְׁטוּת שֶׁל חַיֵּי טֶבַע — נַחֲלַת רוּסוֹ, רַמְחַ"ל, בְּיַחַד עִם שִׁירַת יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּמָה, סִפְרֵי הַתַּנַ"ךְ, שֶׁהִשְׁקוּ אֶת נֶפֶשׁ הַדּוֹר רַעֲנַנּוּת וְצִמָּאוֹן לַחַיִּים — כָּל זֶה נִתַּן לָנוּ כַּאן בְּתֹם נֶפֶשׁ וּצְלִילוּת יֶלֶד. כָּל זֶה נִקְלַט בְּלֵב הַדּוֹר וְגָדֵל כַּצֶּמַח בַּמִּסְתָּרִים וְזָרַע גַּעְגּוּעִים וְאַהֲבָה, וְהִפְרִיחַ לֵב גְּדוֹלִים וּקְטַנִּים. בְּכָל זֶה הָיָה מִשּׁוּם הַתְחָלָה שֶׁל גְּאֻלָּה — אוֹת שֶׁשַּׁעֲרֵי הַטֶּבַע הַנְּעוּלִים שָׁבִים וְנִפְתָּחִים לְפָנֵינוּ.

אָכֵן הַכֹּל הָיָה חָדָשׁ בִּיצִירָה זוֹ. מַה טֹּבוּ שְׂדוֹת בֵּית־לֶחֶם עוֹטֵי־הַיֶּרֶק לָעֵינַיִם, אֲשֶׁר הִסְכִּינוּ לִרְאוֹת מִסָּבִיב רַק אֶת קַדְרוּת הָעִיר וְעָנְיוֹ

שֶׁיִּהְיֶה בּוֹ מִן הַמְּקוֹרִיּוּת הָעִבְרִית הַנִּצְחִית כְּ„אַהֲבַת צִיּוֹן".

כָּל סְגֻלּוֹתֶיהָ שֶׁל שִׁירַת הַתַּנַ"ךְ בָּאוּ בוֹ לִידֵי בִטּוּי אַמִּיץ כָּזֶה, שֶׁעוֹשֶׂה אוֹתָהּ כְּעֵין בֵּאוּר וּכְעֵין מִלּוּאִים לַסֵּפֶר הַנִּצְחִי שֶׁלָּנוּ. אֵין זֶה חִקּוּי סְתָם שֶׁל סִגְנוֹן, שֶׁעַל פִּי רֹב אֵינוֹ אֶלָּא מְדַלְדֵּל אֶת הַמָּקוֹר, בְּהַצִּיגוֹ אוֹתוֹ לְרַאֲוָה רַק לְשֵׁם שַׁעֲשׁוּעִים וּבְהִשְׁתַּמְּשׁוֹ בוֹ שֶׁלֹּא לְצֹרֶךְ אֲמִתִּי וְעַצְמִי — כִּי אִם יְצִירָה, שֶׁנִּכְתְּבָה כֻלָּהּ בְּרוּחַ קָדְשׁוֹ שֶׁל הַתַּנַ"ךְ, בְּהַשְׁפָּעָתוֹ הַבִּלְתִּי־מֻכֶּרֶת. יְצִירָה כָזוּ מוֹסִיפָה כֹּחַ חִיּוּנִי, מְצָרֶפֶת וְנוֹפַחַת נִשְׁמַת חַיִּים חֲדָשִׁים בְּנִיבִים יְשָׁנִים. וַדַּאי, שֶׁבִּלְעֲדֵי הַתַּנַ"ךְ לֹא תִהְיֶה מוּבֶנֶת יְצִירַת מַאפּוּ; אֲבָל יְצִירַת מַאפּוּ עוֹשָׂה גַם אֶת סִגְנוֹן הַתַּנַ"ךְ וְרוּחוֹ מוּבָנִים וּקְרוֹבִים לָנוּ יוֹתֵר. הִיא מְקָרֶבֶת אֶת הַנִּיב הָעַתִּיק לְמֻשָּׂגֵי הַחַיִּים; הִיא מַרְחִיבָה אוֹתוֹ מִדַּעַת וְשֶׁלֹּא מִדַּעַת. זוֹהִי אוֹתָהּ סְטִילִיזַצְיָה, הַיּוֹצֶרֶת מַטְבְּעוֹת־לָשׁוֹן עוֹבְרוֹת לַחַיִּים, הַמּוֹסִיפָה לִדְבָרִים שֶׁבִּכְתָב אֶת חֲמִימוּתָם שֶׁל דְּבָרִים שֶׁבְּעַל־פֶּה. בְּכֹחַ כָּזֶה לְבַצֵּר אֶת הַלָּשׁוֹן, לְהַפְרִיחָהּ מִתּוֹכָהּ חוֹנְנוּ בִתְקוּפָתֵנוּ מֶנְדֶּלִי וּבְיַאלִיק.

בְּכֹחָהּ לְחַדֵּשׁ מִבִּפְנִים, לְעוֹרֵר נִרְדָּמוֹת, הִצְלִיחָה יְצִירָה זוֹ לְהִכָּנֵס לְלֵב הָעָם בְּמִדָּה כָזוֹ, שֶׁבַּדּוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים נִכְנְסוּ רַק סִפְרֵי הַדָּת וְהַמּוּסָר הַמֻּבְהָקִים בְּיוֹתֵר. הִיא כָבְשָׁה לְבָבוֹת וְחִדְּשָׁה לְבָבוֹת; הִיא חִדְּשָׁה אֶת פְּנֵי הַחַיִּים, יִשְּׁרָה אֶת קִמְטֵיהֶם וְשָׁפְכָה רוּחַ שֶׁל נֹעַר עַל הָעוֹלָם. לָנוּ אֵין עַתָּה כָּל מֻשָּׂג מִן הַמַּהְפֵּכָה הַגְּדוֹלָה, שֶׁהֵבִיא סֵפֶר קָטָן זֶה בִּזְמַנּוֹ. קֶסֶם לֹא־יְשֹׁעָר הָיָה בְדַפָּיו הַמְּאִירִים, בְּסִגְנוֹנוֹ שְׁקוּי־הַבֹּשֶׂם, בְּכָל הָרְנָנָה הָאֲבִיבִית שֶׁהָיָה שׁוֹפֵעַ עַל סְבִיבָיו. לְכָל מָקוֹם שֶׁהִגִּיעַ נָשָׂא אֶת רוּחַ הַיָּמִים הַהוֹלְכִים וּבָאִים. בְּכָל פִּנָּה שֶׁחָדַר נִתְקַבֵּל כִּכְרוּז, כִּבְשׂוֹרָה. הַתִּקְוָה דוֹבְבָה אֶת שׁוּרוֹתָיו — תִּקְוַת הַיָּמִים אֲשֶׁר נָכוֹנוּ. הַסֵּפֶר נוֹלַד בְּסִמָּן טוֹב. הָיָה אוֹת לַאֲנָשִׁים חֲדָשִׁים, אֲשֶׁר יָקוּמוּ וְהִפְרִיחוּ אֶת שְׂדוֹתֵינוּ הָעֲזוּבִים.

לִקְרֹא אֶת סִפְרוֹ בְּשֵׁם „שׁוּלַמִּית", עַל שֵׁם הַנַּעֲרָה־הָרוֹעָה, אֲשֶׁר בְּשִׁיר־הַשִּׁירִים. רוּחַ שִׁיר־הַשִּׁירִים חוֹפֶפֶת עַל פְּנֵי סֵפֶר זֶה, שֶׁ„תּוֹכוֹ רָצוּף אַהֲבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלָיִם". לְמִן פְּגִישַׁת אַמְנוֹן וְתָמָר הָרִאשׁוֹנָה בִּשְׂדֵי הָרוֹעִים שֶׁל בֵּית־לֶחֶם וְעַד הַמַּחֲזֶה הָאַחֲרוֹן שֶׁל יְקִיצַת תָּמָר בְּשָׁמְעָהּ אֶת קוֹל דּוֹדָהּ — הַכֹּל צָמַח מִתּוֹךְ הַשִּׁירָה הָעַתִּיקָה וּמָלֵא כָּמוֹהָ אוֹתוֹ הַחֵן שֶׁל מְבוּכַת הַלֵּב הָרִאשׁוֹנָה, אוֹתוֹ הַצַּו הָעִוֵּר לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל הַלֵּב וּלְהִכָּנַע לָאַהֲבָה, כְּהִכָּנַע לַגּוֹרָל אֲשֶׁר אֵין מִפְלָט מִמֶּנּוּ.



נַעַר הָיִיתִי בְּבָרְחִי מִבֵּית אַבָּא, נִרְדָּף מֵחֲלוֹמוֹת וּמַאֲוַיִּים סְתוּמִים, אֶל הָעוֹלָם הַגָּדוֹל. לֹא לָקַחְתִּי עִמִּי דָּבָר מִלְּבַד יַלְקוּט קָטָן, שֶׁבּוֹ שַׂמְתִּי אֶת הַחֲפָצִים שֶׁנִּדְמוּ לִי נְחוּצִים בְּיוֹתֵר; מְעַט לְבָנִים, מְעַט צֵידָה לַדֶּרֶךְ, וּבְתוֹכָם אֶת „אַהֲבַת צִיּוֹן", סֵפֶר שַׁעֲשׁוּעָי. לֹא יָכֹלְתִּי לְצַיֵּר לְעַצְמִי, שֶׁאוֹתוֹ, אֶת יְדִיד חַיַּי זֶה, אֶעֱזֹב אַחֲרַי בְּצֵאתִי לָנוּעַ בָּעוֹלָם וּלְבַקֵּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים.

וּזְכוּרַנִי: בִּימֵי הַקַּיִץ הַחַמִּים, כְּשֶׁהָיִיתִי נוֹדֵד בְּעַרְבוֹת חֶרְסוֹן, עָיֵף וְיָגֵעַ מֵעֲמַל הַדֶּרֶךְ, הָיִיתִי יוֹשֵׁב עַל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה הַיָּבֵשׁ וְקוֹרֵא בְּסִפְרִי הֶחָבִיב דַּף אַחַר דַּף, פֶּרֶק אַחַר פֶּרֶק; וּבְכָל פַּעַם שֶׁהָיִיתִי שׁוֹקֵעַ בְּמַרְאוֹת הַקְּדוּמִים הָאֵלֶּה, הָיָה לִי הֶרְגֵּשׁ כְּאִלּוּ אִילָן רְחַב־צֵל מַשִּׁיב עָלַי צִנָּה מְתוּקָה.

וְאוֹדֶה וְלֹא אֵבוֹשׁ: עַד הַיּוֹם, בִּתְקֹף אוֹתִי עֲיֵפוּת גְּדוֹלָה, יֵשׁ שֶׁנָּחָה עָלַי רוּחַ טוֹבָה שֶׁל יַלְדוּת וַאֲנִי לוֹקֵחַ אֶת „אַהֲבַת צִיּוֹן" אוֹ אֶת „אַשְׁמַת שֹׁמְרוֹן" וּמַפְלִיג בִּקְרִיאָה, דַּף אַחַר דַּף, פֶּרֶק אַחַר פֶּרֶק, וַאֲנִי חָשׁ פִּתְאֹם כִּי הוּקַל לִלְבָבִי וְכִי רָוַח לִי מְאֹד, וְשׁוּב יֵשׁ לִי הֶרְגֵּשׁ כְּאִלּוּ אִילָן רְחַב־צֵל מַשִּׁיב עָלַי אֶת צִנָּתוֹ הַמְּתוּקָה.

אוֹטבוֹצק, כסלו תרפ"ח.



שֶׁל רְחוֹב הַיְּהוּדִים! מָה חָמַד הַלֵּב אֶת צֵל הַגַּנִּים הַמָּתוֹק אֲשֶׁר בַּכַּרְמֶל! מָה חָרַד לִשְׁחוֹק הַבּוֹצְרִים בַּכְּרָמִים, לִשְׁחוֹק הָעֲבוֹדָה אֲשֶׁר מִפָּנָיו יָנוּס כָּל עֶצֶב! הַסֵּפֶר כֻּלּוֹ הָיָה מֵעֵין אַפּוֹתֵיאוֹזָה שֶׁל אשֶׁר חַיֵּי שָׂדֶה, שֶׁל שַׁלְוַת שֶׁמֶשׁ וּבִטְחוֹן כְּפָרִים. הוּא הִשְׁנִיא עַל כַּמָּה דוֹרוֹת אֶת הַחַיִּים הַנִּקְלִים שֶׁל יוֹשְׁבֵי חֲנֻיּוֹת, הֵטִיל צֵל חֲרָדָה עַל חַיִּים־לֹא־חַיִּים אֵלֶּה, שֶׁאֵין בָּהֶם מִמֶּתֶק הָעֲבוֹדָה, מִן הַתַּנְחוּמִים שֶׁל רִגְעֵי־עָמָל. הוּא הָיָה הַפּוֹתֵחַ שַׁעַר לִתְקוּפָתֵנוּ. בִּמְצוּקוֹת הַגּוֹלָה וְהָעַבְדוּת שֶׁל חֲנַנְאֵל, יוֹרָם וְאַמְנוֹן בִּטְּאוּ הֶמְיַת־לֵב וְכִלְיוֹן־נֶפֶשׁ לְאֶרֶץ מוֹלֶדֶת, שֶׁהָיָה בָּהֶם מִשּׁוּם תְּבִיעוֹת־לֵב חֲדָשׁוֹת, וּבַפֶּרֶק הָאַחֲרוֹן שֶׁל „אַהֲבַת צִיּוֹן" נִתַּן בְּהִשְׁתַּפְּכוּת נַפְשׁוֹ הַזַּכָּה שֶׁל אַמְנוֹן הַשָּׁב מֵאֶרֶץ שִׁבְיוֹ הִימְנוֹן נִפְלָא כָּזֶה לְעִיר יְרוּשָׁלַיִם, שֶׁלֹּא לְחִנָּם רָאוּ בְסֵפֶר זֶה אֶת חֲזוֹן הַתְּחִיָּה הָרִאשׁוֹן, וּבְיוֹצְרוֹ אֶת מְשׁוֹרְרָהּ הַמֻּבְהָק שֶׁל שִׁיבַת־צִיּוֹן.



אָכֵן רֹאשׁ כַּוָּנָתוֹ שֶׁל הַמְחַבֵּר בְּסִפְרוֹ הָיָה בְּלִי סָפֵק – תְּחִיַּת הָרֶגֶשׁ, לִבְלוּב הַלֵּב בְּהִקָּרְאוֹ לְאַהֲבָה. בְּכֹחוֹ שֶׁל הָאָדָם לֶאֱהֹב, בְּכִשְׁרוֹנוֹ לִפְרֹחַ, לַעֲלוֹת בְּאַהֲבָתוֹ – לְפַתֵּחַ לִקְרַאת חַג הַחַיִּים הַגָּדוֹל אֶת מֵיטַב סְגֻלּוֹתָיו, רָאָה הַמְשׁוֹרֵר אֶת כִּשְׁרוֹן הַחַיִּים הַנָּטוּעַ בָּנוּ, רָאָה אֶת הָאוֹת הַמֻּבְהָק, שֶׁאָנוּ שָׁבִים אֶל הַטֶּבַע. בְּשָׁאֲפוֹ לְהַצִּיג לְפָנֵינוּ אֲנָשִׁים לְמוֹפֵת, אֲנָשִׁים נֶאֱמָנִים לְעַצְמָם, נֶאֱמָנִים לִלְבָבָם, הֶעֱבִיר לְפָנֵינוּ לְבָבוֹת אוֹהֲבִים, אַנְשֵׁי טֶבַע אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ וִישַׂגְשְׂגוּ כַּעֲצֵי יַעַר לְיוֹם מַסָּה, – לְיוֹם אֲשֶׁר בּוֹ יָנֵץ הַלֵּב רִאשׁוֹנָה בִּמְלֹא נִצָּתוֹ בְּחָרְדוֹ לִקְרַאת אַהֲבָה.

הַכִּשְׁרוֹן לְאַהֲבָה הָיָה לוֹ הַכִּשְׁרוֹן לַחַיִּים. לֹא רֶגֶשׁ חִוֵּר, חֲסַר־דַּם וַחֲסַר־יֹפִי, כִּי אִם אַהֲבַת שֶׁמֶשׁ לוֹהֶטֶת, עַזָּה כַּחַיִּים וְכַמָּוֶת – אַהֲבָה פְּלָאִית זוֹ שֶׁל שִׁיר־הַשִּׁירִים. כָּל הַסֵּפֶר מָלֵא רוּחַ צוֹרֶבֶת זוֹ שֶׁל אוֹתָהּ אַהֲבָה קְדוּמָה, הַזּוֹרַעַת אשֶׁר וּכְאֵב וְאֵין לְהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם, הַמְמַלְּאָה אֶת כָּל חֲלַל הַחַיִּים רֹן וְגִיל וְשִׁכָּרוֹן וְעַרְפִלֵּי שֶׁמֶשׁ חַמִּים וְהוֹד מִתְעַתֵּעַ, וְהַלֵּב יַרְעִיף דָּם, אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ יִפְרַח הָעוֹלָם מִסּוֹפוֹ וְעַד סוֹפוֹ. לֹא לְחִנָּם אָמַר הַמְשׁוֹרֵר

אַהֲבַת צִיּוֹן

פֶּרֶק רִאשׁוֹן.

אִישׁ הָיָה בִירוּשָׁלַיִם בִּימֵי אָחָז מֶלֶךְ יְהוּדָה וּשְׁמוֹ יוֹרָם בֶּן אֲבִיעֶזֶר, אַלּוּף בִּיהוּדָה וְשַׂר אָלֶף. וַיְהִי לוֹ שָׂדוֹת וּכְרָמִים בַּכַּרְמֶל וּבַשָּׁרוֹן וְעֶדְרֵי צֹאן וּבָקָר בְּבֵית לֶחֶם יְהוּדָה; וַיְהִי לוֹ כֶּסֶף וְזָהָב, הֵיכְלֵי שֵׁן וְכָל שְׂכִיּוֹת־הַחֶמְדָּה. וּשְׁתֵּי נָשִׁים הָיוּ לוֹ: שֵׁם הָאַחַת חַגִּית בַּת עִירָא, וְשֵׁם הַשֵּׁנִית נַעֲמָה; וַיֶּאֱהַב יוֹרָם אֶת נַעֲמָה מְאֹד כִּי יְפַת־תֹּאַר הִיא. וַתְּקַנֵּא בָהּ חַגִּית צָרָתָהּ וַתַּכְעִיסֶנָּה, כִּי לְחַגִּית הָיוּ שְׁנֵי בָנִים וּלְנַעֲמָה לֹא הָיָה וָלָד. אַךְ נַעֲמָה הָיְתָה נְעִימָה בְּתָאֳרָהּ וּבְמַעֲלָלֶיהָ, וַיַּעַשׂ לָהּ יוֹרָם בַּיִת לְבָד, לְמַעַן לֹא תָצוּר אוֹתָהּ חַגִּית צָרָתָהּ. וְעֶכֶן הָיָה בֶן־מֶשֶׁק בֵּית יוֹרָם, וַיִּתֵּן יוֹרָם לוֹ אֶת חֶלְאָה שִׁפְחַת־חַגִּית הַכְּנַעֲנִית לְאִשָּׁה. וְאוֹהֵב דָּבֵק מֵאָח הָיָה לְיוֹרָם וּשְׁמוֹ יְדִידְיָה הַנָּדִיב, מִגֶּזַע מַלְכֵי יְהוּדָה, וְשַׂר־הָרְכוּשׁ אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ, אִישׁ־חֲמוּדוֹת רַךְ בַּשָּׁנִים, עָשִׁיר וּמָגֵן לִבְנֵי הַנְּבִיאִים לְמוֹדֵי ה׳, כִּי אָהַב נֹעַם־לִקְחָם וַיֵּט לַמָּשָׁל אָזְנוֹ, וַיִּתְמֹךְ בִּנְדִיבַת יָדוֹ, עַל כֵּן קָרְאוּ שְׁמוֹ יְדִידְיָה הַנָּדִיב. וַיִּתְנוֹסְסוּ יוֹרָם וִידִידְיָה כְּאַבְנֵי־נֵזֶר בְּדוֹר־תַּהְפֻּכוֹת, דּוֹר־אָחָז, כִּי נֶאֶמְנָה רוּחַ שְׁנֵיהֶם עִם אֵל וְעִם קְדוֹשָׁיו, לְמוֹדֵי ה׳, אֲשֶׁר תְּעוּדַת בֶּן־אָמוֹץ וְתוֹרַת ה׳ חֲתוּמָה בָם.

וּמַתָּן הַשּׁוֹפֵט בֶּן יוֹזָבָד הֶעָרִיץ הִתְחַבֵּר לְיוֹרָם וַיְהִי אִישׁ־עֲצָתוֹ, וַיִּתַּמֵּם עִם יוֹרָם בְּאַהֲבָה מְגֻלָּה וְעֶבְרָתוֹ שָׁמַר בְּלִבּוֹ, מִיּוֹם קַחַת יוֹרָם אֶת חַגִּית אֲהוּבָתוֹ לְאִשָּׁה. וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמַר יוֹרָם מִמֶּנּוּ וַיַּחְשְׁבֵהוּ לְאוֹהֵב לוֹ: כִּי יוֹזָבָד הֶעָרִיץ אֲבִי מַתָּן הָיָה אִישׁ־חֲמָסִים, רוֹדֵף בֶּצַע־מַעֲשַׁקּוֹת, אֲשֶׁר עָשָׂה עֹשֶׁר וְלֹא בְמִשְׁפָּט, וַיְבַלַּע חֵיל זָרִים, וְהָעֲשׁוּקִים לֹא יָכְלוּ לְהוֹצִיא אֶת הֶחָמָס מִיַּד עוֹשְׁקָם כֹּחַ, כִּי הָיָה יוֹזָבָד אִישׁ־זְרוֹעַ וּנְשׂוּא־פָנִים וַיְדַכֵּא בַשַּׁעַר אַנְשֵׁי־רִיבוֹ. וְעִירָא אֲבִי חַגִּית הָיָה גַּם הוּא אִישׁ־רִיבוֹ וּבַעַל־מִשְׁפָּטוֹ, כִּי הִתְעַשֵּׂק עִם יוֹזָבָד עַל־אוֹדוֹת חֶלְקַת־שָׂדֶה דְּשֵׁנָה וּשְׁמֵנָה, אֲשֶׁר הִשִּׂיג הֶעָרִיץ גְּבוּלָהּ. וְכַאֲשֶׁר צָרַר יוֹזָבָד אֶת עִירָא, כֵּן

בַּשְּׁעָרִים וַיְשִׂימוּהוּ לְשׁוֹפֵט. וַיְהִי לַמּוֹעֵד, אֲשֶׁר יָעַד לוֹ עִירָא לָתֶת לוֹ אֶת חַגִּית בִּתּוֹ לְאִשָּׁה, וְהִנֵּה כְּאֵב אָנוּשׁ, כִּי כְבוֹא מַתָּן אֶל בֵּית עִירָא לָקַחַת אֶת חַגִּית, אֲשֶׁר נִכְסַף אֵלֶיהָ, וְלֹא מְצָאָהּ, וְעִירָא אָמַר לוֹ: בֹּשְׁתִּי מְאֹד כִּי נָתְנָה חַגִּית בִּתִּי אֶת דּוֹדֶיהָ לְיוֹרָם הָאַלּוּף, וְאָנֹכִי לֹא יָדָעְתִּי. וּמַתָּן הֵבִין כִּי רִמּוּהוּ עִירָא וְחַגִּית מִרְמַת־עֲרוּמִים, וְכִי צִדְקָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה אֵין לְהָשִׁיב, וַיְכַס שִׂנְאָתוֹ בְּמַשָּׁאוֹן וַיֹּאמַר: אֵין זֹאת כִּי־אִם לְיוֹרָם הוֹכִיחַ ה׳ אֶת בִּתֶּךָ, וְאָנֹכִי לֹא נִחַמְתִּי בְּכָל־זֹאת עַל הַטּוֹב אֲשֶׁר עָשִׂיתִי, כִּי אִם הִתְיַצַּבְתִּי עַל דֶּרֶךְ טוֹב, לֹא אָסוּר עוֹד מִמֶּנָּה. יִתֵּן ה׳ וּמָצְאָה בִתְּךָ מַרְגּוֹעַ בְּבֵית יוֹרָם אִישָׁהּ, וְיִשְׂמַח לִבִּי גַּם אָנִי לִרְאוֹת אוֹתָהּ מְאֻשָּׁרָה. וַיֹּאחֶז עִירָא בְּיַד מַתָּן וַיֹּאמַר: עַל כֵּן יוֹדוּךָ יְשָׁרִים וְיִשְׁתּוֹמְמוּ עַל צִדְקָתֶךָ; וְעַתָּה הַגְדֶּל־נָא חַסְדְּךָ עִמָּדִי וּלְכָה עִמָּדִי אֶל בֵּית יוֹרָם, וְאָמַרְתָּ לוֹ וּלְבִתִּי כִּי סָלַחְתָּ לָמוֹ עַל אֲשֶׁר גְּמָלוּךָ לֹא כְצִדְקָתְךָ וּכְבֹר לְבָבֶךָ, כִּי בַּעֲבוּר זֹאת עָרְבָה שִׂמְחָתָם. וַיֹּאמֶר לוֹ מַתָּן: הָבָה נֵלֵכָה! וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל יוֹרָם. וַיְסַפֵּר לוֹ עִירָא אֶת צִדְקַת מַתָּן, כִּי סָלַח לָמוֹ אֲשֶׁר גְּמָלוּהוּ רָעָה. וַיֹּאמֶר יוֹרָם לְמַתָּן: לָכֵן הִנְנִי רוֹאֶה פָנֶיךָ כִּפְנֵי אֱלֹהִים, וְעַתָּה הֱיֵה לִי אוֹהֵב נֶאֱמָן וַהֲשִׁיבוֹתִי אַהֲבָה אֶל חֵיקֶךָ. וּמִן הָעֵת הַהִיא הִתְהַלֵּךְ מַתָּן עִם יוֹרָם כְּרֵעַ כְּאָח לוֹ, וּבְסֵתֶר־לְבָבוֹ חָרַשׁ עָלָיו רָעָה לְהַצְמִיתוֹ בְּעֵת אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדוֹ.

וַחֲנַנְאֵל, אֶחָד מִשּׁוֹעֵי־אֶפְרַיִם הַיּוֹשֵׁב בְּשֹׁמְרוֹן, עָלָה מִדֵּי חַג בְּחַגּוֹ יְרוּשָׁלַיְמָה לְהֵרָאוֹת אֶת פְּנֵי ה׳. וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעַל חֲנַנְאֵל יְרוּשָׁלַיְמָה לָחֹג אֶת חַג הַסֻּכּוֹת וַיָּבֵא אִתּוֹ אֶת תִּרְצָה בִתּוֹ, נַעֲרָה יְפַת־תֹּאַר וִיפַת־מַרְאֶה בַּת שְׁבַע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה, וְכָל בְּנֵי־הָאַלּוּפִים חָמְדוּ אֶת יָפְיָהּ, וַיִּרְאֶנָּה גַם יְדִידְיָה וַתֶּחְשַׁק נַפְשׁוֹ בָּהּ. וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה וַיִּקְרָא לְיוֹרָם אוֹהֲבוֹ וּלְנָשָׁיו וְלַחֲנַנְאֵל וּלְבִתּוֹ וְלִבְנֵי־הַנְּבִיאִים וּלְכָל יִרְאֵי ה׳. וַיְהִי כַּאֲשֶׁר טוֹב לִבָּם בַּיַּיִן וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה אֶל חֲנַנְאֵל: הֵן כָּל יְקָר תִּרְאֶינָה עֵינֵי־אָדָם בְּצִיּוֹן, תִּהְיֶה נָא גַם בִּתְּךָ כְּאַחַת יִקְרוֹתֶיהָ וְתִפְרַח כְּשׁוֹשַׁנָּה עַל הַרְרֵי־צִיּוֹן. וַיֹּאמֶר לוֹ חֲנַנְאֵל: פָּרֹחַ תִּפְרַח אִם אֶטָּעֶנָּה בְּכֶרֶם־חֶמֶד, אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה מִטַּל־שָׁמָיִם. וַיֹּאמֶר לוֹ יְדִידְיָה: אֶהְיֶה נָּא אָנֹכִי כֶּרֶם־חֶמֶד לְבִתֶּךָ; הֵן יִרְאַת שַׁדַּי לִי כְּטַל־שָׁמַיִם וְגַם מִשְׁמַנֵּי־אֶרֶץ לֹא אָצַל אֱלֹהִים מִמֶּנִּי, כִּי בֵרְכַנִי ה׳ בְּהוֹן רָב. וַיֹּאמֶר לוֹ חֲנַנְאֵל: הֵן זֶה שָׁנָה תְמִימָה, אֲשֶׁר דָּפְקוּ שׁוֹעֵי־אֶפְרַיִם דַּלְתוֹתַי וַיְשַׁחֲרוּנִי לָתֵת לָהֶם אֶת תִּרְצָה בִתִּי, אַךְ נֶפֶשׁ

אָהַב מַתָּן בֶּן הָעוֹשֵׁק אֶת חֲגִית בַּת הֶעָשׁוּק. וְיוֹזָבָד זָקֵן מְאֹד בָּעֵת הַהִיא, וַחֲגִית הָיְתָה אָז בִּנְעוּרֶיהָ בֵּית עִירָא אָבִיהָ. וַיֹּאמֶר מַתָּן לַחֲגִית: יִקְרְבוּ יְמֵי אֵבֶל אָבִי וַהֲשִׁיבוֹתִי לְאָבִיךְ אֶת חֶלְקַת־שָׂדֵהוּ וְגַם כָּל חֶלְקַת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֵצֶל גְּבוּלָהּ, רַק הַטִּי לִי חֶסֶד נְעוּרָיִךְ, כִּי יוֹרֵשׁ אֶחָד אֲנִי לְאָבִי וְנַחֲלָתִי רַבָּה מְאֹד. אַךְ חֲגִית עָגְבָה עַל יוֹרָם הָאַלּוּף בָּעֵת הַהִיא, וַתִּתֵּן תִּקְוָה בְּלֵב מַתָּן (כִּי כֵן הָיְתָה לָּהּ מִצְוַת עִירָא אָבִיהָ) וְלִבָּהּ בַּל עִמָּהּ, כִּי לְיוֹרָם הָיְתָה תְשׁוּקָתָהּ, וְלוֹ יָעַד אוֹתָהּ אָבִיהָ בַּסֵּתֶר. וְיוֹזָבָד הֶעָרִיץ מֵת, לְשִׂמְחַת לֵב מַתָּן בְּנוֹ וּלְשִׂמְחַת כָּל הָעֲשׁוּקִים, וַיְנַסּוּ דָבָר אֶל מַתָּן, וְהִנֵּה לִבּוֹ כְּלֵב אָבִיו. וַיֹּאמֶר מַתָּן אֶל עִירָא אֲבִי חֲגִית: הִנֵּה אָבִי בַּעַל־מִשְׁפָּטְךָ מֵת, וְעַתָּה קְחָה נָא אֶת חֶלְקַת־שָׂדְךָ, וְכָל הַשָּׂדוֹת אֲשֶׁר אֵצֶל גְּבוּלָהּ אָנֹכִי נוֹתֵן לְךָ שִׁלּוּמִים לְמִסְפַּר שְׁנֵי הַתְּבוּאוֹת, אֲשֶׁר אָסַף אָבִי מִשָּׂדְךָ; וְאִם מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ, הוֹאֶל־נָא וְהַרְבֵּה עָלַי מֹהַר וּמַתָּן וּתְנָה לִּי אֶת חֲגִית בִּתְּךָ, אֲשֶׁר אָהַבְתִּי, לְאִשָּׁה. וַיֹּאמֶר עִירָא אֶל מַתָּן: הֵן אָבִיךָ עָשַׁק דַּלִּים, רָצַץ אֶבְיוֹנִים, וְעָלֶיךָ תִּהְיֶה קִלְלָתָם; וְאֵיכָכָה אֶתֵּן אֶת בִּתִּי לְאִישׁ אֲשֶׁר יִקְּבוּהוּ רַבִּים? וְעַתָּה אִם יֵשׁ אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְחַתֵּן בִּי, שְׁמַע לִדְבָרָי: קְרָא לְכָל הָעֲשׁוּקִים אֶל בֵּיתְךָ וְהָשִׁיבָה לָהֶם אֶת הָעֹשֶׁק, אֲשֶׁר עָשַׁק אָבִיךָ, וְסָרָה מֵעָלֶיךָ תְּלוּנֹּתָם. וַיֹּאמֶר מַתָּן: הִרְבִּיתָ, אֲדֹנִי, בִּמְחִיר בִּתֶּךָ, וְאוּלָם לֹא יֵקַר לִי גַּם הַמְּחִיר הַזֶּה בְּאַהֲבָתִי אֶת חֲגִית בִּתְּךָ מְאֹד. וַיֹּאמֶר לוֹ עִירָא: אִם כֹּה תַעֲשֶׂה, וְנָתַתִּי לְךָ אֶת חֲגִית בִּתִּי כַּאֲשֶׁר יִתַּמּוּ יְמֵי אֵבֶל אָבִיךָ.

וַיֵּלֶךְ מַתָּן מֵאֵת עִירָא שָׂמֵחַ וְטוֹב־לֵב, וְלֹא אֵחַר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר שָׁאַל עִירָא מִמֶּנּוּ, וַיֶּאֱסֹף אֶת כָּל הָעֲשׁוּקִים אֵלָיו בַּלַּיְלָה, וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּאָזְנֵי עֵדִים נֶאֱמָנִים: הֲלֹא אַנְשֵׁי־רִיב הֱיִיתֶם לְאָבִי וַתִּתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ שָׁנִים רַבּוֹת, וִידֵיכֶם לֹא עָשׂוּ תוּשִׁיָּה, וַתְּנַסּוּ דָבָר אֵלַי וְלֹא הֶאֱזַנְתִּי אֲלֵיכֶם, כִּי אִישׁ־זְרוֹעַ גַּם אָנִי, וּמִי מִכֶּם יָעֹז לְדַבֵּר אִתִּי בַּשָּׁעַר? וְאוּלָם דְּעוּ־נָא הַיּוֹם, כִּי לֹא בְחַיִל וְלֹא בְכֹחַ יְדֵיכֶם, כִּי אִם בְּצִדְקָתִי וּבְיֹשֶׁר לְבָבִי הִנְנִי מֵשִׁיב לָכֶם רֶגַע אֶחָד אֵת אֲשֶׁר בִּקַּשְׁתֶּם וְלֹא מְצָאתֶם שָׁנִים רַבּוֹת; אֶת הָאֱלֹהִים אֲנִי יָרֵא! וַיְבָרְכוּהוּ הָעֲשׁוּקִים, וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ עִמּוֹ בַּלַּיְלָה הַהוּא, וַיֵּלְכוּ מִמֶּנּוּ שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי־לֵב, אַף הֵקִים מַתָּן אֶת דְּבָרוֹ, וַיָּשֶׁב לָעֲשׁוּקִים אֶת נַחֲלָתָם, וַיִּשְׁתָּאוּ וַיִּשְׁתּוֹמְמוּ כָּל שׁוֹמְעֵי צִדְקַת מַתָּן, וַיַּגִּידוּ יָשְׁרוֹ

עוֹלָם אֲשֶׁר תָּקוּם גַּם לְזַרְעֵנוּ אַחֲרֵינוּ. אוּלַי אֶסָּפֶה בַמִּלְחָמָה, אוֹ אֵלֵךְ שְׁבִי לִפְנֵי צָר, וְהָיִיתָ לְאָב לְבֵיתִי וְשַׂמְתָּ עֵינֶיךָ עַל צֶאֱצָאַי, וּפָקַדְתָּ פְּקִידִים עַל נַחֲלוֹתַי כַּטּוֹב וְכַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ; זוּלָתִי כִתְרִי מִבְּנֵי־הַנְּבִיאִים, הַיּוֹשֵׁב עַל נַחֲלוֹתַי אֲשֶׁר בַּכַּרְמֶל, וַאֲבִישַׁי אָחִיו הַזָּקֵן, אוֹתָם לֹא תֶהְדּוֹף מִמַּצָּבָם, כִּי יִרְאֵי־אֱלֹהִים הֵם וּקְרוֹבִים אֶל נַעֲמָה אִשְׁתִּי. וְהִנֵּה נָשֵׁינוּ נַעֲמָה וְתִרְצָה הָרוֹת, וְאִם תֵּלֵד הָאַחַת בֵּן, וְהַשֵּׁנִית – בַּת, אָז נִתְחַתֵּן אִישׁ בְּאָחִיו; כִּי כַּאֲהַבְתִּי אוֹתְךָ, כֵּן תֶּאֱהַב נַעֲמָה אִשְׁתִּי אֶת תִּרְצָה אִשְׁתֶּךָ, וּמַה תִּגְדַּל הָאַהֲבָה בְּצֶאֱצָאֵינוּ! וּתְבוּאוֹת הַכַּרְמֶל תִּהְיֶינָה לְכַלְכֵּל אֶת בְּנֵי־הַנְּבִיאִים לִמּוּדֵי ה׳, וּמִדֵּי חַג בְּחַגּוֹ יַעֲרֹךְ שֻׁלְחָן לְאַרְבַּע מֵאוֹת אֶבְיוֹנֵי־אָדָם, יְתוֹמִים וְאַלְמָנוֹת, כַּאֲשֶׁר בִּהְיוֹתִי בְּבֵיתִי. וְהִנְנִי נוֹתֵן לְךָ אֶת בֵּית־הַקַּיִץ הַזֶּה מַתָּנָה. וַיֹּאמֶר לוֹ יְדִידְיָה: הֵן כָּל חֲפָצִים לֹא יִשְׁווּ בְּאַהֲבָה, אַךְ אַזְכָּרָתָהּ יְקָרָה מְאֹד לְאוֹהֲבִים נֶאֱמָנִים; הֵא לְךָ חוֹתָמִי, שִׂימֵהוּ עַל יְמִינְךָ וְהָיָה לְךָ מִנְחַת־זִכָּרוֹן מַזְכֶּרֶת אַהֲבָתֵנוּ הַנֶּאֱמָנָה וֶהֱשִׁיבְךָ ה׳ בְּשָׁלוֹם וְזָבַחְנוּ יַחְדָּו זִבְחֵי־תוֹדָה לַה׳ וְשָׂמַחְנוּ בְּבֵית־הַקַּיִץ הַזֶּה, אֲנַחְנוּ וְנַפְשׁוֹת־בָּתֵּינוּ. – וַיִּשְּׁקוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וַיִּבְכּוּ, וַיִּפָּרְדוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו. וּמִמָּחֳרַת הַיּוֹם הַהוּא כַּעֲלוֹת־הַשַּׁחַר קָרָא יוֹרָם לְנָשָׁיו וְלִבְנֵי־בֵיתוֹ וַיְבָרְכֵם, וַיִּשַּׁק לְנָשָׁיו, וַיֵּבְךְּ עַל צַוְּארֵי נַעֲמָה וַיֵּצֵא עִם הַצָּבָא.

אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה יָלְדָה תִרְצָה בַּת לִידִידְיָה וַתִּקְרָא שְׁמָהּ תָּמָר. וַיַּגֵּשׁ חֲנַנְאֵל טַבַּעַת אֲשֶׁר שְׁמוֹ וְשֵׁם תָּמָר מְפֻתָּחִים בָּהּ מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמָּן, וַיִּתְּנֶהָ לְתִרְצָה בִתּוֹ וַיֹּאמַר: אוֹת הִיא לְתָמָר בִּתֵּךְ, כִּי בֵין בָּנַי תַּחֲלוֹק נַחֲלָה; וְנָשְׂאָה תָמָר אֶת הַטַּבַּעַת הַזֹּאת עַל יָדָהּ כַּאֲשֶׁר תִּגְדָּל. וַיֵּשֶׁב חֲנַנְאֵל עוֹד יֶרַח יָמִים בְּצִיּוֹן וַיְבָרֶךְ אֶת בָּנָיו וַיָּשָׁב אֶל בֵּיתוֹ שֹׁמְרוֹנָה.

וּמְבַשֵּׂר בָּא לְהַגִּיד, כִּי נָפַל יוֹרָם שְׁבִי בִּידֵי הַפְּלִשְׁתִּים, וַתֵּרֶב הַתּוּגָה בְּבֵית־יְדִידְיָה, וַתֵּבְךְּ נַעֲמָה מֵאֵין הֲפוּגוֹת; אַךְ חַגִּית רָאֲתָה בְּצָרַת נֶפֶשׁ נַעֲמָה וַתִּנָּחֵם בָּהּ אַחֲרֵי שְׁבוּת אִישָׁהּ, וַתֹּאמַר: עַתָּה לֹא יָרוּם רֹאשׁ־נַעֲמָה עָלָי! וְאָנֹכִי אֶהְיֶה גְבֶרֶת־בָּיִת. וְכֵן עָשְׂתָה, כִּי הִרְחִיבָה מֶמְשַׁלְתָּהּ בִּמְשָׁרְתֵי־בֵיתָהּ וַתְּיַסְּרֵם מוּסַר אַכְזָרִי אִם סָרוּ מִדְּבָרֶיהָ. וְנַעֲמָה לֹא שָׂמָה לִבָּהּ לָזֹאת, כִּי הִתְאַבְּלָה עַל אִישָׁהּ כִּי אֵינֶנּוּ. וְעָכָן נָשָׂא בְשָׂרוֹ בְּשִׁנָּיו בִּרְאוֹתוֹ, כִּי כָבְדָה יַד חַגִּית עַל חֶלְאָה אִשְׁתּוֹ לְעַנּוֹתָהּ וּלְהַכּוֹתָהּ בְּחֶרְפָּה כְּאַחַת

בִּתִּי בָּחֲלָה בָהֶם וּבְעָשְׁרָם, בְּאָמְרָהּ אֵלַי: „חֲבוּר עֲצַבִּים אֶפְרַיִם עַל כֵּן שְׂנֵאתִים, וְנַפְשִׁי חֲפֵצָה לִהְיוֹת לְאִישׁ־יְהוּדָה וּלְיוֹשֵׁב־יְרוּשָׁלָיִם”. וָאֲבִיאֶנָּה הֲלוֹם לְתִתָּהּ לַאֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ בּוֹ. וְעַתָּה דַּבֶּר־נָא עַל לֵב הַנַּעֲרָה, וְאִם חֲפֵצָה הִיא בָךְ וּבֵרַכְתִּי אֶתְכֶם בְּשֵׁם ה׳. וַיִּגַּשׁ יְדִידְיָה אֶל תִּרְצָה וַיֹּאמֶר לָהּ: הַגִּידִי נָא לִי, עֲדִינָה! מַה צִּיּוֹן בְּעֵינַיִךְ וּמָה אֲנָשֶׁיהָ? וַתֹּאמֶר לוֹ תִּרְצָה: צִיּוֹן כְּגַן־עֵדֶן לְפָנַי וַאֲנָשֶׁיהָ כְּמַלְאֲכֵי־אֱלֹהִים. וַיֹּאמֶר לָהּ יְדִידְיָה: לָכֵן אֶתְגָּאֶה הַפַּעַם עַל־פִּי דְבָרַיִךְ, כִּי יוֹשֵׁב־יְרוּשָׁלַיִם אָנִי. וַתֹּאמֶר לוֹ תִּרְצָה: יִתְגָּאוּ כָּל יוֹשְׁבֵי־יְרוּשָׁלַיִם אִם יִדְמוּ לָךְ. וַיֹּאמֶר לָהּ יְדִידְיָה: רַב לִי אִם זַךְ וְיָשָׁר פָּעֳלִי בְּעֵינַיִךְ, וּמִי יִתֵּן וְיֵרָאֶה פָּעֳלִי וַהֲדָרִי עַל נֶפֶשׁ הָאֲהוּבָה לִי! וַתֹּאמֶר תִּרְצָה: הַנֶּפֶשׁ הַהִיא תִּהְיֶה בְּרוּכָה לַה׳. וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה: הֲיִי־נָא, עֲדִינָה, אַתְּ בְּרוּכָה לַה׳ וְלִי! וְתִרְצָה עֲנָתְהוּ בְּעַנְוַת־חֵן לֵאמֹר: הֱיֵה נָא אֲדֹנִי לִי לְפֶה אֶל אָבִי, וַאֲשֶׁר יַגִּיד לוֹ פִיךָ, אֹתָהּ חָשַׁב לְבָבִי. מִדֵּי דַבְּרָהּ נִגַּשׁ חֲנַנְאֵל אֲלֵיהֶם בְּעָמְדָם בְּיַרְכְּתֵי־הַבַּיִת וַיֹּאמַר: לוּ בִתִּי לַעֲצָתִי תַקְשִׁיבִי. הִנֵּה הָאִישׁ הַנִּצָּב לְפָנַיִךְ אוֹתוֹ רָאִיתִי בְּתִפְאֶרֶת אָדָם. וַיִּשְׁתֹּק יְדִידְיָה וַיֹּאמַר: וְאוּלָם לֹא כִרְאוֹתְךָ תִּרְאֵנִי בִּתְּךָ הָעֲדִינָה, כִּי כְמַלְאַךְ־אֱלֹהִים רָאָתְנִי. וַיֹּאמֶר חֲנַנְאֵל: לָכֵן אֶהְיֶה אָנֹכִי כְּמַלְאָךְ בָּא בְּשֵׁם ה׳ לְחַבֵּר אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם וּלְבָרֵךְ אֶתְכֶם לִפְנֵי ה׳ הַשּׁוֹכֵן בְּצִיּוֹן. וַתֹּאמֶר תִּרְצָה לִידִידְיָה: הֵן אֶחָד מְצָאתִיךָ וְאַחַת אֶהְיֶה נָּא לְךָ גַּם אָנִי, וּבַדָּבָר הַזֶּה הִנְנִי לָךְ. וַיֹּאמֶר לָהּ יְדִידְיָה: יְחִידָתִי תִּהְיִי לִי, עֲדִינָה, וְאַחֶרֶת לֹא תִתְעָרֵב בָּנוּ. בַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה נוֹסְדָה אֲגֻדָּתָם יַחַד, וִידִידְיָה נָתַן מַתָּנוֹת לִבְנֵי־הַנְּבִיאִים בְּיָד נְדִיבָה, וּמִמָּחֳרַת הַיּוֹם הַהוּא הָיְתָה תִרְצָה לִידִידְיָה לְאִשָּׁה. וַיּוֹאֶל חֲנַנְאֵל לָשֶׁבֶת עִם יְדִידְיָה חֲתָנוֹ בְּצִיּוֹן שָׁנָה תְמִימָה, וְנַפְשׁוֹ רָוְתָה עֹנֶג לִרְאוֹת אֶת בִּתּוֹ מְאֻשָּׁרָה בְּצִיּוֹן, כִּי אָהַב אוֹתָהּ יְדִידְיָה כְּאִישׁוֹן־עֵינוֹ.

וַיְהִי מִקֵּץ שָׁנָה לָשֶׁבֶת חֲנַנְאֵל בְּצִיּוֹן, וְהַפְּלִשְׁתִּים פָּשְׁטוּ בְּעָרֵי הַשְּׁפֵלָה וְהַנֶּגֶב לִיהוּדָה, וַיִּלְכְּדוּ עָרִים וּבְנוֹתֵיהֶן. וְיוֹרָם, אֲשֶׁר הָיָה מִשָּׂרֵי־הַצְּבָאוֹת, הָיָה נָכוֹן גַּם הוּא לָצֵאת לַמִּלְחָמָה עַל הַפְּלִשְׁתִּים. וַתֵּלֶד לוֹ חַגִּית אִשְׁתּוֹ בָּעֵת הַהִיא בֵּן שְׁלִישִׁי, וַיִּקְרָא שְׁמוֹ עַזְרִיקָם, לֵאמֹר: אֱלֹהִים יַעַזְרֵנוּ מִקָּמֵינוּ. וְחֶלְאָה שִׁפְחַת חַגִּית יָלְדָה בָּעֵת הַהִיא בֵּן לְעָכָן אִישָׁהּ וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נָבָל. וַתְּצַו חַגִּית אֶת חֶלְאָה לָתֵת אֶת נָבָל בְּנָהּ עַל־יְדֵי אַחַת הַשְּׁפָחוֹת וְלִהְיוֹת מֵינֶקֶת לְעַזְרִיקָם בְּנָהּ. וַיִּחַר לְעָכָן מְאֹד עַל־אֹדוֹת בְּנוֹ. וַיִּקְרָא יוֹרָם לִידִידְיָה אֶל בֵּית־הַקַּיִץ אֲשֶׁר לוֹ עַל הַר־הַזֵּיתִים וַיֹּאמֶר לוֹ: הִנְנִי יוֹצֵא מָחָר לַמִּלְחָמָה, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אָשׁוּבָה בְשָׁלוֹם אֶל בֵּיתִי, לָכֵן נִכְרְתָה בְרִית־

האלעג לרש כמוך שבע־קלון וחרפה? ויאמר לו עכן: ולמה תשא נעמה עון חגית המרשעת, והיא אשה טובת־לב? ויאמר לו מתן: שמע עצתי ואחר תדבר. הצת אש בבית חגית ובבתי העבדים והשפחות, ואת בנך תציל, כי אותו תמיר בעזריקם, כי שניהם בני ירח ימים הם, וידידיה ותרצה לא יכירוהו, כי בשנאתם את חגית הארורה לא שמו עיניהם על בנה, ועל בית נעמה תפסח, לא תבער בו אש, למען יכבד העון עליה, כי יאמרו: קנאת נעמה אכלה את נאות־יורם. ואנכי אכונן מעשי בערמה להבריח את נעמה אשר לא תשוב עוד, ומבית אדוניך לא ישאר איש, ולנבל בנך „עזריקם" יקרא ויירש את הון אדוניך, את שדותיו וכרמיו, עדריו ויקביו. זה קצירך, והלקט לי הוא, כי לפני הציתך אש בנאות־יורם תריק את בית־אוצרו, אשר סגלת כל־יקר בו; ואנכי אשלח לך את חפר ואת בוקיה, שני אנשים ערומים ונוכלים, ותמימי דרך בעיני כל יושבי־קריה, והם יביאו היקרות אלי; הן מפתח בית־האוצר בידי, בהיותי נאמן בבית יורם עשיתי לי מאז מפתח כמפתח אשר היה בידו, כי על־ידו אבדתי הון־אבי; וסגלות אוצרו תהיינה לי שלומים לחגית ולהוני.

ולב עכן פחד ורחב ויתר ממקומו בהמון־עליצותו ויאמר: אך זאת היא עצה, לא שמועה שאול ואבדון! ויאמר לו מתן: אל תבהל ברוחך, בוא אלי שנית והוריתיך את כל אשר תעשה. ויעש כן עכן, ויתיעצו על צפונותיהם, ודבר חליפות הבנים הסתירו גם מחפר ובוקיה.

ויהי בליל חשך ואפלה, ליל ענן ורוח, וכל בני בית־יורם הוזים שוכבים, ועכן הריק את בית־האוצר, וחפר ובוקיה נשאו כל שכיות־חמדתו אל מתן השופט, אשר טמן אותם במערה. ויעל עכן על הגגות לזרות על נאות־יורם גפרית, וירד ויוצא את נבל בנו מבית־השפחות ויסגר דלתים ובריח מחוץ, והלאה אשתו עשתה כן לבית חגית גברתה ויצת עכן אש בארבע פנות הבתים, ותעל לבת־אש ויתאבכו גאות עשן. ויהי כאשר אכלה האש סביב, ויבא עכן אל בית־נעמה, השלום מפחד, וידיו על ראשו ויאמר: אהה, גברתי! אש אוכלת נאות־יורם ואין מכבה, ואשתי קפצה עם עזריקם בן חגית בעד החלון, וחגית רצתה להציל את

הַשִּׁפְחוֹת, וַיֵּשַׁח וַיִּמַּס לִבּוֹ בְּקִרְבּוֹ, וַיְבַקֵּשׁ תַּחְבּוּלָה לִמְצֹא רְוָחָה לְנַפְשׁוֹ וּלְנֶפֶשׁ אִשְׁתּוֹ.

פֶּרֶק שֵׁנִי.

וּמַתָּן הַשּׁוֹפֵט כִּרְאוֹתוֹ, כִּי לֹא הֶאֱמִין יוֹרָם בּוֹ כִּי־אִם בִּידִידְיָה אֲשֶׁר שָׂמָהוּ לְאָב לְבֵיתוֹ, וַיִּחַר אַפּוֹ בְּיוֹרָם וַיְקַנֵּא בִידִידְיָה. וַיִּשְׂמַח לַשְּׁמוּעָה, כִּי נִשְׁבָּה יוֹרָם, וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ: הֵן זֶה הַיּוֹם שֶׁקִּוִּיתִיו לָשִׁית קָצִיר לְבֵית יוֹרָם. וּבְבוֹאוֹ אֶל בֵּיתוֹ נִחַם אֶת נַעֲמָה וְאֶת חַגִּית בְּפִיו וּבִשְׂפָתָיו, וְלִבּוֹ שָׂשׂ לִרְאוֹת חַגִּית כְּאַלְמָנָה חַיָּה עֲגוּנָה אֶל אִישָׁהּ. וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹא אֶל בֵּית־חַגִּית וַיַּרְא וְהִנֵּה הִיא מַכָּה אֶת הֶלְאָה בְּעֶבְרָה מַכָּה רַבָּה מְאֹד, וּכְבוֹא מַתָּן הִרְפְּתָה מִמֶּנָּה, וַתֹּאמֶר אֶל מַתָּן: אֶת שִׁפְחָתִי זֹאת יְעַדְתִּי לִהְיוֹת מֵינֶקֶת לְעוֹלָלֵיהֶם בְּנִי, וָאֵצֵא מֵחֲדָרִי כִּמְעַט וָאָשׁוּבָה וְהִנֵּה חֶלְאָה אֵינֶנָּה, כִּי בָאָה אֶל בֵּית־הַשְּׁפָחוֹת וַתֵּינֵק אֶת נָבָל בְּנָהּ הַשֶּׁקֶץ. וְעָכָן, אֲשֶׁר עָמַד וְרָאָה אֶת אִשְׁתּוֹ נִקְלָה לְעֵינָיו, וַיֵּבְךְּ וַיֹּאמֶר אֶל מַתָּן: שְׁפָט־נָא אַתָּה, אֲדֹנִי: אָנֹכִי רָאִיתִי אֶת בְּנִי הָעוֹלָל צֹהֵב בְּעָרְשׁוֹ, וּמִן הַשְּׁפָחוֹת אֵין דּוֹרֶשֶׁת לוֹ, וְהוּא בוֹכֶה מִמְּנִי הַמֵּינֶקֶת, וְאֶקְרָא לְאִמּוֹ לְהֵינִיקֵהוּ; וְאִם עַוְלָה הִיא, הֲלֹא הֶעָוֹן בִּי, וְעָלַי, גְּבֶרֶת, תְּנַחַת יָדֵךְ. וַתִּתֵּן עָלָיו חַגִּית בְּקוֹלָהּ כִּכְפִירָה, לֵאמֹר: הוֹי עֶבֶד נִקְלֶה וְנִרְצָע, וּמִי בִקֵּשׁ זֹאת מִיָּדְךָ לָשֶׁבֶת פֹּה? הֲלֹא חָפֵץ יוֹרָם אִישִׁי לְשַׁלַּח אוֹתְךָ חָפְשִׁי טֶרֶם צֵאתוֹ לַמִּלְחָמָה, וְאַתָּה אָמַרְתָּ: „אָהַבְתִּי אֶת אֲדֹנִי, אֶת אִשְׁתִּי וּבָנָי!” לָכֵן שִׂים יָד לְפֶה, פֶּן תִּכְבַּד גַּם עָלֶיךָ יָדִי. וּמַתָּן רָאָה, שָׁמַע וְלֹא עָנָה דָבָר; וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ: אֶפַּח בָּאוּד הֶעָשֵׁן הַזֶּה, בְּעָכָן, וְהָיָה לְלַפִּיד בּוֹעֵר וַהֲנִיחוֹתִי חֲמָתִי בְּחַגִּית אֵשֶׁת־עֶבְרָתִי. — וַיְהִי בַּלַּיְלָה וַיָּבֹא עָכָן אֶל בֵּית־מַתָּן וַיֹּאמֶר אֵלָיו: הֲלֹא רָאִיתָ, אֲדֹנִי, עַוָּתָתִי, שָׁפְטָה מִשְׁפָּטִי, הָבָה־נָּא עֵצָה וְעֶזְרָה מִיַּד הַמִּרְשַׁעַת. הַאִם תָּמוּ הָעֲבָדִים וְהַשְּׁפָחוֹת לִגְוֹעַ? וַיֹּאמֶר לוֹ מַתָּן: הִנֵּה חֲמָתְךָ בוֹעֶרֶת כָּאֵשׁ, שַׁלַּח בָּהּ אֶת כָּל נְאוֹת יוֹרָם אֲדוֹנֶיךָ וּבָעֲרָה בַבָּתִּים וּבְיוֹשְׁבֵיהֶם וַהֲנִיחוֹתָ חֲמָתְךָ בְּאֵשֶׁת עֶבְרָתֶךָ. וַעֲלִיצוּת עָכָן הֵפִיצָה בְרַק־אוֹר מֵעֵינָיו, וַיֹּאמַר: הַאֻמְנָם תְּדַבֵּר אֵלַי, אֲדוֹנִי, אוֹ תִלְעַג לִי? וַיֹּאמֶר לוֹ מַתָּן: הוֹי כְּסִיל וָבַעַר!

וִהְיִי לוֹ מֵינֶקֶת, לְמַעַן לֹא יֹאבַד נִיר לְיוֹרָם עֲמִיתִי וְלֹא תִכְבֶּה גַּחַלְתּוֹ. וְגוֹאֲלֵי דַם־חַגִּית צָעֲקוּ בַּחֲרוֹן־אַף: אַיֵּה נַעֲמָה הַמַּרְשַׁעַת? אַיֵּה הַכְּפִירָה? מִי יִתְּנֶנָּה פֹה לְכַבּוֹת בְּדָמָהּ אֶת הַשְּׂרֵפָה הַזֹּאת! וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה: נְחַכֶּה־נָּא, כִּי יָמִים יוֹדִיעוּ, אָנָה הִיא בָאָה.

וְנַעֲמָה חָשָׁה מִפְלָט לָהּ אֶל אֲבִישַׁי קְרוֹבָהּ, פְּקִיד עֶדְרֵי יוֹרָם בְּבֵית־לָחֶם, וַיִּשְׁלָחֶנָּה אֶל סִתְרִי אָחִיו וַיַּסְתִּירֶנָּה שָׁם בְּמִסְתְּרֵי־הַכַּרְמֶל, וּמִקֵּץ שְׁנֵים־עָשָׂר יוֹם יָלְדָה תְאוֹמִים, בֵּן וּבַת, וַתִּקְרָא לִבְנָהּ אַמְנוֹן וּלְבִתָּהּ פְּנִינָה. וַיֵּלֶךְ סִתְרִי יְרוּשָׁלַיְמָה לְדַבֵּר דָּבָר עַל־אֹדוֹת נַחֲלַת־יוֹרָם, כִּי שָׁמַע כִּי יְדִידְיָה פְּקִידוֹ. וַיְהִי בִּהְיוֹתוֹ בִירוּשָׁלַיִם, וְחֵפֶר וּבוּקִיָּה עָלוּ הַשַּׁעְרָה אֶל הַזְּקֵנִים, וַיַּגִּידוּ לָהֶם לֵאמֹר: מִגְּבוּל אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים בָּאנוּ, וַנִּפְגַּע בַּדֶּרֶךְ הַיּוֹרֶדֶת עֶקְרוֹנָה אֶת נַעֲמָה אֵשֶׁת יוֹרָם נְשׂוּאָה בַּעֲגָלָה רְתוּמָה לָרֶכֶשׁ וְיוֹשֶׁבֶת לִימִין אִישׁ רַךְ בַּשָּׁנִים, וְאַחֲרֵיהֶם גְּמַלִּים נוֹשְׂאִים כָּל טוּב, וּשְׁתֵּי שְׁפָחוֹת רוֹכְבוֹת עֲלֵיהֶם. וַנִּשְׁאַל אֶת נַעֲמָה: לְמִי אֵלֶּה? וַתֹּאמֶר אֵלֵינוּ: אֶת אֵלֶּה אוֹבִיל שַׁי לַמּוֹרָא, מִנְחָה לְסַרְנֵי־פְלִשְׁתִּים, לִפְדּוֹת בָּהּ אֶת יוֹרָם אִישִׁי; וְהָאִישׁ הַזֶּה הוּא הַמְבַשֵּׂר הַשָּׁלוּחַ מִמֶּנּוּ; וַיֹּאמֶר אֶל נַעֲמָה: יַצְלִיחַ ה׳ אֶת דַּרְכֵּךְ וַהֲשִׁיבוֹת אֶת אִישֵׁךְ בְּשָׁלוֹם אֶל אֶרֶץ־מוֹלַדְתּוֹ. וַיְהִי כַּאֲשֶׁר בָּאנוּ יְרוּשָׁלַיְמָה וַתֶּחֱרַשְׁנָה אָזְנֵינוּ בְּשָׁמְעֵנוּ אֶת הַשַּׁעֲרוּרִיָּה אֲשֶׁר נִהְיְתָה בְּבֵית־יוֹרָם, וַנָּבֹא אֶל זְקֵנֵינוּ לְסַפֵּר כְּכֹל אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֵינוּ וְכַאֲשֶׁר שָׁמְעוּ אָזְנֵינוּ. וַיַּעֲנוּ הַשּׁוֹפְטִים פֶּה אֶחָד: אָכֵן נוֹדַע הַדָּבָר. וַיֹּאמֶר מַתָּן הַשּׁוֹפֵט: תִּכָּתֵב הַשַּׁעֲרוּרִיָּה הַזֹּאת זִכָּרוֹן בַּסֵּפֶר וְנִכְתַּם עֲוֹן נַעֲמָה לִפְנֵי יוֹשְׁבֵי שָׁעַר. וַיְסַפֵּר מַתָּן הַדְּבָרִים לִידִידְיָה, וַיִּסְפּוֹק כַּפָּיו וַיֹּאמַר: בָּרוּר הוּא כַּשֶּׁמֶשׁ בַּצָּהֳרָיִם; אָכֵן קִנְאַת בֵּית־יוֹרָם אָכְלָה נְפָשׁוֹת. הָהּ! שֹׁד וָפֶרֶץ כְּתֻמָּם יַחַד בָּאוּ עַל גֶּבֶר עֲמִיתִי, כִּי אִשְׁתּוֹ, נַעֲמָה הָאֲהוּבָה, בָּגְדָה בוֹ, וְכִמְעַט גָּלָה לְאֶרֶץ אוֹיֵב הִצִּיתָה אֵשׁ בְּבֵיתוֹ וַתַּךְ חֵרֶם אֶת אֵשֶׁת־הֶרְמָה עַל בָּנֶיהָ יַחַד, וַתַּשְׁלֵךְ מִשְׁכְּנוֹתָיו לָלֶכֶת אַחֲרֵי מְאַהֲבָהּ אֶל אֶרֶץ אַחֶרֶת. וַתֹּאמֶר תִּרְצָה: אָכֵן אֵין טוֹב לַגֶּבֶר, כִּי־אִם לָקַחַת לוֹ אִשָּׁה אַחַת וְלִרְאוֹת עִמָּהּ חַיִּים וְאַהֲבָה! כֵּן עָשִׂיתָ אַתָּה, אִישִׁי, וְכֵן נַעֲשֶׂה לְתָמָר בִּתֵּנוּ בַּיּוֹם שֶׁיְּדֻבַּר בָּהּ. וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה: הֵן נַעֲמָה נְבָלָה עָשָׂתָה, אוֹת הִיא כִּי לֹא יָשְׁרָה נַפְשָׁהּ בָּהּ מֵאָז, וּמַה פְּרִי־בִטְנָהּ כִּי יֵחָשֵׁב עַל מִשְׁפַּחַת־יוֹרָם? לָכֵן הֵן עַזְרִיקָם הוּא הַיּוֹרֵשׁ הָאֶחָד לְבֵית־יוֹרָם, וְלוֹ יְעוּדָה תָמָר בִּתֵּנוּ, וְאַחֶרֶת לֹא יִקַּח עָלֶיהָ. וַיַּבֵּט יְדִידְיָה בְּעֵין־חֶמְלָה עַל

שְׁנֵי בָנֶיהָ הַנּוֹתָרִים וְהַלֶּהָבָה לְהֵטָה בָהּ. אֲהָהּ! כִּי גַם בְּנִי נִשְׂרַף בְּבֵית הָעֲבָדִים וְהַשְּׁפָחוֹת! עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר, וְחֵפֶר וּבוּקִיָּה עָבְרוּ לִפְנֵי חַלּוֹן נַעֲמָה וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ: אֲהָהּ! קִנְאַת נַעֲמָה אוֹכֶלֶת בֵּית־יוֹרָם! וְחַלְחָלָה אֲחָזָתָה אֶת נַעֲמָה וַתֵּבְךְּ וַתֹּאמַר: הֵן חוֹרֵשׁ בְּלִיַּעַל כִּלָּה הַיּוֹם רָעָתוֹ, וְעָלַי יַחְשְׁבוּ עֲוֹן הַבְּעֵרָה. אוֹיָה לִי! אָנָה אֲנִי בָאָה? וַיֹּאמֶר לָהּ עָכָן: לִבְשִׁי, גְּבִרְתִּי, בִּגְדֵי־גֶבֶר וְהִתְחַפְּשִׂי וְנַסְתְּ עַד יַעֲבָר זַעַם, בְּטֶרֶם יָבֹאוּ הֲלוֹם גּוֹאֲלֵי דַם־חַגִּית לְהִתְגּוֹלֵל וּלְהִתְנַפֵּל עָלָיִךְ. וַתְּמַהֵר נַעֲמָה לַעֲשׂוֹת כִּדְבַר עָכָן וַתֵּצֵא בְּעַד הַחַלּוֹן לְמַלֵּט נַפְשָׁהּ. וְעָכָן אָמַר אֶל שְׁתֵּי שִׁפְחוֹתֶיהָ: צְאֶינָה מִפֹּה וְהִסְתַּרְתִּי אֶתְכֶן בְּמָקוֹם שׁוֹקֵט וּבוֹטֵחַ עַד יַעֲבָר זָעַם. וַיַּסְתִּירֵן עָכָן בְּבֵית־הָאוֹצָר וַיִּסְגֹּר דְּלָתָיו בַּעֲדָן וַיַּצֶּת אֵשׁ בְּאַרְבַּע פִּנּוֹתָיו. וְהַשְּׁפָחוֹת צָרְחוּ בְקוֹל מָר, עַד אֲשֶׁר לִהֲטָה בָהֶן הַלֶּהָבָה וְלֹא נִשְׁמַע עוֹד קוֹלָן. וַיֹּאמֶר עָכָן לְחֶלְאָה אִשְׁתּוֹ: אֵין אִישׁ עוֹד מִבֵּית־יוֹרָם יוֹדֵעַ אִתָּנוּ עַד־מָה; חַבְּקִי הַפַּעַם אֶת נָבָל בְּנֵנוּ וְקִרְאִי לוֹ עֲזְרִיקָם. עוֹדָם מְדַבְּרִים וְהִנֵּה שְׁכֵנֵי בֵית־יוֹרָם מִסָּבִיב הֵקִיצוּ וַיָּבֹאוּ, וְעָכָן וְחֶלְאָה שִׁנּוּ אֶת טַעְמָם וְהִנֵּה הֵם צוֹעֲקִים וּמְיַלְלִים, וְגַם יְדִידְיָה וְתִרְצָה לֹא אֵחֲרוּ לָבוֹא, וַיִּסְפְּקוּ כַּפֵּיהֶם וַיִּקְרְאוּ: אֲהָהּ! שֹׁד וָשֶׁבֶר! וַיְמַהֲרוּ לָבוֹא אֶל בֵּית־נַעֲמָה וְהִנֵּה הַבַּיִת רֵיק, וַיֵּצְאוּ וַיִּשְׁאֲלוּ אֶת עָכָן וְחֶלְאָה: אָנָה בָאָה נַעֲמָה? וַיֹּאמֶר עָכָן: אֲהָהּ! שֹׁד מִשַּׁדַּי בָּא! אָנֹכִי אֵחַרְתִּי הַיּוֹם עַל עֲבוֹדָתִי בַּשָּׂדוֹת; וַיְהִי בְּבוֹאִי וְהִנֵּה צַחֲנַת־גָּפְרִית עוֹלָה בְאַפִּי, וָאֲמַהֵר אֶל חַגִּית גְּבִרְתִּי לְהַצִּיל אוֹתָהּ וְאֶת בָּנֶיהָ, וְהִנֵּה הִיא מוֹרִידָה אֶת עֲזְרִיקָם בְּנָהּ בְּעַד הַחַלּוֹן אֶל חֶלְאָה אִשְׁתִּי, וַתָּשָׁב לְהַצִּיל אֶת שְׁנֵי בָנֶיהָ הַנּוֹתָרִים, וְהַלֶּהָבָה לִהֲטָה בָהּ וְלֹא יָכְלָה לְמַלֵּט גַּם נַפְשָׁהּ. וָאָבוֹאָה אֶל בֵּית נַעֲמָה וְלֹא מְצָאתִיהָ, וָאֲמַהֵר לְהַצִּיל אֶת בְּנִי מִבֵּית הָעֲבָדִים וְהַשְּׁפָחוֹת וְלֹא יָכֹלְתִּי עוֹד.—וְחֶלְאָה זָעֲקָה מָרָה: אֲהָהּ לְקִנְאַת נְשֵׁי־יוֹרָם כִּי קָשְׁתָה כִשְׁאוֹל וַתֹּאכַל נְפָשׁוֹת נְקִיִּים! אֲהָהּ לִבְנִי כִּי נִשְׂרַף! — וַיֹּאמֶר עָכָן: הֵן תְּמוֹל הִתְקוֹטְטָה חַגִּית בְּנַעֲמָה וַתַּכְעִסֶנָּה תַּמְרוּרִים וַתֹּאמֶר: „רַב לָךְ, נַעֲמָה, לָקַחַת לָךְ קַרְנַיִם בְּאַהֲבַת יוֹרָם אִישֵׁנוּ; הֵן אֵין עוֹד יוֹרָם בְּבֵיתוֹ וּבָנַי יוֹרְשִׁים אוֹתוֹ, וּבְגָדְלָם יְגָרְשׁוּךְ מֵהִסְתַּפֵּחַ בְּנַחֲלָתָם, כִּי נָכְרִיָּה אַתְּ פֹּה". וִידִידְיָה וְתִרְצָה עָמְדוּ מַרְעִידִים וְשׁוֹמְמִים וַיִּסְפְּקוּ כָף. וְגוֹאֲלֵי דַם־חַגִּית בָּאוּ וַיִּזְעֲקוּ: אַיֵּה נַעֲמָה הַמַּרְשַׁעַת הַמַּבְעֶרֶת הַבְּעֵרָה? וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה לְעָכָן וּלְחֶלְאָה: שְׂאוּ אֶת עֲזְרִיקָם אֶל בֵּיתִי, וְאַתְּ, חֶלְאָה, שְׁבִי אִתּוֹ בְּבֵיתִי

בָּעֵת הַהִיא וּפָלִיט בָּא מִגָּלוּת אֶפְרַיִם אֶל יַרְכְּתֵי צִיּוֹן צָפוֹנָה וַיַּשְׁלֵךְ אֱלִיל אֶל אַחַת הַפְּחָתִים וַיְדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: שְׁכַב פֹּה בְּבָשְׁתְּךָ, עֵץ־פִּסְלִי, אֵל לֹא יוֹעִיל בְּאֶרֶץ יְהוּדָה! עֶשֶׂר שָׁנִים כִּהַנְתִּי לָךְ, נְשָׂאתִיךָ, סְבַלְתִּיךָ, אַף רוֹמַמְתִּיךָ בְּעֵינֵי עוֹבְדֶיךָ. נָתַתִּי לָמוֹ מוֹרָא וַיִּירָאוּךָ; אֲנִי הָיִיתִי לְךָ לְפֶה וְאַתָּה הָיִיתָ לִּי לֵאלֹהִים. עִם חֶבֶר כֹּהֲנִים יַחְדָּו דֶּרֶךְ רָצַחְתִּי שֶׁכְמָה; עָשַׁקְתִּי, רַצּוֹתִי לְאַוַּת־נַפְשִׁי, וְחֶפְצְךָ הָיָה לִּי לְפִתְחוֹן־פֶּה; שָׁתִיתִי מִיֵּין־נִסְכֶּךָ, אָכַלְתִּי מִבְּשַׂר־זְבָחֶיךָ; אַף שִׂמְלוֹתַי לְעוֹרִי מִמְּךָ הָיוּ לִי. מַה טּוֹבִים הָיוּ לִי הַיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים, אַךְ אֲהָהּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה! הֵן שָׁתוֹתֶיךָ נֶהֱרָסוּ, עֶגְלוֹת בֵּית־אָוֶן בַּגּוֹלָה הָלָכוּ; וְאַתָּה אָנָה תָבוֹא? אִם לְצִיּוֹן אֶשָּׂאֲךָ, הֲלֹא נוֹעַ תָּנוּעַ בָּהּ מִפְּנֵי אֵל נָאוֹר וְאַדִּיר הַשּׁוֹכֵן בְּקִרְבָּהּ, וְגַם לִי תִּהְיֶה לְמוֹקֵשׁ. שְׁכַב פֹּה, עֵץ־פִּסְלִי, עֵרוֹם וְעֶרְיָה בֹשֶׁת. הָבָה לִי צִפּוּי־כַּסְפְּךָ וַאֲפֻדַּת מַסֵּכַת־זְהָבְךָ, כִּי לֹא לְעֵזֶר וְלֹא לְהוֹעִיל הֵמָּה לָךְ, וְלִי יִהְיוּ שָׂכָר חֵלֶף עֲבוֹדָתִי אוֹתָךְ.

כֵּן דִּבֶּר הַפָּלִיט וּשְׁמוֹ זִמְרִי, וְהוּא אַחַד כֹּהֲנֵי־הַבַּעַל הָרֵיקִים וְהַפּוֹחֲזִים, אֲשֶׁר עָמְדוּ כִפְרָאִים עֲלֵי דֶרֶךְ, וַיִּמְנְעוּ רַגְלֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִלֶּכֶת לְצִיּוֹן, לְהִשְׁתַּחֲווֹת לַה׳ בְּהַר־הַקֹּדֶשׁ; וַיִּגֶל זִמְרִי עִם גָּלוּת שֹׁמְרוֹן, וּבִהְיוֹתוֹ קַל בְּרַגְלָיו בָּטַח לְהִמָּלֵט לְעֵת־מְצוֹא. וּבְדַעְתּוֹ אֶת חֲנַנְאֵל, שׁוֹעַ שֹׁמְרוֹן, בִּקֵּשׁ מֵאִתּוֹ לְהַגִּיד לוֹ אֶת שֵׁם חֲתָנוֹ בִּירוּשָׁלָיִם; וַיִּתֶּן לוֹ חֲנַנְאֵל סֵפֶר חָתוּם וְחוֹתָם לְשֵׂאתָם אֶל יְדִידְיָה חֲתָנוֹ. וַיַּעֲבוֹר זִמְרִי אֶת נְהַר כְּבָר וַיֵּלֶךְ הָלְאָה, וַיְהִי בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי צָר וַיִּשָּׂא פִסְלוֹ בְיָדוֹ כָּל הַדֶּרֶךְ, כִּי אָמַר: אוּלַי יִמְצָא לוֹ מַעֲמָד בְּאַחַד הַמְּקוֹמוֹת לָשׁוּב וּלְכַהֵן לְפָנָיו; אַךְ כִּרְאוֹתוֹ, כִּי בְּכָל אֶרֶץ־יְהוּדָה אֵין אִישׁ פּוֹנֶה אֶל הָאֱלִילִים, וַיְנַצֵּל אֶת הֶעֱדִי מֵעַל פִּסְלוֹ, וַיַּשְׁלִיכֵהוּ אֶל אַחַת הַפְּחָתִים. וַיָּבֹא יְרוּשָׁלַיְמָה דֶּרֶךְ שַׁעַר־אֶפְרַיִם בֵּין הָעַרְבָּיִם. רְחוֹבוֹת קִרְיָה הָמוּ עֲדֶנָּה מֵאָדָם. הֲמוֹן־הָעָם בְּמַשַּׁק גֵּבִים שׁוֹקֵק בָּהֶם, הַזְּקֵנִים יוֹשְׁבִים בְּכָבוֹד וְהָדָר בְּשַׁעֲרֵי־מִשְׁפָּט, וְצַבִּים וְכִרְכָּרוֹת, נוֹשְׂאִים אַלּוּפֵי יְהוּדָה וְשׁוֹעֶיהָ, יְרוּצוּן וְיִשְׁתַּקְשְׁקוּן בָּרְחוֹבוֹת. וְזִמְרִי, אֲשֶׁר רָאָה עֳנִי שָׁלֹשׁ שָׁנִים בְּמָצוֹר וּבְמָצוֹק בְּשַׁעֲרֵי־שֹׁמְרוֹן, עֵת חָנָה עָלֶיהָ מֶלֶךְ אַשּׁוּר, הִשְׁתָּאָה עַתָּה לְכָל מַרְאֵה עֵינָיו וַיַּעַן וַיֹּאמַר: מַה נֶּעְדָּרָה שֹׁמְרוֹן וּמַה נֶּהְדָּרָה צִיּוֹן! הֵן שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וְאֶרֶץ חֲדָשָׁה רָאוּ עֵינַי פֹּה. אֶרֶץ נֶעֱמָה, וְיוֹשְׁבֶיהָ שׁוֹקְטִים עַל שִׁמְרֵיהֶם; שָׁמַיִם טְהוֹרִים עַל רָאשֵׁיהֶם וּשְׁחָקִים יַרְעִיפוּ עֲלֵיהֶם צֶדֶק, כִּי

עֲזְרִיקָם, כִּי פְּלֵיטַת בֵּית־יוֹרָם הוּא. וְתִרְצָה אִשְׁתּוֹ יָלְדָה בֵּן לִתְקוּפַת הַשָּׁנָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ תֵּימָן. וַיִּגְדְּלוּ שְׁלשֶׁת הַיְלָדִים בְּבֵית יְדִידְיָה, אַךְ תָּמָר וְתֵימָן גָּדְלוּ כְּנִטְעֵי נַעֲמָנִים, וַעֲזְרִיקָם גָּדַל כְּקוֹץ מַכְאִיב; כִּי יֵצֶר־מַחְשְׁבוֹת־לִבּוֹ רַע מִנְּעוּרָיו, וְלֹא תֹאַר וְלֹא הָדָר לוֹ. אַךְ יְדִידְיָה לֹא הִבִּיט אֶל מַרְאֵהוּ בְּזָכְרוֹ בְּרִית־אָבוֹת.

וְסִתְרִי רָאָה, כִּי כָלְתָה הָרָעָה לְנַעֲמָה, כִּי קָמוּ בָהּ עֵדֵי שֶׁקֶר וְאֵין מִי יַכְזִיבֵם, וַיַּסְתֵּר אֶת נַעֲמָה וּבָנֶיהָ בְּמִסְתְּרֵי־הַכַּרְמֶל, וְאִשְׁתּוֹ הֵבִיאָה לָמוֹ מָזוֹן וּמִחְיָה. וַיְהִי כַּאֲשֶׁר גָּמְלָה נַעֲמָה אֶת יַלְדֶּיהָ, וַיְשַׁלַּח סִתְרִי אֶת אַמְנוֹן אֶל אֲבִישַׁי אָחִיו, וַיִּתְּנֵהוּ אֲבִישַׁי אֶל רוֹעֶה זָקֵן לְאָמְנוֹ, כִּי אָמַר לוֹ, כִּי קָנָהוּ מֵאִישׁ זָר אֲשֶׁר מְצָאָהוּ בַּשָּׂדֶה. וַיִּגְדַּל אַמְנוֹן בְּבֵית־הָרוֹעֶה, וַיְהִי יְפֵה־תֹאַר מְאֹד, וְאִישׁ לֹא שָׁת אֵלָיו לִבּוֹ, אַךְ אֲבִישַׁי פְּקָדָהוּ בְּאַהֲבָה וָחֵן, וּבְמוֹת הָרוֹעֶה לְקָחָהוּ לִרְעוֹת בְּצֹאן יוֹרָם, וַיַּהַשְׁבוּהוּ הָרוֹעִים לְקִנְיַן־כֶּסֶף לַאֲבִישַׁי. וּמִקֵּץ שֵׁשׁ שָׁנִים יָצְאָה נַעֲמָה מִמַּחֲבוֹאָהּ, וַיִּתֶּן לָהּ סִתְרִי אֹהֶל בָּנוּי בִּנְקִיק־סֶלַע וּבְרוֹשִׁים סְבִיבוֹתָיו. וַתֵּשֶׁב שָׁם עִם בִּתָּהּ וְעִם אִשָּׁה זְקֵנָה. וַתְּלַקֵּט בִּשְׂדוֹת יוֹרָם אִישָׁהּ עִם עֲנִיּוֹת הַמָּקוֹם הַהוּא, אֲשֶׁר חֲשָׁבוּהָ לִפְלִשְׁתִּית שֶׁהָיְתָה לְאִישׁ יְהוּדָה, וּמֵת אִישָׁהּ; כִּי כֵן הִגִּידָה לָמוֹ.

פֶּרֶק שְׁלִישִׁי.

בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה גָּמְלָה רָעַת אֶפְרָיִם, וְאֵל קַנָּא, אֲשֶׁר שָׂם עֵינָיו לְרָעָה מֵאָז בַּמַּמְלָכָה הַחַטָּאָה הַזֹּאת, הֵבִיא עָלֶיהָ אֶת הַתַּעַר הַשְּׂכִירָה, אֶת מֶלֶךְ אַשּׁוּר, אֲשֶׁר שָׁטַף עַל אַרְצָהּ כְּנַחַל אֵיתָן, וַיִּשְׁטֹף עֶגְלוֹת בֵּית־אָוֶן *) וְגִלּוּלֵי דָן וַיִּסְחֹף אֶת עוֹבְדֵיהֶם וַיִּזְרְמֵם לַחֲלַח וְחָבוֹר, נַהֲרֵי גוֹזָן וְעָרֵי מָדָי. וּבַת־יְהוּדָה הִתְאוֹשְׁשָׁה בִּרְאוֹתָהּ אֶת מוּסַר אֱלֹהֶיהָ וְאֶת יָדוֹ כִּי כָבְדָה עַל מְשׁוּבָה יִשְׂרָאֵל אֲחוֹתָהּ, וַתּוֹסֶף אֹמֶץ לְהִתְחַזֵּק בְּמָעוּזָהּ, וַתֹּאחֶז דַּרְכֵי אֱלֹהִים, וַתַּקְשֵׁב בְּאַהֲבָה לְבֶן־דָּוִד מַלְכָּהּ, לְחִזְקִיָּהוּ יְדִיד־אֱלֹהִים, אֲשֶׁר שָׁכַן לָבֶטַח בְּהָמֵר אֶרֶץ אֶפְרָיִם.

---

*) בֵּית־אֵל.

ה׳ וְצָמֵא לְחַסְדּוֹ, אֲחַלֶּה פָּנֶיךָ, אַתָּה הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, אֲשֶׁר שֶׁמֶן־הַמִּשְׁחָה יָצוּק עַל רֹאשֶׁךָ, הוֹרֵנִי־נָא, בַּמָּה אֲקַדֵּם לַה׳ וּבַמָּה אֲכַפְּרָה פָנָיו עַל חֶרְפַּת עֲלוּמַי? אִם בְּעוֹלוֹת וּבִזְבָחִים? הֵן עָנִי וָרָשׁ אָנֹכִי, וְרַק אֶת נַפְשִׁי אֵלָיו אֶשָּׂא; הוֹרֵנִי נָא, אֲדֹנִי, לֹא בְכֶסֶף וְלֹא בִמְחִיר, כִּי־אִם בְּחֶסֶד וּבִצְדָקָה. וַיֹּאמֶר לוֹ הַכֹּהֵן: חָלִילָה לִבְנֵי אַהֲרֹן אַנְשֵׁי־חֶסֶד וְתֹפְשֵׂי־תוֹרָה מִקַּחַת מְאוּמָה מִמְבַקְשֵׁי תוֹרָה מִפִּיהֶם. הֲלֹא לַחְמֵנוּ נִתָּן, מֵימֵינוּ נֶאֱמָנִים, וְכָל יִשְׁעֵנוּ וְחֶפְצֵנוּ לְהוֹרוֹת כָּל אִישׁ הֶחָפֵץ קִרְבַת אֱלֹהִים. דַּע־לְךָ אֵפוֹא, כִּי רוּחַ נִשְׁבָּרָה נִבְחָרָה לַה׳ מֵחֵלֶב אֵילִים; בַּקֶּר־נָא בְּהֵיכַל ה׳ יוֹם יוֹם וְתֵדַע אָרְחוֹת־חַיִּים. וְאוּלָם הַגִּידָה־נָּא לִי: הֲיֵשׁ לְךָ גוֹאֵל וּמוֹדָע בְּצִיּוֹן? וַיֹּאמֶר זִמְרִי: הַיּוֹם אֶדְרוֹשׁ לְמִשְׁכַּן יְדִידְיָה שַׂר הָרְכוּשׁ אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ, כִּי אֵלָיו הֲבִיאוֹתִי סֵפֶר מֵאֵת חֲנַנְאֵל חוֹתְנוֹ, אֲשֶׁר הָגְלָה עִם גָּלוּת שֹׁמְרוֹן. וַיֹּאמֶר לוֹ הַכֹּהֵן: שְׁבָה פֹּה עַד בֵּין הָעַרְבַּיִם, כִּי בַבֹּקֶר וּבָעֶרֶב, בְּהַקְרִיב הַכֹּהֲנִים אֶת עוֹלַת־הַתָּמִיד, יָבוֹא יְדִידְיָה לְהִשְׁתַּחֲווֹת לַה׳ בְּחַצְרוֹת־קָדְשׁוֹ, כִּי חָסִיד הוּא; וְאָנֹכִי אֲדַבֵּר לוֹ טוֹב עָלֶיךָ, וּבִקֶּשׁ לְךָ מַרְגּוֹעַ בְּבֵיתוֹ אוֹ בְּבֵית אַחַד אַלּוּפֵי יְהוּדָה.

וִידִידְיָה בָא כְּפַעַם בְּפַעַם בֵּין הָעַרְבַּיִם, וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלָּה לְהִשְׁתַּחֲווֹת לַה׳ וַיְדַבֵּר הַכֹּהֵן טוֹב עַל זִמְרִי. וַיִּקָּחֵהוּ יְדִידְיָה אֶל בֵּיתוֹ, וַיִּתֵּן לוֹ זִמְרִי אֶת הַסֵּפֶר, וְאֶת הַחוֹתָם צָפַן אִתּוֹ, כִּי אָמַר: אוּלַי יִהְיֶה דָרוּשׁ לְחֵפֶץ תַּרְמִיתוֹ. וַיִּקְרָא יְדִידְיָה אֶת הַסֵּפֶר בְּאָזְנֵי אִשְׁתּוֹ וּבְנֵי־בֵיתוֹ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה:

„שִׁמְעִי, תִּרְצָה בִתִּי, וְהַקְשִׁיבָה, יְדִידְיָה חֲתָנִי, לְדִבְרֵי חֲנַנְאֵל אֲבִיכֶם הַהוֹלֵךְ בַּגּוֹלָה. הֲלֹא שְׁמַעְתֶּם זַעֲקַת־אֶפְרַיִם! הֲלֹא יִלְלַת־שֹׁמְרוֹן עַד שַׁעֲרֵי־צִיּוֹן בָּאָה! אֲהָהּ לַיּוֹם עֶבְרָה, כִּי נִדְמָה שֹׁמְרוֹן, מַלְכָּהּ וְעַמָּהּ הָלַךְ בַּגּוֹלָה! וְאָנֹכִי מֵרֹאשׁ חָזִיתִי, כִּי עָשׁוּק אֶפְרַיִם, וָאֶתֵּן כָּל אֲשֶׁר לִי בַּכֶּסֶף, בַּזָּהָב וּבְאַבְנֵי־חֵפֶץ, וָאֶטְמוֹן אוֹצְרוֹתַי בְּמָקוֹם נֶעְלָם מֵעֵין־אָדָם, כִּי אָמַרְתִּי, יַעַבְרוּ יְמֵי הַמְּבוּכָה וְנָשָׂאתִי אֶת פְּקֻדָּתִי צִיּוֹנָה, וְנָטַעְתִּי גַם אֶת בָּנַי עַל אַדְמָתָהּ. כֵּן חָשַׁב לִבִּי, וְאַחֶרֶת חָשַׁב אֵל זוֹעֵם, כִּי כָל בָּנַי יַחַד סָפוּ תַמּוּ מִן בַּלָּהוֹת בִּשְׁלֹשֶׁת שְׁנֵי הַמָּצוֹר וְהַמָּצוֹק, וְיוֹם הָעֶבְרָה בָּא וַתִּבָּקַע הָעִיר לִפְנֵי צָר. וְאָנֹכִי עָזַבְתִּי אֶת קִבְרוֹת בָּנַי וְאֶת מַטְמוֹנֵי אוֹצְרוֹתַי לָלֶכֶת בְּרֹאשׁ גּוֹלִים. הָלַכְתִּי עִם הַגּוֹלָה וַנָּבוֹא עַד נְהַר כְּבָר בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי בַּנֶּשֶׁף. אָכַלְתִּי לֶחֶם דִּמְעָה וָאִישַׁן עַל שְׂפַת הַנָּחַל. וָאֶרְאֶה בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה עֶלֶם

מַלְכָּה הִצִּיג בַּשַּׁעַר מִשְׁפָּט, וְצֶדֶק שָׂם לְקָו. מִשְׁפָּט וָצֶדֶק אָכֵן צִנָּה וּמְחִתָּה הֵם לֶעָשִׁיר, כִּי יִשְׁמְרוּ אֶת הוֹנוֹ מִנְּגוֹעַ בּוֹ יָד; אַךְ כִּצְנִינִים הֵם לְאִישׁ רָשׁ כָּמוֹנִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּר מִשְׁעַן לַחְמִי וּמֵימַי, כִּי בִעֵר חִזְקִיָּהוּ אֶת הַמִּצְוֹת מֵאַרְצוֹ. וְאוּלָם מִי יוֹדֵעַ? אוּלַי חֻקּוֹתֵיהֶם יִשְׁתַּמְּרוּ עוֹד בְּלֵב רַבִּים מִבְּנֵי עַמּוֹ. מֶה חֻקּוֹת הַבְּעָלִים? הֲלֹא תֹךְ וְהַוּוֹת; וּמֶה עֲבוֹדָתָם? הֲלֹא עֹשֶׁק, מִרְמָה, חָמָס וָרֶצַח. הָבָה אֲחַפֵּשׂ אֶת יְרוּשָׁלַיִם בַּנֵּרוֹת וְאֶמְצָא גַם בָּהּ אַנְשֵׁי־מִרְמָה, כִּי אֵין עִיר אֲשֶׁר שָׂגְבָה מִמֶּנָּה. הֵן רַבִּים עֲשִׁירֶיהָ, וַעֲצוּמִים הֵם הַמְקַנְאִים בָּם, וְאִם תִּתְחַבֵּר קִנְאָה לְמִרְמָה וּמִרְמָה לְכֹחַ־יָדַיִם, הֶאָח, שָׁם נוֹדְעָה יַד הַבְּעָלִים! וּמַה לָּנוּ פְּסִילֵיהֶם? הֲלֹא עֲבוֹדָתָם שְׁלֵמָה בִּלְבָבֵנוּ, בְּפִינוּ וּבְיָדֵינוּ! אָז יִתְרוֹמֵם אֶבְיוֹן מֵאַשְׁפּוֹת וְהַנִּקְלֶה יִהְיֶה לְנִכְבָּד. הֵן צֶדֶק יוֹשֵׁב לְכִסֵּא פֹה; וּמֵישָׁרִים יָגוּרוּ בַּשְּׁעָרִים, לָכֵן יִהְיֶה צֶדֶק אֵזוֹר מָתְנַי גַּם אֲנִי לְעֵין־רוֹאִים, וְתַרְמִית — מַשְׂכִּיּוֹת־לְבָבִי, וְהָיְתָה צִדְקַת־שְׂפָתַי כְּחוֹמָה נִשְׂגָּבָה לִמְזִמֵּי לְבָבִי, כִּי אֶכֹּף כְּאַגְמוֹן רֹאשִׁי וּשְׂפָתַי תַּבַּעְנָה מוּסָר וְיִרְאַת־שַׁדַּי, כִּי בָאֵלֶּה יִסְתּוֹלְלוּ רַבִּים וּבָם שֶׁמֶן חֶלְקָם. וְעַתָּה מִי עִוֵּר כְּעֶבֶד ה׳, וּמִי חֵרֵשׁ כִּתְמִים־דָּרֶךְ? כִּי לֹא יִבְחָנוּ אֵלֶּה לֵב־גֶּבֶר וְלֹא יָבוֹאוּ עַד תְּכוּנָתוֹ, טֶרֶם צָמְחוּ מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְנִיב־שְׂפָתַיִם וְטֶרֶם גָּמַל נִיב־שְׂפָתַיִם לְמִפְעַל־כַּפָּיִם. וְאִם פְּעָלַי יֵרָצֶה לְמַרְאֵה עֵינֵיהֶם, מִי יִבְחוֹן כִּלְיוֹתַי וְלִבִּי? אָכֵן פֹּה תִּתְחַפֵּשׂ מִרְמָה וְשַׁאֲלָה שִׂמְלָה מֵאֵת הָאֱמֶת צָרָתָהּ, וְכָל רוֹאֶיהָ יִשְׁתַּחֲווּ לָהּ.

וְזִמְרִי בִּצַּע אֶמְרָתוֹ, כִּי מִמָּחֳרַת הַיּוֹם הַהוּא עָלָה עַל הַר בֵּית ה׳ וַיִּגַּשׁ אֶל עֲזַרְיָהוּ, רֹאשׁ־הַכֹּהֲנִים לְבֵית־צָדוֹק וְהוּא יוֹשֵׁב בַּלִּשְׁכָּה, וַיֹּאמֶר אֵלָיו: הַטֵּה נָא, אֲדֹנִי, אֹזֶן אֶל דִּבְרֵי עַבְדֶּךָ! בֶּן שׁוּעַ אֶפְרַיִם אָנִי, מִיּוֹם הֶעְתַּקְתַּנִי אִמִּי מִשָּׁדַיִם גִּדְּלַנִי אָבִי בְּיִרְאַת הַבְּעָלִים וּבֶאֱמוּנַת נְבִיאֵיהֶם וְכֹהֲנֵיהֶם; דְּבַר ה׳ הָיָה לִי לְחֶרְפָּה, וְתוֹכַחַת נְבִיאָיו לְלַעַג. הֵן אָבִי הֶאֱכִילַנִי בֹסֶר, הֲלָנֶצַח תִּקְהֶינָה שִׁנַּי? נִפְקְחוּ עֵינַי לִרְאוֹת, כִּי קָמָה עֲצַת ה׳, אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים. אֶפְרַיִם הָיָה לְשַׁמָּה בְּיוֹם תּוֹכֵחָה וַיִּגֶל מֵעַל אַדְמָתוֹ, וְשֹׁמְרוֹן הִתְהַפְּכָה בְּצִירֶיהָ שָׁלֹשׁ שָׁנִים כְּחוֹלֶה עַל עֶרֶשׂ דְּוָי. אַךְ עָלָה מָוֶת בְּחַלּוֹנָהּ, וְכֹהֲנֶיהָ וּנְבִיאֶיהָ רֹפְאֵי־הָאֱלִיל אֲשֶׁר הִקְרִיבוּ לַשַּׁחַת נַפְשָׁהּ בְּמַשְׂאוֹת שָׁוְא וּמַדּוּחִים, כֻּלָּם יַעְטוּ עַל שָׂפָם וְיַחְפְּרוּ מִמַּחֲזוֹתָם; וַאֲנִי בְּחֶסֶד אֵל נִמְלַטְתִּי מִיַּד צָר. כִּי יוֹדֵעַ אֱלֹהִים נַפְשִׁי הַנִּכְסָפָה לְחַצְרוֹת־קָדְשׁוֹ. עַתָּה הִנֵּה בָאתִי רָעֵב לִדְבַר־

הַבַּיִת וַיֹּאמֶר אֶל תִּרְצָה: אַל נָא, תַּמָּתִי, אַל נָא תַאֲמִינִי בַּחֲלוֹמוֹת, אֲשֶׁר יְנַחֲמוּ אֶת אָבִיךְ מִיגוֹנוֹ, וְאַל תַּעַרְכִי אֶת עַזְרִיקָם אֶל הָעֶלֶם אֲשֶׁר רָאָה בְחֶזְיוֹן־לַיִל, פֶּן תִּנַּבְּרִי אוֹתוֹתָיו וַהֲסִירוֹת אֶת לֵב תָּמָר מֵאַחֲרֵי עַזְרִיקָם, יַעַן אֲשֶׁר שַׂעֲרוֹת־רֹאשׁוֹ לֹא שְׁחוֹרוֹת, כִּי־אִם צְהֻבּוֹת, וְלֹא רָם־הַקּוֹמָה הוּא כָּעֶלֶם אֲשֶׁר רָאָה אָבִיךְ בַּחֲלוֹם; וְאוּלָם אָנֹכִי כָרַתִּי בְרִית לְיוֹרָם רֵעִי וְלֹא יָפֵר הַחֲלוֹם אֶת בְּרִיתֵנוּ אֲשֶׁר כָּרַתְנוּ בְּהָקִיץ. וַתֹּאמֶר תִּרְצָה: וּמִי יוֹדֵעַ, אוּלַי יָלְדָה נַעֲמָה בֵּן, אֲשֶׁר תָּאֳרוֹ כְּתֹאַר הָעֶלֶם, אֲשֶׁר רָאָה אָבִי בַּחֲלוֹם? וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה: הֵן נַעֲמָה הָלְכָה אַחֲרֵי מְאַהֲבֶהָ, וְאִם בֵּן יָלָדָה, מִי יָגֵל מֵעָלָיו חֶרְפַּת־אִמּוֹ? וְהַאִם תָּשׁוּב עוֹד נַעֲמָה הֲלוֹם אַחֲרֵי עֲשׂוֹתָהּ נְבָלָה, אֲשֶׁר כָּל הַשּׁוֹמֵעַ יִשּׁוֹם וְיִשְׁרוֹק עָלֶיהָ? הֲלֹא צְפוּיָה הִיא אֶל חֶרֶב הַמִּשְׁפָּט! אַל נָא, תַּמָּתִי, אַל נָא נַזְכִּיר עוֹד אֶת שְׁמָהּ, כִּי חֶרְפָּה הִיא לְבֵית־יוֹרָם.

וִידִידְיָה הָיָה נוֹדָע בִּיהוּדָה בְּתֻמָּתוֹ עִם אֱלֹהָיו וּבְאַהֲבָתוֹ אֶת בְּנֵי־אִישׁ, כִּי לֹא שָׂם לִבּוֹ לַחְקוֹר לֵב גֶּבֶר, כִּי־אִם רָאָהוּ לְמַרְאֵה־עֵינָיו, וְהַכָּרַת־פָּנָיו עָנְתָה בְּצִדְקַת־לְבָבוֹ לְפָנָיו. עַל כֵּן רַבּוּ אוֹהֲבָיו, אֲשֶׁר קָנוּ אֶת לִבּוֹ בְּמַרְאֵה־עֲנָוָה, וְלֹא נִפְלָאת הִיא, כִּי מָצָא זִמְרִי חֵן בְּעֵינָיו בְּעַנְוַת־מַרְאֵהוּ, וְאַף כִּי אַחֲרֵי אֲשֶׁר דִּבֵּר הַכֹּהֵן טוֹב עָלָיו. וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה אֶל זִמְרִי: הִנֵּה נָתַתִּי לְךָ הַיּוֹם יָד וָשֵׁם בְּבֵיתִי וְהָיִיתָ בֶן־מֶשֶׁק בֵּיתִי מִן הַיּוֹם הַזֶּה. וַיֹּאמֶר זִמְרִי: הִנְנִי, אֲדֹנִי, לְשָׁרֶתְךָ בְּבֹר לְבָבִי וּבֶאֱמוּנָתִי.

וְזִמְרִי לֹא הִסְכִּין מֵעוֹדוֹ לַעֲבוֹד עֲבוֹדָה, כִּי לִבּוֹ הָלַךְ תָּמִיד אַחֲרֵי בִצְעוֹ. וַיְהִי בְשָׁמְעוֹ אֶת כָּל דִּבְרֵי בֵית יְדִידְיָה, וַיַּרְא רֵאשִׁית לוֹ, כִּי יִהְיוּ יָדַיִם לְפֹעַל תַּרְמִיתוֹ: וַיִּצְפֹּן אִתּוֹ אֶת הַחוֹתָם, אֲשֶׁר נָתַן לוֹ חֲנַנְאֵל לְאוֹת, וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ: הַחוֹתָם הַזֶּה יִהְיֶה לִּי סְגֻלָּה וְאֵדְעָה אֵת אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה בּוֹ.

וַעֲזְרִיקָם יָשַׁב בְּבֵית־יְדִידְיָה בָּעֵת הַהִיא; וְהוּא בֶן עֶשֶׂר שָׁנִים, נַעַר אֶת תֵּימָן וְתָמָר בְּנֵי־יְדִידְיָה. בְּמַעֲלָלָיו הִתְנַכֵּר עַזְרִיקָם בִּימֵי־יַלְדוּתוֹ, כִּי מָרָה אֶת רוּחַ תֵּימָן וְתָמָר, וַיְעַצְּבֵם וַיִּתְקוֹטֵט בָּם לְמַרוֹת עֵינֵי יְדִידְיָה וְתִרְצָה. עַל כֵּן אָמְרָה תִרְצָה: הֲלֹא כָעֵץ כֵּן פִּרְיוֹ, וְכַאֲשֶׁר הָיְתָה חַגִּית אֵשֶׁת־מְדָנִים, כֵּן לֹא יִשְׁבּוֹת גַּם בְּנָהּ מֵרִיב. וְתָמָר וְתֵימָן אָחִיהָ שָׂנְאוּ אֶת עַזְרִיקָם תַּכְלִית שִׂנְאָה; וּבִרְאוֹת יְדִידְיָה, כִּי עַזְרִיקָם בֶּן יוֹרָם רֵעֵהוּ

יְפֵה־עֵינַיִם הָדוּר בִּלְבוּשׁוֹ, חָגוּר חֶרֶב עַל יָרֵךְ וְכוֹבַע־בְּרֹאשׁוֹ; קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחֹרוֹת כָּעוֹרֵב מַכְתִּירוֹת קָדְקֳדוֹ, לְחָיָיו אֲדֻמִּים וּמִצְחוֹ זַךְ מִשֶּׁלֶג, צַח מֵחָלָב, וְהוּא רוֹכֵב עַל סוּסוֹ וְעוֹמֵד לְפָנָי. וְאָנֹכִי כִּרְאוֹתִי סַפִּיר גִּזְרָתוֹ בָּכִיתִי מָרָה וָאֶקְרָא: אֲהָהּ ה׳ אֱלֹהִים! הֲלֹא גַם לִי הָיוּ בָנִים יְפֵי־תֹאַר כָּעֶלֶם הַזֶּה, וּמֵהֶם לֹא נוֹתַר לִי אֶחָד לָשִׁית יָדוֹ עַל עֵינַי, לָרֶשֶׁת יְגִיעִי. וַיְהִי כִשְׁמוֹעַ הָעֶלֶם אֶת שִׂיחִי, וַיֵּרֶד מֵעַל סוּסוֹ וַיַּחֲזֵק בְּיַד יְמִינִי וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לִי בְּחֵן שְׂפָתָיו לֵאמֹר: „הֵן נַפְשִׁי, אֲשֶׁר תַּחְשׁוֹק בְּנֶפֶשׁ תָּמָר בַּת תִּרְצָה בִּתֶּךָ, תַּחְשׁוֹק נַפְשְׁךָ מֵאֶרֶץ שְׁבוּתֶךָ, וּגְאַלְתִּיךָ וְשַׁבְתָּ עִמָּדִי צִיּוֹנָה אֶל מַחֲמַדֵּי נַפְשְׁךָ לֵאוֹר שָׁם בְּאוֹר ה׳״. וָאֶשְׁאַל לִשְׁמוֹ וּלְבֵית־אָבִיו וַיֹּאמַר: „סְתֻמִים וַחֲתֻמִים יִהְיוּ דְבָרַי לָךְ וּבְקֶרֶב שָׁנִים יִוָּדֵעוּ״. וַיַּרְאֵנִי אֶת הַטַּבַּעַת, אֲשֶׁר נָתַתִּי לְתָמָר, וַיֹּאמַר: „זֹאת אוֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר נָתְנָה לִי תָמָר יְדִידוּת נַפְשִׁי״. מִן הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הִתְעוֹרְרָה נַפְשִׁי, הֱקִיצוֹתִי — וְהִנֵּה חֲלוֹם, אַךְ חֲלוֹם נִפְלָא וְיָקָר לִי בִּימֵי עָנְיִי וּמְרוּדִי. נָשָׂאתִי לַשָּׁמַיִם עֵינַי, וְהִנֵּה הַכּוֹכָבִים מַזְהִירִים בָּרָקִיעַ וְחֹשֶׁךְ יְכַסֶּה אֶרֶץ, וָאֶקְרָא אֶל ה׳ לֵאמֹר: כֵּן יַזְהִירוּ דִבְרֵי הַחֲלוֹם עַל מַחְשְׁבֵי־נַפְשִׁי. יָשַׁנְתִּי שֵׁנִית, וָאֶרְאֶה בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּהֵיכַל־שֵׁן אֲשֶׁר לָכֶם, וְתָמָר נִצֶּבֶת כְּכַלָּה לִימִין הָעֶלֶם וְהִיא עֲדוּיָה רִקְמָה וּכְלִילַת־יֹפִי, וְעֵינֵיכֶם רוֹאוֹת וְשִׂמְחַת־עוֹלָם עַל רֹאשְׁכֶם; וְכִמְעַט פָּתַח הָעֶלֶם פִּיו לְדַבֵּר אֵלַי דָּבָר, וְהִנֵּה יָד אוֹחֶזֶת בְּעָרְפִּי וַתְּעִירֵנִי. הֱקִיצוֹתִי — וְהִנֵּה אָזְנַי שׁוֹמְעוֹת קוֹל נוֹגֵשׂ הַקּוֹרֵא אֵלַי: מַה לְּךָ, נִרְדָּם? קוּמָה וּלְכָה עִם בְּנֵי הַגּוֹלָה, כִּי הֵעִיר הַשָּׁחַר. קַמְתִּי בְּמַר נַפְשִׁי, הָלַכְתִּי עִם בְּנֵי־הַגּוֹלָה וְרוּחִי נָבְקָה בְּקִרְבִּי וְלִבִּי הִשְׁתּוֹמֵם עַל הִשָּׁנוֹת הַחֲלוֹם. וָאֶשְׁאַל בְּיוֹדְעֵי חֲלוֹם לִפְתּוֹר אוֹתוֹ, וַיַּגִּידוּ לִי, כִּי לֹא דָבָר רֵיק הוּא; וְנַפְשִׁי קִוְּתָה, כִּי בוֹא יָבוֹא אוֹהֵב תָּמָר וּפָדָה אוֹתִי מִיַּד צָר וְיִירַשׁ אֶת כָּל הוֹנִי הַטָּמוּן. וְאַתֶּם, בָּנַי, שִׁמְרוּ־נָא גַם אַתֶּם אֶת דְּבַר הַחֲלוֹם הַזֶּה, וְאַתֶּם וְתָמָר וְכָל אֲשֶׁר לָכֶם שָׁלוֹם״.

וִידִידְיָה וְתִרְצָה בָּכוּ לְדִבְרֵי הַסֵּפֶר. וְזִמְרִי אָמַר: אַל־נָא תִבְכּוּ לוֹ, כִּי שָׁלוֹם לוֹ אַחֲרֵי צֵאתוֹ לַמֶּרְחָב מִמָּצוֹר וּמִמָּצוֹק שָׁלֹשׁ הַשָּׁנִים. הֲלֹא בְּנֵי בְּנֵי־עַמּוֹ יֵשֵׁב בְּאַשּׁוּר, וַחֲלוֹמוֹתָיו הַטּוֹבִים, אֲשֶׁר חָלַם עַל נְהַר כְּבָר, תַּנְחוּמוֹת לְנַפְשׁוֹ, כִּי בָם יֶהְגֶּה לִבּוֹ וְיִבְטַח, כִּי בוֹא יָבוֹאוּ. וְתִרְצָה שָׂמָה עֵינֶיהָ עַל עֲזְרִיקָם מִדֵּי דַּבֵּר זִמְרִי תַּנְחוּמוֹתָיו. וִידִידְיָה הוֹצִיא אֶת עֲזְרִיקָם מִן

רַק בַּחֲלוֹם חֲנַנְאֵל וּבָעֹלֶם אֲשֶׁר לֹא הָיָה וְלֹא נִבְרָא. וְעַתָּה זִמְרִי, הֵן אַתָּה הֲסִבּוֹתָ אֶת לִבָּהּ מִמֶּנִּי אַחֲרַנִּית בְּלִי דַעַת, לָכֵן עֲשֵׂה בְחָכְמָה וּבְדַעַת לְשׁוֹבֵב תָּמָר אֵלַי, וְאָנֹכִי אֶגְמָלְךָ טוֹב כְּכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁאַל מִמֶּנִּי. וַיֹּאמֶר לוֹ זִמְרִי: אָנֹכִי יָדַעְתִּי, כִּי יְקָרָה לְּךָ תָמָר מִכָּל הוֹן, וְכִי רָחַק לִבָּהּ מִמְּךָ, וּבְכָל הוֹן לֹא תִקְנֶהוּ; וּבְכָל־זֹאת לֹא יִבָּצֵר מְאוּמָה מִתַּרְמִית, וְיָד רְמִיָּה לֹא תַעֲשֶׂה תוּשִׁיָּה בְּלֹא כֶסֶף, וְאִם פָּתוֹחַ תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ, הִנְנִי נָכוֹן וְדָרוּשׁ לְחֶפְצֶךָ, אַף נוֹסְפָה בִי רוּחַ־עֵצָה, וְאַתָּה חַכֵּה לִי שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְחָשַׁבְתִּי מַחֲשָׁבוֹת.

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְעַזְרִיקָם שָׁאַל אֶת זִמְרִי מָה עֲצָתוֹ. וַיֹּאמֶר לוֹ זִמְרִי: הֵן רֵאשִׁית עֲצָתִי לְךָ אֱמוּנָה, לְהַאֲמִין בִּדְבָרָי; כִּי הִנֵּה עֲצָתִי אִתִּי לְהַשְׁבִּית מִלֵּב תָּמָר אֶת דְּבַר הַחֲלוֹם אֲשֶׁר הָיָה בְּעוֹכְרֶךָ, וְאַחֲרֵי־כֵן אֲבַקֵּשׁ תַּחְבּוּלוֹת לְשׁוֹבֵב לִבָּהּ אֵלֶיךָ. וְאַתָּה הָבָה לִי שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף, כִּי אוֹתָם אֶתֵּן לָאִישׁ אֲשֶׁר יְבַצַּע מַחְשְׁבוֹתָי. הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לָךְ: הַאֲמִינָה בִּי, כִּי עָשֹׂה אֶעֱשֶׂה גַּם יָכוֹל אוּכָל. וַיֹּאמֶר עַזְרִיקָם: הֲלֹא יָדַעְתָּ, כִּי כֶסֶף יָקָר בְּעֵינַי מְאֹד, וְאוּלָם יְקָרָה לִי מִמֶּנּוּ תָמָר, וַעֲשֶׂרֶת מוֹנִים כְּמִכְסַת הַכֶּסֶף הַזֶּה תִּקַּח מִיָּדִי אַחֲרֵי בַצֵּעֲךָ מַעֲשֶׂיךָ.

וַיְבַקֶּשׁ לוֹ זִמְרִי אִישׁ, אֲשֶׁר רְחוֹקָה עִירוֹ בִּקְצֵה גְבוּל יְהוּדָה וַיִּתֶּן לוֹ אֶת הַחוֹתָם, אֲשֶׁר נָתַן לוֹ חֲנַנְאֵל לְאוֹת, וַיִּתֶּן לוֹ מַשְׂאַת כֶּסֶף וַיָּשֶׂם דְּבָרָיו בְּפִיו וַיְצַוֵּהוּ לְהַגִּידָם לִידִידְיָה. וַיָּבֹא הָאִישׁ אֶל יְדִידְיָה וַיֹּאמֶר לוֹ: מֵאַשּׁוּר שָׁב עַבְדְּךָ, וָאֶרְאֶה שָׁם אֶת חֲנַנְאֵל חוֹתֶנְךָ שׁוֹכֵב עַל עֶרֶשׂ־דְּוָי, וַיִּקְרָא אֵלַי וַיֹּאמַר: „הֲלֹא מֵאֶרֶץ יְהוּדָה אַתָּה, הֵא לְךָ חוֹתָמִי וְנָשָׂאתָ אוֹתוֹ אֶל יְדִידְיָה חֲתָנִי, אִם יָשִׁיב ה׳ אֶת שְׁבוּתְךָ, וְאָמַרְתָּ לוֹ כִּי אוֹצָרִי טָמוּן, אַךְ הִשָּׁבְעָה לִּי לְבִלְתִּי גַלּוֹת דְּבָרַי לְאִישׁ אַחֵר". אַךְ טֶרֶם כִּלָּה חֲנַנְאֵל דְּבָרוֹ, וְהִנֵּה הוּא נֶאֱלַם דּוּמִיָּה מֵחֶבְלֵי מָוֶת אֲשֶׁר סְבָבוּהוּ, וַיִּשְׁכַּב עַל מִשְׁכָּבוֹ כְּבוּל־עֵץ כְּיוֹם תָּמִים וַיָּמֹת. וְעַתָּה, בְּשׁוּב ה׳ אֶת שְׁבוּתִי אֶל אַרְצִי, הֲבִיאוֹתִי לְךָ אֶת הוֹתָמוֹ. וַיְהִי כִּשְׁמוֹעַ יְדִידְיָה אֶת דִּבְרֵי־הָאִישׁ, וַיֵּבְךְּ, וַיְבִיאֵהוּ לִפְנֵי תִרְצָה אִשְׁתּוֹ וַיְסַפֵּר לָהּ דְּבָרָיו וַיֹּאמַר: אֲהָהּ לַתִּקְוָה כִּי נִכְזָבָה! אַךְ תִּרְצָה לֹא הֶאֱמִינָה בָאִישׁ, כִּי אָמְרָה: אוּלַי עָרוּם יַעֲרִים לְהַשְׁבִּית זֵכֶר הַחֲלוֹם מִלֵּב תָּמָר; וַיִּשָּׁבַע לָהּ יְדִידְיָה, כִּי אֵין בְּלִבּוֹ רְמִיָּה, וַתַּאֲמֶן לוֹ וַתֵּבְךְּ מָרָה עַל מוֹת אָבִיהָ. אַף תָּמָר הִתְאַבְּלָה גַם הִיא עַל

כְּמַשְׁטֵמָה בְּבֵיתוֹ, וַיּוֹשִׁיבֵהוּ עַל נַחֲלוֹת אָבִיו, לְמַעַן לֹא יִתְקוֹטְטוּ בוֹ בָּנָיו וּלְמַעַן הַטּוֹת לֵב תָּמָר אֵלָיו כַּאֲשֶׁר יִרְחַק מִמֶּנָּה. וַיְצַו יְדִידְיָה אֶת עָכָן בֶּן־מֶשֶׁק בֵּית־יוֹרָם לָשׂוּם עֵינָיו עַל הַיֶּלֶד וּלְשָׁמְרוֹ כְּאִישׁוֹן־עֵינוֹ, וְלַהֲבִיאוֹ אֶל בֵּיתוֹ מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ וּבְכָל מוֹעֲדֵי ה׳. וַיַּעַשׂ כֵּן עָכָן; וַיַּחְשְׁבֶהָ לוֹ זֹאת יְדִידְיָה לִצְדָקָה.

וְעַזְרִיקָם הוֹלֵךְ וְגָדֵל כְּקוֹץ מַכְאִיב בְּבֵית־יוֹרָם, וְכַאֲשֶׁר גָּדַל כֵּן נִשְׁחַת מַרְאֵהוּ, וְכַאֲשֶׁר גָּדְלָה תָמָר, כֵּן נֶחְמַד תָּאֳרָהּ; וְלֹא בְתָאֳרָם לְבַד, כִּי גַם בְּדַרְכֵיהֶם נִפְרְדוּ מְאֹד: עֵין עַזְרִיקָם רָעָה בִּמְשָׁרְתֵי בֵיתוֹ וְיָדָיו קָפַץ מִדַּל וְאֶבְיוֹן; וְתָמָר הִטְּתָה חֶסֶד לִמְשָׁרְתֵי בֵית־אָבִיהָ וַתָּפֶק לָרָעֵב נַפְשָׁהּ. עַזְרִיקָם הִתְהַלֵּל בְּעָשְׁרוֹ וּבִכְבוֹד בֵּית־אָבִיו, וַיִּבֶז בְּעֵינָיו לְדַבֵּר עִם נְעָרִים כְּגִילוֹ, אֲשֶׁר לֹא מִבְּנֵי־אַלּוּפִים הֵמָּה; וְתָמָר הִתְהַלְּכָה בְּעַנְוַת־רוּחָהּ בֵּין רֵעוֹתֶיהָ, לֹא בָזְתָה וְלֹא שִׁקְּצָה גַם בְּנוֹת דַּלַּת־הָעָם. עַזְרִיקָם הָיָה כְּפֶסֶל־עֵץ, אֲשֶׁר יְרַקְּעֶנּוּ הַצּוֹרֵף בַּזָּהָב, לְכַסּוֹת מִגְרְעוֹת־עֶרְכּוֹ מֵעֵין רוֹאִים; וְתָמָר כְּסַפִּיר מְשֻׁבָּץ בַּזָּהָב, אֲשֶׁר לֹא יַרְבֶּה הַזָּהָב מְחִירוֹ, כִּי־אִם יְשַׁוֶּה עָלָיו הוֹד וְהָדָר בְּיֶתֶר שְׂאֵת; עַזְרִיקָם הָיָה זָר בְּמַרְאֵהוּ, וּבִהְיוֹתוֹ בֶּן שֵׁשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה שְׁפַל־קוֹמָה, שַׂעֲרוֹתָיו צְהֻבּוֹת, רֹאשׁוֹ כְּגֻלַּת־זָהָב עַל כְּתֵפָיו הָרְחָבוֹת, פָּנָיו נְקֻדִּים; וְתָמָר דָּמְתָה לְתָמָר בְּיָפְיָהּ וּבַהֲדָרָהּ, וּבִהְיוֹתָהּ בַּת שֵׁשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיְתָה עַלְמָה כְּלִילַת־יֹפִי, וְתֹאַר־פָּנֶיהָ, הֲלִיכוֹתֶיהָ וּמִדַּבְּרוֹתֶיהָ נְעִימוֹת וּנְדִיבוֹת, וַתִּגְדַּל וַתִּפְרַח בְּנֹעַם וָחֵן, וַתְּהִי שַׁעֲשׁוּעִים לְהוֹרֶיהָ וַחֲמוּדוֹת לְכָל רוֹאֶיהָ. סוֹף דָּבָר: עַזְרִיקָם וְתָמָר נִפְרְדוּ בְּתָאֳרָם, בְּרוּחָם וּבְמַעַלְלֵיהֶם; רַק רוּחַ יְדִידְיָה הוּא קִבְּצָם, כִּי בְרִית כָּרַת לְיוֹרָם — וְאֵיךְ יְחַלְּלֶנָּה? עַל־כֵּן לֹא הִטָּה אָזְנוֹ לִבְנֵי־הָאַלּוּפִים, אֲשֶׁר חִלּוּ פָנָיו עַל־דְּבַר תָּמָר.

וּמִכְתַּב חֲנַנְאֵל הָיָה שָׁמוּר בְּמִטְפַּחַת תִּרְצָה, וְתָמָר קְרָאַתְהוּ כַּאֲשֶׁר גָּדְלָה, וַתְּהִי שׁוֹגָה בַּחֲלוֹם חֲנַנְאֵל עַל־אֹדוֹתֶיהָ, וּמֵרֹב הֶגְיוֹנָהּ בּוֹ הֵחֵל רוּחַ הַחִזָּיוֹן לְפַעֲמָהּ, וּמַרְאֵה הָעֶלֶם הַנֶּחְמָד נִרְאָה לָהּ בְּחֶזְיוֹן־לָיִל. וְכַאֲשֶׁר אָהֲבָה תְמוּנָתוֹ בַּחֲלוֹם, כֵּן שָׂנְאָה תְמוּנַת עַזְרִיקָם בְּהָקִיץ, וַתִּתְנוֹדֵד כִּרְאוֹתָהּ אוֹתוֹ; וַיְהִי סֵפֶר חֲנַנְאֵל כְּרָקָב בְּעַצְמוֹת עַזְרִיקָם. וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּקְרָא עַזְרִיקָם לְזִמְרִי אֶל בֵּיתוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ: רְאֵה נָא, כִּי אַתָּה הֲסִבּוֹתָ אֶת לֵב תָּמָר מִמֶּנִּי בְּסִפְרְךָ, אֲשֶׁר הֲבִיאוֹתָ מֵאֵת חֲנַנְאֵל, כִּי רוּחָהּ זָרָה לִי וּשְׂפָתֶיהָ וְהֶגְיוֹנָהּ

אֲהֵבוּהוּ מְאֹד עַל יָפְיוֹ וְעַל מַנְגִּינוֹתָיו, כִּי פָּרַט עַל־פִּי נֵבֶל וַיָּשַׁר שִׁירִים נְעִימִים לְהַרְנִין לִבּוֹתָם.

וְהָאָבִיב קִבֵּץ אֶל בֵּית־לֶחֶם אֶת כָּל בְּנֵי־צִיּוֹן הַיְקָרִים וּבְנוֹתֶיהָ הַיָּפוֹת וְהָעֲנֻגּוֹת. וְתָמָר בָּאָה גַּם הִיא אֶל בֵּית־אֲבִישַׁי כְּלוּלָה בַהֲדָרָהּ וּלְבוּשָׁהּ רִקְמָה וְאַרְגָּמָן, וַתֵּצֵא עִם מַעֲכָה אֲמָתָהּ אֶל נְאוֹת־הָרוֹעִים וַתַּעֲבֹר עַל־פְּנֵי הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר הִרְבִּיץ שָׁם אַמְנוֹן אֶת עֶדְרוֹ. וְהָרוֹעִים רָאוּהָ כֵּן תָּמָהוּ, וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ: רְאוּ־נָא הַיָּפָה בִּבְנוֹת צִיּוֹן! וְאַמְנוֹן אָמַר אֲלֵיהֶם: הוֹי רוֹעִים הָרוֹאִים אֶת הַגְּבֹהָה מֵהֶם. נַשְׁפִּיל־נָא לִרְאוֹת אֶת רִבְצֵי עֲדָרֵינוּ, וְאַל נִשָּׂא עֵינֵינוּ לִרְאוֹת בִּבְנוֹת מְרוֹם־עַם־הָאָרֶץ! וּבְכָל־זֹאת הִבִּיט אַמְנוֹן אַחֲרֶיהָ מֵרָחוֹק וַיִּתְבּוֹנֵן בַּהֲלִיכוֹתֶיהָ. הַשֶּׁמֶשׁ יָצְקָה אוֹר־יְקָרוֹת וְחֹם צַח עַל נְאוֹת־הָרוֹעִים, פְּלָגִים וְיִבְלֵי־מַיִם הָמוּ בְשָׁאוֹן זִרְמָם, הֲמֻלַּת עָלֶה נִדָּף מֵרוּחַ צַח הַנּוֹשֵׁב בֵּין הָעֳפָאִים, זְמִירַת־צִפֳּרִים וּשְׁרִיקוֹת־הָעֲדָרִים וְהֵד־הָרִים הָעוֹנֶה לָמוֹ בְּהוֹד־קוֹלוֹ — כָּל הַנְּעִימוֹת הָאֵלֶּה הֵעִירוּ אֶת רוּחַ־הָרוֹעִים, וְהִנֵּה זִמְרַת חֲלִילִים נִשְׁמְעָה עַל כָּל נְאוֹת־הָרוֹעִים. וְתָמָר שָׁבָה עִם מַעֲכָה עַל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלְכָה בָהּ, וּלְקוֹל מַנְגִּינוֹת הָרוֹעִים צָלְלוּ שִׂפְתֵי אַמְנוֹן גַּם הוּא וַיִּשָּׂא קוֹל עָרֵב וַיָּשַׁר לֵאמֹר:

עֲדָנֶיךָ, אֱלֹהִים, לְשָׂר וְלָרָשׁ יָקָרוּ, —
לֹא כָאֵלֶּה תַּעֲנֻגוֹת בְּנֵי אָדָם;
בָּם שָׂרִים לִפְנֵי רָשִׁים נִכָּרוּ,
הֶבֶל הֵמָּה בֶּעָפָר יְסוֹדָם.

לְדַלִּים וּלְרוֹזְנִים יִזְרַח שֶׁמֶשׁ־צְדָקָה,
יַחְדָּו יִתְעַנְּגוּ עַל נְעִימוֹת הָאָבִיב;
רוּחַ־אֱלֹהִים עַל נְאוֹת־שְׂדֵי הַצְּחִיחָה,
אַךְ שָׂשׂוֹן וּתְרוּעָה לָמוֹ מִסָּבִיב.

שְׁאוֹן־קִרְיָה חָלַק אֱלֹהִים לְשׁוֹעִים, —
יָבוֹא הָאָבִיב וְנַפְשָׁם בּוֹ קָצָה;

חֲנַנְאֵל, וְלֹא חָדְלָה לְתַעֵב אֶת עֲזְרִיקָם בְּכָל־זֹאת. וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הוֹכִיחַ אָבִיהָ דַּרְכָּהּ עַל פָּנֶיהָ, וַתַּעֲנֵהוּ לֵאמֹר: יִכָּבֵד עֲזְרִיקָם וְיֵשֵׁב בְּבֵיתוֹ וְכִבַּדְתִּיו, אַךְ כִּמְעַט יָבוֹא לִרְאוֹת פָּנַי וְיָבוֹא עִמּוֹ קָלוֹן, כִּי אֶבְזֶה צַלְמוֹ וּמַעֲלָלָיו, וּמָה אֶעֱשֶׂה? — וְתִרְצָה אָמְרָה אֶל יְדִידְיָה: הֶרֶף מִבִּתֵּנוּ עַד מְלֹאת לָהּ שְׁמֹנֶה־עֶשְׂרֵה אוֹ עֶשְׂרִים שָׁנָה, כִּי לֹא תְאַחֵר לָשֵׂאת מַכְאוֹבִים מִידֵי עֲזְרִיקָם.

וַעֲזְרִיקָם רָאָה, כִּי בְּפִי זִמְרִי הוּא וּבִשְׂפָתָיו, וַיִּפְחַד פֶּן יְגַלֶּה תַרְמִיתוֹ בַּסֵּתֶר לְתָמָר בַּעֲבוּר הַבֶּצַע, וַיִּתֵּן לְזִמְרִי אֶלֶף שֶׁקֶל כֶּסֶף, וַיְהִי זִמְרִי לְאִישׁ־סוֹדוֹ מִן הַיּוֹם הַהוּא.

פֶּרֶק רְבִיעִי.

וַיְהִי הַיּוֹם לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְתָמָר חִלְּתָה אֶת פְּנֵי אָבִיהָ לְתִתָּהּ לָצֵאת עִם בְּנוֹת־צִיּוֹן הָעֲדִינוֹת מִשְּׁאוֹן קִרְיָה וְלָלוּן בְּאַחַד הַכְּפָרִים. וְאָבִיהָ, אֲשֶׁר לֹא מָנַע מֵחֶפְצָהּ, שִׁלַּח אוֹתָהּ עִם מַעֲכָה אֲמָתָהּ אֶל אֲבִישַׁי בְּבֵית־לֶחֶם, אֲשֶׁר רָעוּ הָרוֹעִים שָׁם אֶת עֵדֶר יוֹרָם, וַיְצַוֶּהָ לָשׁוּב בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים. וְאֶת תֵּימָן בְּנוֹ שָׁלַח אֶל סִתְרֵי הַכַּרְמֶלָה לָשֶׁבֶת שָׁם עַד יְמֵי בִּכּוּרֵי הָעֲנָבִים, לְהָבִיא הַבִּכּוּרִים יְרוּשָׁלַיְמָה, וַיִּשְׁלַח שְׁלֹשֶׁת עֲבָדִים עִמּוֹ.

וּבֵית־לֶחֶם, עֶרֶשׂ מַלְכֵי־יְהוּדָה, נִשְׁקָפָה מִנֶּגֶב לִירוּשָׁלַיִם, בְּנוּיָה עַל תִּלָּהּ עַל רֹאשׁ גַּבְנוּן הָדָר, סְבִיבוֹתֶיהָ בְּאֵרוֹת וְעֵינוֹת מַיִם טְהוֹרִים כַּבְּדוֹלַח וּמְתוּקִים לְחֵךְ שׁוֹתֵיהֶם. בִּיפֵה־נוֹף זֶה יִגְדְּלוּ זֵיתִים רַעֲנַנִּים וְגַפְנֵי־עָסִיס מִתְלָעִים בְּאַשְׁכְּלוֹת בִּכּוּרֵיהֶם. גִּבְעוֹתֶיהָ חוֹגְרוֹת גִּיל, וַעֲמָקֶיהָ עֲדוּיִם רִקְמַת פְּרָחִים וְשׁוֹשַׁנִּים; שָׁם יִרְקְדוּ בְּנֵי־צֹאן וְשָׁם יִרְעוּ עֶדְרֵי־בָקָר, וְאַרְצָהּ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ. מִשָּׁם חָפַר הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה שָׁלֹשׁ בְּרֵכוֹת לְהִקָּווֹת אֲלֵיהֶן מֵימֵי הַמָּקוֹם הַהוּא, גַּם תְּעָלוֹת עָשָׂה לוֹ לְהָבִיא הַמַּיִם לִירוּשָׁלַיִם קִרְיַת־מְשׂוֹשׂוֹ. פְּנֵי־הַבְּרֵכוֹת כְּנֶחְפִּים בַּכֶּסֶף וּסְבִיבוֹתֵיהֶן עֲרָבִים מַרְהִיבֵי־עַיִן, וְתוֹרִים וּבְנֵי־יוֹנָה מִתְעַלְּסִים בָּאֳהָבִים בֵּין עָפְאֵיהֶם. בַּמְּקוֹמוֹת הָאֵלֶּה רָעָה אַמְנוֹן אֶת צֹאן אֲבִישַׁי פְּקִיד יוֹרָם אָבִיו, וַיִּתְחַשֵּׁב בֵּין יַלְדֵי־הָרוֹעִים, וְרוֹעֵי הַמָּקוֹם

וּבְהֵמָה רַבָּה, אֲשֶׁר יַרְחִיקוּ מִמְּקוֹם אָדָם רָב; עַל כֵּן יִתְאַזְּרוּ הָרוֹעִים כַּגִּבּוֹרִים. לָכֵן, גְּבִרְתִּי, נֵלְכָה מִפֹּה וְנָבוֹאָה בֵּין מַקְהֵלוֹת אֲשֶׁר נֶאֶסְפוּ שָׁם עַל הַגִּבְעָה. וְתָמָר לֹא הִקְשִׁיבָה לְכָל דִּבְרֵי מַעֲכָה וַתִּגַּשׁ אֶל אַמְנוֹן וַתֹּאמֶר לוֹ: הָבָה לִּי, עֶלֶם, אֶת עֲטֶרֶת הַשּׁוֹשַׁנִּים אֲשֶׁר בְּיָדֶךָ, אִם לִבְּךָ טוֹב כַּאֲשֶׁר נֶחְמָדִים פָּנֶיךָ לְמַרְאֶה. וּפְנֵי אַמְנוֹן חָוְרוּ בְּדַבֵּר תָּמָר אֵלָיו, וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ: הֵא לָךְ, גְּבִרְתִּי, אִם תַּשְׁפִּילִי לָקַחַת כָּזֹאת רָצוֹן מִיַּד עַבְדֵּךְ. וַתֹּאמֶר לוֹ תָמָר: שָׁמַעְתִּי אֶת דִּבְרֵי הַשִּׁיר אֲשֶׁר שַׁרְתָּ: „שׁוֹשַׁנֵּי עֲמָקִים לָרוֹעֶה עֲטָרוֹת יָשִׂים עַל רֹאשׁ רַעְיָתוֹ הַבְּחִירָה", וְעַתָּה הַגִּידָה־נָּא לִי: מִי הִיא רַעְיָתְךָ הַבְּחִירָה? כִּי חֲפֵצָה אָנֹכִי לִרְאוֹתָהּ וְלָתֶת לָהּ מַתָּן חֵלֶף עֲטֶרֶת הַשּׁוֹשַׁנִּים, אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לָּהּ, וַאֲשֶׁר לְקַחְתִּיהָ אָנֹכִי מִיָּדֶךָ. וְאַמְנוֹן הִשְׁפִּיל עֵינָיו לָאָרֶץ וַיֹּאמַר: חֵי נַפְשֵׁךְ, גְּבִרְתִּי, כִּי גַּם אָנֹכִי לֹא רָאִיתִי אֶת רַעְיָתִי בֵּין רִבְבוֹת הַנְּעָרוֹת, אֲשֶׁר רָאוּ עֵינַי עַד כֹּה. וַתֹּאמֶר לוֹ תָמָר: רְאֵה־נָא, עֶלֶם יָהִיר! כִּי תְבַקֵּשׁ אֶת רַעְיָתְךָ בֵּין רְבָבוֹת, וּבְכֵן תִּהְיֶה בְחִירָתְךָ דְּגוּלָה מֵרְבָבָה.— וּמַעֲכָה אֲמָתָהּ אָחֲזָה בְיָדָהּ וַתֹּאמַר: הַרְפִּי־נָא, גְּבִרְתִּי! נָקוּמָה וְנֵלֵכָה, כִּי הִנֵּה אִישׁ בָּא, וְלֹא לְכָבוֹד הוּא לָךְ לְדַבֵּר דִּבְרֵי־רוּחַ. עוֹדֶנָּה מְדַבֶּרֶת וְעוּץ עֶבֶד אֲבִישַׁי בָּא. וַתֵּלֶךְ לָהּ תָּמָר עִם מַעֲכָה; וַיִּשְׁאַל עוּץ אֶת אַמְנוֹן לֵאמֹר: מַה דִּבְּרָה אִתְּךָ בַּת יְדִידְיָה? וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: הַאֻמְנָם בַּת יְדִידְיָה הִיא? וְאָנֹכִי לֹא יָדָעְתִּי! הֶאָח! נֹפֶת תִּטּוֹפְנָה שִׂפְתוֹתֶיהָ כִּרְסִיסֵי טַל־אוֹרוֹת הַנּוֹטְפִים מִשּׁוֹשַׁנֵּי שָׁחַר; חֲמָסִי עָלֶיךָ, עוּץ; כִּי בְבוֹאֲךָ הִפְרַעְתָּ דְבָרֶיהָ עִמָּדִי. וַיֹּאמֶר לוֹ עוּץ: רְאֵה־נָא מָה רָמוּ עֵינֶיךָ, אַמְנוֹן! וְאוּלָם נְעִימָה תָמָר מְאֹד בְּיָפְיָהּ וּבַהֲדָרָהּ, בְּעַנְוָתָהּ וּבְצִדְקָתָהּ; הֵן גָּבְהוּ מְאֹד בְּנוֹת־צִיּוֹן, אֲשֶׁר מֵאֲנָה לִנְגּוֹעַ נַפְשָׁן בְּיַד דַּל וְאֶבְיוֹן, עַל־כֵּן יָשׁוּב מֵהֶן דַּךְ נִכְלָם; לֹא כֵן הִיא תָמָר, כִּי אֶת כַּפָּהּ הַמְעֻלֶּפֶת סַפִּירִים תִּפְרוֹשׂ לֶעָנִי, וּבְנִדְבַת־פִּיהָ תְּעוֹדֵד עֲנָוִים. הַיּוֹם רְאִיתִיהָ כַּעֲלוֹת־הַשַּׁחַר מַשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים, וַתְּהִי בְעֵינַי כְּשׁוֹשַׁנָּה עֲנֻגָּה רוֹחֶצֶת בְּטַל־שָׁמָיִם. וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: וְאָנֹכִי רְאִיתִיהָ נָאוָה כִּירוּשָׁלַיִם וְיָפָה כַּצְּפִירָה, עַלְמָה עֲדִינָה וְיַעֲלַת חֵן, אֲשֶׁר עֲנָוָה וְיֹפִי נִפְגְּשׁוּ בָהּ, חֵן וָחֶסֶד תַּמִּים בְּנַפְשָׁהּ. וְאוּלָם לָמָּה אֲחַלֵּל תִּפְאַרְתָּהּ בִּמְהַלְלֵי פִי? בְּאַחַת אֲדַבֵּר לְךָ, עוּץ: אִם בֵּין כֹּכְבֵי־אֵל תַּגְבִּיהַּ הָעַלְמָה הַזֹּאת שֶׁבֶת, תָּאִיר בֵּינֵיהֶם כְּאַיֶּלֶת־הַשַּׁחַר; תִּתְהַלֵּךְ עֲלֵי אֲדָמוֹת — וְשׁוֹשַׁנִּים יֶחֱוְרוּ מִפָּנֶיהָ. וַיֹּאמֶר עוּץ: רַב לָךְ, אַמְנוֹן,

יָלִינוּ בַּכְּפָרִים עַל נְאוֹת־הָרוֹעִים,
וּבְמַחֲמַדֵּיהֶם נַפְשָׁם חָפֵצָה.

נֵזֶר־תִּפְאָרָה עִם אֲבָנִים יְקָרוֹת
יִהְיוּ לְרָאשֵׁי הַגְּבִיר וְהַגְּבִירָה;
שׁוֹשַׁנֵּי־עֲמָקִים לָרוֹעֶה עֲטָרוֹת —
יְשַׂוֵּם עַל רֹאשׁ רַעְיָתוֹ הַבְּחִירָה.

שִׁמְעִי מַעֲכָה, אָמְרָה תָמָר אֶל אֲמָתָהּ, אֲשֶׁר יָשְׁבָה אִתָּהּ עַל־יַד הַנַּחַל כְּעֶשְׂרִים אַמָּה הַרְחֵק מִן אַמְנוֹן הָרוֹעֶה, שִׁמְעִי, מַעֲכָה, אִם לֹא עֲרֵלָה אָזְנֵךְ, וְהַבִּיטִי, אִם לֹא טָחוּ עֵינַיִךְ מֵרְאוֹת. וַתֹּאמֶר מַעֲכָה: אָכֵן מְלֹא חָפְנַיִם חֵן, עֹנֶג וָגִיל פִּזַּר הָאָבִיב פֹּה עַל כָּל מִדְרַךְ כַּף־רֶגֶל, אֲשֶׁר לֹא שְׁעָרוּם יוֹשְׁבֵי קִרְיָה הַסְּפוּנִים בְּאָהֳלֵיהֶם. קוּמִי, גְּבִרְתִּי, וְנַעֲלֶה־נָּא עַל הַגִּבְעָה לִרְאוֹת מְחוֹלוֹת מַחֲנָיִם; שָׁם רוֹעִים וְרוֹעוֹת עַלְזֵי־לֵב יַעֲדוּ תֻפִּים וְיֵצְאוּ בִּמְחוֹל־מְשַׂחֲקִים, וּבְנוֹת הָאַלּוּפִים מַבִּיטוֹת בָּם. — הַרְפִּי מִמֶּנִּי, עָנְתָה תָמָר, נְטוּעָה אָנֹכִי פֹה בְּמַסְמְרִים, כִּי כָּל נְעִימוֹת מַרְאוֹת־הַלַּיְלָה, אֲשֶׁר חָזִיתִי מֵאָז בַּחֲלוֹמוֹת, רָאִיתִי הַפַּעַם בְּהָקִיץ. הֶאָח! רָאֲתָה עֵינִי אֶת הָעֶלֶם, אֲשֶׁר רָאָה אוֹתוֹ חֲנַנְאֵל אָבִי בַּחֲלוֹם, בְּתַבְנִיתוֹ וּבְתָאֳרוֹ, לֹא חָסֵר בּוֹ דָבָר. שִׂימִי־נָא עֵינַיִךְ אֶל הָעֶלֶם הָרוֹעֶה, אֲשֶׁר יָשִׁיר אֶת שִׁירוֹ; רְאִי אֶת קְוֻצּוֹת־תַּלְתַּלָּיו הַשְּׁחוֹרוֹת כָּעוֹרֵב וְאֶת סַפִּיר־גִּזְרָתוֹ! הִנֵּה הוּא צַח מֵחָלָב, זַךְ מִשֶּׁלֶג; מָה אָדְמוּ לְחָיָיו וּמַה נָּעִים קוֹלוֹ וְחֵן־שְׂפָתָיו. גַּם מַחֲזִיק הוּא קֶשֶׁת בְּיָדוֹ; לוּ חָבַשׁ כּוֹבַע בְּרֹאשׁוֹ, כִּי עַתָּה הָיָה כְּגִבּוֹר הוֹדוֹ בַּמִּלְחָמָה. וּמַעֲכָה הִבִּיטָה אֶל אַמְנוֹן וַתַּחְמֹד יָפְיוֹ בְּלִבָּהּ. וַתֹּאמֶר אֶל תָּמָר: אַל־נָא, גְּבִרְתִּי, תִּשְׁגִּי בַּחֲלוֹמוֹת, פֶּן יוֹלִיכוּךְ שׁוֹלָל וְהָיִית מְשֻׁגָּעָה מִמַּרְאֵה־עֵינַיִךְ אֲשֶׁר תִּרְאִי. הֲלֹא חֲנַנְאֵל מֵת וְכָל חֶזְיוֹנוֹ הָבֶל; וְעַל דְּבַר הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר הוּא מַחֲזִיק בְּיָדוֹ, אַגִּיד לָךְ פֵּשֶׁר דָּבָר: הַחִנָּם יָבוֹאוּ הָרוֹעִים בַּחִצִּים וּבַקֶּשֶׁת אֶל מְקוֹם־מַרְעִיתָם? בְּעֵת הָאָבִיב בִּגְאוֹת הַיַּרְדֵּן, בַּעֲלוֹת אַרְיֵה מִסֻּבְּכוֹ וּכְפִירִים וּנְמֵרִים וְכָל פְּרִיצֵי חַיּוֹת יַעַזְבוּ מְעוֹנָתָם בְּהַגִּיעַ אֲלֵיהֶם שֶׁטֶף מֵי־הַנָּהָר, — לְעֵת כָּזֹאת יִפְרְעוּ הַפְּרָאִים פְּרָעוֹת, יָרֵעוּ אַף יַשְׁחִיתוּ עַל אֶרֶץ רַבָּה וְטָרְפוּ אָדָם

בַּמַּיִם הַנֶּאֱמָנִים, עֵקֶב בָּשְׁתָּם לְהַבִּיט מַרְאֵיהֶם פָּנִים אֶל פָּנִים. אַךְ תָּמָר פָּתְחָה פִיהָ בְּחֵן וַתֹּאמַר: הִנְנִי, עֶלֶם יַקִּיר, לְשַׁלֵּם לְךָ נִשְׁיִי. וּכְדַבְּרָהּ זֹאת הֶרְאַתְהוּ אֶת זֵר־פִּרְחֶיהָ. וַיֹּאמֶר לָהּ הָעֶלֶם: רְאִי נָא, גְּבִרְתִּי, כִּי זֶרֶם־מַיִם עוֹבֵר בֵּינִי וּבֵינֵךְ וְיָדִי לֹא תַשִּׂיגֵהוּ. וַתֹּאמֶר לוֹ תָּמָר: אִם קָצְרָה יָדְךָ, לָכֵן יָדִי רַב לִי; וַתַּשְׁלֵךְ אֶת זֵר־פִּרְחֶיהָ אֶל שְׂפַת יוּבַל־הַמַּיִם, אֲשֶׁר אַמְנוֹן שָׁם. וְאַמְנוֹן קָרָא בְּקוֹל־פְּחָדִים: אֲהָהּ, גְּבִרְתִּי! וַתִּשָּׂא תָמָר עֵינֶיהָ — וְהִנֵּה פַּחַד־פִּתְאוֹם וְאֵימַת־מָוֶת, כִּי מִסֵּתֶר קְנֵי־הַחוֹרְשָׁה יָצָא אַרְיֵה־מַשְׁחִית, אָיֹם וְנוֹרָא מַרְאֵהוּ, שַׂעֲרוֹתָיו כְּמַסְמְרִים נְטוּיוֹת עַל כְּתֵפָיו וּזְנָבוֹ כָּאָרֶז; עֵינָיו מְזָרוֹת זִיקוֹת־אֵשׁ, גְּרוֹנוֹ כְּקֶבֶר פָּתוּחַ וּלְשׁוֹנוֹ כִּלְשׁוֹן־אֵשׁ אֲדֻמָּה, יְבֵשָׁה וּצְמֵאָה לְדַם־חֲלָלִים. וְהִנֵּה הוּא מְזַנֵּק בְּהַשְׁקֵט וּבְבִטְחָה, קַפֵּץ וְדָהֹר וְכוֹנֵן צַעֲדֵי־אוֹנוֹ אֶל הָעֵדֶר, אֲשֶׁר רָאָה מֵעֵבֶר לְיוּבַל־הַמַּיִם, יִסּוֹג אָחוֹר וְיִתְאַזָּר עֹז לִקְפּוֹץ פַּעַם אַחַת אֶל הָעֵדֶר, אֲשֶׁר לָטַשׁ עֵינָיו לוֹ. וְאַמְנוֹן כּוֹנֵן קַשְׁתּוֹ חִישׁ מְהֵרָה כְּבָרָק וָרַעַם; עוֹד רֶגַע אֶחָד — וְהָאַרְיֵה שָׁאַג בְּקוֹל נוֹרָא וְלֹא יָסַף עוֹד, כִּי חֵץ אַמְנוֹן פִּלַּח כִּלְיוֹתָיו וַיִּפּוֹל שָׁדוּד כְּעֶשֶׂר אַמּוֹת הַרְחֵק מִתָּמָר, הַמִּתְעַלֶּפֶת וְהַנְּמוֹגָה מֵאֵימַת־מָוֶת. אַךְ לֵב אַמְנוֹן, אֲשֶׁר הִתְאַזָּר עֹז לִקְרַאת הָאַרְיֵה, נָמֵס בִּרְאוֹתוֹ אֶת הָעַלְמָה הַיָּפָה הַמִּתְעַלֶּפֶת, וַיַּעֲזֹב אֶת עֶדְרוֹ וַיַּחַץ עַד צַוָּאר, וְהִנֵּה הוּא כְּאִישׁ נִדְהָם לִפְנֵי תָמָר, וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז, וְדִמְעוֹתָיו נָטְפוּ כְּמַיִם חַיִּים עַל לְחָיֶיהָ, וַיְעִירֶנָּה וַיְעוֹרְרֶנָּה, עַד אֲשֶׁר הִתְעוֹרְרָה תָמָר, וְהִנֵּה עֵינֶיהָ פְּקוּחוֹת וְרוֹאוֹת אֶת מַפֶּלֶת הָאַרְיֵה הַמֵּת וְאָזְנֶיהָ קַשּׁוּבוֹת אֶל דִּבְרֵי הָעֶלֶם הַמְדַבֵּר עַל לִבָּהּ לֵאמֹר: הַשְׁקִטִי, בַּת־נָדִיב, אַל תַּעֲרוֹצִי! עָבַר אָסוֹן, חָלְפָה אֵימַת־מָוֶת, כִּי אִמֵּץ ה׳ אֶת זְרוֹעַ עַבְדֵּךְ וְחִצִּי פִּלַּח כִּלְיוֹת הַטּוֹרֵף וַיִּתֵּן אוֹתוֹ כָּפְרֵךְ. הִנֵּה הוּא מִתְבּוֹסֵס בְּדָמוֹ לְעֵינַיִךְ, הַבִּיטִי בוֹ וְהִתְאוֹשָׁשִׁי. — אַךְ עוֹד לֵב תָּמָר פָּג וְרוּחָהּ נִפְעָמָה מִפַּחַד־פִּתְאוֹם וּמִגִּיל. עוֹד עֵינֶיהָ הַמְלֵאוֹת דֶּמַע נְשׂוּאוֹת פַּעַם לַשָּׁמַיִם וּפַעַם לִידִיד־לִבָּהּ מַצִּיל נַפְשָׁהּ; לִבָּהּ רוֹחֵשׁ הֲמוֹן־תּוֹדוֹת, וּמִלָּה אֵין בִּלְשׁוֹנָהּ. וְאַמְנוֹן הוֹסִיף לְהָקִים סַעֲרַת־לִבָּהּ לִדְמָמָה, עַד הֲשִׁיבוֹ אוֹתָהּ לְאֵיתָנָהּ. — אַחֲרֵי כֵן פָּתְחָה תָמָר פִּיהָ וַתֹּאמַר: אֵל עֹשֵׂה פֶלֶא! מִי גֶבֶר יִרְאֶה מָוֶת וְחַיִּים כְּרֶגַע וְרוּחוֹ תִּכּוֹן בְּקִרְבּוֹ? אָנֹכִי עַלְמָה רַכָּה וַעֲנֻגָּה רְאִיתִים בְּהִפָּגְשָׁם יַחַד, וְאֵיךְ אֶעְצֹר כֹּחַ מִסַּעֲרַת־רוּחִי? הִנֵּה הָאַרְיֵה לְפָנַי, מַה־נּוֹרָא מַרְאֵהוּ! סְבִיבוֹת שִׁנָּיו אֵימָה וּמַלְתְּעוֹתָיו כַּחֲרָבוֹת חַדּוֹת; כְּמוֹ יִלְטוֹשׁ עֵינָיו לִי לִקְרוֹעַ סְגוֹר לְבָבִי וּלְגָרֵם עַצְמוֹתָי. וַתַּחֲזֵק תָּמָר בִּימִין אַמְנוֹן וַתֹּאמַר: אַךְ יְמִינְךָ וּזְרוֹעֲךָ, עֶלֶם יָקָר, הִצִּילוּנִי מִהְיוֹת טֶרֶף לוֹ; כְּאָח

לְדַבֵּר גָּבוֹהַּ גָּבוֹהַּ. הֲשָׁכַחְתָּ כִּי רוֹעֶה אַתָּה? לָכֵן שִׁית לִבְּךָ לַעֲדָרִים וּרְעֵה צֹאנְךָ וְאַל תִּרְעֶה רוּחַ.

וְתָמָר אָמְרָה אֶל מַעֲכָה אֲמָתָהּ בְּלֶכְתָּהּ מֵאֵת אַמְנוֹן לֵאמֹר: מִי יִתֵּן שִׁבְתִּי כָּל יְמֵי־חַיַּי בִּנְאוֹת־הָרוֹעִים הָאֵלֶּה, כִּי נָעִים לִי זֵר־פְּרָחִים, אֲשֶׁר יִהְיֶה לַעֲטֶרֶת־צְבִי עַל רָאשֵׁי הָרוֹעִים וְהָרוֹעוֹת, מֵהַשְּׁבִיסִים וְהַשַּׂהֲרֹנִים אֲשֶׁר יַעֲדוּ בְּנוֹת־צִיּוֹן, וְקוֹל חֲלִיל־הָרוֹעִים עַל נְאוֹת־שְׂדֵי עֶרֶב לְאָזְנַי מִקּוֹל כִּנּוֹר וְעוּגָב בְּבָתֵּי־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלָיִם. וַתִּצְחַק מַעֲכָה וַתֹּאמַר: כִּי הָעֶלֶם הָרוֹעֶה שָׁפַךְ רוּחַ חֵן עַל נְאוֹת־הָרוֹעִים, עַל־כֵּן תִּרְאִי חֶזְיוֹנוֹת־לַיְלָה בְּהָקִיץ; וְאוּלָם אָנֹכִי הַעִידוֹתִי בָּךְ, גְּבִרְתִּי, כִּי הֶתְלֵי לְבָבֵךְ יוֹלִיכוּךְ שׁוֹלָל, כִּי לוּ גַּם חַי הָיָה חֲנַנְאֵל, מִי יִקַּח אֶת הָרוֹעֶה אַחֲרֵי כָבוֹד וּגְדוֹלוֹת לְרוֹמְמוֹ עָדָיִךְ? — וַתֹּאמֶר לָהּ תָּמָר: הֵן רוֹעֶה הוּא, אַךְ רוּחַ נְדִיבָה יְצוּקָה בְקִרְבּוֹ וּבִגְדֵי־הָרוֹעִים לֹא עֲמָמוּהוּ. מַה נָּעֲמוּ שִׁירָיו וּמַה נָּאוֶה מִדְבָּרוֹ וּמַה נֶּחְמָד מַרְאֵהוּ! לוּ הֲבִיאוֹתִיו אֶל בֵּית אִמִּי וְהִצַּגְתִּיו לְפָנֶיהָ, כִּי עַתָּה גַּם הִיא כָמוֹנִי תְּדַבֵּר, וְאוֹתוֹתָיו לֹא תְנַכֵּר, כִּי הָעֶלֶם אֲשֶׁר רָאָה חֲנַנְאֵל בַּחֲלוֹם, בְּצַלְמוֹ וּבְתַבְנִיתוֹ הוּא. וּבְדַבְּרָן אֶת דִּבְרֵיהֶן בָּאוּ אֶל בֵּית־אֲבִישַׁי. וַיְהִי לְעֵת עֶרֶב וְאַמְנוֹן אָסַף אֶת עֶדְרוֹ וַיֵּלֶךְ אֶל בֵּית הָרוֹעִים לָלוּן. וְתָמָר גַּם הִיא בָּאָה אֶל חֲדַר־מְלוֹנָהּ לִישׁוֹן; אַךְ נָדְדָה שְׁנָתָהּ וְעֵינֶיהָ כָּלוּ לְאוֹר־שָׁחַר, כִּי אָמְרָה לָלֶכֶת לְבַדָּהּ אֶל הַמָּקוֹם הַהוּא, אֲשֶׁר רָאֲתָה שָׁם אֶת הָעֶלֶם בַּיּוֹם אֶתְמוֹל וּלְדַבֵּר אִתּוֹ עַל־כָּל־אוֹדוֹתָיו.

בַּלַּיְלָה הַהוּא פָּרְצוּ כְפִירִים בְּעֶדְרֵי־צֹאן וַיִּפְרְעוּ בָם פְּרָעוֹת. וַיָּקוּמוּ הָרוֹעִים וַיִּרְאוּ כִּי נִפְקְדוּ עֶדְרֵיהֶם וַיַּחְגְּרוּ חֲנִיתוֹת וַיִּשְׂאוּ קְשָׁתוֹת דְּרוּכוֹת וַיֶּאֶרְבוּ לָמוֹ בָּעֲמָקִים וּבַחוֹרָשׁוֹת. וְתָמָר, אֲשֶׁר לֹא יָדְעָה מְאוּמָה מִכָּל הַפְּחָדִים הָאֵלֶּה, הִשְׁכִּימָה קוּם כַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר, וַתֵּלֶךְ לְבַדָּהּ אֶל הַמָּקוֹם הַהוּא, אֲשֶׁר דִּבְּרָה שָׁם עִם הָעֶלֶם הָרוֹעֶה. וְהִנֵּה קוֹל הָרוֹעִים נִשְׁמַע מֵרָחוֹק, הַקּוֹרְאִים מָלֵא אַחֲרֵי אַרְיֵה מַשְׁחִית, אֲשֶׁר חִנֵּק צֹאן וּבָקָר מֵעֶדְרֵיהֶם וַאֲשֶׁר חָמַק עָבַר וְעִקְּבוֹתָיו לֹא נוֹדְעוּ לָמוֹ. וְתָמָר, אֲשֶׁר לֹא יָדְעָה מַה קּוֹל עֲנוֹת הַזֶּה, לֹא שָׂמָה לִבָּהּ לָזֹאת וַתְּלַקֵּט פְּרָחִים בְּלֶכְתָּהּ וַתַּעַשׂ לָהּ זֵר־פְּרָחִים יָפֶה מְאֹד, וַתָּבֹא אֶל הַמָּקוֹם הַהוּא אֶל שְׂפַת יוּבַל הַמַּיִם, אֲשֶׁר רָעָה אַמְנוֹן שָׁם אֶת צֹאנוֹ בַּיּוֹם אֶתְמוֹל, וְהִנֵּה לְבָבָהּ פָּחַד וְרָחַב, כִּי רָאֲתָה אֶת אַמְנוֹן מִשְּׂפַת־הַיּוּבַל הַשֵּׁנִית מַשְׁקֶה אֶת הַצֹּאן. כְּיוֹנִים עַל אֲפִיקֵי־מַיִם כֵּן שָׁתוּ שְׁנֵיהֶם אֶת עֵינֵיהֶם עַל־פְּנֵי מַרְאֵה־הַמַּיִם, אֲשֶׁר הִשְׂבִּיעָם נְעִימוֹת; כִּי אֶת שְׂכִיּוֹת־חֶמְדָּתָם רָאוּ עֵינֵיהֶם

שַׂרְעַפָּיו בְּקִרְבּוֹ, יוֹשֵׁב וּמַבִּיט עַל חֲבַצֶּלֶת הַמֻּכָּה מִשָּׁרָב וּמֵחֹם שֶׁמֶשׁ וּמְדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: מַה יָּפִית, חֲבַצֶּלֶת רַכָּה וַעֲנֻגָּה, בְּהִבָּקַע עָלַיִךְ עַפְעַפֵּי־שָׁחַר, עֵת רְוָיָה כוֹסֵךְ מִטַּל שָׁמַיִם; רָאוּךְ עֵצִים רָמֵי־הַקּוֹמָה וַיְקַנְאוּ בָךְ. מַה נָּעַמְתְּ, עֲדִינָה, לְעֵין־רוֹאִים בְּהוֹפִיעַ עָלַיִךְ הַבֹּקֶר אוֹרוֹ, עֵת רְסִיסֵי טַל־אוֹרוֹת יַזְהִירוּ בִּגְבִיעֵךְ. כֵּן רָוִית וְכֵן נָהַרְתְּ עַד צָהֳרָיִם; אַךְ הִנֵּה חִכֵּךְ שָׁרָב וָחֹם, יָבֵשׁ בָּךְ טַל־שָׁמַיִם וּפָנַיִךְ חָוָרוּ.

— מֶה הָיָה לְךָ אַמְנוֹן? — שְׁאָלָהוּ עוּץ, — הִנֵּה זֶה כַּמָּה יָמִים זָרוֹת אֶתְבּוֹנֵן בָּךְ; שָׁנִיתָ פָּנֶיךָ וּמַעְגְּלוֹתֶיךָ יָנוּעוּן וְלֹא אֵדָע; בְּמַחֲשַׁכֵּי יַעַר תַּחְמֹד לָשֶׁבֶת כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד, וְעַל כָּל אֲפִיקֵי־מַיִם תַּעֲרוֹג כָּאַיָּל. מֵעֵת אֲשֶׁר תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ עַל נְאוֹת־שָׂדַי עַד אֲשֶׁר יָפוּחַ הַיּוֹם תִּקְפּוֹץ מֵהַר לְגִבְעָה וּמִגִּבְעָה לְעֵמֶק, מִבְּלִי דַעַת מַה תְּבַקֵּשׁ. כָּעֵת אֶטּוֹשׁ אֶת הָעֵדֶר עַל יָדֶיךָ, וְהִנֵּה צֹאן־מַרְעִיתֵנוּ נְפוֹצָה לִדְרוֹשׁ אַחֲרֵי יָרוֹק, תּוֹעָה אֶל כָּל עֵבֶר וּפֵאָה, וְאַתָּה לֹא תָשִׁית לָמוֹ לִבֶּךָ כִּי לִבְּךָ יֶהְגֶּה חֶזְיוֹנוֹת וּפִיךָ יַבִּיעַ מְלִיצָה, חִידוֹת לִי.

— שִׁמְעָה־נָּא, עוּץ, — עָנָה אַמְנוֹן, — שִׁמְעָה־נָּא נוֹרָאוֹת מִפִּי. הֲלֹא יָדַעְתָּ אֶת תָּמָר, אֲשֶׁר לֹא עָרַב לִבִּי לַהֲגוֹת בָּהּ, אַךְ הִצַּלְתִּיהָ מִן הָאַרְיֵה הַמַּשְׁחִית, אֲשֶׁר דְּלָקוּהוּ רוֹעֵינוּ (הִנֵּה נִבְלָתוֹ טְמוּנָה בַחוֹרְשָׁה), וַתְּשַׁחֲרֵנִי תָמָר בְּאַהֲבָה לָשֶׁבֶת בְּצֵל קוֹרַת אָבִיהָ; עַל־כֵּן אֶתְנוֹדֵד בְּזָכְרִי אֶת הַכָּבוֹד, אֲשֶׁר תֹּאמַר תָּמָר לָקַחַת אוֹתִי אַחֲרָיו. וַיִּשְׁתּוֹמֵם עוּץ בְּשָׁמְעוֹ זֹאת וַיֹּאמַר: כָּזֹאת עָשִׂיתָ וְלֹא הִגַּדְתָּ לְאִישׁ; צַר לִי עָלֶיךָ, אַמְנוֹן! הֲתָעוּף אַחֲרֵי הַחֲסִידָה בַשָּׁמַיִם? הֲתָרוּץ אַחֲרֵי הָאַיָּלָה הַשְּׁלוּחָה עַל הֶהָרִים הָרָמִים? שְׁכַח זֹאת, וּשְׁכַח עָמָל וּתְלָאָה.

וַיְסַפֵּר זֹאת עוּץ לַאֲבִישַׁי, וַיִּשְׁתּוֹמֵם אֲבִישַׁי וַיֶּחֱרַד, וַיִּשְׁלַח אֶת אַמְנוֹן לְבָצְרָה לִקְנוֹת שָׁם צֹאן. וַיִּשְׁלַח יְדִידְיָה לִקְרֹא לוֹ, וַיַּגִּידוּ לוֹ כִּי בְּבָצְרָה הוּא.

פֶּרֶק חֲמִישִׁי.

וְתֵימָן בָּא בְּמִצְוַת יְדִידְיָה אָבִיו אֶל סִתְרֵי הַכַּרְמֶלָּה, וַיִּשְׂמַח סִתְרֵי לִקְרָאתוֹ. וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּשְׁכִּימוּ יַחְדָּו אֶל הַכְּרָמִים; הַשַּׁחַר הוֹפִיעַ זָהֳרוֹ עַל

לְצָרָה נוֹלַדְתְּ לִי, וּכְמַלְאָךְ מוֹשִׁיעַ חַשְׁתְּ לְרַוְחָתִי. הֵן חַסְדֵּךְ גָּדוֹל עָלַי וְכָל תּוֹדוֹת לֹא יִשְׁווּ בוֹ. וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: לַה׳ הַיְשׁוּעָה, וְהוּא נָתַן לְאֵל יָדִי לְהַכְרִיעַ פְּרִיץ־חַיּוֹת זֶה. קוּמִי וּבָרְכִי אֵל־מוֹשִׁיעֵךְ. וַתִּשְׁאָלֵהוּ תָמָר לִשְׁמוֹ, וַיֹּאמֶר הָרוֹעֶה: אַמְנוֹן שְׁמִי. וַתֹּאמֶר לוֹ תָמָר: לָכֵן, אַמְנוֹן, בְּשִׁמְךָ אֶקְרָאֶךָ; בִּי, אַמְנוֹן, מַצִּיל נַפְשִׁי! הוֹאֶל־נָא וְקַח אֶת הַצְּמִידִים, אֲשֶׁר עַל יָדַי וְהָיוּ לְךָ מִנְחַת־זִכָּרוֹן; לֹא לִגְמוּל פְּעֻלָּתְךָ, כִּי־אִם לְהִזָּכֵר שְׁמִי לְפָנֶיךָ, לְמַעַן לֹא תְנַשֵּׁנִי; וְאוּלָם שְׂכָרְךָ אֶת אָבִי, כִּי הוּא יְנוֹפֵף אֶת יָדוֹ הַנְּדִיבָה וִיקִימְךָ עָל, כִּי לֹא לְעֶלֶם יָקִיר כָּמוֹךָ שֶׁבֶת בֵּין־שְׁפַתַּיִם וּלְהִתְבּוֹלֵל בֵּין חֲשֵׁכִים, לְהֵרָאוֹת לְחַיּוֹת־יַעַר אֶת יָדְךָ וּלְהַשְׁמִיעַ לַעֲצֵי־שָׂדֶה מִדַּבֶּרְךָ כִּי נָאוֶה. הֵן יְדִידְיָה אָבִי אַלּוּף בִּיהוּדָה, אֲשֶׁר עָשְׁרוֹ רַב מְאֹד; הֲלֹא כַבִּיר מָצְאָה יָדוֹ לְרוֹמֵם קַרְנְךָ בְּכָבוֹד. וַיֹּאמֶר לָהּ אַמְנוֹן: אַל־נָא תִפְצְרִי בִי, בַּת־נָדִיב, לָקַחַת מִנְחַת־זִכָּרוֹן מִיָּדֵךְ; זִכְרִי־נָא כִּי רוֹעֶה אָנֹכִי, וְאִם אֶזְכְּרֵךְ, וְשָׁכַחְתִּי תֵּבֵל וּמְלוֹאָהּ. כְּדַבְּרוֹ זֹאת נָזְלוּ נִטְפֵי דִמְעָה עַל לְחָיָיו. וַתֹּאמֶר לוֹ תָמָר: הֵן דִּמְעוֹתֶיךָ הַמַּזְהִירוֹת כִּפְנִינִים עַל לְחָיֶיךָ לְאוֹת וּלְעֵד לִי, כִּי לֹא תְנַשֵּׁנִי, כַּאֲשֶׁר לֹא נְשִׁיתִיךָ עַד הַיּוֹם. — וְאַיֵּה רְאִיתַנִי, עֲדִינָה? שְׁאָלָהּ אַמְנוֹן כֻּלּוֹ מִשְׁתּוֹמֵם. — בַּחֲלוֹמוֹת! — עֲנָתְהוּ תָמָר בִּצְחוֹק וָחֵן, אַךְ אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הַיּוֹם הַזֶּה וַיַּרְאֵנִי אוֹתְךָ בְּהָקִיץ. וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: כַּפְּרִי נָא לִי, גְּבִרְתִּי, כִּי לֹא אָבִין חִידָתֵךְ. וַתִּצְחַק תָּמָר וַתֹּאמַר: לָכֵן כַּעֲלוֹתְךָ יְרוּשָׁלַיְמָה לָחֹג אֶת חַג הַשָּׁבֻעוֹת תָּסוּר אֶל בֵּית־אָבִי, כִּי שָׁם יִפָּתַח לְךָ פֶּתַח־תִּקְוָה לְהִתְהַדֵּר בַּגִּבּוֹרִים אַנְשֵׁי־הַמִּלְחָמָה, אוֹ לְהִכָּבֵד בֵּין בְּנֵי־הַנְּבִיאִים לִמּוּדֵי ה׳, אֲשֶׁר יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּית־אָבִי. שָׁם תָּבִין חִידָתִי, וְאָבִינָה מַה תֹּאמַר לִי. רְאֵה, הִשְׁבַּעְתִּיךָ בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה לְהַשְׁלִים חֶפְצִי, כִּי אוּלַי דָרוּשׁ יִהְיֶה לְחֶפְצֶךָ; וְאַתָּה הִתְעַנַּג עַל רֹב שָׁלוֹם וּזְכוֹר אֶת תָּמָר, אֲשֶׁר תְּחַכֶּה לְךָ בְּכִלְיוֹן עֵינַיִם וַאֲשֶׁר לֹא תִשְׁכַּח אֶת אַמְנוֹן לָנֶצַח. — עוֹדֶנָּה מְדַבֶּרֶת, וּמַעֲכָה אֲמָתָהּ בָּאָה לְבַקֵּשׁ אוֹתָהּ. וַתִּתְחַלְחַל בִּרְאוֹתָהּ אֶת מַפֶּלֶת הָאַרְיֵה; וַתְּסַפֵּר לָהּ תָּמָר אֶת הַיְשׁוּעָה, אֲשֶׁר עָשָׂה לָהּ הָרוֹעֶה. וַתֹּאמֶר מַעֲכָה: הֲלֹא מִיָּדֵךְ הָיְתָה זֹאת לָךְ. וַתַּשְׁבִּיעֶנָּה תָמָר לְבִלְתִּי הָבִיא אֶת דִּבָּתָהּ רָעָה אֶל אָבִיהָ, כִּי־אִם לְהַגִּיד לוֹ, כִּי הָעֶלֶם הַזֶּה הִצִּיל אוֹתָהּ מִמָּוֶת. וּמַעֲכָה, אֲשֶׁר קִוְּתָה לָהּ לִמְצוֹא אֵת אֲשֶׁר בִּקְשָׁה תָמָר, שָׂמְחָה בְּשָׁמְעָהּ, כִּי חָפְצָה תָמָר לַהֲבִיאוֹ בְּצֵל־קוֹרָתָהּ, וַתֵּלַכְנָה שְׁתֵּיהֶן לָשׁוּב אֶל בֵּית־אֲבִישַׁי. וְאַמְנוֹן פָּשַׁט אֶת עוֹר הָאַרְיֵה לַעֲשׂוֹת מִמֶּנּוּ כַּר לְפִרְדּוֹ; וְתָמָר הִבִּיטָה אַחֲרֶיהָ לִרְגָעִים.

וַיְהִי הַיּוֹם וְעוּץ בָּא אֶל צֹאן־מַרְעִיתוֹ וַיִּמְצָא אֶת אַמְנוֹן תָּפוּשׂ בְּרֹב

הַנְּעוּרִים וְאֶל מִצְהֲלוֹתֵיהֶם; וְאִם שָׂחֲקָה מְעַט, עָבַר הַשְּׂחוֹק עַל שִׂפְתֶיהָ־שׁוֹשַׁנִּים, כְּרוּחַ צַח עַל חֲבַצֶּלֶת־הַשָּׁרוֹן, וַיָּשֶׂם נוֹסָפוֹת עַל הוֹד־יִפְעָתָהּ וְעַל נְעִימוֹת־תָּאֳרָהּ, אַף כִּמְעַט עָבַר שְׂחוֹק, וְרוּחַ כֵּהָה מָלֵא נֹעַם וְהָדָר נִשְׁקָף כְּמִקֶּדֶם מֵעֵינֶיהָ־יוֹנִים. וְתֵימָן עוֹמֵד וּמִתְבּוֹנֵן בָּהּ, מִבִּלְתִּי יְכֹלֶת לִגְרוֹעַ עֵינָיו מִמֶּנָּה עֲדֵי רֶגַע אוֹ לָמוּשׁ מִמְּקוֹמוֹ. וַיִּתְאַנַּח וַיֹּאמֶר אֶל לִבּוֹ: הֵן סְגֻלָּה כָּזֹאת תִּפּוֹל חֶבֶל בַּנְּעִימִים לְבֶן דַּלַּת־הָעָם, וְלִי הוֹכִיחַ ה׳ כָּבוֹד, עֹשֶׁר וּבַת־אַלּוּף בִּיהוּדָה. תֵּן כָּל אֵלֶּה, ה׳, לְמִי תִתֵּן; תֵּן כָּבוֹד לַמּוֹשְׁלִים, עֹשֶׁר לְאַנְשֵׁי־חֶסֶד, בַּת אַלּוּף בִּיהוּדָה לְאוֹהֲבֵי עֲדִי־עֲדָיִים, מֶשִׁי וְרִקְמָה; וְלִי תְּנָה אֶת הָעַלְמָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר לֹא אֲמִירֶנָּה בִּבְנוֹת־מְלָכִים. תְּנָה לִי חֶלְקַת שָׂדֶה וָכֶרֶם עַל אַדְמָתְךָ הָרְחָבָה וְאֹהֶל קָטָן לָשֶׁבֶת בּוֹ עִם הַיְחִידָה הַזֹּאת — וּמְאֻשָּׁר אָנֹכִי בָּאָרֶץ. עוֹדֶנּוּ עוֹמֵד וּמְדַבֵּר אֶל לִבּוֹ, טֶרֶם שָׁאַל אֶת פִּי הַנַּעֲרָה מַה שְּׁמָהּ וּמַה שֵּׁם הוֹרֶיהָ, וְהִנֵּה אֶחָד מֵעֲבָדָיו בָּא וַיְשַׁחֵר אֶת פָּנָיו בְּשֵׁם הַבּוֹצְרִים וְהַיּוֹגְבִים לָבוֹא אֲלֵיהֶם; כִּי לֹא יֵשְׁבוּ הָאֲנָשִׁים לֶאֱכֹל טֶרֶם יְבָרֵךְ תֵּימָן אֶת הַלֶּחֶם וְאֶת הַיַּיִן וְטֶרֶם יְבָרְכוּהוּ הֵם בְּשֵׁם ה׳. וַיֵּלֶךְ תֵּימָן וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם וַיְמַלֵּא מִשְׁאֲלֹתָם, וַיָּשָׁב אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר עָמַד שָׁם, וְהַנַּעֲרָה אֵינֶנָּה; וַיִּתְחַפְּשֶׂנָּה בְּכָל הַגָּן וְלֹא מְצָאָהּ, וַיִּתְחַפְּשֶׂנָּה גַּם בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי בְּכָל הַכְּרָמִים וְלֹא מְצָאָהּ; וַיִּתְנוֹדֵד תֵּימָן מְאֹד, וְכֵן עָבַר לוֹ גַּם הַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּדַאֲבוֹן־נֶפֶשׁ.

וַיְהִי בַּיּוֹם הָרְבִיעִי וְתֵימָן עִם שְׁנֵי עֲבָדָיו הָלְכוּ לָצוּד צַיִד בְּרֹאשׁ הַכַּרְמֶל, וְהִנֵּה צְבִי נֶחְמָד רָץ בְּצַוָּאר נָטוּי, כְּמוֹ מִתְגָּאֶה הוּא בְּקַרְנָיו הָרָמוֹת הַמַּכְתִּירוֹת אֶת רֹאשׁוֹ כְּנֵזֶר לְשׂוּמוֹ מֶלֶךְ הַיָּעַר; קוֹל מִצְעֲדֵי גֶבֶר הֶחֱרִידָהוּ מֵרִבְצוֹ, וּבְשֶׁטֶף עוֹבֵר נָס הוּא בְּמַעֲקַשִּׁים וּנְלוֹזִים לְהִמָּלֵט עַל נַפְשׁוֹ, וּלְהָבִיא רוֹדְפָיו בִּמְבוּכָה יָרוּץ וְיַבִּיט אַחֲרָיו; אַךְ תַּחַת צֵאתוֹ לַמֶּרְחָב, בָּא בֵּין סִבְכֵי הָעֵצִים. וְתֵימָן אָמַר אֶל עֲבָדָיו לָלֶכֶת אֶל עֵמֶק יַעַר הַכַּרְמֶל, וְהוּא הִתְהַלֵּךְ לְאִטּוֹ וַיִּתַּע, וַיִּתֵּן קוֹלוֹ קוֹל־עֹז אֶל עֲבָדָיו לַהֲשִׁיבָם, וְאֵין קוֹל וְאֵין עוֹנֶה, וַיֵּלֶךְ וַיִּתַע מִבְּלִי דַעַת לְהֵימִין אוֹ לְהַשְׂמְאִיל. וְהִנֵּה מֵרָחוֹק רָאוּ עֵינָיו כִּשְׂמָלוֹת לְבָנוֹת מְרַחֲפוֹת, וַיָּשֶׂם רַגְלָיו כָּאַיָּלוֹת וַיְמַהֵר לָרוּץ שָׁמָּה, וַיְהִי בְּגִשְׁתּוֹ אֶל הַמָּקוֹם, וְהִנֵּה הָעַלְמָה, אֲשֶׁר רָאָה בְּכַרְמוֹ, הִיא זֹאת הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ שַׁחַר מִבֵּין מַחְשַׁכֵּי סִבְכֵי הַיַּעַר וְהִיא מִתְהַלֶּכֶת סְבִיבוֹת אֹהֶל־מִשְׁכָּנָהּ הַבָּנוּי בִּנְקִיק־סֶלַע, וּבִרְאוֹתָהּ אֶת תֵּימָן נָסוֹגָה אָחוֹר וַתֶּחֱרַד.

הֲדַר־הַכַּרְמֶל וּבַכְּרָמִים יְרֻנָּן וִירוֹעָע, הַבּוֹצְרִים וְהַבּוֹצְרוֹת פָּצְחוּ רִנָּה וַיָּשִׁירוּ שִׁירֵי־יַיִן וְשִׁירֵי־דוֹדִים יַחְדָּו. וְתֵימָן בָּא אֶל מִבְחַר כְּרָמָיו עִם שְׁלֹשֶׁת עֲבָדָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם: שִׂימוּ לְבַבְכֶם עַל כָּל עָנָף קָשׁוּר בַּגֹּמֶא לְאוֹת כִּי קָדוֹשׁ הוּא וַהֲרֵמוֹתֶם אֶת פִּרְיוֹ לְבַד, כִּי בִכּוּרֵי־רֵאשִׁית הֵם מִשְׁפַּט־הַכֹּהֲנִים. הִנֵּה שָׁם גֶּפֶן פּוֹרִיָּה מְשַׁלַּחַת בָּעֵמֶק יוֹנְקוֹתֶיהָ וְעַל גְּבָעוֹת נְטִישׁוֹתֶיהָ, תַּחְשׂוֹף שֶׁפַע בְּרָכָה לְעֵין־רוֹאִים, זְמוֹרוֹתֶיהָ כְּפוּפוֹת תַּחַת מַשָּׂא אַשְׁכְּלוֹתֵיהֶן, אֲשֶׁר הִבְשִׁילוּ עֲנָבִים מְלֵאֵי חָמֶר. מַה נָּעֲמוּ בְנוֹצְצָם כְּבָרֶקֶת בְּזֹהַר אֲדַמְדָּם חַכְלִילִי; שָׁם תְּאֵנִים וְרִמּוֹנִים מְלֵאֵי עָסִיס יָצִיצוּ מִבַּעַד לְעָלִים רַעֲנַנִּים הַסּוֹכְכִים אוֹתָם. הֵן נִשְׁקָפִים הֵמָּה לִי, כְּמוֹ יְשַׁחֲרוּנִי לְהוֹבִילָם שַׁי אֶל מְקוֹם קָדוֹשׁ; אָכֵן לָמוֹ מִשְׁפַּט הַבִּכּוּרִים, לַיּוֹשְׁבִים לִפְנֵי ה׳ יִהְיֶה תִירוֹשָׁם וַעֲסִיסָם; שָׁם נֶחְמָד מַעֲשֵׂה זַיִת, כֻּלּוֹ דָשֵׁן וְשָׁמֵן וּמָלֵא יִצְהָר; נִסְכּוֹ יֶעֱרַב לָאֵל הַמֵּרִיק בִּרְכָתוֹ לְאַדְמָתֵנוּ. וַיִּפֶן תֵּימָן אֶל הַבּוֹצְרִים וַיֹּאמַר: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן תְּעוֹלֵלוּ! אִכְלוּ עֲנָבִים כְּנַפְשְׁכֶם, וְאַל תִּמְנָעוּם מִקְשֵׁי־רוּחַ וּמָרֵי־נֶפֶשׁ, אֲשֶׁר יָבוֹאוּ הֲלוֹם לִשְׁכֹּחַ עָנְיָם וַעֲמָלָם; אַל תְּגָרְשׁוּם וְאַל תִּגְעֲרוּ בָם, כִּי מִי יוֹדֵעַ מַה יֵּלֶד יוֹם? אוּלַי גַּם בָּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ רְעֵבִים וּצְמֵאִים יֵלְכוּ לְבַקֵּשׁ טֶרֶף־נַפְשָׁם בְּשָׂדוֹת וּבִכְרָמִים לֹא לָהֶם. הַשְׁאִירוּ לָמוֹ עוֹלֵלוֹת, כִּי הֵם הַמֶּכֶס, אֲשֶׁר נָרִים לַה׳ הַשּׁוֹלֵחַ בִּרְכָתוֹ לָנוּ.

וִידֵי הַבּוֹצְרִים וְהַבּוֹצְרוֹת אֱמוּנוֹת לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂיהֶם, לְשׁוֹנָם מְלֵאָה רִנָּה, וְשִׂפְתֵיהֶם — תְּרוּעָה; יְלָדִים וִילָדוֹת מְרִיקִים הַסַּלִּים הַמְלֵאִים אַשְׁכְּלוֹת אֶל הַכַּדִּים, וְהַגְּבָרִים נוֹשְׂאֵי בַכָּתֵף יִשָּׂאוּם אֶל הַיְקָבִים. — הִגִּיעָה עֵת הַצָּהֳרָיִם. יְדֵי הַבּוֹצְרִים וְהַבּוֹצְרוֹת עָיְפוּ וַיִּשְׁתַּטְּחוּ בְּכָל פִּנּוֹת הַכֶּרֶם לְצַחֵק וּלְהַחֲלִיף כֹּחַ בַּהֲתָלִים מְשַׂמְּחֵי־לֵב. וְהִנֵּה פֹה עֶלֶם עוֹלֶה בְתָמָר, יָדָיו אֲחֻזוֹת בְּסַנְסִנָּיו וְרַגְלָיו כּוֹשְׁלוֹת בְּאֵין מַעֲמָד, יִפּוֹל לָאָרֶץ וְהָיָה לִשְׂחוֹק; שָׁם עַלְמָה רוֹדֶפֶת אַחֲרֵי עֶלֶם אֶחָד, אֲשֶׁר דִּבֵּר דְּבָרִים כְּמִתְלַהֲמִים בְּאָזְנֶיהָ, וּבְיָדֶיהָ אֶשְׁכּוֹל לְיַסְּרֵהוּ, תַּשִּׂיגֵהוּ תִּשְׁחַט הָאֶשְׁכּוֹל עַל לְחָיָיו וְהִנֵּה פָנָיו מִתְלָעִים, עָלָיו יְמַלְאוּ הָרוֹעִים שְׂחוֹק־פִּיהֶם. כֵּן הָמוּ וַיָּשֹׁקּוּ עַד אָכְלָם הַצָּהֳרָיִם. — וְתֵימָן מִתְהַלֵּךְ אַחַת הֵנָּה וְאַחַת הֵנָּה בַּכֶּרֶם, וְהִנֵּה בֵּין נְטִישׁוֹת הַגְּפָנִים נַעֲרָה אַחַת מְעוֹלֶלֶת פֶּרֶט*) הַכֶּרֶם מִבְּלִי שִׂים לֵב אֶל מַשַּׁק בְּנֵי־

*) פֶּרֶט — עֲנָבִים הַנּוֹפְלִים אַרְצָה בִּשְׁעַת הַבָּצִיר; אוֹתָם הִשְׁאִירוּ לָעֲנִיִּים.

תּוֹרִים וּבְנֵי־יוֹנָה, וַיַּעֲמִיסוּ אֶת הַסַּלִּים עַל כֶּתֶף צְעִירִים וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וַיִּסָּעוּ. וְשׁוֹר מַקְרִין מַפְרִיס הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם, נֶהְדָּר בִּגְאוֹן קַרְנָיו הַמְצֻפּוֹת זָהָב וּבַעֲטֶרֶת עֲלֵי־זַיִת, אֲשֶׁר תָּצִיץ כְּנֵזֶר עַל רֹאשׁוֹ, לְהַרְאוֹת כִּי הוּא מֶלֶךְ עַל בַּהֲמוֹת־שָׂדָי; רַב־תְּבוּאוֹת בְּכֹחוֹ וְעֶזְרָתָה בּוֹ לְבֶן־אָדָם לְפַתֵּחַ אַדְמָתוֹ, וּלְשַׂדֵּד עֲמָקִים אַחֲרָיו. וְעַתָּה אַחֲרֵי כְּלוֹת עֲבוֹדָתוֹ הַקָּשָׁה הוּא קוֹרֵא לְשָׁלוֹם לַגְּבָעוֹת וְלָעֲמָקִים אֲשֶׁר הוֹצִיא מֵהֶם יְבוּל לְמַכְבִּיר, לְאָכְלָה וְלֹא לְשֹׂבַע נַפְשׁוֹ, כִּי דַרְכּוֹ יְרוּשָׁלַיְמָה, שָׁם יִתֵּן אֶת חֶלְבּוֹ וְדָמוֹ לְאִשֵּׁי ה׳, וּמִשְׁמַן בְּשָׂרוֹ מַטְעַמִּים לִבְעָלָיו.

וְתֵימָן אָמַר אֶל עֲבָדָיו בְּעוֹד כִּבְרַת־אֶרֶץ הַרְחֵק מִן הַכַּרְמֶל לֵאמֹר: סְעוּ לְמַסְעֵיכֶם וְהִתְנַהֲלוּ לְאִטְּכֶם וְאָנֹכִי אָשׁוּבָה אָחוֹר הַכַּרְמֶלָה, כִּי עוֹד דָּבָר לִי שָׁם, וּלְעֵת־עֶרֶב אָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם. וַיִּרְכַּב תֵּימָן עַל פִּרְדּוֹ כְּעַל עָב קַל לָבוֹא אֶל מִשְׁכַּן שׁוֹשַׁנָּה. וַיְהִי כְּבוֹאוֹ שָׁמָּה, וְהִנֵּה הָהּ! אֵת אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ לֹא מָצָא, זוּלָתִי אִשָּׁה זְקֵנָה, אֲשֶׁר נָתְנָה לוֹ אֶבֶן הַסַּפִּיר אֲשֶׁר הָיְתָה מְשֻׁבָּצָה בְּטַבַּעְתּוֹ וַתֹּאמֶר לוֹ: כֹּה אָמְרָה לְךָ הָאִשָּׁה הַפְּלִשְׁתִּית, אֲשֶׁר שָׁכְנָה פֹּה, עַל־דִּבְרַת שׁוֹשַׁנָּה בִּתָּהּ: „נֶעְתַּק הַסַּפִּיר מִן הַטַּבַּעַת וְלֹא יְחֻבַּר לוֹ בְּכָל מַאֲמַצֵּי־כֹחַ". וַיִּסְפּוֹק תֵּימָן אֶת כַּפָּיו וַיֹּאמַר: אָנָה בָאוּ שְׁתֵּי הַנָּשִׁים? הַגִּידִי נָא לִי, וְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁאֲלִי אֶתֶּן לָךְ. וַתֹּאמֶר לוֹ הַזְּקֵנָה: כָּמוֹנִי כָמוֹךְ אֵינֶנִּי יוֹדַעַת אָנָה בָאוּ, רַק אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׂמָה הַפְּלִשְׁתִּית בְּפִי אוֹתָם הִגַּדְתִּי לְךָ; גַּם זֹאת הִגִּידָה לִי, כִּי אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה לֹא תָשׁוּב עוֹד. וַיָּשָׁב תֵּימָן אֶל עֲבָדָיו בְּמַפַּח־נֶפֶשׁ וְרוּחוֹ נָבְקָה בְקִרְבּוֹ מִבְּלִי דַעַת פֵּשֶׁר־דָּבָר. וַיִּרְדֹּף אֶת עֲבָדָיו וַיַּשִּׂיגֵם; וַיִּסְעוּ יַחְדָּו וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלָיְמָה. וַיַּקְרֵב יְדִידְיָה אֶת הַבִּכּוּרִים בַּטֶּנֶא כַּמִּשְׁפָּט, וְתֵימָן הָיָה סַר וְזָעֵף מִבְּלִי הַגֵּד לְהוֹרָיו עַל מָה הוּא נֶעֱצָב.

פֶּרֶק שִׁשִּׁי.

בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לְיֶרַח הָאֵיתָנִים *) וְתָמָר נִשְׁקֶפֶת בְּעַד חַלּוֹן חֶדְרָהּ

---

*) הַחֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי.

וַיֹּאמֶר לָהּ תֵּימָן: אַל תִּפְחֲדִי, יָפָתִי! וְאַחַת אֶשְׁאָלֵךְ אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִקְרָה ה׳ לְפָנַי: הָשִׁיבִי לִי אֵת אֲשֶׁר לָקַחַתְּ מִמֶּנִּי. — אַל־נָא, אֲדוֹנִי! עָנַתְהוּ הַנַּעֲרָה בְּדִמְעָתָהּ עַל לֶחְיָהּ, אַל תָּשֶׁת עָלַי חַטָּאת כָּזֹאת, חָלִילָה לַאֲמָתְךָ מִקַּחַת מְאוּמָה מֵאֲשֶׁר לֹא לָהּ! כִּי בָאתִי אֶל כֶּרֶם אֲדֹנִי זֶה אַרְבַּעַת יוֹם, אַשְׁכְּלוֹתֶיךָ לֹא אָכַלְתִּי וְלֹא דָבְקָה בְיָדַי מְאוּמָה, זוּלָתִי הָעוֹלֵלוֹת, כִּי עוֹלְלוֹת הַבָּצִיר וְלֶקֶט הַקָּצִיר הֵם כָּל מִחְיַת אֲמָתְךָ וְאִמָּהּ. — וּמִי זֹאת אִמֵּךְ?—הוֹסִיף תֵּימָן לִשְׁאֹל, וּמַה שֵּׁבֶט אָבִיךְ וְאַלְפּוֹ? — אִמִּי פְּלִשְׁתִּית, עָנְתָה הָעַלְמָה, וְאֶת אָבִי לֹא יָדָעְתִּי, אַךְ אַלְפִּי נוֹדָע לְאִמִּי. וַיִּשְׁאַל תֵּימָן לִמְקוֹם־מִשְׁכַּן אִמָּהּ; וַתֹּאמֶר לוֹ הָעַלְמָה: הִנֵּה הוּא בָאֹהֶל הַבָּנוּי לוֹ בִּנְקִיק־הַסֶּלַע הַזֶּה; אַךְ אִמִּי נָסְעָה מִפֹּה וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי תָּשׁוּב הֲלוֹם; אַךְ הַגִּידָה נָּא לִי אֲדֹנִי מַדּוּעַ חָרַדְתָּ עָלַי אֶת הַחֲרָדָה הַזֹּאת, כִּי תִדְרוֹשׁ מִמֶּנִּי לְהָשִׁיב לְךָ אֵת אֲשֶׁר לֹא לָקָחְתִּי? וַיֹּאמֶר תֵּימָן: רַבּוֹת לָקַחַתְּ מִמֶּנִּי, רַבּוֹת — אֲשֶׁר כָּל הוֹן לֹא יִשְׁוֶה בָּם; הָשִׁיבִי לִי, אַיֶּלֶת־אֲהָבִים, הָשִׁיבִי שֵׁנָה לְעֵינַי וּמְנוּחָה לְנַפְשִׁי; כִּי שְׁתֵּי אֵלֶּה נָדְדוּ מִמֶּנִּי מֵעֵת רְאִיתִיךְ. וְהָעַלְמָה נְבוֹכָה מְאֹד מִדֵּי דַבְּרוֹ, כִּי לֹא הֵבִינָה פֵּשֶׁר־דְּבָרָיו. וַתֹּאמֶר לְתֵימָן: וּמֶה חָזִיתָ בַּאֲמָתֶךָ? — תֵּבֵל וּמְלוֹאָהּ!—עָנָה אוֹתָהּ תֵּימָן, וַיָּסַר אֶת טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתְּנֶנָּה לָּהּ, וַיֹּאמַר: הַגִּידִי לִי שְׁמֵךְ! וַתֹּאמֶר הָעַלְמָה: שׁוֹשַׁנָּה יִקְרְאוּ לִי אַנְשֵׁי־הַמָּקוֹם. וַיֹּאמֶר לָהּ תֵּימָן: שְׁמֵךְ נָאֶה לָךְ, וְאַתְּ דְּעִי לָךְ, שׁוֹשַׁנָּה עֲדִינָה, כִּי כַסַּפִּיר הַמְשֻׁבָּץ בַּטַּבַּעַת הַזֹּאת, כֵּן סַפִּיר־גִּזְרָתֵךְ חָקוּק בְּלִבִּי; וְאַחַת מִשְּׁתֵּי אֵלֶּה תִּקְרֵנִי: אוֹ אֲרוֹמְמֵךְ לָשֶׁבֶת עִמָּדִי בְּהֵיכְלֵי־שֵׁן, אוֹ אַשְׁפִּיל לָשֶׁבֶת אִתָּךְ בָּאֹהֶל הַזֶּה. וְהָעַלְמָה עָמְדָה מִשְׁתּוֹמֶמֶת וַתִּתְבּוֹנֵן בְּתֵימָן מִבְּלִי דַעַת פֵּשֶׁר־דְּבָרָיו, וַתֹּאמֶר לוֹ: מַה טּוֹב אַתָּה, אֲדֹנִי, וּמַה יָּקָר חַסְדֶּךָ, אַךְ אָנֹכִי יוֹשֶׁבֶת פֹּה עִם אִמִּי וְצַר הַמָּקוֹם לְךָ לָשֶׁבֶת אִתָּנוּ; וּמַדּוּעַ תַּעֲזוֹב הֵיכְלֵי־חֶמְדָּה לָשֶׁבֶת בְּמָקוֹם לֹא אָדָם בּוֹ? אַךְ בֹּא נָא, אֲדֹנִי, הֲלוֹם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, וְהִשְׁלִימָה אִמִּי חֶפְצֶךָ, וְאָנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי מָה. וַיֹּאמֶר לָהּ תֵּימָן: כֵּן דִּבַּרְתְּ, עֲדִינָה, אָנֹכִי אֲדַבֵּר עִם אִמֵּךְ; וְעַתָּה הַרְאִנִי־נָא מוֹצָא הַמָּקוֹם וּמְבוֹאוֹ. וַתַּרְאֵהוּ שׁוֹשַׁנָּה נָתִיב לָבוֹא בוֹ אֶל סִתְרִי. וַיֵּלֶךְ מֵאִתָּהּ לָשׁוּב לְבֵיתוֹ, וְנַפְשׁוֹ חִכְּתָה בְּכִלְיוֹן־עֵינַיִם לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי.

וְסִתְרִי הֵכִין בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי בִּכּוּרֵי הַבָּצִיר, וַיָּאֶץ בְּתֵימָן לְהוֹבִילָם יְרוּשָׁלַיְמָה. וַיָּשִׂימוּ מִבְחַר־כָּל־פְּרִי בְּסַלֵּי כֶסֶף וְזָהָב וַיִּתְלוּ סְבִיבוֹתֵיהֶם גּוֹזְלֵי־

לְדַלִּים נִבְזִים לְדַבֵּר עָתָק עַל אַלּוּף בִּיהוּדָה, אַלּוּף־נְעוּרָיִךְ. וַתֹּאמֶר לוֹ תָמָר: שָׂא נָא, עֲזְרִיקָם, וְאֶשְׁאָלְךָ: מַדּוּעַ מִהַרְתָּ הַפַּעַם לָבוֹא אֶל בֵּית־אָבִי, בְּטֶרֶם בָּא הֶחָג, לִמְצֹא עָלַי תְּנוּאוֹת? וַיֹּאמֶר לָהּ עֲזְרִיקָם: כִּי לֹא מָצָאתִי הַפַּעַם כָּל חֵפֶץ בְּבֵיתִי, עַל־כֵּן בָּאתִי עָדַיִךְ לִרְאוֹת, אִם טוֹבִים אֵלַי פָּנַיִךְ וּמַה בְּפִיךְ — וְהִנֵּה אֵת אֲשֶׁר קִוִּיתִי לֹא רָאִיתִי וְלֹא שָׁמָעְתִּי; אָכֵן נַפְשֵׁךְ יוֹדַעַת מְאֹד, כִּי יְפַת־תֹּאַר אַתְּ, עַל כֵּן תִּבְטְחִי בְיָפְיֵךְ וְתֵדְעִי, כִּי לֹא אָשִׁיב עַל תּוֹכַחְתֵּךְ. וְעַתָּה הַגִּידִי־נָא לִי, שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי, בַּמָּה אֶמְצָא חֵן בְּעֵינָיִךְ? וַתֹּאמֶר לוֹ תָמָר: בְּשִׂנְאָתְךָ אוֹתִי! וּפְנֵי עֲזְרִיקָם סָרוּ, וַיֹּאמַר: מִי יִתְּנֵנִי אַבִּיר־לֵב לְנַתֵּק עֲבוֹתוֹת אַהֲבָתִי אוֹתָךְ וְיִמַּסּוּ אֱסוּרָי. וַתֹּאמֶר לוֹ תָמָר: הֲלֹא אָסוּר אַתָּה מִמַּרְאֵה־עֵינֶיךָ; וְאוּלָם מִי יִתֵּן תִּבְהָנֵנִי לְמִשְׁמַע־אָזְנֶיךָ, וְלֹא לְמַרְאֵה־עֵינֶיךָ, וְנִתְּקוּ מוֹסְרוֹתֶיךָ בַּהֲרִיחָם אֵשׁ חֲמָתֶךָ. וַיֹּאמֶר עֲזְרִיקָם: חֵמָה אֵין לִי, כִּי מַרְאֵה־עֵינַי יַעְצְרֵנִי מִקְּצוֹף עָלַיִךְ; מִי יִתֵּן הִתְעַבַּרְתִּי בָךְ, כִּי עַתָּה הֲשִׁיבוֹתִי לָךְ שִׁבְעָתַיִם אֶת חֶרְפָּתֵךְ אֲשֶׁר תְּחָרְפִנִי. וַתַּעֲנֵהוּ תָמָר בַּאֲנָחָה לֵאמֹר: אֲחַלֶּה פָנֶיךָ, אַלּוּף בִּיהוּדָה, אִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ, הֶרֶף מִמֶּנִּי, כִּי כְבוֹדְךָ כָּבֵד הַפַּעַם מִמֶּנִּי וְנַפְשִׁי מְבַקֶּשֶׁת מְנוּחָה. וַיֹּאמֶר לָהּ עֲזְרִיקָם: הֲלֹא מִיּוֹם דַּעְתִּי אוֹתָךְ הָיִית לִי תָמִיד לְמֹרַת־רוּחַ; וְאוּלָם זֶה חֲמִשָּׁה יְרָחִים, מִיּוֹם נִמְלַטְתְּ מִן הָאַרְיֵה, רוּחַ־עִוְעִים מָסַךְ בְּקִרְבֵּךְ מִפַּחְדּוֹ אֲשֶׁר נָפַל עָלָיִךְ, וְהִנֵּךְ מְשׁוּבָה וְסוֹרֶרֶת כִּפְרָאִים בַּמִּדְבָּר. — לָכֵן, עֲנָתְהוּ תָמָר, לָכֵן הַנִּיחָה לִּי וְאֵשֵׁב גַּלְמוּדָה כְּפֶרֶא בּוֹדֵד לוֹ. וַיַּעַזְבֶנָּה עֲזְרִיקָם בָּחֳרִי־אַף וַיֵּצֵא מֵאֵת פָּנֶיהָ. וְתָמָר אָמְרָה: עַד אָנָה יַלְאֵנִי חֲדַל־אִישִׁים זֶה; הֲשָׂם קֵץ לַחֹשֶׁךְ הוּא יָשִׂים קֵץ לְאַהֲבַת עֲזְרִיקָם אוֹתִי.

עֲזְרִיקָם חָלַף הָלַךְ לוֹ, וְתָמָר נִשְׁאֲרָה בָּדָד בְּחֶדְרָהּ סָרָה וְזָעֵפָה, וְהִיא יוֹשֶׁבֶת וְנִשְׁקֶפֶת בְּעַד הַחַלּוֹן עַל־פְּנֵי רְחוֹב הַמִּזְרָח. הַשֶּׁמֶשׁ פָּנָה לַעֲרוֹב, מִמֶּנּוּ יָפוּזוּ קַוֵּי־פָז עַל מִגְדַּל־דָּוִד, וְקַרְנֵי־זֹהַר כִּשְׁבִיבֵי־אֵשׁ וּכְמַרְאֵה־הַבָּזָק נוֹצְצוֹת רָצוֹא וָשׁוֹב מִן הַמָּגִנִּים וְהַשְּׁלָטִים הַתְּלוּיִם עָלָיו; כֻּלּוֹ מַחֲמַדִּים לְמַרְאֵה־עָיִן. רְחוֹבוֹת־צִיּוֹן הוֹמוֹת מֵאָדָם רָב, בְּנֵי־קִרְיָה וּבָאֵי־מוֹעֵד מֵעָרִים אֲחֵרוֹת יְרוּצוּן וְיִשֹּׁקוּ, אִישׁ אִישׁ יַעַזְבוּ מַעֲשֵׂיהֶם וְכוֹנְנִים צַעֲדֵיהֶם אֶל מִשְׁכְּנוֹתָם, לִשְׂמֹחַ עִם נְשֵׁיהֶם וּבְנֵי־בֵיתָם בְּלֵיל הִתְקַדֵּשׁ חַג־הַסֻּכּוֹת. וְתָמָר עֲצוּבַת־רוּחַ; עֵינֶיהָ לְנֹכַח יַבִּיטוּ עַל הַחִזָּיוֹן אֲשֶׁר לְפָנֶיהָ, וְנַפְשָׁהּ נִכְסְפָה לְחֶזְיוֹן־לִבָּהּ. הַדֶּלֶת סָבְבָה עַל צִירָהּ, וְהִיא לֹא הִקְשִׁיבָה; גַּם נִגְּשָׁה אֵלֶיהָ מַעֲכָה אֲמָתָהּ, וְהִיא

הַפּוֹנֶה אֶל רְחוֹב הַמִּזְרָח, וְכַפָּהּ פְּרוּשָׂה לַגֵּר, לֶעָנִי, לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה לָתֶת לָמוֹ מַתְּנוֹת־כֶּסֶף נְדָבָה לִימֵי הֶחָג; אַף תְּשַׁלְּחֵם אֶל גָּרְנוֹת אָבִיהָ וְאֶל יְקָבָיו, אֲשֶׁר בָּם חִלְּקוּ לָמוֹ תֵּימָן וְזִמְרִי דָּגָן, תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר. וְתִרְצָה בָּאָה הַחֲדְרָה וְאַחֲרֶיהָ אֶחָד מִמְּשָׁרְתֵי־בֵיתָהּ נוֹשֵׂא חָמֵשׁ חֲלִיפוֹת שְׂמָלוֹת וּבִגְדֵי מַחֲלָצוֹת, אֲשֶׁר צִוְּתָה לְהָכִין לְאַמְנוֹן הָרוֹעֶה אֲשֶׁר הִצִּיל נֶפֶשׁ תָּמָר בִּתָּהּ. וַתֹּאמֶר אֶל תָּמָר: הֲלֹא אָמַרְתְּ לִי, בִּתִּי, כִּי קוֹמַת הָעֶלֶם בֵּית־הַלַּחְמִי כְּקוֹמַת הַנַּעַר הַזֶּה וּכְגָבְהוֹ, וְהַנַּעַר הַזֶּה לָבַשׁ אֶת הַמַּחֲלָצוֹת הָאֵלֶּה וְהִנֵּה הֵן כְּמִדּוֹ; לָכֵן תִּהְיֶינָה אֵלֶּה עֲרוּכוֹת וּשְׁמוּרוֹת בְּחֶדְרֵךְ עַד בּוֹא הָעֶלֶם הֲלוֹם וְהָיוּ לוֹ. וַתֹּאמֶר תִּרְצָה לַנַּעַר: וְאֵת שְׁלֹשִׁים הַמְּעִילִים הַחֲדָשִׁים קַח וּנְשָׂאתָם אֶל בְּנֵי־הַנְּבִיאִים וְאָמַרְתָּ לָהֶם, כִּי אִתָּנוּ יֹאכְלוּ מָחָר בַּצָּהֳרָיִם. וַתֵּצֵא תִרְצָה, וְתָמָר לָקְחָה אֶת חָמֵשׁ חֲלִיפוֹת הַשְּׂמָלוֹת אֲשֶׁר לְאַמְנוֹן יְדִיד־לְבָבָהּ וַתְּשִׂימֵן בַּמִּלְתָּחָה; וַתָּשָׁב לַעֲבוֹדַת־הַצְּדָקָה, אֲשֶׁר עָשְׂתָה בְּחֵפֶץ־כַּפֶּיהָ וּבְנִדְבַת־פִּיהָ עַד הַצָּהֳרָיִם. וְהִנֵּה עַזְרִיקָם בָּא אֶל הַחֶדְרָה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ: לֹא נָאוָה עֲבוֹדַת־הַצְּדָקָה לְיָדַיִם רַכּוֹת וַעֲנֻגּוֹת; הַמְעַט מִמֵּךְ תֵּת לַדַּלִּים מַתְּנוֹת־יָדַיִךְ, כִּי לֹא תִגְרְעִי גַּם שִׂיחָה לִפְנֵי כָּל חֶרְפַּת־אָדָם וּבְזוּי־עָם. — אַךְ הַגִּידָה נָּא לִי, עַזְרִיקָם, עָנְתָה תָמָר: מִי נָתַן אֶבְיוֹנֵי־אָדָם אֵלֶּה לְחֵרֶם וְלִגְדוּפִים וְלָמָּה תִבְזֶה צַלְמָם? הַאִם פָּעֲלוּ אָוֶן, חָמְסוּ אוֹ גָזָלוּ? וּמִי יוֹדֵעַ, אוּלַי מִתֻּמָּתָם בָּא לָמוֹ רִישָׁם וּמַחְסוֹרָם! אִישׁ, אֲשֶׁר יַקְשִׁיחַ לִבּוֹ מֵהֶם, לִבּוֹ בוֹ כְּמוֹ הַלָּמִישׁ. — עָרֵב לָמוֹ לֶחֶם־עַצְלוּת, עָנָה עַזְרִיקָם, נִרְפִּים הֵם, עַל־כֵּן רָשְׁשׁוּ; אַךְ אִישׁ, אֲשֶׁר מֵאֲנוּ יָדָיו לַעֲשׂוֹת, אַל יִתְאַוֶּה פִּיו לֶאֱכֹל; אָנֹכִי לָכֵן צִוִּיתִי אֶת עָכָן בֶּן־מֶשֶׁק בֵּיתִי לָתֶת לָמוֹ דֵּי־מַחְסוֹרָם וּלְיַסְּרָם שֵׁבֶט עַל עַצְלוּתָם. אַף יָדָיו עָשׂוּ תוּשִׁיָּה, וּבְזֹאת חִזַּקְתִּי אִמַּצְתִּי זְרוֹעָם לַעֲבוֹדָה, וְרַבִּים מֵהֶם חָדְלוּ לִדְפּוֹק דְּלָתָי. — אָמְנָם, עָנְתָה תָמָר, חָדְלוּ אֶבְיוֹנִים לִדְפּוֹק דְּלָתֶיךָ, כִּי מְאוּרַת־צִפְעוֹנִי לָמוֹ פֶּתַח בֵּיתֶךָ; וְאוּלָם מִי יִתֵּן וְיִפְתְּחוּ הָאֻמְלָלִים הָאֵלֶּה שִׂפְתֵיהֶם עִמְּךָ, כִּי עַתָּה יַעֲנוּ וְיֹאמְרוּ אֵלֶיךָ לֵאמֹר: „הַגִּידָה־נָּא לָנוּ, עַזְרִיקָם! בַּמֶּה נִפְלֵינוּ מִמֶּךָּ? כִּי תֹאמַר נִרְפִּים אֲנַחְנוּ, וְאוּלָם הַגִּידָה־נָּא לָנוּ, רַב־פְּעָלִים, מַה מַּעֲשֶׂיךָ וּמַה יֶשְׁעֲךָ וְחֶפְצְךָ אַתָּה בָּעֹשֶׁר אֲשֶׁר חֲנָנְךָ ה׳? הַלְּפַנֵּק נַפְשְׁךָ בְּעֹנֶג וּבְרֹךְ עַל שֻׁלְחָן מָלֵא דֶשֶׁן לְהָנִיעַ יָדְךָ אֶל פִּיךָ וְשִׁנֶּיךָ בֵּין שְׂפָתֶיךָ, הֲלֹא זֹאת כָּל מַעֲשֶׂיךָ? שִׂימָה־נָּא גַם עָלֵינוּ עֲבוֹדָה כָּזֹאת וְלֹא נֵלֵךְ בְּנִקְיוֹן־שִׁנַּיִם”. וַיֹּאמֶר לָהּ עַזְרִיקָם: אַל־נָא, תָמָר תִּהְיִי פֹּה

מִמִּכְלָאוֹת לִשְׁלָמִים וּלְעוֹלוֹת; מַהֲרִי נָא, גְּבִרְתִּי! מִדֵּי דַבְּרָהּ זֹאת גִּלְּתָה אֶת יְרִיעַת הַמָּסָךְ, וְאוֹר נָגַהּ עַל פְּנֵי תָמָר. וְתָמָר קָמָה וַתִּלְבַּשׁ מַחֲלָצוֹת וַתַּעַד עֶדְיָהּ, וַתֵּלֶךְ עִם מַעֲכָה אֲמָתָהּ לַעֲלוֹת אֶל הַר בֵּית ה׳ וְלִרְאוֹת שָׁם הֲמוֹן־עַם רַב, עַם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם הַבָּאִים לְהֵרָאוֹת אֶת פְּנֵי הָאָדוֹן ה׳ צְבָאוֹת; וְהִנֵּה מִכָּל עֵבֶר וּפֵאָה יִנְהֲרוּ הֲמוֹנִים הֲמוֹנִים אֶל הַר ה׳, וְצֹאן וּבָקָר לָרֹב נְהוּגִים אַחֲרֵיהֶם לְעוֹלוֹת וְלִשְׁלָמִים. וְתָמָר וּמַעֲכָה עוֹבְרוֹת בַּגֶּשֶׁר הַהוֹלֵךְ מֵרָכְסֵי הַר־צִיּוֹן עַד הַר־הַמּוֹרִיָּה, הוּא הַגֶּשֶׁר אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה לַעֲלוֹת בּוֹ מֵהֵיכָלוֹ אֶל בֵּית ה׳; מִשָּׁם נִרְאָה הָמוֹן חוֹגֵג עוֹבֵר בַּסָּךְ וְהוֹלֵךְ בְּרֶגֶשׁ אֶל בֵּית־אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה. וַתֹּאמֶר תָּמָר: אַמְנוֹן בְּחִירִי דָגוּל מֵרְבָבוֹת אֵלֶּה! מִי יִתֵּן יָדַעְתִּי וְאֶמְצָאֵהוּ בֶּהָמוֹן הַזֶּה! אַךְ מָה אֲדַבֵּר? לוּ הָיָה פֹה בְּצִיּוֹן, כִּי עַתָּה סָר אֶל בֵּית־אָבִי אֶמֶשׁ, כִּי לֹא הוּא יְשַׁנֶּה אֶת דְּבָרוֹ. וּבְהַגִּיעָהּ אֶל הַר בֵּית ה׳ כָּרְעָה עַל בִּרְכֶּיהָ וַתֹּאמַר: אָנָּא אֵל שׁוֹלֵחַ עֶזְרָה מִקֹּדֶשׁ, גְּנָן־נָא בְּרֹב רַחֲמֶיךָ עַל אַמְנוֹן, וְלֹא תְאֻנֶּה אֵלָיו רָעָה בַּאֲשֶׁר הוּא שָׁם. הֲלֹא אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת לִבּוֹ הַטָּהוֹר, מְשָׁךְ־נָא לוֹ חַסְדְּךָ וְעַטְרֵהוּ רָצוֹן. וַתִּתְהַלֵּךְ תָּמָר עִם מַעֲכָה אֲמָתָהּ בְּהַר־הַקֹּדֶשׁ, וְאַחֲרֵי־כֵן שָׁבָה אֶל בֵּיתָהּ. וּמְשָׁרְתֵי בֵית־יְדִידְיָה הֵבִיאוּ בְּשַׂר הַשְּׁלָמִים הַנִּשְׁחָטִים, לְהָכִין מַאֲכַל־הַצָּהֳרַיִם לַקְּרוּאִים. וַתֹּאמֶר תָּמָר לְתִרְצָה אִמָּהּ: אֶסְעֲדָה־נָא לִבִּי בְּמַמְתַקִּים וּבַעֲסִיס־רִמּוֹנִים, אַחַר אֵלְכָה־נָא עִם מַעֲכָה בַּשְּׁוָקִים וּבָרְחוֹבוֹת לִרְאוֹת בִּבְנֵי־הֶעָרִים בָּאֵי־מוֹעֵד, וְאָשׁוּבָה בַּצָּהֳרָיִם. וַתֹּאמֶר לָהּ תִּרְצָה: עֲשִׂי כֵן, בִּתִּי; אַךְ אַל תְּאַחֵרִי. אַךְ מַה זֹּאת, בִּתִּי, כִּי לֹא סָר הָעֶלֶם בֵּית־הַלַּחְמִי אֶל בֵּיתֵנוּ? וַתֹּאמֶר לָהּ תָּמָר: גַּם אָנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי פֵּשֶׁר־דָּבָר; כִּי לֹא דוֹבֵר שֶׁקֶר הוּא וִיכַזֵּב. — וַתָּבֵא מַעֲכָה לְתָמָר מַמְתַקִּים וַתֹּאכַל, וְאַחֲרֵי־כֵן הָלְכָה עִם מַעֲכָה וַתִּסֹּב שְׁוָקִים וּרְחוֹבוֹת וְעֵינֶיהָ אֶל כָּל עֵבֶר וּפֵאָה לִרְאוֹת, אוּלַי יִקָּרֶה אַמְנוֹן לְפָנֶיהָ, וַתִּתְמַהְמַהּ עַד הַצָּהֳרָיִם; וּמַעֲכָה הֵאִיצָה בָהּ לָשׁוּב אֶל בֵּיתָהּ בְּאָמְרָהּ, כִּי עֵת הַצָּהֳרַיִם הִגִּיעָה, כַּאֲשֶׁר נִרְאָה בְּצֵל־מַעֲלוֹת *) אָחָז. וַתִּתְאַנַּח תָּמָר וַתֹּאמַר: נֵלְכָה וְנָשׁוּבָה, כִּי אֲשֶׁר בִּקַּשְׁתִּי לֹא מְצָאתִי.

וְאַמְנוֹן דָּרַשׁ לְמִשְׁכַּן יְדִידְיָה וַיָּבֹא שָׁמָּה בְּעֵת אֲשֶׁר הִתְהַלְּכָה תָמָר

*) שָׁעוֹן הַמַּרְאֶה אֶת הַשָּׁעוֹת עַל־פִּי מַהֲלַךְ הַשֶּׁמֶשׁ.

לֹא הִתְבּוֹנְנָה בָהּ. וַתֹּאמֶר לָהּ מַעֲכָה: מַה לָּךְ, גְּבִרְתִּי, כִּי רוּחֵךְ סָרָה, צֵאת כָּל־פָּנִים יִצְהָלוּ? הֵן עֶשְׁתֹּנוֹתַיִךְ מְשׁוֹטְטוֹת לְמֶרְחַקִּים. — לֹא, עָנְתָה תָמָר, לֹא לְמֶרְחַקִּים מְשׁוֹטְטוֹת עֶשְׁתֹּנוֹתַי, כִּי־אִם נְשׂוּאוֹת הֵן בֵּין הַשָּׁמַיִם וּבֵין הָאָרֶץ, בֵּין אַמְנוֹן וּבֵין עַזְרִיקָם. עַל מִשְׁמַרְתִּי אָנֹכִי עוֹמֶדֶת פֹּה מִן הַבֹּקֶר עַד נוּס הַצְּלָלִים וּמְצַפָּה בְּכִלְיוֹן־עֵינַיִם לִרְאוֹת בְּסוּר אַמְנוֹן אֶל בֵּית־אָבִי, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לִי בְּבֵית־לָחֶם. וְעַתָּה עֵינַי רוֹאוֹת הֲלִיכוֹת הֲמוֹן־רָב, בָּאֵי־מוֹעֵד מֵעָרִים אֲחֵרוֹת הַמְשׁוֹטְטִים לִרְבָבוֹת בִּרְחוֹבוֹתֵינוּ, וְעִקְּבוֹת אַמְנוֹן לֹא נוֹדְעוּ לִי. הִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ בָּא, וְהוּא עוֹדֶנּוּ לֹא בָא אֶל בֵּיתֵנוּ, וּמִי יוֹדֵעַ דְּבַר מָה קָרָהוּ? וְאָנֹכִי יָדַעְתִּי מִפִּי עוֹבֵר־אֹרַח, כִּי יָצָא מִבָּצְרָה זֶה עֲשָׂרָה יָמִים לָשׁוּב אֶל בֵּיתוֹ; אוּלַי קָרָהוּ אָסוֹן בַּדֶּרֶךְ, כִּי עֲדָרִים הוּא מְנַהֵל מִבָּצְרָה. רוּחִי מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי תְהוֹם שְׂעִפִּים אֵין־חֵקֶר, אֲשֶׁר יִתְהַפְּכוּ עָלַי לִרְגָעִים בַּהֲגִיגִי בוֹ; עַל־כֵּן סָרָה רוּחִי וְלִבִּי מִתְנוֹדֵד.

הַיּוֹם פָּנָה וְאָתָא לַיְלָה, לֵיל הִתְקַדֵּשׁ חָג. הַגְּבָרִים הִשְׁלִיכוּ מִשְׁכְּנוֹתֵיהֶם וְהֵיכְלֵיהֶם וַיֵּשְׁבוּ בַּסֻּכּוֹת. וְהִנֵּה אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ יִקְרָא: מִקְרָא קֹדֶשׁ! לַהֲקוֹת שׁוֹעִים וַאֲצִילִים תִּפְגַּשְׁנָה בְּפָנִים צְהֻלִים, וַהֲמוֹנִים הֲמוֹנִים מִתְאַסְּפִים לְיַיִן וּלְשֵׁכָר. בַּאֲשֶׁר עֲדַת־אֲנָשִׁים — שָׁם שָׂשׂוֹן וְקוֹל־רִנָּה; וְעִיר־אֱלֹהִים צָהֳלָה וְשָׂמֵחָה! וְתָמָר נֶעֱצָבָה אֶל אַמְנוֹן כִּי אֵינֶנּוּ; בְּעֹצֶב וְיָגוֹן עָלְתָה עַל עֶרֶשׂ־יְצוּעָהּ וַתִּישַׁן שְׁנַת־נְדוּדִים.

הַשֶּׁמֶשׁ יָצָא עַל הָאָרֶץ וַתְּשַׁלַּח קַוֶּיהָ בֵּין הַחַלּוֹנוֹת, וְהִנֵּה בְּרַק־נָגְהָם מִתְרוֹצֵץ וּמְשַׁעֲשֵׁעַ סְבִיבוֹת יְרִיעוֹת אַרְגָּמָן, הָעוֹטְרוֹת אֶת עֶרֶשׂ תָּמָר כְּמָסָךְ מַבְדִּיל בֵּין חֶבְיוֹן־אַפִּרְיוֹנָהּ וּבֵין אוֹר־הַבֹּקֶר, לְבִלְתִּי תֵת נָגְהוֹ לְקָרְבָה אֶל הָרַכָּה וְהָעֲנֻגָּה וּלַהֲעִירֶנָּה מִשְּׁנָתָהּ. וּבְחֹשֶׁךְ־סִתְרָהּ עוֹד יְרַחֲפוּ עַל רוּחָהּ הַנִּרְדָּמָה חֲלוֹמוֹת וְחֶזְיוֹנוֹת־בֹּקֶר, הַמִּשְׁתַּקְשְׁקוֹת בִּנְעִימוֹת כַּנְפֵיהֶם עַל נַפְשָׁהּ הַמִּתְעוֹרֶרֶת הַמִּשְׁתַּעֲשַׁעַת בָּם. כָּל מַרְאוֹת לַיְלָה וְכָל חֶזְיוֹנוֹת יִטְהֲרוּ לְאוֹר־בֹּקֶר מְסִיגֵי שָׁוְא וְתָפֵל: מֵהֶם אֲשֶׁר יִתְעוֹפְפוּ כְּצִפֳּרִים עָפוֹת וְנִשְׁכָּחוּ, וּמֵהֶם אֲשֶׁר יִלָּכְדוּ בְּעוּפָם, יֵאָחֲזוּ בַלֵּב וִידוֹבְבוּ שִׂפְתֵי־יְשֵׁנִים. וְתָמָר הֵקִיצָה לְשֵׁם־אַמְנוֹן, אֲשֶׁר נִשְׁמַע עַל פִּיהָ, כִּי בַחֲלוֹם דִּבְּרָה בוֹ; אַךְ לֹא שָׂבְעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתוֹ. וּמַעֲכָה אֲמָתָהּ נִגְּשָׁה אֵלֶיהָ בַּלָּט וַתֹּאמַר: עוּרִי וְהִתְעוֹרְרִי־נָא, גְּבִרְתִּי, כִּי חַג הַיּוֹם לַה׳; קוּמִי לִבְשִׁי עֶדְיֵךְ וְנֵלְכָה לַחֲזוֹת בְּנֹעַם ה׳ בְּהַר־הַקֹּדֶשׁ וּלְהִתְעַלֵּס בְּשִׂמְחַת גּוֹיוֹ. הִנֵּה הוֹצִיאוּ בָקָר מְרֻפָּתִים וְצֹאן

כְּבָר; לֹא חָסַר בּוֹ דָּבָר. גֶּשׁ הָלְאָה! — עֲנָתְהוּ תִרְצָה. וּמַה זֶּה דְּבַר תֵּימָן? — שָׁאֲלָה תָמָר אֶת אִמָּהּ. דְּבַר־תָּפֵל וְשִׂיחַ־סִיג — עָנְתָה תִרְצָה; וּבְכָל־זֹאת לֹא יָכְלָה לְנַכֵּר אוֹתוֹתָיו וַתִּשְׁמֹר הַדָּבָר בְּלִבָּהּ.

וַחֲדַר־תָּמָר סָפוּן בָּאֶרֶז וּמָשׁוּחַ בַּשָּׁשַׁר, הַלּוֹנוֹתָיו מֵעֵבֶר הָאֶחָד שְׁקוּפִים אֶל פְּנֵי רְחוֹב הַמִּזְרָח, וְחַלּוֹנוֹתָיו מֵעֵבֶר הַשֵּׁנִי פְּתוּחִים אֶל גַּן נֶחְמָד; וַעֲצֵי־מוֹר, כְּפָרִים עִם נְרָדִים, שׁוֹלְחִים עַנְפֵיהֶם בָּם וְנוֹתְנִים רֵיחָם בֶּחָדֶר, וְהוּא מְקֻטָּר מוֹר וְכָל רָאשֵׁי בְשָׂמִים; וְהִנֵּה מֵעֵבֶר לַחַלּוֹן, הַפּוֹנֶה אֶל רְחוֹב הַמִּזְרָח מִחוּץ, אִישׁ עוֹמֵד וּמְדַבֵּר. וַיִּגַּשׁ תֵּימָן אֶל הַחַלּוֹן וַיַּרְא אִישׁ בָּא־בַשָּׁנִים, אֲשֶׁר יָחוֹג וְיָנוּעַ מִבִּלְתִּי יְכֹלֶת לַעֲמֹד עַל רַגְלָיו, וְהַכָּרַת פָּנָיו הָאֲדֻמִּים כַּתּוֹלָע עָנְתָה בּוֹ, כִּי בָא הָאָדֹם הָאָדֹם אֶל קִרְבּוֹ. וַיֹּאמֶר לוֹ תֵּימָן: מַה שִּׁמְךָ וּמֵאַיִן אָתָּה? וַיֹּאמֶר הָאִישׁ: מֵחֶבְרוֹן עַבְדֶּךָ. וַיֹּאמֶר תֵּימָן: אוּלַי אַתָּה מִבְּנֵי־הָעֲנָק יוֹשְׁבֵי קִרְיַת־אַרְבַּע, הִיא חֶבְרוֹן? כִּי כַעֲנָק שָׁתִיתָ יַיִן וַיְהִי לְךָ סָבְאֲךָ לְחֶרְפָּה. וַיֹּאמֶר הָאִישׁ: אָכֵן טוֹב יַיִן לְמַר־נֶפֶשׁ כָּמוֹנִי, וְסָבְאִי לֹא מִבְּנֵי־צִיּוֹן הָיָה לִי. וְתִרְצָה נִגְּשָׁה אֶל הַחַלּוֹן גַּם הִיא מִדֵּי דַבְּרוֹ וַתֹּאמֶר אֶל הָאִישׁ: מַה לְּךָ פֹה, שִׁכּוֹר, כִּי תִפְשׂוֹק שְׂפָתֶיךָ בַּחוּץ? בּוֹאָה הַבַּיְתָה וְדַבֵּר דְּבָרֶיךָ. וַיֹּאמֶר הָאִישׁ: אַל תִּרְאִינִי, גְּבִרְתִּי, שֶׁאֲנִי חָג וְנָע כַּשִּׁכּוֹר, כִּי עוֹד אוֹר־עֵינַי אִתִּי, וְאֶת אִישׁ־חַסְדִּי אָנֹכִי רוֹאֶה בְּצֵל־קוֹרָתֵךְ: מֵחֶבְרוֹן עָלָה עַבְדְּךָ לְשֵׁם אֱלֹהֵי צִיּוֹן, וַיְהִי בִּהְיוֹתִי בַדֶּרֶךְ וַיִּפְגְּעוּ בִי שׁוֹדְדִים, אֲשֶׁר חָמְדוּ לָמוֹ אֶת בְּקָרִי וְצֹאנִי וּמַתְּנַת־יָדִי, אֲשֶׁר הֶעֱמַסְתִּי עֲלֵיהֶם כְּבִרְכַּת ה׳ אוֹתִי; וְאָנֹכִי הִתְיַצַּבְתִּי בִּפְנֵיהֶם, וּבִרְאוֹתִי כִּי לֹא אוּכַל לָמוֹ, אָז אָמַרְתִּי: „יִקָּחֵם אֹפֶל! יִקְחוּ כָל אֲשֶׁר לִי וְהָיְתָה לִּי נַפְשִׁי לְשָׁלָל". וַיַּחְשְׁפוּנִי הַשּׁוֹדְדִים הֲשֵׂפָה וַיַּצִּיגוּנִי כִּכְלִי רֵיק. הַגִּידִי־נָא, גְּבִרְתִּי, הֲיֵרָאוּ פְּנֵי־אִישׁ רֵיקָם אֶת פְּנֵי הָאָדוֹן ה׳, וְאַף כִּי לָבוֹא יְרוּשָׁלַיְמָה בְּנֶפֶשׁ רֵיקָה? כִּי רָעֵב וְצָמֵא בָּאתִי אֶתְמוֹל בְּשַׁעֲרֵי־צִיּוֹן — וְהִנֵּה עִיר מְלֵאָה תְשׁוּאוֹת, וְנַפְשִׁי רֵיקָה; הֲלֹא זֹאת הִיא חֶרְפָּה, הָהּ, חֶרְפַּת־רָעָב מִי יוּכַל שְׂאֵתָהּ! חִלִּיתִי פְּנֵי־שׁוֹעִים לְמַלֵּא נַפְשִׁי הָרְעֵבָה וּלְכַסּוֹת מַעֲרוּמַי, וְאֵין פּוֹנֶה מֵהֶם אֵלַי, כִּי הֵמָּה יַעַרְכוּ אֶת הָאִישׁ לְפִי עֵרֶךְ מַלְבּוּשָׁיו. פָּגַעְתִּי בִּבְנֵי־אַלּוּפִים, וְהֵם — אוֹתוֹת שְׁאֵלוּנִי: בָּקַע לָמוֹ בֶּטֶן לְהַרְאוֹתָם, כִּי מֵעַי חֳמַרְמָרוּ; „עַל כֵּן לֹא יְרַחֶמְכֶם עוֹשְׂכֶם!" אָמַרְתִּי לָמוֹ, וָאֵלֵךְ בְּנֶפֶשׁ מָרָה. אָז רָאַנִי הָעֶלֶם יְפֵה־הָעֵינַיִם הַזֶּה, וּכְרֶגַע גַּם בִּטְנִי גַּם חֲלָצַי בֵּרְכוּהוּ, כִּי נָתַן לִי שְׂ[illegible]

בַּחוּצוֹת לְבַקְּשֵׁהוּ; וַיְהִי כְּבוֹאוֹ הַבַּיְתָה, וַיֹּאמֶר לוֹ יְדִידְיָה: בֶּן מִי אַתָּה הָעֶלֶם? וַיֹּאמֶר לוֹ אַמְנוֹן: רוֹעֶה אָנֹכִי בְּצֹאן אֲבִישַׁי פְּקִידֶךָ, וְתָמָר בַּת־אֲדֹנִי צִוַּתְנִי לָסוּר הֲלוֹם בְּבוֹאִי לְהֵרָאוֹת אֶת פְּנֵי ה׳, וַיִּשְׁמֹר עַבְדְּךָ הַיּוֹם אֶת מִצְוָתָהּ. וַיָּשֶׂם יְדִידְיָה עֵינָיו עָלָיו וַיֹּאמַר: הֲשִׁמְךָ אַמְנוֹן? וַיֹּאמֶר לוֹ הַנַּעַר: אַמְנוֹן שֵׁם עַבְדֶּךָ.—הַאַתָּה זֶה הִצַּלְתָּ אֶת תָּמָר בִּתִּי מֵאַרְיֵה מַשְׁחִית?—הוֹסִיף יְדִידְיָה לִשְׁאָלוֹ. — אֱלֹהִים נָתַן לְאֵל יַד עַבְדֶּךָ—עָנָהוּ אַמְנוֹן בְּעַנְוַת־חֵן. — אֱלֹהִים יָחְנְךָ, בְּנִי!—אָמַר יְדִידְיָה, וְהָיִיתָ לְאִישׁ נִכְבָּד בְּצִיּוֹן; הִנֵּה פְּעֻלָּתְךָ אִתִּי וְהַגְּמוּל־יָדְךָ אָשִׁיב לָךְ; וַיַּצִּיגֵהוּ יְדִידְיָה לִפְנֵי תִרְצָה אִשְׁתּוֹ וְלִפְנֵי תֵּימָן בְּנוֹ, וַיֹּאמַר: הִנֵּה אַמְנוֹן הָרוֹעֶה, אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת תָּמָר בִּתֵּנוּ; וַתִּשְׂמַח תִּרְצָה לִקְרָאתוֹ וַתֹּאמַר: בָּרוּךְ אַתָּה, עֶלֶם נֶחְמָד וְיָקָר לַה׳, כִּי הִצַּלְתָּ נֶפֶשׁ בִּתִּי בִּהְיוֹתָהּ צְפוּיָה אֱלֵי טָרֶף. לָכֵן מִשְׁנֵה שִׂמְחָה נִשְׂמַח הַיּוֹם, וְדַע כִּי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלָּתֶךָ. וַיַּעַן אַמְנוֹן בַּעֲנָוָה: הֵן שְׂכָרִי אִתִּי וּפְעֻלָּתִי אֶת אֱלֹהִים. וַתֹּאמֶר תִּרְצָה: הָסִירָה, אַמְנוֹן, בִּגְדֵי־הָרוֹעִים וְהִלָּבִישׁוּ אוֹתְךָ מַחֲלָצוֹת, אֲשֶׁר הֲבִינוֹתִי לְךָ אָמֶשׁ; כִּי לֹא רוֹעֶה יֵאָמֵר לְךָ עוֹד אַחֲרֵי בוֹאֲךָ בְּצֵל־קֹרָתִי. וַתְּצַו תִּרְצָה אֶת מְשָׁרְתֶיהָ וַיְבִיאוּהוּ אֶל הַתָּא וַיִּרְחָצוּהוּ וַיָּסוּכוּ בְשָׂרוֹ בְּשֶׁמֶן־הַמּוֹר וַיַּחֲלִיפוּ שִׂמְלוֹתָיו; וַיְבִיאוּהוּ אֶל הַבַּיִת הָדוּר בִּלְבוּשׁוֹ וְיָפֶה מְאֹד בְּתָאֳרוֹ, וַתִּדְבַּק בּוֹ נֶפֶשׁ תֵּימָן מְאֹד. וִידִידְיָה אָמַר לוֹ: שְׁבָה פֹּה עִם תֵּימָן בְּנִי עַד שׁוּבִי וְאָכַלְתָּ אִתָּנוּ בַּצָּהֳרָיִם; וַיֵּלֶךְ לוֹ יְדִידְיָה. וְתֵימָן הֵבִיא אֶת אַמְנוֹן אֶל חֶדֶר תָּמָר וַיֹּאמֶר לוֹ: עוֹד מְעַט תָּבוֹא תָמָר וְלֹא תַכִּיר אֶת מַצִּיל־נַפְשָׁהּ, כִּי הַמַּחֲלָצוֹת שִׁנּוּ פָנֶיךָ, וּמַה נָּאווּ לָךְ! וַיִּשְׂמַח בּוֹ תֵּימָן מְאֹד וְלֹא גָרַע עֵינָיו מִמֶּנּוּ מִדֵּי דַבְּרוֹ אִתּוֹ. עוֹדָם מְדַבְּרִים, וְהִנֵּה תָמָר אֲחוּזָה בִּידֵי תִרְצָה אִמָּהּ בָּאָה הַחֲדְרָה וּמַעֲכָה אַחֲרֵיהֶן. וְכִרְאוֹת תָּמָר אֶת אַמְנוֹן בְּיָפְיוֹ וּבַהֲדָרוֹ אָדְמוּ פָנֶיהָ וְלִבָּהּ פָּחַד וְרָחַב, וַתִּתְאַמֵּץ לְהַסְתִּיר שְׂשׂוֹן־לִבָּהּ מֵעֵינֵי־רוֹאִים, וַתֹּאמַר: הֶאָח! רָאֲתָה עֵינִי אֶת מַצִּיל־נַפְשִׁי בְּצֵל־קֹרָתִי! וְאַמְנוֹן קָם עָמַד לְפָנֶיהָ וּכְמְעַט פָּג לִבּוֹ. וַתֹּאמֶר לוֹ תָּמָר: הֲקִימוֹתָ אֶת דְּבָרֶיךָ וְנֶאֱמַן־רוּחַ אָתָּה, וּרְאֵה־נָא, כִּי לֹא לְשׁוֹכְחֵי־טוֹבָה פָּעַלְתָּ טוֹב. וַתֹּאמֶר לוֹ תִרְצָה: רַב טוּב צָפוּן לְעוֹשֵׂי־טוֹב, וְתַחַת שִׁבְתְּךָ עַד כֹּה בֵּין רִבְצֵי־עֲדָרִים, תֵּשֵׁב מֵעַתָּה בְּמוֹשַׁב־שָׂרִים. וְתֵימָן, אֲשֶׁר לֹא שָׂבְעוּ עֵינָיו מֵרְאוֹת הֲדַר אַמְנוֹן, דִּבֶּר בְּאָזְנֵי תִרְצָה אִמּוֹ לֵאמֹר: רְאִי־נָא, אִמִּי, מַרְאֵה הָעֶלֶם הַזֶּה כְּמַרְאֵה הָעֶלֶם, אֲשֶׁר רָאָה חֲנַנְאֵל אָבִיךְ בְּמַרְאוֹת־הַלַּיְלָה עַל נְהַר־

יְהוּדָה. וַיֹּאמֶר הַשִּׁכּוֹר: נְכוֹנוּ שְׁבָטִים לְאַבִּירֵי־לֵב הָרְחוֹקִים מִצְּדָקָה וּלְאַלּוּפֵינוּ הַמְסֻבָּלִים בְּבָשָׂר שָׁמֵן וְעָב וְכָל רוּחַ אָדָם אֵין בְּקִרְבָּם. וַיִּגַּשׁ אֵלָיו אַמְנוֹן וַיֹּאמֶר לוֹ: הוֹי תוֹעֶה מִן הַיַּיִן, חֲדַל לְךָ מְדַבֵּר עַזּוֹת לְבֶן־נְדִיבִים! וַיֹּאמֶר לוֹ הַשִּׁכּוֹר: הֵן רוּחַ נְדִיבָה בְּקִרְבֶּךָ, רְעֵה אֶת הָאַלּוּף הַזֶּה בְּשֵׁבֶט פִּיךָ, כִּי לֹא לְאַלּוּפֵי־יְהוּדָה הוּא, כִּי אִם לְפָרֵי בָשָׁן וּלְאַבִּירָיו בַּעֲלֵי־קְרָנַיִם. וַיְהִי כִּרְאוֹת הָאִישׁ, כִּי קָם עֲזְרִיקָם לָצֵאת הַחוּצָה וּלְתָפְשׂוֹ, וַיִּבְרַח וַיִּתְחַמֵּק וַיִּתְבּוֹלֵל בֵּין הֶהָמוֹן הָרָב. וְתֵימָן דִּבֶּר בְּאָזְנֵי אַמְנוֹן לֵאמֹר: דַּע לְךָ, כִּי הָעֶלֶם הַזֶּה הוּא עֲזְרִיקָם, וְלוֹ יְעוּדָה תָּמָר אֲחוֹתִי, וְקִוִּיתִי כִּי יִגְמָלְךָ טוֹב עַל הַחֶסֶד אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לִידִידוּת־נַפְשׁוֹ. וַעֲזְרִיקָם רָאָה בְּדַבֵּר תֵּימָן עִם אַמְנוֹן יְדִידוֹת, וַיִּתְבּוֹנֵן בְּתָמָר כִּי תְלַבְּבֵהוּ בְּעֵינֶיהָ וְתִמְשְׁכֵהוּ חָסֶד, וַיֹּאמֶר לְתִרְצָה: בֶּן מִי הוּא זֶה הָעֶלֶם וּמֶה עִירוֹ? וַתֹּאמֶר תִּרְצָה: הֲלֹא זֶה אַמְנוֹן בֵּית־הַלַּחְמִי, אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת יְדִידוּת־נַפְשְׁךָ מֵאַרְיֵה. — הֲזֶה אַמְנוֹן הָרוֹעֶה? — קָרָא עֲזְרִיקָם כֻּלּוֹ מִשְׁתּוֹמֵם. וַתֹּאמֶר תִּרְצָה: רוֹעֶה הָיָה עַד כֹּה בְּצֹאן יוֹרָם אָבִיךָ. וַיֹּאמֶר עֲזְרִיקָם: שַׂשְׂתִּי מְאֹד עַל כֹּחַ יָדָיו, כִּי לֹא יִפָּקְדוּ עֲדָרַי וְכִי יִשְׁמְרֵם מִפְּרִיצֵי־חַיּוֹת, לָכֵן יִבְטַח בִּי, כִּי אֶגְמְלֵהוּ טוֹב לְפִי עֲבוֹדָתוֹ וְגַם אֶשְׁמָר לוֹ חֶסֶד עַל הַחֶסֶד אֲשֶׁר עָשָׂה לְתָמָר — וְהָיָה לִי לְאַבִּיר־הָרוֹעִים; וְאוּלָם זָרוּת אֶתְבּוֹנֵן בּוֹ, הֲכִי רוֹעֶה הוּא וְלָבַשׁ מַחֲלָצוֹת כְּאַחַד הַשּׁוֹעִים? הַאִם קָצָה נַפְשׁוֹ בְּרִבְצֵי־הָרוֹעִים אַחֲרֵי הַרְאוֹתוֹ שָׁם אֶת כֹּחוֹ וְאֹמֶץ־רוּחוֹ? וַתֹּאמֶר תָּמָר: הֵן לֹא יַחֲלִיף אָדָם רוּחוֹ וְנַפְשׁוֹ, אַךְ אֶת שִׂמְלוֹתָיו יַחֲלִיף חֲדָשִׁים לַבְּקָרִים בַּאֲשֶׁר הוּא שָׁם. — כֵּן דִּבַּרְתְּ, תָּמָר, עָנָה עֲזְרִיקָם בְּרֹגֶז, כִּי גַם אַתְּ לֹא הֶחֱלַפְתְּ אֶת רוּחֵךְ הָרָעָה מִיּוֹם אֶתְמוֹל; הֵן אָנֹכִי שָׁאַלְתִּי: לָמָּה יִלְבְּשׁוּ הָרוֹעִים בִּגְדֵי־אֲצִילִים? וְאַתְּ עָנִית אוֹתִי אַחֶרֶת. וַתֹּאמֶר תִּרְצָה: אַף אָמְנָם לֹא מֵאֲצִילֵי הָאָרֶץ אַמְנוֹן, וּבְכָל־זֹאת אֱלֹהִים אָצַל לְנַפְשׁוֹ בְּרָכָה, אֲשֶׁר גָּבְרָה עַל בִּרְכַּת הוֹרָיו וּמִשְׁפַּחְתּוֹ, כִּי נָחָה עָלָיו רוּחַ נְדִיבָה, גְּבוּרָה וְחֵן, וּבְאַהֲבָתְךָ אֶת תָּמָר הֲלֹא תֶּאֱהַב אֶת הָעֶלֶם הַזֶּה, אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּהּ חַיִּים וָחָסֶד. וַיֹּאמֶר עֲזְרִיקָם אֶל אַמְנוֹן: הֲלֹא שְׁלָחֲךָ אֲבִישַׁי לִקְנוֹת צֹאן מִבָּצְרָה, וּמָה הָעֲדָרִים אֲשֶׁר הֲבִיאוֹתָ? הַשְּׁמֵנִים הֵם אִם רָזִים? וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: טוֹבִים הֵם, אֲדֹנִי, אַךְ לֹא עֵת הִיא הַיּוֹם לְדַבֵּר דָּבָר עַל־אוֹדוֹתָם, כִּי חַג הַיּוֹם לַה׳. וַיֹּאמֶר עֲזְרִיקָם: אֱלֹהִים לֹא יֵחָשֵׁב זֹאת לְעָוֹן לָנוּ, כִּי מִן הָעֲדָרִים נִקַּח עוֹלוֹת לַה׳. וְאַתָּה, עֶלֶם אַמִּיץ לֵב! הִתְחַזֵּק וֶהְיֵה לְאִישׁ, אַל תֵּבוֹשׁ

לְעוֹרִי, גַּם לֶחֶם, יַיִן וּבָשָׂר לִימֵי הֶחָג; אַךְ אַחֲרֵי עֲשׂוֹתוֹ מַעֲשֵׂה־הַצְּדָקָה חָמַק עָבַר מִמֶּנִּי לְדַאֲבוֹן־נַפְשִׁי, וְאָנֹכִי הָגִיתִי בְּכָל פָּעֳלוֹ וּבְמַעֲשֵׂה־צִדְקָתוֹ, וַתִּדַּד שְׁנָתִי מֵעֵינַי כָּל הַלָּיְלָה. „אִם לֹא מַלְאַךְ ה׳ הוּא", דִּבַּרְתִּי אֲנִי אֶל לִבִּי, „וְהִשְׁכַּמְתִּי בַבֹּקֶר וּבִקַּשְׁתִּיו בְּרֹאשׁ הוֹמִיּוֹת, וַהֲנִיעוֹתִי עִיר וּמְתִים, קִרְיָה וְיוֹשְׁבֵי־בָהּ, עַד אֲשֶׁר אֶמְצָאֵהוּ". דִּבַּרְתִּי אַף עָשִׂיתִי: הֲנִיעוֹתִי הַיּוֹם בַּבֹּקֶר עִיר וּמְלֹאָהּ כַּאֲשֶׁר יִנּוֹעַ בַּכְּבָרָה, עָלִיתִי אֶל הַר בֵּית ה׳, וְהִנֵּה, הֶאָח, רָאַתְהוּ עֵינִי! נִגַּשְׁתִּי אֵלָיו בְּנֶפֶשׁ בְּרָכָה, נִסִּיתִי לְבָרְכֵהוּ עַל חַסְדּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּדִי, וַיִּתְנַכֵּר אֵלָי. אֲחַזְתִּיו חִבַּקְתִּיו בִּזְרוֹעוֹתַי, וְהוּא שָׂחַק אֵלַי, וַיֹּאמַר: הֶרֶף מִמֶּנִּי וְהַנִּיחָה לִּי לָלֶכֶת, כִּי לֹא אָנֹכִי הָאִישׁ, אֲשֶׁר אַתָּה מְבַקֵּשׁ. וָאֱהִי כִּמְתַעְתֵּעַ בְּעֵינָיו, וּבְכָל־זֹאת שָׁמַרְתִּי צְעָדָיו וְלֹא גָרַעְתִּי עֵינַי מִמֶּנּוּ, וָאֵלֵךְ אַחֲרָיו מֵרָחוֹק עַד בּוֹאִי אֶל הַבַּיִת הַזֶּה; וְעַתָּה שִׁפְטִי נָא, גְּבִרְתִּי, בֵּינִי וּבֵין הָעֶלֶם הַזֶּה, כִּי לֹא אָמוּשׁ עוֹד מִפֹּה עַד אֲשֶׁר יִשָּׂא בְרָכָה מֵאִתִּי. וַתִּצְחַק תִּרְצָה אֶל אַמְנוֹן וַתֹּאמַר: גְּשָׁה הֲלוֹם, עֶלֶם נְדִיב־לֵב, וְשָׂא בְרָכָה מֵאֵת מְבָרְכֶךָ. וַיִּגַּשׁ אַמְנוֹן אֶל הַחַלּוֹן וַיֹּאמֶר אֶל הָאִישׁ: הָסִירָה, אִישׁ־פֶּלְאִי, אֶת יֵינְךָ, כִּי תוֹעֶה אַתָּה מִן הַיָּיִן. וַיֹּאמֶר הָאִישׁ: לָכֵן הִשָּׁבְעָה לִּי כַּיּוֹם, כִּי לֹא אַתָּה גְּמַלְתַּנִי חָסֶד. — כֵּן הָאִישׁ דּוֹבֵר! — עָנוּ תִרְצָה, תֵּימָן וְתָמָר פֶּה אֶחָד. וְאַמְנוֹן נָבוֹךְ וַיֹּאמֶר אֶל הָאִישׁ: בּוֹאָה אֵלַי מָחָר, הֲלֹא מִשְׁכָּנִי בְּשַׁעַר־הַדָּגִים בְּבֵית יִמְנָה הַכַּרְמְלִי. וַיֹּאמֶר הָאִישׁ: מוֹצָא שְׂפָתֶיךָ קָדוֹשׁ לִי, וּבַה׳ הַשֹּׁכֵן בְּצִיּוֹן נִשְׁבַּעְתִּי, כִּי כַּאֲשֶׁר תַּסְתִּיר צִדְקָתְךָ, כֵּן אֲגַלֶּנָּה אָנִי וְקָרָאתִי חַסְדְּךָ בַּשְּׁעָרִים; הַחֶרְפָּה הִיא לָּךְ? יְבָרֵךְ ה׳ כָּל אַלּוּפֵי־יְהוּדָה בְּבָנִים כָּמוֹךָ, וְעִיר דָּוִד תִּכּוֹן לָעַד.

וַיְכַל הָאִישׁ דְּבָרָיו וַיֵּלַךְ. וְתִרְצָה וְתָמָר הִשְׁתּוֹמְמוּ לְשֵׁמַע צִדְקַת אַמְנוֹן וְרוּחוֹ הַנְּדִיבָה. וְתֵימָן חִבֵּק אֶת אַמְנוֹן בִּזְרוֹעוֹתָיו וַיֹּאמַר: נִפְלָאִים לִי מַעֲשֶׂיךָ, אַמְנוֹן! וְנַפְשִׁי אֲהֵבַתְךָ מְאֹד, וַאֲנִי כְּרֵעַ כְּאָח לִי אֶתְהַלֵּךְ אִתָּךְ. עוֹדָם מְדַבְּרִים, וְהִנֵּה עַזְרִיקָם בָּא אֶל חַדְרֵי תָמָר, וְהַשִּׁכּוֹר, אֲשֶׁר כִּמְעַט חָלַף הָלַךְ לוֹ, שָׁב שֵׁנִית אֶל הַחַלּוֹן, וַיֹּאמַר: הִנֵּה בֶּן הָאַלּוּף, אֲשֶׁר הֵשִׁיב אֶתְמוֹל פְּנֵי רֵיקָם בְּדַבְּרִי אֵלָיו תַּחֲנוּנִים וַאֲשֶׁר גָּעַר בִּי בְּשֶׁצֶף־קֶצֶף, אֶת חַסְדּוֹ עָזַב וַיְשַׁחֵת רַחֲמָיו בִּהְיוֹת לְאֵל יָדוֹ לְתָמְכֵנִי; אַבִּיר־לֵב הוּא, לֹא יָבוֹא פִּתְחֵי־נְדִיבִים. וַיִּגְעַר בּוֹ עַזְרִיקָם וַיֹּאמַר: וּמִי בִקֵּשׁ מִן הָאֲסַפְסֻף הַזֶּה לָבוֹא שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלָיִם? הַחֲסֵרֵי שִׁכּוֹרִים אֲנַחְנוּ פֹה? סוּר לְךָ מַהֵר מִזֶּה, פֶּן אַסְגִּירְךָ אֶל הַשּׁוֹטְרִים וְהֵסִירוּ יֵינְךָ מֵעָלֶיךָ בַּשְּׁבָטִים וְלִמֶּדוּךָ לְדַבֵּר בְּלָשׁוֹן אַחֶרֶת אֶל אַלּוּפֵי־

אָמְרָה בְּאָזְנֵי אָחִיהָ לֵאמֹר: הַיּוֹם הַהוּא לֹא יָבוֹא. — וַתִּפְצַר בּוֹ תִּרְצָה לְהַגִּיד לָהּ, מַה זֹּאת נִהְיְתָה בְּבֵית־אֲדֹנָיו, כִּי חָרְדוּ עָלָיו אֶת הַחֲרָדָה הַזֹּאת? וַיֹּאמֶר הַנַּעַר: הֲלֹא יָדַעַתְּ, גְּבִרְתִּי, כִּי הָיָה מִשְׁפַּט יוֹרָם מִדֵּי חַג בְּחַגּוֹ לַעֲרוֹךְ שֻׁלְחָן לְאַרְבַּע מֵאוֹת אֶבְיוֹנֵי־אָדָם: לַגֵּר, לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה, וּמֵאָז גָּדַל עֲזְרִיקָם שִׁנָּה מִשְׁפָּטוֹ, כִּי צִוָּה אֶת עָכָן בֶּן־מֶשֶׁק בֵּיתוֹ לְחַלֵּק לַעֲנִיֵּי־עָם מִגָּרְנוֹ וּמִיִּקְבוֹ בְּטֶרֶם בּוֹא הֶחָג; אַךְ עָכָן הוּא אִישׁ רַע וּבְלִיַּעַל, כִּי יִקְפּוֹץ אֶת יָדוֹ מִתֵּת לָמוֹ מְאוּמָה; וַיְהִי כְּבוֹא הָעֲנִיִּים בְּיוֹם אֶתְמוֹל לְבַקֵּשׁ מֵאֵת עָכָן חֻקָּם, וַיֹּאמֶר לָהֶם: „לְכוּ לָכֶם וְשׁוּבוּ לִפְנוֹת עֶרֶב כְּבוֹא אֲדֹנִי לִפְתּוֹחַ אוֹצְרוֹתָיו“; אַךְ לֹא בָא אֲדֹנִי אֶל בֵּיתוֹ בְּיוֹם אֶתְמוֹל. וַיָּבֹאוּ הַיּוֹם שְׁנֵי אֲנָשִׁים וַיֹּאמְרוּ לְעָכָן: „יַעַן אֲשֶׁר מָנַע אֲדֹנֶיךָ מֵחֶפֶץ־דַּלִּים וַתִּקְפֹּץ גַּם אַתָּה כַּפֶּיךָ מֵאֶבְיוֹנֵי־אָדָם, לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְאֶת עֲזְרִיקָם וְאֶת זְנָבְךָ יַשְׁלִיךְ הַבַּיִת הַזֶּה כַּזַּיִת נִצָּתוֹ, וְהֵקֵא יָקִיא אֶתְכֶם כְּגוֹי, אֲשֶׁר צְדָקָה לֹא עָשָׂה“. כְּכַלּוֹתָם לְדַבֵּר דִּבְרֵיהֶם וַעֲדַת אֶבְיוֹנֵי־אָדָם סָבְבָה אֶת בֵּית־אֲדֹנִי וַיְקַלְּלוּ אֶת נָוֵהוּ קְלָלָה נִמְרֶצֶת, וַיְשַׁלְּחֵנִי עָכָן לִקְרֹא לַאדֹנִי. הֲלֹא מִיַּד עָכָן הָיְתָה לוֹ כָּל זֹאת! כִּי הָיָה הַבְּלִיַּעַל הַזֶּה אָדוֹן עַל בֵּיתוֹ לְהַרְעִיב נַפְשׁוֹת מְשָׁרְתָיו וְנַפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים. וַתֹּאמֶר לוֹ תִּרְצָה: אַל־נָא תְּגַלֶּה קְלוֹן בֵּית־אֲדֹנֶיךָ בַּשָּׁעַר. וַיֹּאמֶר הַנַּעַר: חָלִילָה לִּי מֵעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה. עוֹדָם מְדַבְּרִים וַעֲזְרִיקָם שָׁב, וְכִרְאוֹתוֹ אֶת נַעֲרוֹ חָרַק עָלָיו בְּשִׁנָּיו וַיִּלְטֹשׁ עֵינָיו לוֹ; וַיֵּצֵא הַנַּעַר לָשׁוּב אֶל בֵּיתוֹ. וַעֲזְרִיקָם אָמַר אֶל הַיּוֹשְׁבִים אִתּוֹ לֵאמֹר: הֵן בֵּרְכַנִי ה׳ בְּעֹשֶׁר רַב וַיִּתֵּן לִי מְשָׁרְתִים לְמוֹרַת־רוּחִי, פּוֹחֲזִים בּוֹעֲרִים וְשִׁכּוֹרִים; מִבֶּן־מֶשֶׁק בֵּיתִי עַד צְעִירֵי הַנְּעָרִים, כֻּלָּם שָׁגוּ בַּיַּיִן; הֵן אָנֹכִי מִיּוֹם אֲשֶׁר הָיִיתִי לְאִישׁ, שַׂמְתִּי עֲבוֹדַת־הַצְּדָקָה עַל עָכָן, הֲיָדוֹעַ אֵדַע, כִּי שָׁתָה אֶתְמוֹל יַיִן מַרְבֶּה לְהָכִיל וַיִּשְׁכַּח מִצְוֹתַי עַל־אוֹדוֹת עֲנִיֵּי־הָאָדָם, כִּי לֹא נָתַן לָמוֹ מְאוּמָה וְעָלַי הָיְתָה קִלְלָתָם? וְלָכֵן לֹא יוֹסִיפוּ מְשָׁרְתֵי־בֵיתִי לְפַנֵּק בְּשָׂרָם בַּיַּיִן וּבַשֶּׁמֶן, כִּי־אִם נְזִירִים יִהְיוּ לִי מִן הַיּוֹם וָהָלְאָה. — וְאָנֹכִי, — עָנְתָה תָּמָר בְּלַעֲגֵי־שָׂפָה, — וְאָנֹכִי אֲדַמֶּה, כִּי מָלְאוּ יְמֵי נִזְרָם זֶה כַּמָּה וְעוֹד לֹא חִלְּלוּם. וַיְהִי עֲזְרִיקָם עוֹיֵן אֶת תָּמָר, אַךְ לֹא יָסְפוּ לְדַבֵּר עוֹד, כִּי בָא יְדִידְיָה עִם שְׁלֹשִׁים בְּנֵי־הַנְּבִיאִים הַקְּרוּאִים לֶאֱכוֹל אִתּוֹ, וְגַם סִתְרִי בָּא אִתּוֹ, וְכִרְאוֹתוֹ אֶת אַמְנוֹן וַיֹּאמֶר לוֹ: הֲשָׁלוֹם לְךָ, עֶלֶם נֶחְמָד, הָאָמוֹן אֵצֶל אֲבִישַׁי אָחִי? וַיֹּאמֶר לוֹ אַמְנוֹן: שָׁלוֹם, אֲדֹנִי.

במעשיך, כי אם עבוד עבודתך באמונה, וגם מן הצעירים ומדלת הזאב אתה, שמח בכח־ידך ובאמץ־לבבך. — וה׳ הוא הרואה ללבב־גבר — ענתה תמר,— לא כן בני־אדם חסרי־לב הרואים למראה־עין, אשר בראותם איש, וכוננו לחקר אבותיו והונו, מעשהו, מלאכתו ועבודתו, ולפיהם יעריכוהו. ויאמר עזריקם: הן אדם אנכי ולא אל, ובכל־זאת חקרתי את לבבך וידעתיו, כי לא נכון הוא בקרבך, וטרם פצית פיך לדבר, ראיתי כי קרבות תהפכי. הוא אשר דברתי אתמול: רוח אחרת היתה אתך, ואנכי לא ידעתי מאין באה בך הרוח? ותרצה ראתה, כי ראש־דבריהם ראשית־מדון, ותאמר: לכו נא, הגברים, בסכה וסעדו לבכם ביין תירוש ושכר עד בוא אישי ואכלנו בצהרים. ויאמר עזריקם: אנכי לא אטעם מאומה, עד בוא אחד הכהנים להגיד לי, כי חמשים העולות, אשר הקרבתי היום עלו כליל יחדו על מזבח ה׳, כי איך ידשן אדם נפשו טרם ידשן ה׳ עולתו? ויאמר לו תימן: הן הרבית עולות לדשן מזבח ה׳, ולמה לא הקרבת שלמים לדשן נפשות הכהנים ונפשות עניי־עם? ותאמר תמר: ומי ישלח ידו להרפת־אדם ובזויי־עם? איש, אשר מאנו ידיו לעשות, אל יתאוה פיו לאכל; אין טוב כי אם ליסרם שבע על עצלותם ולחזק זרועם לעבודה, למען לא יוסיפו לדפוק דלתינו. ותאמר לה תרצה: מה זאת תדברי, בתי? ואמנון ותימן גם הם השתוממו בשמעם דבריה. ותאמר תמר: חי נפשי, כי לא מלבי דברתי כאלה, כי הלקח הטוב הזה שמעו אזני ביום אתמול מפי נכבד־העם על־אדות בזויי־עם. — מדי דברה זאת, שמה עיניה על עזריקם הנכלם מדבריה. עודם מחרישים ומביטים איש אל רעהו ואשה אל רעותה, והנה משרת עזריקם בא להגיד לו, כי שערוריה נהיתה בביתו, וישלחנו עכן בן־משק ביתו לקרא לאדוניו; וימהר עזריקם ללכת אל ביתו, ויהי אך יצוא יצא עזריקם, ומשרתו השני בא לקרא לו גם הוא, ותעצרהו תרצה, ותתן לו יין וישת, ותשאלהו להגיד לה, מה זאת נהיתה בבית עזריקם? ויפן הנער כה וכה ויען ויאמר: אכן פה נודע לי, כי חג היום לה׳; לא כן בבית אדני, אשר שבת בו משוש־חגים, כי לבד הלחם היבש, אשר אכלתי היום, לא בא אל פי עבדך מאומה, ועיני עבדי אדני כלות ליום בוא בתך העדינה אל ביתו, כי היא תשנה לטוב דרכו. — ותמר

מֶלֶךְ אַשּׁוּר, אֲשֶׁר נָטָה יָדוֹ לְהַרְגִּיז מַמְלָכוֹת. וַיֹּאמֶר אֶחָד מִבְּנֵי־הַנְּבִיאִים: לוּ שָׁלוֹם וֶאֱמֶת יִהְיֶה לָנוּ מִבַּיִת, כִּי עַתָּה נִבְטַח וְלֹא נִפְחַד מִתְּנוּפַת יַד סַנְחֵרִיב מִחוּץ; אַךְ זֶה עִנְיַן רָע, כִּי נָטָה שֶׁבְנָא יָדוֹ לְהַשְׁבִּית שָׁלוֹם מֵעִיר־אֱלֹהִים, כִּי יֶחֱלַק לֵב הָעָם, וַיֹּאמַר: אֵין יְשׁוּעָתָה לָנוּ בֵּאלֹהִים וְלֹא מִבְטָח בִּמְשִׁיחוֹ. אַךְ הִנֵּה ה׳ מְטַלְטֶלְהוּ טַלְטֵלָה וְצָנֹף יִצְנָפְהוּ כַּדּוּר אֶל אֶרֶץ רַחֲבַת־יָדַיִם, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד יְשַׁעְיָהוּ עַבְדּוֹ. וַיֹּאמֶר סִתְרִי: לָמָּה נִפְחַד לְיוֹם רָעָה, וֵאלֹהִים דִּבֶּר שָׁלוֹם אֶל עַמּוֹ וְאֶל חֲסִידָיו? הָבָה נָשִׁיר לָנוּ שִׁיר שָׁלוֹם. וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה: יָשִׁיר לָנוּ אַמְנוֹן בֵּית־הַלַּחְמִי מִשִּׁירֵי צִיּוֹן, כִּי הִגִּיד לָנוּ אֲבִישַׁי, כִּי קוֹלוֹ עָרֵב וּמִדְבָּרוֹ נָאוֶה. וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: קָטֹנְתִּי מִפְּצוֹת פִּי לִפְנֵי נִכְבַּדֵּי־קִרְיָה; וּבְכָל זֹאת, אֵיךְ אֶמְנַע מֵחֵפֶץ אֲדֹנִי אַחֲרֵי בוֹאִי בְּצֵל־קוֹרָתֶךָ? אָנֹכִי לְשָׁלוֹם אָנֹכִי אָשִׁירָה. וַיַּעַן וַיֹּאמַר:

סֻכַּת שָׁלוֹם פְּרוֹשׂ נָא עָלֵינוּ,
אֱלֹהֵי צִיּוֹן מָגֵן צִלֵּנוּ,
כְּיוֹם צֵאתֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם.
שַׂגְּבֵנוּ יֶשַׁע אֵל לְמוֹשָׁעוֹת,
יְמִינְךָ, אֵל! תּוֹרֵנוּ נִפְלָאוֹת,
מֵהֵיכָלְךָ עַל יְרוּשָׁלָיִם.

גָּעַרְתָּ בְּאַף אַשּׁוּר, כָּרַע בֵּל,
אָז תִּשְׂמַח צִיּוֹן, חוֹמוֹת וָחֵל;
יַחַד הֲרָרֶיהָ יִפְצְחוּ רִנָּה.
שָׁלוֹם כֵּם יָהּ בַּשָּׁמַיִם הוֹדוֹ,
שָׁלוֹם כֵּם מְשִׁיחוֹ עַל אֶרֶץ יְסוֹדוֹ, —
שָׁלוֹם עֲדֵי־עַד יַעְטְרֵנוּ כַּצִּנָּה.

סֻכַּת שָׁלוֹם פְּרוֹשׂ־נָא עָלֵינוּ,
בְּאֶבְרָתְךָ, שַׁדַּי, תָּסֹךְ לְרֹאשֵׁנוּ;

וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה: וְלָמָּה לֹא קְרָאוּ לַאֲבִישַׁי לֶאֱכֹל עִמָּנוּ בַּצָּהֳרָיִם? וַיַּעַן אֶחָד מִמְּשָׁרְתָיו: הֵן בּוֹא יָבוֹא עוֹד מְעַט. וְתֵימָן, אֲשֶׁר הִשְׁקִיף בְּעַד הַחַלּוֹן, אָמַר: הִנֵּה הוּא בָא! וַיָּבֹא אֲבִישַׁי אֶל הַבַּיִת, וַיֹּאמֶר לוֹ יְדִידְיָה: מַה יֵּעָשֶׂה לַנַּעַר הָאָמוֹן אִתְּךָ, עֵקֶב אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת נֶפֶשׁ בִּתִּי? וַיֹּאמֶר אֲבִישַׁי: אָנֹכִי תִּכַּנְתִּי אֶת רוּחוֹ וָאֵדַע, כִּי הָבִין מָשָׁל וּמְלִיצָה נִבְחָר לוֹ מִכָּל הוֹן; כִּי עַל־כֵּן יְלַמֵּד לְשׁוֹנוֹ דַּבֵּר צַחוֹת, וּבִנְאוֹת־הָרוֹעִים יָשִׁיר מִשִּׁירֵי־צִיּוֹן, כִּי אוֹתָם אָהֵב. וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה לַנַּעַר: הֲלֹא תַגֶּד לִי אַתָּה חֶפְצְךָ, כִּי אוֹתוֹ אַשְׁלִים. וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ, אֲדֹנִי, וְנָתַתָּ לִּי מַהְלְכִים בֵּין הָעוֹמְדִים הָאֵלֶּה; בְּדַבְּרוֹ זֹאת שָׁלַח אֶצְבָּעוֹ עַל בְּנֵי־הַנְּבִיאִים הָעוֹמְדִים לְפָנָיו. וַיֹּאמֶר לוֹ יְדִידְיָה: הִנְּךָ מִסְתּוֹפֵף בְּהֵיכָלִי מִן הַיּוֹם הַזֶּה וָהָלְאָה וְהָיִיתָ מֵאוֹכְלֵי־שֻׁלְחָנִי; וְאַתֶּם בְּנֵי הַנְּבִיאִים! קִרְבוּ אֶת הָעֶלֶם הַנֶּחְמָד הַזֶּה בִּימִין־צִדְקְכֶם; אִצְלוּ נָא מֵרוּחֲכֶם עָלָיו וּתְנוּ לוֹ לֶקַח טוֹב לְהָבִין מָשָׁל, מְלִיצָה וְצַחוֹת, וְלָדַעַת אֶת ה׳. וַיַּעֲנוּ בְנֵי הַנְּבִיאִים פֶּה אֶחָד וַיֹּאמְרוּ: יַעַן חָפֵץ הָעֶלֶם הַזֶּה בָּנוּ וְרוֹדֵף לָדַעַת אֶת ה׳, לָכֵן אַךְ טוֹב, חֶסֶד וְשָׁלוֹם יִרְדְּפֻהוּ וּמְהֻלָּל יִהְיֶה בְּשַׁעֲרֵי־צִיּוֹן. וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה: הִנֵּה הַשֻּׁלְחָן עָרוּךְ בַּסֻּכָּה אֲשֶׁר בַּגָּן, נָבוֹאָה־נָּא שָׁמָּה וְנִשְׂבְּעָה מִטּוּב ה׳, אַחַר נְדַבֵּר דְּבָרֵינוּ.

פֶּרֶק שְׁבִיעִי.

וְסֻכַּת יְדִידְיָה עֲשׂוּיָה בְּתוֹךְ גַּנּוֹ הַנֶּחְמָד בֵּין כָּל שְׂכִיּוֹת־הַחֶמְדָּה; סְבִיבוֹתֶיהָ עֲרֻגוֹת־הַבֹּשֶׂם וְעֵצִים מְסֻבָּכִים וּמִתְלַכְּדִים יַחַד בְּקָנֶה וְאַגְמוֹן, וְעַנְפֵי־עֵץ עָבוֹת כְּרוּתִים יְסוֹכְכוּהָ. וַיֵּשְׁבוּ כָּל הַקְּרוּאִים סְבִיבוֹת לַשֻּׁלְחָן, וִידִידְיָה בְּרֹאשָׁם, וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיֵּיטִיבוּ לִבָּם. וְתָמָר נִשְׁקָפָה בְּעַד חַלּוֹנָהּ הַפָּתוּחַ אֶל הַגָּן, וְעַפְעַפֶּיהָ כְּעַפְעַפֵּי־שָׁחַר יִבְחֲנוּ לִרְגָעִים אֶת אַמְנוֹן, אֲשֶׁר נִקְשְׁרָה בוֹ נַפְשָׁהּ, אַךְ תָּסֵב עֵינֶיהָ מֵעַזְרִיקָם שְׂנוּא־נַפְשָׁהּ; וְעַזְרִיקָם יָשַׁב לִימִין יְדִידְיָה, וְאַחֲרָיו תֵּימָן, וְאַחֲרָיו אַמְנוֹן, וְאַחֲרֵיהֶם סִתְרִי, אֲבִישַׁי וּבְנֵי־הַנְּבִיאִים.

וִידִידְיָה אָמַר: מַה טּוֹב וּמַה נָּעִים שִׁבְתֵּנוּ יַחַד בִּנְוֵה־שָׁלוֹם וּבְמִשְׁכְּנוֹת־מִבְטַחִים; כֵּן תָּמִיד יִצְפְּנֵנוּ אֵל בְּסֻכּוֹ, וְהָיִינוּ שַׁאֲנַנִּים בְּצִלּוֹ מִפַּחַד סַנְחֵרִיב

הַבָּצִיר מַרְנִין לֵב. וְאָסְפוּ דְּגָן וְתִירוֹשׁ, יִשְׂבְּעוּ מִטּוּב ה׳, וְיִתְרָם יְחַלְּקוּ לַעֲנִיֵּי־עָם. לִינוּ בַּכְּפָרִים וּרְאִיתֶם אֶת שׁוֹכְנֵיהֶם מַשְׁכִּימֵי קוּם בְּעוֹד דְּמָמַת־לַיִל שַׁלֶּטֶת עַל הָאָרֶץ, וְהֶהָרִים וְהַגְּבָעוֹת מְסִירִים לְאַט אֶת מַסֶּכֶת הַקִּיטוֹר וְהָאֹפֶל, מְכַסֵּה־הַלַּיְלָה, אֲשֶׁר הִתְכַּסּוּ בָהּ; אָז הַגְּבָרִים יוֹצְאִים הַשָּׂדֶה לְפָעֳלָם, וּנְשֵׁיהֶם טוֹבוֹת־הַמַּרְאֶה וְהַבְּרִיאוֹת עוֹשׂוֹת בְּצֶמֶר וּבְפִשְׁתִּים, לְהָכִין מַלְבּוּשׁ לִבְנֵי־בֵיתָן; עַד כֹּה וָכֹה וְהִנֵּה מֵרֹאשׁ גְּבָעוֹת, הַתּוֹמְכוֹת בְּגַאֲוָתָן שְׁחָקִים, תָּצִיץ הַשֶּׁמֶשׁ בִּדְהָלָה, וּלְקוֹל זְמִיר צִפֳּרִים יִשָּׂא הָאִכָּר גַּם הוּא רִנָּה וּתְפִלָּה לָאֵל מְשׂוֹשׂוֹ, וּתְפִלָּתוֹ תַּעֲלֶה כַּעֲתַר עֲנַן־הַקְּטֹרֶת הַשָּׁמָיְמָה. אָז יָשׁוּב הַבַּיְתָה, וּנְוַת בֵּיתוֹ *) תָּשִׂישׂ לִקְרָאתוֹ, וְנֹעַם וָחֵן מַזְהִירִים מֵעֵינֶיהָ, יָעִירוּ צֶאֱצָאֵיהֶם וְיֹאכְלוּ יַחַד מִטּוּב ה׳. וּבֶן־צִיּוֹן – עוֹדֶנּוּ סָרוּחַ עַל מִטַּת־הַשֵּׁן וּמִתְהַפֵּךְ עַל צִדּוֹ כְּעוּגָה הֲפוּכָה. כִּמְעַט קָם הֶעָצֵל מִמִּטָּתוֹ, וַיִּתְהַלֵּךְ אַחַת הֵנָּה וְאַחַת הֵנָּה בְּחֶדְרוֹ, יִתֵּן קוֹלוֹ, וּמְשָׁרְתוֹ יֶחֱרַד אֵלָיו, יְזַכֵּהוּ בְּבוֹרִית וִיסוּכֵהוּ בְּשֶׁמֶן־הַמּוֹר, אַף יְפָאֲרֵהוּ כְּפֶסֶל, אֲשֶׁר אֵין לוֹ יָדַיִם לַעֲשׂוֹת מְאוּמָה לְנַפְשׁוֹ; יָבִיא לוֹ מְעִיל, אֵפוֹד, אַבְנֵט וּמִצְנֶפֶת. וּפָנָיו רָעֲמוּ, כִּי מָאַס בָּם, וְנַפְשׁוֹ אִוְּתָה אֵטוּן מִצְרַיִם, וּפִשְׁתָּה אֲשֶׁר צָמְחָה עַל מֵי־שִׁיחוֹר. הוֹי הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ! מִי יִתְגַּנֵּי שַׂר וְשׁוֹפֵט בְּצִיּוֹן, כִּי עַתָּה הֶעֱבַרְתִּי סְחַר מִצְרַיִם וְצוֹר מִגְּבוּלוֹתֵינוּ; הֲמִבְּלִי אֵין אֹרְגִים וְרוֹקְמִים בְּאַרְצֵנוּ, נְבַקֵּשׁ כְּסוּת וְשַׂלְמָה מֵאֲרָצוֹת אֲחֵרוֹת לְכַסּוֹת מַעֲרֻמֵּינוּ? הַאִם לֹא נִתְחַמֵּם מִגֵּז כְּבָשֵׂינוּ? אַךְ – לָבַשׁ הָרַךְ וְהֶעָנֹג אֶת בְּגָדָיו בַּפַּעַם הַזֹּאת וַיֵּצֵא בִּרְחוֹבוֹת צִיּוֹן וַיָּסָב אֶת הָעִיר מִשַּׁעַר־הַפְּנִים עַד שַׁעַר־בִּנְיָמִין, וּמִמֶּנּוּ – עַד שַׁעַר־הַמָּיִם; וּפָגַע בְּסוֹד־בַּחוּרִים, וּבָאוּ יַחְדָּו אֶל בֵּית־הַיַּיִן וְשָׁתוּ וְשָׁכְרוּ – אָז יִהְיֶה לָמוֹ כָּל נָלוֹז לְמִישׁוֹר. אַל תְּשׁוֹטְטוּ בְּרָאשׁ הוֹמִיּוֹת! שָׁם תְּרַחֵף קִנְאָה לְסַכְסֵךְ אִישׁ בְּרֵעֵהוּ, שָׁם לֹא יִתְחַבֵּא אִישׁ מִשּׁוֹט לָשׁוֹן, שָׁם מִרְמָה נוֹשֶׁקֶת בְּפִיהָ וְנוֹשֶׁכֶת בְּשִׁנֶּיהָ, וְשָׁם נְקָמָה יוֹקֶדֶת כִּשְׁאוֹל. לֹא כְאֵלֶּה חֵלֶק בְּנֵי־הַכְּפָרִים, אֲשֶׁר עֹנֶג וָרֹךְ לֹא יָדָעוּ, דּוֹפִי, קִנְאָה וּנְקָמָה זָרוּ לָמוֹ, אֲשֶׁר הֶפְצָם הוּא כְבוֹדָם, וּמַאֲוַיֵּיהֶם הוֹנָם וְעָשְׁרָם. עַל כֵּן יִפְרְחוּ בִּימֵי־עֲלוּמֵיהֶם וִינוּבוּן בְּשֵׂיבָה וִיהַלְלוּ אֶת ה׳ עַל נַחֲלָתָם אֲשֶׁר שָׁפְרָה עֲלֵיהֶם. וְאִם לָאֵלֶּה תָּשִׁיתוּ לֵב, כִּי עַתָּה, אַלּוּפַי, תֵּצְאוּ מִקִּרְיָה וּשְׁכַנְתֶּם בַּשָּׂדֶה.

וִידִידְיָה אָמַר לְסִתְרִי: חֲשׂוֹךְ דְּבָרֶיךָ אֵלֶּה לְיוֹם צוֹם וַעֲצָרָה, כִּי אָז

*) אִשְׁתּוֹ.

נִטְּלֵנוּ נַשְּׂאֵנוּ עַל כַּפָּיִם.
יִפְרַח בְּיָמֵינוּ שָׁלוֹם כַּזַּיִת,
רִיב לְשׁוֹנוֹת לַשָּׁמִיר וְלַשַּׁיִת,
שְׂפוֹת לָנוּ שָׁלוֹם מָנֶה אַחַת אַפָּיִם!

וּבְנֵי הַנְּבִיאִים, אֲשֶׁר הִקְשִׁיבוּ לְנֹעַם־שִׁירוֹ, הִשְׁתָּאוּ לוֹ. וְהִנֵּה הֵמָּה נִדְבָּרִים; אֵלֶּה יֹאמֵרוּ: בֵּין נוֹאֲמֵי נְאֻם יִתְהַדָּר, וְאֵלֶּה יַעֲנוּ: לוּ הָיָה מִשֵּׁבֶט הַלֵּוִי, כִּי עַתָּה הִשְׁמִיעַ קוֹלוֹ הֶעָרֵב בַּחֲצֹצְרוֹת בֵּית ה׳ לְהַרְנִין לֵב. וִידִידְיָה אָמַר: לוּ הָיָה אַלּוּף בִּיהוּדָה. — לוּ הָיָה אַלּוּף נְעוּרַי, עָנְתָה תָמָר וְאָמְרָה בְּאָזְנֵי מַעֲכָה אֲמָתָהּ. וְצִזְרִיקָם הִתְבּוֹנֵן, כִּי לֹא תִגְרַע תָּמָר עֵינֶיהָ מֵאַמְנוֹן, וְקִנְאָתוֹ בָּעֲרָה בוֹ; אַךְ כִּסָּה שִׂנְאָתוֹ בְּמַשָּׁאוֹן וַיֹּאמֶר: הֵן דּוֹבְרֵי צַחוֹת כָּהֵנָּה וְכָהֵנָּה תֵּלֵד צִיּוֹן הֲדָשִׁים לַבְּקָרִים; אַךְ מִי יָשִׁית לִבּוֹ לָמוֹ, כִּי הֵם שׁוֹכְנִים בְּקִרְיַת מֶלֶךְ רָב, אֲשֶׁר עִמָּהּ נְדִיבִים בְּקִרְבָּהּ, וּכְבוֹד ה׳ עֲלֵיהֶם נִגְלָה לִרְגָעִים, אֲשֶׁר שָׂרֶיהָ וְאַלּוּפֶיהָ, כֹּהֲנֶיהָ וּנְבִיאֶיהָ יַחַד דּוֹבְרֵי צַחוֹת בְּאָזְנֵיהֶם כָּל הַיּוֹם. לֹא כֵן הָאִכָּרִים, עוֹבְדֵי־הָאֲדָמָה וְרוֹעֵי־מִקְנֶה, אֲשֶׁר אָזְנֵיהֶם קַשֻּׁבוֹת לִשְׁרִיקוֹת הָעֲדָרִים כָּל הַיּוֹם וְעֵינֵיהֶם פְּקוּחוֹת עַל הֲלִיכוֹתֵיהֶם, עַל כֵּן נִבְעָרִים הֵמָּה מִדַּעַת אֶת ה׳ וְנִלְעֲגֵי לָשׁוֹן הֵמָּה אֵין בִּינָה; לָכֵן נֹאמַר עַל הָעֶלֶם הַזֶּה: „רְאֵה זֶה חָדָשׁ הוּא"! וַיַּעֲנֵהוּ סִתְרִי לֵאמֹר: הֵן נָאוָה לְבֶן־קִרְיָה לְהַלֵּל אִישׁ וְאִישׁ יֻלַּד בָּהּ; וְאוּלָם אָנֹכִי, שׁוֹכֵן יַעַר וְכַרְמֶל, אַגִּיד לָרוֹעִים וְלָאִכָּרִים יָשְׁרָם; אַךְ שָׁאוֹנֵי אַלּוּפֵי אִם אַכְבִּיר מִלִּין:

הֵן דִּבֶּר צִזְרִיקָם דְּבָרִים כְּמִתְלַהְמִים בְּאָזְנֵינוּ לֵאמֹר: „לֹא יָדְעוּ הָאִכָּרִים אֶת ה׳"; עַל זֹאת אֲשִׁיבֵהוּ: כִּי אָמְנָם יָלִין כָּבוֹד בְּהֵיכְלֵי־חֶמְדָּה, דַּעַת אֱלֹהִים — בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים, וְהוֹדוֹ — בְּהֵיכַל־קָדְשׁוֹ; וְאוּלָם יִרְאַת־שַׁדַּי תָּלִין בַּכְּפָרִים; וְאַף אִם רְחוֹקִים הֵמָּה מִבֵּית ה׳, הֲלֹא קָרוֹב ה׳ בְּלִבָּבָם וּבְפִיהֶם וְיָדוֹ נוֹדַעַת לָהֶם בְּכָל עִתּוֹתֵי הַשָּׁנָה: בֶּחָרִישׁ וּבַקָּצִיר, בְּחֹסֶר־לֶחֶם וּבְרֹב־תְּבוּאוֹת. יֵשׁ אֲשֶׁר יִמָּנְעוּ שְׁחָקִים טַל וּמָטָר, וְעֵינֵי הָאִכָּרִים נְשׂוּאוֹת לַשָּׁמַיִם וּמְיַחֲלוֹת לְגֶשֶׁם־נְדָבוֹת, אֲשֶׁר יִתֵּן אֱלֹהִים לְאַדְמָתָם הַצְּמֵאָה לַמָּיִם; וְיֵשׁ אֲשֶׁר יִזְּלוּ שְׁחָקִים, וְהֵרִיקוּ לְאַדְמָתָם בִּרְכוֹת שָׁמַיִם מֵעָל, אֲשֶׁר יִטְּפוּ הָרִים עָסִיס, וְקוֹל תּוֹדָה וְרִנָּה נִשְׁמָע מִנְּאוֹת־שָׂדַי, קוֹל שִׂמְחַת הַקָּצִיר וְגִיל

בָּךְ, עֶלֶם נֶחְמָד, בַּחֲלוֹם חֶזְיוֹן־לָיִל! כִּי עֶלֶם בְּתַבְנִיתְךָ וּבְתָאֳרְךָ רָאָה חֲנַנְאֵל בַּחֲלוֹמוֹ, עֶלֶם אֲשֶׁר תָּרוּם קַרְנוֹ בְּבֵיתֵנוּ; וּמִי יִתֵּן וְיָבוֹא חֲלוֹם חֲנַנְאֵל אֲבִי־אִמִּי עָלֶיךָ, כִּי עַתָּה תַּעֲשֶׂה חַיִל וְרַב־טוּב צָפוּן לָךְ. וְעַתָּה הַגִּידָה נָּא לִי: מַה מּוֹלַדְתְּךָ כִּי אֵדָע? וְעֵינֵי אַמְנוֹן רָטְבוּ מִדִּמְעָה וַיֹּאמַר: אַל־נָא, עֲדִינָה הַיָּפָה בַּנָּשִׁים! אַל־נָא תַשְׁלִי נַפְשִׁי בַּחֲלוֹמוֹת, כִּי מַה תֶּחֱזִי בִי, כִּי תָרוּם בָּהּ קַרְנִי? וְאָנֹכִי אֻמְלָל מְאֹד, כִּי מוֹלַדְתִּי נֶעֶלְמָה גַם מֵאֲבִישַׁי, אֲשֶׁר קָנָנִי מִיַּלְדוּתִי מִידֵי אִישׁ זָר לוֹ. וַתֹּאמֶר לוֹ תָּמָר: אַל־נָא תֵעָצֵב, כִּי רַבּוֹת תֶּחֱזֶה בָךְ עֵין־אָדָם: יֹפִי, אֹמֶץ, וְרוּחַ נְדִיבָה. וַיִּתְאַנַּח אַמְנוֹן וַיֹּאמַר: מִי גֶבֶר בְּכָל הַקִּרְיָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר יַחְשׁוֹב יָפְיִי לְהוֹן וְאֹמֶץ־לְבָבִי לִכְבוֹד־מִשְׁפָּחוֹת? וַתֹּאמֶר לוֹ תָמָר: וּמִי יוֹדֵעַ! אוּלַי נִמְצְאָה בַקִּרְיָה הַזֹּאת עַלְמָה, אֲשֶׁר טוֹבָה לָהּ אַהֲבָתְךָ מֵחַיִּים, וְלִמְקוֹר גִּזְעֲךָ לֹא תָשִׁית לֵב? וְלֹא יָכְלָה תָמָר לְכַלּוֹת אֶת דְּבָרֶיהָ, כִּי שָׁבָה מַעֲכָה וַתֹּאמֶר לָהּ לָלֶכֶת אֶל תִּרְצָה, אֲשֶׁר חִכְּתָה לָהּ לָצֵאת אִתָּהּ בִּרְחוֹבוֹת־צִיּוֹן, וַתִּקְרָא גַם לְאַמְנוֹן; וַיֵּלְכוּ כֻלָּם יַחַד לָשׂוּשׂ מָשׂוֹשׂ בְּרֹאשׁ־הוֹמִיּוֹת. וְתָמָר שָׁמְעָה, כִּי מוֹלַדְתּוֹ כְמוּסָה, וְתִקְוָתָהּ חָזְקָה בָהּ, כִּי כֵן דִּבֵּר חֲלוֹם חֲנַנְאֵל לֵאמֹר: מוֹלַדְתּוֹ כְמוּסָה וּבְקֶרֶב שָׁנִים תִּוָּדֵעַ.

וַעֲזְרִיקָם שָׁאַל אֶת עָכָן בְּבוֹאוֹ אֶל בֵּיתוֹ עַל־דְּבַר מַתְּנוֹת־יָדוֹ לַדַּלִּים, וַיַּעֲנֵהוּ לֵאמֹר: פָּתַחְתִּי לָהֶם יָד רְחָבָה כְּמִצְוָתְךָ וָאֲחַלְּקָה לָמוֹ דָּגָן, יַיִן וְתִירוֹשׁ לָרֹב. וַיִּחַר אַפּוֹ מְאֹד וְלֹא דִבֶּר לוֹ מְאוּמָה עַד שׁוּב תֵּימָן וְזִמְרִי אֶל בֵּיתָם. וַחֲמָתוֹ בָּעֲרָה בוֹ עַל מְשָׁרְתָיו, אֲשֶׁר הִבְאִישׁוּ אֶת רֵיחוֹ בְּעֵינֵי בֵית־יְדִידְיָה, וַיַּכֵּם מוּסַר אַכְזָרִי. וְאֶל עָכָן אָמַר: יָדֹעַ תֵּדַע מִן הַיּוֹם הַזֶּה וָהָלְאָה, כִּי אִם כֹּה אֹמַר אֵלֶיךָ: מַלֵּא לָאִישׁ הַזֶּה דֵּי־מַחְסוֹרוֹ, וְשָׁנִיתָ אַתָּה אַחֲרֵי דְבָרַי וְעָשִׂיתָ כַּאֲשֶׁר עִם לְבָבִי, וְאַל תֵּפֶן אֶל נִדְבוֹת־פִּי. וַיֹּאמֶר לוֹ עָכָן: מַדּוּעַ, אֲדֹנִי, תְּשִׂימֵנִי כְמַטָּרָה לְקִלְלַת דַּלִּים, כִּי תָגֹל מֵעָלֶיךָ חֶרְפַּת חוֹרְפֶיךָ לְהַפִּילֶנָּה עָלָי? — הוֹי עֶבֶד נִבְזֶה! — עָנָהוּ עֲזְרִיקָם, הֲלֹא תִירָא אֶת חֲמַת אֲדֹנֶיךָ כִּי קָשָׁתָה, וְלֹא קִלְלַת דַּל נִקְלֶה כָמוֹךָ! אָנֹכִי אַחַת דִּבַּרְתִּי וְלֹא אֲשַׁנֶּה, וְאַתָּה שְׁמוֹר מוֹצָא־פִי, וְאִם לֹא — וְהֹרַדְתָּ לִרְגָעִים מִפְּנֵי תְנוּפַת־יָדִי. הֵן אָבִי פִּנֵּק נַפְשְׁךָ מִנֹּעַר, וְיָדִי תִּכְבַּד עָלֶיךָ לְעֵת זִקְנָה. וַיְהִי כִּי יָרֵא עָכָן אֶת חֲמַת אֲדֹנָיו וַיַּעַשׂ כֵּן מִן הַיּוֹם הַהוּא וָהָלְאָה, וַיְהִי שְׁמוֹ לִקְלָלָה. וּבְנֵי בֵית־יְדִידְיָה שָׁבוּ אֶל מְקוֹמָם. הַמְּנוֹרוֹת — אֵלֶּה כָבוּ וְאֵלֶּה כָהוּ

תַּטִּיפֵם בְּשַׁעַר בְּאָזְנֵי יוֹשְׁבֵי־קִרְיָה; הֲלֹא חַג הַיּוֹם לַה׳, הָבָה נִשְׁתֶּה! וַיְמַסֵּךְ יַיִן לַקְּרוּאִים וַיֹּאמֶר: הָרִיקוּ גְבִיעֵיכֶם, כֵּן יָרִיק ה׳ אֶת בִּרְכָתוֹ עַל שׁוֹכְנֵי הֶעָרִים וְהַכְּפָרִים יַחְדָּו! וְהִנֵּה הַכּוֹסוֹת תְּסֻבֶּינָה גַּם שֵׁנִית גַּם שְׁלִישִׁית עַל הַקְּרוּאִים, וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ; וַעֲזְרִיקָם שָׁתָה לְהָסִיר עֹצֶב מִלִּבּוֹ, אֲשֶׁר נִמְחַץ מִדִּבְרֵי הַיּוֹם הַהוּא, כִּי עָנְתָה גַאֲוָתוֹ בְּפָנָיו מְאֹד. וִידִידְיָה אָמַר לַעֲזְרִיקָם: שָׁמַעְתִּי עַל בֶּן־מֶשֶׁק בֵּיתְךָ לֵאמֹר: קָפַץ עָכָן אֶת יָדוֹ מִתֵּת מֵהוֹן־אֲדוֹנוֹ לַדַּלִּים. וַיֹּאמֶר עֲזְרִיקָם: הֲלֹא עַל זֹאת גָּעַרְתִּי בוֹ הַיּוֹם, וְהִנְנִי שׁוֹלֵחַ אַחַד מְשָׁרְתֵי בֵיתְךָ לְצַוֵּהוּ לִפְתּוֹחַ אֶת יָדוֹ הַיּוֹם לַעֲנִיֵּי־עָם. וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה: טוֹב, בְּנִי! לֵךְ בְּדֶרֶךְ צְדָקָה כְּיוֹרָם אָבִיךָ. וַיַּעַשׂ כֵּן עֲזְרִיקָם עַל אַפּוֹ וְעַל חֲמָתוֹ. וּבְנֵי־הַנְּבִיאִים נָתְנוּ לְאַמְנוֹן אֶת בְּרִיתָם שָׁלוֹם, וּבָעֶרֶב בֵּרְכוּ אֶת יְדִידְיָה וּבֵיתוֹ וַיֵּלְכוּ לָהֶם. וַיַּחְפּוֹץ גַּם אַמְנוֹן לָלֶכֶת, וַיַּעַצְרֵהוּ יְדִידְיָה. וַעֲזְרִיקָם קָרָא לְתֵימָן וּלְתָמָר לָלֶכֶת אִתּוֹ אֶל בֵּיתוֹ וּלְהִתְעַלֵּס עִמּוֹ בַּלָּיְלָה, וַתְּמָאֵן תָּמָר לָלֶכֶת, וַיִּפְצַר בְּתֵימָן וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ, וַיֵּלֶךְ גַּם זִמְרִי אִתָּם. וְטֶרֶם הָלַךְ תֵּימָן אָמַר אֶל אָבִיו: יֵשֶׁב־נָא אַמְנוֹן אִתָּנוּ. וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה לְאַמְנוֹן: הִנֵּה יָעַדְתִּי לְךָ אֶת עֲלִיַּת־הַקִּיר אֲשֶׁר בַּגַּן הַזֶּה לָשֶׁבֶת בָּהּ, וְכָל מַחְסוֹרְךָ עָלָי, רַק חֲזַק וֶהְיֵה לְאִישׁ. וַיִּקָּחֵהוּ וַיַּעֲלֵהוּ שָׁם לְעֵינֵי אֲבִישַׁי וְסִתְרִי וּלְעֵינֵי עֲזְרִיקָם וְתֵימָן וַיֹּאמַר: הִנֵּה לְךָ מִטָּה, כִּסֵּא, שֻׁלְחָן וּמְנוֹרָה, גַּם נֵבֶל וְכִנּוֹר לִפְרוֹט עֲלֵיהֶם, כִּי שָׁמַעְתִּי כִּי יוֹדֵעַ נַגֵּן אָתָּה. וַיֹּאמַר אַמְנוֹן: קָטֹנְתִּי, אֲדֹנִי, מִכֹּל הַחֶסֶד הַזֶּה. וְאַחֲרֵי־כֵן הָלְכוּ אִישׁ אִישׁ לִמְקוֹמוֹ, וְאַמְנוֹן יָשַׁב בַּעֲלִיַּת־הַקִּיר תָּפוּשׂ בְּרֹב שַׂרְעַפָּיו בְּקִרְבּוֹ.

וְקוֹל הָמוֹן חוֹגֵג נִשְׁמַע בְּכָל הַקִּרְיָה הָעַלִּיזָה: אֵלֶּה יָרֹנּוּ בִמְרוֹם צִיּוֹן, וְאֵלֶּה יִצְהֲלוּ בִרְחוֹבוֹתֶיהָ; בַּחוּרִים וּבְתוּלוֹת יָצְאוּ בִּמְחוֹל־מְשַׂחֲקִים, וּבָאֵי־בַיָּמִים רוֹאִים. וַיָּגִילוּ בַה׳ וּבְמַלְכָּם, כִּי פָּרַח שָׁלוֹם בְּיָמָיו. מְנוֹרוֹת־שֶׁמֶן כְּכֹכְבֵי־הַשָּׁמַיִם לָרֹב הֵאִירוּ עַל מְכוֹן הַר צִיּוֹן וְעַל כָּל מִקְרָאֶיהָ, וּמִגְדַּל־דָּוִד, עֹפֶל וָבַחַן *) נִדְמוּ כִמְעֻלְּפֵי סַפִּירִים לְמַרְאֵה־עָיִן; גַּם הַיָּרֵחַ הִגִּיהַּ אוֹרוֹ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ עַל עִיר אֱלֹהִים צִיּוֹן. וְאַמְנוֹן נִשְׁקַף בְּעַד חַלּוֹן חֶדְרוֹ עַל כָּל שְׂכִיּוֹת־הַחֶמְדָּה הַנִּשְׁקָפוֹת לוֹ מִמְּרוֹם־צִיּוֹן; וְהִנֵּה תָמָר עוֹבֶרֶת בַּגָּן עִם מַעֲכָה אֲמָתָהּ, וְכִרְאוֹתָהּ אֶת אַמְנוֹן שָׁלְחָה אֶת מַעֲכָה בְּעָרְמָה לְהָבִיא לָהּ סֵפֶל עֲסִיס־רִמּוֹנִים; וְהִיא נִגְּשָׁה אֶל אַמְנוֹן וַתֹּאמַר: נִכְבָּדוֹת מְדֻבָּר

*) שְׁמוֹת מִגְדָּלִים.

פֶּרֶק שְׁמִינִי.

וְחֵפֶר וּבוּקִיָּה רָשׁוּ וַיִּדַּלּוּ מְאֹד, כִּי מְאֵרַת ה׳ הָיְתָה בְּכָל מִשְׁלַח־יְדֵיהֶם מִן הַיּוֹם אֲשֶׁר עָשׂוּ הַמְּזִמָּה לְבֵית־יוֹרָם, וַיִּגַּל יְבוּל בֵּיתָם וַתְּקֻלַּל חֶלְקָתָם בָּאָרֶץ. וַיְחַלּוּ פְּנֵי מַתָּן הַשּׁוֹפֵט לִתְמוֹךְ בְּיָדָם כִּי מָטָה, עֵקֶב אֲשֶׁר הָיוּ דְרוּשִׁים לְחֶפְצוֹ לְהִתְנַכֵּל בַּחֲגִית אֵשֶׁת־עֶבְרָתוֹ, לְהָבִיא אוֹצְרוֹת יוֹרָם אֶל בֵּיתוֹ וְלַעֲנוֹת בְּנַעֲמָה שָׁקֶר. וַיֹּאמֶר לָהֶם מַתָּן: הֵן מִכָּל אוֹצְרוֹת יוֹרָם לֹא נִשְׁאַר לִי מְאוּמָה, רַק עַצֶּבֶת בִּלְבָבִי, וּמָה אֵפוֹא אֶתֵּן לָכֶם בְּעַד חַטַּאתְכֶם? וְאָנֹכִי גַּם אֲנִי נִחַמְתִּי כִּי עֲשִׂיתִיהָ, וּבְכָל זֹאת אָנֹכִי אֲבַקֵּשׁ לָכֶם מִשְׁעַן־לֶחֶם מִמָּקוֹם אַחֵר; חַכּוּ לִי מְעָט.

וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹא מַתָּן אֶל עֲזְרִיקָם, וַיֹּאמֶר לוֹ: הִנְּךָ יוֹשֵׁב שֹׁקֵט וְשַׁאֲנָן בְּבֵיתֶךָ, וְלֹא תֵדַע כִּי רָעָה נֶגֶד פָּנֶיךָ; כִּי הִנֵּה בָאוּ אֵלַי חֵפֶר וּבוּקִיָּה וַיֹּאמְרוּ אֵלַי לֵאמֹר: „אֲבָל אֲשֵׁמִים אֲנַחְנוּ עַל נַעֲמָה אֲשֶׁר עָנִינוּ בָהּ שֶׁקֶר, וְהִנְנוּ לְהַגִּיד זֹאת לַזְּקֵנִים וּמָחוּ פִּשְׁעָהּ אֲשֶׁר טָפַלְנוּ עָלֶיהָ בְּשָׁקֶר”; וְאַתָּה הֲלֹא שָׁמַעְתָּ מִפִּי עָכָן, כִּי הָרְתָה נַעֲמָה בְּבָרְחָהּ מִבֵּית־אָבִיהָ, וּמִי יוֹדֵעַ, אוּלַי יָלְדָה בֵּן לְאָבִיךָ, וְשָׁב וְלָקַח מִמְּךָ אֶת תָּמָר בַּת־יְדִידְיָה, כִּי לְבֵן נַעֲמָה הִיא יְעוּדָה מִילְּדוּתָהּ, וְקָרַע מִמְּךָ גַּם מַחֲצִית נַחֲלָתֶךָ; וְעַתָּה קַדְּמָה פְנֵיהֶם לְמַעַן תֵּשֵׁב לְבַדְּךָ עַל נַחֲלוֹת יוֹרָם אָבִיךָ בְּאֵין מַחֲרִיד. רְאֵה־נָא כִּי אוֹהַבְךָ אָנִי! עַל כֵּן הֵשַׁבְתִּי אֶת חֵפֶר וּבוּקִיָּה מֵהַגִּיד דִּבְרֵיהֶם בַּשַּׁעַר לִפְנֵי הַזְּקֵנִים; אַךְ יָרֵאתִי כֶּן יֶחֱזַק עֲלֵיהֶם מַחְסוֹרָם, וְהָאֲנָשִׁים מָרֵי־נֶפֶשׁ, וְאָמְרוּ: „אֲנַחְנוּ כַּאֲשֶׁר אָבַדְנוּ אָבָדְנוּ”, וּבִצְּעוּ אִמְרָתָם וְנָשְׂאוּ הֵם עֲוֹנָם, וּמַחֲצִית נַחֲלָתְךָ תִּהְיֶה לְיוֹרֵשׁ אַחֵר, אֲשֶׁר יֵצֵא מִמַּחְבּוֹאוֹ. וַיֹּאמֶר עֲזְרִיקָם לְמַתָּן: רַבּוֹת עָשִׂיתָ עִמָּדִי, וְאֶת חַסְדְּךָ לֹא אֶשְׁכַּח לָנֶצַח, וּלְחֵפֶר וּלְבוּקִיָּה אֲמַלֵּא דֵי־מַחְסוֹרָם אֲשֶׁר יֶחְסַר לָהֶם.

וַיַּעַשׂ כֵּן עֲזְרִיקָם לְחֵפֶר וּלְבוּקִיָּה. וְעָכָן רָאָה כִּי יְרָוְיוּן זָרִים מִדֶּשֶׁן בֵּית־בְּנוֹ, וְהוּא וְחֶלְאָה אִשְׁתּוֹ וְיֶתֶר בָּנָיו נִמְכָּרִים לִצְמִיתוּת לְעַצְמָם וּבְשָׂרָם, וַיַּחֲרוֹק שֵׁן וַיִּמַּס לִבּוֹ בְּקִרְבּוֹ. וַיֵּבְךְּ בְּאָזְנֵי חֶלְאָה אִשְׁתּוֹ וַיֹּאמַר: אָרוּר מַתָּן הַבְּלִיַּעַל, אֲשֶׁר הִדִּיחַנִי בְּפַחֲזוּתוֹ לְרוֹמֵם קֶרֶן נָבָל בְּנֵנוּ וּלְהַרְכִּיבֵהוּ אַלּוּף לְרֹאשֵׁנוּ! נִלְאֵיתִי לָשֵׂאת בְּעָרִי בְּשָׁנַי, וְאָנֹכִי לֹא לְאֹרֶךְ־יָמִים אֶתְאַפָּק, כִּי־אִם הַיּוֹם אוֹ מָחָר אַגִּיד לוֹ הָאֱמֶת, וְיַעֲבוֹר עָלַי מָה! וַתֹּאמֶר לוֹ חֶלְאָה:

בְּכָל הֵיכְלֵי יְרוּשָׁלָיִם; חָדַל שְׁאוֹן־עַלִּיזִים וַיִּדּוֹם הֲמוֹן־קִרְיָה. רַק מִפֹּה וּמִפֹּה נִשְׁמְעוּ עוֹד זְמִירוֹת הֲלוּמֵי יַיִן וְקוֹל עֲנוֹת הַצּוֹפִים וְשׁוֹמְרֵי־הָעִיר הַקּוֹרְאִים אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ: בָּרוּךְ ה׳ מִצִּיּוֹן, שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלָיִם, הַלְלוּיָהּ! וְאַמְנוֹן עָלָה עַל עֶרֶשׂ־יְצוּעוֹ לָתֵת לְעַפְעַפָּיו תְּנוּמָה, וּשְׁנָתוֹ נָדְדָה מֵעֵינָיו; כִּי רוּחוֹ הָיָה מָלֵא מֵהֲדַר צִיּוֹן וּמִדִּבְרֵי תָמָר, וְלִבּוֹ הָגָה אֵימָה לֵאמֹר: הֵן רְחוֹקָה מִמֶּנִּי תָמָר כִּרְחוֹק שָׁמַיִם מֵאָרֶץ; אוּלַי יִתְבּוֹנֵן אָבִיהָ בְּאַהֲבָתִי אוֹתָהּ, וְיַחְשְׁבֵנִי לְמִכְשׁוֹל בְּבֵיתוֹ, וִיגָרְשֵׁנִי בְּקָלוֹן וּבְחֶרְפָּה. וּלְזֵכֶר עֲזְרִיקָם אָחַז בְּשָׂרוֹ פַּלָּצוּת. הָהּ! תָּמָר תַּמָּה וַאֲיֻמָּה, אָמַר לְנַפְשׁוֹ, הָרִים סָבִיב לָךְ וּמִשְּׂאֵתָם אֶפְחָד. וַיִּשְׂבַּע נְדוּדִים כָּל הַלָּיְלָה. עֵינֵי הַחֲרֵדִים לִדְבַר ה׳ קִדְּמוּ אַשְׁמוּרוֹת לַעֲלוֹת אֶל בֵּית ה׳, וּשְׁמוּרוֹת־עֵינָיו לֹא סֻגְּרוּ עֲדֶנָּה. וּשְׁנַת תָּמָר נָדְדָה גַּם הִיא, וַתֵּצֵא מֵחֶדְרָהּ עִם מֵעֲכָה לְרֹאשׁ־אַשְׁמוּרוֹת, וַתִּתְהַלֵּךְ עִמָּהּ בַּגָּן; וַתַּבֵּט אֶל עֲלִיַּת־הַקִּיר, אֲשֶׁר שָׁכַן בָּהּ אַמְנוֹן, וְהִנֵּה אוֹר בָּהּ, וְאַמְנוֹן פּוֹרֵט עַל־פִּי נֶבֶל, וּשְׂפָתָיו תַּעֲנֶינָה בְּקוֹל נָעִים, לֵאמֹר:

אַךְ שַׁלְוָה, אַךְ שֶׁקֶט בְּאֹהֶל־רוֹעֶה —
לָמָּה תִּשְׁתָּהוּ? הוֹי רוֹעֵה־רוּחַ!
הוֹי הוֹלֵךְ בִּגְדֹלוֹת, הוֹלֵךְ תּוֹעֶה,
הָהּ, נָבוֹךְ! עָלֶיךָ נַפְשְׁךָ תָשׁוּחַ.

מֵאֻמְלָל, עֲדִינָה, הָסֵבִּי עֵינָיִךְ!
לִבּוֹ אֵשׁ יוֹקֶדֶת, דִּמְעוֹתָיו רְבִיבִים;
לִבְחוֹר מֵעַם הָאִירִי פָּנָיִךְ,
אַמְנוֹן בּוּז־מִשְׁפָּחוֹת, וְאַתְּ בַּת־נְדִיבִים.

אַךְ שַׁלְוָה, אַךְ שֶׁקֶט, בְּאָהֳלֵי רוֹעִים;
לָמָּה נִטַּשְׁתִּים, לָמָּה תִּרְדֹּף רוּחַ? —
נְטוֹשׁ קִרְיַת־צִיּוֹן, עִיר אַלּוּפִים וְשׁוֹעִים,
בֵּית־לֶחֶם שׁוּבָה! שָׁם לְךָ יָנוּחַ.

פּוֹרָה אֲרוּחָתוֹ מִבֵּית־יְדִידְיָה אֶל עֲלִיַּת־הַקִּיר אֲשֶׁר יָשַׁב בָּהּ, וְעַזְרִיקָם גַּם הוּא הָיָה קָרוּא בְּרָאשֵׁי חֳדָשִׁים, בְּשַׁבָּתוֹת וּבְמוֹעֲדִים לֶאֱכֹל עִם יְדִידְיָה.

מִקֵּץ שְׁלֹשֶׁת יְרָחִים לְשֶׁבֶת אַמְנוֹן בְּבֵית־יְדִידְיָה, בְּיוֹם הַחֹדֶשׁ, וִידִידְיָה וּבְנֵי־בֵיתוֹ יוֹשְׁבִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנָם, וְאַמְנוֹן אֵחַר לָבוֹא בַּפַּעַם הַזֹּאת. וַיְהִי בְּבוֹאוֹ, וַיּוֹשִׁיבֵהוּ יְדִידְיָה לִימִין תֵּימָן, וְעַזְרִיקָם יוֹשֵׁב מִמּוּלוֹ, וְאַחֲרָיו זִמְרִי. וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה לְאַמְנוֹן: מַה נִּמְלְצוּ הַיּוֹם דִּבְרֵי בֶן־אָמוֹץ בְּהַטִּיפוֹ מִלָּתוֹ עַל יוֹשְׁבֵי־צִיּוֹן! וְאַתָּה, אַמְנוֹן, הֲלֹא פְתֻחָה אָזְנְךָ לִשְׁמוֹעַ וּלְהָבִין דָּבָר. וַיֹּאמֶר עַזְרִיקָם: וּמִי בְּכָל יוֹשְׁבֵי־צִיּוֹן לֹא יָבִין לְדִבְרֵי הַמּוֹכִיחִים בַּשְּׁעָרִים? לֹא כֵן, עָנָהוּ יְדִידְיָה, לֹא כָּל אֹזֶן מִלִּין תִּבְחָן, וְלֹא כָּל לֵב יָבִין דָּבָר לַאֲשֻׁרוֹ; הַאַף אֵין זֹאת, אַמְנוֹן? וַיַּעַן אַמְנוֹן וַיֹּאמַר: אָמְנָם, אֲדֹנִי, נִשְׂגְּבוּ דִּבְרֵי בֶן־אָמוֹץ בְּיֶתֶר שְׂאֵת עַל אִמְרוֹת אֱלוֹהַּ, אֲשֶׁר יַטִּיפוּ יֶתֶר הַחוֹזִים; כִּי יֵחַם לְבָבוֹ בְּשַׁלְהֶבֶת־יָהּ, וּבְחֻמּוֹ נִדְעֲכָה נַפְשׁוֹ מִמְּקוֹמָהּ, תַּעֲזוֹב תֵּבֵל וּמְלוֹאָהּ, תִּשְׂחַק לַהֲמוֹנָהּ וְלִשְׁאוֹנָהּ, וְרוּחוֹ יַעֲלֶה אֵבֶר כַּנְּשָׁרִים, יַגְבִּיהַּ עוּף בְּגַאֲוָתוֹ שְׁחָקִים; עֵינָיו מְשׁוֹטְטוֹת אֶל קְצוֹת אֶרֶץ, וְעַפְעַפָּיו יִבְחֲנוּ בְּנֵי־עַמּוֹ, לַחְקוֹר עֲלִילוֹתֵיהֶם, וּלְהָבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם; וּבִרְאוֹתוֹ חַטַּאת־יְהוּדָה מִתְגּוֹלֶלֶת כְּפֶגֶר מוּבָס בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת, יָטוּשׁ מִמְּרוֹמֵי־עָל כְּנֶשֶׁר טָשׁ אֱלֵי טַרְפּוֹ, יִשָּׂא אִתּוֹ זַעַם אֱלֹהָיו, יִגְעַשׁ, יִרְעַשׁ, יַרְעִים בְּקוֹל גְּאוֹנוֹ, וּמִפִּיו הוּא חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ אוֹכֵלָה, לִשְׂרוֹף חַטַּאת־מֶרִי וּלְבָעֵר עֲוֹן־בֶּצַע. אַךְ רֶגַע הוּא בְּאַפּוֹ, וְכַעֲבוֹר סוּפָה, וְהִנֵּה רוּחַ צַח מָלֵא נֹעַם וָחֵן יַעֲבוֹר עָלָיו. אָז תִּטּוֹפְנָה שְׂפָתָיו נֹפֶת, אִמְרֵי־שַׁעֲשׁוּעִים וְתַנְחוּמוֹת, לְהַשְׂבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נַפְשׁוֹת שׁוֹמְעָיו. יֵשׁ אֲשֶׁר יַעֲרוֹךְ לְנֶגְדֵּנוּ אֶת ה׳ צְבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים בְּהוֹפִיעַ הוֹדוֹ הַנּוֹרָא בְּחֶבְיוֹן עֻזּוֹ, וּסְבִיבוֹתָיו שְׂרָפִים פּוֹרְשֵׂי כְנָפַיִם, הַנְּכוֹנִים לָעוּף לְכֹל אֲשֶׁר יְשַׁלְּחֵם הָנֶּאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ; יֵשׁ אֲשֶׁר יְבִיאֵנוּ בְּסוֹד אֱלוֹהַּ, לְהַשְׁמִיעֵנוּ מַה יָּעַץ וּמַה דִּבֵּר אֵל בְּקָדְשׁוֹ; וְיֵשׁ אֲשֶׁר תִּשָּׂאֵנוּ רוּחוֹ אֶל אַרְצוֹת לְאֻמִּים מִסָּבִיב, לִרְאוֹת שָׁם הַשֵּׁאת וְהַשֶּׁבֶר, שַׁלְוַת לְאֻמִּים וּמְחִתָּתָם. יְשַׁעְיָהוּ יֶחֱזֶה לָנוּ הַמַּשָּׂא, וְכָל הֶחָזוֹן נִצָּב גָּלוּי לְעֵינֵינוּ, כְּמוֹ תִרְאֶינָה עֵינֵינוּ דְּמוּת עַם רַב מִשׁוֹטְטִים לְשֵׁבֶט אוֹ לְחֶסֶד, וּכְמוֹ תִשְׁמַעְנָה אָזְנֵינוּ שְׁאוֹן־מַמְלָכוֹת, צוֹהֲלִים אוֹ מְיַלְלִים. כֵּן הוּא אַבִּיר־הַנְּבִיאִים, וְכֵן לְשׁוֹן־לִמּוּדִים, אֲשֶׁר נָתַן לוֹ ה׳! זֶה לִבּוֹת־הַשּׁוֹמְעִים נִיב־שְׂפָתָיו יִמְשׁוֹךְ

חָלִילָה לְּךָ, עָכָן, כִּי פֶּן תַּעֲבוֹר עַל פִּיךָ דָּבָר מָר, וַאֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ אָבַדְנוּ, וּמָה אֵפוֹא יַמְרִיצְךָ כִּי תַחְפּוֹץ לְהוֹדִיעַ כְּבוֹדֶךָ, כִּי אָב הָיִיתָ לְאַלּוּף בִּיהוּדָה? יַעֲלוֹז לִבְּךָ בְּמִסְתָּרִים. וַיֹּאמֶר לָהּ עָכָן: הָאַלּוּף הַזֶּה עוֹד יְאַלְּפֵנוּ דַּעַת בִּתְנוּפַת יָדוֹ וְיָדַעְנוּ אֵיךְ נִגְזָרְנוּ! וְאוּלָם דְּעִי לָךְ, כִּי לוּלֵא דָאַגְתִּי לְיֶתֶר צֶאֱצָאֵינוּ, כִּי עַתָּה לֹא שַׂמְתִּי לְפִי מַחְסוֹם.

וַיִּתְאוֹנֵן עָכָן רַע בְּאָזְנֵי מַתָּן עַל־אֹדוֹת בְּנוֹ, אֲשֶׁר יַשְׁפִּיעֵהוּ בְּחֶרְפָּה; וַיֹּאמֶר לוֹ מַתָּן: הֵן כְּבוֹד בִּנְךָ זוֹרֵחַ בַּחֹשֶׁךְ, וְאִם תּוֹפִיעַ אוֹר עַל מַחֲשַׁבָּיו, וְנִגְלְתָה גַם חֶרְפָּתוֹ גַּם רָעָתְךָ יַחַד, וְנִגְזַרְתָּ אַתָּה וְאִשְׁתֶּךָ. וְאִם יִדְוֶה לִבְּךָ עַל הַקָּלוֹן אֲשֶׁר תִּשְׂבַּע מִכָּבוֹד, הֲלֹא יִרְוַח לְךָ אִם תֵּדַע מַכְאוֹבִי, כִּי רַע וָמַר לִי מִמְּךָ; כִּי כִמְעַט רֶגַע נָקַמְתִּי חֶרְפָּתִי מֵחַגִּית, וּלְאֹרֶךְ־יָמִים אָנוּשׁ כְּאֵבִי בְּשׁוּמִי אֶל לִבִּי, כִּי אֲנִי הֱסִיתִיךָ לְהַאֲבִיד שָׂרִיד מִבֵּית־יוֹרָם, גֶּבֶר תָּמִים עִמִּי, וּלְהַבְרִיחַ אֶת נַעֲמָה, אֲשֶׁר לֹא גְמָלַתְנִי רָעָה מֵעוֹדָהּ. הָהּ! אֵלֶּה מוֹקֵד בַּעֲצָמַי, מִמֶּנָּה אֵלֵךְ קוֹדֵר כָּל הַיּוֹם, אַף לֵילוֹת יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי. — אֲהָהּ! — עָנָה עָכָן גַּם הוּא בְּסָפְקוֹ כַּף עַל יָרֵךְ, מַה־זֹּאת עָשִׂיתִי? הֲלֹא טוֹב הָיָה לִי וּלְאִשְׁתִּי לְהִתְעַנּוֹת תַּחַת יַד חַגִּית, מֵהִתְעַנּוֹת תַּחַת יַד בְּנֵנוּ הָאַכְזָרִי, הַצִּפְעוֹנִי, אֲשֶׁר גִּדַּלְתִּי בְּבֵית יוֹרָם אֲדוֹנִי. וּלְזֵכֶר נַעֲמָה אִשְׁתּוֹ הָאֲהוּבָה תָּשׁוּחַ עָלַי נַפְשִׁי, כִּי מִי יוֹדֵעַ אַחֲרִיתָהּ? וַיַּעֲנֵהוּ מַתָּן בְּשֶׁבֶר־רוּחַ: לָכֵן, עָכָן, נִתֵּן בֶּעָפָר פִּינוּ, נֶחֱשֶׁה וְנִדּוֹם. וְלֹא שֶׁקֶר דִּבֶּר מַתָּן, כִּי הָיָה כְּצֵל נֶהְלָךְ, וְאִישׁ לֹא יָדַע מָרַת־נַפְשׁוֹ. וּמָה הוֹעִילוּ לוֹ אוֹצְרוֹת־יוֹרָם הַצְּפוּנִים אִתּוֹ בְּמָקוֹם לֹא שְׁזָפַתּוּ עַיִן, כִּי יָרֵא לְהַרְאוֹתָם.

וְאַמְנוֹן הִתְהַלֵּךְ בֵּין בְּנֵי־הַנְּבִיאִים, וְכָל בְּנֵי בֵית־יְדִידְיָה אֲהֵבוּהוּ מְאֹד, לְבַד זִמְרִי אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ אַהֲבָה וְשָׁלוֹם. וּבְקִרְבּוֹ שָׂם אָרְבּוֹ; כִּי הָיָה דְבַר עֲזְרִיקָם אֵלָיו לֵאמֹר: רוֹאֶה אָנֹכִי אֶת אַמְנוֹן הָרוֹעֶה כְּקוֹץ־מַכְאִיב לִי בְּבֵית־יְדִידְיָה, לְהָסֵב לֵב תָּמָר מֵאַחֲרַי; לָכֵן עוּץ עֵצָה מַה לַּעֲשׂוֹת. וּמִן הָעֵת הַהִיא פָּקַח זִמְרִי עֵינָיו עַל דַּרְכֵי אַמְנוֹן וְתָמָר, וְכֹל אֲשֶׁר רָאָה וַאֲשֶׁר שָׁמַע, אוֹתָהּ הִגִּיד לַעֲזְרִיקָם, כִּי קִוָּה שָׂכָר לִפְעֻלָּתוֹ. וְאַמְנוֹן הוֹלֵךְ וּמַשְׂכִּיל בִּדְרָכָיו, וַיְכַבְּדוּהוּ יְדִידְיָה וְתִרְצָה וַיֵּטּוּ אֵלָיו חֶסֶד; וַיֶּאֱהָבֵהוּ תֵּימָן כְּאָחִיו, וְחֶמֶר הִשְׁקָהוּ בוֹ. וַיִּתֵּן לוֹ יְדִידְיָה נַעַר לְשָׁרֵת לְפָנָיו וּשְׁמוֹ פּוּרָה, וְלֹא אָבָה אַמְנוֹן לִהְיוֹת מֵאוֹכְלֵי שֻׁלְחַן יְדִידְיָה יוֹם יוֹם, כִּי אִם מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ, וְגַם בְּכָל מוֹעֲדֵי ה׳; וּבְיֶתֶר הַיָּמִים הֵבִיא לוֹ

שׁוֹמְרֵי מִשְׁמֶרֶת ה׳, וְאַנְשֵׁי מְלָאכָה עוֹשֵׂי מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת, הַשּׁוֹפְטִים הַשּׁוֹמְרִים מִשְׁפָּט וָצֶדֶק עַל כַּנָּם, וְהַשּׁוֹטְרִים הָרוֹדִים בָּעָם, — כֻּלָּם שְׁאוּלִים שְׁאוּלִים הֵם לְמִשְׁמַרְתָּם וְלַעֲבוֹדָתָם כָּל יְמֵי־הַשָּׁלוֹם; אַךְ לֹא כֵן בִּימֵי מְבוּכָה, כְּבוֹא כַנָּהָר צַר עַל אֶרֶץ־מוֹלַדְתָּם; אָז יַעַזְבוּ הָאִכָּרִים חֶלְקַת שַׁדְמוֹתָם, הֶחָרָשִׁים — אֶת מְלַאכְתָּם, יָקוּמוּ הַשּׁוֹפְטִים מִכִּסְאוֹת־מִשְׁפָּטָם וְיֵצְאוּ הַכֹּהֲנִים מִבֵּין הָאוּלָם וְלַמִּזְבֵּחַ, — וּכְאִישׁ אֶחָד חֲבֵרִים נִלְוִים הֵם אֶל אַנְשֵׁי־הַצָּבָא לָצֵאת לְעֶזְרַת אַרְצָם וּלְיֵשַׁע מְשִׁיחָם. גַּם אָנֹכִי לְשֵׁמַע מַשָּׂא גֵיא־חִזָּיוֹן מִפִּי בֶן־אָמוֹץ, קוֹל מְבַשֵּׂר צָבָא רָב, כְּמוֹ שָׁמְעָה אָזְנִי קוֹל שׁוֹפָר, נַפְשִׁי תְּרוּעַת מִלְחָמָה, לְקוֹל דִּבְרֵי אִישׁ־הָאֱלֹהִים הִתְעוֹרְרָה נַפְשִׁי וְרוּחִי לָבְשָׁה עֹז. הֶאָח: אָמַרְתִּי, מָצָאתִי יָדִי, הֵן זְרוֹעִי מוּשְׁלָה לִי לִמְשׁוֹךְ קֶשֶׁת־גִּבּוֹרִים, סוּסִי תַּחְתַּי יְגַמֵּא אֶרֶץ, אֶלְוֶה אֶל רֹכְבֵי־הַצָּבָא וְאֶעֱשֶׂה נִפְלָאוֹת בְּחַרְבִּי וּבְקַשְׁתִּי. מַה נֶּהְדְּרוּ צִבְאוֹת רוֹכְבֵינוּ וּמַה נָּאווּ פַּעֲמֵי־סוּסֵיהֶם בְּעֵמֶק־הַמֶּלֶךְ, בְּהַרְעִישׁ אוֹתָם רוֹכְבֵיהֶם כָּאַרְבֶּה. מִי יִתְּנֵנִי כְּאַחַד הַגִּבּוֹרִים הָאֵלֶּה, וְאֶשְׁפּוֹךְ דָּמִי כַּמַּיִם הַמֻּגָּרִים עַל אֶרֶץ־מוֹלַדְתִּי, מְקוֹר חַיָּתִי; וְאַף כִּי עֶלֶם כָּמוֹנִי, אֲשֶׁר דַּל חֶלְקִי בַּחַיִּים, וְכָל תִּקְוָה אָבְדָה מִמֶּנִּי.

— וּמַדּוּעַ, אַמְנוֹן, תֹּאמַר לְתִקְוָתְךָ נוֹאָשׁ? שְׁאֵלַתְהוּ תָמָר, אֲשֶׁר בְּכָל עֹז נַפְשָׁהּ מָנְעָה עֵינֶיהָ מִן דִּמְעָה. מַדּוּעַ אַמְנוֹן לֹא תְקַוֶּה? הֲלֹא טוֹבָה תִקְוָה מֵחַיִּים. — מִיָּדְךָ, אַמְנוֹן, הָיְתָה זֹאת לָךְ, עָנָהוּ תֵימָן, כִּי מַדּוּעַ תִּנְעַר כַּפֶּיךָ מִקַּחַת מֵאָבִינוּ מַתָּן רַב כֹּפֶר לְנֶפֶשׁ תָּמָר? וְאוּלָם דַּע לְךָ, אַמְנוֹן, כִּי אֶת נַפְשָׁהּ רָכַשְׁתָּ, אַף שָׁבִיתָ שֶׁבִי בְּלִבָּהּ: חֵן, כָּבוֹד, וְאוּלַי — גַּם אַהֲבָה. מִדֵּי דַבְּרוֹ זֹאת שָׂחַק לְתָמָר, וְהִיא אָמְרָה לוֹ: גֵּשׁ הָלְאָה, בּוֹחֵן־לֵב! וַתֵּלֶךְ מֵהֶם תָּמָר וַתָּבֹא בְחֶדְרָהּ. וְתֵימָן אָמַר לְאַמְנוֹן: חֵי נַפְשִׁי, כִּי אֲהֵבָתְךָ תָמָר וּכְזֹאת לָהּ תַּחְשְׁבֶךָ, וְגַם אָנֹכִי אָחִי אֶקְרָאֲךָ כָּל יְמֵי־חֶלְדִּי; וְאֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה רוּחֲךָ לָלֶכֶת, אֵלְכָה גַּם אָנִי. יָדַעְתִּי כִּי יַשְׁלִים אָבִי חֶפְצְךָ לָתֶת לְךָ יָד וָשֵׁם בֵּין הָרוֹכְבִים גִּבּוֹרֵי־הַחַיִל, וְאִתְּךָ גַּם אָנִי לִרְאוֹת עֻזְּךָ וּכְבוֹדֶךָ; יָדַעְתִּי כִּי תוֹרְךָ נוֹרָאוֹת יְמִינֶךָ וְהָיִיתָ שַׂר וְגָדוֹל בִּיהוּדָה. דַּע לְךָ, אָחִי, כִּי גַם מִמֶּנִּי אָבְדָה כָל תִּקְוָה, וְאַל תִּרְאֵנִי שֶׁאֲנִי בֶּן־נְדִיבִים, כִּי בְּכָל הוֹן אָבִי אֵין דֵּי הָשֵׁב שַׁלְוַת נַפְשִׁי, אֲשֶׁר נִגְזְלָה מִמֶּנִּי. בְּרֹאשׁ הַכַּרְמֶל הִיא נֶחְבָּאָה, שָׁם רָאוּ עֵינַי נֵזֶר כָּל פְּאֵר, חֶמְדַּת־הַחַיִּים, וְשָׁם הִתְעוֹפֵף חֶזְיוֹן־חֲמוּדַי וַיַּשְׁאֵר בְּלִבִּי כִּלְיוֹן־נֶפֶשׁ וּנְדוּדִים; אַךְ כָּמוּס יִהְיֶה הַדָּבָר עִמָּדִי, לֹא אֶשָּׂאֶנּוּ עַל שְׂפָתָי. רַק זֹאת דַּע

אַחֲרָיו בְּחֶזְקַת־הַיָּד; רוּחָם וְנַפְשָׁם אֵלָיו יֶאֱסוֹף וְיַטֵּם לְכֹל אֲשֶׁר יַחְפּוֹץ בְּרֹב לִקְחוֹ.

וְאָזְנֵי הַיּוֹשְׁבִים סָבִיב לַשֻּׁלְחָן הָיוּ קַשּׁוּבוֹת לִנְעִימוֹת אִמְרֵי־אַמְנוֹן עַד תֻּמָּם. וַיַּעַן יְדִידְיָה וַיֹּאמַר: לְשׁוֹנְךָ, אַמְנוֹן, עֵט סוֹפֵר מָהִיר! כֵּן תּוֹסִיף קְנוֹת חָכְמָה וְיִשְׂמַח לִבִּי גַם אָנִי. וַיֹּאמֶר תֵּימָן: הֵן רִבְבוֹת אָזְנַיִם קַשּׁוּבוֹת לְדִבְרֵי רֹאשׁ־הַחוֹזִים, וְלֵב אֶחָד מֵאֶלֶף יְבִינֵם; וְאוּלָם דּוֹבֵר צַחוֹת דָּגוּל מֵרְבָבָה. וַעֲזְרִיקָם נַעֲוָה מִשְּׁמוֹעַ וְלֹא עָנָה דָּבָר.

וַיְהִי לְמוֹעֵד אַחֵר וִידִידְיָה אָמַר לְאַמְנוֹן בְּאָזְנֵי בְנֵי־בֵיתוֹ לֵאמֹר: הֵן הִצַּלְתָּ נֶפֶשׁ בְּתִּי מִשִּׁנֵּי פְרִיץ חַיּוֹת, כִּי יָדְךָ רַב לָךְ, וְלָמָּה תִקְצַר יָדִי מִגְּמָלְךָ טוֹב לְפִי חָסֵד? וְעַתָּה הוֹאֵל וְקַח מִיָּדִי מַשְׂאַת־כֶּסֶף כַּאֲשֶׁר תָּשִׁית עָלַי, וְהָיָה כֹּפֶר לְנֶפֶשׁ בִּתִּי. וְגַם עֲזְרִיקָם יִתֵּן לְךָ נַחֲלַת שָׂדֶה וָכֶרֶם, כִּי כָל הוֹן לֹא יִשְׁוֶה לוֹ בְּנֶפֶשׁ בִּתִּי אֲשֶׁר הִצַּלְתָּ. קְחֶה נָא וְעָשִׂיתָ גַּם אַתָּה לְבֵיתֶךָ. וַיַּעֲנֵהוּ אַמְנוֹן לֵאמֹר: אַחַת דִּבַּרְתִּי, לֹא אֶקַּח מְאוּמָה; וְאַתָּה אֲדֹנִי הֱיֵה נָא מָגֵן לִי כַּאֲשֶׁר הָיִיתָ עַד כֹּה, וּשְׂכָרִי הַרְבֵּה מְאֹד. וַיִּישְׁרוּ דִּבְרֵי אַמְנוֹן בְּעֵינֵי תָמָר מְאֹד, וִידִידְיָה שָׁמַר הַדְּבָרִים בְּלִבּוֹ וְלֹא דִבֶּר עוֹד מְאוּמָה. וְכֵן עָבַר הַסְּתָו, תָּמָר מִתְרַפֶּקֶת עַל דּוֹדָהּ, וְנֶפֶשׁ אַמְנוֹן גַּם הִיא עָרְגָה לְתָמָר בְּאַהֲבָה נִסְתָּרָה.

הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן, חֹדֶשׁ הָאָבִיב בָּא, וְאַמְנוֹן הִקְדִּים לָבוֹא אֶל בֵּית־יְדִידְיָה, וַיִּמְצָא שָׁם אֶת תֵּימָן וְאֶת תָּמָר לְבַדָּם, כִּי יְדִידְיָה לֹא שָׁב עֲדֶנָּה מִן הַשְּׁעָרִים. וְתִרְצָה הָיְתָה בְּבֵית־רְעוּתָהּ. וַתִּשְׁאַל תָּמָר אֶת אַמְנוֹן לְשָׁלוֹם, וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: שָׁלוֹם, גְּבִרְתִּי! וַתֹּאמֶר לוֹ: וְלָמָּה אֵפוֹא סָרוּ פָנֶיךָ, אַמְנוֹן? וַיֹּאמֶר תֵּימָן: כִּי נִבְהֲלָה נַפְשׁוֹ מִן הֶחָזוֹת הַקָּשָׁה, אֲשֶׁר יַגִּיד בֶּן־אָמוֹץ עַל צִיּוֹן, וְהָשׁ הוּא עֲתִידוֹת לוֹ: פַּעַם יָשִׁית לִבּוֹ לְבִקִיעֵי עִיר דָּוִד כִּי רָבּוּ, וּפַעַם לְצִבְאוֹת חֵילָהּ כִּי מְעָטוּ. וַיַּעֲנֵהוּ אַמְנוֹן: הֵן לָאֵלֶּה וְכָאֵלֶּה יַבִּיט מָגֵן עִיר דָּוִד, יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ, וְאָנֹכִי מָה? וְאוּלָם דַּע לְךָ, תֵּימָן, כִּי חֵיל צִיּוֹן לֹא מְעַט כַּאֲשֶׁר תְּדַמֶּה. וַיֹּאמֶר תֵּימָן: אָכֵן רַב הוּא, כִּי יֵרְדוּ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים לִצְבֹּא עַל הַר צִיּוֹן וְעַל גִּבְעָתָהּ. וַיֹּאמֶר לוֹ אַמְנוֹן: אִם יִרְאָה אֱלֹהִים, כִּי אֵין אִישׁ, אָז גַּם מִן הַשָּׁמַיִם יִלָּחֲמוּ לָנוּ; אַךְ עוֹד לֹא אָזְלַת יָדֵינוּ; אַשּׁוּר כִּי יָבוֹא בִּגְבוּלֵינוּ, אָז כָּל אִישׁ כַּקָּטֹן כַּגָּדוֹל, כַּנְּקַלֶּה כַּנִּכְבָּד, דּוֹרְשִׁים לְחֵפֶץ אֶרֶץ־מוֹלַדְתָּם; הָאִכָּרִים עוֹבְדֵי הָאֲדָמָה, הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם

וּמְחִירָם לָנוּ לְמִחְיָה, וְלֶחֶם־עַצְלוּת לֹא נֹאכֵל, כִּי עַצְלוּת רֵאשִׁית כָּל עָוֺן, וְעָוֺן מוֹרִיד שְׁאוֹל. וַיֹּאמֶר עָכָן: אֵין זֹאת כִּי־אִם אַלְמָנָה אַתְּ, וְהַנַּעֲרָה הַזֹּאת הִיא בִתֵּךְ, אַךְ הִנֵּה יְפַת־תֹּאַר הִיא מְאֹד, וְלֹא לָהּ לָשֶׁבֶת בְּאֹהֶל דַּל, כִּי יִרְאֶנָּה אַחַד הַשּׁוֹעִים וְהוֹשִׁיבֶנָּה בְּהֵיכְלֵי־שֵׁן. וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה: הֲלֹא כֵן יֹאמַר מְשַׁל הַקַּדְמוֹנִי: בְּהֵיכְלֵי־שֵׁן, קִנְאָה מָצְאָה לָּהּ קֵן, וּמֵאֹהֶל דַּל, כָּל אָוֶן יֶחְדַּל. וַיָּשֶׂם עָכָן אֶת עֵינָיו בָּאִשָּׁה, וַיִּתַּר לִבּוֹ מִמְּקוֹמוֹ, כִּי הִכִּיר אֶת נַעֲמָה גְּבִרְתּוֹ אֵשֶׁת יוֹרָם הָאֲהוּבָה; וַיִּתְנַכֵּר אֵלֶיהָ, וַיֵּצֵא מִן הָאֹהֶל נָבוֹךְ וְשׁוֹמֵם, וַיָּבֹא אֶל בֵּיתוֹ וַיַּגֵּד לְחֶלְאָה אִשְׁתּוֹ אֶת מְבוּכָתוֹ וַיֹּאמַר: מֵעַי הָמוּ לְנַעֲמָה הַמְעֻנָּגָה וְהַמְפֻנָּקָה, וְרַחֲמַי נִכְמְרוּ לְבַת־יוֹרָם אֲדוֹנֵינוּ, הַפּוֹרַחַת בְּעָנְיָהּ כְּשׁוֹשַׁנָּה בַּיְשִׁימוֹן; אוֹיָה נָּא לָנוּ, כִּי הִרְבִּינוּ לְהָרַע אֶת בֵּית יוֹרָם מִבְּלִי עֲשׂוֹת טוֹבָה לְנַפְשׁוֹתֵינוּ; וְחֶלְאָה גַּם הִיא נִבְהֲלָה כְּשָׁמְעָהּ זֹאת וַתֹּאמַר: הִשָּׁמֶר־לְךָ פֶּן יַעֲבוֹר שֶׁמֶץ דָּבָר עַל שְׂפָתֶיךָ וְעוֹלַלְתָּ בֶּעָפָר קֶרֶן־בָּנֵינוּ, וְגַם אַחֲרִיתֵנוּ נִכְרָתָה; תֵּן בֶּעָפָר פִּיךָ וָדוֹם. וַיֹּאמֶר עָכָן: אָנֹכִי זֹאת אֶעֱשֶׂה לָהֶן: אֶקְנֶה מֵהֶן סָדִין אוֹ חֲגוֹרָה, וְאַרְבֶּה בִמְחִירָם מִתְּבוּאוֹת אֲסָמֵי עַזְרִיקָם, כִּי לָהֶן כָּל הוֹן יוֹרָם. וַתֹּאמֶר חֶלְאָה: עֲשֵׂה זֹאת בְּהַשְׂכֵּל וּבְדַעַת; אַךְ יָרֵאתִי פֶּן יִוָּדַע הַדָּבָר לְאִישׁ, וְנִגְזָרְנוּ.

וַיְהִי לִתְקוּפַת הַשָּׁנָה, לַמּוֹעֵד הַהוּא אֲשֶׁר הִצִּיל אַמְנוֹן אֶת תָּמָר מִן הָאַרְיֵה, וִידִידְיָה אָמַר לַעֲשׂוֹת זֶבַח־מִשְׁפָּחָה, וַיִּשְׁלַח לְהַגִּיד לְעַזְרִיקָם לָבוֹא בְּרֹאשׁ הַקְּרוּאִים בְּיוֹם הַמָּחֳרָת. וַיִּשְׁלַח עַזְרִיקָם לִקְרֹא אֵלָיו אֶת זִמְרִי, וּכְבוֹא אֵלָיו עָנָה וְאָמַר לוֹ: לֹא אֲכַחֵד מִמְּךָ, זִמְרִי, בַּאֲשֶׁר אוֹהֲבִי אַתָּה, כִּי עַל אַפִּי וְעַל חֲמָתִי הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר יְדִידְיָה עוֹשֶׂה, לְהַזְכִּיר עֹז יְמִין אַמְנוֹן וְחַסְדּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה לְתָמָר; כִּי יָדַעְתִּי כִּי יַעֲדֶה הָרוֹעֶה מָחָר גָּאוֹן וָגֹבַהּ לְהַפִּיל אוֹר פָּנַי לְעֵינֵי תָמָר. וַיֹּאמֶר זִמְרִי: אָמְנָם הָדוּר אַמְנוֹן מְאֹד בִּלְבוּשֵׁי הַגִּבּוֹרִים, בְּלָבְשׁוֹ שִׁרְיוֹן וּבְחָגְרוֹ חֶרֶב עַל יָרֵךְ, כְּגִבּוֹר הוֹדוֹ בַּמִּלְחָמָה תִּרְאֵהוּ תָמָר, וְגַם כָּל רוֹאָיו חֵן חֵן יַעֲנוּ לוֹ. — לֹא,—עָנָהוּ עַזְרִיקָם בְּאַף, לֹא אֵלֵךְ מָחָר אֶל הַמִּשְׁתֶּה וְאָמַרְתִּי כִּי חוֹלֶה אָנִי. וַיֹּאמֶר לוֹ זִמְרִי: הֵן אַמְנוֹן נִצָּב לְשָׂטָן וּלְקִיר־בַּרְזֶל בֵּינְךָ וּבֵין תָּמָר תַּאֲוַת־נַפְשֶׁךָ, וּמְנַעַת רַגְלֶיךָ לָגֶשֶׁת אֵלֶיהָ, הַתִזְכֶּה בָזֶה אֶת אָרְחֶךָ — בִּפְנוֹתְךָ אֶל שׂוֹנַאֲךָ עֹרֶף? זֹאת לֹא זֹאת; וְאוּלָם שְׁאַל נָא פְּרִיצֵי הַחַיּוֹת וְיוֹרוּךָ, אֶת הָאַרְיֵה וְאֶת הַכְּפִיר — וִיאַלֶּפוּךָ לֶאֱרוֹב לִמְשַׂנְאֶיךָ: הָאַרְיֵה יִדְכֶּה, יָשׁוֹחַ עֵת יִכְסוֹף לִטְרוֹף;

לָךְ, כִּי אַהֲבַת־שִׁלּוּמִים אֲהַבְתִּיךְ לִּי, שִׁלּוּמִים לְאַהֲבָה אֲשֶׁר נֶאֶצְלָה מִמֶּנִּי, עַל־כֵּן דָּבְקָה נַפְשִׁי בָךְ מְאֹד.

— הֶאָח! — עָנָהוּ אַמְנוֹן, רַב לִי, וְרַבּוֹת רְכַשְׁתִּי בְּבֵית־אָבִיךְ, וּמַה לִּי כָּל הוֹן? הֵן אַהֲבָה עֲנֻגָּה הִיא אַהֲבַת אִישׁ לְרֵעֵהוּ; אִישׁ אֲשֶׁר אֵין אוֹהֵב לוֹ יְבַלֶּה יְמֵי חֶלְדּוֹ בְּיָגוֹן וּמַכְאוֹבִים; לֹא כֵן הָאִישׁ אֲשֶׁר חֲנָנוֹ ה׳ בְּרֵעִים נֶאֱמָנִים, אֲשֶׁר דִּבְרֵיהֶם יְשַׁעְשְׁעוּהוּ וִינַחֲמוּהוּ לְעִתּוֹת בַּצָּרָה, וְדִמְעוֹתֵיהֶם צֳרִי מַרְפֵּא לִפְצָעָיו; עַל כֵּן יְקָרָה אַהֲבָה מִכָּל הוֹן. עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר, וִידִידְיָה בָּא וְאַחֲרָיו שָׁבָה תִרְצָה גַם הִיא, וַיִּשְׁלְחוּ לִקְרֹא גַם לְעַזְרִיקָם, וַיָּבֹא.

וַיְהִי לְעֵת הָאֹכֶל וַיְבַקֵּשׁ תֵּימָן מֵאֵת אָבִיו לְדַבֵּר עִם שָׂרֵי־הַצְּבָאוֹת, לָשׂוּם אֶת אַמְנוֹן בֵּין הָרוֹכְבִים, וַיֹּאמֶר לוֹ אָבִיו: הַיּוֹם הַזֶּה אַשְׁלִים חֶפְצוֹ. וְכֵן הָיָה, כִּי נָתַן לוֹ יְדִידְיָה סוּס־מִצְרַיִם וַיֵּרֶד אַמְנוֹן אֶל עֵמֶק־הַמֶּלֶךְ לְלַמֵּד יָדָיו לַקְרָב; וּבְכָל־זֹאת לֹא מָנַע רַגְלָיו תָּמִיד מֵעֲלוֹת הַשַּׁעֲרָה לִדְרֹשׁ קִרְבַת־אֱלֹהִים. וַיְהִי בְכָל דְּרָכָיו מַשְׂכִּיל.

פֶּרֶק תְּשִׁיעִי.

הַסְּתָו עָבַר וְהַקָּצִיר בָּשֵׁל, וְעַזְרִיקָם שָׁלַח אֶת עָכָן לִשְׂכּוֹר קוֹצְרִים לִשְׂדוֹתָיו אֲשֶׁר סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלָיִם. וַיֵּלֶךְ עָכָן אֶל שַׁעַר־הַגַּיְא וַיָּבֹא בְּפִנָּה נִסְתָּרָה, אֲשֶׁר שׁוֹכְנֶיהָ דַּלַּת־הָעָם: קוֹצְרִים, בּוֹצְרִים וְיוֹגְבִים; וַיַּרְא שָׁם אֹהֶל קָטָן, אֲשֶׁר קִירוֹתָיו טָבְעוּ בָאָרֶץ עַד חַלּוֹנוֹתָיו, וַיָּבֹא אֶל הָאֹהֶל, וַיִּמְצָא בוֹ אִשָּׁה וְנַעֲרָה נִדְבָּרוֹת אִשָּׁה לִרְעוּתָהּ, וִידֵיהֶן שְׁלוּחוֹת בַּכִּישׁוֹר וְהָאִשָּׁה טוֹבַת חֵן וַעֲצוּבַת־רוּחַ, וְהַנַּעֲרָה יְפַת־תֹּאַר וִיפַת־מַרְאֶה מְאֹד. וַיֹּאמֶר עָכָן אֲלֵיהֶן: אֱלֹהִים עִמָּכֶן, נְשֵׁי־חָיִל! וַתֹּאמַרְנָה לוֹ: יְבָרֶכְךָ ה׳. וַיֹּאמֶר עָכָן: הֲיֵשׁ אֶת נַפְשְׁכֶן לְהָנִיף מַגָּל בַּקּוֹצְרִים אוֹ לְלַקֵּט בָּעֳמָרִים אַחֲרֵי הַקּוֹצְרִים? כִּי עֲנִיּוֹת אַתֶּן כַּאֲשֶׁר עֵינַי תֶּחֱזֶינָה; הִנֵּה בָא הַקָּצִיר לְשִׂמְחַת לֵב אֶבְיוֹנֵי־אָדָם, כִּי תַם הַסְּתָו עִם דָּגָן יָשָׁן יַחְדָּו. אַף עוֹד מְעַט יָנִיפוּ אֶת הָעֹמֶר וְאָכְלוּ עֲנִיֵּי־עַם לֶחֶם, קָלִי וְכַרְמֶל מִיבוּל חָדָשׁ. וְעָכָן לֹא גָרַע עֵינָיו מִשְּׁתֵּי הַנָּשִׁים מִדֵּי דַבְּרוֹ. וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה: שׁוֹמְרוֹת אֲנַחְנוּ אֶת אָהֳלֵנוּ וּבִשְׂדֵה אַחֵר לֹא נֵלֵךְ. וַיֹּאמֶר עָכָן: וּבַמָּה אַתֶּן מְכַלְכְּלוֹת נַפְשׁוֹתֵיכֶן בְּצִיּוֹן? וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה: מִפְּרִי־כַפֵּינוּ, כִּי הוּא קְצִירֵנוּ; הֵן יָדֵינוּ עוֹשׂוֹת סְדִינִים וַחֲגוֹרוֹת,

יָדֶיךָ לִי לְעֵת־מְצֹא חֵפֶץ. וַיֹּאמֶר לוֹ עַזְרִיקָם: נְגִידִים *) דִּבַּרְתָּ לִי הַיּוֹם, וּכְנָגִיד אֲקָרְבֶךָ וְהָיוּ לִבִּי וְיָדַי פְּתוּחִים לְךָ מִן הַיּוֹם הַזֶּה; רַק תְּבַצַּעְנָה יָדֶיךָ אִמְרָתֶךָ.

וַיְהִי מִמָּחֳרָת וְעַזְרִיקָם רָחַץ וַיָּסֶךְ בְּשָׂרוֹ בְּשֶׁמֶן־הַמּוֹר, וַיִּלְבַּשׁ מַחֲלָצוֹת, וַיֵּלֶךְ אֶל יְדִידָיָהּ. וַיָּבֹא שָׁם בַּבֹּקֶר, בְּטֶרֶם נֶאֶסְפוּ הַקְּרוּאִים, וַיָּבֹא בַּחֲדַר־תָּמָר וַיִּשְׁאַל לָהּ לְשָׁלוֹם. וַתַּעֲנֵהוּ: שָׁלוֹם, אֲדוֹנִי. וַיֹּאמֶר לָהּ עַזְרִיקָם: הֲלֹא עֵת הוּא לְקָרְאֵנִי „מְאַהֲבִי" וְלֹא אֲדוֹנִי! וַתַּעֲנֵהוּ תָמָר! חֵי נַפְשִׁי, כִּי לֹא יָדַעְתִּי עוֹד דַּבֵּר אִתָּךְ; הֵן רַבּוֹת הוֹכַחְתַּנִי בְּרִיבוֹת־שְׂפָתֶיךָ עַל מָנְעִי כָבוֹד מִמֶּךָּ, עַל כֵּן קִדַּמְתִּי הַיּוֹם פָּנֶיךָ בְּכָבוֹד כַּאֲשֶׁר יָאֲתָה לְאַלּוּף כָּמוֹךָ, וְלָמָּה חָרָה לָךְ? עוֹדֶנָּה מְדַבֶּרֶת, וְהִנֵּה תֵימָן בָּא וַיִּגַּשׁ אֶל הַחַלּוֹן הַנִּשְׁקָף עַל־פְּנֵי רְחוֹב הַמִּזְרָח וַיְנוֹפֵף יָדוֹ וַיִּרְזוֹם; וַתִּגַּשׁ תָּמָר גַּם הִיא וַתַּשְׁקֵף בְּעַד הַחַלּוֹן, לִרְאוֹת אֶל מִי יָנִיף תֵּימָן יָד, וַתֵּרֶא וְהִנֵּה אַמְנוֹן הָדוּר בִּלְבוּשׁוֹ רוֹכֵב עַל סוּס מְיֻזָּן, כְּגִבּוֹר הוֹדוֹ בַּמִּלְחָמָה, חָגוּר חֶרֶב, לָבוּשׁ שִׁרְיוֹן וְכוֹבַע, וְיוֹשֵׁב בֶּהָדָר וְגָאוֹן עַל גַּב סוּסוֹ הַמְכֻסֶּה בְּעוֹר הָאַרְיֵה. וּמַרְאֵה סוּסוֹ כְּעָרוּךְ לַקְּרָב, מִנְּחִירָיו יֵצֵא עָשָׁן וּמִפִּיו יַז קֶצֶף, יַרְעֵשׁ בְּהוֹד נַחְרוֹ, יַרְקַע בְּרַגְלָיו, יְגַמֵּא וְיִשְׁאַף עֲפַר־אָרֶץ, אַךְ רֹכְבוֹ יֹאחֵז בְּרִסְנוֹ וַיַּעֲצָר בּוֹ בְּעֹז יָדוֹ; וַיַּטֵּהוּ וַיַּגִּישֵׁהוּ אֶל הַחַלּוֹן, אֲשֶׁר נִשְׁקְפוּ בוֹ תֵּימָן וְתָמָר. וַיֹּאמֶר לוֹ תֵימָן: אָנָה נֶחְפַּז סוּסְךָ לְשֵׂאתֶךָ? וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: אֶל עֵמֶק־הַמֶּלֶךְ, כִּי יוֹדֵעַ הוּא מוֹעֲדוֹ לָרוּץ שָׁם בַּמַּעְגָּל עִם יֶתֶר הַסּוּסִים חֲבֵרָיו. וַיִּשְׁאָלֵהוּ תֵימָן: וְלָמָּה לֹא יָדַע גַּם רֹכְבוֹ מוֹעֲדוֹ? הֲלֹא מִיָּדְךָ לָנוּ הַיּוֹם הַמּוֹעֵד הַזֶּה, וְלָמָּה יִפָּקֵד מוֹשָׁבְךָ בֵּין הַקְּרוּאִים? וְהִנֵּה הַסּוּס מִתְקוֹמֵם עַל שְׁתֵּי אַרְכֻּבּוֹתָיו, יִתְהוֹלֵל וְיִשְׁאַף לָרוּץ. וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: יוֹדֵעַ אֲנִי נֶפֶשׁ בְּהֶמְתִּי, עַל כֵּן אָרִיץ אֶת סוּסִי בְּעֵמֶק־הַמֶּלֶךְ, וְשַׁבְתִּי עוֹד מְעָט. וַיֹּאמֶר תֵּימָן: סוּסְךָ יָהִיר בְּמִכְסֵה עוֹר הָאַרְיֵה אֲשֶׁר עַל גַּבּוֹ. וַתֹּאמֶר תָּמָר: כִּי הָיָה הַסּוּס כְּאַחַד הָאָדָם נְבוּב הַלֵּב לְהִתְגָּאוֹת בְּמִכְסֵהוּ, וַיִּשְׁכַּח כִּי לֹא מִיָּדוֹ הוּא לוֹ. וַיִּצְחַק אַמְנוֹן וַיְשַׁלַּח רֶסֶן סוּסוֹ, וַיִּשְׁאַף רוּחַ וַיָּרָץ כְּאַיָּלָה שְׁלוּחָה. וַיֹּאמֶר תֵּימָן בְּאָזְנֵי תָמָר וְעַזְרִיקָם: מַה יָּפֶה מַרְאֵה אַמְנוֹן וּמַה נֶּחְמָד! צַח וְאָדֹם לָבוּשׁ כְּגִבּוֹר בְּיוֹם קְרָב.

---

*) דְּבָרִים נִכְבָּדִים.

הַכְּפִיר יוֹשֵׁב בְּמִסְתָּרִים עֵת יִצְמָא לְדָם, לֹא יֶנְהֲמוּ וְלֹא יִשְׁאֲגוּ פְּרִיצֵי חַיּוֹת מִמְּעוֹנָתָם — וְעוֹבְרֵי בֶטַח יִפְּלוּ בַּעֲצוּמֶיהֶם. כְּמַעֲשֵׂיהֶם יַעֲשֶׂה כָּל עָרוּם וְאִישׁ־מְזִמּוֹת. הֵן לַחַיּוֹת נָתַן אֱלֹהִים מַלְתְּעוֹת חַדּוֹת, וְלָאָדָם נָתַן לָשׁוֹן רְמִיָּה; וְאוּלָם טָרְפוּ מַלְתְּעוֹת כְּפִירִים בְּאַלְפֵיהֶן, וּלְשׁוֹן רְמִיָּה — בְּרִבְבוֹתֶיהָ. שִׁנֵּי אֲרָיוֹת אָדְמוּ מִדָּם, וּמִרְמָה תֹאכַל, טָרְפָה וּמָחֲתָה פִיהָ וְאָמְרָה: לֹא פָעַלְתִּי אָוֶן: כְּנָמֵר הִיא שׁוֹקֶדֶת עַל הָרָעָה, וְתִתְכַּסֶּה בְּעוֹר כִּבְשָׂה תְמִימָה. לָכֵן שִׁמְעָה לִּי וַאֲאַלֶּפְךָ חָכְמָה; זֹאת תּוֹרַת הָאָדָם בָּעִיר הַזֹּאת, הֶחָפֵץ חַיִּים הוּא יִשְׁמְרֶנָּה וְהִצְלִיחַ דְּרָכוֹ; זֹאת־הִיא: לַחֲשׁוֹב אָוֶן בַּלַּיְלָה, וּלְבַקֵּשׁ תּוֹרָה מִפִּי כֹהֵן בַּיּוֹם, לָשׁוּף בְּשִׁנַּיִם וְלִקְרֹא שָׁלוֹם; וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְאַמְנוֹן: פִּיךָ וּשְׂפָתֶיךָ יִשְׂאוּ לוֹ שָׁלוֹם וְאַהֲבָה, וּבְלִבְּךָ תָּשִׂים אָרְבֶּךָ; אִם מַשְׂטֵמָה יוֹקֶדֶת בְּקִרְבֶּךָ, אַל תֵּרָאֶנָּה הַחוּצָה, כִּי־אִם כַּעֹפֶרֶת תִּהְיֶה חֲמָתְךָ נִתֶּכֶת בְּקִרְבֶּךָ, אֲשֶׁר לֹא תַעֲלֶה לֶהָבָה בְּפָנֶיךָ, וְעָשָׁן בְּאַפֶּךָ; וְאִם כֹּה תַעֲשֶׂה תְּבַלַּע אֶת אַמְנוֹן, וְאַתָּה תִּרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפֶּיךָ. וַיַּעֲנֵהוּ עַזְרִיקָם לֵאמֹר: קֶסֶם עַל שְׂפָתֶיךָ וְדִבְרֵי־תְרָפִים יוֹצְאִים מִפִּיךָ; אַךְ בַּמֶּה תָפֵר אֶת הָאַחֲוָה אֲשֶׁר בֵּין אַמְנוֹן וְתֵימָן, כִּי אֲגֻדָּתָם נוֹסְדָה יָחַד? וַיֹּאמֶר זִמְרִי: אֶדְרוֹךְ לָמוֹ קֶשֶׁת־רְמִיָּה לִירוֹת בְּמוֹ אֹפֶל לָמוֹ. אָנֹכִי אֶהְיֶה כַּטַּל לְאַמְנוֹן, לְהַצְמִיחַ לוֹ אַהֲבָה וָחֵן בְּלֵב תָּמָר וְתֵימָן, וּמַהֲלָלֵי יְשַׂגְשְׂגוּ כְּנִטְעֵי־נַעֲמָנִים בְּיוֹם נִטְעָם; אַךְ לֹא יִגְמֹל פְּרָיָם, כִּי אוֹצִיא מִמִּסְתָּרִים סוּפָה לְשָׁרֵשׁ כָּל צִמְחֵי־אַהֲבָה וּלְסָעֲרָם מִלֵּב תָּמָר פַּעַם אַחַת כְּמוֹץ יְסֹעַר מִגֹּרֶן, וְנִתַּקְתִּי אֶת הַחוּט הַמְשֻׁלָּשׁ בְּיַד חָרוּצִים וְסִכְסַכְתִּי זֶה בָזֶה בְּמוֹעֵצוֹת וָדַעַת, עַד יִתְאַבְּכוּ גֵאוּת־עָשָׁן מִשְׁלָשְׁתָּם לְהַכְהוֹת עֵינֵיהֶם מֵרְאוֹת הַלֶּהָבָה הַבּוֹעֶרֶת בָּם; רַק נָשִׁית חֹשֶׁךְ סִתְרֵנוּ, כִּי הוּא יָאֵר לָנוּ הַדָּרֶךְ. גַּם הַדַּיָּגִים יִפְרְשׂוּ מִכְמַרְתָּם בְּיוֹם עָנָן וַעֲרָפֶל, וּבְעֵת אֲשֶׁר יִגָּרְשׁוּ מֵימֵי הַנָּהָר רֶפֶשׁ וָטִיט.

וַיָּשֶׂם עַזְרִיקָם לִפְנֵי זִמְרִי יַיִן, וַיֵּשְׁתְּ וַיֹּאמַר: הֵן מָתוֹק הַיַּיִן בְּפִינוּ, אַךְ יְדֵי אָדָם רַב דְּרוּשׁוֹת לְחֶפְצוֹ: יְדֵי נוֹטְעִים, כּוֹרְמִים, בּוֹצְרִים וְיוֹגְבִים. הֲלֹא תָבִין לְשֵׂכֶל מִלָּי. — וַיֹּאמֶר עַזְרִיקָם: דְּבָרֶיךָ מַיִם עֲמֻקִּים וּלְכָל תַּכְלִית אַתָּה חוֹקֵר; אַךְ הַגִּידָה־לִּי, מַה יְּרַזְמוּן מִלֶּיךָ? וַיֹּאמֶר לוֹ זִמְרִי: הֵן מָתְקָה מִרְמָה בְּפִינוּ, אַךְ יְדֵי עֲרוּמִים וְנוֹכְלִים דְּרוּשׁוֹת לְחֶפְצָהּ, וְהַיָּדַיִם הָאֵלֶּה לֹא תַעֲשֶׂינָה תוּשִׁיָּה בִּלְתִּי־אִם תְּמַלֶּאנָה. רְאֵה־נָא, כִּי עָרוֹם לִבִּי נֶגְדְּךָ וְאֵין כְּסוּת לְכָל מַחְשְׁבוֹתַי אִתָּךְ, וּפָתַחְתָּ גַּם אַתָּה גַּם לִבְּךָ גַּם אֶת

אֵלֶּה כִּכְלוּב מָלֵא עוֹף, יֵלֶךְ לוֹ אֵפוֹא גֶּבֶר בִּמְסִלָּתוֹ, יְבַקֶּשׁ לוֹ רֵעִים כְּנַפְשׁוֹ, וְאִישׁ אִישׁ יִקְצוֹר אֵת אֲשֶׁר זָרַע.

וְעַזְרִיקָם זָכַר אֶת הַלֶּקַח הַטּוֹב, אֲשֶׁר נָתַן לוֹ זִמְרִי, וַיִּנָּחֶם עַל הַדּוֹפִי, אֲשֶׁר נָתַן בְּאַמְנוֹן, וַיֹּאמַר: הֲלֹא רַק דְּבָרִים נִסִּיתִי אֵלֶיךָ עַל־אוֹדוֹת אַמְנוֹן, אֲשֶׁר טוֹבָתוֹ דוֹרֵשׁ גַּם אָנִי; כִּי עַל כֵּן חָפַצְתִּי לָתֶת לוֹ מַתָּן וּמִנְחָה, לְמַעַן יֵשֵׁב שַׁאֲנָן עַל נַחֲלָתוֹ; אוּלַי שָׁגִיתִי, הָבִינִי לִי תָמָר מְשׁוּגָתִי וְאַרְפֶּנָּה. וַתֹּאמֶר לוֹ תָּמָר: הֲלֹא אִם אִתְּךָ תָּלִין מְשׁוּגָתֶךָ, אוֹ תַעַזְבֶנָּה, אַחַת הִיא לִי.

עוֹדָם מְדַבְּרִים, וּמָטָר סוֹחֵף נִתַּךְ אַרְצָה; וְעַזְרִיקָם נָשָׂא בְּשָׂרוֹ בְּשִׁנָּיו, וַיַּעֲזֹב שִׂיחוֹ עַל־דְּבַר אַמְנוֹן, וַיְדַבֵּר עַל־דְּבַר הַמָּטָר אֲשֶׁר יַפְרִיעַ קוֹצְרֵי־שְׂדוֹתָיו מִמַּעֲשֵׂיהֶם. וְתָמָר עוֹדֶנָּה נִשְׁקָפָה בְּעַד הַחַלּוֹן, וְהִנֵּה אַמְנוֹן רוֹכֵב עַל סוּסוֹ הַטָּשׁ כְּנֶשֶׁר לָשׁוּב אֶל בֵּיתוֹ, כִּי עֲצָרָהוּ הַגֶּשֶׁם מֵהִתְרוֹצֵץ בְּעֵמֶק־הַמֶּלֶךְ; עוֹד מְעַט וְאַמְנוֹן וְזִמְרִי בָּאוּ בַּחֲדַר תָּמָר, וַיְהִי אַךְ שָׂם זִמְרִי עֵינָיו בְּעַזְרִיקָם וּבְתָמָר, וַיָּבֶן כִּי הִתְגַּלַּע רִיב בֵּינֵיהֶם, וַיֹּאמֶר לָהֶם: בַּמֶּה נִדְבַּרְתֶּם הַפָּעַם? וַיֹּאמֶר תֵּימָן: הִתְוַכַּחְנוּ יַחַד לָדַעַת, בַּמֶּה יְזַכֶּה גֶּבֶר אֶת אָרְחוֹ. וְזִמְרִי כָּפַף כְּאַגְמוֹן רֹאשׁוֹ, וְעֵינָיו הִשְׁפִּיל לָאָרֶץ, וַיִּתְאַנַּח וַיֹּאמַר: בַּמֶּה יִזְכֶּה יְלוּד־אִשָּׁה? הֵן מִסְפַּר שַׂעֲרוֹתֵינוּ יִהְיוּ חֲטָאֵינוּ, אִם יָתוּר גֶּבֶר אַחֲרֵי לְבּוֹ וְעֵינָיו לִזְנוֹת אַחֲרֵיהֶם; וְלֹא בְאֵלֶּה לְבַד, כִּי־אִם גַּם בְּמַעֲשֵׂה־יָדָיו, בְּצַעֲדֵי־רַגְלָיו, בִּדְבַר־שְׂפָתָיו וּבְטַעַם־חִכּוֹ יֶחֱטָא גֶבֶר עַל נַפְשׁוֹ. וַיֹּאמֶר לוֹ תֵּימָן: וּמִי יוֹדֵעַ אוּלַי גַּם בְּרֵיחַ אַפּוֹ יֶחֱטָא גָבֶר? וַיֹּאמַר לוֹ זִמְרִי: הֲכִשְׂחוֹק הוּא בְּעֵינֶיךָ? וְהַיּוֹם קָרָנִי כָּזֹאת, כִּי בָאתִי אֶל כֶּרֶם אָבִיךָ אֲשֶׁר לֹא חִלְּלָהוּ עֲדֶנָּה, כִּי לֹא שָׁלְמוּ לוֹ שְׁלֹשֶׁת שְׁנֵי עָרְלָה, הַגְּפָנִים נָתְנוּ רֵיחַ בְּאַפִּי וַיִּנְעַם לִי, הֲלֹא מִצְעָר הִיא! אַךְ לֹא טוֹב לַגֶּבֶר לָשֵׂאת גַּם חַטָּאת קְטַנָּה; לוּ יָכֹלְתִּי לְכַפֵּר חַטָּאתִי זֹאת בְּקָרְבָּן, כִּי עַתָּה הֵבֵאתִי שְׁנֵי תֹרִים לְחַטָּאת. וַיֹּאמֶר תֵּימָן: לוּ עַל פִּי זִמְרִי יִחְיֶה גֶבֶר, כִּי עַתָּה נִגְזַר צֹאן מִמִּכְלָאוֹת וְתֹרִים וּבְנֵי יוֹנָה יִכְלְיוּן מֵאֲרֻבּוֹתֵיהֶם, לֹא יִשְׂפֹּק כָּל צֹאן קֵדָר לָאֲשָׁמוֹת, וְחַיַּת לְבָנוֹן אֵין דֵּי עוֹלָה, כִּי חַטָּאת רוֹבֶצֶת עַל כָּל צַעַד, וְעָוֹן וָפֶשַׁע עַל כָּל מִדְרַךְ כַּף־רָגֶל. לֹא, זִמְרִי, לֹא לְאָדָם דַּרְכֶּךָ, בָּהּ יֵלְכוּ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים; אַךְ הֲלֹא יַעֲנֶה לָנוּ אַמְנוֹן אַף הוּא חֶלְקוֹ; רַק אַל נָא, אַמְנוֹן, תִּגְדּוֹר בְּגָזִית דֶּרֶךְ ה׳, וְאַל תַּרְאֵנוּ דֶּרֶךְ הַחֲסִידָה בַּשָּׁמַיִם, כִּי עַל הָאָרֶץ נָחְנוּ. וַיַּעַן אַמְנוֹן בְּעַנְוַת־חֵן וַיֹּאמַר: לֹא לְאָדָם לָשׂוּם דֶּרֶךְ וְלֹא לְגֶבֶר הַגֵּד

ותאמר תמר: לו היתה המשרה נתונה ליפי, כי עתה לאמנון יאתה מלוכה; כי הוא לדוד מלך ישראל נדמה. — לדוד בשנותו את טעמו — ענה עזריקם בלעגי־שפה. ותבט עליו תמר בחרפה ובוז ולא ענתהו דבר. ויאמר לו תימן: ומדוע לא טוב טעמו בעיניך? ויאמר עזריקם: כי משנה הוא את טעמו לרגעים: פעם יתרועע עם למודי ה׳, ופעם אל מלמדי־מלחמה יתחבר, ומחליפות עתותיו ישכח ראשיתו ואחריתו, כי רועה צאן היה בראשיתו, ורועה רוח יהיה באחריתו, וכל יגיעו לריק. לו לקח מידי־אביך מתן ומנחה ותהי זאת חכמתו; כי מה יפיו, גבורתו, מנגינותיו ונעם לקחו? האם תהיינה לו אלה כסות עינים לכסות על דלת משפחתו ועל רישו? ויאמר לו תימן: בינה, עזריקם, לשכל מליך וראה, כי תהפכות תדבר; לו בן־אלוף ביהודה היה, כי עתה אמרתי, לו נאוה סכלות ואולת; כי מה לו חכמה והוא בכבוד אבותיו יתימר ויתהלל בעשרם; אך מנע ה׳ אלה ממנו ויתן לו תחתם: יפי, חכמה וגבורה, התבזה מתנות אלהים אלה? — על שלש אלה נשאתי לו, — ענהו עזריקם, אף על ארבעה לא אשיבנו; לשון־למודים! מה יתן ומה יוסיף לבוז־משפחות לשון־למודים? הן כל בני־ציון למודי ה׳, ועניה „בני נביאים" יתאמרו, כלם רודפי־אמרים, שוגים במשל ומליצה, ישיתו בשמים פיהם להטיף מלתם על גוי ועל אדם יחד, ישיחו בדורות קדם ויגידו מראש ימים יוצרו; אף ממרום ידברו, ועל הארץ אין למו משען־לחם; השמים שמים לה׳, ואיש נבון ימצא חפץ על הארץ, אשר נתן לו אלהים למעון לו. אך שאל־נא למודי ה׳ אלה ויאמרו לך: „לא יערב לה׳ נסך ואין חפץ לו בזבחים"; ואולם אשאלם גם אני: הבסוד אלוה באתם ונגלה לכם חפצו? — ושל ומליצה — עמל הוא בעיני, וצחות — לשון־עלגים. ויאמר לו תימן: אם על פיך יהיה גבר, כי עתה עמל יהיו גם משלי־שלמה, אשר יעתיקו אנשי חזקיהו בימינו, ושירי־דוד לשון עלגים יחשבו.

ותמר, אשר נלאתה משמוע את תהפכות עזריקם אשר דבר בזדון־לבו ובאש־קנאתו, ענתה וזמרה: אנכי אשימה קץ למלין; הלא מודעת זאת כי למן היום, אשר בלל ה׳ שפת כל הארץ, נפרדו בני־איש ללשונותם, למחשבותם ולעלילותיהם: לב משכילים יהגה דעת, נדיבים ידברו נדיבות, ולצים רודפי־קדים ירעו רוח וידברו הוות נפשם; וירושלים, הלא מלאה מכל

אִסְרוּ אֶת הַנִּבְזֶה הַזֶּה וְהוֹרִידוּהוּ אֶל הַבּוֹר, וְהוֹרִידוּ לוֹ לֶחֶם צַר וּמַיִם לַחַץ, וְיָשַׁב שָׁם עַד אֲשֶׁר תְּאֻבַּל עָלָיו נַפְשׁוֹ. וַתִּגַּשׁ אֵלָיו חֶלְאָה וַתֵּבְךְּ וַתִּתְחַנֵּן לְפָנָיו לַחְמוֹל עָלֶיהָ, בַּאֲשֶׁר מֵינִקְתּוֹ הָיְתָה, לְהָשִׁיב חֲרוֹן אַפּוֹ מֵאִשָּׁהּ, וַיֶּהְדְּפֶנָּה עֲזְרִיקָם בָּחֳרִי־אָף. וַיֹּאמֶר לָהּ עָכָן: אֵלֶּה הַמַּכּוֹת אֲשֶׁר הִכּוּנִי יָדַי! וְאַתְּ אַל תִּפְצְרִי בַּנִּקְלֶה הַזֶּה. וְהָעֲבָדִים אָסְרוּ אֶת עָכָן וַיּוֹרִידוּהוּ אֶל הַבּוֹר, וַיָּשֶׂם עֲזְרִיקָם אֶת הָעֶבֶד, אֲשֶׁר הִלְשִׁין אֶת עָכָן, לְפָקִיד עַל בֵּיתוֹ, וַיַּחְקֹר עֲזְרִיקָם אֶת חֶלְאָה לָדַעַת, מִי לָקַח מִידֵי עָכָן אֶת הַחִטָּה; וְחֶלְאָה יָדְעָה כִּי נַעֲמָה הִיא זֹאת, אֲשֶׁר לָקְחָה מִיַּד אִשָּׁהּ אֵת אֲשֶׁר לָהּ, וַתְּהִי כְּלֹא יוֹדַעַת בְּעֵינֵי עֲזְרִיקָם.

פֶּרֶק עֲשִׂירִי.

וְהַר הַזֵּיתִים הוּא מָקוֹם נֶחְמָד וּפִנָּה יְקָרָה לִבְנֵי־צִיּוֹן, וּבְצֵל זֵיתָיו הָרַעֲנַנִּים יֶחֱסוּ כָּל אוֹהֲבֵי עֹנֶג וָעֵדֶן. וַיַּעֲלוּ בוֹ אַמְנוֹן, תֵּימָן וְתָמָר בֵּין הָעַרְבַּיִם. וַתֹּאמֶר תָּמָר: בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים נֵצֵא מִקִּרְיָה לִשְׁכֹּן פֹּה, וְלִי מַה יָּקָר הַמָּקוֹם הַזֶּה! וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: נִפְלָאָה נֶפֶשׁ הָאָדָם, כִּי חֲלִיפוֹת תֶּאֱהַב כָּל הַיּוֹם; כִּי תִבְחַל נֶפֶשׁ בְּנֵי־הַכְּפָרִים בִּמְנוּחוֹת שַׁאֲנַנּוֹת וְשָׁאֲפוּ הֲמוֹן־קִרְיָה, אֲשֶׁר יְדַמּוּ לִמְצוֹא בוֹ כָּל תַּעֲנוּגוֹת בְּנֵי־אָדָם; וּבְנֵי־קִרְיָה יִלְאוּ לְהִתְהַלֵּךְ בְּמַקְהֵלוֹת־עָם וְלִרְאוֹת כָּל פִּגְעֵי־בְנֵי־אָדָם בְּרֹאשׁ־הוֹמִיּוֹת, וְנַפְשָׁם שׁוֹקֵקָה מְנוּחַת יַעַר וְשֶׁקֶט נְאוֹת־שָׂדָי. וּמַה יָּקָר הַמָּקוֹם הַזֶּה שֶׁחֻבְּרוּ לָמוֹ בוֹ דְּמָמָה וָרֶגֶשׁ יַחְדָּו! הֵן מִקֶּדֶם לְהַר הַזֶּה נִרְאוּ פְּנֵי יָם־הַמֶּלַח, תַּבְנִית שׁוֹמְמוֹת דּוֹר וָדוֹר וְסֵמֶל דִּמְמַת־נֶצַח; וְלִפְאַת יָם נִשְׁקְפָה יְרוּשָׁלַיִם כְּלִילָה, מַחֲזֶה כְּלִיל־יֹפִי. — הֲרָאִיתָ אֶת כִּכַּר יָם הַמֶּלַח? — שְׁאֵלַתְהוּ תָמָר. — רְאִיתִיו — עָנָה אַמְנוֹן — בְּשׁוּבִי מִבָּצְרָה לְמוֹעֵד חַג הַשָּׁבֻעוֹת; וַאֲבוֹתֵינוּ סִפְּרוּ לָנוּ, כִּי כְגַן־עֵדֶן הָיְתָה הָאָרֶץ הַהִיא לִפְנֵי שַׁחֵת אֱלֹהִים אֶת סְדוֹם וַעֲמוֹרָה, וְתַחְתֶּיהָ נֶהְפַּךְ כְּמוֹ אֵשׁ מֵרָעַת יוֹשְׁבֵי־בָהּ; וְעַתָּה הִיא אֶרֶץ נוֹרָאָה, אֶרֶץ חֲרֵת—נֵפֶט, גָּפְרִית וָמֶלַח, גַּם זֶפֶת בּוֹעֵרָה וּמַעֲלָה צַחֲנָה; עָלֶיהָ תְּאֻבַּל שְׁמָמָה, לֹא יַעֲלֶה בָהּ כָּל צֶמַח, וְזִיז־שָׂדַי לֹא יְשַׂמְּחֶנָּה, כְּנַף־רְנָנִים לֹא יִתֵּן שָׁם זְמִירוֹת, וְכָל עוֹף־הַשָּׁמַיִם נוֹדֵד מִמֶּנָּה; גַּם פְּרִיצֵי־חַיּוֹת יֶחֶרְדוּ

משפט, ומה אחוה לכם דעת? אכן כמעלה גרה אהיה הפעם, ואת אשר שמעו אזני מפי מיכה המורשתי אותה אגיד לכם, הלא זה דברו: „הגיד לך אדם מה טוב ומה ה׳ דורש ממך, כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך״. ויאמר תימן: אכן אמנון יודע לברר מלין, על כן זך וישר פעלו.

ותרצה, אשר דברה בכל העת ההיא עם רעותה אשר באה לבקר באהלה, באה עתה בחדר־תמר ותאמר: מדוע כלכם נאספים פה? באו הביתה כי הנה בא אישי עם קרואיו; ויעשו כן. ויעל ידידיה עם קרואיו אל בית ה׳ ויזבח זבחי תודה ברנה, וישבו יחדו, ויאכלו וישתו וייטיבו לבם ביום ההוא, וישבו איש איש לביתו אחר הצהרים אחרי ברכם את ידידיה וביתו, ועזריקם שב סר וזעף אל ביתו.

ותימן אמר אל זמרי: הגידה לנו, זמרי, במה חטאנו היום? בטעם חכנו או בריח אפנו? ויאמר לו זמרי: למה תחטא הפעם בלעג שפתיך! הלא אם נאוה שחוק לעול ימים, לא כן גבר כמוני אשר ידאג מחטאתו, ודמוע תדמע עינו בזכרו חטאת נעוריו ופשעיו.

וידידיה שמע את דבריהם, וישלח את זמרי לעשות מעשהו, וימלא פיו תוכחות ויאמר לתימן: מדוע, בני, תשחק לצדיק תמים? הלא תאלף דרכיו גם אתה למען תשכיל; ראה־נא עמדו בבית ה׳ בלב נמס ובעיניו דולפות אל אלוה: יראוהו הכהנים ויהללוהו, יראי ה׳ — ויכבדוהו. ותימן נכלם מדברי אביו. ויעל ידידיה השערה אל הזקנים, ותימן אמר לאמנון: בעוד שלשת ימים עוזבים אנחנו את בית־החרף לשבת בבית־הקיץ אשר לנו בהר־הזיתים, והיית נכון לעלות עמי שמה לעת ערב. ותאמר תמר: שלשתנו נעלה שמה, כי חדל המטר ואור בהיר בשחקים.

ועזריקם שב אל ביתו וחמתו בערה בו. ואחד מעבדיו גלה את אזנו בסתר, כי העמיס עכן על חמורו מחלב חטה וילך. ויחר אף עזריקם מאד, אך חכה עד שוב עכן, וכבוא עכן וישאלהו עזריקם לאמר: איה אפוא חברת הגנבים אשר תשא למו הון אדניך? ועכן נבהל ונבוך מאד ולא יכול לענותו דבר; ועזריקם העיר חמתו, ויאחז בשערות עכן וימרטם ויך בחרפה לחייו; וחמת עכן תקפתהו, ויאמר: הוי נבל בן בוז משפחות! הרף ממני פן תמות בנשך עמי יחד. ויתן עזריקם קולו למשרתיו ויאמר:

וְהִנֵּה חֶזְיוֹן־חֶמְלָה נִרְאָה לְעֵינֵיהֶם, אֲשֶׁר הֵעִיר אֶת רוּחָם: פֶּרֶס טוֹרֵף פְּרוּשׂ־כְּנָפַיִם, פִּיו פָּעוּר וְצִפָּרְנָיו צִפָּרְנֵי־בַרְזֶל כְּמַסְמְרִים נְטוּעִים תַּחְתָּיו, שׁוֹאֵף רוֹדֵף אַחַר יוֹנָה יְפֵה־פִיָּה, אֲשֶׁר נוֹצוֹתֶיהָ נֶחְפּוֹת בַּכֶּסֶף, וַאֲשֶׁר עָיְפָה כִּמְעַט נַפְשָׁהּ לַטּוֹרֵף; וְכִרְאוֹתָם זֹאת וַיִּתְּנוּ עַל הַפֶּרֶס בְּקוֹלָם; וַיִּסֹּב הַטּוֹרֵף מְעַט, וְהַיּוֹנָה הֶחֱלִיפָה כֹּחַ. אַךְ עוֹד מְעַט וְהַפֶּרֶס שָׁב לִרְדּוֹף אַחֲרֵי טַרְפּוֹ, וְהַיּוֹנָה חוֹגֶרֶת עֹז וּמְאַמֶּצֶת אֶבְרוֹתֶיהָ, נוֹדֶדֶת כְּנָפֶיהָ וּמִשְׁתַּקְשֶׁקֶת בְּכָל מַאֲמַצֵּי־כֹחַ לְהִמָּלֵט מֵעוֹשְׁקָהּ אֶל אַחַד הַשִּׂיחִים אוֹ אֶל חַגְוֵי־הַסָּלַע. וַיִּחַר אַף תֵּימָן בְּהַפֶּרֶס, כִּי נִכְמְרוּ רַחֲמָיו מְאֹד עַל הַיּוֹנָה, וַיְמַהֵר וַיְלַקֵּט אֲבָנִים וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי הַטּוֹרֵף, וַיִּרְחַק לָרוּץ; וְאַמְנוֹן לֹא מָשׁ מִמְּקוֹמוֹ, וְיָדָיו הָרוֹעֲדוֹת אָחֲזוּ בִידֵי תָמָר בְּלִי דַעַת, וַיֹּאמַר: הָהּ! יוֹנָתִי תַמָּתִי, דָּמְתָה לְתָמָר. וְתָמָר גַּם הִיא הֶחֱזִיקָה יָדֶיהָ בִּידֵי אַמְנוֹן, וַתֹּאמַר: הֲלֹא יָדְךָ אֲשֶׁר הִצִּילַתְנִי מִן הָאַרְיֵה, הִיא תַצִּילֵנִי גַּם מִן הַפֶּרֶס הָרוֹדֵף אַחֲרָי; רְאֵה נָשָׂאתִי יָדַי אֶל דְּבִיר הַקֹּדֶשׁ, כִּי לְךָ אֲנִי מִיּוֹם בֵּית־לָחֶם, וְעוֹד תּוֹסִיף שֵׁנִית לְמַלְּטֵנִי מִכַּף שׁוֹאֲפַי, וְהָיִיתִי לְךָ עַד עוֹלָם.

— עַד עוֹלָם לָךְ אָנִי! — הֵשִׁיב אוֹתָהּ אַמְנוֹן בַּאֲמָרֶיהָ, רְאִי־נָא, עֲדִינָה, בְּהַר־הַקֹּדֶשׁ נִשְׁבַּעְתִּי גַּם אָנִי: כִּי אוֹ עִמָּךְ אֶרְאֶה חַיִּים אוֹ אָמוּת עֲרִירִי; אַחַת מְצָאתִיךְ בֵּין עֲלָמוֹת, וְאַחֶרֶת לֹא אֵדַע עַד עוֹלָם! וַתָּסַר תָּמָר אֶת טַבַּעַת חֲנַנְאֵל מֵעַל יָדָהּ וַתִּתְּנֶהָ לְאַמְנוֹן, וַתֹּאמַר: הֵן שֵׁם תָּמָר הַחַיָּה הַיּוֹם וְשֵׁם חֲנַנְאֵל הַמֵּת מְפֻתָּחִים בָּהּ, וְהָיְתָה לְּךָ הַטַּבַּעַת לְאוֹת, כִּי אוֹ חַיִּים נְעִימִים אוֹ הַמָּוֶת הוֹכִיחַ ה׳ לִשְׁנֵינוּ. וְכִמְעַט פָּתַח אַמְנוֹן פִּיו לְדַבֵּר, וְהִנֵּה תֵימָן יוֹצֵא מִבֵּין הַזֵּיתִים, וְהוּא עָיֵף וְיָגֵעַ, וּבְיָדוֹ הַיּוֹנָה; וַיִּגַּשׁ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמַר: הַפַּעַם רָאוּ עֵינַי, כִּי אֱלֹהִים יְבַקֵּשׁ אֶת הַנִּרְדָּף וְעוֹשֶׂה מִשְׁפָּט לָעֲשׁוּקִים; כִּי לֹא יָכְלָה עוֹד הַיּוֹנָה לְמַלֵּט נַפְשָׁהּ מִיַּד עוֹשְׁקָהּ כֹּחַ, וְגַם זְרוֹעִי לֹא הוֹשִׁיעָה לָּהּ, כִּמְעַט נָשַׁף בָּהּ רוּחַ הַפֶּרֶס וּפִיו פָּעַר לְהַשְׁחִיתָהּ, — וְהִנֵּה נֶשֶׁר קַל טָשׂ מִמְּרוֹמִים וַיְכוֹנֵן מְעוּפוֹ אֶל הַפֶּרֶס, רֶגַע אֶחָד — וְהִנֵּה הַפֶּרֶס אָחוּז בְּצִפָּרְנֵי־הַנֶּשֶׁר, וְהַיּוֹנָה הַנִּהְלָאָה נָפְלָה לָאָרֶץ, כִּי עָיְפָה נַפְשָׁהּ וָאֶקָּחֶנָּה לִּי.

— כֵּן תִּהְיֶה אַחֲרִית כָּל רוֹדֵף! — עָנְתָה תָמָר בְּהַבִּיטָהּ בְּאַהֲבָה וָחֵן עַל אַמְנוֹן. וַיֹּאמֶר תֵּימָן לְאַמְנוֹן בִּשְׂחוֹק: אוֹת הִיא, כִּי לֹא יִתֵּן ה׳ לַטּוֹרֵף גַּם נֶפֶשׁ תּוֹרֶף. וַתִּשְׂחַק תָּמָר וַתֹּאמַר: תְּנָה לִּי אֶת הַיּוֹנָה אַחֲרֵי אֲשֶׁר דִּמִּיתָ

וְיִבְרְחוּ מִן כָּל הַחֶבֶל הַהוּא, אֲשֶׁר קִלְלַת אֱלֹהִים רוֹבֶצֶת בּוֹ מִדּוֹר דּוֹר. נֶאֱסַף כָּל רֶגֶשׁ חַיִּים וְקוֹל הֲמֻלָּה מֵאֶרֶץ הַמְּלֵחָה הַהִיא, אֶל חֵיק יָם הַמֶּלַח יִשְׁתַּפֵּךְ הַיַּרְדֵּן, וּבוֹ יִשְׁבַּת שְׁאוֹנוֹ וְתָמוּת דְּגָתוֹ. וַתֹּאמֶר לוֹ תָמָר: שְׁעֵה מֵחֶזְיוֹן מַשּׁוּאוֹת נֶצַח, וְשָׂא עֵינֶיךָ לִרְאוֹת עִיר־אֱלֹהִים! מַה נֶּחְמְדוּ רָאשֵׁי הוֹמִיּוֹת לָעוֹמְדִים פֹּה! הַבֵּט אֶל תִּפְאֶרֶת שַׁעַר־הַמִּזְרָח וּרְאֵה שַׁעַר־הַמַּיִם הַמָּלֵא תְשׁוּאוֹת לְעֵת עֶרֶב, כְּצֵאת הַשֹּׁאֲבִים לִשְׁאוֹב מָיִם; שָׁם קוֹל שָׁאוֹן מִשַּׁעַר־הַסּוּסִים, בּוֹ יַעַבְרוּ שָׂרֵי יְהוּדָה וַאֲצִילֶיהָ, בְּרֶכֶב, בַּצַּבִּים וּבַכִּרְכָּרוֹת, בַּעֲלוֹתָם אֶל הַר ה׳ יִרְעֲשׁוּן וְיִשְׁתַּקְשְׁקוּן אֹפַנֵּיהֶם וְיֶהֱמוּ גַּלְגַּלֵּיהֶם מִמֶּרְחָק. הֶאָח! מַה נָּעִים קוֹל מֶרְכָּבוֹת בְּרָאשֵׁי הֶהָרִים!

הֶאָח!–עָנָה אַמְנוֹן—עִיר הוֹמִיָּה מְלֵאָה תְשׁוּאוֹת! הִנֵּה הֲמוֹנִים הֲמוֹנִים מִתְרוֹצְצִים בִּרְחוֹבוֹתֶיהָ; אוּלָם הֲמוֹן בְּנֵי־אִישׁ וּשְׁאוֹנָם, יִשְׁעָם וְחֶפְצָם הֵמָּה מֵהֶבֶל יָחַד, אִם לֹא לַה׳ הֵמָּה.

וַתֹּאמֶר תָּמָר לְאַמְנוֹן: שִׁירָה־נָּא לָנוּ שִׁירָתְךָ לְצִיּוֹן, כַּאֲשֶׁר נַשְׁקִיף מִפֹּה עַל עִיר וּמְלֹאָהּ! וְאַמְנוֹן לֹא מָנַע מֵחֶפְצָהּ וַיָּשַׁר שִׁירָתוֹ לֵאמֹר:

עִיר עֹז לָנוּ יְרוּשָׁלָיִם!
צִיּוֹן קִרְיַת מוֹעֲדֵנוּ;
בָּךְ בָּחַר רוֹכֵב שָׁמָיִם,
בָּךְ יַחַד כָּל מַחֲמַדֵּינוּ.

עִיר וָאֵם אַתְּ, כְּלִילַת יֹפִי,
בָּךְ תְּרוּעַת מֶלֶךְ וְקוֹל הֲמוּלָּה;
רַבָּתִי עָם, אֵין בָּךְ דֹּפִי,
לָעַד כֵּן שְׁבִי בְּנָוֵךְ שְׁתוּלָה.

מַה יָּפֶה פֹּה הַר־הַזֵּיתִים!
עֲצֵי רַעֲנָן, דָּלִיּוֹת פֹּרִיּוֹת;
מִיָּם נִשְׁקָפָה עִיר וּמְתִים,
שְׁאוֹן קִרְיָה וְרָאשֵׁי הוֹמִיּוֹת.

כְּתֹם הַשִּׁיר עָמְדוּ שְׁלָשְׁתָּם מַחֲרִישִׁים וְהוֹגִים בְּרֹב שַׂרְעַפֵּיהֶם בְּקִרְבָּם.

דָּבָר אֵלַי בַּלַּיְלָה, אָז תָּבוֹא בֶטַח אֶל בֵּית־הַיַּיִן אֲשֶׁר לְכַרְמִי וְהוּא יִשְׁלַח לִקְרֹא לִי, כִּי אִישׁ־סוֹדִי הוּא; וּבְכָל זֹאת אֶת דְּבָרֵינוּ אֲכַסֶּה מִמֶּנּוּ, לֹא יֵדָעֵם אִישׁ זוּלָתֵנוּ. וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל הַתֹּפֶת וַיֵּשְׁבוּ בֵּין הַבְּכָאִים. וַיֹּאמֶר זִמְרִי: תְּמוֹל נוֹעֲדוּ תֵּימָן, אַמְנוֹן וְתָמָר בְּהַר־הַזֵּיתִים וַיֵּאָחֲרוּ שָׁם עֲדֵי־נָשֶׁף, וַיְהִי בְּבוֹאִי לִקְרֹא לָהֶם, וָאֶתְבּוֹנֵן אֶת טַבַּעַת חֲנַנְאֵל עַל יְדֵי אַמְנוֹן. וַיִּתַּר עַזְרִיקָם מִמְּקוֹמוֹ וַיֹּאמַר: אֲהָהּ! כִּי הִבְהִילוּנִי דְּבָרֶיךָ פִּתְאֹם, טַבַּעַת חֲנַנְאֵל עַד יַד אַמְנוֹן הָרוֹעֶה! אֲהָהּ! כִּי בָא חֲלוֹם חֲנַנְאֵל, הוֹי זִמְרִי! הֲלֹא אָנֹכִי בִּקַּשְׁתִּי מֵאִתְּךָ לְשַׁקֵּץ אֶת אַמְנוֹן בְּעֵינֵי תָמָר, וְאַתָּה בָּחַרְתָּ לְּךָ דֶּרֶךְ עִקֵּשׁ לְהַלְלֵהוּ בְּפָנֶיהָ, לָמָּה עָשִׂיתָ מַעֲשֶׂיךָ בַּעֲצַלְתַּיִם? וַיֹּאמֶר לוֹ זִמְרִי: צְחוֹק עָשִׂיתָ לִּי בִּדְבָרֶיךָ; וּבַמֶּה יָכֹלְתִּי לְשַׁקְּצוֹ בְּעֵינֵי הַתָּמָר? הַעֵינֶיהָ אֲנַקֵּר לֵאמֹר כִּי לֹא תֹאַר וְלֹא הָדָר לוֹ? וְעֵין־רוֹאֶה תְּעִידֵהוּ כִּי כֻלּוֹ מַחֲמַדִּים. אָנֹכִי אַחַת דִּבַּרְתִּי וְלֹא אֶנָּחֵם: אִישׁ אֲשֶׁר אֵין עַל פָּנָיו מַסְוֶה צֶדֶק, כַּדָּגָה אֲשֶׁר סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת אֵין לָהּ,—טָמֵא, טָמֵא, יִקְרְאוּ לוֹ; לָכֵן יְהַלֵּל פִּי אֶת אֲשֶׁר שָׂנְאָה נַפְשִׁי. — אַךְ מַדּוּעַ לֹא גִּלִּיתָ אֶת אָזְנֵי יְדִידְיָה עַל כָּכָה? — שְׁאֵלָהוּ עַזְרִיקָם. וַיֹּאמֶר לוֹ זִמְרִי: הַאֶהְיֶה אָנֹכִי לְבַדִּי יוֹעֵץ תַּחְבּוּלוֹת וְעוֹשֶׂה רְמִיָּה יָחַד. וַיֹּאמֶר לוֹ עַזְרִיקָם: עוּץ נָא עֵצָה וּמְצָא תַחְבּוּלָה; כִּי אַמְנוֹן בּוּז־הַמִּשְׁפָּחוֹת כְּעֶצֶם בִּגְרוֹנִי — לֹא לִבְלוֹעַ וְלֹא לְהָקִיא, וְאִם חָפֵץ אַתָּה לַעֲמוֹד מֵרָחוֹק, שִׂים דְּבָרֶיךָ בְּפִי אַחֵר וְהִגִּידָם לִידִידְיָה. וַיֹּאמֶר לוֹ זִמְרִי: הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לָךְ, צְרוֹף לֵב אִישׁ בַּכֶּסֶף וְיֵצֵא לְךָ כְּלִי לְמַעֲשֶׂיךָ; אָנֹכִי אָסִית אֶת פּוּרָה נַעַר אַמְנוֹן מֵעֵבֶר הָאֶחָד, וְנָקַבְתִּי לוֹ אֶת שְׂכָרוֹ מֵאִתְּךָ עֵקֶב אֲשֶׁר יֶאֱרוֹב לַאֲדוֹנוֹ, וְאֶת מַעֲכָה אָסִית מֵעֵבֶר הַשֵּׁנִי לְדַבֵּר אֵת אֲשֶׁר אָשִׂים בְּפִיהָ, וְאַתָּה הָבָה כֶסֶף וְהַנִּיחָה לִּי לְעוֹלֵל עֲלִילוֹת. וַיֹּאמֶר לוֹ עַזְרִיקָם: הֲלֹא מֵאָז אָמַרְתִּי לָךְ, לֹא אֶחְשׁוֹב כֶּסֶף לִמְאוּמָה, רַק קְנֵה לִּי אֶת תָּמָר בִּמְחִירוֹ; וּלְךָ, זִמְרִי, מָה אֶתֵּן? שְׁאַל מִמֶּנִּי עַד מַחֲצִית הוֹנִי וְלֹא אֶמְנַע מִמֶּךָּ. וַיֹּאמֶר לוֹ זִמְרִי: הַשְׁקֵט אַל תִּירָא, אָנֹכִי אֵדַע עֵת לְכָל חֵפֶץ, וְיָמִים יוֹדִיעוּנִי חָכְמָה לְחַבֵּל אָוֶן וּלְהִתְנַכֵּל בְּאַמְנוֹן. וַיָּשׁוּבוּ יַחְדָּו הָעִירָה, וַיִּתֵּן לוֹ עַזְרִיקָם מַשְׂאַת־כֶּסֶף לִתְמוֹךְ אֶת פּוּרָה וְאֶת מַעֲכָה בְּשֹׁחַד.

וִידִידְיָה וּבֵיתוֹ יָצְאוּ מִבֵּית־הַחֹרֶף וַיֵּשְׁבוּ בְּבֵית הַקַּיִץ אֲשֶׁר לָהֶם בְּהַר־הַזֵּיתִים. וַיֵּשֶׁב גַּם אַמְנוֹן אִתָּם, כִּי אֶת עֲלִיַּת־הַקִּיר אֲשֶׁר יָשַׁב בָּהּ פִּנּוּ לְסִתְרִי, אֲשֶׁר בָּא מִן הַכַּרְמֶל לָשֶׁבֶת בְּצִיּוֹן שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת.

אוֹתָהּ אֵלָי. וַיִּתֵּן לָהּ תֵּימָן אֶת הַיּוֹנָה וַיֹּאמַר: נִצְּרִיהָ וּתְהִי לָךְ לְמָשָׁל. וַתֹּאמֶר תָּמָר: נְצוּרָה תִּהְיֶה לִּי כְּאִישׁוֹן־עֵינִי.

וְתֵימָן וְתָמָר הֵבִיאוּ אֶת אַמְנוֹן אֶל בֵּית־הַקַּיִץ, וַיַּרְאוּהוּ אֶת חֲדָרָיו; וְאַחֲרֵי־כֵן בָּא זִמְרִי לִקְרֹא לָמוֹ, וַיֹּאמֶר לָהֶם: לָמָּה תִּתְמַהְמְהוּ פֹה, וַאֲבִיכֶם וְאִמְּכֶם מְחַכִּים לָכֶם? וְתֵימָן רָאָה אֶת טַבַּעַת אֲחוֹתוֹ עַל יַד אַמְנוֹן וַיְהִי כְּלֹא מִתְבּוֹנֵן בָּהּ; אַךְ זִמְרִי הִתְבּוֹנֵן בָּהּ וַיַּעְלֵם עֵינָיו מִמֶּנָּה, וַיְדַבֵּר אִתָּם עַל אדוֹת דְּבָרִים אֲחֵרִים מִדֵּי לֶכְתָּם לָשׁוּב הַבָּיְתָה. וְתֵימָן דִּבֶּר עַל לִבּוֹ, לִסְלוֹחַ לוֹ אֵת אֲשֶׁר לָעַג לוֹ הַיּוֹם, וַיֹּאמֶר זִמְרִי: חֵי נַפְשִׁי, אֲדֹנִי, כִּי שָׁכַחְתִּי חֶרְפָּתְךָ וְאַתָּה הִזְכַּרְתָּהּ; חָלִילָה לִּי לִטּוֹר!*)

פֶּרֶק הָאַחַד־עָשָׂר.

וַיְהִי מִמָּחֳרָת בַּבֹּקֶר וְזִמְרִי פָּגַע בְּעַזְרִיקָם בָּרְחוֹב, וַיַּעַבְרוּ עַל־פְּנֵי שַׁעַר־הַצֹּאן וְשַׁעַר־הַדָּגִים, וַיָּבֹאוּ עַד הַשַּׁעַר הַיָּשָׁן אֲשֶׁר לְיֶרֶךְ שַׁעַר הַמִּזְרָח צָפוֹנָה, וְהָמוֹן רַב מְשׁוֹטְטִים בִּרְחוֹבוֹת־קִרְיָה. וַיֹּאמֶר זִמְרִי לְעַזְרִיקָם: מָה רַב הֶהָמוֹן הַזֶּה! בָּם מוֹכְרִים, קוֹנִים, נוֹכְלִים וּפְתָאִים יַחְדָּו; וּמַה נּוֹאֲלוּ בְּנֵי־אִישׁ, כִּי יִשְׁקְלוּ כֶסֶף בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵי־אָדָם, בִּיבוּל הָאֲדָמָה וּבְבַהֲמוֹת שָׂדַי, אַךְ מְחִיר הָאָדָם מִי יוֹדֵעַ? כִּי כָל חֵפֶץ נִמְצָא בָאָדָם; צְרוֹף לִבּוֹ בְּכוּר־כֶּסֶף וְיֵצֵא לְךָ כְּלִי לְמַעֲשֶׂיךָ, כְּלִי־חֵפֶץ אוֹ כְלִי־מַשְׁחִית, אוֹ בְרִיאָה תִּבְרָאֵהוּ, וְהָיָה לְךָ הָאָדָם לְשׁוֹר מַקְרִין וּלְדֹב אוֹרֵב. וַיֹּאמֶר לוֹ עַזְרִיקָם: רָאֹה אֶרְאֶה, כִּי בִטְנְךָ מְלֵאָה חֲדָשׁוֹת; בּוֹאָה אֶל בֵּיתִי וְהַגִּידָה־נָּא לִי. וַיֹּאמֶר זִמְרִי: לֹא מְקוֹם דְּבָרִים בַּבַּיִת, כִּי אֶבֶן מִקִּיר תִּזְעָק, אַף לֹא בְּרֹאשׁ־הוֹמִיּוֹת, אֲשֶׁר עַל כָּל צַעַד שֶׁבַע עֵינַיִם, וְעַל כָּל אֹמֶר שֶׁבַע אָזְנַיִם קַשּׁוּבוֹת, לְצוּדֵהוּ בְעוּפוֹ מִבֵּין שְׂפָתַיִם, כְּצוּד בַּעַל־כָּנָף. וַיֹּאמֶר לוֹ עַזְרִיקָם: הִנֵּה מָקוֹם אִתִּי, נֵלְכָה אֶל בֵּית־הַיַּיִן אֲשֶׁר לְכַרְמִי, כִּי הוּא נָבוֹן, עָרוּם וּמְכַסֶּה כָל דָּבָר. וַיֹּאמֶר זִמְרִי: וְאָנֹכִי לֹא אֲגַלֶּה לוֹ סוֹד; נֵלְכָה נָּא אֶל גֵּיא־הַתֹּפֶת, מְקוֹם נִשְׁכַּח מִנִּי רֶגֶל בִּימֵי חִזְקִיָּהוּ. וַיֹּאמֶר עַזְרִיקָם: לוּ יְהִי כִדְבָרֶךָ, אַךְ אִם יִהְיֶה לְךָ

---

*) לִהְיוֹת נוֹטֵר שִׂנְאָה.

וְהִנֵּה פְּנֵי הַשָּׁמַיִם פְּנֵי לְהָבִים, וְקִיטוֹר עָשָׁן וְלַהַב אֵשׁ עוֹלֶה. וַיָּשָׁב עַל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר רָכַב בָּהּ, לָגֶשֶׁת אֶל מְקוֹם הַמּוֹקֵד, וַיְהִי בְּגִשְׁתּוֹ אֶל הַמָּקוֹם, וְהִנֵּה קוֹל קוֹרֵא: חוּשׁוּ לְעֶזְרָה! בֵּית מַתָּן הַשּׁוֹפֵט בּוֹעֵר בָּאֵשׁ! וַיָּבֹא יְדִידְיָה אֶל הַבַּיִת, וְהִנֵּה הֲמוֹן אֲנָשִׁים נְסַבִּים עָלָיו וְאֵין מְכַבֶּה, וּלְרֵיחַ גָּפְרִית אֲשֶׁר עָלָה בְּאַפּוֹ הֵבִין יְדִידְיָה, כִּי יְדֵי אֲנָשִׁים הִבְעִירוּ אֶת הַבְּעֵרָה. וַיִּשְׁאַל יְדִידְיָה אֶת הָאֲנָשִׁים: הַאִם הִצִּילוּ נַפְשׁוֹת בֵּית־מַתָּן מִיַּד לֶהָבָה. וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו: בָּאנוּ הֲלוֹם — וְהִנֵּה הָאֵשׁ אָחֲזָה בְּאַרְבַּע פִּנּוֹת הַבַּיִת, וְאִישׁ לֹא רָצָה לְהַשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ אֶל תּוֹךְ הַלֶּהָבָה לְהַצִּיל נְפָשׁוֹת. וְהָאֵשׁ אָכְלָה אֶת בֵּית מַתָּן עַד הַיְסוֹד, וּכְמוֹ הַשַּׁחַר עָלָה וַיְהִי לְגֶחָלִים. וִידִידְיָה לָקַח אִתּוֹ אֶת שׁוֹטְרֵי הָעִיר וַיְפַתַּח אֶת פֶּתַח הַמְּעָרָה בַּמַּפְתֵּחַ אֲשֶׁר נָתַן לוֹ מַתָּן, — וּמַה גָּדְלָה חֶרְדַּת נַפְשׁוֹ בְּמָצְאוֹ שָׁם כָּל כְּלִי יְקָר וְכָל שְׂכִיּוֹת הַחֶמְדָּה, אֲשֶׁר הָיוּ עֲצוּרִים בְּבֵית הָאוֹצָר אֲשֶׁר לְיוֹרָם עֲמִיתוֹ. וַיֹּאמַר: אָכֵן נוֹדַע הַדָּבָר, וְשִׂפְתֵי מַתָּן בָּרוּר מִלֵּלוּ בְּשִׁגְעוֹן־רוּחוֹ. וַיְצַו יְדִידְיָה וַיִּשְׂאוּ אֶת כָּל הַיְקָרוֹת אֶל הַזְּקֵנִים, עַד אֲשֶׁר יַחְקְרוּ וְיִמְצְאוּ שֹׁרֶשׁ דְּבַר הַשַּׁעֲרוּרִיָּה אֲשֶׁר נִהְיָה בְּבֵית־מַתָּן, וִידִידְיָה מִהֵר לָשׁוּב אֶל בֵּיתוֹ.

וְתִרְצָה לֹא יָכְלָה לָתֵת לְעַפְעַפֶּיהָ תְּנוּמָה כָּל הַלָּיְלָה; כִּי לֹא יָדְעָה מָה הַחֲרָדָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הֶחֱרִידוּ עַל אִישָׁהּ לָלֶכֶת אֶל בֵּית־מַתָּן בַּלָּיְלָה, וְחֶרְדָּתָהּ גָּדְלָה כַּאֲשֶׁר הִגִּידוּ לָהּ כִּי בָעֲרָה אֵשׁ בָּעִיר. וַתַּשְׁכֵּם כַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר וַתִּתְהַלֵּךְ בֵּין הַזֵּיתִים, אַחֲרֵי שָׁלְחָה אֶחָד מִמְּשָׁרְתֶיהָ אֶל הָעִיר לְהָשִׁיב אֶת יְדִידְיָה, וְהִנֵּה אִישׁ עוֹלֶה הָהָרָה. וַתִּשְׁאָלֵהוּ תִרְצָה: מַה נִּהְיְתָה בָּעִיר? וַיֹּאמֶר הָאִישׁ: אֵשׁ אָכְלָה בֵּית מַתָּן הַשּׁוֹפֵט; וַתִּסְפּוֹק תִּרְצָה כַּפֶּיהָ, כִּי כִמְעַט יָצְאָה נַפְשָׁהּ בְּדַבְּרוֹ, אַךְ שָׁבָה רוּחָהּ בִּרְאוֹתָהּ אֶת יְדִידְיָה עוֹלֶה הָהָרָה, וַתָּרָץ לִקְרָאתוֹ וַתִּפּוֹל עַל צַוְּארֵי אִישָׁהּ וַתֹּאמַר: הֶחֱרַדְתַּנִי הַיּוֹם, אִישִׁי, עַד מְאֹד, לוּ מָנַעְתָּ רַגְלֶיךָ לָלֶכֶת אֶל מַתָּן, כִּי עַתָּה לֹא הִתְנוֹדְדָה נַפְשִׁי כָּל הַלָּיְלָה. וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה: לוּ מָנַעְתִּי רַגְלַי, כִּי עַתָּה לֹא רָאִיתִי לֵיל־עָמָל וָאָוֶן; אָכֵן אֵין שָׁלוֹם לְנַפְשִׁי, כִּי־אִם בְּשִׁבְתִּי אִתָּךְ, תַּמָּתִי. וַתֹּאמֶר לוֹ תִּרְצָה: רְאֵה־נָא! מֶה חָלְקוּ מַחֲמָאוֹת פִּיךָ, וְאָנֹכִי כְּיוֹנָה פוֹתָה אַאֲמִין בְּךָ, אַךְ הִגִּידָה לִּי שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי, הַאֻמְנָם אָכְלָה אֵשׁ אֶת בֵּית־מַתָּן? וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה: אֱמֶת הַדָּבָר, אָכְלָה הָאֵשׁ אֶת בֵּיתוֹ עַל יוֹשְׁבָיו יַחַד, וּמַתָּן מֵת מוֹת־בְּלִיַּעַל. וַיְסַפֵּר לָהּ יְדִידְיָה אֶת כָּל דִּבְרֵי הַלַּיְלָה הַהוּא מֵהָחֵל

וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לְשֶׁבֶת יְדִידְיָה בְּבֵית־הַקַּיִץ, וְנַעַר מְשָׁרֵת מַתָּן הַשּׁוֹפֵט בָּא אֵלָיו בַּלַּיְלָה, לִקְרֹא לוֹ לָלֶכֶת אֶל מַתָּן הַשּׁוֹפֵט. וַיֹּאמֶר לוֹ יְדִידְיָה: מַה לַּאדֹנֶיךָ כִּי חָרַד עָלַי אֶת הַחֲרָדָה הַזֹּאת לָלֶכֶת אֵלָיו בַּלָּיְלָה? וַיֹּאמֶר לוֹ הַנַּעַר: כִּי חֶרְדַּת מָוֶת הִבְהִילַתְהוּ פִּתְאֹם. וַיִּרְכַּב יְדִידְיָה עַל פִּרְדּוֹ וַיָּבֹא אֶל בֵּית מַתָּן וַיֵּשֶׁב עַל מִטָּתוֹ, וַיֹּאמַר: מַה לְּךָ מַתָּן? וַיִּלְטֹשׁ מַתָּן עֵינָיו לוֹ, וְלֹא יָכוֹל לַעֲנוֹתוֹ דָּבָר. וַתֹּאמֶר לוֹ אֵשֶׁת מַתָּן: רוּחַ־עִוְעִים מָסוּךְ בְּקֶרֶב אִישִׁי וּמֻכֶּה הוּא בְּשִׁגָּעוֹן וּבְתִמְהוֹן־לֵב. — אָכֵן — עָנָה יְדִידְיָה — רְאִיתִיו סַר וְזָעֵף זֶה יֶרַח־יָמִים, וָאֶשְׁאָלֵהוּ לָדַעַת פֵּשֶׁר דָּבָר, וַיֹּאמֶר לִי: אַךְ חֳלִי הוּא וְאֶשָּׂאֶנּוּ. — כֵּן עָנָה אֵת כָּל אֲשֶׁר שְׁאָלוּהוּ, אָמְרָה אִשְׁתּוֹ, אַךְ חָלְיוֹ דִּכָּא לֶעָפָר נַפְשׁוֹ, וַיְהִי סָר וְזָעֵף יוֹמָם, וּבַלֵּילוֹת הָלְכוּ עָלָיו אֵימִים, לֹא יָדַעְתִּי אֲכַנֶּה; כִּי בְהַגִּיעַ חֲצוֹת־לַיִל, חָרַד, קָם מִמִּשְׁכָּבוֹ וַיִּסְפֹּק אֶת כַּפָּיו, וַיִּרְקַע בְּרַגְלָיו, וַיִּגְעַשׁ, וַיִּרְעַשׁ, וַיְדַבֵּר זָרוֹת וְנוֹרָאוֹת אֲשֶׁר בַּהֲגִיגֵי אוֹתָם תְּסַמֵּר שַׂעֲרַת־בְּשָׂרִי. כֵּן עָבַר יֶרַח שָׁוְא, אֲשֶׁר מִנָּה לִי בוֹ ה׳ לֵילוֹת עָמָל וָעֹנִי; אַךְ בַּלַּיְלָה הַזֶּה נִבְהַלְתִּי מֵרְאוֹת אַף נַעֲוֵיתִי מִשְּׁמוֹעַ, כִּי רָבְתָה רוּחוֹ הָרָעָה לְבַעֲתוֹ וָאָאֶץ בְּנַעֲרוֹ לִקְרֹא לָךְ.

מִדֵּי דַבְּרָהּ כֹּה וַתֶּחֱרַד וַתִּתַּר מִמְּקוֹמָהּ, כִּי רָאֲתָה אֶת עֵינֵי אִישָׁהּ מְזָרוֹת אֵימָה, וַיִּתֵּן מַתָּן קוֹלוֹ קוֹל פְּחָדִים: „אֲהָהּ! חַגִּית וּבָנֶיהָ, הָהּ! לְבִיאָה עַל גּוּרֶיהָ — אוֹיָה לִּי מִי יְכַבֶּה מוֹקְדֵי־לְבָבִי! — סוּרִי, סוּרִי, אִשָּׁה רָעָה, אַל תִּטְרְפִי נַפְשִׁי בְּאַפֵּךְ, — מַדּוּעַ לֹא יִבְעַר בֵּית־נַעֲמָה? — הָהּ אֵשֶׁת כֶּבֶז־עָוֹן, חַטַּאת־נַפְשִׁי תִּרְדְּפֵךְ חִנָּם; הָהּ! דִּבְרֵי עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מֶנִּי! — אוֹיָה לִּי, מוֹקְדֵי־עוֹלָם!

וְלֹא יָכוֹל מַתָּן דַּבֵּר עוֹד, כִּי אֲחָזָהוּ הַשָּׁבָץ, וּשְׂפָתָיו נֶאֱלְמוּ דוּמִיָּה; וַיִּקַּח מַפְתֵּחַ מְרַאֲשׁוֹתָיו וַיִּתְּנֵהוּ אֶל יְדִידְיָה. וַתֹּאמֶר אִשְׁתּוֹ: הִנֵּה מַפְתֵּחַ הַמְּעָרָה אֲשֶׁר לֹא נָגְעָה בּוֹ יַד אִישׁ זוּלָתוֹ עַד הַיּוֹם, אֲהָהּ! כִּי יַשְׁלִיךְ אִישִׁי אֶת מִשְׁכְּנוֹתָיו, וְהִנֵּה הוּא הוֹלֵךְ לָמוּת, וַתֵּבְךְּ אֵשֶׁת מַתָּן מָרָה. וִידִידְיָה נִחַם אוֹתָהּ וַיֹּאמַר: הַצֳּרִי אֵין בְּגִלְעָד, אִם רוֹפֵא אֵין שָׁם? הוֹחִילִי כִּי יֵשׁ תִּקְוָה, וַה׳ יִשְׁלַח עֶזְרָתוֹ מִקֹּדֶשׁ וְיִסְעָדֵהוּ מִצִּיּוֹן, וְאַתְּ אַל תִּפְנִי אֶל דְּבָרָיו, כִּי בְשִׁגָּעוֹן יְדַבֵּר; וַאֲנִי הִנְנִי שָׁב לְבֵיתִי וּמָחָר אָבוֹא הֲלוֹם בַּבֹּקֶר. וַיֵּצֵא יְדִידְיָה מִבֵּית מַתָּן וּמַחְשְׁבוֹתָיו נְבוֹכוּ מִדִּבְרֵי מַתָּן, וַיִּרְכַּב עַל פִּרְדּוֹ, וַיַּעֲבֹר אֶת הָרְחוֹב הָאֶחָד, גַּם אֶת הַשֵּׁנִי, גַּם אֶת הַשְּׁלִישִׁי,

דַּרְכֵי אִישׁ? הַבְעַד חַלּוֹנוֹת שְׁקוּפִים אֶרְאֶה לְלֵב עֲמִיתִי? אָנֹכִי כִּרְאוֹת אֱנוֹשׁ רָאִיתִי אֶת מַתָּן, וְכָל מַעֲשָׂיו יָשְׁרוּ לְמַרְאֵה־עֵינָי; וְאִם עֵינִי תִּהְיֶה לְרָעָה בִּבְנֵי־אִישׁ כַּאֲשֶׁר תְּדַמֶּה אַתָּה, הֲלֹא הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר רְאִיתִים בַּבֹּקֶר כְּמַלְאֲכֵי אֱלֹהִים, יִדְמוּ לִי כְּשֵׁדִים וּכְמַלְאֲכֵי־זַעַם לְעֵת עֶרֶב, אוֹ אָז יִצְעֲרוּ אֲהוּבַי וְיִרְבּוּ שׂנְאֵי־נַפְשִׁי מִיּוֹם לְיוֹם, וּבְעִיר צִיּוֹן רַבָּתִי עָם אֵשֵׁב כְּעַרְעָר בָּעֲרָבָה.

— שָׂא־נָא, אַלּוּפִי וּמְיֻדָּעִי — עָנָהוּ סִתְרִי, — שָׂא־נָא וְאוֹרְךָ לְהַבְדִּיל בֵּין נָבָר לְעִקֵּשׁ. הֲלֹא לֹא אַלְמָן יְהוּדָה בַּיָּמִים הָאֵלֶּה מִצַּדִּיקִים תְּמִימֵי־דָרֶךְ; צֵא וּרְאֵה מַלְכֵּנוּ בְּיָפְיוֹ, אֲשֶׁר הָדָר וְגָאוֹן, נֹעַם וְעַנְוַת־חֵן מַזְהִירִים עַל פָּנָיו, מְקוֹר חַיִּים וָחֶסֶד הוּא לְיִשְׁרֵי־לֵב, וְחִתַּת אֱלֹהִים לְנִפְתָּלִים, וְהַבֵּט עַל בֶּן־אָמוֹץ וְיֶתֶר נְבִיאֵי ה׳ אֲשֶׁר צִדְקָתָם תְּשַׁוֶּה עֲלֵיהֶם הוֹד וְהַדְרַת קֹדֶשׁ. הֵן אֲהוּבֵי־אֵל אֵלֶּה יִדְמוּ כְּשֶׁמֶשׁ צְדָקָה, אֲשֶׁר יוֹפִיעַ אוֹר יָקָר וְיִשְׁפֹּךְ חֹם צַח עַל צֶמַח ה׳ וּפְרִי רַעֲנָן, וִילַהֵט חָצִיר יָבֵשׁ. לֹא כֵן אַנְשֵׁי מִרְמָה הַלּוֹבְשִׁים אַדֶּרֶת שֵׂעָר לְמַעַן כַּחֵשׁ, אֲשֶׁר דִּבְרֵי פִיהֶם כְּגַחֲלֵי רְתָמִים, לֹא לְהָאִיר וְלֹא לְהָחֵם, כִּי אִם לְבָעֵר גַּם לֶאֱכוֹל כָּל אֲשֶׁר לָמוֹ מִסָּבִיב.

וַיֹּאמֶר לוֹ יְדִידְיָה: הֵן לְקָחֲךָ טוֹב, אַךְ מַה יּוֹשִׁיעֵנוּ זֶה? הִנֵּה נִפְקְחוּ עֵינֵינוּ לִרְאוֹת הַיּוֹם, כִּי הַשַּׁעֲרוּרִיָּה אֲשֶׁר נִהְיָתָה בְּבֵית־יוֹרָם, יְסוֹדָתָהּ בְּאַשְׁמַת מַתָּן הַבְּלִיַּעַל; אַךְ מִי פָּקַד עָלָיו עֲוֹנוֹ לְשַׁלֵּם לוֹ כִּגְמוּל יָדָיו? וּמִי הֵם קוֹדְחֵי הָאֵשׁ בְּבֵיתוֹ גַּם בְּבֵית־יוֹרָם? הֵן צָוֹן נַעֲמָה נִכְתָּם לִפְנֵי הַזְּקֵנִים עַל פִּי חֵפֶר וּבוּקִיָּה, אַךְ מַתָּן עָנָה בָהּ צִדְקָתָהּ בַּעֲבוּר עָלָיו רוּחַ רָעָה, וּלְמִי אֵפוֹא נַאֲמִין? רְאֵה נָא, כִּי הַדְּבָרִים מְסֻכְסָכִים אֵלֶּה בָּאֵלֶּה; וּמָה אַחֲרִית נַעֲמָה וְגוֹרַל פְּרִי־בִטְנָהּ?

וַיֹּאמֶר לוֹ סִתְרִי: אָכֵן אֱלֹהֵי מִשְׁפָּט ה׳, וְאִם הֵחֵל לְגַלּוֹת לָנוּ עֲמֻקּוֹת מִנִּי חֹשֶׁךְ, נִבְטַח בּוֹ, כִּי יוֹצִיא הַדָּבָר לָאוֹר, וְנֶחְפְּשׂוּ מְזִמּוֹת אַנְשֵׁי־הֶחָמָס, אֲשֶׁר פָּרְעוּ אֶת נַעֲמָה לְשִׁמְצָה. הָהּ! אֵלֶּה וְכָאֵלֶּה תִּקְרֶינָה בְּעִיר רַבָּתִי־עָם, וְאָנֹכִי אֲבָרֵךְ אֶת ה׳, אֲשֶׁר הִפִּיל לִי חֶבֶל בַּנְּעִימִים לִהְיוֹת בֵּין שׁוֹכְנֵי יַעַר וְכַרְמֶל, כִּי מִתְעֵב אָנֹכִי שְׁאוֹן־קִרְיָה מְאֹד. וְאַתָּה, אַלּוּפִי וּמְיֻדָּעִי, מִן הַיּוֹם הַזֶּה שִׁית לִבְּךָ אֶל כָּל אֲשֶׁר לְךָ מִסָּבִיב; הֵן אֱמוּנָתְךָ בַּה׳ — אֱמוּנַת אֹמֶן; אַךְ אֱמוּנָתְךָ בִּבְנֵי־אִישׁ — אִוֶּלֶת וְרָעָה רַבָּה, יִשְׁמָרְךָ מֵהֶם אֵל, וְיִשְׁפּוֹת לְךָ שָׁלוֹם.

וְעַד כַּלָּה וַיֹּאמַר: אֲהָהּ! כִּי אָבְדָה הָאֱמוּנָה וְנִכְרְתָה מִן הָאָרֶץ, כִּי בֶגֶד בּוֹגְדִים בָּגַד מַתָּן בְּיוֹרָם בְּשִׁבְתּוֹ לָבֶטַח עִמּוֹ. וַתַּעַן תִּרְצָה בְּשִׁמָּמוֹן: אֲהָהּ, לַנַּעֲמָה רְעוּתִי! כִּי נָדְדָה בְלִי פֶשַׁע וְלֹא בָגְדָה בְּאַלּוּף־נְעוּרֶיהָ כַּאֲשֶׁר דִּמִּינוּ. וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה: כָּזֹאת אֲדַמֶּה גַם אֲנִי הַפָּעַם; אַךְ הִנֵּה עָנוּ בָהּ חֶפֶר וּבוּקִיָּה, אֲנָשִׁים אֲשֶׁר נִמְצְאוּ נֶאֱמָנִים תָּמִיד, וּמִי יַכְזִיבֵם? אֲהָהּ! כִּי נָבוֹכוּ מַחְשְׁבוֹתַי מְאֹד; אַךְ אֶעֱלֶה נָא אֶל בֵּית ה׳, וּבְשׁוּבִי נוֹסִיף לְדַבֵּר בַּדָּבָר הַזֶּה.

וַיַּעַל יְדִידְיָה אֶל בֵּית ה׳ בְּהַקְרִיב הַכֹּהֲנִים אֶת קָרְבַּן־הַבֹּקֶר, וַיִּמְצָא שָׁם אֶת סִתְרִי. וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלָּה יְדִידְיָה לְהִשְׁתַּחֲווֹת לַה׳ וַיִּקְרָא לוֹ לָלֶכֶת עִמּוֹ אֶל בֵּיתוֹ, וַיְסַפֵּר לוֹ אֶת דְּבַר הַשַּׁעֲרוּרִיָּה, וַיִּשֹּׁם סִתְרִי וַיִּשְׁרֹק, וַיָּבֹאוּ אֶל בֵּית־הַקָּיִץ. וַתָּשֶׂם תִּרְצָה לִפְנֵיהֶם לֶאֱכֹל, וַתֹּאמַר: פַּסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי־אָדָם! וּמִי יַפְלֶה עַתָּה בֵּין בָּרֵי־לֵבָב וּבֵין נַעֲוֵי־לֵב? וַיֹּאמֶר תֵּימָן: הֲזֶה הָאִישׁ מַתָּן אֲשֶׁר פֵּרַשׂ תָּמִיד כַּפָּיו הַשָּׁמַיְמָה בְּעֵינַיִם דּוֹלְפוֹת, אֶל אֱלוֹהַּ, גַּם הִרְבָּה זְבָחִים וְעוֹלוֹת תָּמִיד? וַיִּגְעַר בּוֹ יְדִידְיָה וַיֹּאמַר: הֲלֹא רַבּוֹת הִזְהַרְתִּיךָ בְּנִי לְבִלְתִּי הִתְעָרֵב בְּדִבְרֵי אֲנָשִׁים כַּבִּירִים מִמְּךָ יָמִים, כִּי לֹא אַתָּה תוֹרֶה דֵעָה. וַיֹּאמֶר אֶל תִּרְצָה: אַל־נָא נַאֲשִׁים תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ בְּפֶשַׁע אִישׁ אֶחָד; נַאֲמִין כִּי יֵשׁ אֱמוּנָה וְאִם יְעַקֵּשׁ אִישׁ דַּרְכּוֹ הֲלֹא יִוָּדֵעַ.

— אֱמוּנָה! — קָרָא סִתְרִי בַּאֲנָחָה, — הֲלֹא הִיא הָעֲרוּכָה בְּכָל פֶּה וּשְׁמוּרָה בְּלֵב אֶחָד מֵאֶלֶף יוֹשְׁבֵי־קִרְיָה; הֵן אֵלֶּה וְכָאֵלֶּה יִלְבְּשׁוּ צְדָקָה כְּמַדִּים בְּצֵאתָם שַׁעַר אֱלֵי קָרֶת — וְיָסִירוּ עֶדְיָם מֵעֲלֵיהֶם בְּסֵתֶר אָהֳלָם; שָׂא־נָא, יְדִידְיָה, וְאַגִּידָה לָּךְ: אָנֹכִי לֹא כִרְאוֹתְךָ רָאִיתִי אֶת מַתָּן תָּמִיד, עַל־כֵּן לֹא אֶשְׁתּוֹמֵם הַפַּעַם לַנְּבָלָה עָשָׂה: הֵן אַלְמָנוֹת שִׁלַּח מַתָּן רֵיקָם, כִּי יָדַיִם רֵיקוֹת פֵּרְשׂוּ אֵלָיו *) וִיתוֹמִים עֲשׁוּקִים צָעֲקוּ חָמָס בְּאָזְנָיו, עַד כִּי נִחַר גְּרוֹנָם, וְהוּא עָנָה אוֹתָם תָּמִיד בְּמַחֲמָאוֹת־פִּיו לֵאמֹר: „וְאָנֹכִי מָה כִּי תִצְעֲקוּ בְּאָזְנָי? הֲלֹא שֵׁבֶט וּמַטֶּה אָנֹכִי בְּיַד הַמִּשְׁפָּט, שֵׁבֶט מוּסַר שַׁדַּי, וּמַטֵּה זַעַם ה׳”. וְשִׁבְטוֹ וּמַטֵּהוּ — כְּקַשׁ יָבֵשׁ נֶחְשְׁבוּ לְיָדַיִם מְלֵאוֹת, גַּם רִיבוֹ עִם רֵעָיו הָיָה תָמִיד רִיב לַה׳, וְחֶרֶב לְשׁוֹנוֹ — חֶרֶב נוֹקֶמֶת לַה׳.

— כֵּן דִּבַּרְתָּ, סִתְרִי — עָנָה יְדִידְיָה; אַךְ הַגִּידָה נָּא לִי אֵיכָכָה אֶבְחַן

*) לֹא נָתְנוּ לוֹ שֹׁחַד.

הַטַּבַּעַת צְמוּדָה עַל יָדוֹ, וּמַעֲכָה גַם הִיא לֹא לָקְחָה עוֹד דְּבָרִים מִזִּמְרֵי לְהַגִּידָם לְתָמָר.

וַיְהִי הַיּוֹם וְאַמְנוֹן יָשֵׁן בַּלַּיְלָה עַל עֶרֶשׂ־יְצוּעוֹ, וְהִנֵּה קוֹל דּוֹפֵק דַּלְתֵי חֶדְרוֹ; וַיָּקָם אַמְנוֹן מִמִּשְׁכָּבוֹ בַּחֲרָדָה וַיֹּאמַר: מִי זֶה קוֹרֵא אֵלַי בַּלָּיְלָה? וְהִנֵּה קוֹל אֲבִישַׁי מְדַבֵּר אֵלָיו לֵאמֹר: פְּתַח, אַמְנוֹן, דְּלָתֶיךָ. וַיִּפְתַּח אַמְנוֹן הַדֶּלֶת, וַיָּבֹא אֲבִישַׁי הַזָּקֵן בְּחֶדְרוֹ, וַיָּאֶר אַמְנוֹן נֵר וַיֹּאמַר: מַה לַּאדֹנִי פֹּה לְעֵת כָּזֹאת? וַיֹּאמֶר לוֹ אֲבִישַׁי: לְבַשׁ בְּגָדֶיךָ וּלְכָה עִמָּדִי. וַיְמַהֵר אַמְנוֹן וַיִּרְחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וַיִּלְבַּשׁ בְּגָדָיו וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ; וַיַּעַבְרוּ בַּשְּׁוָקִים וּבָרְחֹבוֹת, וַיָּבֹאוּ אֶל שַׁעַר הַגַּיְא, וַיֹּאמֶר אֲבִישַׁי: פֹּה עֲמֹד וְהַאֲזֵן אֵלָי; הִנֵּה שָׁמַעְתִּי אֹתְךָ מִתְנוֹדֵד, כִּי בוּז־מִשְׁפָּחוֹת אָתָּה. וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: אָכֵן, אֲדֹנִי, מוֹלַדְתִּי תַּמְרֵר חַיַּי, כִּי לֹא יָדַעְתִּי רֵאשִׁיתִי וְאַחֲרִיתִי. וַיֹּאמֶר לוֹ אֲבִישַׁי: הִשָּׁבְעָה לִּי, כִּי לֹא תַשְׁמִיעַ עַל שְׂפָתֶיךָ דָּבָר מִכֹּל אֲשֶׁר תַּקְשֵׁבְנָה אָזְנֶיךָ הַפָּעַם. וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: בַּה' נִשְׁבַּעְתִּי, כִּי לֹא אַשְׁמִיעַ עַל פִּי אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אַתָּה חָפֵץ לְכַסּוֹתָם, וּמִי יִתֵּן וְיִהְיוּ תַנְחוּמוֹת לְנַפְשִׁי. וַיִּקַּח אֲבִישַׁי אֶת אַמְנוֹן וַיְבִיאֵהוּ אֶל אֹהֶל דָּל — וְהִנֵּה לְעֵינֵי אַמְנוֹן אִשָּׁה טוֹבַת־חֵן יוֹשֶׁבֶת עַל שֻׁלְחָן מָךְ הָעֵרֶךְ, וְעַל הַשֻּׁלְחָן מְנוֹרַת נְחשֶׁת, וְנֵרָהּ יָאִיר אֶל עֵבֶר פָּנֶיהָ אֲשֶׁר חֳמַרְמְרוּ מִבֶּכִי, וְלִימִין הָאִשָּׁה יוֹשֶׁבֶת עַלְמָה יְפֵה־פִיָּה, אֲשֶׁר קָמָה עָמְדָה בִּרְאוֹתָהּ אֶת אַמְנוֹן בָּא. וְאַמְנוֹן עוֹמֵד מַחֲרִישׁ וּמִשְׁתָּאֶה לָדַעַת, מַה דְּבַר הַסֵּתֶר הַזֶּה. וַיֹּאמֶר אֲבִישַׁי לְאַמְנוֹן: גְּשָׁה הַפַּעַם וְנַשֵּׁק אֶת יְדֵי אִמְּךָ זֹאת, אַף חוֹבֵב אֶת הָעַלְמָה הַזֹּאת, כִּי הִיא אֲחוֹתְךָ, אֲשֶׁר יְלָדַתָּה אִמְּךָ תְּאוֹמִים אִתָּךְ. כִּשְׁמוֹעַ זֹאת אַמְנוֹן פָּג לִבּוֹ מְאֹד, וְהָאִשָּׁה נָתְנָה קוֹלָהּ בִּבְכִי וַתִּגַּשׁ אֶל אַמְנוֹן וַתְּחַבְּקֵהוּ וַתִּשַּׁק לוֹ וַתֹּאמַר: אַתָּה בֶּן־אוֹנִי, אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתַּנִי מִיּוֹם גְּמָלִי אוֹתָךְ. וְהָעַלְמָה גַּם הִיא הִבִּיטָה עַל אַמְנוֹן בְּעֵינֵי חֵן מְלֵאוֹת דֶּמַע, וַתֹּאמַר: הֲזֹאת, עַצְמִי וּבְשָׂרִי! הַאַתָּה זֶה אַמְנוֹן אָחִי, אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי שִׁמְךָ תָּמִיד מִפִּי אִמִּי? הַאַתָּה זֶה אֲשֶׁר דִּמִּיתִיךָ וְלֹא יְדַעְתִּיךָ? וַאֲבִישַׁי יָצָא מִן הָאֹהֶל בְּהִתְוַדַּע הָאִשָּׁה אֶל בְּנָהּ. וַתּוֹסֶף הָאִשָּׁה וַתֹּאמַר: אֱלֹהִים יָחְנְךָ בֵּן פֹּרָת; אַךְ מַדּוּעַ אַתָּה שׁוֹמֵם וּמַחֲרִישׁ, בְּנִי? וַיִּפֹּל אַמְנוֹן חֲלִיפוֹת עַל צַוְּארֵי אִמּוֹ וַאֲחוֹתוֹ וְעַפְעַפָּיו בָּזְלוּ דְמָעוֹת כַּנַּחַל עַל לְחָיֵיהֶן, וּשְׂפָתָיו עוֹד נֶאֱלָמוּ. וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה: הַשְׁמִיעֵנִי נִיב־שְׂפָתֶיךָ כִּי נָעִים. וַיֵּבְךְּ אַמְנוֹן וַיֹּאמַר: הֵן אֲהַבָתֵךְ, אִמִּי, נְשִׁיקוֹת פִּיךְ וַהֲמוֹן רַחֲמַיִךְ אֵלַי הִתְאַפְּקוּ זֶה שָׁנִים רַבּוֹת; עַתָּה הִתְקַבְּצוּ יַחַד בָּרֶגַע הַזֶּה, וְלִבִּי צַר מֵהָכִיל אוֹתָם,

וַיֹּאכַל סִתְרִי וַיֵּשְׁתְּ, וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ יְרוּשָׁלַיְמָה לָבוֹא בַּעֲלִיַּת־הַקִּיר, וַיֵּשֶׁב שָׁם עַד הַמּוֹעֵד אֲשֶׁר יָעַד לוֹ.

בַּלַּיְלָה הַהוּא אֲשֶׁר בָּעַר בֵּית־מַתָּן, וְעַזְרִיקָם וְחֵפֶר וּבוּקִיָּה נוֹעֲדוּ בְּבֵית־כַּרְמִי; וַיֹּאמְרוּ חֵפֶר וּבוּקִיָּה אֶל עַזְרִיקָם לֵאמֹר: עוֹד מְעַט וּלְשׁוֹן־אֵשׁ תֹּאכַל לְשׁוֹן מַתָּן, וְלֹא יִפְשׂוֹק עוֹד שְׂפָתָיו לִמְחִתָּה לָךְ; גַּם אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת בָּנָיו וְאַנְשֵׁי בֵיתוֹ תֹּאכֵל, אֲשֶׁר לֹא יִשָּׁאֵר פּוֹצֶה פֶּה וּמְצַפְצֵף. וְעַתָּה מַהֵר וְהַעֲלֵה אֶת עָכָן מִן הַבּוֹר וְדַבֵּר עַל לִבּוֹ לְהֵיטִיב עִמּוֹ, כִּי־אִם תַּצְמִית בְּבוֹר חַיָּיו, וְנִפְקְחוּ עֵינֵי הַזְּקֵנִים לְהָבִין דָּבָר, וְאַחֲרִיתְךָ מָרָה. וַיְמַהֵר עַזְרִיקָם לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר יְעָצוּהוּ חֵפֶר וּבוּקִיָּה, וַיַּעַל אֶת עָכָן מִן הַבּוֹר, וַיְכַפֵּר פָּנָיו בְּנַחֲלַת שָׂדֶה וָכֶרֶם, אֲשֶׁר נָתַן לוֹ וּלְבָנָיו, וַיֹּאמֶר לַעֲשׂוֹת עִמּוֹ טוֹב כָּהֵנָּה וְכָהֵנָּה, וַיְשִׁיבֵהוּ אֶל כַּנּוֹ.

וְהַזְּקֵנִים הִרְבּוּ לַחְקוֹר וְלִדְרוֹשׁ אֶת חֵפֶר וּבוּקִיָּה, גַּם אֶת עָכָן וְאֶת חֶלְאָה, עַל אֹדוֹת הַשַּׁעֲרוּרִיָּה, אֲשֶׁר נִהְיְתָה מֵאָז בְּבֵית־יוֹרָם, וְלֹא שִׁנָּה אֶחָד מֵהֶם מִדִּבְרֵיהֶם, אֲשֶׁר דִּבְּרוּ לִפְנֵי שָׁנִים רַבּוֹת כִּמְלֹא־שַׂעֲרָה, כִּי יָרְאוּ לְנַפְשׁוֹתָם; אָז אָמְרוּ הַשּׁוֹפְטִים פֶּה אֶחָד: אֵין זֹאת כִּי־אִם שָׁתָה נַעֲמָה אֶת יָדָהּ עִם מַתָּן לִנְקוֹם נִקְמָתָם מֵחַגִּית שְׂנוּאַת־נַפְשָׁם. וַיָּשִׁיבוּ לְעַזְרִיקָם אֶת כָּל סְגֻלּוֹת יוֹרָם אָבִיו הַנִּמְצָאוֹת בְּבֵית־מַתָּן, וַיְהִי מַתָּן לְאָלָה וְלִשְׁבֻעָה; וְנַעֲמָה הָאֻמְלָלָה שָׁמְעָה דִּבַּת רַבִּים, אֲשֶׁר קִלְּלוּ אֶת שְׁמָהּ וְזִכְרָהּ, וַתְּהִי כְּלֹא־שֹׁמַעַת; כִּי אֵין מַכִּיר אוֹתָהּ, וְכַפְּלִשְׁתִּית נֶחְשְׁבָה לְדַלַּת־הָעָם, אֲשֶׁר שָׁכְנָה בֵּינֵיהֶם.

פֶּרֶק הַשְּׁנֵים־עָשָׂר.

וְסִתְרִי טֶרֶם שׁוּבוֹ הַכַּרְמֶלָה אָמַר אֶל אַמְנוֹן לֵאמֹר: שָׂמַחְתִּי מְאֹד לִרְאוֹתְךָ כְּתִפְאֶרֶת אָדָם לָשֶׁבֶת בְּבֵית־יְדִידְיָה, אֲשֶׁר נָחַלְתָּ בּוֹ כָבוֹד. וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: מַה יִּתֶּן לִי וּמַה יּוֹסֶף לִי הַכָּבוֹד הַזֶּה וְאָנֹכִי בֶּן בְּלִי־שֵׁם. וַיֹּאמֶר לוֹ סִתְרִי: עֲשֵׂה לְךָ שֵׁם בְּהַשְׂכֵּל וּבְדַעַת, כִּי הוּא כְּבוֹד אִישׁ. וֶהְיֵה נָכוֹן לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, כִּי יָבוֹא אֲבִישַׁי אֲחִי הִלּוֹם, וְדִבֶּר דְּבָרִים גְּדוֹלִים עִמָּךְ. וַיִּקְרָא לוֹ סִתְרִי לְשָׁלוֹם וַיָּשֶׂם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו, וְאַמְנוֹן נִשְׁאַר בַּעֲלִיַּת־הַקִּיר, וַיֵּשֶׁב לָבֶטַח עִם פּוּרָה נַעֲרוֹ, אֲשֶׁר אָרַב לִגְנוֹב אֶת טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וְלֹא יָכוֹל, כִּי הָיְתָה

נגה בעד חלון האהל. ותחבק נעמה ותנשק לבנה ולבתה ותאמר: כן יבקע כשחר אורכם, ועיני תראינה, ושש לבי עליכם. ויפל אמנון שנית על צוארי אמו ואחותו וישק להן, ויאמר: הלא אראכן בכל עת מעתה. ותאמר לו אמו: ברצותי לדבר עמך אשלח את עוץ נער אבישי איש־חסדנו, ויעדתי לך מקום אשר תבוא שמה, ואתה, בני, שמור רגליך בלכתך אלי ושמור פתחי־פיך. ויצא אמנון מאהל אמו ואחותו בלב שומם.

ופורה אשר היה אורב לכל מעשה אמנון שמח מאד למקרה־הלילה ההוא, אשר היה זר בעיניו, ויהי אך יצא יצאו אבישי ואמנון והוא מהר ללכת אחריהם מרחוק, וישמר הליכותיהם עד בואם אל אהל שער הגיא, וימהר לשוב; כי אמר: פן ישוב אמנון כמעט ולא ימצאהו בחדרו, והתבונן בו שמץ דבר. וילך פורה ממחרת בבקר ויגל את אזני זמרי על־אדות הדברים האלה. ויאמר לו זמרי: הסכלת עשו, כי למה לא נשקפת בעד חלון האהל לדעת דבר לאשרו, לכן שים לבך על דרכו מעתה, כי לא דבר רק הוא.

פרק השלשה־עשר.

ועכן דבר אל חלאה אשתו לאמר: הן פקד אלהים את עון מתן אשר הדיחנו, ואחריתו הנוראה הבהילה את רוחי, כי ידעתי, כי לא ינקה ה׳ גם אותנו; לכן שמעי נא את אשר אני חושב להשיב נדחי יורם על אחזתם. ותגער בו חלאה ותאמר: הלהונות בננו מאחזתו אתה אומר, בעת אשר החל להראותנו חסדו? ויאמר לה עכן: שמעי נא ואחר תצגי, הנני להשיב נדחי יורם ולרומם בזה קרן בננו; הנה לנעמה גברתנו בת, עלמה יפת־תאר, אשר לא ראיתי כמוה, וידעתי כי אף ראה יראנה עזריקם, וחשקה נפשו בה מאד, ואנכי אתודע לנעמה, ואמרתי לה קשט אמרי־אמת, כי מתן הצית אש בבית יורם אישה בחרות־אפו בחגית, ומיראתו אותי גלה אזני ואמלט את נפש בני, ואמר: הנה הוא עזריקם; ועתה אדבר על לבה לתת את בתה לעזריקם לאשה, וישבה

עַל כֵּן נִפְעָמְתִּי. מַה נָּעַמְתְּ לִי, אִמִּי, וּמַה יָּפְיָפִית לִי, אֲחוֹתִי! כְּשׁוֹשַׁנִּים בְּאֶרֶץ צִיָּה דִּמִּיתִיכֶן, אוֹיָה לִי, כִּי אֶרְאֲכֶן כְּעוֹטְיוֹת וּכְמִסְתַּתְּרוֹת בְּאֹהֶל דָּל! הוֹדִיעִינִי נָא אִמִּי: מַה שֹּׁרֶשׁ דָּבָר נִמְצָא בָךְ, כִּי הָיִית אֵלַי כְּמִתְנַכֵּרָה עַד הַיּוֹם; הַגִּידִי לִי מַה שְּׁמֵךְ וְשֵׁם אֲחוֹתִי, מַה מִּשְׁפַּחְתִּי וּבֵית אָבִי בִּיהוּדָה? הַגִּידִי לִי צָרָתֵךְ וְאֵדְעָה, הֲקָצוֹר קָצְרָה יָדִי מֵהוֹשִׁיעֵךְ, וְאִם אֵין לְאֵל יָדִי לְהַצִּילֵךְ מֵעָנְיֵךְ וּמְרוּדֵךְ; הֵן חָפֵץ יְדִידְיָה לָתֶת לִי אֲחֻזַּת נַחֲלָה בְּעַד נֶפֶשׁ תָּמָר בִּתּוֹ אֲשֶׁר הִצַּלְתִּיהָ מִמָּוֶת, וְאָנֹכִי מֵאַנְתִּי לָקַחַת מִמֶּנּוּ מְאוּמָה עַד כֹּה; עַתָּה אֶקַּח גְּמוּל יָדִי וְהָיָה לְכַלְכֵּל נַפְשׁוֹתֵיכֶן. וַתֹּאמֶר לוֹ אִמּוֹ: אַחַת אֶשְׁאַל מֵעִמָּךְ, בְּנִי יַקִּירִי, אַל נָא תִפְצַר בִּי לְהַגִּיד לְךָ אֵת כָּל אֲשֶׁר אֲכַסֶּה מִמֶּךָּ, וְאַל תָּאִיץ לָדַעַת מַה מּוֹלַדְתְּךָ וּמַה שֵּׁם הוֹרֶיךָ; אָנֹכִי שֶׁמֶץ דָּבָר אַגִּיד לָךְ: כִּי הָיָה אָבִיךָ מִמְּרוֹם עַם הָאָרֶץ וַיָּמֹת, וְאַחֲרֵי מוֹתוֹ בָּאוּ נוֹשָׁיו וַיְנַקְּשׁוּ לְכָל אֲשֶׁר לוֹ: לוּ לֹא מִלַּטְתִּי נַפְשִׁי וְנַפְשׁוֹתֵיכֶם, מַחֲמַדַּי, כִּי עַתָּה לָקְחוּ אוֹתִי וְאֶתְכֶם לְהִתְעַמֵּר בָּנוּ וּלְמָכְרֵנוּ מִמְכֶּרֶת עֶבֶד וְשִׁפְחָה, וְגַם עַתָּה יָגֹרְתִּי מִפְּנֵיהֶם, כִּי אַכְזָרִים הֵם; וְאִם מְעַט זֹאת בְּעֵינֶיךָ, דַּע לְךָ כִּי צָרוֹת כָּהֵנָּה וְכָהֵנָּה תִּהְיֶינָה לָנוּ צוֹרְרוֹת, אִם נוֹדְעוּ מַצְפּוּנֵינוּ; לָכֵן אַסְתִּיר כָּל־אֹדוֹתַי בְּמַעֲמַקִּים, עַד אֲשֶׁר יָאִיר ה׳ פָּנָיו עַל מוֹלַדְתֵּךְ כְּבוֹא עֵת לְחֶנְנָהּ; וְעֵינַי הָרֹאוֹת, כִּי הֵחֵל ה׳ לְהוֹפִיעַ עַל בֵּית אָבִיךָ, כִּי עַל כֵּן הֵרִים אוֹתְךָ מִמַּרְבֵּץ הָרוֹעִים לְהוֹשִׁיבְךָ עִם נָדִיב, וְלָתֶת לְךָ יָד וָשֵׁם בְּבֵיתוֹ.

וְאַמְנוֹן הִתְאַנַּח לְדִבְרֵי אִמּוֹ וְדִמְעָתוֹ עַל לֶחְיוֹ, וַיֹּאמַר: הֵן נָתַן לִי יְדִידְיָה בְּבֵיתוֹ יָד וָשֵׁם לְחֶבְרָתִי וּלְפִצְעִי, כִּי חֶפְצִי מָרוֹם מִנֶּגְדִּי. הָהּ! לוּ לֹא נָטַשְׁתִּי נְוֵה־רוֹעִים כִּי אַתָּה שָׁקַטְתִּי. וַתֹּאמֶר לוֹ אִמּוֹ: מַה לְּךָ, בְּנִי? מַה חֶפְצְךָ, וּמַה מָּרוֹם מִנֶּגְדֶּךָ? וְאַמְנוֹן לֹא יָכוֹל לַעְצוֹר זֶרֶם דִּמְעָתוֹ, וַיֹּאמַר: רְאִי נָא הַטַּבַּעַת אֲשֶׁר עַל יָדִי, אוֹתָהּ נָתְנָה לִי תָמָר בַּת יְדִידְיָה בְּאַהֲבָתָהּ אוֹתִי מְאֹד, וְנַפְשִׁי גַם אָנִי דָּבְקָה בָּהּ בְּאֶפֶס תִּקְוָה. וַתֵּרֶא אִמּוֹ אֶת הַטַּבַּעַת וַתָּשֶׂם עֵינֶיהָ פַּעַם בְּאַמְנוֹן בְּנָהּ וּפַעַם בְּבִתָּהּ, אֲשֶׁר הִשְׁתּוֹמְמָה גַם הִיא לְמַרְאֵה עֵינֶיהָ בְּזָכְרָהּ אֶת הַטַּבַּעַת אֲשֶׁר נָתַן לָהּ תֵּימָן בֶּן יְדִידְיָה בַּכַּרְמֶל; וַתִּשְׁאָלֵהוּ אִמּוֹ לְהַגִּיד לָהּ: מָה הַשֵּׁמוֹת הַמְפֻתָּחִים בּוֹ; וַיְסַפֵּר לָהּ אַמְנוֹן אֶת הַדְּבָרִים מֵהָחֵל וְעַד כַּלֵּה. וַתֹּאמֶר לוֹ אִמּוֹ: הַרְגִּיעַ אֶת לְבָבְךָ וּבְטַח בַּה׳, וַתֹּסֶף לְדַבֵּר עַל לֵב בְּנָהּ עַד אֲשֶׁר נִבְקְעוּ עַפְעַפֵּי־שַׁחַר וְאוֹרוֹ

בְּלִבּוֹ: אָכֵן נוֹדַע הַדָּבָר, כִּי אוֹהֵב אַמְנוֹן אֶת הָעַלְמָה הַיְפֵה־פִיָּה הַשּׁוֹכֶנֶת בָּאֹהֶל. וַיַּחְקֹר וַיִּדְרשׁ אֶת דַּלַּת הָעָם הַשּׁוֹכֵן שָׁם, וַיַּגִּידוּ לוֹ, כִּי אִשָּׁה פְּלִשְׁתִּית הִיא הַשּׁוֹכֶנֶת עִם בִּתָּהּ בָּאֹהֶל הַהוּא, וַיֵּלֶךְ אֶל זִמְרִי, וְהוּא יָשַׁב אָז בְּבֵית־כַּרְמִי, וַיְשִׁיבֵהוּ דָּבָר. וַיְבִיאֵהוּ זִמְרִי הַחַדְרָה וַיֹּאמֶר לוֹ: הִנְנִי נוֹתֵן לָךְ שְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף גְּמוּל עָרְמָתֵךְ וְעוֹד כָּהֵנָּה תִּקְחִי מִיָּדִי בְּהַצְלִיחֵךְ בַּאֲשֶׁר אֶשְׁלָחֵךְ הַפָּעַם. לֵךְ אֶל תֵּימָן וְגָלִיתָ אֶת אָזְנוֹ בַּסֵּתֶר לֵאמֹר: „הִתְחַמֵּק אַמְנוֹן הַלַּיְלָה מִבֵּיתוֹ, וָאָקוּם וָאֵלֵךְ אַחֲרָיו מֵרָחוֹק וָאָבִין נְתִיבוֹתָיו, וָאֶרְאֵהוּ בָּא בְּאֹהֶל שְׁתֵּי נָשִׁים, אֲשֶׁר הִתְמַהְמַהּ שָׁם עַד עֲלוֹת־הַשַּׁחַר, וָאָבוֹאָה לְהַגִּיד לְךָ, כִּי לֹא טוֹב דֶּרֶךְ אַמְנוֹן", וְאָמַרְתָּ אֶל תֵּימָן לְבַל יַגִּיד, מִי הוּא זֶה אֲשֶׁר גָּלָה אֶת אָזְנוֹ. וַיֹּאמֶר פּוּרָה לְזִמְרִי: בְּטַח בְּעָרְמָתִי כִּי אֵדַע לְכַלְכֵּל דְּבָרַי עִם תֵּימָן, הִנְנִי הוֹלֵךְ כְּרֶגַע לְבַצַּע אִמְרָתֶךָ. וַיֹּאמֶר לוֹ זִמְרִי: חַכֵּה עוֹד יוֹם אוֹ יוֹמַיִם אוּלַי תֵּדַע דָּבָר עַל נָכוֹן, וְיָדַעְנוּ גַם אֲנַחְנוּ לְכַלְכֵּל דְּבָרֵינוּ בְּמוֹעֵצוֹת וָדָעַת. וַיֹּאמֶר פּוּרָה: טוֹב הַדָּבָר, כִּי רַק עַל־פִּיךָ אֶעֱשֶׂה כָּל מַעֲשָׂי.

וַיְהִי בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי אַחַר הַצָּהֳרַיִם וְעוּץ בָּא אֶל אַמְנוֹן וַיּוֹצִיאֵהוּ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר לוֹ: הֱיֵה נָכוֹן בְּגֵיא־הַתֹּפֶת בִּמְקוֹם פְּלוֹנִי אַלְמוֹנִי בֵּין הַבְּכָאִים, וְנִצַּבְתָּ שָׁם כַּאֲשֶׁר יָפוּחַ הַיּוֹם. וַיֹּאמֶר לוֹ אַמְנוֹן: טוֹב, אָנֹכִי אֶעֱשֶׂה כִּדְבָרֶךָ. וּפוּרָה שָׁמַע אֶת דְּבָרָיו אַחֲרֵי הַדֶּלֶת וְהַמְּזוּזָה, וַיֵּלֶךְ וַיַּגֵּד הַדְּבָרִים לְזִמְרִי. וַיֹּאמֶר לוֹ זִמְרִי: עַתָּה מַהֵר אֶל תֵּימָן וְגָלִיתָ אֶת אָזְנוֹ עַל כָּל אֲשֶׁר אַתָּה יוֹדֵעַ. וַיְמַהֵר פּוּרָה לְהָפֵק זְמָמוֹ.

וְזִמְרִי אָמַר בְּלִבּוֹ: הֵן רָאִיתִי רֵאשִׁית לִי לְהָפֵר אֶת הָאַחֲוָה אֲשֶׁר בֵּין תֵּימָן וְאַמְנוֹן, כִּי יִמְצָא תֵימָן בְּאַמְנוֹן דֹּפִי וְלֹא יַחְשְׁבֵהוּ עוֹד לְעֶלֶם תָּמִים.

וְאַמְנוֹן שָׁמַר אֶת הַמּוֹעֵד אֲשֶׁר יָעַד לוֹ עוּץ, וַיָּבֹא אֶל מְקוֹם פְּלוֹנִי אַלְמוֹנִי בֵּין הַבְּכָאִים, וְהִנֵּה אִמּוֹ וַאֲחוֹתוֹ לִקְרָאתוֹ לְבוּשׁוֹת בְּגָדִים שְׁחוֹרִים וּמְכֻסּוֹת בִּצְעִיפִים. וְאַמְנוֹן הָיָה שָׂמֵחַ וְטוֹב־לֵב, כִּי לָקְחָה אָזְנוֹ דְּבָרִים מִפִּי עָכָן בְּיוֹם אֶתְמוֹל עַל־אֹדוֹת חֲנַנְאֵל כִּי חַי הוּא וְעַל־דְּבַר הֲדוֹרָם, וַיְהִי נָכוֹן לָשׂוּם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו; וַיִּשְׂמַח מְאֹד לִרְאוֹת אֶת אִמּוֹ וְאֶת אֲחוֹתוֹ לִפְנֵי נָסְעוֹ אַשּׁוּרָה. וְרוּחוֹ סָרָה בִּרְאוֹתוֹ אֶת אִמּוֹ נְבוֹכָה, כִּי גַם אָזְנָהּ לָקְחָה דְּבָרִים מִפִּי עָכָן, אֲשֶׁר מֵהֶם נָבְקָה רוּחָהּ בְּקִרְבָּהּ. וַאֲחוֹתוֹ לֹא יָדְעָה עֶדְנָה

צִמּוֹ בֶּטַח עַל נַחֲלַת אָבִיהָ, וְאִישׁ לֹא יֵדַע בְּכָל זֹאת, כִּי יֹאמְרוּ: לָקַח עֲזְרִיקָם בַּת אִשָּׁה פְּלִשְׁתִּית. וַתֹּאמֶר לוֹ חֶלְאָה: וּמַה יַּעֲנֶה יְדִידְיָה? הֲלֹא יָדַעְתָּ כִּי לֹא יִתֵּן אֶת עֲזְרִיקָם לָקַחַת אִשָּׁה אַחֶרֶת עַל בִּתּוֹ. וַיֹּאמֶר עָכָן: שִׁמְעִי־נָא וְהָבִינִי דָבָר: הֵן גָּלָה זִמְרִי אֶת אָזְנִי, כִּי טַבַּעַת חֲנַנְאֵל עַל יַד אַמְנוֹן הָרוֹעֶה, אֲשֶׁר אָסַף אוֹתוֹ יְדִידְיָה אֶל בֵּיתוֹ, וְנֶפֶשׁ תָּמָר חָשְׁקָה בוֹ, לָכֵן אֶגְלֶה אֶת אָזְנֵי הָעֶלֶם בַּסֵּתֶר, כִּי עוֹד חֲנַנְאֵל חָי, וְהָיָה כְּשָׁמְעוֹ זֹאת וְשָׂם פָּנָיו אַשּׁוּרָה; וְאָנֹכִי יָדַעְתִּי כִּי יָשִׁיב אֶת חֲנַנְאֵל מֵאֶרֶץ־שְׁבוּתוֹ וּבָא חֲלוֹמוֹ, כִּי תָאֳרוֹ כְּתֹאַר פְּנֵי הָעֶלֶם אֲשֶׁר רָאָה חֲנַנְאֵל בְּחֶזְיוֹן־לָיִל, וְהָיְתָה תָמָר לָעֶלֶם הָרוֹעֶה, וּבַת נַעֲמָה גְבִרְתֵּנוּ תִּהְיֶה לִבְנֵנוּ, וְסָר עֲווֹנֵנוּ וְחַטָּאתֵנוּ תְּכֻפָּר. וַתֹּאמֶר לוֹ חֶלְאָה: רְאֵה־נָא, אִישִׁי, כִּי בְדֶרֶךְ חֲלַקְלַקּוֹת אַתָּה הוֹלֵךְ וּשְׁמוֹר רַגְלְךָ מִלָּכֶד. וַיֹּאמֶר לָהּ עָכָן: אַל תִּירְאִי, אִשְׁתִּי, הַנִּיחִי לִי לַעֲשׂוֹת כִּי אֲבַצֵּעַ אִמְרָתִי. וַתֹּאמֶר לוֹ חֶלְאָה: וְאֵיךְ לֹא יִפְחַד הַנַּעַר אַמְנוֹן מֵרִיב עַמִּים וְאֵיךְ יַשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד לִנְסֹעַ אַשּׁוּרָה? וַיֹּאמֶר לָהּ עָכָן: הִנֵּה הֲדוֹרָם, סוֹחֵר צִידוֹן פֹּה, וְהוּא מַכִּיר אוֹתִי: הֲלֹא מוּדַעַת זֹאת, כִּי שָׁלוֹם לְצוֹר וּלְצִידוֹן עִם כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ, כִּי עוֹבְרִים הֵמָּה אָרְחוֹת יַמִּים וְעוֹשִׂים מִקְנֶה וְקִנְיָן בְּטַבּוּר הָאָרֶץ; לֹא יַעַצְרֵם רִיב עַמִּים, וְחֶרֶב וּמִלְחָמָה לֹא תִהְיֶינָה לְשָׂטָן עַל דַּרְכֵיהֶם. וְאָרַח אַמְנוֹן לְחֶבְרָה לָלֶכֶת עִם הֲדוֹרָם, אֲשֶׁר יֵאָמֵר לוֹ כִּי צִידוֹנִי הוּא, וְחָיְתָה נֶפֶשׁ אַמְנוֹן בִּגְלָלוֹ. יָדַעְתִּי, כִּי לֹא יִמְנַע אַמְנוֹן רַגְלוֹ מִלֶּכֶת, כִּי חָשְׁקָה נַפְשׁוֹ בְּנֶפֶשׁ תָּמָר מְאֹד כַּאֲשֶׁר הִגִּיד לִי זִמְרִי. וַתֹּאמֶר לוֹ חֶלְאָה: רָמוּ גַם נִשְׂגְּבוּ תַּחְבְּלֹתֶיךָ מִמֶּנִּי, וְאַתָּה שִׂים לִבְּךָ עַל דַּרְכְּךָ פֶּן תִּפּוֹל בְּרָעָה. וַיֹּאמֶר לָהּ עָכָן: הֲלֹא לֹא יֵדַע עֲזְרִיקָם שֶׁמֶץ דָּבָר עַד אֲשֶׁר יְבַצַּע אַמְנוֹן מַעֲשֵׂהוּ, וְהָיָה כִּי יִרְאֶה בְּנֵנוּ כִּי נָקְעָה נֶפֶשׁ תָּמָר מִמֶּנּוּ, וְהִשְׁתּוֹחַח עָלָיו נַפְשׁוֹ, וְהִרְאִיתִיו אָז אֶת בַּת נַעֲמָה גְבִרְתֵּנוּ בְּיָפְיָהּ וּבַהֲדָרָהּ, וְשָׁכַח אֶת תָּמָר וְחָשַׁק בָּהּ, וְנַפְשׁוֹ תִּדְבַּק בָּהּ מְאֹד, בְּהַגִּידִי לוֹ כִּי בַת יוֹרָם הִיא וְכִי הוּא בְנִי, כִּי לֹא לָנֶצַח אֲכַסֶּה עֲלִילוֹתַי מִמֶּנּוּ.

וְזִמְרִי צִוָּה אֶת פּוּרָה לָלֶכֶת בַּיּוֹם הַהוּא אֶל שַׁעַר הַגַּיְא וְלַחְקוֹר, מִי וָמִי שׁוֹכֵן בָּאֹהֶל אֲשֶׁר בָּא אֵלָיו אַמְנוֹן; וַיַּעַשׂ כֵּן פּוּרָה, וַיֵּלֶךְ וַיָּבֹא הָאֹהֱלָה וַיִּמְצָא תְאֵנָה לִשְׁאֹל אֶת הָאִשָּׁה לֵאמֹר: הַגִּידִי־נָא לִי, אַיֵּה מִשְׁכַּן שַׁעַף הַמּוֹאֲבִיָּה פֹּה בַּפִּנָּה הַזֹּאת? וַתַּעֲנֵהוּ הָאִשָּׁה: לֹא יָדָעְתִּי. וַיֵּצֵא פּוּרָה וַיֹּאמֶר

לִלְבָבִי, כִּי רֶגַע לִבַּבְתִּנִי בְּאַחַת מֵעֵינַיִךְ, וּלְאֹרֶךְ־יָמִים גָּזַלְתְּ מְנוּחָתִי. וְעַתָּה לְכִי־נָא עִמָּדִי וְאֶקָּחֵךְ אֶל אָבִי וְאָמַרְתִּי לוֹ: זֹאת הִיא מְנוּחָתִי, כִּי אִוִּיתִיהָ, וְאִם תִּמָּנַע מִמֶּנִּי, וָמַתִּי. וַתֹּאמֶר לוֹ נַעֲמָה: אַל־נָא, בֶּן־אַלּוּף, אַל תִּקְרָא לָהּ שׁוֹשַׁנָּה, וְאַל תִּשָּׂא עֵינֶיךָ אֶל הָעַלְמָה הַזֹּאת הַזָּרָה לָךְ; כִּי הִיא מְאֹרָשָׂה לְאִישׁ. וַיֹּאמֶר לָהּ תֵּימָן: הֲלֹא אַתְּ הִיא אִמָּהּ, אֲשֶׁר הֲשִׁיבוֹת אוֹתִי עַל־יְדֵי הַזְּקֵנָה לֵאמֹר: „נֶעְתַּק הַסַּפִּיר מִן הַטַּבַּעַת", וְעַתָּה תֹּאמְרִי לִי: מְאֹרָשָׂה הִיא לְאִישׁ, וּמִי הוּא זֶה הָאִישׁ אֲשֶׁר מָצָא סְגֻלָּה כָּזֹאת וְלֹא יַלְבִּישֶׁנָּה רִקְמָה כְּבַת־מֶלֶךְ? הֲלֹא עָנִי וָרָשׁ הוּא, קִרְאִי לִי אֶת הָרָשׁ וְהִרְבֵּיתִי לוֹ בִּמְחִירָהּ כֶּסֶף וְזָהָב, כִּי יוֹרֵשׁ אֶחָד אֲנִי לִידִידְיָהּ הַנָּדִיב; יָדַעְתִּי כִּי יִשְׂמַח הָאִישׁ בִּמְחִירָהּ, וְאָנֹכִי אֶעֶלְצָה בְּבִתֵּךְ אֲשֶׁר בָּהּ כָּל חַיֵּי־רוּחִי. וַתֹּאמֶר לוֹ נַעֲמָה: הַמְעַט מִמְּךָ, כִּי נָתַן לְךָ ה׳ הוֹן וָעֹשֶׁר וּבִקַּשְׁתָּ לְּךָ גַּם נָשִׁים יָפוֹת, וְלָרָשׁ אֵין כֹּל; רַב לָכֶם, בְּנֵי־הָאַלּוּפִים! וַיֹּאמֶר תֵּימָן: אָנָּא, שׁוֹשַׁנָּה — פְּנִי בִי! וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה: הֶרֶף, בֶּן־הָאַלּוּף, מְדַבֵּר דְּבָרִים לֹא יָדַעְתִּי שַׁחֲרָם; כִּי לֹא שׁוֹשַׁנָּה שֵׁם בִּתִּי, לֶךְ־לְךָ הַכַּרְמֶלָה וּבַקֵּשׁ אֶת הַשּׁוֹשַׁנָּה אֲשֶׁר לָקְחָה לְבָבֶךָ, אוֹ לֵךְ הַבַּיְתָה וְתֵן שֵׁנָה לְעֵינֶיךָ וַהֲקִיצוֹתָ וְהִתְעוֹפֵף הַחֲלוֹם. וַיֹּאמֶר לָהּ תֵּימָן: אִם אָמְנָם שָׁגִיתִי, דְּעִי לָךְ כִּי בְּאַהֲבַת בִּתֵּךְ שָׁגִיתִי; זֶה לִי שָׁנָה תְמִימָה אֲשֶׁר אֶשְׁגֶּה בְּשׁוֹשַׁנָּה בַּחֲלוֹם וּבְהָקִיץ. וַיִּפֶן תֵּימָן אֶל פְּנִינָה וַיֹּאמַר: הֲגַם אַתְּ תִּתְכַּחֲשִׁי לִי, תַּחֲרִישִׁי וּתְהִי לִי כְּמִתְנַכֵּרָה? שִׂימִי־נָא עֵינַיִךְ עָלַי וְהַגִּידִי לִי: הַאָמְנָם לֹא רָאִית פָּנַי מֵעוֹדֵךְ? הַאָמְנָם לֹא לָקַחַתְּ מִיָּדִי טַבַּעַת בַּכַּרְמֶל? וְעַתָּה דְּעִי לָךְ, כִּי לֹא אָמוּשׁ מִמֵּךְ עַד אֲשֶׁר תַּגִּידִי לִי, מַדּוּעַ נֶעְתַּק הַסַּפִּיר מִן הַטַּבַּעַת? וְאִם תַּגִּידִי לִי זֹאת, עוֹד אַחַת אֶשְׁאֲלָה מֵאִתָּךְ, לְהַרְאוֹת אוֹתִי אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר אֵרַשׂ אוֹתָךְ, אֶרְאֶה נָּא אֶת הַמְאֻשָּׁר בָּךְ וְאֵדַע מָה אֻמְלָל אָנִי. — וְעֵינֵי פְנִינָה יָרְדוּ דֶמַע וַתֹּאמַר: שְׁאַל נָא אֶת פִּי אִמִּי, כִּי לָהּ אָנִי, וְכַטּוֹב בְּעֵינֶיהָ תַּעֲשֶׂה. וַתֹּאמֶר לוֹ נַעֲמָה: אָנָּא בֶּן־אַלּוּף, תִּגְדַּל נָא אֱמוּנָתְךָ בִּי, כַּאֲשֶׁר נִפְלְאָה אַהֲבָתְךָ לְבִתִּי, וְהַאֲמֵן, כִּי בְעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים תְּשִׁיבְךָ בִתִּי דְּבָרִים עַל־כָּל־אֹדוֹתֶיהָ, רַק רְאֵה, הִשְׁבַּעְתִּיךָ בִּצְבָאוֹת וּבְאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם תַּגִּיד שֶׁמֶץ דְּבָרֵינוּ. וַיֹּאמֶר תֵּימָן: חֵי נַפְשִׁי וְחֵי נֶפֶשׁ בִּתֵּךְ הַיְקָרָה לִי מִנַּפְשִׁי, כִּי לֹא אֲגַלֶּה שֶׁמֶץ דְּבָרֶיהָ לְאִישׁ. וַתֹּאמֶר לוֹ פְּנִינָה: לֵךְ, אֲדוֹנִי, לְשָׁלוֹם, וְחַכֵּה לִדְבָרַי, וּבַה׳ נִשְׁבַּעְתִּי, כִּי אֲשִׁיבְךָ אֲמָרִים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי.

מְאוּמָה, כִּי כֵן עָנְתָה בָּהּ הַכָּרַת־פָּנֶיהָ. וַתַּעַן וַתֹּאמֶר לְאָחִיהָ: הַלְעוֹלָם, אָחִי אֶהְיֶה לְּךָ כְּמִתְנַכֵּרָה? הֲלָנֶצַח תִּהְיֶה מוּזָר לִי? הָהּ, שֶׁבֶר רוּחַ וּכְאֵב אָנוּשׁ! וַתֵּבְךְּ נַעֲמָה בְּדַבְּרָהּ זֹאת. וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: אַל־נָא, אִמִּי, אַל־נָא תִבְכִּי, כִּי מִדִּמְעוֹתַיִךְ יִמַּס לִבִּי; הַגִּידִי־נָא לִי שֵׁם אֲחוֹתִי הָעֲדִינָה. וַתֹּאמֶר לוֹ אִמּוֹ: הֲיִרְוַח לְּךָ בְּדַעְתְּךָ, כִּי שׁוֹשַׁנָּה שְׁמָהּ? וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן לַאֲחוֹתוֹ: מַה נָּאֶה לָּךְ שְׁמֵךְ! כְּאֶבֶן־יְקָרָה אֶל נֵזֶר־תִּפְאָרָה. וַתֹּאמֶר לוֹ אִמּוֹ: דַּע לְךָ, בְּנִי, כִּי נֶהֶפְכוּ עִתּוֹת בַּיָּמִים הָאֵלֶּה, כִּי נִגְלוּ לִי עֲמֻקּוֹת מִנִּי חֹשֶׁךְ, וַאֲשֶׁר לֹא פִלַּלְתִּי לִשְׁמוֹעַ, אוֹתָהּ לָקְחָה אָזְנִי; אוּלַי יָבוֹא יוֹם וְנִגְלוּ גַּם לְךָ הַתַּעֲלֻמוֹת הָאֵלֶּה וְשׁוֹמַמְתָּ וְשָׁרַקְתָּ עֲלֵיהֶן; אַךְ אוֹדִיעֲךָ הַפַּעַם, כִּי לֹא תִרְאֶה עוֹד אֶת פָּנֵינוּ יָמִים רַבִּים, כִּי יוֹצְאוֹת אֲנַחְנוּ הַיּוֹם מִקִּרְיָה לָשֶׁבֶת בְּמָקוֹם אַחֵר עַד עֵת־מְצוֹא. וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: גַּם אָנֹכִי נָכוֹן לָשׂוּם לְדֶרֶךְ פְּעָמַי בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים, כִּי אֲשֶׁר לֹא פִלַּלְתִּי שָׁמְעָה אָזְנִי גַּם אָנִי. הֶאָח! הֶאָח! שָׁמְעָה אָזְנִי כִּי עוֹד חֲנַנְאֵל אֲבִי־תִרְצָה חָי, וְהַטַּבַּעַת אֲשֶׁר נָתְנָה לִי תָמָר הָיְתָה לִי סְגֻלָּה, וַאֲנִי תִקְוָה, כִּי בוֹא יָבוֹא חֲלוֹם חֲנַנְאֵל; הֲלֹא עַיִן בְּעַיִן רָאִיתִי כִּי דְּבָרִים רַבִּים נִקְרוּ וַיֶּאֱתָיוּן: הֵן תָּאֳרִי כְּתֹאַר הָעֶלֶם, אֲשֶׁר רָאָה חֲנַנְאֵל בַּחֲלוֹמוֹ, אָנֹכִי הִצַּלְתִּי נֶפֶשׁ תָּמָר וַתֶּאֱהָבֵנִי וַתִּתֶּן לִי אֶת הַטַּבַּעַת הַדְּרוּשָׁה הַיּוֹם לְחֶפְצִי; גַּם מוֹלַדְתִּי כְּמוּסָה, וְאִם בָּאוּ הָאוֹתוֹת הָאֵלֶּה הֲלֹא יֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתִי. וַתֹּאמֶר לוֹ אִמּוֹ: גֹּל עַל ה׳ דַּרְכֶּךָ וּבְטַח עָלָיו, כִּי הוּא יְנַהֶגְךָ וֶהֱבִיאֲךָ אֶל מְחוֹז חֶפְצְךָ וֶהֱשִׁיבְךָ בְשָׁלוֹם, וַהֲבִיאוֹתָ אֶת חֲנַנְאֵל אִתְּךָ, אוֹ אָז אֶרְאֶה בְשִׂמְחָה אֶת פָּנֶיךָ. וּמִי יוֹדֵעַ אוּלַי יֵעָרֶה גַּם עָלַי רוּחַ מִמָּרוֹם וְלֹא אֶהְיֶה עוֹד כְּעוֹטְיָה? וַתֵּבְךְּ נַעֲמָה מְאֹד. וַיְסַפֵּר לָהּ אַמְנוֹן, כִּי יֶאֱרַח לְחֶבְרָה לָלֶכֶת עִם סוֹחֵר צִידוֹן אַשּׁוּרָה, וַיְנַשֵּׁק לְאִמּוֹ וְלַאֲחוֹתוֹ, וְהֵן גַּם הֵן חִבְּקוּהוּ בִזְרוֹעוֹתֵיהֶן וַתְּשַׁקְנָה לוֹ, וְאַחֲרֵי־כֵן שָׁב אַמְנוֹן הָעִירָה מֵעֵבֶר מִזֶּה, וְהֵן הָלְכוּ מֵעֵבֶר הַשֵּׁנִי.

וַיְהִי מִדֵּי לֶכְתָּן, וְהִנֵּה תֵימָן לִקְרָאתָן, וַתַּכִּירֵהוּ פְּנִינָה כְּרֶגַע, וַתִּסּוֹג אָחוֹר, וְתֵימָן שָׁת עֵינָיו בָּהּ וַיֶּחֱרַד וַיִּשְׁתּוֹמֵם, וַיִּקְרָא בְתִמָּהוֹן לֵאמֹר: הֶאָח! הֶאָח! רָאֲתָה עֵינִי אֶת שׁוֹשַׁנָּה! וּפְנִינָה הֶחֱרִישָׁה בְּדַבְּרוֹ. וַיֹּאמֶר לָהּ תֵּימָן: הֲלֹא אַתְּ הִיא שׁוֹשַׁנָּה, אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּהַר־הַכַּרְמֶל, אֲשֶׁר הִצַּתְּ אֵשׁ אַהֲבָה בִּלְבָבִי וַתִּדְּדִי מִמֶּנִּי כְּחֶזְיוֹן־לָיְלָה. וּפְנִינָה עָמְדָה וַתִּתְבּוֹנֵן חֲלִיפוֹת בְּאִמָּהּ וּבְתֵימָן מִבְּלִי עֲנוֹת דָּבָר. וַיּוֹסֶף תֵּימָן וַיֹּאמַר: הֲשִׁיבִי לִי, שׁוֹשַׁנָּה עֲדִינָה, אֵת אֲשֶׁר לָקַחַתְּ מִמֶּנִּי; הֲשִׁיבִי שֶׁקֶט לְנַפְשִׁי וּמַרְגּוֹעַ

מִמֶּנִּי. וַתֵּבְךְּ תָּמָר בְּדַבְּרוֹ, וְאַמְנוֹן גַּם הוּא בָּכָה וַיֹּאמַר: הוֹחִילִי, תַּמָּתִי לְיוֹם שׁוּבִי. וַיִּשָּׂא אַמְנוֹן עֵינָיו לַשֶּׁמֶשׁ וַיֹּאמַר: גַּם אַתְּ, שֶׁמֶשׁ צְדָקָה, בְּבוֹאֵךְ הֲיִי עֵד נֶאֱמָן בִּבְרִיתֵנוּ, וְהַסְתִּירִי דָבָר עַד עֵת־מְצֹא, אָז תּוֹפִיעִי עַל עֲצָתֵנוּ, וְהָלְכוּ רֵעִים אֲהוּבִים לְנֹגַהּ זַרְחֵךְ. וַתִּשָּׂא תָמָר כַּפֶּיהָ וַתֹּאמַר: וְאָנֹכִי אָעִידָה לִּי אֶת הַיָּרֵחַ לָעֵד וְשֵׁנִית אֶשָּׁבַע לָךְ, כִּי לְךָ אֲנִי עַד עוֹלָם! וַתֹּאחֶז תָּמָר בְּיַד אַמְנוֹן וַתֹּאמַר: שְׁמָר־נָא אֶת הַטַּבַּעַת מִכָּל מִשְׁמָר. וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: כְּאִישׁוֹן־עֵינִי אֶצְּרֶנָּה, כִּי מִמֶּנָּה לָנוּ תּוֹצְאוֹת אַהֲבָה וְחַיִּים! וַתֹּאמֶר תָּמָר: מָחָר הִנְנִי לְבַקֵּשׁ מֵאָבִי אֶת הַכֶּסֶף הַדָּרוּשׁ לְחֶפְצֶךָ, כִּי לֹא אוּכַל לְבַצַּע אִמְרָתְךָ הַיּוֹם, כִּי פָּג לִבִּי מְאֹד מִבְּשׂוֹרַת פִּתְאֹם אֲשֶׁר לָקְחָה אָזְנִי וּמִדַּאֲגָתִי לָךְ; כִּי יְמֵי מַסָּעֲךָ לְשָׁנִים תֵּחָשַׁבְנָה לִּי.

עוֹד תָּמָר מְדַבֶּרֶת וּמַחֲזֶקֶת בְּיַד אַמְנוֹן, וִידִידְיָה אָבִיהָ הָלַךְ וְקָרַב אֲלֵיהֶם וְהֵם לֹא הִתְבּוֹנְנוּ בוֹ. וַיִּגַּשׁ פִּתְאֹם אֲלֵיהֶם וַיֹּאמַר: הֶאָח! רָאֲתָה עֵינִי חִזָּיוֹן נֶחְמָד: יְדֵי גֶבֶר וְעַלְמָה זָרָה מְשֻׁלָּבוֹת. וְאַמְנוֹן וְתָמָר נִבְהֲלוּ מִפָּנָיו וְלֹא יָכְלוּ לַעֲנוֹתוֹ דָבָר; וִידִידְיָה עָמַד וַיִּתְבּוֹנֵן בָּם, וַיַּרְא אֶת טַבַּעַת חֲנַנְאֵל עַל יַד אַמְנוֹן וַיְסִירֶנָּה מִמֶּנָּה בְּאֵין אֹמֶר וּדְבָרִים, רַק הֵנִיעַ רֹאשׁ וַיִּסְפֹּק כַּפָּיו, וְאַמְנוֹן וְתָמָר נֶאֱנְקוּ דֹם, וְכִרְאוֹת יְדִידְיָה זֹאת וַיַּעַן וַיֹּאמַר: הֲלֹא תִכָּלְמוּ אַף תַּחְפְּרוּ יָחַד! אַךְ מָה אֲדַבֵּר בְּבִתִּי וְהִיא כְּיוֹנָה פוֹתָה אֵין לֵב; אֵלֶיךָ אַמְנוֹן, אֵלֶיךָ, אָשִׂים דִּבְרָתִי, הֲזֹאת אֱמוּנָתְךָ לְפָנָי? צִדְקָתְךָ וְתֹם דְּרָכֶיךָ לִפְנֵי ה׳? הֵן חָפַצְתִּי לָתֶת לְךָ גְּמוּל יָדְךָ כֹּפֶר לְנֶפֶשׁ תָּמָר, וַתִּנְעַר כַּפֶּיךָ מִקַּחַת; וְעַתָּה רַב לְךָ לְהַתְעוֹת אֶת לֵב בִּתִּי בְּאִמְרֵי־נוֹאָשׁ וְהִיא לֹא תִצְלָח; בַּקֶּשׁ לְךָ נָשִׁים כְּעֶרְכְּךָ בִּירוּשָׁלַיִם וּבִיהוּדָה, וּמִבִּתִּי הֶרֶף; כִּי לֹא לְךָ יְעַדְתִּיהָ, וְלֹא אוֹתָהּ הוֹכִיחַ ה׳ לָךְ, לֵךְ שׁוּב לְאָהָלְךָ וְאַל תִּרְאֶה פְּנֵי תָמָר עוֹד. וַיַּחֲזֵק יְדִידְיָה בְּיַד תָּמָר וַיְבִיאֶנָּה אֶל בֵּיתוֹ וַיַּצִּיגֶנָּה לִפְנֵי תִרְצָה אִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר לָהּ: זֹאת חַטָּאתֵךְ, תִּרְצָה, וְעַתָּה רַפְּאִי מְשׁוּבָתָהּ; וַיְסַפֵּר לָהּ כְּכֹל אֲשֶׁר רָאוּ עֵינָיו.

וְאַמְנוֹן שָׁב אֶל חֶדְרוֹ מָלֵא כְלִמָּה וּכְאֵב נֶעְכָּר, כִּי נִתְּקוּ זַמּוֹתָיו פַּעַם אַחַת, וַתִּשְׁתּוֹחָח עָלָיו נַפְשׁוֹ כָּל הַלָּיְלָה; וְזִמְרִי הִתְבּוֹנֵן בְּבֵית־יְדִידְיָה, וְהִנֵּה תָּמָר בּוֹכִיָּה בַּמִּסְתָּרִים, וְתֵימָן מִתְנוֹדֵד בְּכִלְיוֹן־נָפֶשׁ; וּמַעֲכָה הִגִּידָה לוֹ שֹׁרֶשׁ דְּבַר אֲשֶׁר קָרָה אֶת תָּמָר גְּבִרְתָּהּ. וּפּוּרָה גַּם הוּא הִגִּיד לוֹ, כִּי

וַיֵּלֶךְ מֵהֶן תֵּימָן וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ: אֵין זֹאת כִּי אִם רָאָה אַמְנוֹן אֶת הָעַלְמָה וַיֶּאֱהָבֶנָּה; אַךְ מִי גֶבֶר יִרְאֶנָּה וְלֹא תַחְשׁוֹק נַפְשׁוֹ בָּהּ? אֵין עֵצָה אַחֶרֶת, כִּי־אִם לָתֵת תִּקְוָה בְּלֵב אַמְנוֹן לָקַחַת אֶת תָּמָר וּלְהָסִיר לֵב הוֹרֵי מֵאַחֲרֵי עֲזְרִיקָם, אוֹ אָז לֹא יוּכַל אַמְנוֹן לָקַחַת לוֹ אִשָּׁה אַחֶרֶת עַל אֲחוֹתִי; אַךְ אֲחַכֶּה נָּא לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי: הֵן הַכָּרַת פְּנֵי הָעַלְמָה עָנְתָה בָּהּ, כִּי לֹא זָרָה לָהּ רוּחִי, אֶשְׁמְעָה מַה תֹּאמַר לִי וְאֵדְעָה לְכַלְכֵּל דְּבָרָי.

וְאַמְנוֹן יָשַׁב בַּעֲלִיַּת־הַקִּיר וַיִּתְהַפֵּךְ בְּתַחְבּוּלֹתָיו, כִּי אַחַת נִצָּבָה לְשָׂטָן עַל דַּרְכּוֹ: אוּלַי יֵקַר פִּדְיוֹן נֶפֶשׁ חֲנַנְאֵל, וּבַמֶּה יִפְדֵּהוּ? וַתְּהִי רֵאשִׁית דְּבָרוֹ לְגַלּוֹת מִמְּהֶרֶת אֶת אָזְנֵי תָמָר עַל־אֹדוֹת מַסָּעוֹ אַשּׁוּרָה, אוּלַי תִּמְצָא תַחְבֻּלוֹת; וַיּוֹחֶל לְיוֹם מָחָר וַיֵּלֶךְ וַיַּגֵּד לְתָמָר, כִּי דְבַר־סֵתֶר לוֹ אֵלֶיהָ, וְכִי תִהְיֶה נְכוֹנָה לִקְרָאתוֹ בְּמָקוֹם פְּלוֹנִי אַלְמוֹנִי בְּהַר־הַזֵּיתִים לְעֵת עָרֶב.

וַיְהִי לִפְנוֹת עֶרֶב וְאַמְנוֹן עָמַד בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יָעַד לְתָמָר, בֵּין הַשִּׂיחִים אֲשֶׁר מֵאֲחוֹרֵי בֵּית־הַקָּיִץ; הַשֶּׁמֶשׁ נָטָה לַעֲרוֹב וְהַיָּרֵחַ נִרְאָה בִּרְקִיעַ־הַשָּׁמַיִם, וְאַמְנוֹן חָרַת בְּצִפָּרֶן שָׁמִיר אֶת שְׁמוֹ וְשֵׁם תָּמָר עַל זַיִת הַשָּׁתוּל שָׁם. וְהִנֵּה תָמָר בָּאָה, וְכִרְאוֹתָהּ אֶת מַעֲשֵׂהוּ עָנְתָה וְאָמְרָה: הֵן שִׁמְךָ חָרוּת מֵאָז עַל לוּחַ־לְבָבִי בְּמִכְתַּב־אֱלֹהִים. וַיֹּאמֶר לָהּ אַמְנוֹן: צְמוּדִים יִהְיוּ שְׁמוֹתֵינוּ פֹּה, וְכַזַּיִת הַזֶּה כֵּן תִּפְרַח אַהֲבָתֵנוּ בִּימֵי־נְעוּרֵינוּ, אַף תָּנוּב עַד זִקְנָה וְשֵׂיבָה. וְעַתָּה שִׁמְעִי, תַּמָּתִי, נְצוּרוֹת אֲשֶׁר לֹא פִלַּלְתְּ לִשְׁמוֹעַ וְאַל תָּאִיצִי בִי לְהוֹדִיעֵךְ מְקוֹרָם, רַב לָךְ בְּדַעְתֵּךְ, כִּי קֹשֶׁט אִמְרֵי־אֱמֶת הֵם, וּמֵהֶם נִפְתַּח לָנוּ פֶּתַח־תִּקְוָה. וַתֹּאמֶר תָּמָר: חָלִילָה לִי מֵעֲבוֹר פִּיךָ. וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: לָכֵן שִׁמְעִי, אֲהוּבָתִי, וְהִשְׁתּוֹמֵמִי: חֲנַנְאֵל עוֹדֶנּוּ חָי! וּבְיוֹם מָחָר לְעֵת עֶרֶב נָכוֹן אָנֹכִי לְאָרְחַ לְחֶבְרָה לָלֶכֶת עִם סוֹחֵר צִידוֹן אַשּׁוּרָה, לְהָשִׁיב אֶת חֲנַנְאֵל מֵאֶרֶץ שְׁבוּתוֹ. לְשֵׁמַע זֹאת פָּחַד וְרָחַב לֵב תָּמָר, וַתַּחֲזֵק בְּיַד אַמְנוֹן וַתֹּאמַר: הַאֶשְׁמַע כָּזֹאת רֶגַע פַּעַם אַחַת, וְרוּחִי לֹא תִפָּעֵם בְּקִרְבִּי? וַיֹּאמֶר לָהּ אַמְנוֹן: דְּעִי לָךְ, שֶׁאֲהָבָה נַפְשִׁי, כִּי לֹא אוֹסִיף רְאוֹת פָּנַיִךְ עַד אֲשֶׁר אֲבַצַּע אִמְרָתִי, וְאַתְּ חַלִּי־נָא אֶת פְּנֵי אָבִיךְ, וְנָתַן לִי אֶלֶף כֶּסֶף וְהָיָה לְפִדְיוֹן־נֶפֶשׁ חֲנַנְאֵל. אִמְרִי־נָא לוֹ בְּעָרְמָה, כִּי רוּחַ אַחֶרֶת הָיְתָה אִתִּי לָקַחַת מִיָּדוֹ גְּמוּל מַעֲלָלַי, יָדַעְתִּי כִּי לֹא יִמְנַע אָבִיךְ הַדָּבָר־

תְּהִיֶה לִּי כְּמַרְאֵה מַלְאַךְ ה׳, אֲשֶׁר יָרַד בְּשַׁלְהֶבֶת־יָה מִן הַשָּׁמַיִם לְהַצִּית אֵשׁ בְּכִבְשָׂה תַמָּה וַיִּתְעוֹפֵף. הַסְתֵּר דָּבָר כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתְּ לִי, חֲמוֹל עַל נֶפֶשׁ אֻמְלָלָה וּשְׁכָחֻנָּה כְּמֵת מִלֵּב, וְאֵת אַהֲבָתְךָ תֵּן לִמְאֻשָּׁרָה מִמֶּנָּה״.

כְּכַלּוֹת תֵּימָן לִקְרֹא אֶת הַסֵּפֶר סָפַק כַּפָּיו בְּתִמְהוֹן־לֵב וּבִמְבוּכָה וַיִּקְרָא: הָהּ, כִּלְיוֹן־נֶפֶשׁ וְשֶׁבֶר־רוּחַ! הָהּ, שׁוֹשַׁנָּה נֶחְמָדָה! פְּלִיאָה דַעַת מִמְּנִי חִידָתֵךְ, כְּמוֹ נִפְלָאָה לִי אַהֲבָתֵךְ, כִּי אֵלַי תְּשׁוּקָתֵךְ גַּם אַתְּ, וּמִי נִצָּב לְשָׂטָן לָנוּ?

וְהַנַּעַר, אֲשֶׁר הֵבִיא לוֹ אֶת הַסֵּפֶר, בִּרְאוֹתוֹ כִּי הוֹגוּ דִּבְרֵי הַסֵּפֶר אֶת רוּחוֹ תַּחַת תֵּת שִׂמְחָה בְּלִבּוֹ, וַיֹּאמֶר לְתֵימָן: אַךְ שָׁוְא תִּקְוָתִי, כִּי שָׂכָר קִוִּיתִי מִיָּדְךָ וּשְׂכָרִי עָשׁוּק. וַיֹּאמֶר לוֹ תֵּימָן: הַרְאֵנִי מְקוֹם הָעַלְמָה וְאַרְאֶךָ נִדְבַת־יָדִי. וַיַּעֲנֵהוּ הַנַּעַר לֵאמֹר: אֵיךְ אַרְאֲךָ, אֲדֹנִי, אֶת מְקוֹמָהּ וְאָנֹכִי לֹא הֵיטַבְתִּי לִרְאוֹת פָּנֶיהָ? כִּי בְנָקְבָהּ לִי אֶת שִׁמְךָ שָׂמַחְתִּי מְאֹד, כִּי אָמַרְתִּי: אָכֵן יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלָּתִי, כִּי בֶן־נָדִיב הוּא. וַיֹּאמֶר לוֹ תֵּימָן: בּוֹאָה אֶל בֵּיתִי וְאַל תַּגִּיד דָּבָר, וְשָׁם אֲשַׁלֵּם שְׂכָרֶךָ. וַיֵּלֶךְ הַנַּעַר מֵאִתּוֹ, וְתֵימָן שָׁב אֶל בֵּיתוֹ בִּכְאֵב־לֵב וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ: אַשְׁכִּימָה מָחָר אֶל אַמְנוֹן וְאֶחְקְרֵהוּ, גַּם אֶת סִתְרֵי אֶדְרוֹשׁ, אוּלַי מִפִּי שְׁנֵיהֶם אֵדַע שֵׁמֶץ דָּבָר.

וְאַמְנוֹן יָשַׁב אָז מַשְׁמִים בְּחֶדְרוֹ וַיִּלְאֶה לָשִׁית עֵצוֹת בְּנַפְשׁוֹ, וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ: אֲהָהּ לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי שֶׁקִּוִּיתִיו, וְהַיּוֹם הַהוּא הָיָה לִי חֹשֶׁךְ, כִּי שָׂבַעְתִּי קָלוֹן מִכָּבוֹד, כְּאֵב אָנוּשׁ מֵאַהֲבָה, וְכִי עַתָּה יָרוּם עֲזֶרִיקָם אוֹיְבִי עָלָי. הָהּ! אֵיכָכָה אוּכַל וְרָאִיתִי חֶמְדָּתִי נְתוּנָה לְאַחֵר, וְאָנָה אוֹלִיךְ אֶת חֶרְפָּתִי? אֵין עֵצָה אַחֶרֶת, כִּי־אִם לְהַרְחִיק נְדוֹד בְּאֶפֶס תִּקְוָה. הַמַּחֲשָׁבוֹת הָאֵלֶּה דִּכְאוּ לֶעָפָר נַפְשׁוֹ, וַיֵּבְךְּ בִּבְכִי־תַמְרוּרִים. הַלַּיְלָה בָּא, וַיָּקָם שְׁאוֹן־קִרְיָה לִדְמָמָה, אַךְ קָם שְׁאוֹן בְּקִרְבּוֹ, וַהֲמוֹן־לִבּוֹ לְתָמָר כִּי נֶעְתְּקָה מִמֶּנּוּ הוֹלֵךְ וְסוֹאֵן בְּרַעַשׁ. וְהִנֵּה יְדִידְיָה בָּא וּבְיָדוֹ צְרוֹר־כֶּסֶף, וַיֶּחֱרַד אַמְנוֹן וַיָּקָם מִפָּנָיו, וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה: הוֹצֵא אֶת נַעַרְךָ מִפֹּה, וַיֵּצֵא פּוּרָה וַיֵּלֶךְ אֶל זִמְרִי, כִּי יָרֵא לַעֲמוֹד אַחַר הַדֶּלֶת וְהַמְּזוּזָה, פֶּן יִפְתַּח יְדִידְיָה אֶת הַדֶּלֶת וְיִרְאֵהוּ.

וִידִידְיָה שָׂם עֵינָיו עַל אַמְנוֹן אֲשֶׁר חֳמַרְמְרוּ פָּנָיו מִבֶּכִי, וַיַּעַן וַיֹּאמַר: הִנְּךָ בּוֹכֶה, אַמְנוֹן, אָכֵן הֲשִׁיבוֹתָ אֶל לְבָבְךָ, כִּי אָוֶן פָּעַלְתָּ וְכִי בָגַדְתָּ בִּי בְשִׁבְתִּי לָבֶטַח עִמְּךָ! וְאוּלָם לֹא לְהַכְבִּיר מִלִּין בָּאתִי אֵלֶיךָ וְלֹא

שָׂבֵעַ אַמְנוֹן נְדוּדִים כָּל הַלַּיְלָה גַּם יָגַע בְּאַנְחָתוֹ יוֹמָם, וַיֵּלֶךְ זִמְרִי לְהַגִּיד לְעַזְרִיקָם כִּי נֶאֶחֱזוּ הַדָּגִים בִּמְצוּדָתוֹ.

פֶּרֶק הָאַרְבָּעָה־עָשָׂר.

וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, לַמּוֹעֵד אֲשֶׁר יָעֲדָה פְּנִינָה לְתֵימָן, וַיֵּלֶךְ תֵּימָן אֶל מְקוֹם פְּלוֹנִי אַלְמוֹנִי, וַיּוֹחֶל עַד בּוֹשׁ בִּכְלְיוֹן־עֵינַיִם לִרְאוֹת אֶת יְדִידוּת־נַפְשׁוֹ, וְאֵינֶנָּה. וְהִנֵּה נַעַר נִגַּשׁ אֵלָיו וַיֹּאמַר: מִי אַתָּה זֶה, אֲדֹנִי? וַיֹּאמֶר לוֹ תֵּימָן: וּמַה לִּי וָלָךְ, כִּי תִשְׁאָלֵנִי? וַיֹּאמֶר לוֹ הַנַּעַר: בֶּן־אַלּוּף אָנֹכִי מְבַקֵּשׁ פֹּה, אֲשֶׁר נוֹעַד לוֹ פֹּה מָקוֹם לָעֵת הַזֹּאת; וְעַתָּה הַגִּידָה לִּי, אֲדֹנִי, מִי אָתָּה? וַיֹּאמֶר לוֹ תֵּימָן: בֶּן־יְדִידְיָה הַנָּדִיב אָנֹכִי. וַיּוֹצֵא הַנַּעַר סֵפֶר חָתוּם מֵחֵיקוֹ וַיֹּאמַר: עַלְמָה זָרָה לִי נָתְנָה לִי הַסֵּפֶר אֶתְמוֹל בַּבֹּקֶר, וַתִּתֶּן לִי שְׂכָרִי וַתֹּאמַר: שָׂאֵהוּ מָחָר בָּעֶרֶב אֶל בֵּין הַבְּכָאִים וְנָתַתָּ אוֹתוֹ אֶל בֶּן יְדִידְיָה הַנָּדִיב, הִנֵּהוּ נִצָּב שָׁם; וָאֶקַּח הַסֵּפֶר מִיָּדָהּ וָאֲבִיאֶנּוּ אֵלֶיךָ, אֲדֹנִי. וַיְפַתַּח תֵּימָן אֶת הַסֵּפֶר וַיִּקְרָא בוֹ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה:

„שָׁגִיתָ, אַלּוּפִי תֵימָן, בִּדְבַר־שְׂפָתֶיךָ וְלֹא בְּמַרְאֵה־עֵינֶיךָ, הִכִּירוּנִי עֵינֶיךָ וְלֹא כֵן קָרְאוּ לִי שְׂפָתֶיךָ; אָנֹכִי הִיא אֲשֶׁר תְּבַקֵּשׁ, אַךְ לֹא שׁוֹשַׁנָּה אָנֹכִי, וְלֹא זֶה שְׁמִי אֲשֶׁר נִקְרֵאתִי בוֹ בְּיוֹם הִוָּלְדִי, לָכֵן כַּפֶּר־נָא לִי, אֲדֹנִי, כִּי רִמִּיתִיךָ פַּעֲמַיִם: בַּכַּרְמֶל לֹא נוֹדַעְתִּי לְךָ בִשְׁמִי וּבְצִיּוֹן הִתְכַּחַשְׁתִּי לָךְ, וְגַם הַפַּעַם הַזֹּאת אֶת הָגוּת־לִבִּי אֲגַלֶּה לָּךְ, וְאֶת שְׁמִי וְאֶת עִתּוֹתַי אֲכַסֶּה מִמֶּךָּ. בְּהִקָּרְאִי שׁוֹשַׁנָּה בַּכַּרְמֶל שֹׁקֵטָה הָיִיתִי וְשַׁאֲנַנָּה; לֹא יָדַעְתִּי אַהֲבָה אַחֶרֶת זוּלָתִי אַהֲבָתִי לְאִמִּי. עַתָּה אֵדַע נַפְשִׁי מָה אֻמְלָלָה הִיא! כִּמְעַט נָשָׂאתִי עֵינַי לְהַבִּיט אֵלֶיךָ וָאֹמְרָה לְנַפְשִׁי: אַל תַּבִּיטִי לַשֶּׁמֶשׁ כִּי מָרוֹם הוּא מִנֶּגְדֵּךְ, וּמִיפְעַת־זָהֳרוֹ תִּכְהֶינָה עֵינַיִךְ וְתֶרֶב חֲשֵׁכָה בִּלְבָבֵךְ.

שְׁעֵה מִמֶּנִּי, מַחְמַד נַפְשִׁי! כִּי הוֹחִים סָבִיב לַשּׁוֹשַׁנָּה; אִם תֹּאבֶה לָגַעַת בָּהּ, רַק אֶת יָדְךָ תַכְאִיב וְאוֹתָהּ לֹא תַשִּׂיג, עַל־כֵּן אָמַרְתִּי לָךְ: שְׁעֵה מִמֶּנָּה.

אָנָּא אֲדֹנִי! תִּיקַר נָא נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ, — גֶּפֶשׁ נִכְסְפָה לְךָ וּמְפַחֶדֶת לִרְאוֹתְךָ, — אֶהְיֶה נָּא לְךָ כְּחֶזְיוֹן־לַיִל אֲשֶׁר נָדַד יוֹמָם וְנִשְׁכַּח לָנֶצַח, וְאַתָּה

עָבְרוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לְצֵאת אַמְנוֹן מִצִּיּוֹן, וְרוּחַ עַזְרִיקָם נָבְקָה בְקִרְבּוֹ, כִּי לֻקְּחָה אָזְנוֹ דְבָרִים, כִּי הֵשִׁיב יְדִידְיָה לְאַמְנוֹן אֶת הַטַּבַּעַת, אֲשֶׁר לָקַח מִמֶּנּוּ, בְּחָשְׁבוֹ אוֹתָהּ כִּדְבַר אֲשֶׁר אֵין חֵפֶץ בּוֹ, וְגַם צְרוֹר־כֶּסֶף נָתַן לוֹ; וַיַּמְתֵּק סוֹד עִם זִמְרִי: מַה לַּעֲשׂוֹת הַפַּעַם בְּטֶרֶם יָשִׁיב אַמְנוֹן אֶת חֲנַנְאֵל מֵאֶרֶץ שִׁבְיוֹ? וַיְהִי דְבַר זִמְרִי אֵלָיו לֵאמֹר: הָאִיצָה בִידִידְיָה לְמַהֵר תֵּת לְךָ אֶת תָּמָר לְאִשָּׁה, וְאָנֹכִי אֲבַקֵּשׁ תַּחְבּוּלוֹת לְשַׁקֵּץ אֶת אַמְנוֹן בְּעֵינֵי תָמָר הַפַּעַם עַל־פִּי מַעֲכָה הָאוֹהֶבֶת אֶת אַמְנוֹן, כִּי תַרְאֶה לָּהּ פֶּתַח תִּקְוָה לִהְיוֹת לְאַמְנוֹן, אַחֲרֵי אֲשֶׁר תִּמְאַס גְּבִרְתָּהּ בּוֹ. וַיֹּאמֶר לוֹ עַזְרִיקָם: טוֹבָה עֲצָתְךָ.

וַיֵּלֶךְ עַזְרִיקָם אֶל יְדִידְיָה וַיִּמְצָאֵהוּ בְּמוֹרַד הַר־הַזֵּיתִים וַיֹּאמֶר לוֹ: עַד מָתַי תִּסְתּוֹלֵל בִּי תָּמָר בְּתִתְּךָ לָסוּר מֵאַחֲרַי וּלְהָפֵר בְּרִיתְךָ עִם יוֹרָם אָבִי? וַיֹּאמֶר לוֹ יְדִידְיָה: הֲלֹא אָנֹכִי בַּעַל בְּרִית יוֹרָם, וְאַתָּה הוּא בְנוֹ וְתָמָר הִיא בִתִּי, וּמִי יְנַתֵּק אֶת הַחוּט הַמְשֻׁלָּשׁ הַזֶּה? אַל תִּירָא, עַזְרִיקָם, לֵךְ אֶל תָּמָר, הִנֵּה הִיא בְחֶדְרָהּ, וְדִבַּרְתָּ עַל לִבָּהּ כְּכֹל אֲשֶׁר יוֹרְךָ לְבָבְךָ, וְדַע לְךָ כִּי בְלָשׁוֹן אַחֶרֶת תְּדַבֵּר אֵלֶיךָ הַפָּעַם. וַיֹּאמֶר עַזְרִיקָם: מִי יִתֵּן וְהָפְכָה תָמָר אֶת לִבָּהּ לְאַהֲבֵנִי כַּאֲשֶׁר שְׂנֵאתַנִי עַד כֹּה! וַיֹּאמֶר לוֹ יְדִידְיָה: הֲלֹא אָמַרְתִּי לְךָ: אָנֹכִי אֲבִי תָמָר, וְחֶפְצִי הִיא תַשְׁלִים. וַיֵּלֶךְ יְדִידְיָה הָעִירָה.

וְעַזְרִיקָם בָּא בַחֲדַר תָּמָר וַיִּמְצָאֶהָ עֲצוּבַת־רוּחַ וְצוֹלֶלֶת בִּמְצוּלוֹת מַחְשְׁבוֹתֶיהָ, וְכִרְאוֹת תָּמָר אוֹתוֹ וַתַּסֵּב פָּנֶיהָ אֶל הַחַלּוֹן אֲשֶׁר יָשְׁבָה שָׁם. וַיֹּאמֶר עַזְרִיקָם לְמַעֲכָה: צְאִי מִפֹּה, כִּי דָבָר לִי אֶל תָּמָר. וַתֹּאמֶר תָּמָר לְמַעֲכָה: שְׁבִי פֹה, כִּי מֵאֲנָה נַפְשִׁי דְּבַר־סֵתֶר. וַיֹּאמֶר לָהּ עַזְרִיקָם: הֲלֹא כֵן מִשְׁפַּט הַיָּמִים הָאֵלֶּה: הַנִּסְתָּרוֹת הָיוּ לְנִגְלוֹת, עַל־כֵּן תִּהְיֶינָה הַנִּגְלוֹת לְנִסְתָּרוֹת. וַתֹּאמֶר לוֹ תָמָר: מַה יּוֹם מִיּוֹמַיִם, עַזְרִיקָם, כִּי חָכַמְתָּ וַתִּבְחַר לְשׁוֹן־עֲרוּמִים? וַיֹּאמֶר לָהּ עַזְרִיקָם: לִבִּי רָאָה חָכְמָה הַרְבֵּה מְאֹד לְמִן הַיּוֹם, אֲשֶׁר תָּעָה לְבָבֵךְ לָלֶכֶת בְּדֶרֶךְ עִקֵּשׁ. וַתֹּאמֶר תָּמָר: לֹא תָעָה לְבָבִי, כִּי־אִם הוֹלֵךְ הוּא בְּמֵישָׁרִים אֶל אֲשֶׁר תִּשָּׂאֵהוּ רוּחַ בִּינָתִי, עַד כִּי לֹא יַשִּׂיגֵהוּ לֵב נִמְהָרִים, כַּאֲשֶׁר לֹא יַשִּׂיג סוּס שׁוֹטֵף בִּמְרוּצָתוֹ אֶת הָאַיָּלָה הַשְּׁלוּחָה בָּעֵמֶק. וַיֹּאמֶר עַזְרִיקָם: גַּם הָאַיָּלָה הַשְּׁלוּחָה בָּעֵמֶק לֹא תַשִּׂיג אֶת קֹבַת הַשּׁוֹבֵבָה בְּרָדְפָהּ אַחֲרֵי מְאַהֲבֶיהָ לַמְּרוֹת עֵינֵי הוֹרֶיהָ,

לְלַמֶּדְךָ לֶקַח מוּסָר אֲשֶׁר לֹא לִמְדוּךָ בְּנֵי־הַנְּבִיאִים; אַחַת אֶשְׁאַל מֵעִמְּךָ אַמְנוֹן: הֱיֵה־נָא תָמִים עִמָּדִי רֶגַע, חָלִילָה לְּךָ הַחֶסֶד וְהָאֱמֶת אֲשֶׁר חָפַצְתִּי לַעֲשׂוֹת עִמְּךָ בְּכָל יְמֵי חֶלְדֶּךָ, הַגִּידָה־נָּא לִי קֹשֶׁט אִמְרֵי־אֱמֶת: הַאֻמְנָם כָּרְתָה לְּךָ תָמָר בְּרִית אַהֲבַת־עוֹלָם? וַיֹּאמֶר לוֹ אַמְנוֹן: אָמְנָם, אֲדֹנִי, נִהְיְתָה כָזֹאת לִתְקוּפַת הַשָּׁנָה לַמּוֹעֵד הַהוּא אֲשֶׁר גָּאַלְתִּי חַיֶּיהָ בְּבֵית־לָחֶם; אַךְ אֲשֶׁר נָתְנָה לִי בְתֹךְ לְאוֹת בְּרִית, אוֹתָהּ לָקַחְתָּ מִמֶּנִּי בְּיוֹם אֶתְמוֹל. וַיֹּאמֶר לוֹ יְדִידְיָה: הֵן יָצָא לָאוֹר אֱמֶת בְּרֵאשִׁית שְׁאֵלָתִי, וְזֹאת אָהַבְתִּי; אַךְ הַגִּידָה לִּי, אַמְנוֹן: מַה תַּעֲשֶׂה עַתָּה בְּהָפֵר אֲבִי־תָמָר אֶת בְּרִיתָהּ? וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: אַרְחִיק נְדוֹד כָּל שְׁנוֹתַי עַל מַר נַפְשִׁי, אֵלֵךְ עֲרִירִי, וְאַחֶרֶת לֹא אֵדַע עַד עוֹלָם, כִּי כֵן נִשְׁבַּעְתִּי, וְאָב אֵין לִי לְהָפֵר שְׁבוּעָתִי. וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה: הֲלֹא אָב לְתָמָר, וְזֹאת רָעָתְךָ כִּי לֹא זְכַרְתּוֹ. וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: כִּי לֹא זָכַר אוֹתְךָ גַּם הָאַרְיֵה בְּאָרְבּוֹ לְנֶפֶשׁ בִּתֶּךָ. וַיֹּאמֶר לוֹ יְדִידְיָה: הֲלֹא רַק אֶת נֶפֶשׁ תָּמָר הִצַּלְתָּ וְאֵיךְ הִרְבֵּיתָ בִּמְחִירָהּ לָקַחַת לְךָ גַּם נַפְשָׁהּ גַּם כְּבוֹדָהּ יָחַד, הֲלֹא כְבוֹד תָּמָר לִי הוּא וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא תִתֵּן תָּמָר בִּלְעָדָי! אֲהָהּ, כִּי נִפְקְחוּ עֵינַי לִרְאוֹת דַּרְכֶּךָ! וְעַתָּה אִם אֵינְךָ חָפֵץ לַהֲקִימֵנִי לְאוֹיֵב לָךְ, קְחָה מִיָּדִי אֶת צְרוֹר אֶלֶף הַכֶּסֶף הַזֶּה וְהָיָה זֶה שְׂכָרְךָ מֵאִתִּי, וְאֶת טַבַּעַת חֲנַנְאֵל, אֲשֶׁר נָתְנָה לְךָ תָמָר לְאוֹת בְּרִית אַהֲבָה, אוֹתָהּ אָנֹכִי נוֹתֵן לָךְ, וְהָיְתָה לְךָ מִנְחַת זִכָּרוֹן מַזְכֶּרֶת עָוֹן, וְכַאֲשֶׁר אֵין חֵפֶץ עוֹד בַּטַּבַּעַת הַזֹּאת אַחֲרֵי מוֹת חֲנַנְאֵל, כֵּן אֵין חֵפֶץ בְּאַהֲבָתְךָ אֶת בִּתִּי; קְחָה אֵלֶּה מִיָּדִי וְהִרְחַקְתָּ נְדוֹד בְּטֶרֶם בֹּקֶר, וְלֹא תִהְיֶה פֹּה לְמִכְשׁוֹל וּלְפוּקָה לְבִתִּי. רְאֵה הִזְהַרְתִּיךָ! — וְלֹא חִכָּה עוֹד יְדִידְיָה לְדִבְרֵי אַמְנוֹן וַיַּעֲזֹב לוֹ אֶת צְרוֹר אֶלֶף הַכֶּסֶף וְאֶת הַטַּבַּעַת, וַיֵּצֵא מִמֶּנּוּ בָּחֳרִי־אָף.

וְאַמְנוֹן הִתְאוֹשֵׁשׁ בִּרְאוֹתוֹ, כִּי נֶהֶפְכָה לוֹ חֲמַת יְדִידְיָה לִישׁוּעָה, וַיִּקַּח אֶת צְרוֹר אֶלֶף הַכֶּסֶף וְאֶת הַטַּבַּעַת, וְאֶת עוֹר הָאַרְיֵה שָׂם עַל סוּסוֹ וַיִּרְכַּב אֶל הַדּוֹרָם.

וּפוּרָה שָׁב אֶל חֲדַר אַמְנוֹן וְלֹא מְצָאָהוּ עוֹד, וַיָּלֶן בּוֹ וַיַּשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר, וַיַּגֵּד הַדָּבָר לְזִמְרִי. וַיֹּאמֶר לוֹ זִמְרִי: יָדַעְתִּי זֹאת מִפִּי יְדִידְיָה, כִּי הִרְחִיק אַמְנוֹן נְדוֹד וְלֹא יָשׁוּב עוֹד הֲלוֹם. וַיֹּאמֶר לוֹ פוּרָה: וְאַיֵּה שְׂכָרִי? וַיֹּאמֶר לוֹ זִמְרִי: חַכֵּה־נָא, פוּרָה, כִּי אוּלַי אֶמְצָא בְךָ עוֹד חֵפֶץ וּגְמוּלְךָ אֲשַׁלֵּם.

רְאוֹת פָּנַי טֶרֶם הֲסִירְכֶם אֶת רוּחֲכֶם הָרָעָה. וַתֹּאמֶר לוֹ תִּרְצָה: בִּי, אִישִׁי, אַל־נָא תֶּאֱנַף, אִם יָקְרָה נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ.

— אֲהָהּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה! — הִתְאַנַּח יְדִידְיָה, אֲהָהּ! כִּי בָאוּ בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ וְכִי נִרְאָה פָּעֳלָם עַל בִּתֵּנוּ, לְהָסִיר לִבָּהּ מֵאַחֲרֵי הוֹרֶיהָ, לְהוֹלִיכָהּ שׁוֹלָל בִּשְׁרִירוּת־לִבָּהּ; שַׁאֲלִי בִתֵּךְ וְתוֹרֵךְ מִשְׁפַּט הַיָּמִים הָאֵלֶּה. וְעֵינֵי תָמָר נִגָּרוֹת דִּמְעָה מֵאֵין הֲפֻגוֹת, בְּדַבֵּר אָבִיהָ אֶת דְּבָרָיו. וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה אֶל תִּרְצָה: אַל תְּדַמִּי בְנַפְשֵׁךְ, כִּי נִחֲמָה תָמָר מֵעֲלִילוֹתֶיהָ, כִּי־אִם תִּשְׁפֹּךְ כַּמַּיִם לִבָּהּ עַל נֶפֶשׁ בְּחִירָהּ כִּי אֵינֶנּוּ — עַל כֵּן שָׁפְכָה הַיּוֹם בּוּז עַל בֶּן־נְדִיבִים, וְאַתְּ אַל תָּשִׁיתִי לֵב לְקוֹל בִּכְיָהּ, כִּי דִמְעוֹתֶיהָ — טַל מַשְׁכִּים, הַהֹלֵךְ וְיָבֵשׁ מִשֶּׁמֶשׁ בֹּקֶר. אַל־נָא, בִּתִּי! אַל תִּשְׁתּוֹחֲחִי וְאַל תֶּהֱמִי, כִּי דוֹדֵךְ נָסַע מִמֵּךְ וְלֹא יָשׁוּב עוֹד אֵלָיִךְ; וְאַתְּ אַל תִּבְכִּי לוֹ, כִּי־אִם בְּכִי עַל נַפְשֵׁךְ, כִּי לֹא יָשְׁרָה בָּךְ, וְעַל חֶרְפַּת עֲלוּמַיִךְ, וּדְעִי וּרְאִי כִּי טוֹב לָךְ עֲזְרִיקָם מְאֹד, וְלֹא מָאַס בָּךְ בְּכָל־זֹאת; וְעַתָּה, שִׁבְעַת יָמִים הִכָּלְמִי מֵעֲלִילוֹתַיִךְ, וּבַיָּמִים הָאֵלֶּה הָשִׁיבִי אֶל לִבֵּךְ, כִּי נְבָלָה עָשִׂית לְאַהֲבָה עֶלֶם זָר, וּפִי אָבִיךְ לֹא שָׁאָלְתְּ, וְאַל תֵּרָאִי פָנַי, כִּי־אִם אַחֲרֵי הִנָּחֲמֵךְ מֵאִוַּלְתֵּךְ; וַיְשַׁלְּחֶהָ יְדִידְיָה מֵעַל פָּנָיו, וַתֵּצֵא תָמָר בִּבְכִי־תַמְרוּרִים.

וַיֵּצֵא גַם תֵּימָן מִבֵּית־אָבִיו; וְתִרְצָה אָמְרָה אֶל יְדִידְיָה: זְכָרָה נָּא, אִישִׁי, לְמִי עוֹלַלְתָּ כֹּה, הֲלֹא אַחַת הִיא תָמָר לָנוּ, וְלָמָּה תְמָרֵר חַיֶּיהָ? וַיֹּאמֶר לָהּ יְדִידְיָה: הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי, זֹאת חַטָּאתֵךְ, תִּרְצָה! הֵן זַךְ וְיָשָׁר פָּעֳלָהּ בְּעֵינַיִךְ, לִמְאֹס בְּבֶן יוֹרָם עֲמִיתִי, אֲשֶׁר כָּרַתִּי לוֹ בְּרִיתִי, וְלִבְחוֹר בְּעֶלֶם זָר בֶּן דַּלַּת־הָעָם; וְאוּלָם אַגִּיד לוֹ יָשְׁרוֹ: כִּי אָמְנָם נָבוֹן הוּא, גַּם טוֹב לֵב וִיפֵה־תֹאַר! אַךְ מַה שְּׁמוֹ אֲשֶׁר אֶקְרָא לוֹ? שַׂר, שׁוֹעַ אוֹ אַלּוּף? הֲלֹא בֶן בְּלִי שֵׁם הוּא, לֹא יָדַעְתִּי אֲבִיהוּ. וַתֹּאמֶר לוֹ תִּרְצָה: הֵן תְּכוֹנֵן, אִישִׁי, לַחֲקֹר אָבוֹת וְלֹא תַחְקֹר לֵב תָּמָר; לֹא כֵן עָשָׂה אָבִי, כִּי־אִם חָקַר אֶת לְבָבִי בְּתִתּוֹ אוֹתִי לָךְ, וְאָנֹכִי לֹא שַׂמְתִּי לִבִּי לָדַעַת, מַה שֹּׁרֶשׁ גִּזְעֲךָ, כִּי־אִם רְאִיתִיךָ אֲהַבְתִּיךָ וָאֱהִי לָךְ, וְאַחֲרֵי כֵן נוֹדַע לִי מוֹלַדְתֶּךָ; הֲטֶרֶם תֵּדַע, אִישִׁי, כִּי יֵשׁ אֲשֶׁר יִפְרְחוּ שׁוֹשַׁנִּים בְּאֶרֶץ צִיָּה, וְעַל הֲדַר הַכַּרְמֶל וְהַשָּׁרוֹן יַעֲלוּ שָׁמִיר וָשָׁיִת? וַיֹּאמֶר לָהּ יְדִידְיָה: שִׁמְעִי־נָא, שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי, אֲנִי יָדַעְתִּי מַה יַּמְרִיצֵךְ לַעֲנוֹת כָּאֵלֶּה, כִּי תִשְׁגִּי עוֹדֶנָּה בַּחֲלוֹם אָבִיךְ, וְתִרְאִי אֶת אַמְנוֹן כְּתִפְאֶרֶת הָעֶלֶם, אֲשֶׁר רָאָה בְּחֶזְיוֹן־לָיְלָה; לוּ חַי

וְהִיא – גַּם הִיא לֹא תַשִּׂיג אֶת רוֹעֵה־רוּחַ בְּרָדְפוֹ קָדִים. – הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי – עָנְתָה תָמָר וְאָמְרָה לְמַעֲכָה: בָּחַר לוֹ עֲזְרִיקָם הַיּוֹם לְשׁוֹן־עֲרוּמִים! וְאַתְּ, מַעֲכָה, הֲלֹא תַגִּידִי כִּי דְבָרִים כָּאֵלֶּה לֹא יֵבוֹשׁוּ, כִּי יְדַבְּרוּם הַמּוֹכִיחִים בַּשַּׁעַר, וַעֲזְרִיקָם חָפֵץ לְדַבְּרָם בַּסֵּתֶר בְּאָזְנֵי עַלְמָה אַחַת אֲשֶׁר תְּמָאֵן לִשְׁמוֹעַ אוֹתָם! – שָׁגִית! – עָנָה עֲזְרִיקָם – כִּי רַק אֶחָד הוּא אֲשֶׁר תֹּאבִי לִשְׁמוֹעַ אֲמָרָיו בַּסֵּתֶר; לוּ הִקְשַׁבְתְּ גַּם לְדִבְרֵי בַּסֵּתֶר, כִּי עַתָּה קָנִיתִי לָךְ אֶלֶף רוֹדְפֵי־אֲמָרִים, וְלֹא אֶחָד בָּהֶם יִגְרַע מֵהָאֶחָד אֲשֶׁר בָּחָרְתְּ! – כֵּן דִּבַּרְתָּ, עֲנָתָהוּ תָמָר, הַאֶלֶף לְךָ עֲזְרִיקָם, כִּי אַלּוּף אָתָּה; וְאוּלָם אִם אָמְנָם הִשִּׂיגָה יָדְךָ לִקְנוֹת, – קְנֵה חָכְמָה, קְנֵה לֵב, אָז תָּבִין כִּי לְפוֹתֶה אֵין־לֵב גַּם שְׂפָתָיו לְמוֹתָר; עַד אָנָה, עֲזְרִיקָם, עַד אָנָה תִּתְהַלֵּל בְּעָשְׁרְךָ וּבִכְבוֹדֶךָ? דַּע לָךְ, כִּי הָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מְגַשְׁשִׁים בָּאֲפֵלָה וְלֹא יִמְצְאוּ תָמִיד אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר הֵם מְבַקְשִׁים; לוּ הָיְתָה הָאֱמֶת אוֹר לִנְתִיבָתָם, כִּי עַתָּה חֲדָשָׁה נִהְיָתָה בָאָרֶץ, כִּי עַתָּה רָאִינוּ עֲרוּמִים לוֹבְשֵׁי מַחֲלָצוֹת, וְלוֹבְשֵׁי־הָדָר מִתְנַצְּלִים אֶת עֶדְיָם, שְׁפָלִים מִתְרוֹמְמִים, וּגְבוֹהִים שָׁחִים לִפְנֵיהֶם. וַעֲזְרִיקָם לֹא יָכוֹל עוֹד לִמְשׁוֹל בְּרוּחוֹ, כִּי חֲמָתוֹ בָּעֲרָה בוֹ, וַיֹּאמַר: לֹא עָרַב לִבִּי לְהִתְוַכֵּחַ אִתָּךְ עוֹד, כִּי בָאָה חָכְמָה בְלִבֵּךְ לְהַשְׁפִּיל כָּל רָם וּלְהַגְבִּיהַ כָּל שָׁפָל, כִּי נְעִים הַלֶּקַח הַזֶּה לְנֶפֶשׁ מוֹרֵךְ, וְכֵן אֹהֶבֶת גַּם אָתְּ. וְתָמָר קָמָה בִשְׁאָט־נֶפֶשׁ, וַתֵּפֶן לָצֵאת מֵחֶדְרָהּ, וַעֲזְרִיקָם גַּם הוּא יָצָא בַּחֲרֹק שֵׁן.

וַיֵּלֶךְ עֲזְרִיקָם הָעִירָה, וַיְבַקֵּשׁ אֶת יְדִידְיָה וַיִּמְצָאֵהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ: אָכֵן בְּלָשׁוֹן אַחֶרֶת דִּבְּרָה אֵלַי תָּמָר; לְשׁוֹנָהּ, הָהּ, כְּתַעַר מְלֻטָּשׁ! וְאָנֹכִי נִלְאֵיתִי לְהָכִיל אֶת דְּבָרֶיהָ; זֶה פְּרִי הַסֵּפֶק אֲשֶׁר עָשִׂיתָ, אֲדֹנִי, עִם הָרוֹעֶה, וְאַתָּה רְפָא אֶת מְשׁוּבָתָהּ, אִם תּוּכָל! וַיֹּאמֶר לוֹ יְדִידְיָה: וְגַם אַתָּה, עֲזְרִיקָם, אָץ מְאֹד בְּמַעֲשֶׂיךָ, אַל־נָא תִבָּהֵל בְּרוּחֶךָ; אָנֹכִי אֲנַסֶּה דְבָרַי אֵלֶיהָ, כַּתַּר לִי זְעֵיר וַהֲנִיחָה לִּי לְכוֹנֵן אָשְׁרֶךָ, וּבִמְלֹאת לְתָמָר שְׁמוֹנֶה־עֶשְׂרֵה שָׁנָה אֲמַלֵּא מִשְׁאַלְתֶּךָ.

וַיְהִי בַּצָּהֳרַיִם לְעֵת הָאֹכֶל וְתִרְצָה יָצְאָה מֵחֶדְרָהּ וַתֵּשֶׁב אֶל הַשֻּׁלְחָן לִימִין אִישָׁהּ, וְתֵימָן וְתָמָר מִשְּׂמֹאל אֲבִיהֶם; וְתֵימָן הָיָה תָפוּשׂ בְּרֹב שַׂרְעַפָּיו, וְתָמָר נֶעֱצָבָה. וִידִידְיָה הִתְבּוֹנֵן בָּהֶם וְלֹא דִבֵּר מְאוּמָה כָּל עֵת הָאֹכֶל. וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלּוּ לֶאֱכֹל, וַיְדַבֵּר יְדִידְיָה אֶל תֵּימָן וְתָמָר בְּאַפּוֹ לֵאמֹר. רַב לָכֶם שֶׁבֶת לְשֻׁלְחָנִי בְּפָנִים נִזְעָמִים לְמוֹרַת רוּחִי, וְאַל תּוֹסִיפוּ עוֹד־

אָבִינוּ אוֹתָךְ פִּתְאֹם, וּמִמָּחֳרָת נָסַע אַמְנוֹן וְלֹא נוֹדַע אַיֵּהוּ, לָכֵן שִׁמְעִי, אֲחוֹתִי, וּדְעִי תַרְמִית אֲנָשִׁים כִּי רָבָּה:

הֵן בָּא אֵלַי אִישׁ אֶחָד מִגִּבְעַת־בִּנְיָמִין וַיְסַפֵּר לִי לֵאמֹר: „עָלֹה עָלִיתִי יְרוּשָׁלַיְמָה לְהֵרָאוֹת אֶת פְּנֵי ה׳ בְּחַג־הַמַּצּוֹת וָאֶרְאֶה בַּבָּנוֹת עַלְמָה יְפַת־תֹּאַר, בַּת אִישׁ מִסְכֵּן אֲשֶׁר מֵת, וְאִמָּהּ פְּלִשְׁתִּית, וַתֶּחְשַׁק נַפְשִׁי בָּעַלְמָה וָאָבֹא אֶל אָהֳלָהּ אֲשֶׁר עִם שַׁעַר הַגָּיְא. וָאֲדַבֵּר עַל לִבָּהּ לִהְיוֹת לִי לְאִשָּׁה, וְהָעַלְמָה נֵאוֹתָה לִי, וָאֶתֵּן לָהּ מֹהַר וּמַתָּן וָאֹמַר לָהּ: שְׁבִי פֹה יֶרַח יָמִים עַד אֲשֶׁר אֲחַלֵּק עִם אָחִי בְּנַחֲלַת־אָבִי, וְשַׁבְתִּי הֲלוֹם וּלְקַחְתִּיךְ אֶל בֵּיתִי. וַתֹּאמֶר לִי הָעַלְמָה: טוֹב הַדָּבָר! וַיְהִי לִפְנֵי נָסְעִי אֶל בֵּיתִי וָאוֹשִׁיב אֶת נַעֲרִי בְּמִשְׁכָּן הַקָּרוֹב אֶל הָאֹהֶל הַהוּא וָאֲצַוֵּהוּ לִבְחוֹן אֶת דַּרְכֵי הָעַלְמָה, לָדַעַת הַיְשָׁרִים הֵם. וַיְהִי מִקֵּץ יֶרַח יָמִים בְּשׁוּבִי יְרוּשָׁלַיְמָה וְלֹא מְצָאתִיהָ עוֹד. וַיַּגֵּד לִי נַעֲרִי, כִּי עֶלֶם יְפֵה־עֵינַיִם בָּא אֶל אָהֳלָהּ בַּלַּיְלָה, וַיְהִי שָׁם עַד עֲלוֹת־הַשַּׁחַר, וַיֵּצֵא מִן הָאֹהֶל, וַיָּבֹא אֶל בֵּית־אָבִיךְ. כֵּן סִפֵּר לִי הָאִישׁ, וּפוּרָה גָּלָה אָזְנִי, כִּי אָמְנָם הִתְחַמֵּק אַמְנוֹן מִבֵּיתוֹ בַּלַּיְלָה וַיָּשָׁב כַּעֲלוֹת־הַשַּׁחַר. וְאָנֹכִי לוּלֵא יָדַעְתִּי עוֹד צְפוּנוֹת אֲחֵרוֹת עַל־אֹדוֹת אַמְנוֹן, כִּי עַתָּה הִכְזַבְתִּי אֶת הָאִישׁ וְאֶת פּוּרָה; אָכֵן אֱמֶת נָכוֹן הַדָּבָר כְּמוֹ רָאוּהוּ עֵינָי. וְאַתְּ, אֲחוֹתִי, דְּעִי לָךְ, אוּלַי יָשׁוּב אָבִינוּ וְנִחַם וּנְתָנֵךְ לְאַמְנוֹן, אוֹ אָז שִׁמְרִי לְנַפְשֵׁךְ בַּל יִקַּח עוֹד אִשָּׁה אַחֶרֶת עָלַיִךְ, וְאִם לָקַח לוֹ הָעַלְמָה לְאִשָּׁה, וְצִוִּית אוֹתוֹ לְגָרְשֶׁנָּה וְלָתֶת לָהּ סֵפֶר־כְּרִיתוּת טֶרֶם קַחְתּוֹ אוֹתָךְ.

וְתָמָר הִשְׁתּוֹמְמָה לְדִבְרֵי אָחִיהָ, וַתִּפָּעֶם רוּחָהּ בְּקִרְבָּהּ, אַךְ הִסְתִּירָה מְבוּכָתָהּ מֵאָחִיהָ וַתֹּאמַר: אַל־נָא, אָחִי, תִּהְיֶה כְפֶתִי לְהַאֲמִין לְכָל דָּבָר; יְכַזְּבוּ אֶלֶף אֲנָשִׁים וְאַמְנוֹן לֹא יְשַׁקֵּר בֶּאֱמוּנָתוֹ; הַנִּיחָה לִי, אָחִי, לוּ לֹא יַפְרִיד אָבִינוּ בֵּינִי וּבֵין אַמְנוֹן, כִּי עַתָּה אֶשְׂחַק לִדְבָרֶיךָ. וּבְכָל־זֹאת שָׁמְרָה תָמָר אֶת הַדָּבָר.

וִידִידְיָה רָאָה, כִּי שׂוֹנֵאת תָּמָר אֶת עַזְרִיקָם תַּכְלִית שִׂנְאָה, וַיִּרֶף מִמֶּנָּה וַיַּעַזְבֶנָּה לְנַפְשָׁהּ; וַיֹּאמֶר לְתִרְצָה: נֵרְאֶה נָא לְמִי הוֹכִיחַ ה׳ אֶת תָּמָר בִּתֵּנוּ.

אָבִיךְ, כִּי עַתָּה אֶת כָּל הוֹן־בֵּיתִי נָתַתִּי לְאַמְנוֹן וָאֲשַׁלְּחֵהוּ לִפְדּוֹתוֹ; אַךְ בְּעֵינַיִךְ הֲלֹא רָאוּ אַחֲרִית הַחֲלוֹם; וְעַתָּה הוֹאִילִי וְדַבְּרִי עַל לֵב תָּמָר לְשׁוֹבֵב אוֹתָהּ אֶל עַזְרִיקָם בְּנֶפֶשׁ חֲפֵצָה. וַתֹּאמֶר תִּרְצָה: אָנֹכִי אֶעֱשֶׂה כִּדְבָרֶיךָ.

וּמַעֲכָה דִּבְּרָה אֶל תָּמָר לֵאמֹר: רְאִי־נָא, גְּבִרְתִּי, כִּי קָרוֹב דְּבָרַי; הֲלֹא מֵרֹאשׁ הִגַּדְתִּי לָךְ: מָה אֻמְלַל אַמְנוֹן, כִּי יִשְׂבַּע נְדוּדִים בְּאֶפֶס־תִּקְוָה, וְאַתְּ לֹא תוּכְלִי לְהָשִׁיב אַהֲבָה אֶל חֵיקוֹ לְבָשְׁתֵּךְ וּלְבֹשֶׁת הוֹרַיִךְ; וּמַדּוּעַ תִּמְאֲסִי בְּעַזְרִיקָם, אֲשֶׁר גָּדוֹל כְּבוֹד בֵּית־אָבִיו, וְהוֹנוֹ עָצוּם מְאֹד, וְכֹל אֲשֶׁר לוֹ הֲלֹא לָךְ הוּא: וּמַה יִּתֶּן לָךְ אַמְנוֹן? הֲלֹא רַק אֶת נַפְשׁוֹ לָךְ יִשָּׂא וּבִלְעָדֶיהָ מְאוּמָה אֵין אִתּוֹ. הָהּ, גְּבִרְתִּי! עָלַי לִבִּי דַוָּי לִרְאוֹת בְּצָרַת נַפְשֵׁךְ, כִּי מִלֵּא אָבִיךְ פָּנַיִךְ קָלוֹן וַיְשַׁלְּחֵךְ בְּחֶרְפָּה מֵעַל פָּנָיו. וַתֹּאמֶר לָהּ תָּמָר: לוּ שִׁלְּחַנִי מִבֵּיתוֹ לָנֶצַח, כִּי עַתָּה עָזַבְתִּי כָּל שְׂכִיּוֹת־הַחֶמְדָּה לָלֶכֶת אַחֲרֵי אַמְנוֹן, אֲשֶׁר בּוֹ כָּל חַיֵּי־רוּחִי. אִתּוֹ יִנְעַם לִי שֶׁבֶת גַּם בְּאֹהֶל־רוֹעֶה, אֲשֶׁר כְּהֵיכַל־מֶלֶךְ יִהְיֶה לִּי אִם אֶרְאֵהוּ בְּצֵל־קוֹרָתִי. יוֹלִיכֵנִי הַמִּדְבָּרָה, אַחֲרָיו אֵלֵכָה בְּכָל אַוַּת־נַפְשִׁי; כִּי תַחַת רַגְלָיו תִּפְרַח עֲרָבָה, מִנְּעִימוֹת אֲמָרָיו תָּגֵל צִיָּה, וְאֶרֶץ־תַּלְאֻבוֹת יַרְנִין בְּהוֹד קוֹלוֹ. וַתֹּאמֶר לָהּ מַעֲכָה: וְאָנֹכִי מֵרֹאשׁ הִבַּטְתִּי אֶל מַרְאֵהוּ כִּי יָפֶה, אַךְ אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִסְכַּנְתִּי עִמּוֹ, הִנֵּהוּ כְּכָל נַעֲרֵי־צִיּוֹן בְּעֵינָי; לוּ הִסְכַּנְתְּ עִם עַזְרִיקָם, כִּי עַתָּה תִשְׁכְּחִי אֶת אַמְנוֹן, וְזֹאת הָעֵצָה הַיְּעוּצָה לָךְ: לְשָׁכְחֵהוּ, כִּי לֹא יָשׁוּב עוֹד הֲלוֹם.

עָבְרוּ שִׁבְעַת יְמֵי קָלוֹן לְתָמָר, וִידִידְיָה לֹא מָצָא בְּפִיהָ מַעֲנֶה, וַיֹּאמֶר לָהּ: הֲיִי, בִתִּי, נְכוֹנָה לִקְרַאת עַזְרִיקָם מְאַהֲבֵךְ, כִּי בְּעוֹד עֲשֶׂרֶת יְרָחִים תִּמָּלֶאנָה לָךְ שְׁמֹנֶה־עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְהָיִית לוֹ — אִם תֹּאבִי וְאִם תְּמָאֲנִי. וְתָמָר הֶחֱרִישָׁה וְלֹא עָנְתָה מְאוּמָה, וְנַפְשָׁהּ בָּכְתָה בַּמִּסְתָּרִים.

וַיְהִי הַיּוֹם וְתֵימָן בָּא בַּחֲדַר תָּמָר וַיּוֹצֵא אֶת מַעֲכָה מֵעָלֶיהָ, וַיֹּאמֶר לָהּ: הַטִּי, אֲחוֹתִי, אָזְנֵךְ לִדְבָרַי אֲשֶׁר בָּאתִי לְהַגִּיד לָךְ, וּבַה׳ נִשְׁבַּעְתִּי, כִּי אֵין בִּשְׂפָתַי רְמִיָּה. — יָדַעְתִּי, אָחִי, אֱמוּנָתֶךָ — עֲנָתְהוּ תָמָר — דַּבֵּר, כִּי שֹׁמַעַת אָנֹכִי.

וַיַּעַן תֵּימָן וַיֹּאמַר: הֲלֹא יָדַעַתְּ, אֲחוֹתִי, כִּי אָהַבְתִּי אֶת אַמְנוֹן כְּרֵעַ כְּאָח לִי, וְאֶת עַזְרִיקָם שָׂנֵאתִי, וְאַתְּ כָּרַתְּ בְּרִית לִבְחִירֵךְ בָּעֶרֶב, בְּהַחֲרִיד

כֵּן הוּא, יְדִידוּת־נַפְשִׁי! רוּחַ אֶחָד לִשְׁנֵינוּ, וְאִם כֵּן אֵפוֹא, אֵיךְ לֹא אֶחֱרַד הַפַּעַם לְחֶרְדַּת רוּחִי? מַה לָּךְ, תָּמָר יוֹנָתִי, הַאָבִיךְ גָּעַר בָּךְ? הַעֲזְרִיקָם עֲצָבֵךְ, אוֹ לְאַמְנוֹן מֵאַהֲבֵךְ תִּדְאָגִי? אַךְ — אַל־נָא אָשִׂים אוֹתוֹתַי אוֹתוֹת הַפַּעַם הַזֹּאת, כָּל עֶצֶב וְיָגוֹן אַל יַשִּׂיגוּךְ, וְאִם יַשִּׂיגוּ — וְנָסוּ כַּעֲנָנִים מֵאוֹר פָּנָיִךְ.

מִי יִתֵּן אֵרָדֵם כְּרֶגַע וְאֶשְׂבְּעָה בְּהָקִיץ תְּמוּנָתֵךְ — תַּמּוּ דִּבְרֵי אַמְנוֹן”.

כְּכַלּוֹת תָּמָר לִקְרֹא אֶת הַסֵּפֶר וַתִּשָּׁקֵהוּ לָמוֹ פִיהָ בַּעֲלִיצוּת־נַפְשָׁהּ וַתֹּאמַר: „מִי גֶבֶר יָדַע אַהֲבָה כְּאַהֲבַת אַמְנוֹן, אוֹ מִי יַבִּיעַ כָּמוֹהוּ אֲמָרִים נְעִימִים? אָכֵן אַהֲבָתוֹ — שַׁלְהֶבֶתְיָה, וּדְבָרָיו — רִשְׁפֵּי־אֵשׁ. כֵּן דִּבְּרָה תָמָר אֶל לִבָּהּ, וַתִּקְרָא אֶת הַסֵּפֶר שֵׁנִית וּשְׁלִישִׁית.

עוֹדֶנָּה מְדַבֶּרֶת אֶל לִבָּהּ, וּמַעֲכָה אֲמָתָהּ בָּאָה אֵלֶיהָ וַתֹּאמַר: מַה זֶּה עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתַיִךְ? וַתֹּאמֶר לָהּ תָּמָר: עוּצִי־נָא עֵצָה, בַּמָּה יִבָּחֵן לֵב גֶּבֶר, לָדַעַת אִם נֶאֱמָנָה אַהֲבָתוֹ? וַתֹּאמֶר מַעֲכָה: הֲלֹא אִם נָשָׂא גֶבֶר אֶת עֵינָיו אֶל עַלְמָה אַחֶרֶת, לֹא נֶאֱמַן לִבּוֹ עוֹד לַאֲהוּבָתוֹ, וְאִם דִּבֶּר עִם זָרָה יְדִידוּת, בָּגַד בִּבְרִיתוֹ עִמָּהּ. וַתֹּאמֶר לָהּ תָּמָר: טוֹב יָעַצְתְּ; וְאוּלָם נַחְשְׂךְ־נָא דְּבָרֵינוּ לְעֵת אַחֶרֶת, כִּי דְּבַר־סֵתֶר לִי אֵלָיִךְ. וַתֹּאמֶר מַעֲכָה: טוֹב, גְּבִרְתִּי, נְכוֹנָה אָנֹכִי לְכֹל אֲשֶׁר תְּצַוִּינִי.

פֶּרֶק הַשִּׁשָּׁה־עָשָׂר.

וְעִיר אֱלֹהִים חֲרֵדָה לִרְגָעִים מִפְּנֵי תְנוּפַת יַד סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר. יוֹם לְיוֹם הִבִּיעַ שֵׁמַע גְּבוּרֹתָיו, וַתְּהִי רַק זִוָּעָה הָבִין שְׁמוּעָה. וְתָמָר חִלְּתָה אֶת פְּנֵי ה׳ הַשֹּׁמֵם וְהַחֶרֶב בְּגָן, לְהָשִׁיב אֶת אַמְנוֹן בְּשָׁלוֹם וּבְלֵב נֶאֱמָן אֵלֶיהָ; וְסוֹד הַיָּמִן הָיָה אֵלֶיהָ עַל־אוֹדוֹת אַמְנוֹן דִּכָּא רוּחָהּ, וַתְּגַלֵּהוּ לְמַעֲכָה לְמַעַן יְרַוַּח לָהּ, וַתִּקְרָא בְאָזְנֶיהָ אֶת הַסֵּפֶר אֲשֶׁר כָּתַב לָהּ אַמְנוֹן. וַתּוֹסֶף מַעֲכָה לְהַצִּית אֵשׁ־קִנְאָה בְּלֵב גְּבִרְתָּהּ. וְתָמָר הֵסִיתָה אֶת מַעֲכָה לָבוֹא אֶל פּוּרָה בְּעָרְמָה וְלָקַחַת אֶת לִבּוֹ בְּאַהֲבָה, לְמַעַן תֵּדַע מִפִּיו כָּל מַצְפּוּנֵי אַמְנוֹן. וְלֹא אֵחֲרָה מַעֲכָה לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר צִוְּתָה גְּבִרְתָּהּ, וַתֹּאמֶר בְּלִבָּהּ: הֶאָח! יִגָּרֵשׁ אַמְנוֹן מִנֶּגֶד עֵינֵי תָמָר וְיָשׁוּב לִימֵי־עָנְיוֹ, אוֹ אָז לִי הוּא.

פֶּרֶק הַחֲמִשָּׁה־עָשָׂר.

עָבְרוּ שְׁלֹשֶׁת יְרָחִים מִיּוֹם אֲשֶׁר נָסַע אַמְנוֹן, וְעִקְּבוֹתָיו לֹא נוֹדָעוּ. וְתָמָר הִשְׁכִּימָה תָּמִיד לְכֶרֶם אָבִיהָ וַתִּתְהַלֵּךְ בֵּין הָעֵצִים בָּדָד. וַיְהִי הַיּוֹם בְּלֶכְתָּהּ בַּכֶּרֶם בַּבֹּקֶר כְּפַעַם בְּפַעַם, וְהִנֵּה צִידוֹנִי נִגַּשׁ אֵלֶיהָ וּבְיָדוֹ מְגִלַּת־סֵפֶר, וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ: הַאַתְּ זֹאת, תָּמָר בַּת יְדִידְיָה הַנָּדִיב? וַתֹּאמֶר תָּמָר: אָנִי. וַיֹּאמֶר הַצִּידוֹנִי: שַׁלְּמִי שְׂכָרִי וְאֶתֵּן לָךְ הַסֵּפֶר הַזֶּה, אֲשֶׁר שָׁלַח לָךְ עֶלֶם מֵאַשּׁוּר וּשְׁמוֹ אַמְנוֹן. וַתֹּאמֶר לוֹ תָּמָר: בּוֹא הֲלוֹם כְּנָכוֹן הַיּוֹם וּמַשְׂכֻּרְתְּךָ שְׁלֵמָה מֵאִתִּי. וַיֹּאמֶר הַצִּידוֹנִי: נֶאֱמָנִים לִי דְּבָרַיִךְ, כִּי בַת־נָדִיב אַתְּ, וּשְׂכָרִי לֹא תַעֲשֹׁקִי. וַיֵּלֶךְ הַצִּידוֹנִי מֵאִתָּהּ. וְלֵב תָּמָר פָּחַד וְרָחָב; וְאֵלֶּה דִּבְרֵי הַסֵּפֶר:

„בְּאֶרֶץ נִמְרוֹד בְּקִרְיַת גּוֹיִם עָרִיצִים, בְּנִינְוֵה אָנֹכִי. קוּמִי, בַּת־נָדִיב, וְשִׂימִי, תָּמָר, לִבֵּךְ לְדִבְרֵי אַמְנוֹן מֵאֶרֶץ מֶרְחַקִּים; אֲהַבְתִּיךְ בְּבֵית־לֶחֶם, אִוִּיתִיךְ בְּצִיּוֹן, וְעַד אַפְסֵי־אֶרֶץ אַתְּ סְגֻלָּתִי; רָחוֹק אֲנִי מִמְּקוֹר־חַיַּי, אַךְ פָּנַיִךְ הוֹלְכִים עִמָּדִי, הֵמָּה יַנְחוּנִי וִישִׂיחוּנִי בַּחֲלוֹם וּבְהָקִיץ. הִנֵּה הֵשִׁיב לִי אָבִיךְ אֶת הַטַּבַּעַת, וְאֶלֶף כֶּסֶף נָתַן לִי, וְאַתְּ הֲלֹא יָדַעַתְּ מַה חֶפְצִי בָם — מִי יִתֵּן וְאֶמְצָא אֵת אֲשֶׁר אֲבַקֵּשׁ, אֶפְדֵּהוּ אֲבִיאֵהוּ אַף אַצִּיגֵהוּ לְפָנַיִךְ, וְאָמַרְתִּי לָךְ: הִנֵּה פִּתְרוֹן הַחֲלוֹם, וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי לְעוֹלָם, גַּם הוֹרַיִךְ יַעֲנוּ: הִגְדִּיל אַמְנוֹן לַעֲשׂוֹת!

מִי יִתֶּן לִי אֵבֶר כַּיּוֹנָה אָעוּפָה אֵלַיִךְ כְּרֶגַע, אֶרְאֶה פָּנַיִךְ, וְיָדַעְתִּי נַפְשִׁי, כִּי לוּ שָׁלַוְתְּ אַתְּ, כִּי עַתָּה שָׁלוּ מוֹרָשֵׁי־לְבָבִי גַּם אָנִי, וְעַצְמוֹתַי לֹא רָחֲפוּ לִרְגָעִים; הֵן זֹאת חֲקַרְתִּי, בָּחַנְתִּי, אַף רָאִיתִי בְשִׁבְתִּי בְּבֵית אָבִיךְ בְּצִיּוֹן: יֵשׁ אֲשֶׁר יָשַׁבְתִּי בַּעֲלִיַּת־הַקִּיר, פִּתְאֹם בָּאָה שִׂמְחָה בְלִבִּי, וְשֹׁרֶשׁ דָּבָר לֹא נִמְצָא בִי, בָּאתִי אֵלַיִךְ וָאֶמְצָאֵךְ עַלִּיזָה גַּם אָתְּ; וְיֵשׁ אֲשֶׁר כָּהֲתָה רוּחִי מִבְּלִי דַעַת עַל מָה, — הָלַכְתִּי לִרְאוֹתֵךְ וְהִנֵּה — עֲצוּבַת־רוּחַ אָתְּ. הַעִירוֹתִי לִבֵּךְ עַל כָּל אֵלֶּה, וַתֹּאמֶר לִי בְּחֵן שְׂפָתַיִךְ לֵאמֹר: „הֲטֶרֶם תֵּדַע, אַמְנוֹן, כִּי מֵעֵת אֲשֶׁר בָּאנוּ בִּבְרִית־אַהֲבָה, חֶלְקִי הִיא נַפְשְׁךָ, וְנַפְשִׁי חֶלְקֶךָ, בְּשִׂמְחַת הָאַחַת תִּתְעָרֵב רְעוּתָהּ, וּבְצָרַת הָאַחַת צַר לִרְעוּתָהּ". בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אֲמָרַיִךְ הַנְּעִימִים, וָאֶמְצָאֵם כֵּנִים תָּמִיד; כֵּן תֶּאֱהָבִי תָמִיד אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי, וְשָׂנֵאת אֵת אֲשֶׁר שָׂנֵא רוּחִי.

וְהָאִישׁ כַּרְמִי הִתְחַסֵּד עִם הַחֲסִידִים לְעֵין־כֹּל, וַיְהִי חָבֵר לְכָל מְעַוֵּל
וְחוֹמֵס בַּסָּתֶר, וְגַם לִפְנֵיהֶם הִצְטַדֵּק תָּמִיד וּפִתְחוֹן־פֶּה הָיָה לוֹ עַל כָּל עֲלִילוֹתָיו;
וַיֹּאמַר, כִּי בְּכָל יְגִיעוֹ לֹא יִמְצָא לוֹ עָוֹן אֲשֶׁר חֵטְא; רָאָה רָעוֹת רַבּוֹת וְלֹא
הִתְבּוֹנָן, שָׁמַע נַאֲצוֹת אַנְשֵׁי־לָצוֹן וַיְהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שׁוֹמֵעַ, אֶת יֵינוֹ נָתַן
בְּעַד גְּנֵבַת גַּנָּב, וַיִּתֵּן מְחִיר מִמְכָּרוֹ לִמְיֻדָּעָיו הַפֹּחֲזִים לְתִתּוֹ בַּכֶּסֶף; כֵּן מִלֵּא
כַרְמִי זָהָב חוֹרָיו, וּבֵיתוֹ הָיָה עֲצֶרֶת בּוֹגְדִים אֲשֶׁר לֹא נִגְלְתָה רָעָתָם בַּקָּהָל,
וְיוֹם יוֹם הַשְׁכֵּם וְהַעֲרֵב עָלָה לְהִשְׁתַּחֲווֹת לַה׳ וַיִּתַּמֵּם עִם תְּמִימִם.

וְזִמְרִי וְעַזְרִיקָם בָּאוּ אֶל בֵּיתוֹ כַּעֲלוֹת־הַשַּׁחַר, כַּאֲשֶׁר נוֹעֲדוּ בְּיוֹם אֶתְמוֹל,
וַיָּשֶׂם כַּרְמִי יַיִן לִפְנֵיהֶם וַיֵּשְׁבוּ בְּסֵתֶר־חֶדְרוֹ וַיִּשְׁתּוּ. וַיֹּאמֶר עַזְרִיקָם: אֵין זֹאת,
כִּי־אִם בְּשׂוֹרָה מְצֵאת בְּפִיךָ. וַיֹּאמֶר לוֹ זִמְרִי: הֲטֶרֶם תֵּדַע כִּי טוֹבָתְךָ הִיא
כָּל יִשְׁעִי וְחֶפְצִי? אַל תֹּאמַר לְתָמָר נוֹאָשׁ, כִּי יֵשׁ תִּקְוָה; דַּע לְךָ, אֲדֹנִי, כִּי
שָׁלַח אַמְנוֹן לְתָמָר סֵפֶר מְנִינְוֵה, סֵפֶר מָלֵא אַהֲבָה וָחֵן, אֲשֶׁר קְרָאַתּוּ תָמָר
בְּאָזְנֵי מַעֲכָה אִמָּתָהּ, וַתְּגַל מַעֲכָה אָזְנֵי עַל־אֲדוֹתָיו, וָאוֹרֶנָּה לְהַצְמִיד מִרְמָה
וְלַהֲפוֹךְ לְלַעֲנָה נְעִימוֹת אִמְרֵי־אַמְנוֹן; גַּם צָלְחוּ דְּבָרֶיהָ אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיהָ
לְהַצִּית אֵשׁ־קִנְאָה בְּלֵב גְּבִרְתָּהּ, וַתְּסִיתֶנָּה לְדַבֵּר עַל לֵב פּוּרָה אַהֲבָה וִידִידוּת,
לְמַעַן תַּחְקוֹר מִמֶּנּוּ מַצְפּוּנֵי־אַמְנוֹן; וּפוּרָה הֲלֹא לָנוּ הוּא. הֵן נִתְעָה תָמָר
בַּשָּׁוְא לְהַאֲמִין, כִּי אוֹהֵב אַמְנוֹן עַלְמָה אַחֶרֶת, וְקִנְאָתָהּ בּוֹעֶרֶת בָּהּ. וַיֹּאמֶר לוֹ
עַזְרִיקָם: הֶאָח! מְצָאוּנִי דְּבָרֶיךָ הַפָּעַם; הֲסִבַּת אֵפוֹא וּשְׁמַע גַּם דְּבָרַי אֲשֶׁר
יִכּוֹנוּ עִם דְּבָרֶיךָ. לֹא לַשָּׁוְא תַּאֲמִין תָּמָר, כִּי אָמְנָם עוֹגֵב אַמְנוֹן לְעַלְמָה
אַחֶרֶת, — אֱמֶת הִיא, וְאָזְנִי לָקְחָה שֵׁמֶץ מִמֶּנָּה מִפִּי עָכָן, אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶתְמוֹל
עַל לִבִּי בִּרְאוֹתוֹ אוֹתִי יוֹשֵׁב מַשְׁמִים וְנֶעְצָב בְּחֶדְרִי, וַיֹּאמֶר אֵלָי: עַד אָן,
אֲדֹנִי, תָּשׁוּחַ עָלֶיךָ נַפְשְׁךָ מִפְּנֵי תָמָר אֲשֶׁר מָאֲסָה בָךְ? הַאִם אַחַת הִיא בְּצִיּוֹן?
וָאֹמַר לוֹ: הֲלֹא אַחַת הִיא לְאַמְנוֹן, וְאֵיכָכָה אוּכַל וְרָאִיתִיהָ נְתוּנָה לוֹ? וַיֹּאמֶר
לִי עָכָן: לֹא אַחַת הִיא גַּם לְאַמְנוֹן, כִּי מָצָא לוֹ עַלְמָה אַחֶרֶת יָפָה מִמֶּנָּה,
אֲשֶׁר לֹא יִקַּח תַּחְתֶּיהָ שֶׁבַע נְעָרוֹת כְּתָמָר, אַךְ הָעַלְמָה דַּלָּה, עַל כֵּן מְגַמַּת
פְּנֵי־אַמְנוֹן לִבְצֹעַ בֶּצַע בַּהֲשִׁיבוֹ אֶת חֲנַנְאֵל מֵאֶרֶץ שִׁבְיוֹ; לָכֵן קִדְּמָה פָנָיו
וְאָרֵשׁ לְךָ אֶת הָעַלְמָה הַיְפֵה־פִיָּה הַהִיא, וְיָדַעְתִּי כִּי אַךְ רָאֹה תִרְאֶנָּה וְשָׁכַחְתָּ
אֶת תָּמָר. וָאֶשְׁאָלֵהוּ לִמְקוֹמָהּ, וַיַּעֲנֵנִי עָכָן לֵאמֹר: בְּעוֹד עֲשֶׂרֶת יָמִים תִּרְאֶנָּה,
כִּי בִקְצֵה גְּבוּל יְהוּדָה הִיא יוֹשֶׁבֶת כָּעֵת עִם אִמָּהּ. וַיֹּאמֶר לוֹ זִמְרִי: נִפְלָאת
בְּעֵינַי, מֵאַיִן יָדַע עָכָן כָּזֹאת? אַךְ יְהִי מָה, אֵין זֹאת כִּי־אִם הָעַלְמָה אֲשֶׁר
יָשְׁבָה בְּאֹהֶל אֲשֶׁר עִם שַׁעַר הַגַּיְא, וּבָהּ דָּבְקָה גַּם נֶפֶשׁ תֵּימָן בְּאֶפֶס־תִּקְוָה,

וַתַּמְתֵּק סוֹד עִם זִמְרִי: מַה לָּהּ לַעֲשׂוֹת. וַיּוֹרֶנָּה זִמְרִי תַּרְמִית־לִבּוֹ; וַיִּשְׁלַח זִמְרִי לְהַגִּיד לַעֲזֵרִיקָם לִהְיוֹת נָכוֹן לִקְרָאתוֹ בַּבֹּקֶר.

הַבֹּקֶר הָיָה הוֹלֵךְ וָאוֹר עַד נְכוֹן הַיּוֹם, וּבְנֵי־צִיּוֹן עָזְבוּ אֶת רִבְצָם וְאֶת בָּתֵּיהֶם, וְהִנָּם נִדְחָקִים בְּפִתְחֵי־שְׁעָרִים: שָׂרֵי־הַמֶּלֶךְ וְהַיּוֹעֲצִים עָלוּ בַּשְּׁעָרִים לְהַמְתִּיק סוֹד וּלְהָבִיא עֵצוֹת, מַה יֵּעָשֶׂה בָעִיר לְהִשָּׂגֵב בְּמָעוּזָהּ כְּבוֹא הַצָּר עָלֶיהָ; וְיֶתֶר הֲמוֹן־הָעָם כְּמַשַּׁק גֵּבִים שׁוֹקֵק: אֵלֶּה רוֹמְסִים עֲפַר־הַחוּצוֹת בְּאֶפֶס כָּל עֲבוֹדַת מַעֲשֶׂה, רַק שׁוֹאֲפִים כָּל חָדָשׁ; וְאֵלֶּה דּוֹבְרִים אִוֶּלֶת לֹא יָדְעוּ מָה. חוֹשְׁבֵי שֶׁקֶר וּבוֹדֵי כָזָב עַל מִשְׁכְּבוֹתֵיהֶם מָצְאוּ לְאֵל יָדָם לִמְכּוֹר כְּזָבֵיהֶם בְּכֶסֶף מָלֵא וּלְהַטִּיפָם בְּרֹאשׁ הוֹמִיּוֹת לַיַּיִן וְלַשֵּׁכָר. פֹּה לַחֲקַת אֲנָשִׁים מַכְתִּירִים אֶת אִישׁ אֶחָד הַמְדַבֵּר שָׁלוֹם לְעַם ה׳ לֵאמֹר: הִנֵּה שָׁלַח הַמֶּלֶךְ צִירִים בְּמִצְרַיִם לְבַקֵּשׁ מָעוֹז מִפַּרְעֹה; הֲלֹא שָׁלוֹם לָנוּ אִתּוֹ וְהַצָּב לֹא יָשִׁיב אֶת פְּנֵי מַלְאָכֵינוּ. — אַךְ שָׁוְא לָנוּ מָעוֹז פַּרְעֹה! — יַעֲנֵהוּ אַחַד הַשּׁוֹמְעִים, כִּי מַה יּוֹעִילוּ לָנוּ הַמִּצְרִים? רַהַב חָם שֶׁבֶת בְּאַרְצוֹ וְלִשְׁתּוֹת מֵי־שִׁיחוֹר; וְהִנֵּה מֵעֵבֶר הָאַחֵר נִצָּב עוֹבֵר־אֹרַח הַשָּׁב מִנְּהַר־פְּרָת, עֲדַת אֲנָשִׁים תְּסוֹבְבֵהוּ; וְהִנֵּה הוּא מְסַפֵּר לָהֶם לֵאמֹר: הוֹי! נָשַׁמּוּ מְסִלּוֹת וְעוֹבְרֵי־אֳרָחוֹת חָדֵלּוּ, כִּי עָלָה אַרְיֵה מִסֻּבְּכוֹ עִם כְּפִירָיו וְגוּרָיו יַחַד, יָצָא מִמְּקוֹמוֹ הוֹלֵשׁ עַל גּוֹיִם הוּא וְצִבְאוֹתָיו עִמּוֹ, בְּנֵי אַשּׁוּר וְעֵילָם נוֹסְעִים לְדִגְלֵיהֶם וַעֲלֵיהֶם רַבְשָׁקֵה, אַדִּיר כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן, וְהִנֵּה הֵם חוֹנִים עַל כַּרְכְּמִישׁ הָעִיר הַבְּצוּרָה, הַבְּנוּיָה לָהּ בְּמָקוֹם שֶׁחֻבְּרוּ לָמוֹ נְהַר כְּבָר וּפְרָת יַחְדָּו; גַּם הַמִּבְצָר הַגָּדוֹל הַהוּא מִשְׂחָק לָמוֹ, וְאַף כִּי מִבְצְרֵי יְהוּדָה! הֲלֹא כִתְאֵנִים יִפְּלוּ עַל פִּיהֶם, עוֹד מְעַט יַעַבְרוּ אֶת נְהַר פְּרָת וְהַיַּרְדֵּן. לַדְּבָרִים הָאֵלֶּה יָנוּעַ לֵב כָּל שׁוֹמֵעַ וְתִכְהֶה כָל רוּחַ, יֵאָנְחוּ יַחַד בְּשִׁבְרוֹן־מָתְנַיִם, יָשֹׁמּוּ וְיִשְׁרְקוּ, יִשְׁנוּ וִישַׁלֵּשׁוּ: אִישׁ! נוֹרָא! — וְחֵפֶר וּבוּקִיָּה, אֲשֶׁר הָיוּ בֵּין הָעֵדָה הַנֶּאֱסָפָה הַזֹּאת, עָנוּ וְאָמְרוּ בְּלַעֲגֵי־שָׂפָה: אֵתָיוּ, נִקְחָה יַיִן וְנִסְבְּאָה שֵׁכָר. — הָבָה! — הוֹסִיף בּוּקִיָּה לְדַבֵּר — אֲשֶׁר לוֹ כֶסֶף יִפְתַּח יָדָיו וְיַשְׁקֶה רֵעֵהוּ אֲשֶׁר אֵין לוֹ כָּסֶף; כִּי עוֹד מְעַט וְהִשְׁלִיךְ הָאָדָם אֶת כַּסְפּוֹ וּזְהָבוֹ בַּחוּצוֹת וְאֵין מְאַסֵּף; הָבָה! — נַדִּיחַ גְּרוֹנֵנוּ בְּדַם־עֲנָבִים טֶרֶם יִרְחַץ הָאוֹיֵב פְּעָמָיו בְּדַם חֲלָלֵינוּ. וְאֶחָד מֵהֶם אוֹמֵר: הַס! עִצְרוּ בְמִלִּין, הִנֵּה בֶן־אָמוֹץ וְשָׂרֵי־הַמֶּלֶךְ הוֹלְכִים וְעוֹבְרִים לְפָנֵינוּ. וַיִּתְפָּרְדוּ אַנְשֵׁי הָעֵדָה הַזֹּאת; וּבוּקִיָּה אָמַר אֶל חֵפֶר: נֵלְכָה־נָּא אֶל כַּרְמִי וְנִשְׁתֶּה.

צדק תמיד לנו. — יחי מלכנו חזקיהו! — ענה בוקיה, — כי מיום שבתו על כסא־ממלכתו סבאנו לא מהול במים, ההין צדק ומלא, ובטננו לא תחסר; תמול בקרו השוטרים בבתי־היין וימצאו בבית יצהר הכרמלי הין רזון ועומדה ומשקדה סר־טעם, וינפצו את כל כליו כשבר נבל יוצרים וישימוהו בחצר־המטרה, ויינו היה יין־ענושים; גם אתה, כרמי, השמר אל יחסר המזג, פן נכתת את כל כליך אשר לא ימצא לך במכתתם חרש להתגרד בו. — טובים דבריך, לץ היין! — ענהו כרמי — רק אל תמלא בטנך קדים, כי כל משכיל בעת הזאת ידם. — מהר, גבר תמים! — ענהו חפר — החישה מעשיך בטרם יבוא אשור בארצנו. וילך כרמי ויבא יין וימסך לפניהם, וישתו וישכרו. ובוקיה פתח פיו וינגן נגינת שותי שכר:

מה־יפו פנינו פני להבים,
כתולע אדמים מדם ענבים,
אך טוב יין, מתוק עסים לשותיו,
אל קרבנו בא כנחל שלהבת,
ובמבול זרמתו שטף עצבת,
מי־נח יקרא, הוא אבי עשיו.

רב לנו אכל לחם עצבים,
לכת קודרים בשער בת־רבים,
וליראו מצפון כי יבוא קרץ.
הלא שקטים נחנו היום בו נבחר,
היום טוב, למה נדאג ליום מחר,
שתו היום, מחר תכסנו ארץ.

— הלא זה דברי — הוסיף בוקיה לדבר — אכל ושתה, כי מחר נמות! כי האיש אוהב ימים, לא ידוה לבו מימים עברו, ולא ידאג לימים יצרו, כי אם אחד בהם יראה — היום אשר הוא חי בו, ויבלה כן במשתה תמיד. — היין אצל מרוחו עליך — ענהו חפר, — עסיס שתית, ועסיס תטופנה

כי כצל הוא נהלך למן היום אשר ראה אותה בגיא-התפת. האח! נוספה בי רוח עצה, ועתה נחכה-נא ליום בוא העלמה הלום וליום שוב אמנון.

עודם מדברים, וחפר ובוקיה באו אל בית כרמי בקול המולה, ויאמר חפר לכרמי: מרי-נפש אנחנו משמוע דבת-עם ברחובות, כי מגור לנו מסביב, ונסר אל ביתך לטבע עצבנו ורגזנו באשישי תירוש ושכר. וכרמי, אשר חשב את זמרי לגבר תמים, גער בחפר ובבוקיה, למען תשמענה אזני זמרי היושב בסתר-חדרו, ויאמר להם: הס! כי לא עת היא להתלוצץ. וישם חפר עיניו בכרמי ויאמר: מה יום מיומים, כרמי? האם הבאת מוכיח בשער אל ביתך להגיד לנו משפט היין? — אנכי אגיד לך משפטו — אמר בוקיה לכרמי — ראה והבן דבר: הן כמוני כמוך אנשים רקים אנחנו, והכלים מלאי-יין, והורקו הכלים אל קרבנו, והיינו אנחנו מלאים והכלים ריקים, האף אין זאת? — הרף! — ענהו כרמי — שבו פה ושתו. — אין זאת כי-אם מוכיח בשער עומד אחר כתלנו — ענה חפר — הבה נחפש בחדרים, ויהי מה! ויאחז בו כרמי וישפל אמרתו ויאמר: הנה עזריקם וזמרי פה. ויאמר בוקיה בקול רם: האח! אנשים טובים הם, גם יתנו על פינו. וישמע עזריקם ויפתח להם דלת החדר, ויבאו בו חפר ובוקיה וימצאו את זמרי יושב ונותן בכוס עינו. ויאמר לו חפר: הן מחשבותיך עמקו מאד ביין, כמו מבקש אתה למצא במשרת ענבים לחים את עשתונותיך האובדות ביבשת, או תצוד משם חדשות, אשר לא נבראו עדנה. — כן דברת, ענהו זמרי בהגיחו הכוס אל פיו, חדשים גם ישנים צפונים באדם האדם הזה, אך ינעמו מאד אם שמורים הם בבטננו. — רוח-עועים מסוך ביין — ענה בוקיה — כי במסתרים יתהלך ובקהל-עם יודיע עלילותיו; כמעט בא אל קרבנו, תציקנו רוח בטננו, וכל מחשבה הרוחשת בה תעשה לה כנפים, תעוף ותרבץ לפתחי-פינו, זעום-אלהים הוא! — ומה גדולות נצורות בקרבך? — שאלהו עזריקם, התפחד לנסתרותיך העצורות בקרבך, פן תחרדנה ממסגרותיהן כצפרים עפות? הלא כעת ימלאך איש יין כנאד, עד אשר תצוף על לשונך כל תעלמה. — לא אדני — ענהו בוקיה — לא כן אנכי עמדי; הן רוחי אמונה בין הכלים, ונפשי קשורה באשישי ענבים זה כמה, ובכל-זאת נאמן רוח אני; אך רב לנו דבר מהתלות יבשות; צוה-נא, אדני, ויביא לנו כרמי יין ותירוש ומכל משקה, אשר ברך ה' את יקביו. אם מצרה ומעצב תזרק בנו שיבה, מזרק יין ישן יחדש כנשר בעורינו. ויאמר עזריקם לכרמי: הביאה ונשתה. ויאמר חפר: רק הין

אִם תַּשְׁמִיעוּ דְבָרַי עַל פִּיכֶם עַד עֵת־מְצֹא. וַיֹּאמֶר בּוּקִיָּה: יֵמַר לָנוּ שֵׁכָר, וַעֲסִיס יֵהָפֵךְ לָנוּ לְלַעֲנָה, אִם נַגִּיד שֶׁמֶץ דָּבָר. וַיֹּאמֶר זִמְרִי: בָּטַח לִבִּי בָּכֶם, לָכֵן שְׁמָעוּנִי, אַלּוּפַי וּמְיֻדָּעַי: הֵן יְלִיד שֹׁמְרוֹן אָנִי, וְכָל אֲחֻזַּת נַחֲלָה אֵין לִי בְּצִיּוֹן; בְּכָל־זֹאת עָלַי לִבִּי דַוָּי בִּרְאוֹתִי, כִּי בְרָעָה הִיא. אַךְ הֶבֶל יְנַחֲמֻנוּ בֶּן־אָמוֹץ בִּלְשׁוֹן־לִמּוּדִים בְּמַשְׂאוֹת וּבְחָזוֹן כְּאִישׁ אֲשֶׁר אִמּוֹ תְּנַחֲמֶנּוּ, וּכְעוֹלֵל אֲשֶׁר תְּיַשְּׁנֵהוּ מֵינִקְתּוֹ בְּשִׁירִים נְעִימִים. אַל נַקְשִׁיב לוֹ, פֶּן נִישַׁן הַמָּוֶת! מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים יַקְשִׁיב לְשֶׁבְנָא הַסֹּכֵן וְהָיְתָה לּוֹ נַפְשׁוֹ לְשָׁלָל, כִּי רוּחַ אַחֶרֶת אִתּוֹ, וּדְרוֹר יִקְרָא לְכָל הַחֲפֵצִים לִקְרֹא לְשָׁלוֹם לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר; אַךְ לֹא עֵת הִיא הַפַּעַם לְהַרְבּוֹת דְּבָרִים, אַחַת דִּבַּרְתִּי לָכֶם וּשְׁתַּיִם תִּשְׁמְעוּ אַחֲרֵי הֲסִירְכֶם אֶת יֵינְכֶם.

— אַךְ טוֹב וְשָׁלוֹם יִרְדֹּף אֶת שֶׁבְנָא! — עָנָה עֲזְרִיקָם. וַיֹּאמֶר זִמְרִי: לָכֵן נִהְיֶה נְכוֹנִים לַיּוֹם, אֲשֶׁר נוֹעַד יַחְדָּו בְּבֵית שֶׁבְנָא, כִּי רִיב לוֹ עִם חִזְקִיָּהוּ; אַךְ נַסְתִּיר דָּבָר טֶרֶם הִתְגַּלַּע הָרִיב בִּקְהַל עָם. וַיִּשָּׁבְעוּ לוֹ הַבּוֹגְדִים לְהַסְתִּיר דָּבָר. וַיְמַהֵר זִמְרִי לָשׁוּב לְבֵית יְדִידְיָה אֲדוֹנוֹ לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂהוּ, וַעֲזְרִיקָם אָמַר לְחֵפֶר וּלְבוּקִיָּה: צָעִיר אָנֹכִי לְיָמִים, וְאַתֶּם הֲלֹא הֱיִיתֶם לַאֲנָשִׁים בִּימֵי אָחָז, עֵת נִחֲשׁוּ אֲבוֹתֵינוּ, קָסְמוּ, דָּרְשׁוּ בָּאֹבוֹת וּבַיִּדְּעֹנִים לָדַעַת מִקְרֶה גוֹי וְאָדָם; וְעַתָּה אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים כַּשּׁוּעָלִים בְּפִרְצוֹת־יְרוּשָׁלַיִם, כַּעִוְרִים נְגַשֵּׁשׁ בָּאֲפֵלָה וְאֵין אִתָּנוּ יוֹדֵעַ עַד מָה, בִּלְתִּי אֶל חֲזוֹן בֶּן־אָמוֹץ עֵינֵינוּ. לוּ יָדַעְתִּי פֹה מְעוֹנֵן אוֹ קוֹסֵם, כִּי עַתָּה הִרְבֵּיתִי שְׂכָרוֹ לָדַעַת אֶת הַמִּקְרֶה אֲשֶׁר יִקְרֶה אֶת צִיּוֹן וַאֲשֶׁר יִקְרֵנִי גַּם אָנִי. וַיֹּאמֶר לוֹ חֵפֶר: שְׁמַע, אֲדֹנִי, אֵת אֲשֶׁר קָרָנִי זֶה כְּאַרְבַּעַת יְרָחִים: הָלוֹךְ הָלַכְתִּי לִפְנוֹת עֶרֶב בֵּין הַבְּכָאִים, וָאֵרֶא שָׁם אִשָּׁה מְכֻסָּה בַצָּעִיף וְעַלְמָה טוֹבַת־חֵן אֲשֶׁר לֹא רָאִיתִי כָמוֹהָ; וָאֶשְׁאָלֵן לָדַעַת, אָנָה הֵן הוֹלְכוֹת? וַתֹּאמֶר לִי הָאִשָּׁה: „מִבְּאֵר־שֶׁבַע עָלִיתִי עִם בִּתִּי יְרוּשָׁלַיְמָה, וַתִּפְצַר בִּי בִתִּי לְהַרְאוֹתָהּ אֶת כָּל מְקוֹמוֹת הָעִיר הַזֹּאת”. וַיְהִי כִּרְאוֹתִי מֵרָחוֹק אִישׁ הוֹלֵךְ וָבָא, וָאֶעֱזֹב אֶת שְׁתֵּי הַנָּשִׁים וָאֵלֵךְ, כִּי יָרֵאתִי פֶּן יַחְשְׁדֵנִי, וַתִּתְחַמַּקְנָה שְׁתֵּי הַנָּשִׁים בֵּין הַבְּכָאִים כִּצְבָאוֹת וּכְאַיְּלוֹת הַשָּׂדֶה, וּמִן הָעֵת הַהִיא הֵיטֵב חָרָה לִי כִּי עֲזַבְתִּין, אֵין זֹאת, כִּי־אִם מְכַשְּׁפוֹת הֵן. וַיֹּאמֶר לוֹ עֲזְרִיקָם: חַפֵּשׂ בָּעִיר אוּלַי תִּמְצָא אוֹתָן וְהִגַּדְתָּ לִּי. וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלּוּ לְדַבֵּר, וַיָּשׁוּבוּ

שְׂפָתֶיךָ. — מֵישָׁרִים אֲנִי מַגִּיד — עָנָה בּוּקִיָּה, — מִי יִתְנַגֵּי מַטִּיף הָעָם בִּימֵי מְבוּכָה, וּמִי לֹא יִשְׁמָעֵנִי? — אָכֵן עֵת מְבוּכָה הִיא — עָנָה כַּרְמִי — אֶפֶס הִתְרַפּוֹת בְּיוֹם צָרָה לֹא טוֹב; הֲלֹא עִיר עָז לָנוּ, הִיא תָּסֹךְ לְרֹאשֵׁנוּ בְּיוֹם נֶשֶׁק, הֵן חוֹמוֹתֶיהָ בְּצוּרוֹת, מִבְצָרֵינוּ לָעָב יַגִּיעוּ, יָבוֹאוּ צִבְאוֹת אַשּׁוּר, יָשִׁיתוּ לִבָּם לְחֵילָהּ, לְמִבְצָרֶיהָ וְלִמְצוּדָתָהּ וְיֵבוֹשׁוּ מִגְּבוּרָתָם; הִנֵּה שָׂרֵינוּ בְּצֹעַן, וּמַלְאָכֵינוּ חָנֵס *) הִגִּיעוּ לְהָבִיא סוּס וָרֶכֶב מִמִּצְרָיִם; זוּלַת זֹאת גַּם נֵשֶׁק בֵּית־הַיַּעַר רַב אִתָּנוּ, — נִתְעוֹדֵד וְנָרִיק חֲנִית, כִּי אַנְשֵׁי מִלְחָמָה נַחְנוּ, וֵאלֹהִים יִתְמֹךְ אֶת יָדֵינוּ.

וְזִמְרִי, אֲשֶׁר יָשַׁב דּוּמָם וּמַחֲרִישׁ עַד כֹּה, שָׁתָה כוֹסוֹ, וַיֹּאמֶר לְכַרְמִי: הֵן סָבְאֲךָ לֹא מָהוּל בַּמַּיִם, אַךְ דְּבָרֶיךָ בְּלוּלִים בְּרוּחַ וּבְקָדִים. מָעוֹז יְרוּשָׁלַיִם מַחְסֶה הוּא לַשְׁפַנִּים, עַם לֹא עָצוּם כְּמוֹכֶם, הַגִּבּוֹרִים בְּשִׁבְתָּם בְּחוּרֵיהֶם, הַשָּׁמִים עָפָר וְטִיט מָעוּזָם, — הָאַרְיֵה יִדְרֹךְ עַל בָּמוֹתֵיהֶם, וּמִבְצָרָם נֶהֱרַס, לֹא בְחַיִל וְלֹא בְכֹחַ; הֵן כֻּלְּכֶם אַבִּירִים לְדַבֵּר בְּגַאֲוָה וּבְרוּחַ גְּבוּרָה בְּעוֹד מִזְרְקֵי־יַיִן לְנֶגְדְּכֶם; וְאוּלָם כָּעֵת תִּרְאוּ לַהַט חֶרֶב, בְּרַק חֲנִית וְכִידוֹן, אָז תֵּאָלַמְנָה שִׂפְתוֹתֵיכֶם מִדַּבֵּר אֶת אוֹיֵב בַּשָּׁעַר; אֶת מִי תַּגִּידוּ מִלִּין? שַׁאֲלוּ נָא לַגֶּבֶר רָאָה עֳנִי כָּמוֹנִי אֲשֶׁר יָשַׁבְתִּי בְּמָצוֹר וּבְמָצוֹק בְּשַׁעֲרֵי שֹׁמְרוֹן, עֵת צָר עָלֶיהָ שַׁלְמַנְאֶסֶר; לֹא, רֵעַי וְאַלּוּפַי, לֹא בִדְבַר־שְׂפָתַיִם תַּעֲשׂוּ מִלְחָמָה עִם אַשּׁוּר!

— אֲהָהּ! — קָרָא בּוּקִיָּה בַּאֲנָחָה — הֵן חֵיל־גּוֹיִם אָסַף סַנְחֵרִיב, עֲמַל לְאֻמִּים יָרַשׁ, וְנַפְשׁוֹ עוֹד רְחָבָה כִשְׁאוֹל לִבְלוֹעַ גַּם מִשְׁכְּנוֹת מִבְטַחִים אֲשֶׁר לָנוּ; הֲמִבְּלִי אֵין גֶּפֶן וְתִירוֹשׁ בְּאַשּׁוּר יָבוֹאוּ הֲלוֹם לֶאֱגוֹר יֵינֵנוּ וְלִמְצוֹת עֲסִיסֵנוּ? הָהּ! אַשּׁוּר כַּמָּוֶת לֹא יִשְׂבָּע.

— הַשְׁקֵט — עָנָהוּ זִמְרִי בִּשְׂחוֹק: אַל יֵרַךְ לְבָבֶךָ, נִכְרוֹת בְּרִית אֶת מָוֶת, וְלֹא יִכָּרֵת עָסִיס מִפִּיךָ. וַיַּעַן חֵפֶר וַיֹּאמַר: כֹּה יַעֲשֶׂה לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף, אִם יָמוּשׁ הָאִישׁ הַזֶּה מִפֹּה עַד אֲשֶׁר יַגִּיד לָנוּ כָּל סוֹד הַצָּפוּן אִתּוֹ; הֲלֹא יָדַעְתָּ, אִם לֹא שָׁמַעְתָּ זִמְרִי מְאוּמָה בְּבֵית אֲדֹנֶיךָ, אוֹ מִמָּקוֹם אַחֵר דָּבָר אֵלֶיךָ יְגֻנַּב, הַגִּידָה לָנוּ וְנֵדָעָה. וַיֹּאמֶר לָהֶם זִמְרִי: הִשָּׁבְעוּ לִי הֵנָּה

---

*) צֹעַן וְחָנֵס — עָרִים בְּמִצְרַיִם.

אָבִיךָ, פְּדִיתִיו הֲבִיאֹתִיו אַף הִצַּגְתִּיו לְפָנָיִךְ. וְתָמָר הִתְעוֹרְרָה וַתֹּאמַר: אַתָּה אוֹרִי וְיִשְׁעִי! אַתָּה הֲשִׁיבוֹתָ לֵב אָבוֹת עַל בָּנִים. וַיֹּאחֶז חֲנַנְאֵל בְּיַד יְמִין אַמְנוֹן וַיֹּאמֶר בְּאָזְנֵי בֵית־יְדִידְיָה: הִנֵּה כָּל אוֹצְרוֹתַי, אֲשֶׁר טָמַנְתִּי מֵאָז בְּשֹׁמְרוֹן, עֲמוּסִים עַתָּה עַל כֶּתֶף עֲיָרִים, לֹא נֶעְדְּרָה מֵהֶם מְאוּמָה, וְאוֹתָם נָתַתִּי הַיּוֹם לְאַמְנוֹן כֹּפֶר פִּדְיוֹן נַפְשִׁי; דַּל אָנֹכִי הַפַּעַם, וְאַמְנוֹן עָשִׁיר בֵּין רָאשֵׁי עֲשִׁירֵי יְרוּשָׁלָיִם, וְתָמָר בִּתִּי הִיא, וּמָה אֵפוֹא אֶתֶּן לוֹ חֵלֶף הַחַיִּים וְהַחֶסֶד, אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּהּ? תְּנִי־נָא, תָּמָר בִּתִּי, יָד וָשֵׁם לִבְחִירֵךְ. מִדֵּי דַבְּרוֹ זֹאת לָקַח אֶת יַד תָּמָר וַיְּהַבְרֶנָּה לְיַד אַמְנוֹן בְּיָדָיו וַיֹּאמֶר לְתָמָר: הִנֵּה הָעֶלֶם יְפֵה־הָעֵינַיִם, אֲשֶׁר פָּדָה נַפְשִׁי בְּאַהֲבָתוֹ אוֹתָךְ, הֵן מוֹלַדְתּוֹ כְּמוּסָה, אַךְ קַרְנוֹ תָּרוּם בָּךְ וּבְנֶפֶשׁ בְּרָכָה אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ, כִּי הִיא לוֹ תִּפְאֶרֶת אָבוֹת; וְעַתָּה, אַמְנוֹן בְּנִי, הִנֵּה אַהֲבַת תָּמָר נִפְלְאָה לָךְ, וַתַּשְׁלֵךְ אֶת נַפְשָׁהּ מִנֶּגֶד פַּעֲמַיִם בִּגְלָלָהּ, לָכֵן תֵּיקַר נַפְשָׁהּ בְּעֵינֶיךָ וְאַל תִּקַּח עָלֶיהָ נָשִׁים אֲחֵרוֹת לִצְרוֹר; שְׁתוּ יַחְדָּו מִכּוֹס עֹנֶג לִרְוָיָה, וְזָרָה לֹא תָבוֹא בֵּינֵיכֶם. וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: אַחַת תָּמָר לְהוֹרָהּ, וִיחִידָתִי תִּהְיֶה עַד עוֹלָם. וַתֹּאמֶר לוֹ תָּמָר: עַד עוֹלָם לְךָ אֲנִי, כִּי אַתָּה קָנִיתָ לְבָבִי! וְזֶרֶם דִּמְעָה עָבַר עַל לְחָיֶיהָ בְּדַבְּרָהּ זֹאת. וְתִרְצָה אָמְרָה לְאַמְנוֹן: הֵן דְּבָרֵינוּ תַּמּוּ, תָּמָר לְךָ הִיא, וְאַתָּה קָחֶנָּה אֶל הַכֶּרֶם וְדַבֵּר עַל לִבָּהּ, כִּי כְחוֹלֶמֶת הִיא עֲדֶנָּה. וַיְחַבֵּק אַמְנוֹן אֶת תֵּימָן וַיִּקְרָא לְזִמְרִי לְשָׁלוֹם, וַיִּקַּח אֶת תָּמָר וַיֵּלֶךְ אִתָּהּ אֶל הַכֶּרֶם וַיֹּאמֶר לָהּ: עָבַר הַחֲלוֹם, וְעֵינֵינוּ רוֹאוֹת פִּתְרוֹנוֹ; וְעַתָּה עוּרִי לִקְרָאתִי וְהָאִירִי אֵלַי פָּנַיִךְ, כִּי בְּאוֹר־פָּנַיִךְ אֶרְאֶה חַיִּים. וַתֹּאמֶר לוֹ תָּמָר: וּמִי יִתֵּן וְהָיָה לְבָבְךָ זֶה אֵלַי תָּמִיד כַּיּוֹם הַזֶּה. וַיֹּאמֶר לָהּ אַמְנוֹן: הֲטֶרֶם תַּאֲמִינִי בִּלְבָבִי? הֲטֶרֶם תֵּדְעִי, כִּי בַּעֲבוּרֵךְ כָּל אָסוֹן מִשְׂחָק לִי? כִּי רַק בָּךְ כָּל חַיֵּי־רוּחִי, וְעַל פִּיךְ אֶחְיֶה כָּל יְמֵי חֶלְדִּי, בַּה' נִשְׁבַּעְתִּי! וַיִּשַּׁק אַמְנוֹן לְתָמָר וְהִיא גַם הִיא אָצְלָה לוֹ עֲתֶרֶת נְשִׁיקוֹת, וַתַּרְאֵהוּ אֶת מְגִלַּת הַסֵּפֶר, אֲשֶׁר הָיְתָה טְמוּנָה אִתָּהּ. וַתֹּאמַר: הֵן לִבִּי בְּפִיךָ וּבִשְׂפָתֶיךָ לַהֲטוּתָם לְכֹל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ, הֶאֱמַנְתִּי כִּי יְדַבֵּר פִּיךָ אֱמֶת וֶאֱמוּנָה תָּמִיד.

וְתָמָר לֹא שָׁתָה עוֹד לִבָּהּ לְדִבְרֵי תֵימָן אָחִיהָ עַל־אֹדוֹת אַמְנוֹן, וַתְּדַבֵּר אִתּוֹ אַהֲבָה וִידִידוּת עַד הַצָּהֳרַיִם, וַיָּשׁוּבוּ הַבַּיְתָה וַיִּמְצְאוּ אֶת הַשֻּׁלְחָן עָרוּךְ, וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיֵּיטִיבוּ לִבָּם, וְאַמְנוֹן לֹא שָׁתָה יַיִן, כִּי נָדַר נֶדֶר־נָזִיר לַה', לְהִנָּזֵר מִיַּיִן שְׁלֹשִׁים יוֹם כְּיוֹם בּוֹאוֹ שַׁעֲרֵי־צִיּוֹן. וַיֹּאמֶר חֲנַנְאֵל לְאַמְנוֹן:

איש איש למקומו, ובלב עזריקם המו ויהמו מחשבות מסבכות, אשר הסתירן עד עת מצא.

פרק השבעה־עשר.

עברו שני ירחים מיום בוא ספר אמנון לתמר, ועקבותיו לא נודעו לה. ומדי יום ויום בעלות השחר השכימה תמר לכרם אביה לשפוך כמים לבה לפני ה׳, ותתפלל אליו להשיב את אמנון אליה בשלום ובלב תמים ונאמן בבריתו. ויהי היום ותמר נצבת בכרם לעת כזאת כפעם בפעם, מעלות השחר עד נכון בקר, והנה מעכה נגשה אליה ותאמר: אל יפוג לבך, גברתי, בשמעך כי אמנון וחננאל בבית אביך, כי אך בוא באו אליו. — אמנון! חננאל! — קראה תמר ברעדה וגיל, ורוחה נעצמה בקרבה, ותחרד ותבא הביתה; והנה המחזה הזה נגד עיניה: תרצה אמה נופלת על צוארי איש זקן בקול קורא „אבי! אבי! מקור חיי!״ ידידיה אביה עומד לפני אמנון משתאה ומשתומם וידיו פרושות וקורא: האח, האח! ראתה עיני נפלאות אשר לא פללתי! ולב תמר פג למראה הזה, ולא ידעה מה לעשות; ותימן וזמרי עומדים אתה בירכתי־הבית נבהלים ומשתאים. פתאם נתנה תמר קולה: האח! אישון־עיני! ויחזק ידידיה בידה, ויציגנה לפני חננאל ויאמר: פנה נא, אבי, אל תמר בתך. ויחבק חננאל את ידידיה ואת תמר ויאמר: פנה נא, בני, לאמנון בנך פודה נפשי ויורש הוני, האח כי בא חלומי! לא נפל דבר ארצה, הגדיל אמנון לעשות עם בתך, הגדיל לעשות עמי, אף גדול יהיה כבודו. — הה! — ענתה תרצה, רבות עשה אמנון עמנו, אך רבות צררנוהו, עתה קצרי־יד נחנו מבטר פניו; ותבך תרצה בדברה, ויפל ידידיה על צוארי אמנון ויבך ויאמר: שא־נא, בני, כי הכלמתיך מבלי דעת דרכך; ועתה עורה לקראת תמר אהובתך והקיצה לאהבתה, כי בא החלום, ואתה הלא ידעת, כי ברית היתה ביני ובין יורם, ואיך אפירנו? לכן שאל מאת חננאל אבי, כי תמר בתו היא, וארשת שפתיך לא ימנע. — ותמר עודנה כחולמת, ואמנון נגש אליה ויאמר: ראי נא, עדינה, הנה חננאל

וַיְהִי בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וְאַמְנוֹן סָפַר עוֹד שְׁנֵי יָמִים לְיוֹם חֲתֻנָּתוֹ, וְזִמְרִי הָלַךְ בַּבֹּקֶר לְהִתְיַצֵּב עַל יַד נַחַל הַשִּׁלֹחַ, כִּי שָׁם יָעַד לוֹ עֲזְרִיקָם מָקוֹם עַל־יְדֵי עַבְדּוֹ, וַיַּעֲבֹר זִמְרִי עַל פְּנֵי מַצֶּבֶת אַבְשָׁלוֹם אֲשֶׁר בְּמוֹרַד הָהָר מִנֶּגֶב לִירוּשָׁלָיִם, וְהִנֵּה אֶחָד מִבְּנֵי־הַנְּבִיאִים נִצָּב שָׁם וּמְדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר:

— בָּנִים סוֹרְרִים, בּוֹאוּ הֵנָּה! קוֹשְׁרֵי קֶשֶׁר, קִרְבוּ אֵתָיו! הַבִּיטוּ עַל יַד־אַבְשָׁלוֹם וּקְחוּ מוּסָר, אוֹת הִיא לְכָל מְרִימֵי יָד בַּאֲבִיהֶם וְאַחֲרִיתָם כָּמוֹהוּ. מִי אֲבִי הָעָם? הֲלֹא הַמֶּלֶךְ! וּמִי בֶּן מְשַׁדֶּד־אָב? הֲלֹא הוּא שֶׁבְנָא הַסֹּכֵן, חָבֵר לְאַבְשָׁלוֹם. הוֹי בֶּן מֶמֶר! שׁוֹכֵחַ אֵל וּמְחָרֵף עִקְּבוֹת מְשִׁיחוֹ. הוֹי! שָׁת עִם קוֹשְׁרִים יָדוֹ! שְׁבָטִים נוֹרָאִים יָבוֹאוּ גַם בְּלִבֶּךָ, וּכְאַבְשָׁלוֹם תָּמוּת עֲרִירִי בֵּין הַשָּׁמַיִם וּבֵין הָאָרֶץ! אַבְשָׁלוֹם הֵכִין לוֹ אֶת הַיָּד הַזֹּאת מַצֵּבָה עוֹדֶנּוּ חָי; גַּם אַתָּה עָשִׂיתָ לְּךָ יָד וָשֵׁם בְּצִיּוֹן, וַתַּחְצוֹב לְךָ מְרוֹם־הָרִים פֹּה קָבֶר; אַךְ הִנֵּה ה׳ מְטַלְטֶלְךָ טַלְטֵלָה אֶל אֶרֶץ אַחֶרֶת; אַבְשָׁלוֹם מֵת בְּלֵב הָאֵלָה, וּבְךָ תִרְבַּץ הָאָלָה אֲשֶׁר דִּבֶּר ה׳ עָלֶיךָ בְּיַד יְשַׁעְיָהוּ עַבְדּוֹ.

וְזִמְרִי הִתְעוֹרֵר לִדְבָרָיו, אֲשֶׁר נָפְלוּ כְּחִצִּים שְׁנוּנִים בְּלִבּוֹ, וַיֹּאמַר: בֶּן־נָבִיא! לָמָּה תַטִּיף דְּבָרֶיךָ לַעֲצֵי־הַשָּׂדֶה? הַאֵין עָם בְּצִיּוֹן, אִם אָזְנַיִם אֵין לָמוֹ? — אָכֵן חָצִיר הָעָם — עָנָהוּ בֶּן־הַנְּבִיאִים — חָצִיר יָבֵשׁ מִיּוֹם ה׳ הַבּוֹעֵר בָּם, וְאָזְנֵיהֶם כְּבֵדוֹת מִשְּׁמוֹעַ, הֲלֹא טוֹב לְדַבֵּר לְמִדְבָּר לֹא אָדָם בּוֹ, מִדַּבֵּר בְּקִרְיָה לְלֹא־אָדָם. — מְשֻׁגָּע אַתָּה, אִישׁ־הָרוּחַ! — עָנָהוּ זִמְרִי.

— אָמְנָם מְשֻׁגָּע אָנִי, כִּי אֱמֶת דִּבַּרְתִּי — עָנָה בֶּן־הַנְּבִיאִים וַיֵּלַךְ.

עוֹד זִמְרִי עוֹמֵד וּמִתְבּוֹנֵן בְּדִבְרֵי בֶן־הַנְּבִיאִים, וְהִנֵּה עֲזְרִיקָם בָּא, וַיֹּאמֶר לְזִמְרִי: מַה תַּעֲנֶה, זִמְרִי, הַיּוֹם, כִּי הָיָה רוֹעֵה־הַצֹּאן לְרוֹעֵה־אַלּוּף, וְהָאַלּוּף — לְרוֹעֵה־רוּחַ? וַיֹּאמֶר לוֹ זִמְרִי: אָמְנָם רוֹעֶה רוּחַ רָעָה אַתָּה תָּמִיד, וְאֵיךְ לֹא תִקְצַר רוּחֲךָ? וַיֹּאמֶר עֲזְרִיקָם: אִם כֹּה תֹאמַר אֵלַי, אֵיךְ לֹא יִגְוַע רוּחִי? עַל זֹאת אֶעֱנֹךָ, כִּי רוּחַ נְקָמָה תְּחַיֵּנִי, תְּעוֹדְדֵנִי וְתַאֲרִיךְ נַפְשִׁי. הַמְעַט זֹאת בְּעֵינֶיךָ, כִּי כְּהָתֵל בֶּאֱנוֹשׁ נִבְזֶה הֵתֵלָּה בִי תָמָר בְּהַרִימָהּ אֶת אַמְנוֹן מֵאַשְׁפּוֹת, לָתֵת אֶת דּוֹדֶיהָ לוֹ, — וְהִנֵּה יִרְדְּפֵנִי גַּם רָדוֹף בֶּן בּוּז הַמִּשְׁפָּחוֹת כְּמַלְאָךְ אַכְזָרִי עַל כָּל דְּרָכַי! שְׁמַע אֵת אֲשֶׁר קָרָנִי, אָז תִּשֹּׁם וְתִשְׁרוֹק.

תְּמוֹל הוֹלִיכַנִי עָכָן בַּצָּהֳרַיִם אֶל הָעַלְמָה הַיְפֵה־פִיָּה, אֲשֶׁר אָהַב אַמְנוֹן

יַעַבְרוּ שְׁלשִׁים יְמֵי נִזְרֶךָ וְנָשִׂישׂ מָשׂוֹשׂ בְּיוֹם חֲתֻנָּתֶךָ.

וּמַעֲכָה הִתְעַצְּבָה מְאֹד אֶל לִבָּהּ, בִּרְאוֹתָהּ כִּי רָמָה קֶרֶן אַמְנוֹן בֶּן דַּלַּת־הָעָם, וַתְּגַל אֶת אָזְנֵי יְדִידְיָה בְּיוֹם מָחָר, כִּי יְשַׁקֵּר אַמְנוֹן בֶּאֱמוּנָתוֹ, וְכִי יוֹדֵעַ גַּם תֵּימָן בְּנוֹ, כִּי אָהַב אַמְנוֹן עַלְמָה אַחֶרֶת בְּכָרְתוֹ בְּרִית־אַהֲבָה עִם תָּמָר. וַיַּחְקֹר יְדִידְיָה אֶת תֵּימָן בְּנוֹ, וַיְסַפֶּר לוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר הִגִּיד לוֹ פּוּרָה וְכִי רָאוּ עֵינָיו אֶת מְקוֹם מוֹעֲדָם בֵּין הַבְּכָאִים. וַיֶּחֱרַד יְדִידְיָה וַיִּשְׁתּוֹמֵם, וַיְצַו אֶת תֵּימָן לְהַסְתִּיר דָּבָר עַד אֲשֶׁר יַחְשׂוֹף תַּעֲלֻמוֹת אַמְנוֹן בְּתַחְבּוּלֹתָיו. וַיֹּאמֶר לְתֵימָן: שְׁלַח אֶת פּוּרָה לְאַמְנוֹן וְשֵׁרֵת לְפָנָיו וְצַוֵּהוּ לָשׂוּם עֵינָיו עַל דְּרָכָיו, וְאִם אֱמֶת נָכוֹן הַדָּבָר, וְהִגִּיד פּוּרָה לְמַעֲכָה, וְהִיא תִפְקַח אֶת עֵינֵי תָמָר; וְהָיָה אִם תִּמְאַס הִיא בִבְחִירָהּ עֵקֶב מָעֲלוֹ בָהּ, וּנְתַתִּיהָ בְּחֶזְקַת־הַיָּד לַעֲזְרִיקָם בֶּן יוֹרָם אִישׁ־בְּרִיתִי. וְאַמְנוֹן לְמַעֲצֵבָה יִשְׁכָּב, כִּי מִיָּדוֹ תִּהְיֶה זֹּאת לוֹ; וְאַתָּה דַּבֵּר עִם אַמְנוֹן אַהֲבָה, וְאַל תְּבַהֵל בְּרוּחֲךָ לְנַאֲצוֹ טֶרֶם נִבְעוּ לָנוּ מַצְפּוּנָיו.

וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה לְאַמְנוֹן: הִנֵּה צִוִּיתִי אֶת הַבּוֹנִים לַעֲשׂוֹת לְךָ בַּיִת בְּהַר־הַזֵּיתִים בַּמָּקוֹם הַהוּא, אֲשֶׁר כָּרַתָּ בְּרִית־אַהֲבָה עִם תָּמָר. וְעַתָּה שֶׁב־נָא עַד יוֹם חֲתֻנָּתְךָ בְּבֵית־הַקַּיִץ, לְמַעַן תָּאִיץ בְּעוֹשֵׂי הַמְּלָאכָה וְתָבִין אֶל מַעֲשֵׂיהֶם. וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: טוֹב, אָבִי, לוּ יְהִי כִדְבָרֶךָ. וַיֵּצֵא אַמְנוֹן בַּיּוֹם הַהוּא מִבֵּית־יְדִידְיָה לָשֶׁבֶת בְּבֵית־הַקַּיִץ, וַיִּקַּח אִתּוֹ כֶּסֶף וְזָהָב מִן הַסְּגֻלּוֹת אֲשֶׁר נָתַן לוֹ חֲנַנְאֵל, וּפוּרָה מְשָׁרֵת לְפָנָיו, וַיִּשְׁלַח עַל יָדוֹ לְתָמָר תִּירוֹשׁ וְעָסִיס יוֹם יוֹם, וְתָמָר שִׁלְּחָה לוֹ מַמְתַּקִּים וּמִגְדָּנוֹת.

וַיְהִי בַּיָּמִים אֲשֶׁר יָשַׁב אַמְנוֹן בְּבֵית־הַקַּיִץ וַיִּשְׁלַח לְהַגִּיד לְסִתְרִי, כִּי שָׁב מֵאַשּׁוּר; וְהוּא סָפַר יוֹם לְשָׁנָה *) עַד מְלֹאת יֶרַח יָמִים, וּפוּרָה לֹא הִתְבּוֹנֵן בּוֹ כָּל דְּבַר־אָוֶן; כֵּן חָלְפוּ שִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם. וַיְהִי בַלַּיְלָה וְהִנֵּה עוּץ בָּא לְהַגִּיד לוֹ, כִּי אֲבִישַׁי חָלָה מְאֹד, וְכִי בָא אֵלָיו סִתְרִי אָחִיו מִן הַכַּרְמֶל וְנָכוֹן הוּא לָבוֹא יְרוּשָׁלַיְמָה לִרְאוֹת פָּנָיו בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ. וַיֵּצֵא עוּץ מִבֵּיתוֹ וַיֵּצֵא אַחֲרָיו אַמְנוֹן, כִּי רָאָה כִּי דָבָר לָאַט עִמּוֹ. וַיֹּאמֶר לוֹ עוּץ בַּחוּץ: בּוֹא מָחָר בַּלַּיְלָה אֶל אֹהֶל שַׁעַר הַגַּיְא וְרָאוּ עֵינֶיךָ אֶת שֶׁאָהֲבָה נַפְשֶׁךָ. רַק הַסְתֵּר בּוֹאֶךָ. וַיִּתֵּן אַמְנוֹן לְעוּץ מַתָּנוֹת וַיֵּלַךְ. וְאַמְנוֹן חִכָּה לְיוֹם מָחָר לִרְאוֹת אֶת אִמּוֹ וַאֲחוֹתוֹ בְּשִׂמְחָה וָגִיל.

---

*) הַיּוֹם אָרַךְ בְּעֵינָיו כְּשָׁנָה.

וְזִמְרִי הִתְעוֹרֵר אַחֲרֵי כַּלּוֹת עֲזְרִיקָם אֶת דְּבָרָיו וַיֹּאמַר: נָחָשׁ אָסְפָּה תָמָר אֶל בֵּיתָהּ לְצַחֶק בּוֹ, וְנָשַׁךְ אוֹתָהּ הַנָּחָשׁ לְאֵין מַרְפֵּא. הֶאָח, אֲדֹנִי! הִנֵּה בָּאָה הָעֵת לְעוֹלֵל עֲלִילוֹת, וְאָנֹכִי אֲמַהֵר אָחִישָׁה מַעֲשַׂי, כִּי רֶגַע לְיוֹם נֶחְשָׁב; עוֹד מְעַט וְעֵינֶיךָ תִּרְאֶינָה אֶת הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר תִּבְעַר בְּאַמְנוֹן, בְּתֵימָן, בְּתָמָר וּבָעַלְמָה הַזָּרָה; וְאִם תַּחְפּוֹץ בְּאַחַת מֵהֶן, וְהִצַּלְתָּ אוֹתָהּ כְּאוּד מִשְּׂרֵפָה. — אַל־נָא — עָנָה עֲזְרִיקָם — אַל תִּמְכָּר לִי אֶת עוֹר הַנָּמֵר טֶרֶם נִלְכַּד בְּרִשְׁתְּךָ. — כֵּן דִּבַּרְתָּ — עָנָהוּ זִמְרִי — הַנִּיחָה לִּי הַפַּעַם, כִּי אֵין לְהִתְמַהְמֵהַּ. וַיְמַהֵר זִמְרִי לָלֶכֶת אֶל מַעֲשֵׂהוּ.

פֶּרֶק הַשְּׁמוֹנָה־עָשָׂר.

בַּיּוֹם הַהוּא אַחַר הַצָּהֳרַיִם וְתָמָר יוֹשֶׁבֶת בְּחֶדְרָהּ שְׂמֵחָה וְעַלִּיזָה, לִבָּהּ מְרַנֵּן שִׁיר־יְדִידוּת לְיוֹם־כְּלוּלוֹתֶיהָ כִּי בָא, וְיָדֶיהָ עוֹשׂוֹת צְנִיף־תִּפְאָרָה לְשׂוּמוֹ עַל רֹאשׁ בְּחִירָהּ בְּיוֹם־חֲתֻנָּתוֹ. וּמַעֲכָה שָׁמָּה בַּמֶּלְתָּחָה אֶת עֲדִי־הָעֲדָיִים אֲשֶׁר לִגְבִרְתָּהּ וּמִתְאַנַּחַת. — מַה לָּךְ, מַעֲכָה, כִּי נֶאֱנָחָה אַתְּ? — שָׁאֲלָה תָמָר. וּמַעֲכָה הֵנִיעָה רֹאשָׁהּ וַתֹּאמַר: אֵיךְ אֶשְׂמַח אֱלֵי גִיל, וְהוּא בּוֹרֵחַ כַּצֵּל? כִּמְעַט בָּא, וְהִנֵּה הוּא מִתְעוֹפֵף, וְיָגוֹן יוֹרֵשׁ מְקוֹמוֹ. — הַרְפִּי, פְּתַיָּה — עָנְתָה תָמָר. — אָמְנָם שִׁפְחָה פְּתַיָּה אָנִי — עָנְתָה מַעֲכָה, וּבְכָל־זֹאת נַפְשִׁי יוֹדַעַת אֶת הַבָּאוֹת מֵרֹאשׁ עַל־פִּי הָאוֹתוֹת, אֲשֶׁר מְצָאתִים נֶאֱמָנִים לְפָנַי תָּמִיד: זֶה שְׁלֹשֶׁת לֵילוֹת שָׁמַעְתִּי צַעֲקַת הָעוֹרֵב עַל גַּגֵּנוּ, הֲלֹא מוּדַעַת זֹאת, כִּי בַּעַל־הַכָּנָף הַזֶּה חָבֵר הוּא לְחוֹבְרֵי־חֶבֶר *) וְלֹא שָׁלוֹם יְבַשֵּׂר, וּמְגוּרָתִי בָאָה. אֲהָהּ גְּבִרְתִּי! כִּי אֶשָּׂא לָךְ הַיּוֹם עַל שְׂפָתַי דָּבָר מָר, מִבִּלְתִּי יְכֹלֶת לְהַסְתִּירֶנּוּ בְּחֻבִּי, בִּרְאוֹתִי כִּי רָעָה נֶגֶד פָּנַיִךְ: עָשִׂיתִי כִדְבָרֵךְ, חָקַרְתִּי אֶת פּוּרָה עַל־אֹדוֹת אַמְנוֹן, וַיַּגֶּד לִי כִּי עִם מְכַשֵּׁפוֹת סוֹדוֹ. — וְאֵימָה חֲשֵׁכָה נָפְלָה עַל תָּמָר בְּשָׁמְעָהּ כָּזֹאת, וַתִּקְרָא: אֵל אֱלֹהִים! הָשִׁיבָה לִּי שְׂשׂוֹן־יִשְׁעֶךָ וְאַל יֵאָמְנוּ דִּבְרֵי מַעֲכָה! וַתֹּאמֶר מַעֲכָה: גַּם נַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד לִשְׁמֹעַ הַשַּׁעֲרוּרִיָּה הַזֹּאת. וְתָמָר הִתְחַלְחֲלָה

---

*) לִמְכַשְּׁפִים.

לִפְנֵי אָרְשׁוֹ לוֹ אֶת תָּמָר; וַיְהִי כְּבוֹאֵנוּ אֶל אָהֳלָהּ בְּשַׁעַר הַגַּיְא וַנִּמְצָא אוֹתָהּ יוֹשֶׁבֶת עִם אִמָּהּ וְרוֹקֶמֶת בַּשֵּׁשׁ. מָה אֹמַר וַאֲדַבֵּר לְךָ, זִמְרִי, עַל־אֹדוֹת הַנַּעֲרָה? בְּאַחַת אֲדַבֵּר: אִם תָּמָר יָפָה כַּלְּבָנָה, הָעַלְמָה הַהִיא בָּרָה כַּחַמָּה! רְאִיתִיהָ, חָשַׁקְתִּי בָהּ, וָאֲדַבֵּר עַל לִבָּהּ בְּאָזְנֵי אִמָּהּ לְהִתְנַעֵר מֵעָפָר וְלִהְיוֹת גְּבֶרֶת עֲדִינָה בְּהֵיכָלִי. וַתָּשֶׂם הָעַלְמָה עֵינֶיהָ בִּי, וַתָּשָׁב לְהַבִּיט עַל מַעֲשֵׂי־יָדֶיהָ, וְלֹא מָצָאתִי מַעֲנֶה בְּפִיהָ. וָאֹמַר לָהּ: הֲלֹא בֶּן יוֹרָם הָאַלּוּף אָנֹכִי הַמְדַבֵּר אֵלַיִךְ תַּנְחוּמוֹת, וְאֵיךְ תְּשִׁיבִי פָנָי? הַאֻמְנָם לֹא אוּכַל לְרוֹמְמֵךְ? וְהָעַלְמָה הֶחֱרִישָׁה וְלֹא עָנְתָה מְאוּמָה. וַתֹּאמֶר לִי אִמָּהּ: שָׂא־נָא, אֲדֹנִי, כִּי לֹא הִסְכִּינָה בִתִּי עִם הַגְּבָרִים, וְאַף כִּי עִם אַלּוּף בִּיהוּדָה כָּמוֹךָ, אֲשֶׁר הִשְׁפַּלְתָּ לְדַבֵּר עִמָּהּ יְדִידוּת, וְאוּלָם... — וְאָנֹכִי לֹא נְתַתִּיהָ לְכַלּוֹת דְּבָרֶיהָ וָאֹמַר: וְאוּלָם אָנֹכִי יוֹדֵעַ מַה שֹּׁרֶשׁ דָּבָר נִמְצָא בְּבִתֵּךְ, כִּי נִפְתָּה לִבָּהּ אַחֲרֵי רוֹעֵה־רוּחַ, אַחֲרֵי אַמְנוֹן הָרוֹעֶה הַמַּתְעֶה לֵב נָשִׁים בְּפַחֲזוּתוֹ, הֲלֹא הוּא הַנַּעַר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לִידִידְיָה לְבִלְתִּי קַחַת עוֹד נָשִׁים אֲחֵרוֹת עַל בִּתּוֹ! וְעֵינֵי הָאֵם וְהָעַלְמָה יָרְדוּ דֶמַע, וַתֶּחֱרַדְנָה בְּדַבְּרִי זֹאת. וַתֹּאמֶר לִי הָאֵם: כֹּה יַעֲשֶׂה לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף, אִם אֶתֵּן אֶת בִּתִּי לְאַמְנוֹן לְאִשָּׁה. וְעַתָּה, אֲדֹנִי, תֵּשֶׁב־נָא הַנַּעֲרָה עִמָּדִי יֶרַח יָמִים, עַד אֲשֶׁר יִהְיֶה לִבָּהּ נָכוֹן עִמָּךְ, וְשָׁלַחְתִּי לְהַגִּיד לָךְ. וַיֹּאמֶר לִי עֶכֶן: „לוּ יְהִי כִדְבָרֶיהָ, כִּי לֹא תְכַזֵּב הָאִשָּׁה הַזֹּאת". וָאָקוּם וָאֵצֵא מִן הָאֹהֶל בְּמַר־נַפְשִׁי. וַיְהִי בַּלַּיְלָה וָאֵלֵךְ שֵׁנִית אֶל אָהֳלָן לְבַדִּי, וְהִנֵּה אוֹר בּוֹ, אַךְ לֹא מְלָאַנִי לִבִּי לָבוֹא אֵלָיו, כִּי אָמַרְתִּי: אֶעֶמְדָה־נָּא אַחַר כְּתָלָיו וְאָצִיץ מִן הַחֲרַכִּים, וּמַה גָּדְלָה חֶרְדָּתִי, בִּרְאוֹתִי אֶת אַמְנוֹן חוֹבֵק אֶת הָעַלְמָה וְהִיא נוֹפֶלֶת עַל צַוָּארָיו, וְאִמָּהּ מְחַבֶּקֶת אֶת שְׁנֵיהֶם לִרְגָעִים! תָּעָה לְבָבִי, כָּהוּ עֵינַי וַתֶּחֱרַשְׁנָה אָזְנַי לְמַשַּׁק נְשִׁיקוֹתֵיהֶם. „הֲזֹאת הִיא הַיְפֵהפִיָּה הַמַּצְנִיעָה לֶכֶת עִם הַגְּבָרִים? — אָמַרְתִּי בְּלִבִּי — הֲלֹא הִגַּדְתִּי לָמוֹ אֶת פַּחֲזוּת אַמְנוֹן, וּבְכָל־זֹאת לֹא תָסוּר הָעַלְמָה מֵאַחֲרָיו!" רָגַזְתִּי תַחְתַּי, וְלִבִּי הִשִּׁיאַנִי לְהַצִּית אֵשׁ בָּאֹהֶל, אַךְ נָשָׂאתִי בְשָׂרִי בְּשִׁנַּי וָאֶתְאַפַּק, וָאָשׁוּבָה אֶל בֵּיתִי בְּהֻמַּת־רוּחִי; וָאֲסַפֵּר זֹאת לְעָכָן, וַיֹּאמֶר לִי: „הַשְׁקֵט וְאַל תִּבָּהֵל בְּרוּחֶךָ, כִּי אִם לֹא אָבִיא אֶת הָעַלְמָה אֶל בֵּיתֶךָ, וְנִגְרַשְׁתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ כָּל הַיָּמִים". אַךְ מַה יּוֹשִׁיעֵנִי זֶה? וְעֵינַי רָאוּ וְלֹא זָר אֶת פַּחֲזוּת אַמְנוֹן, הַנִּצָּב כְּשָׂטָן לִי עַל כָּל דְּרָכָי. אֲהָהּ זִמְרִי! רַבּוֹת שָׂבְעָה לָּהּ נַפְשִׁי חֶרְפָּה וּמַכְאוֹבִים מִיַּד אַמְנוֹן; עַתָּה אֶת דָּמִי הוּא מְבַקֵּשׁ, כִּי לֹא יִהְיֶה הָאֶחָד מִשְּׁנֵינוּ, כִּי־אִם יָמוּת הָאֶחָד, וְהַשֵּׁנִי יִרְאֶה חַיִּים.

הַחֹשֶׁךְ כִּסָּה אֶרֶץ וּפוּרָה בָא לִפְנֵי חַלּוֹן חֶדֶר תָּמָר, כִּי שָׁם שָׁמְרָה לוֹ מַעֲכָה; וַתָּבוֹא מַעֲכָה אֶל גְּבִרְתָּהּ וַתֹּאמַר: קוּמִי, בַּת־נָדִיב, אַל תְּאַחֵרִי, כִּי שׁוֹקֵד אַמְנוֹן עַל הָרָעָה. וְתִרְצָה בָּאָה הַחַדְרָה וַתֹּאמַר: מַה לָּךְ, בִּתִּי, כִּי פָנַיִךְ הֲמַרְמְרוּ מִבֶּכִי? וַתִּמְצָא תָמָר תוֹאֲנָה וַתֹּאמַר: כִּי נֶעֱצַב אַמְנוֹן לַאֲבִישַׁי אוֹמְנוֹ, כִּי חָלָה, וְעַתָּה אֵלְכָה־נָּא עִם תֵּימָן וַאֲנַחֲמֵהוּ מִיגוֹנוֹ וְאָשׁוּבָה. וְתִרְצָה, אֲשֶׁר לֹא מָנְעָה אֲרֶשֶׁת־שְׂפָתָהּ מֵעוֹדָהּ, צִוְּתָה אֶת תֵּימָן לָשֵׂאת אוֹתָהּ בְּכִרְכָּרָה רְתוּמָה לְסוּסִים. וַיַּעַשׂ כֵּן תֵּימָן וַיְכוֹנֵן דַּרְכּוֹ אֶל שַׁעַר הַגַּיְא, וּפוּרָה נוֹהֵג בַּסּוּסִים; וַיְהִי כְּבוֹאָם כְּמָאתַיִם אַמָּה הַרְחֵק מִן הָאֹהֶל, וַיֹּאמֶר תֵּימָן לְפוּרָה: שֵׁב לְךָ אַתָּה פֹּה, וַאֲנִי וְתָמָר נֵלְכָה אֶל הָאֹהֶל. וַיֵּלְכוּ וַיָּצִיצוּ מִן הַחֲרַכִּים, וְהִנֵּה הָעַלְמָה הַיְפֵה־פִיָּה לְבוּשָׁה מֶשִׁי וְרִקְמָה, נִצֶּבֶת כְּכַלָּה עֲדִינָה לִימִין אַמְנוֹן, מִתְנוֹסֶסֶת בְּיָפְיָהּ וּבַהֲדָרָהּ; וְאַמְנוֹן שָׂם צְמִידִים עַל יָדֶיהָ וּנְזָמִים בְּאָזְנֶיהָ, מַבִּיט אֵלֶיהָ בְּאַהֲבָה וָחֵן וּמְנַשֵּׁק לָהּ, וְהָעַלְמָה גַּם הִיא תָּשִׁיב לוֹ עֲטֶרֶת נְשִׁיקוֹת. וְהָאֵם צוֹפִיָּה הַחִזָּיוֹן הַנָּעִים, נִגֶּשֶׁת אֲלֵיהֶם וְנוֹשֶׁקֶת אוֹתָם חֲלִיפוֹת בְּאַהֲבָה וָגִיל בְּאֵין אֹמֶר וּדְבָרִים.

— פִּצִּי, אֲדָמָה, פִּיךְ! — צִפְצְפוּ אִמְרֵי תָמָר. — בְּרוֹק בָּרָק, אֱלֹהִים, וַהֲפִיצֵם! — עָנָה תֵימָן בְּקוֹל דְּמָמָה דַקָּה, נָסוּרָה נָּא מְהֵרָה מִפֹּה! מִדֵּי דַבְּרוֹ אָחַז בְּיַד תָּמָר וַיִּמְשְׁכֶנָּה, וַתֵּלֶךְ אַחֲרָיו תָּמָר בְּפִיק־בִּרְכַּיִם עַד גִּשְׁתָּם אֶל הַכִּרְכָּרָה, אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בָהּ. וַיִּשְׁאָלֵם פּוּרָה: מַה דְּבַר הַמַּרְאָה? וַיֹּאמֶר תֵּימָן: הָהּ! לוּ לֹא נָתַן ה׳ לָנוּ הַיּוֹם עֵינַיִם לִרְאוֹת בָּרָעָה! — הֲזֶה אַמְנוֹן בְּחִירִי?— קָרְאָה תָמָר הַנִּפְעָמָה. — הָהּ! — עָנָה תֵימָן — אַמְנוֹן בְּחִירֵךְ הוּא, אֲשֶׁר בָּחַר בְּזָרָה הַפּוֹרַחַת לִימִינוֹ כְּשׁוֹשַׁנַּת־הַכַּרְמֶל, וְאַתְּ תִּבּוֹלִי. — אוֹיָה לִּי, אָחִי, הוֹסִיפָה תָמָר, הָפַךְ עָלַי אֱלֹהִים לַיְלָה וַיְדַכְּאֵנִי! אֵשׁ יוֹקֶדֶת בַּעֲצָמַי! — אֲהָהּ לַלַּיְלָה הַזֶּה! — נָהַם תֵּימָן, הָאֹפֶל יִקָּחֵהוּ, אַל יִרְאֶה בְּעַפְעַפֵּי־שָׁחַר; הַלַּיְלָה הַזֶּה בִּלַּע כְּתַנִּין כָּל חַסְדֵי אַמְנוֹן וְכָל צִדְקוֹתָיו פַּעַם אֶחָת, אַף הֵפֵר הָאַחְוָה בֵּינִי וּבֵינוֹ.

עוֹדָם הוֹגִים וּמְיַלְלִים, וּפוּרָה דָּפַק אֶת הַסּוּסִים וַיְבִיאֵם לְבֵיתָם, וְתֵימָן הוֹרָה אֶת תָּמָר אֶת אֲשֶׁר תַּגִּיד לְאִמָּם. וַיְשַׁלְּחוּ אֶת פּוּרָה לְבֵיתוֹ, וְתֵימָן וְתָמָר בָּאוּ הַחַדְרָה, וַתָּבֹא אֲלֵיהֶם תִּרְצָה וַתֹּאמַר: מַה לָּכֶם, מַחֲמַדַּי, כִּי נָפְלוּ פְנֵיכֶם? וַתֹּאמֶר תָּמָר: אֲהָהּ, אִמִּי! כִּי שׁוֹאָה בָאַתְנִי, כִּי הִבְהִילַתְנִי מְכַשֵּׁפָה, אֲשֶׁר פָּגְעָה בִי וַתֹּאמֶר אֵלַי בְּאָזְנֵי תֵימָן אָחִי לֵאמֹר: „רְאִי,

ותשאל: היודע פורה מי הן ואיה אהל משכנן? — הארורות האלה שתים הן: אם ובת — ענתה מעכה, — והנערה טובת חן וקוסמת, צודדת לב ביפיה; גם יודע פורה משכן ביתן, וירא את אמנון אמש מתעלס עמהן באהבים, ויתפוץ להצילו מרעתו, ויפחד לנפשו פן תדבקהו הרעה, כי מי הקשה אל המכשפות וישלם? הן אימות הנה מאד, עם פראי־מדבר בריתן, ונחשים מלחכים עפר רגליהן ולא ירעו ולא ישחיתו בגויותיהן, גם להבה לא תבער בהן, וחרב חדה לא תצלח עליהן; בלילות אשר יקחם אפל, עת תחפר הלבנה ויחשכו כוכבים בשחק, בחצות הלילה, עת אימה חשכה פרושה עלי ארץ דוממה, אז יוצאות בנות־הרשעה ונעו מעגלותיהן במקומות נשכחים מני רגל, אשר לא שזפתם עין בלי חרדה, ילכו אל נחל קדרון, אשר ישליכו בו כל טמאה, ואל התפת אשר העבירו שם בנים למלך, ולנו בקברים ודרשו אל המתים; אך אויה לעין הצופיה אז הליכותיהן, כי יקרוה *) עורבי־נחל.

ותמר בעותה משמוע כזאת ותפל על צוארי מעכה ותאמר: מעכה! מעכה! אמרי־נא לי, כי בחלום תדברי בי, וכאחות לי אחשבך בהקיץ; אמרי לי, כי למען נסות אותי טפלת על אמנון שקר — וכל הון חננאל אתן לך; השיבי לי את אמנון, כי בלעדיו דלה אני ממך! אך מה לי אמנון, אם אמת בפיך? ותתאנח מעכה ותאמר: אויה לי, גברתי, כי מצותך שמרתי, ומה בצע בערמתי בהסתירי אידך ממך? הן תמול התחמק אמנון מחדרו וישב אליו בעלות־השחר, הלא דבר הוא! דברי־נא, גברתי, על לבו, אולי ישוב ונחם מדרכו הרעה. — הרפי ממני, מעכה! — ענתה תמר בספקה כף, שעי ממני ואמרר בבכי, כי במסתרים תבכה נפשי, עד אשר תראינה עיני את שברי הגדול כים; ויהי מה! הלילה הזה יהיה לי ליל שמרים לשמור צעדי אמנון; אמרי־נא לפורה למהר בואו אלי כצאת אמנון בלילה מחדרו, ואל תגידי שמץ דבר להורי. ותלך מעכה כדבר גברתה, ותמר הגידה צרתה לתימן אחיה, ויתעורר בזעם־אף ויאמר: נכון אני עמך לראות את הרשעה הבוערת כאש באהל שער הגיא.

---

*) ינקרוה.

וַתֹּאמֶר תָּמָר: לָכֵן אַחַת אֲנִי שׁוֹאֶלֶת מֵעִמְּךָ עֵקֶב אֲהַבְתִּי אוֹתְךָ עַד כֹּה: לֶךְ־לְךָ מִבֵּית־אָבִי וּמֵאֶרֶץ־יְהוּדָה וְאַל תִּדְרֹךְ כַּף־רַגְלְךָ עָלֶיהָ בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים. — אֲהָהּ תָּמָר! — עָנָה אַמְנוֹן בַּחֲלָחָלָה — הֲקוֹלֵךְ הוּא זֶה, יוֹנָתִי? הַאֵלֶּה דְבָרַיִךְ, תַּמָּתִי? — לֹא יוֹנָתְךָ וְלֹא תַמָּתְךָ אָנֹכִי עוֹד — עָנְתָה תָמָר — כִּי לֹא אוֹסִיף אַהֲבָתְךָ, כִּי נִחַמְתִּי אֲשֶׁר לֹא מִלֵּאתִי אַחֲרֵי אָבִי עַד כֹּה, וְרוּחַ אַחֶרֶת אִתִּי הַפַּעַם לְהָקִים בְּרִיתִי עִם אוֹהֲבוֹ וְלִהְיוֹת לְבֶן־יוֹרָם לְאִשָּׁה; רְאֵה, אַמְנוֹן, כִּי בוֹגֵדָה וְסוֹרֵרָה אֲנִי וְתַעֵב אוֹתִי! — תָּמָר! תָּמָר! — קָרָא אַמְנוֹן בְּשׁוּמוֹ עֵינוֹ עָלֶיהָ — הַרְפִּי־נָא, תָּמָר, לְצַחֶק בִּי, כִּי בְנַפְשִׁי הוּא. וַיֶּחֱרַשׁ אַמְנוֹן וַיִּדֹּם כְּרֶגַע, וְאַחֲרֵי־כֵן מִלֵּא שְׂחוֹק פִּיו וַיֹּאמַר: בֹּשְׁתִּי מְאֹד, כִּי נוֹאַלְתִּי כִּמְעַט לַחֲשׁוֹב לַעַג־שְׂפָתַיִךְ לִדְבַר־אֱמֶת! הֵן פִּיךְ דִּבֶּר הַפַּעַם דָּבָר מָר וּבְעֵינַיִךְ יוֹנִים לְבַבְתִּנִי, יָדַעְתִּי כִּי דְבָרַיִךְ יָשׁוּבוּ יְנַחֲמוּנִי כְּרָגַע. דַּבְּרִי־נָא, תָּמָר, נְדִיבוֹת, כַּאֲשֶׁר הִסְכַּנְתְּ עִמָּדִי, וְלָמָּה תִבְחֲרִי עִמִּי לְשׁוֹן־עֲרוּמִים לְהַרְעִימֵנִי? מִדֵּי דַבְּרוֹ אָחַז בְּיַד יְמִין תָּמָר בְּאַהֲבָה. וַתּוֹצֵא תָמָר יָדָהּ מִכַּפּוֹ וַתֹּאמַר: רַב לְךָ, אַמְנוֹן, אַל תּוֹסֶף דַּבֵּר! זְכוֹר דְּבָרִי וּשְׁבֻעָתְךָ וְצֵא מֵאֵת פָּנַי, וְאַל תַּגִּיד שֶׁמֶץ דְּבָרִי לְהוֹרַי, רְאֵה צִוִּיתִיךָ! וּמִדֵּי דַבְּרָהּ פָּנְתָה אֵלָיו תָּמָר עֹרֶף וַתֵּצֵא מֵחֶדְרָהּ.

— הָהּ, שֹׁד מִשַּׁדַּי! — קָרָא אַמְנוֹן וְרוּחוֹ נִפְעֲמָה בְּקִרְבּוֹ — הָהּ, רֶצַח בְּעַצְמוֹתַי, הַשֵּׁאת וְהַשֶּׁבֶר, וּמִי יְנַחֲמֵנִי! — וַיֵּצֵא אַמְנוֹן מֵחֲדַר תָּמָר נִבְהָל, נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה, וַיְמַהֵר לָצֵאת מִבֵּית־יְדִידְיָה, לְמַעַן הַסְתִּיר מְבוּכָתוֹ. לִבּוֹ סְחַרְחַר וַיְהִי כָּאָבֶן, עֵינָיו חָשְׁכוּ וְלֹא דָמְעוּ וְרַגְלָיו כָּשְׁלוּ בְּלֶכְתּוֹ. וַיֵּלֶךְ בְּכָל מַאֲמַצֵּי־כֹחַ וַיָּבֹא לְבֵיתוֹ, וַיִּפֹּל בְּאֵין־אוֹנִים שָׁדוּד עַל עַרְשׂוֹ. פַּעַם חָבַשׁ רֹאשׁוֹ בְּכַר־מִשְׁכָּבוֹ, אֲשֶׁר הִרְטִיבָהוּ בִּדְמָעוֹת שָׁלִישׁ, פַּעַם קָם וַיִּתְהַלֵּךְ כְּמִתְעַתֵּעַ בְּחֶדְרוֹ, וּפַעַם עָמַד פִּתְאֹם וַיֹּאמַר: אֵין זֶה, כִּי־אִם חֲלוֹם נוֹרָא הוּא, אֲשֶׁר חָלַמְתִּי אָנֹכִי, אוֹ חָלְמָה תָמָר בְּדַבְּרָהּ; אוֹ אוּלַי מְנַסָּה הִיא אוֹתִי, לָדַעַת מֶה עַזָּה אֲהַבְתִּי אוֹתָהּ? הֶאָח! מַה תַּגְדִּל עֲלִיצוּתִי בְּאֱמֹר אֵלַי תָּמָר: „רִמִּיתִיךָ, אַמְנוֹן!" — אַךְ מָה אֲדַבֵּר? וְתָמָר גֵּרְשַׁתְנִי לָלֶכֶת אֶל אֶרֶץ אַחֶרֶת, וְאָנֹכִי נִשְׁבַּעְתִּי לִשְׁמוֹר מוֹצָא פִיהָ.

וַיְהִי אַחַר הַצָּהֳרַיִם וּמַעֲכָה קָרְאָה לְזִמְרִי לָבוֹא אֶל הַגַּן, אֲשֶׁר הִתְהַלְּכָה שָׁם תָּמָר, וַיָּבֹא זִמְרִי וַיִּתְבּוֹנֵן בְּתָמָר וַיֹּאמַר: מַה לָּךְ, גְּבִרְתִּי, כִּי נָפְלוּ פָנַיִךְ בְּהַגִּיעַ יוֹם שִׂמְחָתֵךְ? וַתֹּאמֶר לוֹ תָּמָר: הֵן מְצָאתִיךָ נֶאֱמָן בְּכָל בֵּית־אָבִי, לָכֵן

צַלְמָהּ: יְפֵה־פִיָּה, כִּי רָעָה נֶגֶד פָּנַיִךְ אִם תִּהְיִי לִמְאַהֲבֵךְ לְאִשָּׁה", וְלֹא יָסְפָה לְדַבֵּר עוֹד, כִּי חָמְקָה עָבְרָה מִמֶּנִּי כְּרָגַע; אֵין זֹאת כִּי־אִם מְכַשֵּׁפָה הִיא. — הַרְפִּי, בִּתִּי, מִדַּבֵּר אִוֶּלֶת — עָנְתָה תִרְצָה, — תְּנִי שֵׁנָה לְעֵינַיִךְ וְתָסוּר מִמֵּךְ רוּחֵךְ הָרָעָה הַמְבַעִתֵּךְ, וְאַל תַּגִּידִי זֹאת לְאַמְנוֹן בְּחִירֵךְ לְהַעֲצִיב רוּחוֹ, אֵין זֹאת, כִּי־אִם עֲזְרִיקָם הֵסִית אֶת הָאִשָּׁה לְהַחֲרִידָךְ. וַתּוֹסֶף תִּרְצָה לְדַבֵּר עַל לִבָּהּ וּלְהָסִיר מִמֶּנָּה רוּחָהּ הָרָעָה, וְתָמָר, אֲשֶׁר יָדְעָה מָרַת נַפְשָׁהּ, מֵאֲנָה לְהִתְנַחֵם, וַתֵּבְךְּ כָּל הַלָּיְלָה.

פֶּרֶק הַתְּשַׁעָה־עָשָׂר.

הַבֹּקֶר אוֹר וּמַעֲכָה הֵעִירָה אֶת תָּמָר, אֲשֶׁר נִרְדְּמָה כִּמְעַט, וַתֹּאמַר: עוּרִי, גְּבִרְתִּי, כִּי יָצָא הַשָּׁמֶשׁ. — אַךְ אֲהָהּ לְשִׁמְשִׁי כִּי בָא! — עָנְתָה תָמָר בִּבְכִי, מָחָר יֵצֵא הַשֶּׁמֶשׁ לְהָאִיר יוֹם־כְּלוּלֹתַי, וְהַיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה חֹשֶׁךְ. וַתֹּאמֶר מַעֲכָה: שִׁמְעִי, גְּבִרְתִּי, וְהִשְׁתּוֹמְמִי, כִּי בָא אַמְנוֹן הֲלוֹם וְהוּא מְחַכֶּה לָךְ; הִנֵּה הוּא מְדַבֵּר עִם חֲנַנְאֵל בְּחֶדְרוֹ. וַתֹּאמֶר תָּמָר: הַגִּידִי לוֹ, מַעֲכָה, כִּי עוֹד מְעַט וַאֲנִי נְכוֹנָה לִקְרָאתוֹ בְּחֶדְרִי. וַתָּקָם תָּמָר, וַתִּרְחַץ וַתָּסָךְ וַתִּלְבַּשׁ אֶת בִּגְדֵי־חֲמוּדוֹתֶיהָ וַתַּעַד עֶדְיָהּ, וַתַּצְהֵל פָּנֶיהָ, לְמַעַן לֹא יִרְאֶה אַמְנוֹן מְבוּכָתָהּ.

וְאַמְנוֹן בָּא אֵלֶיהָ הַחַדְרָה וַיֹּאמַר: הֲשָׁלוֹם לָךְ, תַּמָּתִי? הֶעָרְבָה לָּךְ שְׁנָתֵךְ? וַתֹּאמֶר תָּמָר: אָרַךְ לִי הַלַּיְלָה מְאֹד. וַיֹּאמֶר לָהּ אַמְנוֹן: עוֹד יוֹם אֶחָד, וְאַתְּ תִּקְרְאִי לִי אִישִׁי, וַאֲנִי אֶקְרָאֵךְ אִשְׁתִּי. מִדֵּי דַבְּרוֹ זֹאת נָשַׁק אוֹתָהּ לְמוֹ פִיהָ, וּפְנֵי תָמָר חָוְרוּ וַתֹּאמַר: שְׂפָתֶיךָ, אַמְנוֹן, בּוֹעֲרוֹת בָּאֵשׁ; הַאִם רַק בִּגְלַל הַדָּבָר הַזֶּה הִשְׁכַּמְתָּ לָבוֹא אֵלַי בַּבֹּקֶר? וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: אִם קְטַנָּה הִיא לָךְ, גְּדוֹלָה הִיא לִי, כִּי גְדוֹלָה אֲהַבְתִּי אוֹתָךְ מֵאַהֲבָתֵךְ אוֹתִי אֶלֶף פְּעָמִים; וְאוּלָם זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר חַשְׁתִּי אֵלַיִךְ: הֲלֹא נִשְׁבַּעְתִּי לָךְ לֵאמֹר: עַל־פִּיךְ אֵצֵא וְעַל־פִּיךְ אָבוֹא תָמִיד, לָכֵן בָּאתִי עַתָּה לִשְׁאֹל אֶת פִּיךְ, יְחִידָתִי: הַאֵלְכָה לְבֵית־לֶחֶם לִרְאוֹת אֶת פְּנֵי אֲבִישַׁי אוֹמְנִי, אֲשֶׁר חָלָה מְאֹד? וַתֹּאמֶר לוֹ תָמָר: הֲתָקִים שְׁבֻעָתְךָ תָּמִיד, כַּאֲשֶׁר הֲקִימוֹתָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה? וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: בַּה' נִשְׁבַּעְתִּי, כִּי מוֹצָא שְׂפָתַיִךְ לֹא אֲשַׁנֶּה.

בָּא אֶל אַמְנוֹן לְעֵת־עֶרֶב וַיֹּאמֶר לוֹ: מַה לְּךָ, אַמְנוֹן, כִּי קוֹדֵר אַתָּה וּמִשְׁתּוֹחָח? וַיֹּאמֶר לוֹ אַמְנוֹן: כִּי תָמָר חָפְצָה וַתַּדְכְּאֵנִי פִּתְאֹם; וַיְסַפֵּר לוֹ אֵת אֲשֶׁר קָרָהוּ. וַיִּשְׁרֹק עוּץ וַיָּנַע רֹאשׁ וַיֹּאמַר: הֲלֹא זֶה דְבָרִי אֵלֶיךָ מֵאָז, אַל תָּעוּף אַחֲרֵי הַחֲסִידָה בַשָּׁמָיִם! כִּי הָיִיתָ כַּדְּרוֹר הַבּוֹנֶה קֵן לוֹ בִּמְרוֹם חַלּוֹן הֵיכָל, וַתִּשְׁכַּח כִּי גֶשֶׁם וְרוּחַ יֶהֶרְסֻהוּ, אוֹ יַד אָדָם תְּבַלְּעֶנּוּ; הֲלֹא אָמַרְתִּי לְךָ: קַח לְךָ רַעְיָה כְּעֶרְכְּךָ לְאִשָּׁה וּרְאֵה עִמָּהּ חַיִּים; אַךְ אַתָּה לֹא הֶאֱזַנְתָּ אֵלָי. בְּצִיּוֹן אִוִּיתָ שֶׁבֶת, בֵּין נְדִיבִים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ וְלֹא יְדָעוּן אֲבוֹתֶיךָ, אֲשֶׁר לֹא יִירְאוּ אֶת ה׳ וְעַל אֲנָשִׁים לֹא תָחוּס עֵינָם; כִּי לֹא נָגְעָה יִרְאַת־שַׁדַּי בְּלֵב תָּמָר, כִּי עַתָּה לֹא נֶהֶפְכָה לְךָ לְאַכְזְרִיָּה. וַיֹּאמֶר לוֹ אַמְנוֹן: הֲלֹא אַתָּה הִלַּלְתָּ לִי צִדְקָתָהּ מֵרֹאשׁ בְּטֶרֶם דַּעְתִּי אוֹתָהּ. וַיֹּאמֶר עוּץ: הֲלֹא רָאִיתָ הַפַּעַם, כִּי כְּבֶגֶד, אֲשֶׁר תַּעְדֶּה לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת, כֵּן צִדְקָתָהּ; חֲדַל אֵפוֹא מֵרוּץ אַחֲרֶיהָ פֶּן תָּרֹץ אֶת גֻּלְגָּלְתֶּךָ. שְׁכַח אֶת הַיָּמִים, אֲשֶׁר שָׁגִיתָ בְּאַהֲבָתָהּ, וְהָסֵר זִכְרוֹנָהּ מִלְּבָבֶךָ. וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: הֶרֶף, עוּץ, אָנֹכִי אֶשְׁכַּח יְמִינִי, וְאֶת תָּמָר לֹא אֶשְׁכַּח לָנֶצַח.

עוֹדָם מְדַבְּרִים, וְזִמְרִי בָא. וַיֹּאמֶר עוּץ לְאַמְנוֹן: כִּמְעַט שָׁכַחְתִּי דְּבַר־בּוֹאִי אֵלֶיךָ. דַּע לְךָ, כִּי אֲבִישַׁי אֲדֹנִי חוֹלֶה מְאֹד וְחָפֵץ לִרְאוֹתְךָ. וַיֹּאמֶר לוֹ אַמְנוֹן: בֹּא אֵלַי מָחָר בַּבֹּקֶר, וְהָלַכְנוּ יַחַד לְבֵית־לָחֶם. וַיֵּצֵא עוּץ מֵאֵת פְּנֵי אַמְנוֹן, וַיַּסְתֵּר אֶת דְּבָרוֹ וְלֹא הִגִּיד מְאוּמָה לְנַעֲמָה וְלִפְנִינָה.

וְזִמְרִי אָמַר אֶל אַמְנוֹן: הֲשָׁלוֹם לְךָ, אַמְנוֹן? וַיֹּאמֶר לוֹ אַמְנוֹן: הִנֵּה לְשָׁלוֹם מַר לִי מָר! וַיֹּאמֶר לוֹ זִמְרִי: אָנֹכִי יוֹדֵעַ דְּבַר תּוּגָתְךָ, עַל־כֵּן חַשְׁתִּי לָבוֹא אֵלֶיךָ וּלְנַחֶמְךָ. אֲהָהּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה הַמַּצְמִיחִים חֲדָשׁוֹת לַבְּקָרִים! עַל מִשְׁמַרְתִּי עָמַדְתִּי מִן הַבֹּקֶר עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם, יָצָאתִי הַחוּצָה בְּנֶשֶׁף לָלֶכֶת בִּרְחֹבוֹת קִרְיָה, וְהִנֵּה נוֹרָאוֹת יָצִיצוּ מֵעִיר: רַבִּים מִקְּצִינֵינוּ הֵחֵלּוּ לָנוּד וְלִבְרוֹחַ מֵרָחוֹק מִפַּחַד אוֹיֵב: אֵלֶּה יָחִישׁוּ מִפְלָט לָמוֹ דֶּרֶךְ חֶבֶל הַיָּם לָנוּס אֶל אִיֵּי יָוָן הָרְחוֹקִים, וְאֵלֶּה יֶחֶרְדוּ אֶל צוֹר וְצִידוֹן לְמַלֵּט בַּיָּם חֵילָם וְלָלֶכֶת בָּאֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישָׁה. שַׁבְתִּי הַבַּיְתָה, וְגַם שָׁם לֹא יָנוּחַ לִי, כִּי רָאִיתִי בוֹ חֲלִיפוֹת, זָרוֹת וְתַהְפֻּכוֹת, כִּי נָסוֹגָה תָמָר מִמְּךָ, וַתָּשָׁב וַתִּבְחַר בְּצַעֲרִיקָם. וְאָנֹכִי נִסִּיתִי דַּבֵּר אֵלֶיהָ, הִגַּדְתִּי צִדְקָתְךָ לְבֵית־אָבִיהָ וּלְנַפְשָׁהּ, אַף הוֹכַחְתִּי עַל פָּנֶיהָ דַּרְכָּהּ אִתָּךְ. וַתִּגְעַר בִּי תָמָר וַתֹּאמַר: מִי שָׂמְךָ,

אַגִּיד לְפָנֶיךָ צָרָתִי, וְקִוִּיתִי כִּי תְכַסֶּה דִבְרֵי מְהוֹרָי. וַיֹּאמֶר זִמְרִי: לֹא יְגַלֶּנּוּ לִבִּי לִשְׂפָתָי. וַתֹּאמֶר תָּמָר: לָכֵן הִשְׁתּוֹמֵם לְאֵידִי, כִּי זֶה הָעֶלֶם אַמְנוֹן, אֲשֶׁר אֲהַבְתִּיו כְּבָבַת־עֵינִי וַאֲשֶׁר אֵרַשְׂנִי, נֶהְפַּךְ בִּי, וְלִבּוֹ נִפְתָּה עַל הַמְכַשֵּׁפוֹת. —אַל־נָא, גְּבִרְתִּי—עָנָה זִמְרִי כְּמִשְׁתּוֹמֵם,—אַל נָא תְּהַתֵּלִּי בִי, כִּי לֹא עֶלֶם כְּאַמְנוֹן יַעֲשֶׂה זֹאת.—וַתֹּאמֶר תָּמָר: אַךְ שָׁוְא תְּנַחֲמֵנִי, כִּי עֵינַי רָאוּ וְלֹא זָר לַיִל אָמֶשׁ; אָרוּר הַלַּיְלָה הַהוּא, אֲשֶׁר בִּלַּע כָּל יְמֵי־שְׂשׂוֹנִי, וַאֲרוּרוֹת הַמְכַשְּׁפוֹת, אֲשֶׁר צָדוּ נֶפֶשׁ יְקָרָה! אֲהָהּ, זִמְרִי! שֹׁד מִשַּׁדַּי בָּא לִי, וַיַּהֲפֹךְ לִי אֶת הָעֵדֶן לְגֵיא־צַלְמָוֶת; וּבְכָל־זֹאת לְבָבִי עוֹד נוֹעַ יָנוּעַ בֵּין פַּחַד לְחֶמְלָה, מִבְּלִי דַעַת, אִם אֶחְמֹל עַל אַמְנוֹן אוֹ אֶפְחַד מִפָּנָיו וְאֶשְׂטְמֵהוּ. אַלְלַי לִי! כִּי לְבָבִי קָרוּעַ מֵאַהֲבָה וּמֵאֵיבָה, מִנְּקָמָה וּמֵחֶמְלָה הָעוֹרְכוֹת קְרָב בְּקִרְבִּי; כִּי אַהֲבַת אַמְנוֹן הִכְּתָה בִי שֹׁרֶשׁ, עַד כִּי לֹא אֲשָׁרְשֶׁנָּה מִקִּרְבִּי מִבְּלִי קְרוֹעַ סְגוֹר־לְבָבִי; כִּי בְקִצְפִּי גֵרַשְׁתִּיו הַיּוֹם בַּבֹּקֶר מִנֶּגֶד עֵינַי, וְעַתָּה שָׁב אַפִּי, יַחַד נִכְמְרוּ נִחוּמָי: אֶת מִי הִדַּחְתִּי וְגֵרַשְׁתִּי? אֶת אַמְנוֹן! אֶת כָּל חֲמוּדֵי עָלֵי חֶלְדִּי! כִּי אֶפֶס אֲנִי זוּלָתוֹ וְחֶלְדִּי כְּאַיִן בִּלְתּוֹ. אָנָּא, זִמְרִי! דַּע אֶת לְבָבִי וְהָשֵׁב נִדָּחִי.

וְזִמְרִי סָפַק אֶת כַּפָּיו וַיֹּאמַר: לִבִּי יִבְכֶּה לָּךְ, תָּמָר גְּבִרְתִּי, וּמֵעַי לְאַמְנוֹן כְּכִנּוֹר יֶהֱמָיוּן. הַנֶּאֱהָבִים וְהַנְּעִימִים! אֵיךְ נִפְרַדְתֶּם לְפֶתַע־פִּתְאֹם בְּעֹז אַהֲבַתְכֶם? כְּדַבְּרוֹ זֹאת לָקַח מִטְפַּחְתּוֹ וַיִּמַח דִּמְעָה מֵעֵינָיו; "דִּמְיוֹנוֹ כַּתַּנִּין הָרוֹבֵץ בְּתוֹךְ יְאוֹרֵי־מִצְרַיִם, אֲשֶׁר בְּטָרְפוֹ נֶפֶשׁ אָדָם, יָחֵל לְבַלְּעֵהוּ מִכַּף רַגְלוֹ, וּבְהַגִּיעוֹ עַד קָדְקֳדוֹ בְּדֵי־רִיק יִיגַע לְבַלְּעֵהוּ פַּעַם אֶחָת, וּמִבִּלְתִּי יְכֹלֶת לְבַצַּע מַעֲשֵׂהוּ, יָרִיד, יִבְכֶּה, וְיִסְפֹּד מַר—כִּי כֵן הָיָה בְּכִי זִמְרִי וּמִסְפְּדוֹ לְאַמְנוֹן.

וַתֹּאמֶר תָּמָר: אֲשַׁחֲרֶךָ, זִמְרִי, אַל תִּתֵּן שֵׁנָה לְעַפְעַפֶּיךָ הַלַּיְלָה וְדַבֵּר עַל לֵב אַמְנוֹן, הוֹכִיחֵהוּ בְּלָשׁוֹן רַכָּה, אוּלַי יָשׁוּב וְנִחַם מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה, וּבְרִית־אַהֲבָתֵנוּ לֹא תוּפָר. וַיֹּאמֶר זִמְרִי: אִם לֹא רָחוֹק ה׳ מִכִּלְיוֹתָיו, אֲקַוֶּה כִּי כְמוֹ נָגִיד תְּקָרְבִי אוֹתוֹ; וְאִם מוּסָר יְאֻלַּף מִפִּי—יָשׁוּב לִהְיוֹת אַלּוּף נְעוּרָיִךְ.—לוּ יִרְצֵהוּ ה׳—עֲנָתְהוּ תָמָר,—וְרָצְתָה נַפְשִׁי בוֹ גַּם אָנִי, כִּי יוֹסֵף שֵׁנִית קְנוֹת אֶת לְבָבִי בְּיֶתֶר עֹז אַהֲבָה.

פֶּרֶק הָעֶשְׂרִים.

וְאַמְנוֹן בָּכָה בִּבְכִי־תַמְרוּרִים כָּל הַיּוֹם הַהוּא וְלֹא טָעַם מְאוּמָה. וְעוּץ

וּנְחֹשֶׁת מִנְעָלֶךָ, הָכֵן לְךָ צֵדָה לְשָׁנִים אֵין־מִסְפָּר וְשׁוּט לְמֶרְחֲבֵי־אֶרֶץ, לְמַעַן תֹּאמַר אַחֲרֵי־כֵן: חָזִיתִי קְצוֹת תֵּבֵל, וְאִשָּׁה בְּכָל אֵלֶּה לֹא מָצָאתִי. זֹאת הֲשִׁיבוֹתִי אֶל לִבִּי תָּמִיד, עַל־כֵּן בָּחַרְתִּי לָשֶׁבֶת גַּלְמוּד; וְאַתָּה, אַמְנוֹן, אִם תֹּאבֶה שְׁמוֹעַ עֲצָתִי לְיָמִים יָבוֹאוּ וְאִם תְּמָאֵן, אַךְ לְעֵת הַזֹּאת לוּ שְׁמָעֵנִי: הַעֵת הִיא עַתָּה לָקַחַת אִשָּׁה, בְּעֵת אֲשֶׁר כָּל קְצִינֵי־יְרוּשָׁלַיִם נוֹדְדִים? אֶת נְשׁוֹתֵיהֶם יְנַהֲגוּ אִתָּם בִּכְבֵדוּת, יִנַּטְּלוּ וְיִנַּשְּׂאוּ אֶת עוֹלְלֵיהֶם בְּרֹב עָמָל וָטֹרַח, וְהָיָה כִּפְגֹעַ בָּהֶם אוֹיֵב, וְהָיוּ לוֹ נַפְשׁוֹתֵיהֶם לְשָׁלָל; לֹא כֵן אֲנָשִׁים כָּמוֹנוּ הַיּוֹם, הַיּוֹצְאִים וְהַבָּאִים בְּגַפָּם. הָבָה, אַמְנוֹן! הֲלֹא שְׁנֵינוּ גְּדֵלִים בְּהַרְרֵי־יְהוּדָה, שְׁנֵינוּ קַלֵּי־רַגְלַיִם כִּצְבָאוֹת וּכְאַיָּלוֹת הַשָּׂדֶה, נָקוּמָה וְנִבְרְחָה בְּטֶרֶם יִתְנַגְּפוּ רַגְלֵינוּ עַל הַרְרֵי־צִיּוֹן; הָחִישָׁה מִפְלָט לָךְ, כִּי מִי יוֹדֵעַ אֶת הָרָעָה אֲשֶׁר טְמוּנָה לְךָ תָּמָר? הֵן הַיּוֹם הֵחֵלָּה לִמְצֹא עָלֶיךָ תְּנוּאוֹת וּמָחָר תָּשִׂים לְךָ עֲלִילוֹת־דְּבָרִים, אֲשֶׁר לֹא תֵדַע שַׁחֲרָם, לְמַעַן תִּצְדַּק הִיא בְּכָל עֲלִילוֹתֶיהָ, וְאִם זֶה חֶפְצָהּ, מַה יִּבָּצֵר מִמֶּנָּה?

— אַלְלַי לִי! — עָנָה אַמְנוֹן. — אַלְלַי לִי, כִּי הֶאֱרַכְתִּי חַיַּי עַד הֲלוֹם! — קָרָא אַמְנוֹן מִשֶּׁבֶר רוּחַ — מִמֶּרְחַקִּים רַצְתִּי אֵלֶיהָ וּלְמֶרְחַקִּים אָנוּסָה הַפַּעַם מִפָּנֶיהָ! וְעַתָּה, זִמְרִי, הֵן כְּאָח לְצָרָה נוֹלַדְתָּ לִּי הַיּוֹם; וְאוּלָם לֹא גוֹרָלְךָ גּוֹרָלִי, כִּי לֹא יָתוֹם אָנֹכִי, כִּי עוֹד לִי אֵם וְאָחוֹת, וּמַה רַּע וָמַר לִי לַעֲזוֹב אֶת הַשְּׂדוֹת הַנֶּהְדָּרוֹת; וּבְכָל־זֹאת שְׁבוּעָתִי תְּהַדְּפֵנִי לָצֵאת מִגְּבוּל־יְהוּדָה. הֲלֹא תִשְׁאָלֵנִי: אָנָה אֵצֵא? אֵצֵא לַחֶרֶב, לַשֶּׁבִי וּלְכָל אָסוֹן, אֲשֶׁר יִקְרֵנִי רִאשׁוֹנָה, כִּי מָה אֵפוֹא תִּקְוָתִי? אַךְ אַתָּה, זִמְרִי, לָמָּה תֵצֵא לָלֶכֶת עִמָּדִי בְּקֶרֶב צָרָה, לָמָּה תַבִּיט קְצִינֵי־יְרוּשָׁלַיִם, אֲשֶׁר נוֹאֲלוּ לָנוּד? אֵיכָה יִשְׁכְּחוּ, כִּי זֹאת הָעִיר צִיּוֹן כְּאֵם רַחֲמָנִיָּה לָמוֹ, אֲשֶׁר הָיְתָה שַׁעֲשׁוּעֵיהֶם בִּימֵי־נְעוּרֵיהֶם, אֲשֶׁר טִפְּחָתַם וְרִבָּתַם, גִּדְּלָתַם אַף רוֹמְמָתַם, וְאֵיךְ יַקְשִׁיחוּ בָנֶיהָ אֶת לִבָּם מֵאַהֲבָתָהּ, לַעֲזוֹב אוֹתָהּ שְׁכוּלָה וְגַלְמוּדָה לְעִתּוֹת בַּצָּרָה? הָהּ, תָּמָר! הֲלֹא כְּדַעְתִּי יוֹדַעַת נַפְשֵׁךְ גַּם אַתְּ, כִּי קְשׁוּרָה נַפְשִׁי בַּעֲבֹתוֹת אַהֲבָה בְּהַרְרֵי־צִיּוֹן, וּדְבֵקָה בֵּאלֹהֶיהָ וּבְהֵיכָלָהּ, בְּמַלְכָּהּ, בְּכֹהֲנֶיהָ וּבִנְבִיאֶיהָ, — זֹאת יָדַעַתְּ, תָּמָר וַתְּנַתְּקִי מוֹסְרוֹת־קֹדֶשׁ כָּאֵלֶּה רֶגַע, פַּעַם אַחַת. קֹשֶׁט אִמְרֵי אֱמֶת אַגִּיד לְךָ, זִמְרִי: לוּלֵי נִשְׁבַּעְתִּי לְתָמָר לִשְׁמוֹר מוֹצָא פִיהָ, כִּי עַתָּה לֹא עָלָה עַל לִבִּי לְהַצִּיג כַּף־רַגְלִי מִקִּיר־הָעִיר וָחוּצָה בִּימֵי מְבוּכָה, כִּי־אִם בָּחַרְתִּי לְעַנּוֹת נַפְשִׁי בְּקִרְבָּהּ בְּמָצוֹר וּבְמָצוֹק, מֵאֲשֶׁר תִּתְעַנַּג נַפְשִׁי.

זִמְרִי, לְיוֹעֵץ וּלְמוֹכִיחַ בְּבֵית־אָבִי? רַב לְךָ שֶׁבֶת בְּבֵית־אָבִי גַּם אַתָּה, מִי יִתֵּן וְלֹא הִתְעָרֵב כָּל זָר בְּבֵית־אָבִי! וְאָנֹכִי הִשְׁתּוֹמַמְתִּי לִדְבָרֶיהָ, כִּי זָרוּ לִי, בַּאֲשֶׁר לֹא הִסְכַּנְתָּה בָּם, וָאֲמַהֵר לָבוֹא אֵלֶיךָ וְלִשְׁאוֹל אֶת פִּיךָ לָדַעַת, מַה חֳרוֹן־הָאַף הַזֶּה? אוּלַי הֲסִבּוֹתָ אַתָּה אֶת לִבָּהּ אֲחֹרַנִּית? וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: בַּה׳ נִשְׁבַּעְתִּי, כִּי לֹא אֶמְצָא בִי עָוֹן אֲשֶׁר חֵטְא; הֵן גֵּרְשַׁתְנִי תָמָר הַיּוֹם מִנֶּגֶד עֵינֶיהָ וַתְּצַוֵּנִי לָלֶכֶת אֶל אֶרֶץ אַחֶרֶת, וּדְבָרֶיהָ אֲקִימֵם, כִּי אֵצֵא מֵאַרְצוֹת הַחַיִּים אֶל אֶרֶץ נְשִׁיָּה *). וַיֵּבְךְּ אַמְנוֹן מָרָה בְּדַבְּרוֹ. וַיִּשְׁרֹק זִמְרִי בִּשְׂפָתָיו וַיָּשֶׂם וַיֹּאמַר: אַחַת אֶשְׁאָלְךָ, אַמְנוֹן, אַל־נָא תְמָרֵר בַּבֶּכִי, כִּי תוּגָתְךָ מְעַצֶּבֶת רוּחִי וְדִמְעוֹתֶיךָ מַרְטִיבוֹת עֵינַי, וּמָה אוֹעִיל לְךָ, אִם אֶהְיֶה כְּאִישׁ נִדְהָם גַּם אָנִי? מְנַע קוֹלְךָ מִבֶּכִי וּנְדַבְּרָה יַחְדָּו וְנִתְיָעֵץ, מַה לַּעֲשׂוֹת הַפָּעַם. וַיִּמַח אַמְנוֹן דִּמְעוֹתָיו מֵעַל פָּנָיו וַיֹּאמַר: דַּבֶּר־נָא אַתָּה, זִמְרִי, וְאֶשְׁמָעָה; וְאָנֹכִי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר. וַיֹּאמֶר זִמְרִי: אָנֹכִי בַּנְתִּי לְאַחֲרִיתְךָ מֵרֹאשׁ, מִדַּעְתִּי אֶת תָּמָר מִנֹּעַר, כִּי כַּאֲשֶׁר הִיא רַכָּה וַעֲנֻגָּה, כֵּן קָשֶׁה כְּבַרְזֶל עָרְפָּהּ, וְתָמָר מָרְתָה וְעִצְּבָה אֶת רוּחַ הוֹרֶיהָ טֶרֶם דַּעְתְּךָ אוֹתָהּ: אֵת אֲשֶׁר הֵם תִּעֲבוּ, אֲהֵבָה הִיא, וַאֲשֶׁר נָתְנוּ הֵם לִתְהִלָּה, שָׂמָה הִיא בָהּ תָּהֳלָה, וַתִּשְׂנָא אֶת עֲזָרִיקָם, כִּי אֲהֵבוּהוּ הוֹרֶיהָ, וַתְּרַחֵק אוֹתְךָ, בְּעֵת אֲשֶׁר קֵרְבוּךָ הוֹרֶיהָ. עוֹד תָּשׁוּב תִּרְאֶה חֲלִיפוֹת כָּאֵלֶּה חֲדָשׁוֹת לַבְּקָרִים, כִּי חֵפֶץ הוֹרֶיהָ יִמְסָךְ בָּהּ רוּחַ־עִוְעִים; מִי יִתֵּן וּמָאֲסוּ הוֹרֶיהָ בָּךְ, וְשָׁבָה תָמָר וּבָחֲרָה בָּךְ. קֹשֶׁט אִמְרֵי־אֱמֶת הוֹדַעְתִּיךָ הַפַּעַם, כִּי אֵין בְּקִרְבָּהּ נְכוֹנָה. מֵאָז אָמַר לְךָ לִבִּי: „מָה אֲמַלֵּל, אַמְנוֹן, כִּי תֶאֱרֹג לוֹ תָמָר קוּרֵי־עַכָּבִישׁ, וּבְאַחֲרִיתוֹ הֲלֹא יֵאָסֵף רוּחַ בְּחָפְנָיו; כָּעוֹף תִּתְעוֹפֵף תִּקְוָתוֹ, וְתָמָר תִּדַּד מִמֶּנּוּ כַּחֲזִיוֹן־לַיְלָה, כִּי מֵחֲלוֹם הָיְתָה אַהֲבָתָהּ, וְלַחֲלוֹם תָּשׁוּב".

— הָהּ! — הִתְאַנַּח אַמְנוֹן בְּמְרִי־שִׂיחוֹ, מַה נָּעִים הָיָה לִי הַחֲלוֹם הַהוּא! מִי יִתֵּן וְאָרַךְ כָּל יְמֵי חֶלְדִּי! הַיּוֹם הַזֶּה הֱקִיצוֹתִי, לְמַעַן אִישַׁן לָנֶצַח! — שְׁמַע־נָא, אַמְנוֹן! — אָמַר זִמְרִי, — שְׁמַע אֶת הַמָּשָׁל, אֲשֶׁר נָשָׂאתִי עַל כְּסִיל אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ מִפִּי עֵצָה לָדַעַת: אֵיפֹה יְבַקֶּשׁ לוֹ אִשָּׁה, הֶבֶּעָרִים אוֹ בַּכְּפָרִים? וָאֶעֱנֵהוּ כְּאִוַּלְתּוֹ לֵאמֹר: אִם חָפֵץ אַתָּה לְבַקֶּשׁ לְךָ אִשָּׁה, שִׂים בַּרְזֶל

*) אֶרֶץ נְשִׁיָּה — מְקוֹם הַשִּׁכְחָה; הוּא הַשְּׁאוֹל, מְקוֹם הַמֵּתִים.

אוֹיְבֶיךָ אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, כִּי הִרְחִיקָה תָמָר אֶת אַמְנוֹן מִבֵּית־אָבִיהָ וּמֵאֶרֶץ־יְהוּדָה, הִנֵּה הוּא קוֹדֵר וּמִשְׁתּוֹחֵחַ בְּעָנְיוֹ, כִּי נִשְׁבַּע לִשְׁמוֹר מוֹצָא פִי־תָמָר, וּשְׁבוּעָתוֹ לֹא יָפֵר. בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים לֹא תִדְרֹךְ כַּף־רַגְלָיו עַל אַדְמַת־יְהוּדָה, וְרַגְלְךָ תַּעֲמֹד בַּמֶּרְחָב, וּבָחַרְתָּ בְתָמָר אוֹ בָעַלְמָה הַיְפֵה־פִיָּה — אַךְ מַדּוּעַ אַתָּה סַר וְזָעֵף, וּבְשׂוֹרָתִי לֹא תַצְהִיל פָּנֶיךָ? — וַיִּסְפֹּק עֲזְרִיקָם כַּפָּיו וַיֹּאמַר: לַשָּׁוְא, זִמְרִי, יָגַעְתָּ בְּרֹב־עָרְמָתְךָ לְהַתִּיר אֲגֻדּוֹת וּלְפַתֵּחַ חַרְצֻבּוֹת מְסֻבָּכוֹת, כִּי טֶרֶם פִּתַּחְתָּ שְׁתַּיִם וְשָׁלֹשׁ מוֹסֵרוֹת, וְהִנֵּה נִתַּק הַחוּט וְאֵין קוֹשֵׁר! רַק שְׁמַע־דָּבָר אַגִּיד לְךָ, וְרָגַז לְבָבֶךָ:

מִיּוֹם דַּעְתִּי אֶת עָכָן רְאִיתִיו עוֹיֵן אֶת חֵפֶר וּבוּקִיָּה, אֲשֶׁר תְּמַכְתִּים בְּנִדְבַת־יָדִי, וְהֵם גַּם הֵם שְׂנֵאוּהוּ וַיֶּאֶרְבוּ לוֹ. וַיִּוָּדַע לָהֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים הָאֵלֶּה, כִּי מְבַקֵּר עָכָן בְּאֹהֶל שְׁתֵּי הַנָּשִׁים אֲשֶׁר בְּשַׁעַר הַגַּיְא, וַיּוֹסִיפוּ לֶאֱרֹב לוֹ. וַיְהִי הַיּוֹם בַּבֹּקֶר וְאָנֹכִי בָא עִם עָכָן בָּאֹהֶל הַהוּא, וַתֹּאמֶר לִי הָאִשָּׁה: מַדּוּעַ מִהַרְתָּ בוֹא בְּטֶרֶם עֲבוֹר יֶרַח יָמִים? וָאֹמַר לָהּ: כִּי מִהַרְתְּ אַתְּ לְשַׁקֵּר בִּשְׁבֻעָתֵךְ, וַתְּשִׁישִׁי לִקְרַאת אַמְנוֹן לֵיל־אֶמֶשׁ. וְעַתָּה לֹא אֵלַיִךְ אָשִׂים דִּבְרָתִי, כִּי־אִם אֶל בִּתֵּךְ; וָאֵפֶן אֶל הָעַלְמָה וָאֹמַר: „דְּעִי לָךְ, עֲדִינָה, כִּי חֵמָה קָדַחַת בְּאַף־תָּמָר, וְקִנְאָתָהּ תִּרְדְּפֵךְ עַד שְׁאוֹל וְאֵין תּוֹמֵךְ בָּךְ; לָכֵן אֶהְיֶה נָא אָנֹכִי לָךְ מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה; לֹא אֶחְקְרָה לָדַעַת: מִי אַתְּ, מַה מּוֹלַדְתֵּךְ? וּמַה מַּעֲשַׂיִךְ פֹּה? כִּי עַל כָּל פְּשָׁעִים תְּכַסֶּה אַהֲבָתִי אוֹתָךְ. שְׁבִי־נָא עִמָּדִי שֹׁקֵטָה וְשַׁאֲנַנָּה בְּהֵיכָלִי, וְחָיְתָה גַם אִמֵּךְ לְפָנֵינוּ; אַךְ אוֹיָה לָךְ, עֲנִיָּה, אִם לֹא תֹאבִי לָלֶכֶת אַחֲרַי, כִּי יָפְיֵךְ יֶחְשַׁךְ מִמְּעוּף־צוּקָה וְנִגְזַרְתְּ מִיָּדִי, וְאִמֵּךְ עָפָר תְּלַחֵךְ". וַתֹּאמֶר אֵלַי הָאִשָּׁה: „הֲלֹא אֲדֹנִי בֶּן־נְדִיבִים, וּבִתִּי דַלָּה וַעֲנִיָּה, וְאִם תִּקָּחֶנָּה לְךָ לְאִשָּׁה הֲלֹא תְעוֹלֵל בֶּעָפָר קַרְנֶךָ". עוֹדֶנָּה מְדַבֶּרֶת, וְחֵפֶר וּבוּקִיָּה בָּאוּ הָאֹהֱלָה, וַיָּשֶׂם חֵפֶר עֵינָיו עַל שְׁתֵּי הַנָּשִׁים, וַיְדַבֵּר בְּאָזְנַי לֵאמֹר: „אֵלֶּה הֵן הַנָּשִׁים, אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לְךָ עַל־אוֹדוֹתָן מֵאָז בְּבֵית־כַּרְמִי". וְעָכָן הָיָה עוֹיֵן אֶת חֵפֶר וַיֹּאמַר: „מַה לְּךָ פֹה, כִּי בָאתָ הֲלוֹם לְדַבֵּר נִסְתָּרוֹת?" וַיֹּאמֶר לוֹ חֵפֶר: „אַתָּה, עָכָן, בָּאתָ הֲלוֹם לִדְרוֹשׁ בַּנָּשִׁים הָאֵלֶּה אֶת הַנִּסְתָּרוֹת אֲשֶׁר תָּבֹאנָה, וַאֲנַחְנוּ נִדְרוֹשׁ אֶת הַנִּסְתָּרוֹת, אֲשֶׁר בָּאוּ מֵאָז, לְמַעַן דַּעַת: אֵיךְ לַיְלָה כַּיּוֹם יָאִיר? וּמַה יַּעֲשֶׂה עֶבֶד לְבֵית־אֲדוֹנָיו בַּחֲרוֹת־אַפּוֹ בוֹ? אַךְ לָמָּה אֶשְׁאַל כָּזֹאת בְּפִרְקִים? הֲלֹא אַתָּה, עָכָן, תִּפְתָּר־לִי אֶת הַחִידָה הַזֹּאת". וְהָעַלְמָה הִתְחַלְחֲלָה,

בְּמִשְׁכְּנוֹת־מִבְטַחִים עַל אַדְמַת נֵכָר. שֶׁב־נָא, זִמְרִי, יָחִיל וְדוּמָם לִתְשׁוּעַת ה׳ בְּצִיּוֹן, כִּי שְׁתַּיִם הֵנָּה קוֹרְאוֹתֶיהָ: אִם חָפֵץ בָּהּ ה׳, הֲלֹא יַעֲשֶׂה לָהּ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה, אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמְעָה בְּכָל הָאָרֶץ; אַךְ אִם בְּצִיּוֹן גָּעֲלָה נַפְשׁוֹ, מַה תִּקְוַת יוֹשְׁבֶיהָ, כִּי יִבְרְחוּ מֵחֲרוֹן־אַף ה׳? הֲלֹא אָבַד מֵהֶם כָּל מָנוֹס, כִּי עַל כָּל מִדְרַךְ כַּף־רַגְלָם וְעַל כָּל נְתִיבוֹתֵיהֶם תְּשַׁכְּלֵם חֶרֶב, תֹּאכְלֵם לָבִיא, וְדֶבֶר וְרָעָב יְשׁוֹדְדוּם. הָהּ! לוּ לֹא הִבְרִיחַתְנִי תָמָר, כִּי עַתָּה שָׁפַכְתִּי דָמִי כַּמַּיִם עַל אַדְמַת צִיּוֹן, וָאָמוּתָה בְּשָׁלוֹם בְּהִשְׁתַּפֵּךְ נַפְשִׁי אֶל חֵיק אִמִּי!

וּלְזִמְרִי הָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כְּחִצִּים, בִּרְאוֹתוֹ כִּי עוֹד נֶאֶמְנָה רוּחַ אַמְנוֹן עִם אֵל וְאִם קְדוֹשָׁיו, וְחַלְחָלָה אֲחָזָה מָתְנָיו, בִּרְאוֹתוֹ כִּי נִתְעֲתָה תָמָר בַּשָּׁוְא לְהַאֲמִין, כִּי עִם מְכַשְּׁפוֹת סוֹדוֹ וְכִי הַנָּשִׁים הָהֵן הֵן אִמּוֹ וַאֲחוֹתוֹ; וַיָּגָר מְאֹד פֶּן יִגָּלוּ נִכְלָיו, וְצִדְקַת אַמְנוֹן תֵּצֵא אוֹר, וְלִבּוֹ הָיָה כְּסִיר נָפוּחַ מִגַּחֲלֵי־רֶצַח. וַיֹּאמֶר לְאַמְנוֹן: יָצָא מִפִּי דָבָר וְלֹא יָשׁוּב, כִּי נָכוֹן אֲנִי לְאָרְחָה לְחֶבְרָה לָלֶכֶת אִתָּךְ; וְהִנְנִי לָלֶכֶת אֶל יְדִידְיָה לִגְלוֹת אָזְנָיו, כִּי מוֹצָא אָנֹכִי מִבֵּיתוֹ, וְיָדַעְתִּי כִּי יְשַׁלֶּם לִי מַשְׂכֻּרְתִּי וְשִׁלְּחַנִי מִבֵּיתוֹ בְּרָצוֹן, וְאוּלַי יַצְלִיחוּ דְבָרַי לְשׁוֹבֵב לֵב תָּמָר אֵלֶיךָ, אוֹ אָז יִגְדַּל מְשׂוֹשִׂי. וַיֹּאמֶר לוֹ אַמְנוֹן: הֵן אֶלֶף אוֹהֲבִים לְאִישׁ בִּימֵי אוֹרוֹ וּשְׁלֵיוֹ, וְאֶחָד מֵאֶלֶף נִשְׁאַר לוֹ לְעִתּוֹת בַּצָּרָה, וּמַה יָּקָר הָאֶחָד הַהוּא! הֵן כָּל רֵעַי עֲזָבוּנִי הַיּוֹם, כַּאֲשֶׁר עֲזָבַתְנִי תָמָר, וְאַתָּה בָאתָ אֵלַי לְנַחֲמֵנִי, וּמָה אָשִׁיב לְךָ גְּמוּלֶךָ? וְאוּלָם אִם פִּי אוֹהֵב לֹא יְדַבֵּר עָלֵינוּ טוֹב, הֲלֹא יִהְיֶה כְּכִנּוֹר תָּלוּי עַל קִיר הַבַּיִת, לֹא לְהַשְׁמִיעַ קוֹל, כִּי־אִם לְמַרְאֵה־עָיִן. וַיֹּאמֶר זִמְרִי: בְּטַח בִּי וְהַשְׁקֵט, כִּי עוֹד מְעַט אָשׁוּבָה וַאֲשִׁיבְךָ דָבָר. וַיֵּצֵא זִמְרִי מִבֵּית־אַמְנוֹן וַיֵּלֶךְ אֶל בֵּית־כַּרְמִי, וַיִּשְׁלַח לִקְרֹא לְעַזְרִיקָם וּלְהַגִּיד לוֹ אֵת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה מִלֵּיל־אָמֶשׁ.

פֶּרֶק הָעֶשְׂרִים וְאֶחָד.

וַיָּבֹא עַזְרִיקָם אֶל בֵּית־כַּרְמִי וַיִּקְרָא לְזִמְרִי הַחַדְרָה וַיִּסְגֹּר דְּלָתָיו בַּעֲדָם. וַיֹּאמֶר זִמְרִי: עַתָּה הִתְפָּאֵר עָלַי, כִּי חָכְמָתִי עָמְדָה לִי לְסַכְסֵךְ

עַל לִבְּךָ! שְׁמֹר גֶּשֶׁף עַד בּוֹא חֵפֶר וּבוּקִיָּה, וְיָעֲצֵנוּ לְהָמִישׁ צַוָּארֵנוּ מִן הָרָעָה אֲשֶׁר נֶגֶד פָּנֵינוּ". זִמְרִי! זִמְרִי! הֲלֹא שָׁמַעְתָּ, הֲלֹא תָבִין לִמְבוּכַת לְבָבִי, וְאַתָּה מִתְפָּאֵר, כִּי הוֹצֵאתַנִי לַמֶּרְחָב!

וְזִמְרִי נִבְהַל בְּשָׁמְעוֹ דְבָרָיו, וַיֹּאמֶר לַעֲזְרִיקָם: אֲיֻמִּים הֵם עָכָן, חֵפֶר וּבוּקִיָּה, וְנוֹרָאוֹת וּמְגוּרוֹת צְפוּנוֹת בְּקִרְבָּם! אַךְ לֹא עֵת הִיא עַתָּה לְהִתְהַקּוֹת עַל שָׁרְשֵׁי רַגְלֵיהֶם, וְאָנֹכִי טֶרֶם כִּלִּיתִי יֶתֶר חִצַּי בְּאַמְנוֹן, כִּי עוֹד לֹא הִבְרַחְתִּיו מִפֹּה, וְאִם רֶגַע יַפְשִׂקוּ שְׁנֵי הָרֵעִים אֶת שִׂפְתֵיהֶם לִפְנֵי הַזְּקֵנִים, וְשָׁב הָאֹפֶן עָלֵינוּ, וּמִי לְיָדְךָ יִתָּקֵעַ, כִּי יִשְׁמְרוּ הַנּוֹכְלִים מַחְסוֹם לְפִיהֶם? וְעַתָּה, עֲזְרִיקָם, הֲלֹא רָאִיתָ אֶת עֲמָלִי בְךָ עַד כֹּה, וְיָדַעְתָּ כִּי אֲנִי צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ, וְעַתָּה הָבָה לִי שְׂכָרִי, פֶּן אֶהְיֶה נוֹסָף עַל הַמִּתְנַקְּשִׁים בְּנַפְשֶׁךָ, וְשָׂמְחוּ אוֹיְבֶיךָ לָךְ, כִּי אֶפְקַח עֵינֵי תָמָר וְרָאֲתָה נְצוּרוֹת אֲשֶׁר לֹא יְדָעָתַן, וַאֲשֶׁר כִּחַדְתָּ תַּחַת לְשׁוֹנֶךָ. הֲלֹא אַמְנוֹן אָח לְהָעַלְמָה, וְהָאִשָּׁה הִיא אִמּוֹ — זֹאת יָדַעְתִּי מִפִּי אַמְנוֹן; וְאִם תִּשְׁמַע תָּמָר כָּזֹאת, וְסָר זֵדוֹן־אַמְנוֹן. וַעֲזְרִיקָם נָבוֹךְ מְאֹד וַחֲמָתוֹ בָּעֲרָה בוֹ, וַיֹּאמֶר אֶל זִמְרִי: הֵן מַחֲצִית־הוֹנִי נְתוּנָה לָךְ, בְּטַח בִּי, כִּי לֹא אֲכַזֵּב; הֵן יָדַעְתִּי, כִּי טוּבִי בְּפִיךָ וּבִשְׂפָתֶיךָ בְּכָל עֵת, לָכֵן הָבָה עֵצָה וְעֶזְרָה אַךְ הַפָּעַם. וְזִמְרִי הָלַךְ אַחַת הֵנָּה וְאַחַת הֵנָּה בֶּחָדֶר, כִּי חָשַׁב מַחֲשָׁבוֹת; פִּתְאֹם עָמַד וַיֹּאחֶז בְּיַד עֲזְרִיקָם וַיֹּאמַר: הֲלֹא יָבוֹאוּ אֵלֶיךָ חֵפֶר וּבוּקִיָּה בַּנֶּשֶׁף, וְאַתָּה זֹאת עֲשֵׂה: שַׁכֵּר אוֹתָם וְשָׁתוּ, אָז תַּצִּית אֵשׁ בַּבַּיִת, וְסוֹדָם בֶּעָשָׁן יַעֲלֶה; לֵךְ מַהֵר מִזֶּה וֶהְיֵה נָכוֹן לְבַצַּע עֲצָתִי בְּהַשְׂכֵּל וּבְדָעַת. וּמַשְׂכֻּרְתִּי תְּהִי שְׁלֵמָה מֵאִתְּךָ בְּכֶסֶף מָלֵא, כִּי לֹא אֶקַּח נַחֲלַת שָׂדֶה וָכָרֶם; וַאֲנִי הִנְנִי הוֹלֵךְ לְכַלּוֹת יֶתֶר חִצֵּי אַשְׁפָּתִי בְּאַמְנוֹן, כִּי לְמַעַנְךָ וּלְמַעֲנִי אֶעֱשֶׂה זֹאת הַפָּעַם.

וַיֵּלֶךְ זִמְרִי מִמֶּנּוּ וַיָּכֶן לוֹ מְרוֹרַת־פְּתָנִים, אֲשֶׁר הָיְתָה דְרוּשָׁה לְחֵפֶץ נְכָלָיו, וַיָּשָׁב אֶל אַמְנוֹן וַיֹּאמֶר לוֹ: יְדִידְיָה אֵינֶנּוּ בְּבֵיתוֹ, כִּי יוֹשֵׁב הוּא בֵּין שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ לְהַמְתִּיק סוֹד, מַה יֵּעָשֶׂה בָּעִיר, וּבְנֵי־בֵיתוֹ הֹזִים שֹׁכְבִים; וְאוּלָם נוֹסְפָה בִי רוּחַ עֵצָה בְּלֶכְתִּי לָשׁוּב הֲלוֹם; שְׁמָעֵנִי, אַמְנוֹן, וְעוֹד תִּקְוָתִי בִי, כִּי תֵעָתֶר לְךָ תָּמָר וְשָׁבָה אֵלֶיךָ: שְׁלַח לָהּ עַל יְדֵי פוּרָה נֵבֶל יַיִן וְתִירוֹשׁ כְּפַעַם בְּפַעַם וּמִכְתָּב מָלֵא תַחֲנוּנִים תִּתֵּן לוֹ, וּבָא פוּרָה אֶל הַגַּן בַּבֹּקֶר, כִּי בָעֵת הַהִיא מִתְהַלֶּכֶת הִיא בוֹ, וְנָתַן לָהּ אֶת נֵבֶל הַיַּיִן וְאֶת הַמִּכְתָּב, וְאָנֹכִי אָבוֹא וּמִלֵּאתִי אֶת דִּבְרֵי מִכְתָּבְךָ, אַף אָשִׂים פָּנַי כְּחַלָּמִישׁ

וַתֹּאחֶז בְּיַד אִמָּהּ וַתֹּאמַר: „הַגִּידִי־נָא אִמִּי: מֶה הָיָה לָנוּ? כִּי נוֹעֲדוּ עָלֵינוּ אֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יְדַעֲנוּם מִתְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם? הֵן פִּיהֶם יֶהְגֶּה אֵימָה וְעֵינֵיהֶם מְזָרוֹת פַּחַד, וְאָנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי וְלֹא אָבִין לָמוֹ". וַיֹּאמֶר עָכָן לְחֵפֶר: „הֶרֶף מִמֶּנִּי וּמִשְּׁתֵּי הַנָּשִׁים הַכְּבֻדּוֹת הָאֵלֶּה, וְאַל תּוֹסֶף דַּבֵּר, פֶּן אֲמַלֵּא פִיךָ חָצָץ!" וַיְמַלֵּא חֵפֶר שְׂחוֹק פִּיו וַיֹּאמַר: „חַכֵּה, עָכָן, עוֹד מְעַט, כִּי טֶרֶם מַלֵּאֲךָ פִּי חָצָץ, תְּלַחֵךְ עָפָר כַּנָּחָשׁ, כִּי נַחֵשׁ תְּנַחֵשׁ פֹּה. קוּמָה, בּוּקִיָּה, וְנַעֲלֶה הַשַּׁעְרָה אֶל הַזְּקֵנִים, וְהִגַּדְנוּ לָמוֹ אֶת עֲלִילוֹת־עָכָן, כִּי עִם בַּעֲלוֹת־אוֹב *) סוֹדוֹ; וְאַתָּה, עַזְרִיקָם אֲדֹנִי, צֵא לְךָ מִזֶּה, כִּי לָמָּה תַשִּׂיא עָלֶיךָ עֲוֹן־אַשְׁמָה, וְלָמָּה תִשְׁמַע לְעָכָן הַמִּתְנַכֵּל בְּנַפְשְׁךָ לְלָכְדְּךָ בְּרֶשֶׁת הַנָּשִׁים הַכְּבֻדּוֹת בְּעֵינָיו?" וַיֹּאמֶר לוֹ עָכָן: „הָבָה נֵלְכָה שְׁלָשְׁתֵּנוּ לָמוּת, כִּי מָלֵא צְבָאֵנוּ. אָנֹכִי אֵלְכָה אֶל הַזְּקֵנִים וְאֶפְתְּחָה שְׂפָתָי, וְיִסָּכֵר פִּי דוֹבְרֵי־שָׁקֶר; אַךְ הַפַּעַם הַזֹּאת שְׁמָעוּנִי וְשִׂימוּ יָד עַל פֶּה". מִדֵּי דַבְּרוֹ זֹאת דִּבֶּר דָּבָר בְּאָזְנֵי חֵפֶר, אֲשֶׁר חָרַד וַיִּתַּר מִמְּקוֹמוֹ בְּשָׁמְעוֹ; וַיָּשֶׂם עֵינָיו עַל שְׁתֵּי הַנָּשִׁים וְלִבּוֹ פָּג, וַיֹּאמֶר אֶל עָכָן: „אַל־נָא נָרַע אִישׁ לְרֵעֵהוּ. אָנֹכִי נִחַמְתִּי עַל דְּבָרַי, וְאַתָּה כַּפֶּר לִי!" אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר בְּחֶרְדַּת־לֵב וְלֹא יָסָף, וַיְדַבֵּר דָּבָר בְּאָזְנֵי בּוּקִיָּה, וַיֶּחֱרַד גַּם הוּא, וּמֵחֶרְדָּתָם חָרַד לִבִּי בְּקִרְבִּי. וַיֵּצְאוּ חֵפֶר וּבוּקִיָּה מִן הָאֹהֶל, וַיֵּצֵא גַם עָכָן וְאָנֹכִי אַחֲרָיו מִשְׁתָּאֶה, מִשְׁתּוֹמֵם וּמַחֲרִישׁ לָדַעַת פֵּשֶׁר הַדְּבָרִים הַנִּפְלָאִים הָאֵלֶּה. וַיֹּאמֶר אֵלַי עָכָן: „אַל תִּתְמַהּ, אֲדֹנִי, כִּי בִשְׁלוֹמֵנוּ גַּם לְךָ שָׁלוֹם. וְאַתֶּם, חֵפֶר וּבוּקִיָּה, בּוֹאוּ־נָא אֶל בֵּית־אֲדֹנִי בַּנֶּשֶׁף וְנִתְיָעֵץ עַל צְפוּנוֹתֵינוּ". וַיֹּאמְרוּ לוֹ: „טוֹב הַדָּבָר". וְאָנֹכִי הִפְצַרְתִּי בְעָכָן, אַחֲרֵי בוֹאֵנוּ הַבַּיְתָה, לְהַגִּיד לִי פֵּשֶׁר־דָּבָר, וַיָּבֹא עָכָן אֵלַי הַחַדְרָה וַיִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בַּעֲדֵנוּ, וַיִּפֹּל עַל צַוָּארִי וַיְחַבֵּק וַיְנַשֶּׁק לִי וַיֹּאמַר: עַתָּה הִגִּיעָה הָעֵת לָגֹל מֵעַל לְבָבִי אֶת אֶבֶן־הַמַּעֲמָסָה, אֲשֶׁר תִּכְבַּד עַל לְבָבִי מִיּוֹם הֱיוֹתְךָ, וְהַיּוֹם אֶשָּׂאֶנָּה לְּךָ עַל שְׂפָתָי: דַּע לְךָ, כִּי אָנֹכִי הִנְחַלְתִּיךָ הוֹן עָתָק בַּחֲמַס־כַּפִּי, וּשְׁתֵּי הַנָּשִׁים, אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ, הֵן — נַעֲמָה וּבִתָּהּ!" לִשְׁמַע זֹאת רָחֲפוּ עַצְמוֹתַי, וָאֶשְׁאָלֵהוּ לֵאמֹר: „וְאֵיךְ פִּתִּיתַנִי לָקַחַת אֶת אֲחוֹתִי בַּת יוֹרָם אָבִי לְאִשָּׁה?" וַיֹּאמֶר לִי עָכָן: „הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי: אֶבֶן מַעֲמָסָה תִּכְבַּד עַל לְבָבִי, וְאַתָּה אַל תִּבָּהֵל בְּרוּחֲךָ לְעָמְסֶנָּה

*) מְכַשְּׁפוֹת.

אָנֹכִי אוֹ בִשְׁאוֹל־תַּחְתִּית; רְאִי, עֲדִינָה, כִּי בְיָדֵךְ עִתּוֹתַי וְהָצִירִי הֶמְלָתֵךְ עַל אַמְנוֹן״.

וּכְכַלּוֹת אַמְנוֹן לִכְתֹּב אֶת הַמִּכְתָּב וַיֹּאמֶר לְזִמְרִי: קְרָא־נָא דְבָרָי. וַיִּקְרָא זִמְרִי אֶת הַמִּכְתָּב, וְאַמְנוֹן שָׂם יָדָיו עַל רֹאשׁוֹ וַיִּזְעַק מָרָה וַיֹּאמַר: אֲהָהּ, תָּמָר, כִּי בָאתִי עַד הֲלוֹם! אַלְלַי לִי, כִּי בְלָשׁוֹן אַחֶרֶת דִּבַּרְתִּי עִמָּךְ הַיּוֹם! וְזִמְרִי קָרָא אֶת דְּבָרָיו פַּעֲמַיִם וְשָׁלֹשׁ, וַיֹּאמֶר לְאַמְנוֹן: אִם לֵב תָּמָר יָצוּק בָּהּ כְּסֶלַע צוּר הֲלֹא יִתְפּוֹצֵץ מִלַּהֲבַת־דְּבָרֶיךָ; אַךְ אִם לֹא תִשְׁעֶה תָמָר אֵלֶיךָ גַּם בַּפַּעַם הַזֹּאת וְלֹא תִפְנֶה גַּם אֶל רִבּוֹת־שְׂפָתַי, הֲלֹא לְבִיאָה הִיא וְאֵין טוֹב לְךָ, כִּי־אִם לִבְרוֹחַ מִפָּנֶיהָ. מָחָר יִהְיֶה הָאוֹת הַזֶּה; וְעַתָּה הָכֵן לְךָ נֵבֶל־הַיַּיִן לִהְיוֹת עָרוּךְ לַבֹּקֶר. וַיָּכֶן אַמְנוֹן אֶת נֵבֶל־הַתִּירוֹשׁ וַיְשִׂימֵהוּ עַל הַשֻּׁלְחָן, וְאַחֲרֵי־כֵן נָתְנוּ שֵׁנָה לְעֵינֵיהֶם. וְזִמְרִי קָם מִמִּשְׁכָּבוֹ בְּעוֹד לַיְלָה וַיָּשֶׂם מְרוֹרַת־פְּתָנִים בַּנֵּבֶל וְלֹא הִגִּיד זֹאת גַּם לְפוּרָה.

מִי לֹא יְקַוֶּה לְאוֹר־שַׁחַר, וּמִי לֹא יָשִׂישׂ לִקְרַאת מוֹצָאֵי בֹקֶר הַמּוֹצִיא לָאוֹר כָּל תַּעֲלֻמָה? הַשֶּׁמֶשׁ הוּא מְשׂוֹשׂ כָּל חַי, כְּבַעַל טוֹב כְּבַעַל רַע יָפִיץ אוֹר נִדְבָתוֹ; אוֹר זָרוּעַ הוּא לַצַּדִּיק וְנֵר גַּם לְרַגְלֵי רְשָׁעִים. נֶפֶשׁ אַמְנוֹן קִוְּתָה לָאוֹר, אֲשֶׁר יָשִׂים קֵץ לַחֹשֶׁךְ הַטָּמוּן בְּקִרְבּוֹ; אַךְ נֶפֶשׁ־זִמְרִי הַנִּתְעָבָה חִכְּתָה לְאוֹר־יוֹם, אֲשֶׁר יוֹפִיעַ עַל עֲצַת רִשְׁעָתוֹ. וּכְמוֹ הַשַּׁחַר עָלָה וְאַמְנוֹן, זִמְרִי וּפוּרָה קָמוּ, וַיִּתֵּן אַמְנוֹן לְפוּרָה אֶת נֵבֶל־הַיַּיִן וְאֶת הַמִּכְתָּב לְשֵׂאתָם לְתָמָר. וַיֹּאמֶר זִמְרִי: יַצְלִיחַ ה׳ אֶת דַּרְכֶּךָ, וְיִשְׁפֹּךְ עַל תָּמָר רוּחַ חֵן וְרָצוֹן לְהֵעָתֵר לַאֲדוֹנֶיךָ. וַיֵּלֶךְ לוֹ פוּרָה.

וְזִמְרִי אָמַר לְאַמְנוֹן: וַאֲנִי אֵלְכָה גַּם אֲנִי אֶל תָּמָר וַהֲשִׁיבוֹתִיךָ דָבָר; וְאַתָּה הִסְתַּתֵּר, כִּי עוֹד לֹא נֵדַע אֵיךְ יִפּוֹל דָּבָר, כִּי אוּלַי תַּחֲזִיק תָּמָר בְּרָעָתָהּ, וְהֵקִימָה עָלֶיךָ רָעָה, אֲשֶׁר לֹא תֵדַע שַׁחְרָהּ; צֵא אֵפוֹא מִזֶּה וְהִסָּתֵר בִּמְקוֹם פְּלוֹנִי אַלְמוֹנִי בֵּין הַשִּׂיחִים. וַיֵּאָנַח אַמְנוֹן וַיֹּאמַר: אִם תַּסְתִּיר תָּמָר פָּנֶיהָ מִמֶּנִּי, אֵין סֵתֶר לִי עוֹד, כִּי יְגַלּוּ שָׁמַיִם מִסְתָּרִי.

וַיֵּצֵא זִמְרִי מֵאֵת פְּנֵי אַמְנוֹן בְּלֵב נִגְרָשׁ כַּיָּם, וּבְנֶפֶשׁ נִתְעָבָה מִתֹּךְ*), חָמָס, מְזִמָּה וָרֶצַח — כְּשָׂטָן הַיּוֹצֵא מִמַּעֲמַקֵּי־שְׁאוֹל עִם חֶבֶר מַלְאֲכֵי־מַשְׁחִית: נֶגֶף, קֶטֶב, שֹׁד, שֶׁבֶר, מְהוּמָה וּמְבוּכָה, לְחַבֵּל אֶרֶץ בְּיוֹם זָעַם — וַיֹּאמַר: הֶאָח, בַּעַל קָצִיר! עוֹד מְעַט תִּשְׁלַם הַמְּלָאכָה וּמַשְׂכֻּרְתִּי שְׁלֵמָה.

---

*) מִתֹּךְ — מִרְמָה.

לְהוֹכִיחַ דַּרְכָּהּ עַל פָּנֶיהָ, כִּי אֲנִי אֶת חַסְדָּהּ לֹא אֲבַקֵּשׁ וּמַרְגָּזָה לֹא אֶפְחַד: בְּתָם לְבָבִי וּבְנִקְיוֹן־כַּפַּי עָבַדְתִּי אֶת אָבִיהָ, וְצִדְקָתִי עָנְתָה בִּי תָּמִיד, כִּי נֶאֱמַן־רוּחַ אָנִי. שְׁמַע אֵפוֹא אַמְנוֹן לַעֲצָתִי וּבְזֹאת תִּבָּחֵן תָּמָר; כִּי אַחַת הִיא מִשְׁתֵּי אֵלֶּה: אוֹ תוֹסִיף קְנוֹת שֵׁנִית אֶת לְבָבָהּ, אוֹ לֹא הָיָה לְבָבָהּ שָׁלֵם עִמְּךָ עַד כֹּה. וַיֹּאמֶר לוֹ אַמְנוֹן: טוֹבָה עֲצָתְךָ, לוּ כֵן תִּהְיֶה לִּי תָמָר מֵעַתָּה, כַּאֲשֶׁר הָיְתָה לִּי עַד כֹּה! וְאַתָּה, זִמְרִי, אַל תָּמוּשׁ מִמֶּנִּי, לִינָה עִמָּדִי הַלַּיְלָה, כִּי מֻכֶּה אָנֹכִי בְּתִמָּהוֹן וּבְשִׁמָּמוֹן, וּבִרְאוֹתִי פָּנֶיךָ אֶתְעוֹדֵד וּתְחִיֶה רוּחִי. וַיֹּאמֶר זִמְרִי: אַל תִּירָא, כִּי אִתְּךָ אֲנִי לְשֵׁבֶט אוֹ לְחֶסֶד, כִּי יָדַעְתִּי אֶת מַכְאוֹבְךָ. וַיֵּשֶׁב אַמְנוֹן וַיַּעֲרֹךְ אֶל תָּמָר דְּבָרִים בְּמִכְתָּב, וְדִמְעוֹתָיו נָזְלוּ עַל לְחָיָיו. וְאֵלֶּה דִּבְרֵי הַמִּכְתָּב:

„שְׁעִי אֵלַי עוֹד הַפַּעַם, הַיָּפָה בַּנָּשִׁים, וְהוֹדִיעִנִי, תָּמָר עֲדִינָה: מָה אָוֶן פָּעַלְתִּי, כִּי אָנַפְתְּ בִּי וַתְּגָרְשִׁנִי הַיּוֹם מִנֶּגֶד עֵינַיִךְ מֵהִסְתַּפֵּחַ בְּנַחֲלַת ה׳? זִכְרִי־נָא, עֲדִינָה, כִּי רוֹעֶה הָיִיתִי, וְלֹא מְלָאַנִי לְבָבִי לַהֲגוֹת בָּךְ, לֹא דְרַשְׁתִּיךְ — וְאַתְּ דְּרַשְׁתִּנִי בְּאַהֲבָה; לֹא קִוִּיתִי לְאַהֲבָתֵךְ — וְאַתְּ נָתַתְּ תִּקְוָה בְּלִבִּי, וַתֹּאמְרִי לִי בְּרוּחַ נְדִיבָה, אַהֲבָה וָחֵן: „קַוֵּה אַמְנוֹן, כִּי טוֹבָה תִקְוָה מְחַיִּים”. אָז הִרְהַבְתִּנִי בְנַפְשִׁי עֹז לַעֲשׂוֹת חַיִל וְלָלֶכֶת בִּגְדֹלוֹת וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי, וַתְּרוֹמְמִנִי מָרוֹם, — וַתַּשְׁלִיכִנִי הַיּוֹם תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ! אוֹיָה לִּי! כִּי הֲלָמוּנִי, הֲמָמוּנִי דְּבָרַיִךְ הַיּוֹם, וְגַם עַתָּה פַּחְדִּי וְתִקְוָתִי עוֹד יְקַלְּעוּנִי בְּתוֹךְ כַּף־הַקָּלַע, וְלֹא יָדַעְתִּי אַחֲרִיתִי; אָנָּא, תָּמָר עֲדִינָה! הֵיטִיבִי לִי פָּנַיִךְ וְהָשִׁיבִי לִי שְׂשׂוֹן־רוּחֵךְ כְּיוֹם בֵּית־לֶחֶם, אוֹ הוֹדִיעִנִי עַל מָה אֻמְלַל אָנִי.

כָּל הַיּוֹם שַׁתִּי עֵצוֹת בְּנַפְשִׁי, וּבַעֲצָתוֹ יַנְחֵנִי הַיּוֹם ה׳: הִנְנִי שֹׁלֵחַ לָךְ גֵּבֶל תִּירוֹשׁ כְּפַעַם בְּפַעַם; אִם כְּיֵין־דּוֹדִים תְּקָחִיהוּ מִיָּדִי, הֶאָח! עוֹד אֶשָּׂא רֹאשִׁי; וְאִם כְּיֵין־בּוֹגֵד יָשׁוּב אֵלַי, אוֹת הִיא, כִּי ה׳ אָמַר אֵלַי: קוּם וֶהְיֵה נוֹדֵד בְּאֶרֶץ אַחֶרֶת; וּדְעִי לָךְ, תָּמָר, כִּי לֹא אַמְרֶה אֶת פִּיךְ, כִּי אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי לָךְ וְאֵיךְ אֲשַׁקֵּר בֶּאֱמוּנָתִי? אֵלֵךְ בְּקֶרֶב צָרָה אַף תִּתְעַטֵּף בִּי רוּחִי הַנֶּאֱמָנָה אִתָּךְ, וְאַחֲרִית דְּבָרַי תִּהְיֶה: הֵאָסְפִי, נַפְשִׁי, וְדָמִּי, כִּי כֵן רָצְתָה תָמָר!

רְאִי־נָא, תָּמָר עֲדִינָה, הִנְנִי שָׂם הַיּוֹם בְּפִיךְ וּבִשְׂפָתַיִךְ אֶת שְׁלוֹמִי וְהַוָּתִי, כְּבוֹדִי וּכְלִמָּתִי, חַיַּי וּמוֹתִי, — דַּבְּרִי־נָא דָבָר וְאֵדָעָה, הֲבַשָּׁמַיִם

פָּנֶיהָ עָנְתָה בָהּ, כִּי שָׁב אַפָּהּ וְרַחֲמֶיהָ נִכְמְרוּ עַל אַמְנוֹן. וְהִנֵּה מַצֵּבָה נִצֶּבֶת לְפָנֶיהָ וּבְיָדָהּ נֵבֶל־הַיָּיִן; וְזִמְרִי עָמַד מֵרָחוֹק וַיִּסְפֹּק כַּפָּיו וַיִּקְרָא: הַשְׁלִיכִי, גְּבִרְתִּי, תּוֹעֵבָה מִיָּדֵךְ וְחוּסִי עַל נַפְשֵׁךְ! וַתִּשָּׂא תָמָר עֵינֶיהָ, וְהִנֵּה זִמְרִי נִגַּשׁ אֵלֶיהָ, וְאֵימָה חֲשֵׁכָה כִּסְּתָה פָנָיו וַיֹּאמֶר: הֲשָׁלוֹם לָךְ, גְּבִרְתִּי? הַעוֹדֵךְ חַיָּה? הַאִם מְשֻׁגָּע אֲנִי מִמַּרְאֵה־עֵינָי? לֹא! הִנֵּה נֵבֶל־הַיַּיִן, וְעֵינַי תֶּחֱזֶינָה מֵישָׁרִים. הֶאָח! הַנֵּבֶל מָלֵא, וּגְבִרְתִּי — חַיָּה! בָּרוּךְ ה׳, אֲשֶׁר לֹא הֵסִיר חַסְדּוֹ מִבֵּית־אֲדֹנִי! — וְתָמָר עָמְדָה וַתִּתְבּוֹנֵן בְּזִמְרִי, אֲשֶׁר הִתְמַלְּטוּ מִפִּיו שְׁתַּיִם וְשָׁלֹשׁ מִלִּין, וְיִתְרָם כִּחֵד תַּחַת לְשׁוֹנוֹ. וַתֹּאמֶר לוֹ: דַּבֵּר דָּבָר כְּחֵץ בָּרוּר וְאַל תַּסְתִּירֶנּוּ בְּאַשְׁפָּתֶךָ. וַיֹּאמֶר זִמְרִי: אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים; לְשׁוֹן אַמְנוֹן עֵט סוֹפֵר מָהִיר, אַךְ לִבּוֹ חוֹרֵשׁ מַחְשְׁבוֹת־בְּלִיַּעַל, וְכָהֵנָּה וְכָהֵנָּה יְדַבֵּר לְבַצַּע מַחֲשֶׁבֶת־אוֹנוֹ, זוּלַת זֹאת אֵין דָּבָר, הַשְׁלִיכִי הַמִּכְתָּב מִיָּדֵךְ, שִׁפְכִי הַיַּיִן וְשִׁכְחִי אֶת אַמְנוֹן. — זִמְרִי! — קָרְאָה תָמָר — הֲכַחֲצִיר־גַּגּוֹת צָמַח אַמְנוֹן בְּקֶרֶב לְבָבִי, כִּי תֹאמַר לְשָׁלְפוֹ בְּרוּחַ פֶּה? לֹא, זִמְרִי, אַמְנוֹן מִלֵּא אֶת כָּל חַדְרֵי לְבָבִי! — אֲהָהּ! — עָנָה זִמְרִי בְּמָרְטוֹ שַׂעֲרוֹת־רֹאשׁוֹ — אֲהָהּ! הַשָּׂטָן הִשִּׁיאַנִי לְהִתְעָרֵב בְּדָבָר לֹא לִי, לוּ אֲחָזַנִי הַשָּׁבָץ בְּלֵיל־אֶמֶשׁ! — רְאֵה־נָא, זִמְרִי — עָנְתָה תָמָר, — רְאֵה נָא כִּי גֶבֶר לֹא חָכָם אָתָּה. הֵן שְׁאוֹל וְתָפְתֶּה שׁוֹרְרוּ *) בְּמַעֲמַקֵּי לִבֶּךָ, וְאַתָּה בָא אֵלַי לְהַחֲרִידֵנִי מְעַט מְעָט! הַמְטֵר עָלַי אַבְנֵי אֹפֶל וְצַלְמָוֶת, חֲתֵה מוֹקְדֵי־שְׁאוֹל עַל רֹאשִׁי וְאַל אֶגְוַע בְּלִי דָעַת! אֵדַע־נָא מִיַּד מִי נִגְזַרְתִּי, וּמַה כְּלֵי־הַמָּוֶת, אֲשֶׁר הֵכִין לִי?

— לָכֵן — עָנָה זִמְרִי, — לָכֵן שִׁמְעִי, עֲדִינָה, וְשִׂימִי לִבֵּךְ חָזָק מִצּוּר, פֶּן יִתְפּוֹצֵץ מִדְּבָרַי, אֲשֶׁר כְּפַטִּישׁ וּכְכֵילַפּוֹת יַהֲלֹמוּן: הֵן אַתְּ שִׁחַרְתִּנִי לְהוֹכִיחַ עַל פְּנֵי אַמְנוֹן דַּרְכּוֹ וּלְשׁוֹבֵב אוֹתוֹ אֵלָיִךְ, וְאָנֹכִי אָמַרְתִּי, כִּי לֹא בְתוֹכָחוֹת עַל עָוֹן אֲגַלֶּה מַצְפּוּנָיו, לָכֵן בָּחַרְתִּי לִי נְתִיב־מִרְמָה, וָאָבֹא אֵלָיו, כְּלֹא־יוֹדֵעַ אֵת אֲשֶׁר קָרָהוּ, וָאֱהִי כְּמִתְאוֹנֵן רַע בְּאָזְנָיו עָלַיִךְ, גְּבִרְתִּי, לֵאמֹר: „לֹא יָדַעְתִּי, מַה מָּצְאָה בִי תָמָר אֲהוּבָתֵךְ עָוֶל, כִּי גָעֲרָה בִי הַיּוֹם בְּחֶרְפָּה וָבוּז, וַתְּצַו עָלַי מִדְּרוֹךְ עוֹד עַל מִפְתַּן בֵּית אָבִיהָ”. וָאֲשַׁחֲרֵהוּ לְדַבֵּר עַל לִבֵּךְ לְהָשִׁיב חֲרוֹן־אַפֵּךְ מִמֶּנִּי. וַיְצַו אַמְנוֹן אֶת פּוּרָה לְהָבִיא יַיִן וְשֵׁכָר, וַיֹּאמֶר לִי: „שְׁתֵה, זִמְרִי, כִּי טוֹב יַיִן לְמָרֵי־נָפֶשׁ”. וָאֵשְׁתְּ, וַיֵּשְׁתְּ אַמְנוֹן גַּם הוּא וַתְּהִי לוֹ לְחַטָּאָה, כִּי לֹא חִלֵּל עֲדֶנָה נִזְרוֹ, אַךְ אָנֹכִי הֶחֱרַשְׁתִּי וְלֹא

*) שוררו — נשקפו.

וְעוּיץ בָּא אֶל אַמְנוֹן וַיֹּאמֶר לוֹ: הִנֵּה אִמְּךָ וַאֲחוֹתְךָ דֹּאֲגוֹת לָךְ, כִּי לֹא תֵדַעְנָה מַה לָּךְ, כִּי לֹא בָאתָ לֵיל־אֶמֶשׁ לִרְאוֹת פְּנֵיהֶן, וְאָנֹכִי לֹא הִשְׁמַעְתִּי עַל שְׂפָתַי שֶׁמֶץ דְּבַר יְגוֹנֶךָ. וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: הִנֵּה נִסִּיתִי דָּבָר אֶל תָּמָר בַּפַּעַם הַזֹּאת, עוֹד מְעַט יֵצֵא מִשְׁפָּטִי לְשֵׁבֶט אוֹ לְחָסֶד; וְאַתָּה שְׁבָה פֹּה עִמָּדִי, כִּי נַפְשִׁי נוּגָה וְלִבִּי חָרֵד לִרְגָעִים. וַיֹּאמֶר לוֹ עוּיץ: אִם נָפַלְתָּ, אֲדוֹנִי, בָּרָעָה הַזֹּאת, הַקְשֵׁה לִבְּךָ וְהָסֵר מִמֶּנּוּ כָּל מֹרֶךְ; הֵן עוֹד תִּקְוָה נִשְׁקָפָה מִשָּׁמַיִם, וּרְוָחָה מֵאֶרֶץ תִּצְמָח. דַּע לְךָ, כִּי גַם מֵחַרְבוֹנֵי קַיִץ לֹא תִיבַשׁ דִּמְעַת־עֲשׁוּקִים.

פֶּרֶק הָעֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם

הַשֶּׁמֶשׁ זָרְחָה עַל עִיר־אֱלֹהִים וּבוֹקְרִים נוֹהֲגִים בַּבָּקָר, בַּמְּרִיא, בַּצֹּאן וּבְעֶגְלֵי־מַרְבֵּק לְרִתְּתָם בִּמְחִיר, וְאֵלֶּה יוֹבִילוּ יַיִן, תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר דֶּרֶךְ בֵּית יְדִידְיָה, אֲשֶׁר יָשַׁב עִם תִּרְצָה אִשְׁתּוֹ וַיַּשְׁקִיפוּ בְּעַד הַחַלּוֹן. וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה: מַרְבִּים הָעָם לִטְבּוֹחַ טֶבַח בַּיָּמִים הָאֵלֶּה, יַהַרְגוּ בָקָר מֵרְפָתִים, יִשְׁחֲטוּ צֹאן מִמִּכְלָאוֹת וְיִמְצוּ שְׁאֵרִית יַיִן מִיקָבִים, כְּמוֹ מְמַלְּאִים הֵם בִּטְנָם לְיוֹבֵל שָׁנִים. הִנֵּה קָרָא ה׳ בַּיָּמִים הָאֵלֶּה לִבְכִי וּלְמִסְפֵּד, וְהִנֵּה שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה! וַתֵּאָנַח תִּרְצָה וַתֹּאמַר: הִנֵּה הֵחֵל הַמִּסְפֵּד בְּבֵיתֵנוּ, כִּי צִוִּיתָ, אִישִׁי, לִטְבּוֹחַ טֶבַח וּלְהָכִין לְיוֹם מָחָר לְיוֹם שִׂמְחַת אַמְנוֹן וְתָמָר; הִנֵּה הַכֹּל נָכוֹן, וְרוּחַ תָּמָר לֹא נָכוֹן בְּקִרְבָּהּ, כָּל הַלַּיְלָה נָדְדָה שְׁנָתָהּ, בָּכְתָה וַתֵּרֶד בְּשִׂיחָהּ, כִּי נִתְעָה הִיא בַשָּׁוְא לְהַאֲמִין בְּדִבְרֵי מְכַשֵּׁפָה אֲרוּרָה, אֲשֶׁר נִרְאֲתָה לָהּ בְּאִישׁוֹן־לַיִל, וְנַפְשָׁהּ מְפַחֶדֶת מֵאַמְנוֹן מַחֲמַד־נַפְשָׁהּ. וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה: הָאֱמֶת אַגִּיד לָךְ, תִּרְצָה, כִּי מֵאָז בָּא אַמְנוֹן בְּצֵל־קוֹרָתִי אָפְסָה מְנוּחָה מִבֵּיתִי, וְרוּחַ־עִוְעִים מָסַךְ בְּקֶרֶב תָּמָר; וְעַתָּה עִזְבִי אוֹתָהּ לְנַפְשָׁהּ וְנִרְאֶה, מַה יַּעֲשֶׂה ה׳ בָּהּ. וַתֹּאמֶר תִּרְצָה: הִנֵּה הִיא הוֹמִיָּה וּמִשְׁתּוֹחַחַת בַּגָּן, וְאָנֹכִי עֲזַבְתִּיהָ בִּרְאוֹתִי, כִּי תַנְחוּמוֹתַי נִשְׁאֲרוּ מָעַל; הֵן יְגוֹנָהּ טָמוּן בְּחֻבָּהּ, וּתְמָאֵן לְהִנָּחֵם. וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה: נְחַכֶּה לָהּ עוֹד הַיּוֹם הַזֶּה, וּמָחָר אָאִיץ בָּהּ לְהַגִּיד לִי, מַה חֶפְצָהּ, כִּי הִנֵּה מָלְאוּ לָהּ שְׁמֹנֶה־עֶשְׂרֵה שָׁנָה.

וְזִמְרִי בָּא אֶל הַגַּן וַיַּרְא אֶת תָּמָר קוֹרֵאת מִכְתַּב־אַמְנוֹן וְהַכָּרַת־

אַבִּיעָה לָּךְ כְּזָבִים נְעִימִים? הַנִּיחִי לִי אֵפוֹא וְאֵלֵכָה. וַתֹּאמֶר תָּמָר: הוֹי גֶּבֶר לֹא יַצְלִיחַ לְבַשֵּׂר טוֹב! אִישׁ מְבַקֵּשׁ מַלְאֲכֵי־אֱלֹהִים עָלַי אֲדָמוֹת! וַיֹּאמֶר זִמְרִי: הֵן מִיּוֹם דַּעְתִּי אֶת אַמְנוֹן, דִּבֵּר דְּבָרִים אֲשֶׁר יַקְשִׁיבוּ לָמוֹ מַלְאֲכֵי־אֱלֹהִים, אַךְ, אֲהָהּ לַלֵּיל אֶמֶשׁ, אֲשֶׁר דִּבֵּר דִּבְרֵי־בָלַע, אֲשֶׁר יֶאְטְמוּ הַשֵּׁדִים אָזְנֵיהֶם מִשְּׁמוֹעַ, כִּי הִשְׁקָנִי אַמְנוֹן יַיִן וְשֵׁכָר, וַיֵּשְׁתְּ גַּם הוּא מַשְׁקֶה מַרְבֶּה לְהָכִיל; עֵינָיו אָדְמוּ, לְשׁוֹנוֹ נָעָה בְּפִיו בִּכְבֵדוּת, וּשְׂפָתָיו פָּשַׂק לְדַבֵּר דִּבְרֵי־בָלַע, כִּי הֶאֱרִיךְ פֶּה עַל הַמֶּלֶךְ, עַל הַשָּׂרִים וְעַל הַצָּבָא, וַיַּרְחֵב לָשׁוֹן עַל בֶּן־אָמוֹץ וְעַל כָּל בְּנֵי־הַנְּבִיאִים, אֲשֶׁר הִתְהַלֵּךְ אִתָּם; וַיּוֹסֶף לְדַבֵּר עַל־אֲדוֹנֵיִךְ לֵאמֹר: הֵן שְׁאֶלְתַּנִי, זִמְרִי: מָה אֶעֱשֶׂה לְיוֹנָתִי תַמָּתִי? דַּע לְךָ אֵפוֹא, כִּי בֵּין חַלְלֵי־חֶרֶב לֹא תִמָּנֶה וּבֵין מְתֵי־רָעָב לֹא תִתְחַשָּׁב; אֲנִי, אֲנִי אָשִׂים קִבְרָהּ, וְיַעַן אֲשֶׁר בָּגְדָה בִּי, לָכֵן הִנְנִי אֵלֶיהָ! וָאֶשְׁאָלֵהוּ לֵאמֹר: הֲלֹא לְשׁוֹנְךָ דִּבְּרָה לְתָמָר אַהֲבָה וִידִידוּת תָּמִיד, וְאֵיךְ נֶהְפַּכְתָּ בָּהּ פִּתְאֹם? וַיֹּאמֶר לִי: הֲלֹא כָזֹאת וְכָזֹאת תְּדַבֵּר לָשׁוֹן, וְהַלֵּב יְחַשֵּׁב דַּרְכּוֹ; עוֹד מְעַט תִּרְאֶה, זִמְרִי, כִּי לִבִּי רָאָה חָכְמָה הַרְבֵּה מְאֹד, וְלֹא לַשָּׁוְא הוּבִילוּנִי רַגְלַי אַשּׁוּרָה.

וְתָמָר שָׁתָה יָדָהּ עַל לִבָּהּ וַתֹּאמַר: ה׳ אֱיָלוּתִי! הָבָה לִּי כֹּחַ לֵב לְהָכִיל אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה! — וַיּוֹסֶף זִמְרִי וַיֹּאמַר: גַּם כֹּחִי כָשַׁל לְשָׁמְעָם, אַךְ נִבְלַעְתִּי מִן הַיַּיִן וְתַרְדֵּמָה כְּתַרְדֵּמַת־מָוֶת נָפְלָה עָלַי וָאִישָׁן.

אָנֹכִי הוֹזֶה שׁוֹכֵב עַל מִשְׁכָּבִי, וְאַמְנוֹן הֱעִירַנִי מִשְּׁנָתִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיֹּאמַר: הָבָה, לְכָה עִמָּדִי וָאַרְאֶךָּ אֶת יָדִי. כְּחוֹלֵם הָיִיתִי בְּלֶכְתִּי אַחֲרָיו, חָג וְנָע כַּשִּׁכּוֹר, כִּי עוֹד לֹא סָר יֵינִי, אֵימָה חֲשֵׁכָה כִּסְּתָה אֶת עֵין־הָאָרֶץ וְאֶת עֶצֶם־הַשָּׁמַיִם, וַנֵּלֵךְ וַנָּבֹא אֶל הַתֹּפֶת. „הֶאָח! הֶאָח! הֶאָח!" — שָׁמְעוּ אָזְנַי קוֹל־עַלְמָה קוֹרֵא, „הֶאָח, אִמִּי! הִנֵּה אַמְנוֹן בְּחִירִי! מְאַהֲבִי בָא!". וְהִנֵּה קוֹל אִשָּׁה עוֹנָה אֲמָרֶיהָ לֵאמֹר: „הִנֵּה הַבָּמָה בְנוּיָה, בַּעֲרִי בְתִּי אֵשׁ וְרָאָה אַמְנוֹן מְאַהֲבֵךְ אֵת כָּל אֲיֻמֵּי־תֵבֵל הַסָּרִים לְמִשְׁמַעְתֵּךְ. עוֹדֶנָּה מְדַבֶּרֶת, וּבָאִשָּׁה עָלָה בְּאַפִּי מִצַּחֲנַת גָּפְרִית וָזֶפֶת בּוֹעֵרָה, וְהִנֵּה לַבַּת־אֵשׁ יְרַקְרֶקֶת־אֲדַמְדֶּמֶת עָלְתָה עַל הַבָּמָה, וּלְאוֹרָהּ רָאִיתִי אִשָּׁה בַּעֲלַת־חֵן וְעַלְמָה יְפֵה־פִיָּה, שַׂעֲרוֹת רָאשֵׁיהֶן פְּרוּעוֹת, וּבְשׁוּלֵי בִגְדֵיהֶן הַשְּׁחוֹרִים כָּעוֹרֵב מְאַזְּרוֹת הֵן זִיקוֹת הַלֶּהָבָה וּמְדַבְּרוֹת לֵאמֹר: „בַּעֲרִי, בַּעֲרִי אֵשׁ־שְׁאוֹל, וְהַצִּיתִי כִּשְׁאוֹל קִנְאָה בְּלֵב תָּמָר, וּבָעֲרָה וְהָיְתָה כְּמוֹקֵד־אֵשׁ!". וַתִּגַּשׁ הָעַלְמָה אֶל

הִזְכַּרְתִּי חַטָּאתוֹ. וַיֹּאמֶר לִי: „הֵן שִׁחַרְתַּנִי לְדַבֵּר עַל לֵב תָּמָר בִּגְלָלֶךָ, דַּע לְךָ אֵפוֹא, כִּי סָר לִבָּהּ גַּם מֵאַחֲרַי, כִּי הִרְחִיקַתְנִי בְּשֶׁצֶף־קֶצֶף. וְאוּלָם אֶת חֶרְפַּת־נְעוּרַי אֲנִי מַזְכִּיר הַיּוֹם, כִּי אֲבִישַׁי קָנַנִי מִנְּעוּרַי וָאֱהִי רוֹעֶה בְצֹאנוֹ, אַךְ הוֹשִׁיעָה לִּי זְרוֹעִי וְיָפְיִי רוֹמְמַנִי מִמִּרְבְּצֵי הָעֲדָרִים לְהוֹשִׁיבֵנִי עִם נְדִיבִים, וַתֶּאֱהָבֵנִי תָמָר וָאָשִׁיבָה גַּם אֲנִי אַהֲבָה אֶל חֵיקָהּ, כִּי בַת־נָדִיב הִיא, וְכִי רְכוּשָׁהּ רָב; אַךְ נִגְלְתָה אַהֲבָתֵנוּ לִידִידְיָה וַיְגָרְשֵׁנִי, וָאֲחָרֵף נַפְשִׁי לָלֶכֶת אַשּׁוּרָה, פָּדִיתִי אֶת חֲנַנְאֵל, וְכָל הוֹנוֹ הֲלֹא קָנְתָה יְמִינִי; אָמַרְתִּי אֶעֱשַׁר, וְאֶעֱשֶׂה לִּי שֵׁם בֵּין נְדִיבִים, וְהִנֵּה צָרָה עֵין־תָּמָר בִּי לְהַנְחִילֵנִי הוֹן, אֲשֶׁר לֹא עָמְלוּ בוֹ אֲבוֹתָי; אֵין זֹאת, כִּי־אִם נָשְׂאָה עֵינֶיהָ אֶל עֶלֶם אַחֵר; אַךְ לוּ כֵּן יִהְיֶה, גַּם אָנֹכִי חָכָם, לֹא רוֹעֶה אָנֹכִי עוֹד וְלֹא שֶׂה נִדָּחָה, וְעַתָּה, זִמְרִי, הִנֵּה תִתְאוֹנֵן עַל תָּמָר, כִּי הִרְחִיקַתְךָ מִבֵּית־אָבִיהָ, וְאוֹתִי הֲלֹא גֵרְשָׁה תָמָר מִבֵּית־אָבִיהָ וּמֵאֶרֶץ־יְהוּדָה, וְלֹא אֶדְאַג מְאוּמָה. עַל דַּעְתְּךָ, כִּי יְרוּשָׁלַיִם גְּבֶרֶת מַמְלָכוֹת, וְיוֹשְׁבֶיהָ רֵאשִׁית הַגּוֹיִם; גַּם אָנֹכִי אָמְנָם כֵּן דִּמִּיתִי, אַךְ לֹא כֵן אֲדַמֶּה עַתָּה, אַחֲרֵי אֲשֶׁר רָאוּ עֵינַי אֶת נִינְוֵה הָעִיר הַגְּדוֹלָה; שָׁם חָזִיתִי חַכְמֵי־קֶדֶם, נְבוֹנֵי־לַחַשׁ, קוֹסְמִים וְאַשָּׁפִים, הֵן כֹּל רָאֲתָה עֵינִי וְחָכְמָה בָּאָה בְלִבִּי. אַל תִּירָא, זִמְרִי, שִׁית יָדְךָ עִמָּדִי וְתַחַת הֱיוֹתְךָ עַתָּה מְשָׁרֵת לַאדֹנֶיךָ, גְּבִיר תִּהְיֶה לִמְשָׁרְתֵי בֵיתֶךָ".

וְאָנֹכִי הִתְבּוֹנַנְתִּי, כִּי דְבַר בְּלִיַּעַל יָצוּק בּוֹ, וְכִי רוֹקֵם הוּא בְּסֵתֶר מְזִמָּה לְהִתְנַקֵּשׁ בְּנַפְשֵׁךְ, וָאַשְׁלִיךְ חַכָּה בְּמַעֲמַקֵּי לְבָבוֹ וָאֹמַר: „מַה תַּחְשֹׁב, אַמְנוֹן, עַל מֶלֶךְ אַשּׁוּר? הֲכָלָה הוּא עֹשֶׂה לִיהוּדָה, כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְשֹׁמְרוֹן?" וַיֹּאמֶר לִי אַמְנוֹן: „אֵת אֲשֶׁר אֲנִי חוֹשֵׁב, אוֹתָהּ הִגִּיד פִּיךָ הַפָּעַם; וְאוּלָם שְׁמוֹר פִּתְחֵי־פִיךָ וְאַל תְּדַבֵּר כָּאֵלֶּה בְּאָזְנֵי הָאֹהֲבִים שַׁעֲרֵי־צִיּוֹן. אָמְנָם, זִמְרִי, כָּלָה יַעֲשֶׂה סַנְחֵרִיב אֶת צִיּוֹן, כִּלָּיוֹן חָרוּץ אֲשֶׁר לֹא תִהְיֶה לָהּ שְׁאֵרִית; הִנֵּה עָרוּךְ מִטְבָּחַ פֹּה לְאַבִּירִים, לְפָרִים, לַעֲגָלִים, לְתֹרִים וְלִיּוֹנִים יַחְדָּו". וָאֹמַר לְאַמְנוֹן: „וּמַה תַּעֲשֶׂה לְיוֹנָתְךָ תַמָּתְךָ, אִם תְּשַׁחֶרְךָ בְּאַהֲבָה לָשׁוּב אֵלֶיהָ?" וַיֹּאמֶר לִי אַמְנוֹן: „לְיוֹנָתִי תַמָּתִי הַנֶּחְפָּה בַכֶּסֶף? לֹא — לֹא אֶתֵּן לְחַיַּת נֶפֶשׁ־תּוֹרִי!"

וַתִּתְעוֹרֵר תָּמָר וְאוֹר נָגַהּ עַל פָּנֶיהָ וַתֹּאמַר: רַב לִי! עוֹד יֶאֱהָבֵנִי אַמְנוֹן, מִי יִתֵּן יִתַּמּוּ דְבָרֶיךָ! וַיֹּאמֶר לָהּ זִמְרִי: מִי יִתֵּן וְאָטְמוּ אָזְנַי מִשְּׁמוֹעַ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה! הִתְאַפְּקִי, גְּבִרְתִּי, כִּי

וְאָמַר: „אָרוּצָה וְאַגִּידָה לִגְבִרְתִּי וְיַעֲבֹר עָלַי מָה! — הֶאָח! הִנֵּה הַנֵּבֶל מָלֵא וּגְבִרְתִּי חַיָּה!".

וְתָמָר, אֲשֶׁר מָלְאָה חַלְחָלָה לִשְׁמֹעַ הַשַּׁעֲרוּרִיָּה הַזֹּאת, הִתְנוֹדְדָה פִּתְאֹם כְּמִתְעוֹרֶרֶת מֵחֲלוֹם אָיֹם וְנוֹרָא, וַתֹּאמַר: הָהּ! רֹאשִׁי סוֹבֵב הוֹלֵךְ כְּגַלְגַּל לִפְנֵי סוּפָה, גַּם אַרְבַּע פִּנּוֹת תֵּבֵל חָגוֹת וְנָעוֹת לְמַרְאֵה־עֵינָי; קוּמִי, מַעֲכָה, וְהַחֲזִיקִי יָדֵךְ בִּי. וַתֹּאמֶר מַעֲכָה: כַּחֲלֹם זִמְרִי בְּעֵינַי, לֹא אַאֲמִין כִּי בְהָקִיץ רָאָה כָּל זֹאת; הָבָה אֲנַסֶּה־נָּא לָדַעַת הֲיֵאָמְנוּ דְבָרָיו אִם לֹא. מִדֵּי דַבְּרָהּ לָקְחָה לָּהּ מַעֲכָה אֶת הַיּוֹנָה, אֲשֶׁר נָתַן לָהּ תֵּימָן אָחִיהָ עַל הַר־הַזֵּיתִים אוֹת, וַאֲשֶׁר הָיְתָה שַׁעֲשׁוּעֶיהָ תָּמִיד מִן הָעֵת הַהִיא, וַתִּשְׁפֹּךְ מִן הַיַּיִן אֶל פִּיהָ, וְהִנֵּה הַיּוֹנָה נוֹדֶדֶת כְּנָפֶיהָ וּמִשְׁתַּקְשֶׁקֶת עַל הָאָרֶץ, רֶגַע אֶחָד — וְהַיּוֹנָה גָּוָעָה. וַתִּתְחַלְחַל תָּמָר מְאֹד וּפָנֶיהָ חָוָרוּ. וַתֹּאמֶר מַעֲכָה: אֲהָהּ, גְּבִרְתִּי, מָוֶת בַּנֵּבֶל, וּמַה תַּעֲנִי אַתְּ? — וּמָה אֹמַר? עָנְתָה תָמָר, אוֹמְרָה לֶהָרִים: כַּסּוּנִי, וְלַגְּבָעוֹת — נִפְלוּ עָלָי. הָהּ! מְבַקֵּשׁ נַפְשִׁי הֵפִיק זְמָמוֹ הַיּוֹם.

וְזִמְרִי מָרַט שַׂעֲרוֹת רֹאשׁוֹ וַיֹּאמַר: לוּ כַיּוֹנָה הַזֹּאת גָּוַעְתִּי תְמוֹל, כִּי עַתָּה לֹא רָאִיתִי רָעָה! הִתְעוֹרְרִי־נָא, תָּמָר גְּבִרְתִּי, וְנַפְשֵׁךְ תִּדְרֹךְ עֹז עַל רֹאשׁ פֶּתֶן, אֲשֶׁר אָרַב לִנְשֹׁךְ אוֹתָךְ עָקֵב. וְתָמָר נֶאֱנְקָה דֹם וְלֹא יָכְלָה דַבֵּר מְאוּמָה מִנַּהֲמַת־לִבָּהּ, וְזִמְרִי נָבוֹךְ בְּקִרְבּוֹ וַיֹּאמַר: הֲלֹא אַתְּ, גְּבִרְתִּי, הִפְצַרְתְּ בִּי לְסַפֵּר לָךְ אֵת כָּל אֲשֶׁר נַפְשִׁי יוֹדָעַת. — וַתִּתְאַנַּח תָּמָר וַתֹּאמַר: הֵן אַתָּה לֹא נִגְזַרְתָּ מִמַּרְאֵה־עֵינֶיךָ, וְאָנֹכִי שָׁמַעְתִּי רַק לְשֵׁמַע אֹזֶן וְרוּחִי חָלָה. — וַיֹּאמֶר זִמְרִי: הֲלֹא גֶּבֶר אָנִי, וְאַמְנוֹן זָר לִי; וְאַתְּ, גְּבִרְתִּי, זָרִי אוֹתוֹ הָלְאָה גַּם אַתְּ, וְשִׁכְחִי אוֹתוֹ וְאֶת עֲלִילוֹתָיו. רְאִי הִזְהַרְתִּיךְ אַף הִשְׁבַּעְתִּיךְ בְּשֵׁם ה' לְבִלְתִּי הַגֵּד שֶׁמֶץ דָּבָר מִכֹּל אֲשֶׁר סִפַּרְתִּי לָךְ, כִּי יָרֵא אֲנִי אֶת אַמְנוֹן. וַתֹּאמֶר לוֹ תָמָר בַּחֲמַת־רוּחָהּ: הוֹי גֶּבֶר יָרֵא וְחָרֵד! הֲלֹא אֵת אֲשֶׁר הָיָה לְךָ לְהַגִּיד הִגַּדְתָּ, וְעַתָּה הַנִּיחָה לִּי. וַתֵּלֶךְ תָּמָר וַתָּבֹא הַחַדְרָה, וַיָּבֹא יְדִידְיָה גַּם הוּא וַיֹּאמֶר לְתָמָר: מַה לָּךְ, בִּתִּי, כִּי כְצֵל אַתְּ נֶהְלָכָה? לָמָּה תַסְתִּירִי יְגוֹנֵךְ מֵאָבִיךְ? הַאִם אֵין עֶזְרָתָה בִּי? וַתִּפֹּל תָּמָר עַל צַוְּארֵי אָבִיהָ וַתֵּבְךְּ וַתֹּאמַר: שָׂא־נָא, אָבִי, לְפֶשַׁע בִּתְּךָ הָאֻמְלָלָה, כִּי סַרְתִּי מֵאַחֲרֶיךָ; אָנֹכִי כִּרְאוֹת עַלְמָה רָאִיתִי אֶת אַמְנוֹן וָאֹהֲבֵהוּ, וְעַתָּה, הָהּ! עֵינַי רָאוּ מָה רַבּוּ רָעָתוֹ, כִּי הִתְחַבֵּר לְכָל תּוֹעֵבָה,

אַמְנוֹן וַתֹּאמַר: „הָפֵר הַפַּעַם בְּרִיתְךָ אֶת תָּמָר”. וַיֹּאחֶז אַמְנוֹן בְּיָדָהּ וַיִּשָּׁקֶנָּה לְמוֹ פִּיו וַיֹּאמַר: „בּוֹז אָבוּז לְתָמָר וּלְעָשְׁרָהּ, וּבְאַהֲבָתֵךְ אֶשְׁגֶּה תָמִיד”. וַתֹּאמֶר הָעַלְמָה: „לָכֵן אָעִידָה לִי עֵדִים אֲיֻמִּים בִּבְרִיתֵנוּ”. וַתִּשְׁרוֹק בִּשְׂפָתֶיהָ, וְהִנֵּה סוּפָה הוֹמִיָּה כַּחֲלִילִים בְּכָל גֵּיא־הַתֹּפֶת, וְרוּחַ טֻמְאָה נָשָׂא פִּרְאֵי־צִיָּה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת, וְהִנֵּה אֲרָיוֹת וּכְפִירִים שׁוֹאֲגִים, דֻּבִּים הוֹמִים, זְאֵבֵי־עֶרֶב מְיַלְלִים וַחֲזִירֵי יַעַר חוֹרְקֵי־שֵׁן, וְאַחֲרֵיהֶם מֶשֶׁק בַּעֲלֵי־כָנָף מוֹרְדֵי־אוֹר, בְּנוֹת־יַעֲנָה, לִילִית וְעוֹרְבֵי־נַחַל צוֹעֲקִים וּמְיַלְלִים בִּילֵל יְשִׁימוֹן; גַּם נְחָשִׁים שׁוֹרְקִים, זוֹחֲלִים רָאִיתִי. עוֹדֶנִּי מִשְׁתּוֹמֵם עַל הַמַּרְאֶה, וְהִנֵּה מֵתֵי־עוֹלָם עוֹלִים מִן הָאָרֶץ, מִתְנַעֲרִים מֵעֲפַר־מָוֶת וְנִצָּבִים בַּתֹּפֶת; וְהִנֵּה הַשָּׂטָן נִצָּב עַל הַבָּמָה וְשֵׁדִים וּשְׂעִירִים מְרַקְּדִים סְבִיבוֹתֶיהָ. אֵימַת־מָוֶת נָפְלָה עָלַי וָאֶקְרָא: „אֲהָהּ, ה׳ אֱלֹהִים! אָנָה בָאתִי?”. וְהִנֵּה חָרַד אֵלַי שֵׁד אָיֹם וַיְבַעֲתֵנִי וַיֹּאמַר: „הַס! כִּי לֹא לְהַזְכִּיר פֹּה בְּשֵׁם ה׳! הִנֵּה הַשָּׂטָן מֶלֶךְ הַבַּלָּהוֹת, הִשְׁתַּחֲוֵה לוֹ וּבִשְׁמוֹ קְרָא”. וַתִּגַּשׁ הָעַלְמָה אֶל אַרְיֵה מַשְׁחִית וַתֹּאחֶז בִּזְקָנוֹ, וַתַּגִּישֵׁהוּ אֶל הַבָּמָה, וַתַּהַרְגֵהוּ וַתַּעֲלֵהוּ כָּלִיל, וַתִּזְרוֹק מִדָּמוֹ עַל הַבָּמָה וְעַל אַמְנוֹן וַתֹּאמַר: „זֶה דַם בְּרִיתִי אִתְּךָ וְכֹפֶר בְּרִיתְךָ, אֲשֶׁר כָּרַתָּ עִם תָּמָר עַל מַפֶּלֶת הָאַרְיֵה”. וְהָאִשָּׁה שָׁחֲטָה שְׁנֵי חֲזִירֵי־יַעַר, וַתַּקְרִיבֵם עַל הַבָּמָה, וְהַנּוֹתָר מִבְּשָׂרָם שָׂמָה בַּפָּרוּר, וַתְּמַלֵּא הִין יַיִן וַתַּסֶּךְ מְעַט עַל הַבָּמָה, וְהַנּוֹתָר שָׂמָה בַּכֶּלִי; וַתִּקְרָא הָעַלְמָה בְּקוֹל פְּחָדִים לֵאמֹר: „עֵד אַתָּה, הַשָּׂטָן, בִּבְרִיתֵנוּ, וְעֵדִים כָּל אֲיֻמֵּי תֵבֵל!” וַתִּשְׁרֹק בִּשְׂפָתֶיהָ שֵׁנִית — וְכָל הַמַּרְאוֹת וְהַבַּלָּהוֹת סָפוּ תָמּוּ. עַד מְהֵרָה בִּשְּׁלוּ בְּשַׂר חֲזִירֵי־הַיַּעַר וַיֵּשְׁבוּ לֶאֱכוֹל זִבְחֵי־מֵתִים, וַיִּשְׁתּוּ יֵין־נִסְכָּם, וְהַנּוֹתָר מִן הַיַּיִן שָׂמוּ בַּנֵּבֶל וַיִּתְּנוּ בוֹ רֹאשׁ־פְּתָנִים, וַיִּקְרְאוּ גַם לִי לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת עִמָּהֶם, וָאֹמַר: „לֹא אוּכַל לִטְעֹם מְאוּמָה, כִּי נִבְהֲלָה נַפְשִׁי מְאֹד”. וַתֹּאמֶר לִי הָעַלְמָה: „הִשָּׁמֶר לְךָ מֵהַגִּיד שֶׁמֶץ דָּבָר, כִּי בְנַפְשְׁךָ הוּא”. וְאַמְנוֹן הִתְהוֹלֵל עִם שְׁתֵּי הַנָּשִׁים, וְאָנֹכִי הָיִיתִי מְשֻׁגָּע מִמַּרְאֵה־עֵינַי וּמִמִּשְׁמַע־אָזְנָי; כֹּחִי עֲזָבָנִי וְתַרְדֵּמַת־מָוֶת נָפְלָה עָלַי וָאִישָׁן. הֱקִיצוֹתִי, פָּקַחְתִּי עֵינַי — וְהִנֵּה אָנֹכִי בַּחֲדַר אַמְנוֹן. קַמְתִּי מִמִּשְׁכָּבִי לְאוֹר־שַׁחַר, וְאַמְנוֹן נָתַן לְפוּרָה נֵבֶל יַיִן וָסֵפֶר לְשֵׂאתָם אֵלַיִךְ, וַיֹּאמֶר אֵלָי: „הֶרְאִיתִיךָ, זִמְרִי, אֶת אֵימָתִי, עַתָּה אַרְאֶךָ עָרְמָתִי, רַק שְׁמוֹר פִּתְחֵי־פִיךָ”. — וַיְהִי כְּצֵאת אַמְנוֹן מֵחֶדְרוֹ כְּרֶגַע, וָאֶתְגַּנֵּב לָצֵאת גַּם אָנִי

וְכִגְמוּל יָדָיו יֵעָשֶׂה לוֹ". וַתֹּאמֶר לוֹ תָמָר: לֵךְ וָשׁוּב לִפְנוֹת עֶרֶב וְנָתַתִּי לְךָ סֵפֶר לְשֵׂאתוֹ אֶל עוֹכֵר נַפְשִׁי וְנַפְשׁוֹ.

וַיֵּלֶךְ עוּץ בְּנֶפֶשׁ מָרָה לְהַגִּיד לְאֵם אַמְנוֹן, כִּי בְנָהּ נָפַל בְּרָעָה. וַתִּשְׁמַע נַעֲמָה הַדְּבָרִים מִפִּי עוּץ, וַתִּסְפֹּק כַּף וַתֹּאמַר: עוֹד הַצָּרָה הַזֹּאת חָשַׁךְ לִי אֱלֹהִים לְהָבִיא עָלַי שֹׁד וָשֶׁבֶר כְּתֻמָּם יָחַד! וְעַתָּה חוּשָׁה וְהַגִּידָה לוֹ לָשׂוּם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו, וַאֲנִי וּבִתִּי נְמַהֵר לָצֵאת בְּעִקְּבוֹתָיו, וּבֵית־לֶחֶם יִמְצָאֵנוּ, כִּי שָׁם גַּם אֶת סִתְרִי נִמְצָא כַיּוֹם. וַתִּבְכֶּינָה נַעֲמָה וּפְנִינָה בְּבְכִי־תַמְרוּרִים, אַךְ אֲהָהּ! אָבַד מָנוֹס מִנְּהֶם, כִּי שָׁם יְדִידְיָה אוֹרְבִים לָמוֹ לְתָפְשָׂן בַּלַּיְלָה לַהֲבִיאָן אֵלָיו וּלְהַסְגִּירָן לַזְּקֵנִים.

פֶּרֶק הָעֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה.

הַשֶּׁמֶשׁ נָטָה לַעֲרוֹב וַתְּשַׁלַּח קַוֶּיהָ הָאַחֲרוֹנִים עַל תּוֹעֲפוֹת הַר־הַזֵּיתִים. וְאַמְנוֹן, אֲשֶׁר כָּלוּ עֵינָיו מִיַּחֵל לִפוּרָה וּלְעוּץ, הָלַךְ הָעִירָה, וַיָּשָׁב בְּמַפַּח־נֶפֶשׁ, וְהִנֵּה הוּא מִתְהַלֵּךְ בְּלֵב רַגָּז עַל־יַד נַחַל הַשִּׁלּוֹחַ בִּמְקוֹם אֶשֶׁד נַחַל הָעֲדָנִים הַזֶּה אֶל נַחַל קִדְרוֹן, וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן: מַה נָּעֲמוּ מֵי־מְנוּחוֹת הָאֵלֶּה הַהוֹלְכִים לְאַט, כְּעֵין־הַבְּדֹלַח יָאִירוּ וּכְעֶצֶם־הַשָּׁמַיִם יִטְהָרוּ, — אַךְ הִנֵּה אֶל מְקוֹם לֹא קָדוֹשׁ יְהַלֵּכוּ, אֶל נַחַל קִדְרוֹן, אֲשֶׁר יַשְׁלִיכוּ בוֹ כָּל טֻמְאָה. הֲלֹא כְּמֵי־הַשִּׁלּוֹחַ הַזֶּה, כֵּן נָחוּ שָׁקְטוּ רַעְיוֹנַי, וְכָמוֹהוּ תִּשְׁתַּפֵּךְ עַתָּה נַפְשִׁי בְּיָגוֹן קוֹדֵר, הָהּ! לֹא אָרְכוּ לִי יְמֵי־שַׁלְוָתִי, וְהִנֵּה קִדְּמוּנִי יְמֵי־עָנְיִי!

וַיֵּלֶךְ אַמְנוֹן הָלוֹךְ וּבָכֹה, וְהִנֵּה קוֹל־עוּץ קוֹרֵא אֵלָיו מִבֵּין הָעֳפָאִים: חוּשָׁה, אַמְנוֹן! — הֶאָח! — עָנָהוּ אַמְנוֹן, — הִנֵּה עֵינַי תְּלוּיוֹת לְךָ וְאָזְנַי קַשֻּׁבוֹת לְמוֹצָא פִיךָ. — אֲהָהּ! — עָנָהוּ עוּץ, — הִנֵּה מַהֲלֻמוֹת בְּפִי וּמָוֶת בְּיָדִי; כְּדַבְּרוֹ זֹאת שָׂם נֶגֶד עֵינָיו אֶת הַסֵּפֶר, אֲשֶׁר כָּתְבָה לוֹ תָמָר, וְאֶת נֵבֶל הַיַּיִן אֲשֶׁר הֵשִׁיבָה לוֹ וַיֹּאמַר: כֹּה אָמְרָה לְךָ תָמָר: „הַסֵּפֶר הַזֶּה לָנוּ סֵפֶר־כְּרִיתוּת, לְהַכְרִית אֲגֻדָּתֵנוּ לָעַד, יִשְׁתֶּה הַיַּיִן הַזֶּה וְיִשְׁכַּח חֵן, אַהֲבָה וּנְעִימוּת". וְאָנֹכִי לָקַחְתִּי הַסֵּפֶר וְנֵבֶל הַיַּיִן וָאֵצֵא; וַתֵּצֵא מַעֲכָה אֲמָתָהּ אַחֲרַי וַתֹּאמֶר לִי: אַל יִשְׁתֶּה אַמְנוֹן! מָחָר בַּבֹּקֶר הִנְנִי לָלֶכֶת אֵלָיו וּלְהַגִּיד לוֹ נוֹרָאוֹת, כִּי נֶהֶפְכָה

וְאֶתְעַצְּבֵהוּ גַּם אָנִי; אֲשַׁחֲרְךָ, אָבִי, אַל יֵדַע חֲנַנְאֵל בְּכָל־זֹאת; אָנֹכִי הֲבִיאוֹתִי תוֹעֵבָה אֶל בֵּיתֶךָ וְאָנֹכִי אַרְחִיקֶנָּה. וִידִידְיָה הֵנִיעַ רֹאשׁ וַיֹּאמַר: אוֹיָה לִי וְאוֹיָה לָךְ, בִּתִּי! כִּי הִסְתַּרְתְּ תָּמִיד עֲלִילוֹתַיִךְ מֵאֵת אָבִיךְ; וְעַתָּה כִּתְבִי אֵלָיו מְרֹרוֹת וְהַרְחִיקִי אוֹתוֹ מִבֵּיתִי, כִּי יָדַעְתִּי אֶת מֶרְיוֹ גַּם אָנִי; הֶחֱרַשְׁתִּי, הִתְאַפַּקְתִּי לָדַעַת עַד אָן יִתְעוֹלֵל בָּךְ. וַתֵּבְךְּ תָּמָר וַתֹּאמַר: אָמְנָם, אֲדֹנִי אָבִי, הִשְׁחִית אַמְנוֹן, הִתְעִיב עֲלִילָה, עָלֶיהָ יִשֹּׁמּוּ שָׁמַיִם, מַר יִבְכָּיוּן מַלְאֲכֵי־מָרוֹם מִמַּעַל, אַף תִּרְגַּז שְׁאוֹל מִתָּחַת; הַנִּיחָה לִי, אָבִי, כִּי לִבִּי סְחַרְחַר וְלֹא אֶעֱצָר כֹּחַ בִּרְאוֹתִי פָּנֶיךָ! אוֹיָה לִי, כִּי פִיךָ מָרִיתִי! וַיַּעַזְבֶנָּה יְדִידְיָה וַיֵּצֵא, וְתָמָר שָׁכְבָה עַל עַרְשָׂהּ לְמַעֲצֵבָה.

וַחֲנַנְאֵל בָּא אֶל חֲדַר תָּמָר וַיִּמְצָאֶנָּה מִתְיַפַּחַת, וַיֹּאמַר: מַה לָּךְ, בִּתִּי? וַתֵּבְךְּ תָּמָר בְּכִי תַמְרוּרִים וַתֹּאמַר: שְׁעֵה מִמֶּנִּי, יָשִׁישׁ כַּבִּיר־יָמִים! הֵן רַבּוֹת רָאִיתָ בְּאֹרֶךְ יָמֶיךָ, רָאִיתָ טוֹבָה אַף עֹנִי; גַּם אוֹתִי חָזִיתָ מְאֻשָּׁרָה, וְהִנֵּה בָאַתְנִי צָרָה, כִּי חָלִיתִי מְאֹד וְנַפְשִׁי נֶעְתֶּקֶת מֵאַמְנוֹן בַּיּוֹם אֲשֶׁר קִוִּיתִי לוֹ. וַיֶּחֱרַד חֲנַנְאֵל בְּשָׁמְעוֹ זֹאת וַיֹּאמַר: הוֹחִילִי, בִּתִּי, לֵאלֹהִים, כִּי לוֹ הַיְשׁוּעָה. וַיֵּצֵא חֲנַנְאֵל מֵאִתָּהּ לְדַבֵּר עִם יְדִידְיָה וְתִרְצָה, לִשְׁלוֹחַ אֶחָד מִמְשָׁרְתֵי בֵיתָם לְהָבִיא רוֹפֵא וּצְרִי מִגִּלְעָד.

וְתוּגַת תָּמָר נֶהֶפְכָה לְחֵמָה בוֹעֶרֶת בְּקִרְבָּהּ, וַתֵּשֶׁב לְעֵת הַצָּהֳרַיִם לִכְתּוֹב אֶל אַמְנוֹן מְרֹרוֹת. וְתִרְצָה הִפְצִירָה בָהּ לְהַגִּיד לָהּ, מַה זֹּאת נִהְיָתָה? וַתֹּאמֶר לָהּ תָּמָר: אַל־נָא, אִמִּי, אַל תָּאִיצִי בִי, אַבְרִיחַ נָא אֶת אַמְנוֹן הַבְּלִיַּעַל מֵאֶרֶץ ה׳, וְאַגִּידָה לָךְ אֶת הַשַּׁעֲרוּרִיָּה, אֲשֶׁר עָשָׂה וַאֲשֶׁר עֵינַי רָאוּ וְלֹא זָר. וַתִּתְאַנַּח תִּרְצָה וַתֹּאמַר: אוֹיָה לִי, בִּתִּי, כִּי הָלַכְתְּ בִּשְׁרִירוּת־לִבֵּךְ לֶאֱהֹב וּלְתַעֵב כְּכָל הָעוֹלֶה עַל לִבֵּךְ; זִכְרִי־נָא חַסְדּוֹ לָךְ וּלְאָבִי. וַתֹּאמֶר תָּמָר: לוּ אֶלֶף שָׁנִים חַי אַמְנוֹן בִּצְדָקָה וָחֶסֶד, כִּי עַתָּה רָעָתוֹ הָרַבָּה כִּתְהוֹם תְּכַסֵּם. הֲלֹא יָדַעַתְּ, אִמִּי, כִּי שְׁמוֹ וְזִכְרוֹ הָיוּ תַּאֲוַת־נַפְשִׁי, וְעַתָּה לְזִכְרוֹ תִּפּוֹל עָלַי אֵימַת־מָוֶת; הַנִּיחִי לִי, אִמִּי! עוֹדֶנָּה מְדַבֶּרֶת, וְעוּץ בָּא וַיֹּאמַר: הוֹאִילִי־נָא, בַּת־נָדִיב, לְהָשִׁיב אֶת אַמְנוֹן מְאַהֲבֵךְ דָּבָר, כִּי כָלוּ עֵינָיו מְיַחֵל לִדְבָרֵךְ. וַתֹּאמֶר לוֹ תָמָר: הַאִם עוֹדֶנּוּ בְצִיּוֹן? יְמַהֵר־נָא לָצֵאת אֶת הָעִיר בְּטֶרֶם יִסָּגְרוּ דְלָתַיִם וּבְרִיחַ, כִּי חֶרֶב נוֹקֶמֶת מְעוֹפֶפֶת עַל רֹאשׁוֹ! אֱמָר־נָא לוֹ: „כִּי חָלְקוּ מַחֲמָאֹת דִּבְרֵי־פִיו, וַחֲלַקְלַקּוֹת וְחֹשֶׁךְ יִהְיֶה דַרְכּוֹ“. וַתֹּאמֶר לוֹ תִּרְצָה, אֱמָר לוֹ: „כִּי בַדֶּרֶךְ, אֲשֶׁר הִתְיַצֵּב עָלֶיהָ, יוֹלִיכֵהוּ ה׳,

עַל נַפְשֵׁךְ וְאַל תִּתְּנֶנָּה בְּיַד מְבַקְשֶׁיהָ, חוּשָׁה וְהִמָּלֵט עַל נַפְשֶׁךָ! — לֹא — עָנָהוּ אַמְנוֹן — לֹא עַל נַפְשִׁי, כִּי־אִם מִנַּפְשִׁי אִמָּלֵט, אֲשֶׁר הָיְתָה עָלַי לְמַשָּׂא. וַיֹּאמֶר עוּץ: שְׁמַע־נָא אֵפוֹא בְּקוֹל אִמְּךָ וַאֲחוֹתְךָ, כִּי צִוּוּנִי לְהָאִיץ בְּךָ לָלֶכֶת בֵּית־לֶחֶם, וְיָצְאוּ גַּם הֵן אַחֲרֶיךָ עוֹד מְעַט, שָׁם תִּמְצָא גַּם־אֶת סִתְרִי בְּבֵית אֲבִישַׁי אֲדֹנִי. אַמְנוֹן הִתְעוֹרֵר פִּתְאֹם, כִּי לֹא הֶאֱזִין אֶל עוּץ וַיֹּאמַר: לְכָה־נָא, עוּץ, וְהַגִּידָה לְתָמָר יוֹנָתִי: „אַמְנוֹן מְאַהֲבָהּ מְחַכֶּה לָהּ בְּכִלְיוֹן־עֵינַיִם תַּחַת הַזַּיִת, אֲשֶׁר חֲקוּקִים בּוֹ שְׁמוֹתֵינוּ לְזִכָּרוֹן, כִּי עוֹד לִי אֱלֶיהָ מִלִּין אֵין־חֵקֶר. — אַל־נָא תִשְׁתּוֹלֵל, אַמְנוֹן, — עָנָהוּ עוּץ, — בְּרַח־לְךָ, כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ. — כֵּן דִּבַּרְתָּ, — עָנָהוּ אַמְנוֹן — עַד בְּרִיחֵי שְׁאוֹל אֶבְרַח, כִּי בָאָה שִׁמְשִׁי בַּצָּהֳרָיִם; הִנֵּה בַּעֲלֵי־כָנָף שָׁבוּ אֶל מְנוּחָתָם, וּמָתַי תָּשׁוּב נַפְשִׁי לִמְנוּחָתָהּ? הַנִּיחָה לִי, עוּץ, לִשְׁאֹף עוֹד מְעַט צֵל הַזַּיִת הַזֶּה, מְקוֹם שַׁעֲשׁוּעֵי אֶת תָּמָר. הָהּ! מִי מִלֵּל לִי אָז, אֲשֶׁר אָנוּחַ בּוֹ לְיוֹם צָרָה, לְהַחֲלִיף כֹּחַ בְּצִלּוֹ, לְמַעַן אֶמְצָא יָדַי וְרַגְלַי לִבְרֹחַ מִכָּל חֲמוּדֵי עֲלֵי־חָלֶד? אֲהָהּ לְנֶשֶׁף־חִשְׁקִי! בּוֹ קִוִּיתִי לְשָׂשׂוֹן וְהִנֵּה אָסוֹן! מָחָר יוֹם חֲתֻנָּתִי וְהִנֵּה בָּאָה מְבוּכָתִי! הִנֵּה בֵית־אַפִּרְיוֹנִי, וּמִי יָגוּר בּוֹ עִם תָּמָר? הַגִּידִי, קִרְיָה נֶאֱמָנָה, יַחַד הַרְרֵי־אֵל צְפֻנוּ בְּאָזְנֵי תָמָר לֵאמֹר: „לֹא חֲתַן־דָּמִים אַמְנוֹן, כִּי־אִם עָשׁוּק עַל לֹא חָמָס!“ שָׁלוֹם לָךְ, עִיר־אֱלֹהִים וְכָל שְׂכִיּוֹת הַחֶמְדָּה, וְשָׁלוֹם לָךְ, תָּמָר עֲדִינָה! חֵמָה אֵין לִי, לֹא אוּכַל לְהִתְאַנֵּף בָּךְ, לוּ לֹא יִקְצוֹף גַּם אֱלֹהִים עָלַיִךְ!

עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר, וְהִנֵּה תֵימָן רוֹכֵב לִקְרָאתוֹ עַל סוּס קַל, וַיֵּרֶד מִמֶּנּוּ וַיֹּאמַר: רְכַב עָלָיו, בְּרַח לְךָ מְהֵרָה, פֶּן תַּשִּׂיגְךָ חֶרֶב נוֹקֶמֶת הַמִּתְעוֹפֶפֶת אַחֲרֶיךָ! כְּכַלּוֹתוֹ דְּבָרוֹ פָּנָה וַיֵּלֶךְ מִבְּלִי הַבֵּט עוֹד עַל אַמְנוֹן הַקּוֹרֵא אֵלָיו. וַיִּרְכַּב אַמְנוֹן עַל הַסּוּס דֶּרֶךְ בֵּית־לֶחֶם, וַיֹּאמֶר אֶל עוּץ: מַהֵר וְהָבִיאָה אַחֲרַי אֶת אִמִּי וַאֲחוֹתִי, כִּי גַם שָׁם לֹא אֶתְמַהְמֵהַּ.

וַיְהִי בְּשׁוּב תֵּימָן וַיָּבֹא אֶל חֲדַר תָּמָר וַיִּמְצָאֶהָ בּוֹכִיָּה מֵאֵין הֲפֻגוֹת, וַיֹּאמֶר לָהּ: שִׁכְחִי, אֲחוֹתִי, אֶת אַמְנוֹן, וִיהִיִי נְכוֹנָה לִקְרַאת עֲזְרִיקָם, כִּי לוֹ הוֹכִיחֵךְ אֱלֹהִים אַף יְעָדֵךְ אָבִינוּ; בַּלַּיְלָה הַזֶּה יָבוֹאוּ הַזְּקֵנִים הֲלוֹם, וְאֵרַשְׂךְ עֲזְרִיקָם לְעֵינֵיהֶם. וַחֲנַנְאֵל בָּא הַחַדְרָה וַיֹּאמַר: לֹא, בִּתִּי, לֹא לַעֲזְרִיקָם נָתַתִּי כָּל הוֹנִי, וַעֲצָתֵךְ לֹא תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה! — אָנָּא, אָבִי! — עָנְתָה תָמָר — הַצִּילֵנִי־נָא מֵעֲזְרִיקָם וְאַל יְקַדְּמֵנִי בְּיוֹם־אֵידִי; אַל יְדַמֶּה בִלְבָבוֹ לֵאמֹר:

לוֹ תָמָר לְאַכְזְרִיָּה וְאֶת נַפְשׁוֹ הִיא מְבַקֶּשֶׁת. וַיִּקְרָא אַמְנוֹן מֵצַל הַסֵּפֶר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה:

„חָלְקוּ מַחֲמָאוֹת אִמְרֵי־פִיךְ; וְיָדֶיךָ, הָהּ! הִצְבּוּ לִי קָבֶר! שִׂפְתוֹתַיִךְ — שׁוֹשַׁנִּים, וְזִמְמֵי לְבָבֵךְ כְּחוֹחִים. כֵּן זַמּוֹתְ לַעֲשׂוֹת לְיוֹנָתֵךְ, לִיחִידָתֵךְ! וְעַתָּה, חֲתַן־דָּמִים! רַב לָנוּ לַהֲגוֹת כְּיוֹנִים בְּהֶגֶה אַהֲבָה, הֵן, יְדִידוּת וּנְעִימוּת, נִבְחֲרָה לָנוּ הֲמוֹן־דֻּבִּים וְשַׁאֲגוֹת־כְּפִירִים. שְׁמַע אֵפוֹא שַׁאֲגָתִי וְהֶמְיַת־רוּחִי, שְׁמַע, אִם עוֹד לֹא אֲטוּמָה אָזְנְךָ כְּפֶתֶן חֵרֵשׁ; אַךְ מָה אֲדַבֵּר? עֲרֵלָה אָזְנֶךָ, כְּמוֹ עָרֵל לִבֶּךָ, כִּי חֲלֵב תַּנִּינִים יָנַקְתָּ, חֲמַת־פְּתָנִים בַּמִּדְבָּר. אַיֵּה אַמְנוֹן, אֲשֶׁר קָם כְּמַלְאָךְ מוֹשִׁיעַ לְהַצִּיל נַפְשִׁי מֵאַרְיֵה מַשְׁחִית? הָהּ! עָלַי נַפְשִׁי תָשׁוּחַ בְּשָׁאֲלִי: אַיֵּהוּ? אַמְנוֹן בֵּית־הַלַּחְמִי גָּאַל חַיַּי, וְאַמְנוֹן הַמְּעוֹנֵן זָמַם לְקִפְּדָם!

וְעַתָּה בְּרַח לְךָ, מְבַקֵּשׁ נַפְשִׁי! בְּרַח לְךָ אֶל מְקוֹם הָרִים יֶעֶשְׁנוּ וְיַמִּים יֶהֱמוּ יֶחְמָרוּ; בְּרַח לְךָ לִמְעוֹנוֹת אֲרָיוֹת, הִטָּמֵן בִּמְאוּרַת־צִפְעוֹנִים, — גַּם שָׁם יִוָּדַע רִשְׁעֲךָ, כִּי הֲרֵעוֹתָ לַעֲשׂוֹת מֵהֶם! הָאַרְיֵה חוֹבֵב לְבִיאָתוֹ, הַתַּנִּינִים יְרַחֲמוּ גוּרֵיהֶן, וְאַתָּה טָרַפְתָּ נֶפֶשׁ תּוֹנַנְתְּךָ וְאוֹהַבְתֶּךָ. בְּרַח לְךָ, נָחָשׁ בָּרִחַ! אַל תְּנַסֶּה לְפַתֵּנִי בְּחֶלְקַת לְשׁוֹן־אֶפְעֶה; נוּסָה עַל נַפְשֶׁךָ, לָמָּה אֶרְאֶה אֶת דָּמֶיךָ הַמֻּגָּרִים לִפְנֵי כַּמַּיִם אָרְצָה? כִּי חֵמָה קָדַחַתְּ בְּאַף גּוֹאֲלַי וּקְרוֹבַי, וְאִם יַשִּׂיגוּךָ וְטָרְפוּ נַפְשְׁךָ בְּאַפָּם וְלֹא יַחְמְלוּ בְּיוֹם נָקָם".

כְּכַלּוֹת אַמְנוֹן לִקְרֹא אֶת הַסֵּפֶר, וַיָּגָז רֹאשׁוֹ וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיִּנְהֹם מִנַּהֲמַת־לִבּוֹ, וַיִּקְרָא: אֲהָהּ לַיּוֹם מְהוּמָה וּמְבוּכָה! כִּי בָלַל ה׳ שְׂפָתֵנוּ, כִּי רוּחַ חֵן וְתַחֲנוּנִים שָׁפַכְתִּי לִפְנֵי תָמָר, וְהִיא כָּתְבָה עָלַי מְרוֹרוֹת, וַתִּטְפֹּל עָלַי חַטָּאת קֶסֶם מֶרִי וַתִּתְּנֵנִי כְּרוֹצֵחַ מְבַקֵּשׁ־נַפְשָׁהּ. הָהּ! בִּינָתִי תִּסְתַּתָּר, לֹא אָבִין לָהּ. לֹא כֵן תָּמָר עִמָּדִי, אֵין זֹאת, כִּי־אִם הִצְמִיתוּנִי מְלָשְׁנִי בַסֵּתֶר, וְתָמָר נִתְעָה בַּשָּׁוְא לְהַאֲמִין בָּם; אֵלְכָה־נָּא וְאֶתְנַפֵּל לְפָנֶיהָ, אֶבְכֶּה בְּכִי־תַמְרוּרִים בְּאָזְנֶיהָ וְנֶהְפַּךְ לִבָּהּ בְּקִרְבָּהּ. — אַל־נָא — עָנָהוּ עוּץ, — אַל־נָא תָרוּץ לִקְרַאת הַמָּוֶת, הֵן מַעֲכָה שִׁפְחַת־תָּמָר הִגִּידָה לִּי לֵאמֹר: „מָחָר הִנְנִי לָבוֹא אֶל אַמְנוֹן וּלְהַגִּיד לוֹ, כִּי נֶהֶפְכָה לוֹ תָמָר לְאַכְזְרִיָּה וְאֶת נַפְשׁוֹ הִיא מְבַקֶּשֶׁת"; הֵן מָוֶת בְּגֶבֶל־הַיַּיִן וַיִּשְׁלָחֵהוּ לְךָ תָמָר לִשְׁתּוֹת מִמֶּנּוּ וְלִשְׁכֹּחַ חֵן, אַהֲבָה וִידִידוּת, — וְלָמָּה לֹא תִשְׁתֶּה הַמִּרְשַׁעַת מִמֶּנּוּ? — דֹּם, עוּץ, — קָרָא אַמְנוֹן, — אָזְנַי הַחֲרֵשָׁה בְּלָשְׁנֵי אֹיְבַי מְכַוֶּנֶת אֶת עַצְמָהּ. וַיֹּאמֶר עוּץ: לֵךְ אֵפוֹא אֵלֶיהָ, אִם יָקָר לְךָ הַמָּוֶת מֵחַיִּים. הָלְאָה לְךָ, אַמְנוֹן, מִנְּבוֹל בֶּן־עַוְלָה, הוֹרֵה

ה׳. וַתֹּאמֶר לָהּ תָּמָר: הַסִּי, מְכַשֵּׁפָה אֲרוּרָה! כִּי לֹא לְהַזְכִּיר לָךְ בְּשֵׁם ה׳: קִרְאִי לְשָׂטָן וְשִׁרְקִי לְבַלָּהוֹת־צַלְמָוֶת! עִמְדִי בְּרֹב כְּשָׁפַיִךְ, אוּלַי תִּמְצְאִי עֲוֹנֵךְ וְאֶת הָאִישׁ הָעוֹנֶה בָּךְ. וַיֹּאמֶר חֲנַנְאֵל: אַיֵּה אַמְנוֹן? הַגֵּדְנָה, כִּי יְדַעְתֶּן אוֹתוֹ; לַשָּׁוְא תִּתְכַּחַשְׁנָה לָנוּ! הַגִּידִי, עַלְמָה יָפָה! הַאֻמְנָם נִפְקַד אַמְנוֹן אַחֲרַיִךְ? הַגִּידִי, כִּי אֵין עוֹד מַחֲסֶה בְּכָזָב. וַתִּשָּׂא פְנִינָה קוֹלָהּ וַתֵּבְךְּ וַתֹּאמַר: אֱלֹהִים יָרִיב רִיבִי! וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה לַשּׁוֹטְרִים: סִגְרוּ אֶת הָאֲרוּרוֹת הָאֵלֶּה בַּעֲלִיַּת־הַקִּיר עַד בּוֹא הַזְּקֵנִים הֲלוֹם, וְהִצִּילוּ מִפִּיהֶן דְּבַר־אֱמֶת; וְאַתֶּם לְכוּ וְקִרְאוּ לַעֲזְרִיקָם הֲלוֹם. — חוּסָה־נָּא, אָבִי! — קָרְאָה תָמָר — אַל תַּסְגִּירֵנִי אֶל עֲוִיל! וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה: רְאִי־נָא, בִּתִּי, הֵן אֵלֶּה פְּרִי־מוֹעֲצֹתַיִךְ וּשְׁרִירוּת־לִבֵּךְ. וַיֹּאמֶר חֲנַנְאֵל: יָבוֹא גַּם פּוּרָה הֲלוֹם, וְגַם אַמְנוֹן יָבֹא וְעָמַד בֵּין שׁוֹטְנָיו וּמַרְשִׁיעָיו, אוּלַי יֵשׁ בְּפִיו תוֹכָחוֹת. וְהַשּׁוֹטְרִים הוֹצִיאוּ אֶת שְׁתֵּי הַנָּשִׁים וַיִּסְגְּרוּן בַּעֲלִיַּת־הַקִּיר, וַיֵּלְכוּ לִקְרֹא לַעֲזְרִיקָם.

וְדֶלֶת־הַבַּיִת נִפְתָּחָה, וְהִנֵּה אֲבִישַׁי הַזָּקֵן בָּא נִשְׁעָן עַל יְדֵי סִתְרִי אָחִיו, וַיִּדְרְשׁוּ לִשְׁלוֹם יְדִידְיָה וְכָל אֲשֶׁר לוֹ, וַיַּעַן יְדִידְיָה שָׁלוֹם בְּפָנִים נִזְעָמִים. וַיֹּאמֶר אֲבִישַׁי: הֵן חָלִיתִי מְאֹד, וַה׳ הֱקִימַנִי מֵחָלְיִי, לְמַעַן אָשִׂישׂ מָשׂוֹשׂ אִתְּךָ עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתְךָ בְּיוֹם חֲתֻנַּת אַמְנוֹן וְתָמָר מָחָר. וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה: הֵן שֶׁבַע יָמִים אַתָּה וַתָּבֹא לִרְאוֹת נִפְלָאוֹת: שְׂעִירִים מְרַקְּדִים סְבִיבוֹת חֻפָּתוֹ וְקוֹל מִתְהַלְּלוֹת רְפָאִים וּפְרָאִים בְּמִשְׁתֵּה־נְגִינָתוֹ! וַיִּשְׁתּוֹמֵם סִתְרִי וַיֹּאמַר: מַה זֶּה תְּדַבֵּר? וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה: הִנֵּה הָיָה אַמְנוֹן אָמוּן אֶצְלְךָ, וּלְךָ לֹא הִגִּיד, כִּי לָקַח לוֹ עַלְמָה מוּשְׁלֶכֶת בְּתֹהוּ יְלֵל־יְשִׁימוֹן וּמַרְגֶּזֶת שְׁאוֹל בִּדְבָרֶיהָ. וַיֹּאמֶר סִתְרִי: אֵין זֹאת, כִּי־אִם הָפַךְ אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם, וַיֵּרְדוּ מַלְאֲכֵי מָרוֹם שְׁאוֹלָה, וּזְעוּמֵי־אֱלֹהִים עָלוּ הַשָּׁמַיְמָה. וַיֹּאמֶר לוֹ יְדִידְיָה: הַמְעַט מִמְּךָ, כִּי הִתְגַּנֵּב זְעוּם־אֱלֹהִים אֶל נָוֶה שַׁאֲנָן לְהַשְׁבִּית שָׁלוֹם מִמֶּנּוּ וּלְהַרְבּוֹת בּוֹ מְהוּמָה וּמְבוּכָה? וַיֹּאמֶר סִתְרִי: נוֹרָאוֹת יֶהְגֶּה פִיךָ וַיַּמְרִיצֵנִי לַעֲנוֹת. הֲלֹא מֵאָז אָמַרְתִּי לְךָ, כִּי אֱמוּנָתְךָ בִּבְנֵי אִישׁ אִוֶּלֶת וְרָעָה רַבָּה, וְעַתָּה הִנְּךָ אוֹמֵר: הִשְׁבִּית אַמְנוֹן שְׁלוֹמֶךָ! לָכֵן שְׁמָעֵנִי אַלּוּפִי:

הֵן שְׁלֹשָׁה מַשְׁבִּיתֵי שָׁלוֹם מִן הָאָרֶץ: שְׁנַיִם מֵהֶם יֵלְכוּ קוֹמְמִיּוּת, וּמֵהֶם צַדִּיקִים יִמָּלֵטוּ; וְהַשְּׁלִישִׁי, יִתְגּוֹלֵל תַּחַת שׁוֹאָה, כְּדֶבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ, וּבוֹ יִכָּשְׁלוּ תְמִימֵי־דָרֶךְ. צַר וְאוֹיֵב כִּי יָבוֹא עַל אַרְצֵנוּ לְהַחֲרִיד מְנוּחוֹת.

עַתָּה תְּאֱהָבֵנִי תָמָר בַּחֲרוֹת־אַפָּהּ בְּאַמְנוֹן, כִּי מְאַסְתִּיו וְצַלְמוֹ אֶבְזֶה; גֶּבֶר אֶחָד יָדַעְתִּי, וְאַחֲרֵי בָּגְדוֹ בִי, אֵין אִישׁ עוֹד עַל־פְּנֵי כָל הָאָרֶץ. וַיֹּאמֶר חֲנַנְאֵל: וּמִי יוֹדֵעַ, אוּלַי לֹא גָדוֹל עֲוֹן אַמְנוֹן, כַּאֲשֶׁר יַגִּיד אָבִיךְ? כִּי לֹא יֵהָפֵךְ גֶּבֶר תָּמִים לְרָשָׁע עָרִיץ פַּעַם אֶחָת; עוֹד מְעַט תָּבוֹאנָה שְׁתֵּי הַנָּשִׁים הֵנָּה, וַחֲקָרוּם הַזְּקֵנִים. וְתִרְצָה בָּאָה הַחֲדְרָה וַתֹּאמַר: הִנֵּה בָאוּ בְנוֹת־הָרִשְׁעָה אֶל הַבַּיִת, לֹא נִפְלָאת הִיא, כִּי נִפְתָּה אַמְנוֹן אַחֲרֵי הָעַלְמָה, כִּי יָפְיָהּ כְּבַת־אֱלֹהִים, לֹא רָאִיתִי כָמוֹהָ. וְתָמָר חָרְדָה, וְתֵימָן נִפְעַם מְאֹד. אַךְ אַיֵּה מַעֲכָה? – שָׁאֲלָה תָמָר בִּמְבוּכָה – וּמַעֲכָה יָצְאָה מִקִּיר־הָעִיר בַּנֶּשֶׁף לִרְדּוֹף אַחֲרֵי אַמְנוֹן.

פֶּרֶק הָעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה.

וְנַעֲמָה וּפְנִינָה עָמְדוּ נְבוּכוֹת בְּיַרְכְּתֵי־הַבַּיִת. פְּנֵי נַעֲמָה מְכֻסִּים בְּצָעִיף וּפְנֵי פְנִינָה גְּלוּיִים, וְהַשּׁוֹטְרִים אֲשֶׁר הֱבִיאוּן כִּתְּרוּן מִסָּבִיב. וִידִידְיָה צִוָּה אֶת תֵּימָן וְתָמָר לָבוֹא אֶל הַבַּיִת, וְאֶת אַחַד מְשָׁרְתָיו צִוָּה לִקְרֹא לְזִמְרִי. וַתָּבֹא תָמָר וַתַּבֵּט אֶל שְׁתֵּי הַנָּשִׁים, וַתִּסּוֹג אָחוֹר בִּרְעָדָה וַתֹּאמַר: אֲהָהּ אָבִי! הִנֵּה אִם לֹא רְחָמָה וּבַת־שְׁדוּדָה, אֲשֶׁר צָדוּ נֶפֶשׁ יְקָרָה וַאֲשֶׁר מָסְכוּ לִי יֵין־רַעַל בַּתֹּפֶת; הַמְעַט מֵהֶן, כִּי עָכְרוּ נֶפֶשׁ בְּחִירִי, וַתְּבַקֵּשְׁנָה לִסְפּוֹת גַּם אֶת נַפְשִׁי! וְנַעֲמָה סָפְקָה כַפֶּיהָ בְּאֵין אֹמֶר וּדְבָרִים וַתֵּבְךְּ מֵהֲמַת־לִבָּהּ; וְתֵימָן הִבִּיט אֶל שׁוֹשַׁנַּת־הַכַּרְמֶל בְּעֵינַיִם מְלֵאוֹת דֶּמַע וּשְׂפָתָיו נֶאֱלָמוּ. וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה: הַגֵּדְנָה, בָּנוֹת מַרְגִּיזוֹת אֵל: הַאֻמְנָם לֹא יְדַעְתֶּן אֶת אַמְנוֹן מִתְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם? וַתֹּאמֶר פְּנִינָה: אִם אָמְנָם טָפְלוּ עָלֵינוּ זֵדִים שֶׁקֶר, קְחוּ אֶת נַפְשִׁי, כִּי עַלְמָה אָנֹכִי וְאֵין אֶת נַפְשִׁי לְהַאֲרִיךְ יָמִים עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר חָנְפָה תַּחַת יוֹשְׁבֶיהָ, וּמֵאִמִּי הַרְפּוּ! וְזִמְרִי בָא אֶל הַבַּיִת וַיִּבָּהֵל מֵרְאוֹת אֶת שְׁתֵּי הַנָּשִׁים. וַיֹּאמֶר לוֹ יְדִידְיָה: אַל תִּירָא מֵהֶן, כִּי אִם יְדֵיהֶן רַב לָמוֹ בַּתֹּפֶת, פֹּה אָזְלַת יָדָן לַעֲשׂוֹת מְאוּמָה, וַיֹּאמֶר זִמְרִי: שְׁמַעְנָה, נָשִׁים, קוֹלִי; הֵן בֶּאֱמֶת יָסַד אֵל אֶרֶץ, בֶּאֱמֶת יִתְהַלֵּךְ אָדָם בֶּטַח עֲלֵי־אֲדָמוֹת, וּבְחֶסֶד וּבֶאֱמֶת יְכֻפַּר עָוֹן; וְרַעְנָה אֱמֶת, וְחֶסֶד תִּקְצֹרְנָה! וַתֹּאמֶר נַעֲמָה: הַצִּיגוּ־נָא, אַלּוּפַי, לְפָנַי אֶת הָאִישׁ, אֲשֶׁר יַרְשִׁיעֵנִי, וְעָנָה עֲוֹנִי בְּפָנָי; הוֹדִיעוּנִי־נָא מַה פִּשְׁעִי לִפְנֵי

לֹא תְנוּמָה לְעֹשֵׂי־תוֹעֵבָה,
לֵילוֹת עָלֵימוֹ נַפְשָׁם תָּשׁוּחַ.

וְאַחַד הַשּׁוֹמְרִים אָמַר לְרֵעֵהוּ: שָׂא־נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה צָפוֹנָה כְּמַרְאֵה לַבַּת־אֵשׁ עוֹלָה וְשׁוֹקַעַת! — הֵיטַבְתָּ לִרְאוֹת! — עָנָהוּ הַשֵּׁנִי, — אָמְנָם כְּתִימְרוֹת־עָשָׁן עוֹלֶה מִפְּאַת צְפוֹן־הָעִיר, נָחִישׁ שָׁמָּה לְעֶזְרָה. וַיֵּלְכוּ חֲמֵשֶׁת שׁוֹמְרִים וַיַּעַבְרוּ דֶּרֶךְ פִּנָּה, וַיִּשְׁמְעוּ קוֹל מְדַבֵּר לֵאמֹר: „הִנֵּה חַרְבִּי בָאָה בְּלִבָּהּ, וּפוֹשְׂקֵי־שְׂפָתַיִם לִמְחִתָּה לִּי, עוֹד מְעַט יִהְיוּ לְמוֹקְדֵי־אֵשׁ; אַךְ מַדּוּעַ תִּרְחַפְנָה עַצְמוֹתַי? הָהּ! לְבָבִי תוֹעֶה, הִשִּׂיגוּנִי בַלָּהוֹת לֹא יָדַעְתִּי אֲכַנֶּה, הֵן חוֹמוֹת קִרְיָה כִּשְׂעִירִים רוֹקְדִים לְנֶגְדִּי, וְהַמִּגְדָּלִים כִּבְנֵי־עֲנָק יַחֲרִידוּנִי וִיבַעֲתוּנִי, — פָּרוּעַ אָנֹכִי וְכִזְאֵב־עֲרָבוֹת הָיִיתִי תוֹעֶה בְּאִישׁוֹן־לָיִל. עָלַי יִשֹּׁמּוּ שָׁמַיִם, תַּחְתַּי תִּרְגַּז אֶרֶץ וְהָרוּחַ הוֹמֶה בְּקוֹל פְּחָדִים בְּאָזְנָי: סוּר, טָמֵא! אוֹיָה לִּי כִּי נִטְמֵאתִי, כִּי אֶצְבְּעוֹתַי נוֹטְפוֹת מִדְּמֵי־אִמִּי, לֹא יְדִיחוּם מַעְיְנוֹת תְּהוֹם, וּמַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הַבְּעֵרָה, אֲשֶׁר הִבְעַרְתִּי בְּאָבִי, וְאָנֹכִי — הָהּ! אָנָה אֲנִי בָא? הֲלֹא אָנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוּת בְּקָלוֹן וּבְחֶרְפָּה.

— כֵּן דִּבַּרְתָּ! — עָנָה אַחַד הַשּׁוֹמְרִים, — וַחֲבֵרָיו עִמּוֹ יַחַד תָּפְשׂוּ אֶת הָאִישׁ וַיֹּאמְרוּ: הֵן שְׂפָתֶיךָ עָנוּ בָךְ, וְעַתָּה הַגִּידָה מִי אָתָּה? לַשָּׁוְא תְּכַסֶּה נְבָלָה בְּמַשָּׁאוֹן, לְמִצְעָר יְקַחֶנָּה אֹפֶל, הַשֶּׁמֶשׁ תִּזְרַח עָלֶיהָ וְגִלְּתָה סוֹד־לָיְלָה. עוֹדָם מְדַבְּרִים, וְהִנֵּה הַשּׁוֹטְרִים, אֲשֶׁר שָׁבוּ מִן הַבְּעֵרָה, פָּגְשׁוּ אֶת הַשּׁוֹמְרִים וַיֹּאמְרוּ: הֵן קָרָה אָסוֹן בָּעִיר, הָהּ! מוֹקְדֵי־עוֹלָם! הָהּ! קוֹדְחֵי־אֵשׁ! וַיֹּאמְרוּ הַשּׁוֹמְרִים: הִנֵּה נָפַל עַתָּה זְאֵב־עֲרָבוֹת בְּיָדֵינוּ וְהִנֵּה הָיָה כְּרָחֵל נֶאֱלָמָה וְלֹא יַגִּיד מִי הוּא, אַחֲרֵי שָׁמַעְנוּ נוֹרָאוֹת עָבְרוּ עַל שְׂפָתָיו. וַיֹּאמְרוּ הַשּׁוֹטְרִים: הָבָה נוֹלִיכֵהוּ אֶל בֵּית־יְדִידְיָה, כִּי שָׁם נוֹעֲדוּ הַזְּקֵנִים, וְשָׁמָּה יָבִיאוּ גַּם אֶת הַחֲלָלִים; הוֹלִיכוּהוּ, וִיהִי אֲשֶׁר יִהְיֶה! וַיְבִיאוּהוּ הַשּׁוֹמְרִים וְהַשּׁוֹטְרִים אֶל בֵּית־יְדִידְיָה.

וְהַזְּקֵנִים יוֹשְׁבִים לְכִסְאוֹת בְּכָבוֹד וְהָדָר, וְזִמְרִי מְסַפֵּר לָהֶם אֵת אֲשֶׁר רָאָה בַּתֹּפֶת, וּשְׁתֵּי הַנָּשִׁים עוֹמְדוֹת שׁוֹמֵמוֹת, מִתְיַפְּחוֹת וּמְפָרְשׂוֹת בִּידֵיהֶן וְאֵין בְּפִיהֶן תּוֹכָחוֹת לְהָשִׁיב כְּזָבָיו. וְתָמָר שׁוֹמֵמָה בְּחֶדְרָהּ מִמִּשְׁמַע אָזְנֶיהָ, וְהִנֵּה הוּבָא עַזְרִיקָם אֶל הַבָּיִת; וַיְהִי כִּרְאוֹתוֹ אֶת זִמְרִי, וַיּוֹצֵא מִתַּחַת לְמַדָּיו חֶרֶב מְרוּטָה, אֲשֶׁר הִבְרִיקָה אֵימָה, וַיִּדְקֹר אֶת זִמְרִי וַיֹּאמַר: זֹאת מְנָת עֲצָתְךָ, וְתַחַת

שָׁלוֹם, — עֹז לָנוּ בֵּאלֹהִים כִּי יַכְנִיעַ שְׁאוֹן זָרִים בְּרוּחַ־גְּבוּרָה; זֵדִים כִּי יְשַׁלְּחוּ בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם לְהָפֵר חֹק בְּיָד רָמָה וּלְהַשְׁבִּית שָׁלוֹם מֵעִיר אֱלֹהִים, — שׁוֹפְטֵינוּ יְדַכְּאוּם בַּשַּׁעַר בְּרוּחַ מִשְׁפָּט וּבְרוּחַ בָּעֵר; אַךְ לֹא לָנֶצַח תֹּאכַל חֶרֶב מִלְחָמָה, וְלֹא לָעַד תְּחַבֵּל זְרוֹעַ רָמָה: חֶרֶב מִלְחָמָה תָּשׁוּב אֶל תַּעְרָהּ, זְרוֹעַ רָמָה תִּשָּׁבֵר, וְשָׁלוֹם יָשׁוּב לְאֵיתָנוֹ; אַךְ כָּל יְמֵי הָאָרֶץ לֹא תֶחְדַּל תַּרְמִית לֶאֱרֹב לִנְוֵה־שָׁלוֹם, וְאִם יַאֲרִיךְ לָהּ ה׳ אַפּוֹ, כִּי עַתָּה לֹא תַשִּׂיגֶנָּה חֶרֶב־הַמִּשְׁפָּט! הֲלֹא הִיא הַמִּתְרוֹצֶצֶת בְּאֹרַח צְדָקָה, הַמְחַבֶּלֶת אָוֶן בְּאֵין מֵבִין. דִּמִּיוֹנָהּ כְּנָחָשׁ בָּרִחַ, הָדוּר בִּנְקֻדּוֹת יְרַקְרַקּוֹת, הַזּוֹחֵל בֵּין פְּרָחִים, וְנָשַׁךְ עִקְּבוֹת תְּמִימִים, וְלֹא יִמְצָא הַנָּשׁוּךְ אֶת נוֹשְׁכוֹ, כִּי הַנָּחָשׁ בַּפְּרָחִים יִתְחַבֵּא, וּמִרְמָה — בְּמִצְוֹת וּבְחֻקִּים לֹא שְׂעָרוּם אֲבוֹתֵינוּ. וְעַתָּה, יְדִידְיָה אַלּוּפִי וּמְיֻדָּעִי, אַל תַּרְשִׁיעַ אֶת אַמְנוֹן טֶרֶם תַּחְקֹר שׂוֹטְנָיו, אֲשֶׁר עָנוּ בוֹ סָרָה! הֵן פְּרָעוֹת הִפְרִיעוּ בְּבֵיתְךָ וְלֹא יָדָעְתָּ.

וַיֹּאמֶר חֲנַנְאֵל: נִמְרְצוּ אִמְרֵי הָאִישׁ הַזֶּה; וְעַתָּה, אַיֵּה אַמְנוֹן? וַיֹּאמֶר סִתְרִי: אֵין זֹאת, כִּי־אִם הָלַךְ בֵּית־לֶחֶם, בְּשָׁמְעוֹ כִּי חָלָה אֲבִישָׁי. וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה לִמְשָׁרְתֵי בֵיתוֹ: יִרְכְּבוּ שְׁנַיִם עַל סוּסִים וְיָשִׁיבוּ אֶת אַמְנוֹן מִבֵּית־לָחֶם. וַתֹּאמֶר תִּרְצָה: הֵן תָּמְקָה מַעֲכָה מִפֹּה וְלֹא נוֹדַע אָנָה הִיא בָאָה, הֲלֹא דָּבָר הוּא? וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה לְזִמְרִי: הֲלֹא תַעֲנֶה עֲוֹן אַמְנוֹן בְּפָנָיו? וְזִמְרִי חָרַד בְּקִרְבּוֹ וַיַּסְתֵּר מְבוּכָתוֹ וַיֹּאמַר: שָׂא־נָא, אֲדֹנִי, וְאֶשְׁאָלְךָ: מַדּוּעַ לֹא תַחְקוֹר לָדַעַת, מִי הֵן שְׁתֵּי הַנָּשִׁים וּמִי לָהֶן פֹּה? אָנֹכִי שָׁמַעְתִּי עַל־אוֹדוֹתָן, וּפִי יַעֲנֶה בָהֶן לִפְנֵי הַזְּקֵנִים עֲווֹנוֹת חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים.

וְחֶשְׁכַת עֲלָטָה כִּסְּתָה אֶת עִיר־אֱלֹהִים הַנִּרְדָּמָה, וְקוֹל הַצּוֹפִים קוֹרֵא לִרְגָעִים: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל! וְהַשּׁוֹמְרִים הַסּוֹבְבִים בָּעִיר מְרַנְּנִים לֵאמֹר:

אַשְׁרֵי נָחִים עַל מִשְׁכְּבוֹתָם,
יְשָׁרִים לֹא יִסְּרוּם כִּלְיוֹתָם,
רוּחָם שָׁקְטָה, נַפְשָׁם תָּנוּחַ;
אַךְ לֹא לְנָבָל שֵׁנָה עֲרֵבָה,

וּדְבָרִים. וידידְיָה עֹמֵד נִדְהָם, וַחֲנַנְאֵל זָעַק לֵאמֹר: אַיֵּה פּוֹדֶה נַפְשִׁי וְיוֹרֵשׁ הוֹנִי? וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה לְנַעֲמָה: שִׁמְעִי־נָא, אֵשֶׁת יוֹרָם רֵעִי הַכְּבֻדָּה! הִנֵּה בְאֵשׁ נִשְׁפַּט ה׳ וּבְחַרְבּוֹ לְהוֹצִיא לְאוֹר צִדְקָתֵךְ וּלְמַלֵּא פְּנֵי קָלוֹן, כִּי חֵרַפְתִּיךְ וְלֹא יָדָעְתִּי. וְתֵימָן נָפַל לְרַגְלֵי אָבִיו וַיֹּאמַר: חוּסָה־נָּא, אָבִי! וַיְקִימֵהוּ יְדִידְיָה וַיֹּאמַר: מַה־לְּךָ, בְּנִי? וַיֹּאמֶר תֵּימָן: הִנֵּה זֹאת הָעַלְמָה, אֲשֶׁר אֲהַבְתִּי זֶה כַּמָּה בְּאַהֲבָה עַזָּה כַמָּוֶת, וְהִיא גַם הִיא כְּמוֹ כֵן אֲהֵבַתְנִי וַתִּפְחַד מֵחֲמַת עָרִיצִים וְלֹא יָדַעְתִּי מִי הֵם, עַד אֲשֶׁר טָפְלוּ עָלֶיהָ שֶׁקֶר זֵדִים, וָאֱהִי גַם אֲנִי בְּצוֹרְרֵי נַפְשִׁי, כִּי נַפְשִׁי הִיא זֹאת וְחַיָּתִי, וּבִלְעָדָהּ כְּאַיִן אָנֹכִי. וַתֹּאמֶר לוֹ נַעֲמָה: לֹא עֵת הֲגוֹת אַהֲבָה, כִּי־אִם עֵת הָסֵר אֵיבָה הִיא. וְעַתָּה הַגִּידִי לִי, תָּמָר עֲדִינָה, מֶה עָוֶל מָצָאת בִּי וּבְבִתִּי, כִּי חֵרַפְתְּ אוֹתָנוּ כִּמְכַשֵּׁפוֹת אֲרוּרוֹת? וַתֹּאמֶר תָּמָר: הֵן אָהַבְתִּי אֶת אַמְנוֹן, אֲשֶׁר רָאִיתִי חוֹבֵב אֶת בִּתֵּךְ, וְקִנֵּאתִי, אֲשֶׁר בָּעֲרָה בִי, מָסְכוּ בִי רוּחַ־עִוְעִים. הָהּ! מִי יִתֵּן שִׁבְתִּי עִם בִּתֵּךְ הַיָּפָה, כְּנָשִׁים גַּם יַחַד לְאַמְנוֹן! וַיֹּאמֶר סִתְרִי: הוֹי, עַלְמָה נִמְהֶרֶת־לֵב, לְהַשְׁפִּיל וּלְרוֹמֵם בְּלִי דָעַת! הֲתִהְיֶה בַּת יוֹרָם הָאַלּוּף לְעֶלֶם רוֹעֶה? וְעַתָּה, שִׁמְעִי, בַּת עֲדִינָה וְנִמְהָרָה, וְשִׁמְעוּ כָּל הָעוֹמְדִים פֹּה, וְהִגַּדְתִּי לָכֶם אַחֲרִית־דָּבָר: אַמְנוֹן הָרוֹעֶה וּפְנִינָה תְּאוֹמִים הֵם, אֲשֶׁר יְלָדָתַם נַעֲמָה אֵשֶׁת־יוֹרָם, וַיְהִי אַמְנוֹן אָמוּן אֵצֶל אֲבִישַׁי אָחִי, וּפְנִינָה יָשְׁבָה עִם אִמָּהּ בַּכַּרְמֶל, וַתְּלַקֵּט בִּשְׂדוֹת־אָבִיהָ וּבִכְרָמָיו, וְכָל יוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם הַהוּא הַקּוֹצְרִים וְהַבּוֹצְרִים קָרְאוּ לָהּ: „שׁוֹשַׁנַּת הַכַּרְמֶל" עַל יָפְיָהּ.

— אִמִּי! אֲחוֹתִי! — נָתְנָה תָמָר קוֹלָהּ בְּנָפְלָהּ חֲלִיפוֹת עַל צַוְּארֵי נַעֲמָה וּפְנִינָה, וְלֹא יָסְפָה דַּבֵּר כִּי הִתְעַלָּפָה. וידידְיָה וְתִרְצָה, אֲשֶׁר שָׁמְמוּ גַם הֵם, נְשָׂאוּהָ לְחֶדְרָהּ, וַיַּשְׁכִּיבוּהָ עַל מִטָּתָהּ. וְנַעֲמָה אָמְרָה לְתֵימָן: שְׁלַח נָא, בְּנִי, רוֹכְבִים בַּסּוּסִים וְהֵשִׁיבוּ אֶת אַמְנוֹן בְּנִי מִבֵּית־לָחֶם. וַיְמַהֵר תֵּימָן לַעֲשׂוֹת, כַּאֲשֶׁר צִוַּתְהוּ אֵשֶׁת־יוֹרָם, וְהַזְּקֵנִים שָׁבוּ לְבָתֵּיהֶם בִּרְאוֹתָם, כִּי גָדְלָה הַמְּבוּכָה בְּבֵית־יְדִידְיָה.

וְזִמְרִי נֶאֱבַק עִם מַר הַמָּוֶת, גְּרוֹנוֹ נִחַר וְעֵינָיו הַמְּזֹרוֹת אֵימַת־מָוֶת יְלַטּוּשׁ אֶל עֲזְרִיקָם הָאָסוּר בַּעֲבֹתִים; וַיֹּאמֶר לוֹ עֲזְרִיקָם: מִי שָׂם מְרוֹרַת־פְּתָנִים בַּיַּיִן, וּמִי הִשִּׁיאַנִי לַעֲשׂוֹת אֶת הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה? הֲלֹא אַתָּה, זִמְרִי, כִּי הִתְעַבַּרְתָּ עַל רִיב לֹא לָךְ בַּעֲבוּר הַבָּצַע. — הוֹי זִמְרִי! — קָרָא תֵימָן, הוֹי צַדִּיק תָּמִים! אֵיךְ נֶאֱלַמְתָּ דוּמִיָּה מִכְּאֵב נֶעְכָּר! תִּשְׁמַע מוּסַר־כְּלִמָּתְךָ

הַכֶּסֶף אָבִיא לְךָ בַּרְזֶל. – הוֹי רוֹצֵחַ! – קָרְאוּ הַזְּקֵנִים – וַעֲזְרִיקָם הֵנִיף חַרְבּוֹ שֵׁנִית עַל נַעֲמָה וּפְנִינָה, כִּי הָיָה כִמְשֻׁגָּע, אֲשֶׁר תְּבַעֲתֵהוּ רוּחַ רָעָה; וַיֶּחֱרַד תֵּימָן מֵאַחֲרָיו וַיֹּאחֶז בְּעָרְפּוֹ וַיַּשְׁלִיכֵהוּ אַרְצָה, וְהַשּׁוֹטְרִים הוֹצִיאוּ חַרְבּוֹ מִיָּדוֹ וַיַּאַסְרוּהוּ עַל־פִּי הַזְּקֵנִים. וְתָמָר יָצְאָה מֵחֶדְרָהּ וַתֶּחֱרַד לְמַרְאֵה־עֵינֶיהָ, וְזִמְרִי זָעַק בְּחַבְלֵי־מָוֶת: אוֹיָה לִי! אַמְנוֹן הַצַּדִּיק, נַאֲנִי וַעֲזְרִיקָם הָרְשָׁעִים! וַתִּתְחַלְחַל תָּמָר בְּשָׁמְעָהּ כָּזֹאת, וַאֲבִישַׁי וְסִתְרִי תָּמְהוּ אִישׁ אֶל אָחִיו, וְהִנֵּה קוֹל זְעָקָה נִשְׁמַע מִחוּץ, וַיֹּאמְרוּ הַשּׁוֹטְרִים: הִנֵּה חַלְלֵי יְדֵי עֲזְרִיקָם מוּבָאִים! וְהִנֵּה נִפְתְּחָה הַדֶּלֶת וּבְנֵי עָכָן בָּאוּ וִידֵיהֶם עַל רֹאשָׁם וַיֹּאמְרוּ: אֲהָהּ, כִּי הִרְבָּה נָבָל אָחִינוּ שֹׁד וָרֶצַח, כִּי הִצִּית אֵשׁ בָּאֹהֶל, אֲשֶׁר אָסַף אֵלָיו אֶת אָבִינוּ וְאֶת חֵפֶר וּבוּקִיָּה, וַיִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בַּעֲדָם מִחוּץ, וַתִּגַּשׁ חֶלְאָה אִמֵּנוּ אֵלָיו וַיִּדְקְרֶנָּה בְּחַרְבּוֹ. – מִי הוּא זֶה נָבָל? – שָׁאֲלוּ כָּל הַשּׁוֹמְעִים יָחַד; וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי עָכָן: הִנֵּה נָבָל הָרָע הַזֶּה, אָחִינוּ בֶן־אָבִינוּ וְאִמֵּנוּ, הַנָּקוּב עֲזְרִיקָם בֶּן יוֹרָם. וַיִּתְּנוּ הַזְּקֵנִים קוֹלָם לֵאמֹר: הָבִיאוּ נָא לְפָנֵינוּ אֶת הַחֲלָלִים. וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי־עָכָן: עוֹד רוּחַ חַיִּים בְּאָבִינוּ וּבְחֵפֶר וּבְבוּקִיָּה, כִּי הִצַּלְנוּם מִיַּד לֶהָבָה כְּאוּדִים עֲשֵׁנִים, וַיִּשְׂאוּ הַשּׁוֹטְרִים אֶת עָכָן, וְאֶת חֵפֶר וּבוּקִיָּה וְאֶת חֶלְאָה אֶל בֵּית־יְדִידְיָה, וְחֶלְאָה מֵתָה לַשַּׁחַת, וְעָכָן, חֵפֶר וּבוּקִיָּה, שְׂרוּפִים בָּאֵשׁ וּמַרְאֵיהֶן כְּעֵין נְחשֶׁת קָלָל. וַיַּשְׁכִּיבוּ אוֹתָם בְּמִטּוֹת, וְהֵם צוֹעֲקִים מָרָה מֵעָצְמַת־מַכְאוֹבֵיהֶם: הָהּ! – זָעַק עָכָן, – אֱלֹהֵי מִשְׁפָּט ה׳ וַיְשַׁלֶּם לִי כְּפָעֳלִי; זֶה שְׁמוֹנֶה־עֶשְׂרֵה שָׁנָה, הִשִּׁיאַנִי מַתָּן הַשּׁוֹפֵט לְהַצִּית אֵשׁ בְּחַגִּית אֵשֶׁת־עֶבְרָתוֹ, וָאֲשַׁלַּח אוֹתָהּ עַל שְׁלֹשֶׁת בָּנֶיהָ בָּאֵשׁ, וָאֶקֹּב לְנָבָל בְּנִי אֶת שֵׁם עֲזְרִיקָם הַנִּשְׂרָף, וְעַל נַעֲמָה אֵשֶׁת אֲדֹנִי הַטּוֹבָה וְהַתְּמִימָה שַׂמְתִּי עֲוֹן הַבְּעֵרָה. – הָהּ! – עָנוּ חֵפֶר וּבוּקִיָּה, – אֵלֶּה חַבּוּרוֹתֵינוּ וּפְצָעֵינוּ, כִּי אֲנַחְנוּ הָיִינוּ בְּכָל רָעָה, לְהָרִיק אוֹצַר יוֹרָם וּלְמַלֵּא בֵּית מַתָּן מְהוֹנוֹ, לְהָעִיד בְּנַעֲמָה שֶׁקֶר לִפְנֵי הַזְּקֵנִים, וְלָתֵת אֶת שְׁמָהּ לְחֶרְפָּה וּלְדֵרָאוֹן, וּבְאַחֲרִית־הַיָּמִים הִבְעַרְנוּ אֵשׁ בְּבֵית־מַתָּן, בַּעֲבוּר עָלָיו רוּחַ רָעָה. – הָהּ! – הוֹסִיף עָכָן, – הִנֵּה נַעֲמָה הָעֲדִינָה יוֹשֶׁבֶת עִם בִּתָּהּ בָּאֹהֶל אֲשֶׁר בְּשַׁעַר הַגַּיְא, קִרְאוּ לָמוֹ וְשָׁבוּ אֶל אֲחֻזָּתָן. – הָהּ! אוֹיָה לִי – צָעַק זִמְרִי כְּאֶחָז אוֹתוֹ הַשָּׁבָץ, – אוֹיָה לִי, כִּי עָנִיתִי שֶׁקֶר בְּאַמְנוֹן וּבִשְׁתֵּי הַנָּשִׁים, אֲשֶׁר לֹא רְאִיתִין זוּלָתִי הַיּוֹם. – וְתָמָר וְתֵימָן הִשְׁתּוֹמְמוּ, וִידִידְיָה וְתִרְצָה סָפְקוּ כַף, שָׁרְקוּ וַיָּנִיעוּ רֹאשָׁם; וְתָמָר אָמְרָה אֶל תֵּימָן: הֲיִפָּלֵא אֵפוֹא הַפַּעַם, כִּי אָהַב אַמְנוֹן אֶת בַּת־יוֹרָם, בַּת טוֹבָה, יָפָה וְאֻמְלָלָה? הָהּ! נָקִי הוּא, וּמָה אֵפוֹא אָנֹכִי – וְתִרְצָה נִגְּשָׁה אֶל נַעֲמָה וַתְּגַל צְעִיף־פָּנֶיהָ, וַתְּחַבְּקֶנָּה אִשָּׁה רְעוּתָהּ וַתִּבְכֶּינָה בְּאֵין אֹמֶר

הִנֵּה הַלַּיְלָה הַזֶּה גִּלָּה אִוַּלְתִּי, וְזִכְרוֹ יִהְיֶה לִּי לַחֲרָדָה כָּל יְמֵי חַיָּי: מֵאָז לֹא אָבִיתִי לָקַחַת לֶקַח מִפִּיךְ עַל דִּבְרַת בְּנֵי־הָאָדָם, וְהַלַּיְלָה הַזֶּה הוֹרַנִי זִמְרִי דַעַת, כִּי אֵשׁ אוֹכֵלָה, שֶׁטֶף מַיִם כַּבִּירִים וְחַיָּה רָעָה לֹא יָרֵעוּ וְלֹא יַשְׁחִיתוּ כְּאִישׁ מְזִמּוֹת הַלּוֹבֵשׁ מְעִיל צְדָקָה לְמַעַן כַּחֵשׁ. נוֹרָא מוּסָרְךָ, אֱלֹהִים, וְנִפְלָאִים מִשְׁפָּטֶיךָ! וַיֹּאמֶר חֲנַנְאֵל: יָשָׁב־נָא אַמְנוֹן הֲלֹם וִינַחֲמֵנוּ מֵעִצְּבוֹנֵנוּ; הִנֵּה בָא חֲלוֹמִי, וּבָא אַמְנוֹן גַּם הוּא, בַּיָּ֑ בָּטָחְתִּי! וְעַתָּה, נָשִׁים שַׁאֲנַנּוֹת, הֱיֶינָה נְכוֹנוֹת לְיוֹם מָחָר וְשַׁבְתֶּן אֶל נַחֲלוֹתֵיכֶן, אֲשֶׁר נֶהֶפְכוּ לְזָרִים זֶה יָמִים רַבִּים.

וְתֵימָן אָמַר לְנַעֲמָה: יֵצֵא־נָא לִי הַפַּעַם מָתוֹק מִמַּר וְלֹא יֶעְתַּק עוֹד הַסַּפִּיר מִן הַטַּבַּעַת. וַתֹּאמֶר נַעֲמָה: יָבוֹא אַמְנוֹן בְּנִי וְחִבְּרָם יָחַד. וְלֹא יָדְעוּ הַשֹּׁמְעִים פֵּשֶׁר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. וַיְסַפֵּר לָהֶם תֵּימָן כְּכָל הַקֹּרוֹת אוֹתוֹ מִיּוֹם הֱיוֹתוֹ בַּכַּרְמֶל עַד הַיּוֹם; וַיִּשְׁתּוֹמְמוּ הַשֹּׁמְעִים. וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה: אָכֵן יַד אֱלֹהִים נוֹדְעָה בְּאַהֲבָתִי אֶת יוֹרָם גֶּבֶר עֲמִיתִי, וְהָקֵם יָקִים אַהֲבָתֵנוּ לְצֶאֱצָאֵינוּ. וְעַתָּה, נַעֲמָה עֲדִינָה, שְׁבִי לָבֶטַח עִם בִּתֵּךְ הַיָּפָה עַל נַחֲלַתְכֶן, וַה׳, הָרָב אֶת רִיבֵךְ, הוּא יָרִיב אֶת רִיב־צִיּוֹן וְכִלָּה הָעֲנָנִים מֵעַל עִיר־קָדְשׁוֹ, וְאַשּׁוּר לֹא יַחֲרִידֵנוּ! וַתֹּאמֶר תָּמָר: הֵן יָצְאָה כַנֹּגַהּ צִדְקַתְכֶן, כֵּן יָאִיר שִׁמְשִׁי אֶל עֵבֶר פָּנָי! מִי יִתֵּן וְשָׁבוּ הָרָצִים עוֹד מְעַט וְהֵשִׁיבוּ אֶת אַמְנוֹן בַּחֲיִרֵי הֲלוֹם, וְיָדַעְתִּי כִּי יִסְלַח לִי. כִּי אָהַבְתִּי אוֹתוֹ אַהֲבָה עַזָּה כַּמָּוֶת, עַל־כֵּן קָשְׁתָה כִשְׁאוֹל קִנְאָתִי.

עָבַר נֶשֶׁף הַחֲרָדָה, נֶהְפַּךְ לַיְלָה עַל חֶבֶר הַמְּרֵעִים וּבְטֶרֶם בֹּקֶר וְאֵינָם, כִּי קָפְדוּ חַיֵּיהֶם בְּמַכְאוֹבִים רַבִּים, וְנָבָל נִגְזַר מִידֵי אֶחָיו, אֲשֶׁר נִקְּמוּ מִמֶּנּוּ נִקְמַת אֲבוֹתָם. בַּיּוֹם הַהוּא בַּצָּהֳרַיִם וְכָל בֵּית־יְדִידְיָה הוֹבִילוּ אֶת נַעֲמָה וְאֵת פְּנִינָה עַל נַחֲלָתָן; וַיּוֹאִילוּ אֲבִישַׁי וְסִתְרִי לָשֶׁבֶת אִתָּן בִּימֵי הַמְּבוּכָה, כִּי חָרְדָה עִיר־אֱלֹהִים לְשֵׁמַע סַנְחֵרִיב, אֲשֶׁר עָבַר עִם צְבָאוֹתָיו אֶת נְהַר פְּרָת, וְיוֹשְׁבֵי צִיּוֹן מִהֲרוּ לְבַצֵּר הָעִיר.

וְהָרָצִים בַּסּוּסִים שָׁבוּ לִפְנוֹת עֶרֶב וַיַּגִּידוּ לִידִידְיָה לֵאמֹר: „בָּאנוּ לְבֵית־לֶחֶם וַנִּדְרֹשׁ לְאַמְנוֹן, וַיַּגֶּד לָנוּ רוֹעֶה אֶחָד לֵאמֹר: „סָר אַמְנוֹן אֶל אָהֳלִי בַּלַּיְלָה, וְנַפְשׁוֹ חַכְּתָה בְּכִלְיוֹן־עֵינַיִם לְאִמּוֹ וְלַאֲחוֹתוֹ, וַיַּעֲרֹךְ דְּבָרִים עֲלֵי גִלָּיוֹן וַיֵּבְךְּ בְּכִי־תַמְרוּרִים, וַיִּתֵּן לִי אֶת הַגִּלָּיוֹן לְתִתּוֹ לְתָמָר בַּת־יְדִידְיָה, וְהוּא פָּנָה לָלֶכֶת בְּטֶרֶם בֹּקֶר, וְלֹא הִגִּיד לִי אָנָה פָּנָה". וַיִּתְּנוּ הָרָצִים לִידִידְיָה

מִפִּי נָבָל וְלֹא תַעֲנֶה. הוֹי בַּר־לֵבָב! מַרְבֶּה עוֹלָה לַה׳ עַל כָּל דְּבַר־שְׂפָתַיִם, עַל מַרְאֵה־עֵינַיִם, עַל מִשְׁמַע־אָזְנַיִם וְעַל רֵיחַ־אַפַּיִם, וּמָה חָטָאךְ הַפַּעַם, כִּי הִקְרַבְתָּ הַיּוֹם זִבְחֵי־אָדָם לַשַּׁחַת וַתַּעֲלֵם כָּלִיל אֵשׁ? — הַעוֹד תִּלְטֹשׁ עֵינֶיךָ לִי? תְּמַקְנָה עֵינֶיךָ בְּחוֹרֵיהֶן, עוֹד מְעַט וּלְשׁוֹנְךָ לְשׁוֹן־אֶפְעֶה תְּמַק בְּפִיךָ וְלֹא עוֹד תַּפְרִישׁ *) כַּצִּפְעוֹנִי!

וַתֹּאמֶר לוֹ נַעֲמָה: הֲלֹא עַתָּה, בְּנִי, תָּבִין הִידָתִי בַּתֹּפֶת; הִנֵּה עֵינֶיךָ רֹאוֹת אֶת הַשּׁוֹשַׁנָּה וְאֶת הַחוֹחִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר הֵעִיקוּ לָהּ מִסָּבִיב! קוֹצִים כְּסוּחִים, שְׂרוּפִים בָּאֵשׁ, מוֹת יְרֻעַם, יַעַן רָעָתָם כִּי רַבָּה; גַּם זֶה נָבָל הַנִּתְעָב מָשַׁךְ אֶת בִּתִּי בְּרִשְׁתּוֹ, וַיֹּאמֶר לְהוֹשִׁיבֶנָּה אִתּוֹ עַל נַחֲלוֹת־אָבִיהָ אֲשֶׁר לֹא עָמַל בָּהֶן; וּבִרְאוֹתוֹ, כִּי בִתִּי לֹא תָגוּר אִתּוֹ וַיְבַקֵּשׁ לְהַגִּירֶנָּה עַל־יְדֵי חָרֶב.

— הָהּ! — קָרָא נָבָל, — הֵן שְׂמִי הָיָה לִי לְהֶגָא, וְעַתָּה, תֵּימָן, קוּמָה וְהַגִּירֵנִי עַל־יְדֵי חָרֶב, כִּי שָׂבַעְתִּי קָלוֹן מִכָּבוֹד, חֶרְפָּה מֵחַיִּים; הַתֵּר־נָא יָדְךָ וּבַצְּעֵנִי! — לֹא, זוֹחֵל־אֶרֶץ, — עָנָהוּ תֵּימָן, — לֹא אֲחַלֵּל חַרְבִּי עַל עָצָב נִבְזֶה כָּמוֹךָ, כִּי־אִם רָמוֹס יִרְמְסוּךָ רַגְלֵי הַשּׁוֹר וְהַחֲמוֹר, וּמְנַת־שֻׁעָלִים תִּהְיֶה כְּפֶגֶר מוּבָס.

וְתִרְצָה יָצְאָה מֵחֶדֶר תָּמָר וַתֹּאמֶר לְתֵימָן: צַוֵּה, בְּנִי, וּפַנּוּ אֶת הַבַּיִת וְהָסִירוּ זְוָעוֹת־אֱלֹהִים אֵלֶּה מִנֶּגֶד עֵינֵינוּ. וַיַּעַשׂ תֵּימָן כֵּן, וַיַּסְגֵּר אֶת נָבָל לִבְנֵי־עֲכָן לַעֲשׂוֹת בּוֹ כַּטּוֹב בְּעֵינֵיהֶם. וַתִּקַּח תִּרְצָה אֶת נַעֲמָה וְאֶת פְּנִינָה וַתְּבִיאֵן הַחֲדָרָה אֶל תָּמָר, אֲשֶׁר שָׁבָה לְאֵיתָנָהּ; וַתִּפֹּל תָּמָר עַל צַוְּארֵיהֶן וַתֵּבְךְּ וַתֹּאמַר: אֲהָהּ! כִּי יָצָא הַשָּׂטָן מֵעִמְקֵי־שְׁאוֹל לְצַחֵק בָּנוּ! לוּ שָׁמַעְתִּי כָּל אֵלֶּה מִתְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם, כִּי עַתָּה דוֹדִי לֹא נָסַע וְנִגְלָה מִמֶּנִּי, וְעַתָּה, סְלַחְנָה לִי, כִּי רַבּוֹת צֵרַרְתִּיכֶן בְּלִי דָעַת; וְנַעֲמָה וּפְנִינָה בָּכוּ בְּדַבְּרָהּ זֹאת. וַתֹּאמֶר תָּמָר: הִנֵּה מָחָה ה׳ הַיּוֹם דִּמְעָה מֵעַל פְּנֵיכֶן, וְקַרְנְכֶן רָמָה בְּכָבוֹד, אַךְ מַכְאוֹבִי מִי יוֹדֵעַ? כִּי כִּצְעִיר מִשְׁפָּחוֹת חָשַׁבְתִּי אֶת אַמְנוֹן וָאֹהֲבֵהוּ, — וְאֵיךְ לֹא תִקְצַר רוּחִי הַיּוֹם בְּדַעְתִּי, כִּי הִרְחַקְתִּי מִמֶּנִּי בֶּן־יוֹרָם, אַלּוּף בִּיהוּדָה וְאַלּוּף־נְעוּרַי? אוֹיָה לִי, כִּי הִרְחַקְתִּיו בְּלִי דַעַת וּמִי יוֹדֵעַ, אִם יָשׁוּב עוֹד אֵלָי.

וִידִידְיָה סָפַק כַּפָּיו וַיֹּאמֶר לְסִתְרִי: לְךָ הַצְּדָקָה וְלִי בֹּשֶׁת־הַפָּנִים!

---

*) לא תשך.

וּמַהֲלֻמוֹת כַּשִּׁיל וְכֵילַפּוֹת, — פֹּה יַעַמְלוּ הַבּוֹנִים לְבַצֵּר הַחוֹמָה. כָּל פָּנִים חָוְרוּ וְכָל רוּחַ נִשְׁבָּרָה, כִּי בָאָה צִיּוֹן בַּמָּצוֹר.

וְחִזְקִיָּהוּ אָסַף כִּשְׁנֵים־עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ, כֻּלָּם יִשְׁרֵי־לֵב וְנֶאֶמְנֵי־רוּחַ וַיָּשֶׂם עֲלֵיהֶם שָׂרֵי־צְבָאוֹת, וַיְקַבְּצֵם אֶל רְחוֹב שַׁעַר הָעִיר וַיַּרְהֵב עֹז בְּנַפְשָׁם וַיְדַבֵּר עַל לִבָּם לֵאמֹר: „שְׁמָעוּנִי, בָּנַי! הִנֵּה שְׁאוֹן לְאֻמִּים בָּאִים לָשׂוּם מָצוֹר עַל יְרוּשָׁלָיִם, מִשְּׁאֵתָם אַל תִּפְחֲדוּ וּמֵהֲמוֹנָם לֹא תֵעָנוּ! כִּי עִמָּם זְרוֹעַ־בָּשָׂר, וּזְרוֹעַ ה׳ הִיא תְּאַמְּצֵנוּ; הִתְאַזְּרוּ־נָא וְשִׂימוּ יִרְאַת־שַׁדַּי עַל פְּנֵיכֶם וְאַהֲבָתוֹ בִּלְבַבְכֶם. דֹּמּוּ לַה׳ וְהִתְחוֹלְלוּ לִישׁוּעָתוֹ, כִּי עָשֹׂה יַעֲשֶׂה נוֹרָאוֹת לֹא נְקַוֶּה! הֵן זֹאת הָעִיר צִיּוֹן, לָהּ נְשׂוּאוֹת עֵינֵי יוֹשְׁבֵי קְצָווֹת וְאִיִּים רְחוֹקִים, בְּחֵיקָהּ מֻטָּל גּוֹרַל לְאֻמִּים וּמִמֶּנָּה יֵצֵא מִשְׁפָּט לַגּוֹיִם, כִּי הִיא תֵצֵא לָרְוָחָה וְכָל הַגּוֹיִם יִמְחֲאוּ כָף, יָרִיעוּ מֵאַפְסֵי־אֶרֶץ אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן. אַל תִּירְאוּ, מְתֵי־יְהוּדָה, כִּי גוֹאַלְכֶם חָזָק, ה׳ צְבָאוֹת שְׁמוֹ!״

וְשֶׁבְנָא שָׂם אֶת הָעִיר כַּמֶּרְקָחָה וַיְסַכְסֵךְ אֶת יוֹשְׁבֶיהָ, וַיִּתְמַכְּרוּ לוֹ שְׁלֹשָׁה־עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ רַכֵּי־לֵבָב, בָּנִים לֹא אֵמֻן בָּם, וַיְקַבֵּץ אֶת רָאשֵׁי־הַקֹּשְׁרִים אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: „אִמְרוּ־נָא אֶל הָעָם לֵאמֹר: מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים יִשְׁמַע לַעֲצָתִי, לְהַשְׁלִים לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר בְּטֶרֶם יַכֶּה אֶת יְרוּשָׁלָיִם. אַךְ שָׁוְא יְבַקֵּשׁ חִזְקִיָּהוּ תַּחְבֻּלוֹת, וּבְדֵי רִיק יִיעֲפוּ אֵלֶּה הָאֹהֲבִים שַׁעֲרֵי צִיּוֹן לְבַצֵּר חוֹמָתָהּ. הֵן שַׁעֲרֵי־צִיּוֹן סֻגְּרוּ, אַךְ שַׁעֲרֵי־צַלְמָוֶת פְּתוּחִים לְפָנֵינוּ; מֵי־הַבְּרֵכוֹת נִקְבָּצוּ, אַךְ מֵי־הַנָּהָר הָרַבִּים וְהָעֲצוּמִים כְּפֶרֶץ רָחָב יֶאֱתָיוּן, וּבְרַעַם וּבְרַעַשׁ יִבְקְעוּ הָעִיר. וְאִם כָּעֵת לֹא תְבַקְשׁוּ תַּחְבֻּלָה, מָחָר בִּקְהַל־רְפָאִים תָּנוּחוּ; הֵן כָּל כֹּפֶר לֹא יוֹעִיל עוֹד בְּיוֹם עֶבְרָה, כִּי אַחַת הֵעִיד בָּנוּ רַבְשָׁקֵה שַׂר צְבָא מֶלֶךְ אַשּׁוּר וּשְׁתַּיִם לֹא יוֹסִיף; אֵין טוֹב לָנוּ, כִּי־אִם לְהִכָּנַע מִפְּנֵי מַלְכּוֹ; הֵן כָּל עָרֵי־יְהוּדָה הַבְּצוּרוֹת נִלְכָּדוּ, וּקְצִינֵינוּ נָדְדוּ כְּצִפֳּרִים עָפוֹת מִקִּנֵּיהֶם, שְׂרִידֵי זְקֵנֵינוּ גּוֹעִים מִפְּנֵי זַלְעֲפוֹת רָעָב וֶאֱמֻנִים עֲלֵי תוֹלָע הִתְעַלְּפוּ בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת! אֵין חָכְמָה, אֵין כֹּחַ וְאֵין עֵצָה נֶגֶד מֶלֶךְ אַשּׁוּר, כִּי מִי הִקְשָׁה אֵלָיו וַיִּשְׁלָם?

בַּמְּבוּכוֹת הָאֵלֶּה יָשְׁבוּ נַעֲמָה וּפְנִינָה בְּהֵיכְלֵיהֶן, וִידִידְיָה כִּלְכֵּל אֶת נַפְשׁוֹתֵיהֶן בְּמָצוֹר, וְתֵימָן וְתָמָר בִּקְּרוּ בְאָהֳלָן תָּמִיד. וַיְהִי הַיּוֹם וְתֵימָן בָּא אֶל חֲדַר פְּנִינָה וַיִּמְצָאֶנָּה עֲצוּבַת־רוּחַ וְדִמְעָתָהּ עַל לֶחְיָהּ. וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ: ה׳ עִמָּךְ, בַּת־נְדִיבִים! הִנֵּה עֵינַיִךְ כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ בְּהַאִירָם מִבֵּין מִפְלְשֵׂי עָב, וְדִמְעוֹתַיִךְ

את הגליון חתום ויוסיפו לדבר אליו לאמר: ואת פורה, משרת אמנון, תמשו הרועים במגרשי העיר בית־לחם בקומו על מעכה, שפחת תמר בתך, לרצחה, ונבא את פורה חיים, ואת מעכה – נמחצה ונפצעה, ונפשה קרובה לשחת. ויקרא ידידיה את הגליון ויבך בכי־תמרורים ויאמר אל הרצים: אל תגידו זאת לאיש, פן תשמע תמר קשט אמרי־אמת, ויצאה נפשה; אמרו־נא, כי ארח אמנון להברה לברוח תרשישה עם קציני־יהודה. ויאמרו הרצים: כדבריך, אדנינו, כן נגיד. עודם מדברים, ותמר באה, ויקח ידידיה את הגליון ויסגרהו במלתחתו. ותאמר תמר: מה־זה, אבי, כי פניך חמרמרו מבכי? ויאמר ידידיה: שאלי־נא, בתי, את הרצים ויגידו לה הרצים כדברים, אשר שם ידידיה בפיהם. ותספק תמר כפיה ותקרא: אהה, אבי, כי נגזרתי! ויאמר לה ידידיה: אל תשתוחחי, בתי, ואל תהמי, אל תנודי לנודדים, כי־אם בכי ליושבים הנותרים בציון, אשר חייהם תלאים למו מנגד. הטוב לך, בתי, לשבת עם בחירך במצור ובמצוק? דמי, בתי, והתחוללי לה׳, השומר רגלי חסידיו, כי שוב ישוב אמנון הלום עם כל נודדי יהודה ביום ישועה. ויוסף ידידיה לדבר על לבה, וגם אבישי, סתרי וחננאל קמו לנחמה, ותנחומתיהם נשארו מעל; רק מבוכת עיר־אלהים רפאה מבוכת־נפשה על נקלה.

ויחקרו את מעכה, ותספר לאמר: אנכי הולכת למות ולמה אכזב? אנכי אהבתי את אמנון מיום הכרתיו, ואשית ידי עם שוטניו, ואת פורה, אשר אהבני, פתיתי להצמיד מרמה ולהבאיש ריח אמנון. ויהי כאשר הפיקו שוטניו זממם, כברוח אמנון, ואצא בעקבותיו ללכת אחריו, ואנכי לא ידעתי, כי אורב פורה לי. אהה! כי דלק אחרי וישיגני ויכני מכת־מות ויצילוני הרועים, והנני עתה קרובה לשחת, ודמי בראשי! — וידרשו את פורה ויגד גם הוא כזאת, וישימוהו במשמר, עד אשר יחרצו לו משפט־מות.

פרק העשרים וחמשה.

ועיר־אלהים נבוכה, כל אזנים תחרשנה מקול המלות קרדמות

יַעֲרֶה רוּחַ מִמָּרוֹם עַל כָּל פְּלֵיטַת־יְהוּדָה. וַיֹּאמֶר תֵּימָן: הֵן בִּפְנִינָה כָּל חַיֵּי־רוּחִי, וּבְאַחַת מֵעֵינֶיהָ נִשְׁקְפָה לִי תֵבֵל וּמְלֹאָהּ, וְאִם אֶסָּתֵר מִנֶּגֶד עֵינֶיהָ וְנִסְתְּרָה דַרְכִּי מֵה׳ וְאוֹר חָשַׁךְ בַּעֲדִי. אֲהָהּ! כִּי הָיִיתִי כְּגֶבֶר אֵין אֱיָל וְלִבִּי כַּנָּשִׁים לַהֲגוֹת תַּאֲנִיָּה וַאֲנִיָּה, וְהָיִיתִי כְּתָמָר אֲחוֹתִי וְכִפְנִינָה חֶמְדַּת־נַפְשִׁי יוֹדֵעַ־נֶהִי; שְׁלָשְׁתֵּנוּ אָהַבְנוּ אֶת אַמְנוֹן וּשְׁלָשְׁתֵּנוּ נִשָּׂא נְהִי בְּכִי־תַמְרוּרִים עַל מַחְמַד־לִבֵּנוּ כִּי אָבַד וְעַל מָשׂוֹשׂ כִּי רָחַק מִמֶּנּוּ. וַיֵּבְךְּ תֵּימָן בְּדַבְּרוֹ, וּפְנִינָה גַם הִיא בָכְתָה, וִיגוֹן נֶעֱמָה טָמוּן בְּקִרְבָּהּ.

מִן הָעֵת הַהִיא מָנַע תֵּימָן רַגְלָיו מִבּוֹא אֶל חֲדַר פְּנִינָה, וַיֵּשֶׁב בָּדָד בְּחֶדְרוֹ בְּבֵית־אָבִיו, וַיֵּבְךְּ עִם תָּמָר אֲחוֹתוֹ הַמִּתְאַבֶּלֶת עַל אַמְנוֹן יְדִיד־נַפְשָׁהּ, מְקוֹר יְגוֹנָם יָחַד.

פֶּרֶק הָעֶשְׂרִים וְשִׁשָּׁה.

וְאַמְנוֹן חָרַד לִבְרוֹחַ מִבֵּית־לֶחֶם בַּלַּיְלָה הַהוּא, אֲשֶׁר בָּא שָׁמָּה, וַיָּבֹא עֲזֵקָה בַּבֹּקֶר. וַיֵּאָרַח לְחֶבְרָה עִם נוֹדְדֵי הָעִיר הַהִיא, אֲשֶׁר שָׂמוּ פַעֲמֵיהֶם לְדֶרֶךְ מִצְרָיִם; וַיְהִי בְקָרְבָם לָבוֹא אֶל עֶקְרוֹן וַיִּתְפְּשׂוּם גְּדוּדֵי־הַפְּלִשְׁתִּים, וַיִּמְכְּרוּם לִבְנֵי־הַיְּוָנִים, אֲשֶׁר הָלְכוּ בָאֳנִיָּה לָשׁוּב אֶל אִי־כַפְתּוֹר, אֲשֶׁר לְאִיֵּי יָוָן יֵחָשֵׁב. וַיָּבִיאוּ בְנֵי־הַיְּוָנִים אֶת בְּנֵי־יְהוּדָה אֶל אִי־מוֹשָׁבָם וַיְשִׂימוּם לְכוֹרְמִים וּלְיוֹגְבִים; וְשָׁם אִישׁ־יְהוּדָה, אֲשֶׁר נִשְׁבָּה בִימֵי אָחָז, וַיְשִׂימוּהוּ בְנֵי־הַיְּוָנִים לְפָקִיד עַל אֶחָיו בְּנֵי־עַמּוֹ, כִּי לֹא יָדְעוּ בְנֵי־יְהוּדָה שְׂפַת יָוָן.

וַתְּהִי עֲבוֹדָתָם בְּהַר נֶחְמָד הַנִּשְׁעָן עַל שְׂפַת־הַיָּם, אֲשֶׁר כַּרְמֵי־חֶמֶד יָצִיצוּ כְּנֵזֶר עַל רֹאשׁוֹ, וּמַרְאֵה הַיָּם הַנִּשְׁקָף אֶל עֵבֶר פָּנָיו יִשַׁוֶּה עָלָיו הוֹד וְהָדָר. וַיִּזְכֹּר אַמְנוֹן אֶת עִיר־אֱלֹהִים וְאֵת מַחֲמַדֵּי־נַפְשׁוֹ וַיִּנָּהֵם מִנַּהֲמַת־לִבּוֹ, וַיְהִי כִּשְׁתִיל־זַיִת, אֲשֶׁר הִסִּיעוּהוּ מִקֶּרֶן בֶּן־שֶׁמֶן וַיִּטָּעוּהוּ עַל אֶרֶץ מְלֵחָה, אֲשֶׁר עָלָיו יִבּוֹלוּ וְהוֹדוֹ יֶחְשָׁךְ.

הִגִּיעָה עֵת הַזָּמִיר *), וּבְנֵי־יְהוּדָה בָּאוּ אֶל הַכְּרָמִים לְעָדְרָם וּלְזָמְרָם,

---

*) פה זָמִיר בְּהוֹרָאַת בָּצִר, כָּרֹת אֶת זְמוֹרוֹת הַגְּפָנִים.

עַל לְחָיַיִךְ כִּרְבִיבִים עַל עֲרוּגוֹת־הַבֹּשֶׂם. וַתֹּאמֶר לוֹ פְּנִינָה: אֲהָהּ, אֲדֹנִי! כִּי אֻמְלָלָה אָנִי. וַיֹּאמֶר לָהּ תֵּימָן: אַל־נָא, עֲדִינָה, אַל־נָא תִקְרְאִי לִי אֲדֹנִי, כִּי עַבְדֵּךְ אָנִי, וְאַתְּ גְּבִרְתִּי, מֵאָז קָנִית לְבָבִי וְלָךְ אָנִי, וְעַתָּה הִנֵּה עָכֵן, הַמָּקוֹר הַמָּשְׁחָת, הָיָה לָךְ מְקוֹר־יֶשַׁע, יְקַר־גִּזְעֵךְ נוֹדָע, וְקַרְנֵךְ תָּאִיר כְּקַרְנֵי שֶׁמֶשׁ בְּצֵאתוֹ מֵמִזְרְחֵי־אֹפֶל. וַתֹּאמֶר פְּנִינָה: בַּת־נְדִיבִים אָנִי, בַּת־יוֹרָם, אַךְ אַיֵּה אָבִי וּמָה אַחֲרִיתוֹ? הֲלֹא שֶׁבֶר רוּחַ וָמָוֶת! נַחֲלַת אִמִּי — שְׁכוֹל וְאַלְמוֹן, גּוֹרַל אָחִי — נְדוּדִים וּמְרוּדִים, וּמָה אֵפוֹא מְנָת־כּוֹסִי, הֲלֹא אֵבֶל, בְּכִי וּכְאֵב אָנוּשׁ! אֵיךְ תָּאִיר קַרְנִי, אֲשֶׁר עוֹלָלָה בֶּעָפָר מִיּוֹם הֱיוֹתִי? וְאֵיךְ אֶשְׁאַב שָׂשׂוֹן מִמְּקוֹר מְרוֹרוֹת וְתוּגָה? הָהּ! קָשְׁתָה יַד אֱלוֹהַּ עַל בֵּית־אָבִי, וּמָה עוֹד אֲקַוֶּה? הֵן עָרִיצֵי הַגּוֹיִם יֶהֱמוּ וִיסוֹבְבוּ עִיר, בְּנוֹת־צִיּוֹן לוֹבְשׁוֹת חֲרָדָה מְבַקְשׁוֹת מָעוֹז בִּזְרוֹעוֹת בַּעֲלֵיהֶן, אֲבִיהֶן וַאֲחֵיהֶן; אַיֵּה אֵפוֹא אָבִי, כִּי יָסֹךְ בַּעֲדִי, אָחִי — כִּי יַצִּיל כְּבוֹדִי מֵחֶרְפַּת צָר? כָּל זֹאת בָּאַתְנִי וְאֵיךְ לֹא אֶבְכֶּה?

— הַאַתְּ זֹאת, הַקּוֹסֶמֶת? — עָנָה תֵימָן, אֲשֶׁר לֹא גָרַע עֵינָיו מִמֶּנָּה מִדֵּי דַבְּרָהּ, — אַף אָמְנָם קֶסֶם עַל שְׂפָתַיִךְ; הֵן לְאָחִיךְ תְּעַגֵּם נַפְשֵׁךְ הָעֲדִינָה, לְאַמְנוֹן, אֲשֶׁר אָחִי קְרָאתִיו גַּם אָנִי. וְלוּ יָדַעַתְּ שִׁבְתִּי וְלֶכְתִּי עִמּוֹ מֵרֹאשׁ. כִּי עַתָּה יָדַעַתְּ מַכְאוֹבִי גַּם אָנִי; אַךְ מִי יִתְּנֵנִי כְּאָח לָךְ לְעִתּוֹת בַּצָּרָה, וְדָבֵק לָךְ מֵאָח בְּיוֹם יְשׁוּעָה! אִמְרִי־נָא לִי אֲחוֹתִי אַתְּ, וְרוּחַ־גְּבוּרָה לָבָשְׁתִּי! יִגְּשׁוּ אֵלַי כָּל גִּבּוֹרֵי־אַשּׁוּר, אָנֹכִי אֶרְמְסֵם אֲטָרְפֵם כְּאַרְיֵה מַשְׁחִית; אֲנִי אָנִי אֶהְיֶה לְחוֹמַת מִבְצָר וּלְמָסָךְ מַבְדִּיל בֵּינֵךְ וּבֵין כָּל זָדוֹן. יָעוּפוּ חִצֵּי־אַשּׁוּר עַל רֹאשִׁי, כְּנִטְפֵי מָטָר נֶחְשְׁבוּ לִי, אִמְרִי־נָא לִי, עֲדִינָה, אֲחוֹתִי אַתְּ, וְנַפְשִׁי תִדְרֹךְ עֹז.

— הָהּ! — עֲנָתְהוּ פְּנִינָה בַּאֲנָחָה, — הֵן אֵין עֶזְרָתָה בִּי, וְאֵיךְ אֶתֵּן לְךָ עֹז וְתַעֲצֻמוֹת? מַה חֵפֶץ לְךָ בְעַלְמָה קְשַׁת־רוּחַ כָּמוֹנִי? הֵן מִדִּמְעוֹתַי יִמַּס לְבָבְךָ וּמֵאַנְחוֹתַי תִּרְפֶּינָה יָדֶיךָ. — מַה חֵפֶץ לִי בָּךְ? — שָׁנָה תֵימָן אֶת דְּבָרֶיהָ, — חֵפֶץ אֲשֶׁר כָּל חֲפָצִים לֹא יִשְׁווּ בוֹ; הֲלֹא הַחוֹחִים, אֲשֶׁר הֵעִיקוּ לַשּׁוֹשַׁנָּה מִסָּבִיב, בָּעֲרוּ בָאֵשׁ, וּמַדּוּעַ לֹא תֹאחַז יָדִי בַשּׁוֹשַׁנָּה? הָשִׁיבִי לִי, עֲדִינָה, אֵת אֲשֶׁר לָקַחַתְּ מִמֶּנִּי, הָשִׁיבִי לִי שְׁלוֹמִי וּמְנוּחָתִי, וַה׳ יָשִׁיב לָךְ שְׂשׂוֹן־יִשְׁעֵךְ.

וְנַעֲמָה בָּאָה הַחֶדְרָה וַתֹּאמַר: הִנְּכֶם נֶעֱצָבִים תָּמִיד עַל מָשׂוֹשׂ כִּי רָחוֹק מִכֶּם; הֲלֹא תִבְכּוּ לִמְבוּכַת עִיר־אֱלֹהִים וּלְאַמְנוֹן אֲשֶׁר נָדַד וְלֹא יָשׁוּב עוֹד הֲלוֹם. אוּלַי יַשְׁקִיף וְיֵרֶא ה׳ גַּם בְּעָנְיֵ נַפְשׁוֹתֵיכֶם, בְּעֵת אֲשֶׁר

יָם צָרָה, וְלִבּוֹ חָרֵד מֵאֲבִי עֲזְרִיקָם צוֹרְרוֹ. וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹרָם: לָמָּה זֶּה נִפְעַמְתָּ וְלָמָּה תִשְׁתּוֹמֵם? הֲלֹא אָדָם עָרוֹם יִוָּלֵד וֵאלֹהִים יְרוֹמְמֵהוּ אַף יַשְׁפִּילֵהוּ. וַיִּתְאַנַּח אַמְנוֹן וַיֹּאמַר: מַה נִּמְרְצוּ אִמְרֵי יְדִידוּת־נַפְשִׁי בְּאָמְרָהּ אֵלָי: „מִי גֶבֶר יִרְאֶה חַיִּים וָמָוֶת כְּרֶגַע, וְרוּחוֹ תִּכּוֹן בְּקִרְבּוֹ". אַף אָנֹכִי רוֹאֶה הַפַּעַם מָרוֹם וְשָׁפָל, עַל כֵּן תִּפָּעֶם רוּחִי וְיָפוּג לִבִּי. הַאַתָּה זֶה יוֹרָם הָאַלּוּף! אַתָּה, אֲשֶׁר שִׁמְךָ וְזִכְרְךָ נוֹדָע בַּשְּׁעָרִים? וַיִּשְׁאָלֵהוּ יוֹרָם לִשְׁלוֹם יְדִידְיָה עֲמִיתוֹ וְלִשְׁלוֹם עֲזְרִיקָם בְּנוֹ וְלִשְׁלוֹם אֲבִישַׁי וְסִתְרִי, וַיְסַפֵּר לוֹ אַמְנוֹן אֵת אַחֲרִית מַתָּן, וּכְדַבְּרוֹ עַל־אֹדוֹת יְדִידְיָה לֹא יָכוֹל לִמְנוֹעַ קוֹלוֹ מִבֶּכִי, וַתְּהִי זֹאת לְפֶלֶא בְּעֵינֵי יוֹרָם.

עוֹדָם מְדַבְּרִים וּבֹכִים, וְהִנֵּה בַּעַל הַכְּרָמִים בָּא, וַיְדַבֵּר אֶל יוֹרָם יְוָנִית לֵאמֹר: הַלְבַעֲבוּר זֹאת שַׂמְתִּיךָ פָּקִיד עַל בְּנֵי־יְהוּדָה לְהָמֵס אֶת לְבָבָם וּלְהַרְפּוֹת יְדֵיהֶם מֵעֲבוֹדָה? וַיִּגְעַר בּוֹ וַיֹּאמַר: אַתָּה תַּעֲרֹב אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה, וּמִיָּדְךָ אֶדְרֹשׁ עֲבוֹדָתָם; וַיֵּלֶךְ יוֹרָם אֶל מַעֲשֵׂהוּ, וְאַמְנוֹן גַּם הוּא שָׁב אֶל מְלַאכְתּוֹ.

וַיְהִי מִמָּחֳרָת וְאַמְנוֹן הִשְׁכִּים לְכַרְמוֹ בְּשִׁמְמוֹן, כִּי הָיָה בַּקַּדַּחַת. הַבֹּקֶר הָיָה בֹקֶר לֹא עָבוֹת, אַךְ טֶרֶם נְכוֹן הַיּוֹם הִתְנַשֵּׂא רוּחַ־יָם וַיַּעַל נְשִׂיאִים מִקְצֵה אֶרֶץ וַיִּתְקַדְּרוּ שָׁמַיִם מֵאֲפָסִים, וְאַמְנוֹן יוֹשֵׁב בְּתִמְהוֹן־לֵב עַל רֹאשׁ הַפִּסְגָּה, וְעֵינָיו נְשׂוּאוֹת לַשֶּׁמֶשׁ, אֲשֶׁר הִבִּיט אֵלָיו כְּמִתְעַתֵּעַ, וַיַּעַן וַיֹּאמַר:

—אַתָּה הַמָּאוֹר הַגָּדוֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם! שֶׁמֶשׁ נָעִים, עֵד נֶאֱמָן לִי בַּשַּׁחַק, בִּבְרִיתִי עִם תָּמָר! הֲלֹא כְעֵינַי כְּעֵינֵי־תָמָר צוֹפִיּוֹת אֵלֶיךָ לָעֵת הַזֹּאת. הָבִיאִי לִי תִקְוָה בְּקַוַּיִךְ וּמַרְפֵּא בִּכְנָפַיִךְ! זָרְחִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה עַל עִיר־אֱלֹהִים וְהוֹצִיאִי לָאוֹר צִדְקָתִי נֶגֶד תָּמָר!

וְיוֹרָם עָמַד מֵאַחֲרָיו וְלֹא אָבָה לְהַפְרִיעַ אוֹתוֹ מִמְּרִי־שִׂיחוֹ; וְשַׂרְעַפֵּי־אַמְנוֹן הִשְׁתּוֹלְלוּ בְּחֻמּוֹ, וַיּוֹסֶף לְדַבֵּר בְּתִמְהוֹן־לִבּוֹ לֵאמֹר:

—אוֹיָה לִי, אִמִּי! אֲחוֹתִי! אָנָה בָאתֶן? אַיֵּה עֲזַבְתִּיכֶן? אַל תֵּלַכְנָה בַּתֹּפֶת! שָׁם גֵּיא הֲרֵגָה, וְשָׁם יָזוּבוּ מְדֻקָּרִים, צְבוּרִים כְּדֹמֶן עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. לֵכְנָה וַעֲלֶינָה עַל הַר בֵּית ה׳ וְהַעֲרִיתֶן אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶן עַל מִזְבַּח ה׳ הֶהָרוּס! מַהֵרְנָה, פֶּן יַגִּירוּכֶן צָרִים עַל יְדֵי חָרֶב! הַס, יָם שׁוֹאֵן! כִּי קוֹל נְהִי נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן, קוֹל אֶנְקַת־חֲלָלִים מֵהַר־הַזֵּיתִים; אוֹיָה לִי! הֲלֹא חַיָּתִי יָשְׁבָה בוֹ;—

וְאַמְנוֹן עֹשֶׂה מַעֲשֵׂהוּ בְּפִנַּת כֶּרֶם אֶחָד וְעֵינָיו נִגָּרוֹת מִבֶּכִי; וַיָּבֹא אֵלָיו הַפָּקִיד וַיֹּאמַר: הֵן חִדֵּשׁ הָאָבִיב פְּנֵי הָאֲדָמָה, חַדֵּשׁ גַּם אַתָּה רוּחַ נָכוֹן בְּקִרְבֶּךָ, כִּי צָעִיר אַתָּה לְיָמִים וְלָמָּה תִשְׁתּוֹחָח? הֵן לֹא יְחַדֵּשׁ כַּנֶּשֶׁר נְעוּרָיו גֶּבֶר אַחֲרֵי בְלוֹתוֹ, אַךְ עוּל־יָמִים יַחֲלִיף כֹּחַ לִתְקוּפַת הָאָבִיב; קוּמָה, עֶלֶם יַקִּיר, וְהִתְאוֹשֵׁשׁ, כִּי מָצָאתָ חֵן בְּעֵינֵי בַּעַל־הַכְּרָמִים, וַאֲנִי אֲהַבְתִּיךָ מִשְׁנֶה־אַהֲבָה עַל יְפִי תָאֳרְךָ וְעַל מְקוֹם־מוֹלַדְתֶּךָ, כִּי הִגִּידוּ לִי, כִּי יְלִיד־צִיּוֹן אַתָּה, וּבָעִיר הַזֹּאת כָּל חַיֵּי־רוּחִי. וַיֹּאמֶר לוֹ אַמְנוֹן: הֵן צָעִיר אָנֹכִי לְיָמִים, אַךְ לֹא יֵדְעוּ יְשִׁישִׁים כַּעֲשִׂי וְהַוֺּתִי, כִּי מִידִידוּת־נַפְשִׁי נִפְרַדְתִּי, מֵאֵם רַחֲמָנִיָּה, וּמֵאָחוֹת יְפֵה־פִיָּה, וַתִּמְצָאֵנִי כְּקַן יַד שׁוֹבַי וַיַּרְחִיקוּנִי הֲלוֹם; אוֹיָה לִי, צִפּוֹר בּוֹדֵד! אֵין פּוֹצֶה פֶּה לְרַוְחָתִי וְאֵין מוֹחֶה דִמְעָה מֵעַל פָּנָי! אֶת תְּלָאוֹתַי אֲסַפֵּר לָרוּחַ וְצָרָתִי אַגִּיד לְגַלֵּי־הַיָּם, אֲשֶׁר יִשְׁאוֹן אִתִּי נֶהִי כְּנַהֲמַת־לְבָבִי, וּמַה יְנַחֲמוּנִי נְעִימוֹת־הָאָבִיב? הָהּ! לֹא לִקְשֵׁה־יוֹם יָשֹׁב רוּחַ צַח, וְלֹא לְמָרֵי־נֶפֶשׁ יָאִיר שֶׁמֶשׁ, תִּלְבַּשׁ תֵּבֵל פְּאֵר־עֶדְיָהּ. מִי יִתֶּן לִי אֵבֶר כַּיּוֹנָה, אָעוּפָה הַרְרֵי־צִיּוֹן, אֶקְחָה חֶמְדַּת־נַפְשִׁי וְאֶשְׁאָנָה לְאַחֲרִית־יָם מְקוֹם אֵין בּוֹ נִרְגָּן וּמַלְשִׁין; אֲדַבְּרָה, וְהִיא תִשְׁמָעֵנִי, תִּרְאֶה דִמְעָתִי — תַּאֲמִין בִּי; וְאִם חוֹמוֹת־יְרוּשָׁלַיִם עָרוּ עַד הַיְסוֹד וִידִידוּת־נַפְשִׁי גֹוֵעָה בֵּין חָרְבוֹתֶיהָ, אָז אֵלְכָה עַל שׁוֹמְמוֹת צִיּוֹן, עַל מַשּׁוּאוֹת אַרְמְנוֹתֶיהָ וְעַל מְשַׁמּוֹת דְּבִיר־הַקֹּדֶשׁ, אֶבְכֶּה עַל אֶרֶץ־הֲרִיסוּתִי, עַל הֶרֶג הֲרוּגֶיהָ וְעַל מַחֲמַדֵּי הַטּוֹבִים; אֶבְכֶּה, אָרִיד בְּשִׂיחִי עֲדֵי הִשְׁתַּפֵּךְ נַפְשִׁי הָאֻמְלָלָה.

וַיֹּאמֶר לוֹ הַפָּקִיד: נִכְמְרוּ רַחֲמַי מְאֹד לְנַפְשְׁךָ הַמִּשְׁתּוֹחַחַת; אַךְ לוּ יָדַעְתָּ מְגִנַּת־לִבִּי, כִּי עַתָּה תַחֲרִישׁ. אָנֹכִי מִמְּרוֹם עַם־הָאָרֶץ הָיִיתִי, יָשַׁבְתִּי שַׁאֲנָן בְּהֵיכְלֵי־שֵׁן וָאֱהִי מְאֻשָּׁר בָּאָרֶץ; אַךְ אֲהָהּ! כִּי אַחֲרִיתִי נִכְרָתָה! זֶה לִי תְּשַׁע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה, שְׁנוֹת רָאִיתִי רָעָה, שַׁחוֹתִי עַל אַדְמַת־נֵכָר; פֹּה דִּכְּאַנִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עָנְיִי, וּבְצִיּוֹן כָּבְדָה יָדוֹ עַל בֵּיתִי, וְאֵשׁ אָכְלָה אוֹתוֹ עַל אִשְׁתִּי וּשְׁנֵי בָנֶיהָ. הָהּ! עַל שִׁבְרָם הָשְׁבַּרְתִּי, וְשַׁמָּה תַחֲזִיקֵנִי לְזֵכֶר אִשְׁתִּי הָאֲהוּבָה, אֲשֶׁר בָּגְדָה בִּי; כָּל אֵלֶּה הִגִּידוּ לִי נוֹדְדֵי־יְהוּדָה זֶה עֶשֶׂר שָׁנִים, וּמִן הָעֵת הַהִיא לֹא נָתַתִּי פוּגַת לִי, אַךְ לָמָּה אֲכַחֵד שְׁמִי מִמֶּךָּ? הֲלֹא יָדַעְתָּ אִם לֹא שָׁמַעְתָּ אֶת שֵׁם יוֹרָם הָאַלּוּף? רְאֵהוּ עַתָּה נִצָּב בְּעָנְיוֹ וּמְרוּדוֹ נֶגֶד עֵינֶיךָ!

וְאַמְנוֹן שָׂם עֵינָיו עָלָיו וַיֶּחֱרַד וַיִּתַּר מִמְּקוֹמוֹ, וַיֶּחֱוְרוּ פָנָיו, וְכֹחוֹ עֲזָבוֹ כִּמְעַט; מֵעָיו הָמוּ לָאִישׁ, אֲשֶׁר יָרַד פְּלָאִים מֵרֹאשׁ הָרִים אֶל עִמְקֵי

הוּמַת בַּחֶרֶב, וְאָנֹכִי לֹא אֲנַכֵּר אוֹתוֹתָיו, אָכֵן אַמְנוֹן הוּא, וּמִיַּד אַשּׁוּר נִגְזַר, אַף הֲלֹא כָהֵנָּה וְכָהֵנָּה שִׁכְּלָה חֶרֶב אַשּׁוּר, וְלָמָּה, בִּתִּי, תִּבְכִּי לְאֶחָד? נְשֵׁי יוֹרֵד־בּוֹר, כִּי לֹא יָשׁוּב עוֹד אֵלָיִךְ. וַיֹּאמֶר סִתְרִי: וּמִי יוֹדֵעַ? אוּלַי עֶלֶם אַחֵר רָאָה הַפָּלִיט כִּדְמוּת אַמְנוֹן וּבְתַבְנִיתוֹ. אַף הֲלֹא אַחַת הִיא מִשְּׁתֵּי אֵלֶּה: אִם מֵת אַמְנוֹן, הֲלֹא לַשָּׁוְא תִּבְכִּי תָמָר, וְאִם חַי הוּא הֲלֹא יֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתוֹ; יָשׁוּב אֵלַיִךְ בְּיוֹם יְשׁוּעָה. מִנְעִי, תָּמָר, עֵינַיִךְ מִדִּמְעָה, קַוִּי לַה׳ וְשִׁכְחִי אֶת אַמְנוֹן בִּימֵי־מְבוּכָה.

— לֹא — עָנְתָה תָמָר — לֹא אֶשְׁכַּח אֶת אַמְנוֹן לָנֶצַח גַּם בְּיוֹם מִלְחָמָה וּתְרוּעָה, גַּם בְּיוֹם רִנָּה וִישׁוּעָה, גַּם בְּהָקִיץ גַּם בַּחֲלוֹם לֹא אֶשְׁכָּחֵהוּ! אַלְלַי לִי, כִּי נִפְעַמְתִּי מֵחָזוּת קָשָׁה בִּתְנוּמוֹת עֲלֵי מִשְׁכָּב, וְהַחֲלוֹמוֹת לֹא שָׁוְא יְדַבֵּרוּ; שִׁמְעִי וַאֲסַפֵּרָה:

תְּמוֹל בַּלַּיְלָה עָלִיתִי עַל עֶרֶשׂ־יְצוּעַי בְּרוּחַ נִשְׁבָּרָה, וָאִישַׁן בְּלַחַץ־לֵבָב. וּבַחֲלוֹמִי וְהִנֵּה הַמֶּלֶךְ חוֹגֵר חַרְבּוֹ עַל יָרֵךְ, וּשְׁאֵרִית צִבְאוֹתָיו, אֲשֶׁר נֶאֶמְנָה עוֹד רוּחָם אִתּוֹ, עֲרוּכִים בִּרְחוֹב הַמִּזְרָח לָצֵאת לִקְרַאת נֶשֶׁק וְעוֹטְרִים אוֹתוֹ, וְעֵינֵי חִזְקִיָּהוּ נְשׂוּאוֹת לַמָּרוֹם, וּבְפִיו דִּבֵּר לֵאמֹר: „אָנָּא, ה׳! הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה מֶלֶךְ־יְהוּדָה נוֹדֵד מִכִּסְאוֹ, מֵעִירוֹ, לַעֲרוֹךְ מִלְחָמָה בִּמְתֵי־מְעָט אֵת מֶלֶךְ אַשּׁוּר, אֲשֶׁר רַבּוּ אַדִּירָיו כְּכוֹכְבֵי־הַשָּׁמַיִם; עָלֶיךָ אֶעֱזוֹב אֶת הָעִיר הַזֹּאת, נָשֶׁיהָ, בָּנֶיהָ וְטַפָּהּ, זְקֵנֶיהָ, אַלְמְנוֹתֶיהָ וִיתוֹמֶיהָ, — יֶחֱסָיוּן־נָא בְּסֵתֶר־כְּנָפֶיךָ אֵלֶּה עַנְיֵי־הַצֹּאן!״ וְעֵינֵי אַנְשֵׁי־הַצָּבָא יָרְדוּ פַּלְגֵי־מַיִם כְּדַבְּרוֹ זֹאת, וּבְקוֹל־בּוֹכִים קָרְאוּ לְשָׁלוֹם לְעִיר־הָאֱלֹהִים, לִמְעֹנָה אֱלֹהֵי קֶדֶם וְלִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם, אֲשֶׁר בָּאוּ לְשַׁלְּחָם. וְהִנֵּה מִן הַמַּחֲנֶה יוֹצֵא אֵלַי אַמְנוֹן חַכְלִילֵי־עֵינַיִם, חָגוּר חֶרֶב, מַחֲזִיק מָגֵן וְצִנָּה, רוֹכֵב עַל סוּסוֹ, אֲשֶׁר עוֹר־הָאַרְיֵה פָּרוּשׂ עַל גַּבּוֹ, וְהוּא כְּגִבּוֹר הוֹדוֹ בַּמִּלְחָמָה, וַיִּקְרָא אֵלַי לֵאמֹר: „שָׁלוֹם, שָׁלוֹם לָךְ, תָּמָר יְחִידָתִי! גַּם הַמָּוֶת לֹא יַפְרִיד בֵּינִי וּבֵינֵךְ!״ זֹאת דִּבֵּר וְהִנֵּה הוּא חָמַק עָבָר; וְאָנֹכִי נִפְעַמְתִּי וּכְנְטוּעָה בְמַסְמְרִים עָמַדְתִּי מִשְׁתָּאָה וְשׁוֹמֵמָה. חָפַצְתִּי לְדַבֵּר, וּלְשׁוֹנִי לְחִכִּי דָבֵקָה. וּכְפְנוֹת הַמַּחֲנֶה לָלֶכֶת, הִתְפַּתְּחָה לְשׁוֹנִי מִמִּסְגְּרוֹתֶיהָ, וָאֶשָּׂא קוֹלִי וָאֶקְרָא: „אֲהָהּ, מַחְמַד־לִבִּי! אַלּוּף־נְעוּרַי! אָנָה תֵלֵךְ, וְאֵיכָכָה תַעֲבוֹר אֶת מִצְוַת ה׳? הֵן אֵרַשְׂתַּנִי וְלֹא לְקַחְתַּנִי עֲדֶנָּה; שׁוּב וֶהְיֵה נָקִי לְבֵיתֶךָ!״ וָאֵלֵךְ אַחֲרֵי הַמַּחֲנֶה, הָלֹךְ וּבָכֹה, הָלֹךְ וְקָרֹא: „אַמְנוֹן! אַמְנוֹן!״ בָּכִיתִי, צָעַקְתִּי, וְשׁוֹמֵעַ לֹא הָיָה לִי עוֹד,

הִשְׁמִיעִנִי אֶת קוֹלֵךְ, תָּמָר יוֹנָתִי יְחִידָתִי, אַלְלַי לִי, אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים, כִּי עָיְפָה נַפְשֵׁךְ לַהֹרְגִים. מִמֶּרְחַקִּים אֶקְרָאֵךְ, וְאַתְּ מִתְבּוֹסֶסֶת בְּדָמָיִךְ, אִתָּךְ יִתְגּוֹלֵל תֵּימָן בְּדָמוֹ גַּם הוּא. בּוֹשִׁי חַמָּה! אָנָה תָּפִיצִי אוֹרֵךְ? קוּמִי, אֲחוֹתִי, נִפּוֹל יַחְדָּו עַל חַלְלֵיהֶם וְנִבְלוֹל דָּמֵנוּ בְּדַם הַנֶּאֱהָבִים וְהַנְּעִימִים הָאֵלֶּה; הַחַיִּים הִפְרִידוּ בֵינֵינוּ, וְהַמָּוֶת יַאַסְפֵנוּ.

וְלֹא יָכוֹל אַמְנוֹן דַּבֵּר עוֹד, כִּי הִתְעַלֵּף וַיִּפּוֹל עַל יְצוּעַ הַדֶּשֶׁא אֲשֶׁר יָשַׁב שָׁם, וַיֶּחֱרַד יוֹרָם וַיַּחֲזֶק בּוֹ וַיֹּאמַר: מֵעַי הָמוּ לָךְ, עֶלֶם נֶחְמָד, לִבְּךָ תּוֹעֶה וְשׁוֹמֵם וּפִיךָ יַבִּיעַ חֶזְיוֹנוֹת וַחֲלוֹמוֹת נוֹרָאִים; קוּמָה וְאַשְׁכִּיבְךָ עַל עֶרֶשׂ־דְּוָי, כִּי יְצוּרֶיךָ כְּמוֹ יִתְמוֹלְלוּ וְנִשְׁמַת־אַפְּךָ כְּלַבַּת־אֵשׁ. פֶּרַח נֶחְמָד אַךְ נֶגֶעִים! אֲרוּרִים הָאֲנָשִׁים, אֲשֶׁר קְטָפוּךָ מֵאַדְמַת־מַטָּעֲךָ בִּידֵי רֶשַׁע. כְּדַבְּרוֹ זֹאת לְקָחָהוּ בֵּין זְרוֹעוֹתָיו וַיַּשְׁכִּיבֵהוּ בַּסֻּכָּה אֲשֶׁר בַּכָּרֶם. וְאַמְנוֹן הִתְעוֹרֵר מְעַט וַיַּרְא אֶת יוֹרָם נִצָּב עָלָיו וַיֹּאמַר: חוּסָה, אֲדֹנִי, כִּי אֻמְלָל אָנִי! וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹרָם: הַשְׁקֵט, עֶלֶם יַקִּיר, כִּי כִבְנִי אֶסְעָדְךָ עַל עֶרֶשׂ־דְּוָי וַאֲכַלְכֵּל מַחֲלָתֶךָ.

פֶּרֶק הָעֶשְׂרִים וְשְׁבִיעִי.

וְתָמָר לֹא נָתְנָה פוּגַת לָהּ גַּם הִיא, וַתֵּבְךְּ לְאַמְנוֹן יוֹמָם וָלָיְלָה. וַיְהִי בְּאַרְבָּעָה־עָשָׂר לְחֹדֶשׁ הָאָבִיב וְסִתְרִי בָּא אֶל חַדְרָהּ בַּבֹּקֶר וַיִּמְצָאֶנָּה סוֹפֶקֶת כַּפֶּיהָ וּמִתּוֹפֶפֶת עַל לִבָּהּ, וַיֹּאמַר: הֵן נוֹרָאָה הַמְּבוּכָה בְּעִיר־אֱלֹהִים, הִקִּיפָה הַזְּעָקָה אֶת כָּל גְּבוּל יְהוּדָה, בְּכִי אֵפוֹא לְיוֹשְׁבֵי־צִיּוֹן, וְלֹא לְאַמְנוֹן הַיּוֹשֵׁב עַתָּה בִּמְנוּחוֹת שַׁאֲנַנּוֹת עַל אַדְמַת־נֵכָר. וַתְּמָרֵר תָּמָר בִּבְכִי וַתֹּאמַר: בָּכוֹ אֶבְכֶּה לַהוֹלֵךְ, אֲשֶׁר לֹא יָשׁוּב אֵלָי! וַיֹּאמֶר לָהּ יְדִידְיָה: לָמָּה, בִּתִּי, תַּעְדִּירִי רְפָאִים, תְּעִירִי אַהֲבַת שׁוֹכֵן עָפָר? הֵן אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים אֵלָיו, וְהוּא לֹא יָשׁוּב עוֹד אֵלֵינוּ, בְּכִי לַחַיִּים, אֲשֶׁר חַיֵּיהֶם תְּלֻאִים לָמוֹ מִנֶּגֶד וְאַל תִּבְכִּי לַמֵּת. — וּמַה זֹּאת? — שְׁאָלָהוּ סִתְרִי. וַיֹּאמֶר לוֹ יְדִידְיָה: בַּמֵּתִים נֶחְשַׁב אַמְנוֹן, כִּי נִגְזַר מִיַּד אַשּׁוּר; הֵן תְּמוֹל בָּא אֵלֵינוּ פָּלִיט מִגִּבְעַת שָׁאוּל וַיְסַפֵּר לָנוּ לֵאמֹר: „רָאֹה רָאִיתִי קְצִינֵי־יְרוּשָׁלַיִם אֲסוּרִים, וּבָהֶם עֶלֶם יְפֵה־עֵינַיִם, קְוֻצּוֹת־תַּלְתַּלָּיו שְׁחוֹרוֹת כָּעוֹרֵב, עֶלֶם זַךְ מִשֶּׁלֶג צַח מֵחָלָב, אֲשֶׁר

יְשַׁדֵּד רִבְצָם? הַשֶּׁמֶשׁ כְּכַדּוּר־אֵשׁ נִשְׁקְעָה בַּיָּם הָאַחֲרוֹן, הִתְחַבְּאָה מִפְּנֵי בַּלָּהוֹת הַנֶּשֶׁף הַנּוֹרָא, וְהַיָּרֵחַ נֶהְפַּךְ לְדָם עַל הַר־הַזֵּיתִים וַיֵּאת לַיְלָה, לֵיל הִתְקַדֵּשׁ חַג הַפֶּסַח, מוֹעֵד מַזְכִּיר גְּבוּרַת ה׳, אֲשֶׁר עָשָׂה בִּשְׂדֵה־צֹעַן *). אַךְ אֲהָהּ לְנֶשֶׁף הִשְׁקָם כִּי הָיָה לַחֲרָדָה! שְׂרִידֵי־צִיּוֹן נוּגֵי מִמּוֹעֵד בָּאוּ בְחַדְרֵיהֶם, וְנַפְשָׁם בָּכְתָה בְמִסְתָּרִים מִפְּנֵי זַעַף ה׳; גַּם הַכֹּהֲנִים בָּכוּ בֵּין הָאוּלָם וְלַמִּזְבֵּחַ, סָפְדוּ וַיְיֵלִילוּ מַר, כִּי שָׁבַת מְשׂוֹשׂ חַגִּים. הַמֶּלֶךְ הִשְׁלִיךְ פְּאֵר־נִזְרוֹ וַיִּלְבַּשׁ שַׂק, וּבֶן־אָמוֹץ שָׁפַךְ שִׂיחוֹ לִפְנֵי ה׳.

מַה נּוֹרָא אֱלֹהִים בְּקוּמוֹ לַמִּשְׁפָּט! וּמַה נָּאוֹר וְאַדִּיר בְּלָבְשׁוֹ נָקָם! רַב הָעֲלִילִיָּה יִתֵּן אוֹת וְכָל תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ עָזְבוּ מִשְׁטָרָם. חָלְפוּ עָבְרוּ חֻקּוֹת עוֹלָם, לְהֶגֶה מִפִּיו יֵצֵא יִתְלַכְּדוּ אֵשׁ מִתְלַקַּחַת וְקֶרַח הַנּוֹרָא וְיִתְּכוּ כַּמַּיִם אָרְצָה. לְפָנִים רָכַב אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט עַל מַרְכְּבוֹת יְשׁוּעָה, וְחֹמֶר מַיִם רַבִּים נִצַּב לְפָנָיו כְּמוֹ נֵד, גָּעַר בַּתְּהוֹמוֹת וַיִּרְגְּזוּ לִקְרַאת בְּנֵי־חָם — עַתָּה, לַמּוֹעֵד הַזֶּה, בָּא בְסוּפָה מַרְכְּבוֹתָיו וְגַעֲרָתוֹ בְּלַהֲבוֹת־אֵשׁ, שְׂרָפִים מִמַּעַל עָפוּ וַיִּדְאוּ עַל מַחֲנֵה אַשּׁוּר, סוּפָה וְסַעַר מִתְחוֹלֵל הָיָה מְעוֹפָם, וּבְמֻטּוֹת כַּנְפֵיהֶם הֵפִיחוּ מוֹקְדֵי־עוֹלָם, וַיְהִי רוּחַ זִלְעָפוֹת; הֵמָּה שָׁטוּ עָבְרוּ, וַיַּשְׁאִירוּ אַחֲרֵיהֶם מְהוּמַת שֶׁקֶט, דּוּמִיָּה נוֹרָאָה וְתַרְדֵּמַת מָוֶת; אַךְ רֶגַע זָעַם ה׳ — וְצִבְאוֹת אַשּׁוּר הָיוּ לִשְׂרֵפָה מַאֲכֹלֶת־אֵשׁ!

וּכְמוֹ הַשַּׁחַר עָלָה לְגַלּוֹת סוֹד אֱלוֹהַּ הַצָּפוּן בְּחֵיק עֲלָטָה; עוֹד מֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וּמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה נִלְחָמִים, מִבְּלִי דַעַת לְמִי יָאֲתָה לְהוֹדִיעַ מַעַלְלֵי־יָהּ, וְהַיּוֹשְׁבִים עַל הַחוֹמָה הִקְשִׁיבוּ אֶל מַחֲנֵה אַשּׁוּר, וְהִנֵּה אֵין קוֹל וְאֵין קָשֶׁב, אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים; וַיִּשְׂאוּ הַצּוֹפִים קוֹל וַיְרַנְּנוּ בִמְרוֹם צִיּוֹן לֵאמֹר: „עוּרִי וְהִתְעוֹרְרִי, עִיר־אֱלֹהִים! כִּי גִרְדְּמוּ צָרַיִךְ; פִּצְחִי רִנָּה וְצַהֲלִי, כִּי צוֹרְרַיִךְ נֶאֶלְמוּ דוּמִיָּה, יְמִין ה׳ עָשְׂתָה חָיִל כִּימֵי מִצְרָיִם, הִכְנִיעָה שְׁאוֹן זָרִים, הָפְכָה עֲלֵיהֶם לַיְלָה וַתְּדַכְּאֵם; בַּת־צִיּוֹן! לִבְשִׁי עֻזֵּךְ, כִּי שׂוֹנְאַיִךְ לָבְשׁוּ בֹשֶׁת, מְצִיקַיִךְ עוֹד אֵינָם, חָגִּי יְהוּדָה חַגַּיִךְ!״

עָבְרוּ בִעוּתֵי לַיְלָה, הַשֶּׁמֶשׁ הוֹפִיעָה בְקַרְנֵי יֶשַׁע וָהוֹד עַל עִיר־דָּוִד, וַתָּבֵא בִכְנָפֶיהָ מַרְפֵּא לְנַפְשׁוֹת יוֹשְׁבֶיהָ; עָזַב הַחוֹלֶה אֶת עֶרֶשׂ־דְּוָי, וְנָגוּעַ בָּרָעָב נָטַשׁ אֹהֶל עֹנִי, מַחֲזִיקֵי בַּפֶּלֶךְ הִשְׁלִיכוּ מִשְׁעַנְתָּם, פִּסְחִים דִּלְּגוּ

*) בְּמִצְרָיִם.

ואבואה עד שער־הפנים, חפצתי לצאת את העיר, והשוטרים הגיאונים נשיי־ציון עלו לגגות ולחומות, כלן הומיות כבנות־יענה ומתופפות על לבותיהן; גם אנכי עליתי על מגדל־הצופים, משם ראיתי את כל־מחנה אשור ונבהלתי. אנכי עמדתי שם, ורוחי היתה מרחפת על דגל מחנה־יהודה, אשר ראיתי מתנהג בכבדות, כנפץ־ברד התנקשו רמחים וכידונים, חצים עפו על כנפי־מות. המלחמה כבדה אל יהודה וחלליהם הצעו על שדה־קטל; פתאם — והנה קול ענות גבורה ושאון תרועה נשמע ממחנה אשור לאמר: „מלך יהודה נשבה חיים!”, והנה שארית־יהודה הפכה ערף, כשיות נדחות נסו, כשלו נפלו איש על אחיו, וצבאות אשור דלקום כזאבים מאחריהם, ורעם שרים שואגים ככפירים: „עורו, עורו, בני־אשור ועילם, עלו הררי־ציון, ערו, ערו עד היסוד בה! שחתו באש ובחרב!”. ובמבוכה הגדולה ובמבוסה הנוראה חזיתי את אמנון נרמס בשער, אף שמעתי אנקת־מותו; אז אמרתי אקפצה מעל ראש המגדל ואדכא את חיתי יחד, — ואיקץ והנה חלום! עוד חרדת אלהים עצורה בעצמותי ורוחי שוממה בקרבי מן החזיון הנורא.

ויאמר סתרי: כי יפלא החלום בעיני־תמר, בעיני לא יפלא; הן כמונו כמוה חרדה היא לרגעים על אדמה הרוגזת תחת יושביה בימי מהומה ומבוכה; ועתה, בשורת האיש מגבעת שאול הוסיפה לדכא רוחה על־אדות אמנון, — הלא חזיון־לבה חזתה בחלום, זולת זאת אין דבר. — כן אחזה לי גם אני — ענה תימן, — הן לבנו יהגה אימה מחמת המציק, גם אזנינו תשמענה כל היום קול שאון מהיכל ה׳, קול תרועת הלוים אשר יריעו בחצוצרות מעת בוא הצר הצורר עלינו, והחלום בא ברב ענין לספות מראה־עינים על משמע־אזנים. — ומה אחריתנו? — שאל חננאל. — „יש תקוה לאחריתנו” — ענה סתרי. — שמעו־נא את אשר דבר בן־אמוץ בקדשו לאמר: באש נשפט ה׳ ונשמת־אפו כנחל גפרית תבער במחנה אשור; סופה ולהב אש אוכלה מנת־כוסם, לא תראה אבחת־חרב ולא ישמע קול רעש כידונים, כי מקול ה׳ יחת אשור ומגערתו יבהל. מוקדי־עולם, מהם יגורו חטאים וירעדו חנפים, וצדיקים יחסו בה׳ ובצל ידו יחבאו עד יעבר זעם; לערב תוחל ציון ולפנות בקר יעזרנה אלהים ויודיע את אשר לו, כי „קדוש” יאמר לכל הנשאר בציון.

וצבאות־אשור נחו שקטו בטח ככפירים סביבות עדרי־צאן, כי מי

וַיִּמְצָא אֶת תָּמָר נֶעֱצָבָה לְדוֹדָהּ כִּי נִפְקַד, וַיְסַפְּרוּ לוֹ כָּל בֵּית יְדִידְיָה כְּכֹל אֲשֶׁר קָרָה אֶת אַמְנוֹן, וַיִּשֹּׁם הַדּוֹרָם וַיִּשְׁרֹק. — וַיֹּאמֶר חֲנַנְאֵל: לוּ הֵבִיא לִי אִישׁ אֶת אַמְנוֹן, כִּי עַתָּה אֶת כָּל הוֹנִי נָתַתִּי לוֹ! וַיֹּאמֶר הַדּוֹרָם: אָנֹכִי עָבַרְתִּי אָרְחוֹת יַמִּים לְעֵת הַזֹּאת, וָאֶפְגַּע בָּאֳנִיּוֹת וּבִסְפִינוֹת, בְּצִצּוֹת וּבִכְלֵי־גֹמֶא הַטָּשִׁים כִּנְשָׁרִים עַל מַיִם אַדִּירִים, כֻּלָּם נוֹשְׂאִים נִדְחֵי יְרוּשָׁלַיִם וְנוֹדְדֵי יְהוּדָה, אֵין רוּחַ קָדִים וְאֵין סַעֲרוֹת תֵּימָן, זוּלָתִי רוּחַ צַח נוֹשֶׁבֶת עַל יָם שׁוֹקֵט לְהָבִיא נִדְחֵי־יְהוּדָה בָּאֳנִיּוֹת יְרוּשָׁלַיְמָה. וְעַתָּה הִנְנִי שָׁב אֶל אַרְצִי וּמְגַמַּת פָּנַי לָשֶׁבֶת בָּאֳנִיָּתִי לִסְחוֹר אֶת אִיֵּי יָוָן הָרְחוֹקִים וְלָלֶכֶת תַּרְשִׁישָׁה; וְאָנֹכִי לֹא אָשִׁית לֵב לְמַרְכֻּלְתִּי, כִּי־אִם אוֹקִיר אִישׁ יְהוּדָה מִפָּז וְנִדָּחֶיהָ אֲבַקֵּשׁ כַּמַּטְמוֹנִים בַּאֲשֶׁר אֶמְצָא, וְלוּ יַקְרֶה ה׳ לְפָנַי אֶת אַמְנוֹן, כִּי עַתָּה אֲבִיאֵהוּ כְּאֶשְׁכָּר הַלּוֹם, לֹא בְכֶסֶף וְלֹא בִמְחִיר, כִּי יָקְרָה נַפְשׁוֹ מְאֹד בְּעֵינָי. וַתִּמַּח תָּמָר דִּמְעָתָהּ מֵעַל פָּנֶיהָ וַתֹּאמַר: כֵּן תִּיקַר נַפְשְׁךָ, הַדּוֹרָם, בְּעֵינֵי ה׳, וַהֲבִיאוֹתָ אֶת אַמְנוֹן, וַהֲשִׁיבוֹתָ אוֹתוֹ גַּם עַתָּה מֵאֲשֶׁר הוּא שָׁם כַּאֲשֶׁר הֲשִׁיבוֹתָ אוֹתוֹ מִגֵּיגְוֶה, וּמַה יַּעֲלֹז לִבְּךָ אָז, בִּרְאוֹתְךָ הֲמוֹן אֲנָשִׁים עוֹטְרִים אוֹתְךָ וּמְבָרְכִים אֶת שִׁמְךָ עַל הַטּוֹב אֲשֶׁר עָשִׂיתָ, וּבִרְכָתִי תָּבוֹא לְרֹאשְׁךָ וְהִשִּׂיגָתְךָ כָּל יְמֵי־חַיֶּיךָ! וַיֹּאמֶר הַדּוֹרָם: אֵת אֲשֶׁר לִי לַעֲשׂוֹת אֶעֱשֶׂה, וְאַתְּ חַלִּי אֶת פְּנֵי ה׳ וְהִצְלִיחַ דַּרְכִּי, כִּי נוֹטֶה ה׳ בַּיָּמִים הָאֵלֶּה כְּנָהָר שָׁלוֹם לְיוֹשְׁבֵי צִיּוֹן. וַיְבָרְכוּ בֵית־יְדִידְיָה אֶת הַדּוֹרָם וַיִּתְּנוּ לוֹ מַשְׂאֵת וּמִנְחָה, וַיֵּלֶךְ מֵאִתָּם וַיָּשֶׂם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו.

פֶּרֶק הָעֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנָה.

עָבְרוּ שְׁנֵי יְרָחִים מִיּוֹם אֲשֶׁר נָשְׁתָה גְּבוּרַת סַנְחֵרִיב וְחֵילוֹ סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַיִם, וְתִקְוַת תָּמָר הָלְכָה וְאָבְדָה מִיּוֹם לְיוֹם, אַף תּוּגָתָהּ הָלְכָה וְרָבָתָה. וְתֵימָן גַּם הוּא רָאָה, כִּי תוֹחַלְתּוֹ תִּכָּזֵב מִפְּנִינָה, וְלֹא עָצַר עוֹד כֹּחַ לָשֶׁבֶת קָרוֹב לִפְנִינָה חֶמְדָּתוֹ וְלִהְיוֹת רָחוֹק מִמֶּנָּה קַצְוֵי־אֶרֶץ, וַיֵּשֶׁב עִם סִתְרִי בַּכַּרְמֶל. וְתָמָר יָשְׁבָה בְּבֵית־הַקַּיִץ, וַיִּתֵּן לָהּ יְדִידְיָה נַעֲרָה חֲכָמָה לְשָׁרְתָהּ וּשְׁמָהּ פּוּעָה. וַתְּדַבֵּר פּוּעָה עַל לִבָּהּ תָּמִיד, לְהָסִיר עֶצֶב מִלִּבָּהּ, לְהִנָּחֵם אַחֲרֵי אַמְנוֹן וְלָתֵת אֶת דּוֹדֶיהָ לַאֲשֶׁר יָשָׁר בְּעֵינֶיהָ. — אַל־נָא, פּוּעָה

כָאֲלִלִים וּגְבִשְׁלִים אָזְרוּ חָיִל, כָּל הַכָּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַיִם יָצָא אֶל מַחֲנֵה אַשּׁוּר — וְהִנֵּה הָעֲמָקִים, אֲשֶׁר מָלְאוּ רֶכֶב וּפָרָשִׁים הָיוּ עִמְקֵי פְּגָרִים, וַאֲשֶׁר הָיוּ לָמוֹ יָדַיִם שָׁלְלוּ שָׁלָל וַיָּבֹזּוּ בַז.

וְעִיר־אֱלֹהִים הַנְּבוּכָה הָיְתָה לְקִרְיָה עַלִּיזָה, כִּי בָרָא ה׳ אֶת יְרוּשָׁלַיִם מָשׂוֹשׂ, וְהִנֵּה צָהֳלָה וְשִׂמְחָה בְּיֵשַׁע נִפְלְאוֹתֶיהָ וּבְחַג מוֹעֲדָהּ, תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה בְּהַר־קָדְשָׁהּ, וְשָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה עַל כָּל מִקְרָאֶיהָ; נִשְׁכַּח כָּל עֶצֶב, נָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה. וְתָמָר גַּם הִיא עָלְתָה עִם נַעֲמָה וּפְנִינָה עַל הַר בֵּית ה׳ וַתֹּאמַר: „אָנָּא, אֵל עֹשֵׂה פֶלֶא! יְחִיֶה נָא מֵתִי וְיָשִׂישׂ אֶת עַמְּךָ מָשׂוֹשׂ!״ — נַחֲמֵנוּ־נָא גַּם אֲנַחְנוּ — עָנוּ נַעֲמָה וּפְנִינָה, — נַחֲמֵנוּ, אֵל מְשַׁלֵּם נִחֻמִים לְצִיּוֹן וְלַאֲבֵלֶיהָ! וְתִרְצָה נִגְּשָׁה אֲלֵיהֶן וַתֹּאמַר: אַךְ טוֹב אֱלֹהִים לְקֹוָיו וּבוֹ נָשִׂים מִבְטָחֵנוּ כִּי יַרְאֵנוּ אֶת אַמְנוֹן.

וְחִזְקִיָּהוּ אָסַף לִפְנֵי שַׁעֲרֵי־יְרוּשָׁלַיִם אֶת שְׂרִידֵי שְׁבוּיֵי מִצְרַיִם וְגָלוּת כּוּשׁ, אֲשֶׁר נְהָגָם מֶלֶךְ אַשּׁוּר, וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר: „הִנֵּה פָּרַק ה׳ עֹל אַשּׁוּר מֵעַל צַוְּארֵיכֶם, נִתְּקוּ מוֹסְרוֹתֵיכֶם וְחַבְלֵיכֶם, דֹּעֲכוּ כַּפִּשְׁתָּה מֵאֵשׁ קִנְאַת ה׳ צְבָאוֹת אֲשֶׁר קִנֵּא לְצִיּוֹן, רְאוּ פִּגְרֵי בְנֵי אַשּׁוּר כִּגְלָלִים עַל אַדְמַת יְהוּדָה! מֶה הָיָה לָּךְ, חוֹלֵשׁ עַל גּוֹיִם? כְּשׁוֹדֵד לַיְלָה בָּאתָ וּכְגַנָּב נֶחְבֵּאתָ לִבְרוֹחַ בִּזְרוֹחַ לָנוּ ה׳ שֶׁמֶשׁ צְדָקָה. גַּם אַתֶּם, גִּבּוֹרֵי־חֵילוֹ, שָׂרִים וּסְגָנִים, מְלָכִים וְרוֹזְנִים יַחְדָּו! כַּנְּשָׁרִים דְּאִיתֶם מֵרָחוֹק עַל בֵּית ה׳, לֹא יְשַׁנְתֶּם וְלֹא נַחְתֶּם; עַתָּה מִגַּעֲרַת אֱלֹהֵי יַעֲקֹב נִרְדַּמְתֶּם! עֲיֵפִים הֱיִיתֶם, עַתָּה תָנוּחוּ עַל אַדְמַת יְהוּדָה מְנוּחַת־עוֹלָמִים! וְעַתָּה רְאוּ פְּלִיטֵי הַגּוֹיִם, וְהַגִּידוּ בָאִיִּים מֵרָחוֹק, כִּי חָזָק אֱלֹהֵי יַעֲקֹב״.

וַיַּעֲנוּ פְּלִיטֵי הַגּוֹיִם וַיֹּאמְרוּ: לַה׳ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה, תִּפְאֶרֶת וְהוֹד לְמִקְדָּשׁוֹ, וּצְבִי לַצַּדִּיק.

וּפְלִיטֵי הַגּוֹיִם הִשְׁמִיעוּ נִפְלְאוֹת ה׳ עַד אַפְסֵי אָרֶץ, וַיַּגִּידוּ צִדְקָתוֹ בְּאִיִּים רְחוֹקִים — וְהִנֵּה מִכְּנַף אֶרֶץ זְמִרוֹת נִשְׁמְעוּ וְיוֹשְׁבֵי קְצָווֹת הֵרִיעוּ לֵאלֹהִים בְּצִיּוֹן, לְאֻמִּים רַבִּים חִלּוּ פָנָיו בְּמִנְחָה וַיִּשְׁלְחוּ מִגְדָּנוֹת וּמַתָּנוֹת אֶל חִזְקִיָּהוּ. — הַמַּמְלָכוֹת אֲשֶׁר מֵעֵבֶר לְנַהֲרֵי כוּשׁ שָׁלְחוּ בַיָּם צִירִים וּמַלְאָכִים קַלִּים אֶל עַם נוֹשַׁע בַּה׳, וּבַת־צוֹר גַּם הִיא חִלְּתָה פְּנֵי אֱלֹהִים בְּמִנְחָה וַתָּבֵא אֶת נְדָנֶיהָ אֶשְׁכָּר לְצִיּוֹן. וַהֲדוֹרָם הָיָה בֵּין מַלְאֲכֵי צוֹר וְצִידוֹן, אֲשֶׁר קִדְּמוּ פְּנֵי אֱלֹהִים בְּמִנְחָה, וַיָּסַר אֶל בֵּית־יְדִידְיָה לִדְרוֹשׁ אֶת שְׁלוֹם אַמְנוֹן,

לֹא שָׁלַוְתִּי — וַיָּקָם בִּי שָׁאוֹן,
לְכָל מִכְבַּדַּי, הָהּ! הָיִיתִי דֵרָאוֹן;
וּמֶה עָשִׂיתִי, הַלְאֵל כִּחַשְׁתִּי?
בְּבַקְשָׁתִיךְ, תָּמָר, וָאֶמְצָא קֶבֶר,
הָהּ! שָׁשׂוֹן וְיָגוֹן, הַשְּׁאֵת וְהַשֶּׁבֶר!
הָהּ! אֻמְלָל אָנִי! כִּי בְתָמָר נִבְאָשְׁתִּי.

עַמּוּדֵי־שָׁמַיִם בְּעֵינַי יְרוֹפָפוּ,
כּוֹכְבֵי־אֵל מִנִּי נָגְהָם אָסָפוּ,
אוֹיָה לִּי! אָן קוֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ?
בְּקֶרֶב צָרָה, הָהּ! אֵלְכָה עֲרִירִי,
יְשׁוּדֵנִי רָעָב אוֹ קֶטֶב־מְרִירִי,
תַּהַרְגֵנִי לְשׁוֹן־אֶפְעֶה אוֹ בְנֵי־שָׁחַץ.

פַּחַד מִימִינִי, מִשְּׂמֹאלִי פַּחַת,
לְפָנַי צוֹפֶה אָסוֹן, אַחֲרַי שַׁחַת,
אֵיזוֹ דֶרֶךְ, בּוֹ יִשְׁקוֹט לְבָבִי; —
אֶרֶץ תַּחְתַּי תִּתְנוֹדֵד כַּמְּלוּנָה,
עַל כָּל מִדְרַךְ־רַגְלִי רֶשֶׁת טְמוּנָה,
שׁוֹט לָשׁוֹן, חֶרֶב, רָעָב וְלָבִיא".

„רַב לִי, אֱלֹהִים! — עָנְתָה תָמָר וְאָמְרָה בְּנָשְׂאָה לַשָּׁמַיִם עֵינֶיהָ, לִי לַהֲגוֹת תַּאֲנִיָּה וַאֲנִיָּה בְּקִרְיַת־מְשׂוֹשֵׂךְ! הֵן אֶת נֶפֶשׁ אַמְנוֹן לָקַחַתְּ, קְחִי־נָא גַּם אֶת נַפְשִׁי, וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה מִצִּיּוֹן! הִנֵּה שַׁאֲגוֹת אַמְנוֹן הַנִּתָּכוֹת עַל הַגִּלָּיוֹן, הִנֵּה נַהֲמַת־רוּחוֹ בְּצֵאתָהּ; הָהּ! רַעַם נוֹרָא מְפוֹצֵץ לְבָבִי! מַה נָּעַמְתְּ לִי, צִיּוֹן, קִרְיָה עַלִּיזָה, עֵת שָׁפַךְ עָלַיִךְ אַמְנוֹן רוּחַ חֵן, וּבַמֶּה נֶחְשַׁבְתְּ לִי עַתָּה? הֲלֹא כְּעֵמֶק הַבָּכָא, וְאָנֹכִי כְּבַת־יַעֲנָה מְקוֹנֶנֶת בָּךְ, לְהַעֲצִיב בָּךְ כָּל רוּחַ שָׂשׂוֹן, וּלְהַלְאוֹת אֱלֹהִים וַאֲנָשִׁים! וְאוּלָם לֹא אַאֲרִיךְ

אָמְרָה לָּהּ תָּמָר, — אַל תָּאִיצִי לְנַחֲמֵנִי, וְאַל תִּהְיִי בֵּין מְנַחֲמֵי־עָמָל, „אַחַת אַתְּ לִי”! עָנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי, וְאֶחָד הוּא לִי מִן הָעֵת הַהִיא, וְאַחֵר אֵין לִי עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה; לַשָּׁוְא תָּאִיצִי לְנַחֲמֵנִי, כִּי דְבָרַיִךְ כַּשֶּׁמֶן עַל מוֹקֵד־אַהֲבָתִי!

כֵּן עָבַר ־קַיִץ, וְאֵין קֵץ לְאֵבֶל תָּמָר. הִגִּיעַ יֶרַח הָאֵיתָנִים, וְרוּחָהּ לֹא שָׁבָה לְאֵיתָנָהּ; וַתִּתְהַלֵּךְ הַנַּהֲלָאָה וְהָאֻמְלָלָה בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת, אֲשֶׁר הִתְעַלְּסָה בָּאֳהָבִים עִם בְּחִירָהּ, וְזִכְרוֹן מַחֲמַדֶּיהָ הִרְחִיב פִּצְעֵי־לִבָּהּ. יֵשׁ אֲשֶׁר רָאֲתָה אֶת אַמְנוֹן בְּמַרְאוֹת־הַלַּיְלָה, וְחֶזְיוֹנוֹת הַלַּיְלָה הָיוּ תוֹכַחְתָּהּ לַבְּקָרִים, וְיֵשׁ אֲשֶׁר נָדְדָה שְׁנָתָהּ מֵעֵינֶיהָ, וּבְרֹב הֶגְיוֹנָהּ דִּמְּתָה לִשְׁמוֹעַ אֶת קוֹלוֹ מִבֵּין הַזֵּיתִים, וַתְּעוֹרֵר אֶת פּוּעָה בְּקוֹל שָׂשׂוֹן לֵאמֹר: „הִנֵּה קוֹל דּוֹדִי נִשְׁמַע בְּאָזְנָי!”. אָז הִקְשִׁיבָה פוּעָה, וְהִנֵּה אֵין קוֹל וְאֵין עוֹנֶה, וְלֹא שָׁתָה עוֹד לִבָּהּ לַחֲלוֹמוֹתֶיהָ וְלִדְבָרֶיהָ. וַיְהִי בַּחֲמִישִׁי לְיֶרַח הָאֵיתָנִים וְתָמָר מָצְאָה אֶת הַסֵּפֶר, אֲשֶׁר שָׁלַח אַמְנוֹן מִבֵּית־לֶחֶם, וַתָּבֹא בָדָד אֶל בֵּין הַזֵּיתִים וַתִּקְרָאֵהוּ, וְאֵלֶּה דִבְרֵי הַסֵּפֶר:

„יָדַעְתִּי אַהֲבָה, יָדַעְתִּי עַצֶּבֶת,
וּבְקִרְיַת־מָשׂוֹשׂ אִוִּיתִי שָׁבֶת;
בַּעֲבוֹתוֹת־אַהֲבָה, תָּמָר, מְשַׁכְתִּינִי,
וַתִּמְשְׁכִי לִי חֶסֶד־נְעוּרַיִךְ,
וַתְּבִיאִינִי מַשְׂכִּיּוֹת־חֲדָרַיִךְ,
וּבְעֵינֵי־יוֹנִים תָּמִיד לִבַּבְתִּנִי.

בְּשַׁחַר־חֶלְדִּי רָאִיתִי חֲלִיפוֹת,
אוֹיְבַי שֶׁקֶר צָדוּנִי לְמַדְחֵפוֹת,
וְאַתְּ, תָּמָר, אוֹיָה לִי, בְּאַף תְּשַׁמְּמִינִי;
רוּחִי חֻבָּלָה, אֲחָזַתְנִי רְעָדָה,
אֶת נֶשֶׁף־חִשְׁקִי שַׂמְתְּ לִי לַחֲרָדָה,
כִּי גָעַרְתְּ בִּי, עֲדִינָה, וַתַּרְעִימִינִי.

אֶל חַדְרָהּ וַתִּשָּׂא קוֹל בּוֹכִים לְקוֹל זִמְרַת נְבָלִים, וְרֵעוֹתֶיהָ אֲשֶׁר בְּצִיּוֹן וְגַם עֲלָמוֹת יוֹשְׁבוֹת הֶעָרִים הָאֲחֵרוֹת, אֲשֶׁר בָּאוּ יְרוּשָׁלַיְמָה בַּשָּׁנָה הַהִיא, הֵאִיצוּ לְדַבֵּר עַל לִבָּהּ וּלְנַחֲמָהּ, וְתָמָר מֵאֲנָה לְהִתְנַחֵם; וְתֵימָן וּפְנִינָה גַם הֵם לֹא יָכְלוּ לִמְנוֹעַ עֵינֵיהֶם מִדִּמְעָה, וַתִּבְכֶּינָה גַם נַעֲמָה וְתִרְצָה אִתָּם. וַיְאַחֲרוּ הַקְּרוּאִים בְּבֵית־הַקַּיִץ עֲדֵי נֶשֶׁף, וַיְסַפְּרוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ עַל־אוֹדוֹת הַתְּלָאוֹת, אֲשֶׁר מְצָאוּם מִיַּד צִבְאוֹת אַשּׁוּר, וַיּוֹדוּ לַה׳ חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר הֶרְאָם. וּבִרְאוֹתָם, כִּי בְּבֵית־יְדִידְיָה עָרְבָה שִׂמְחָה, וַיָּשׁוּבוּ אִישׁ אִישׁ לִמְקוֹמוֹ. וְנַעֲמָה וּפְנִינָה לָנוּ בְּבֵית־הַקַּיִץ בַּחֶדֶר, אֲשֶׁר פִּנְּתָה תִרְצָה לָמוֹ; וְסִתְרִי, אֲבִישַׁי, יְדִידְיָה, חֲנַנְאֵל וְתֵימָן נָתְנוּ תְנוּמָה לְעַפְעַפֵּיהֶם בַּלַּיְלָה הַהוּא בְּבֵית־הַקַּיִץ, וַיִּהְיוּ נְכוֹנִים לָקוּם לְרֹאשׁ אַשְׁמֻרוֹת לִכְרוֹת עֲנַף עֵץ עָבוֹת וְעַרְבֵי־נָחַל.

וּפוּעָה, שִׁפְחַת תָּמָר, שָׁתְתָה יַיִן וַתִּשְׁכָּר, וַתֹּאמֶר אֶל תָּמָר: הֲלֹא כְאֵבֵךְ כִּאֵב תֵּימָן וּפְנִינָה, וְלָמָּה תַּרְבִּי אֵבֶל מֵהֶם? וְנַעֲמָה הֲלֹא אֵם אַמְנוֹן וּפְנִינָה, וּבְכָל־זֹאת תַּבְלִיג עַל רוּחָהּ. וַתֹּאמֶר תָּמָר: הֲלֹא שְׁנַיִם יָלְדָה נַעֲמָה, הַאִם לֹא תָשִׂישׂ בְּאַחַת בְּמוֹת הָאֶחָד? וְאָנֹכִי אֶחָד אָהַבְתִּי—וְהָאֶחָד אֵינֶנּוּ! גַּם פְּנִינָה תָּשִׂישׂ בְּשׁוּב נִדָּחָהּ מִן הַכַּרְמֶל, אַךְ אַיֵּה נִדָּחִי, כִּי אָשִׂישׂ בּוֹ? הֵן שַׁעֲרֵי־צִיּוֹן פְּתוּחִים יוֹמָם וָלַיְלָה, וְנִדְּחֵי־יְהוּדָה יָבוֹאוּ בָם מֵעֵבֶר לְנַהֲרֵי כוּשׁ, מִצָּפוֹן וּמִיָּם, אַךְ בְּעַד בְּחִירִי סָגְרָה הָאָרֶץ בְּרִיחֶיהָ, וְלֹא יֵצֵא עוֹד מִמִּסְגְּרוֹתֶיהָ; יִשְׂמַח כָּל לֵב וְתַעֲלֹז כָּל נֶפֶשׁ, אַךְ לִבִּי אָנוּשׁ וְנַפְשִׁי תֶּאֱבַל לְדוֹדִי כִּי נִפְקָד.

כֵּן דִּבְּרָה תָמָר בְּמְרִי־שִׂיחָהּ, בְּעֵת אֲשֶׁר כָּל בְּנֵי בֵית־יְדִידְיָה נָמוּ שְׁנָתָם, וְהִיא מֵאֲנָה לָנוּם, וַתְּיֵלֵל מַר עַד אַשְׁמֹרֶת־הַבֹּקֶר.

וּבְנֵי־צִיּוֹן הַחֲרֵדִים לִדְבַר ה׳ הִשְׁכִּימוּ טֶרֶם הַשַּׁחַר עָלָה וַיִּתְפַּזְּרוּ בֵּין הַהֲדַסִּים אֲשֶׁר בַּמְּצוּלָה וּבָעֲמָקִים עַל כָּל יִבְלֵי־מָיִם. וְעֵיר שָׁם זְעֵיר שָׁם עָמְדוּ וַיִּכְרְתוּ לָהֶם עֲנַף עֵץ־עָבוֹת וְעַרְבֵי־נָחַל, אוֹתוֹת יֶשַׁע וּגְבוּרָה לִשְׂמוֹחַ בָּהֶם לִפְנֵי ה׳ בְּיוֹם מָחָר, בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לְחַג־הָאָסִיף. כּוֹכְבֵי נֶשֶׁף כָּהוּ חָוְרוּ מֵאוֹר יִפְעַת שַׁחַר חַכְלִילִי; פְּנֵי קָדִים מִתְלַעְּעִים מִלַּהֲבוֹת אֵשׁ־פְּלָדוֹת, אֲשֶׁר יַחְצֵב הַשֶּׁמֶשׁ טֶרֶם צֵאתוֹ מֵאָהֳלוֹ. נְהָרִים וִיאוֹרִים נְחִים וּשְׁקֵטִים שׁוֹכְבִים כְּתַבְנִית רְקוּעֵי פַחֵי־כֶסֶף וּמוּצָקִים כִּרְאִי בִּגְדוֹתֵיהֶם. עֲלֵיהֶם יַזְהִיר אוֹר יְקָרוֹת יְרַקְרַק, אֲדַמְדָּם, מִיֶּרֶק הָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וּמֵאֹדֶם פְּנֵי־

בָּךְ יָמִים אַחֲרֵי אַמְנוֹן; מִי יִתֵּן וְהִשְׁתַּפְּכָה נַפְשִׁי עַל הָאֲדָמָה הַהִיא, אֲשֶׁר פָּצְתָה פִיהָ לָקַחַת אֶת דְּמֵי אַמְנוֹן!״

עוֹדֶנָּה מְדַבֶּרֶת, וִידִידְיָה נִגַּשׁ אֵלֶיהָ וַיֹּאמַר: הֵן יֶרַח יָמִים תַּחְגּוֹר בְּתוּלָה שַׂק עַל בַּעַל־נְעוּרֶיהָ, וְאַתְּ תִּסְפְּדִי יָמִים עַל שָׁנָה לְמָרֵר אֶת חַיֵּי הוֹרָיִךְ. וַתֹּאמֶר תָּמָר: וְלָמָּה, אָבִי, הִסְתַּרְתָּ סֵפֶר אַמְנוֹן מִמֶּנִּי? לוּ מֵאָז קְרָאתִיו, כִּי עַתָּה כְּבָר תַּמּוּ חַיַּי וְנִסְתַּר עָמָל מֵעֵינָיִךְ. וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה: הֲלֹא בַמֵּתִים נֶחְשַׁב יוֹסֵף לְיַעֲקֹב, וּבִרְבוֹת הַיָּמִים הָיָה מְקוֹר־חַיִּים לְכָל בֵּית אָבִיו; קַוִּי, בִּתִּי, לַה׳, כִּי לֹא יַחְסֵר מִמֶּנּוּ מְאוּמָה. — אוֹיָה לִי — עָנְתָה תָמָר, — מַה כֹּחִי, כִּי אֲיַחֵל? אַל־נָא תְיַיֵּן, אָבִי, לְנַחֲמֵנִי, כִּי נִסְתַּר כָּל נֹחַם מֵעֵינָי; אֶבְכֶּה, אָרִיד בְּשִׂיחִי וּתְהִי זֹאת נֶחָמָתִי.

פֶּרֶק הָעֶשְׂרִים וְתִשְׁעָה.

וְזֶה הָיָה מִשְׁפַּט יְדִידְיָה מִיָּמִים יָמִימָה: אַחֲרֵי אָסְפוֹ מִגָּרְנוֹ וּמִיִּקְבוֹ אָסַף אֶת אוֹהֲבָיו אֶל בֵּית־הַקַּיִץ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה בִּשְׁלֹשָׁה־עָשָׂר לְיֶרַח הָאֵיתָנִים. וְאַחֲרֵי־כֵן סָגַר אֶת בֵּית־הַקַּיִץ וַיַּעַזְבֵהוּ עַד שׁוּב הָאָבִיב לִתְקוּפַת־הַשָּׁנָה, וַיֵּשֶׁב שִׁבְעַת יָמִים בַּסֻּכָּה, וַיֵּצֵא מִמֶּנָּה לָשֶׁבֶת בְּבֵית־הַחֹרֶף. וְגַם בַּשָּׁנָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר לֹא הָיָה זֶרַע וְקָצִיר, וְאֶרֶץ יְהוּדָה אָכְלָה סָפִיחַ, גַּם בַּשָּׁנָה הַזֹּאת לֹא גָרַע יְדִידְיָה אֶת חֻקּוֹ וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה שְׁמָנִים לְאֹהֲבָיו. וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה לְתִרְצָה: הֵן רַבָּה הַשִּׂמְחָה בַּשָּׁנָה הַזֹּאת בְּקִרְיַת־צִיּוֹן, וְגַם יוֹשְׁבֵי הֶעָרִים הָרְחוֹקוֹת יִנְהֲרוּ אֵלֶיהָ לָשׂוּשׂ מָשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ בְּקִרְיַת־מוֹעֲדֵנוּ בְּחַג הַסֻּכּוֹת, רַק בְּבֵיתֵנוּ עָרְבָה שִׂמְחָה; לָכֵן אֶקְרָא־נָא לְבַחוּרֵי־חֶמֶד וְלַעֲלָמוֹת הַיָּפוֹת, תִּפְאֶרֶת־צִיּוֹן וְחֶמְדַּת־יְהוּדָה, וְקָרָאתִי לַמְנַגְּנִים, אוּלַי תָּסוּר הָרוּחַ הָרָעָה מִתָּמָר, וְנָשְׂאָה עֵינֶיהָ אֶל אַחַד הַבַּחוּרִים וְשָׁכְחָה אֶת אַמְנוֹן.

וַיְהִי בִּשְׁלֹשָׁה־עָשָׂר לְיֶרַח הָאֵיתָנִים בַּצָּהֳרַיִם, וְסִתְרִי וְתֵימָן בָּאוּ מִן הַכַּרְמֶל, וַאֲבִישַׁי בָּא מִבֵּית־לֶחֶם אֶל בֵּית־יְדִידְיָה וּבַחוּרֵי־חֶמֶד וּבְתוּלוֹת יָפוֹת בָּאוּ גַם הֵם אֶל בֵּית־הַמִּשְׁתֶּה; גַּם נַעֲמָה וּפְנִינָה חָשׁוּ בָאוּ. וְהִנֵּה הֶמְיַת נְבָלִים, כִּנּוֹר וְעוּגָב וּמָחוֹל מְשַׂחֲקִים; אַךְ עָרְבָה שִׂמְחָה בְּתוּגָה וְצָהֳלָה בִּילָלָה, כִּי תֵימָן רָאָה אֶת פְּנִינָה וּשְׁנֵיהֶם נֶאֶנְקוּ ד״ם. וְתָמָר בָּאָה

וְאֵין דְּבָרִים זוּלָתִי חֲלוֹם; וַתִּתְאַנַּח תָּמָר וַתֹּאמַר: אוּלַי חוֹלֶמֶת אֲנִי, כִּי בֶן הִסְכַּנְתִּי. וְהִנֵּה הַקּוֹל הַהוּא מְדַבֵּר שֵׁנִית בְּאָזְנֶיהָ לֵאמֹר:

הֶאָח! רַק הַדְרַת קֹדֶשׁ רַק שַׁלְוָה חוֹפֶפֶת עַל עִיר־אֱלֹהִים; אָמְנָם שָׁבוּ נוֹדְדֶיהָ כַּיּוֹנִים אֶל אֲרֻבּוֹתֵיהֶם, כָּל חָתָן יְכַהֵן עַתָּה פְּאֵר, אַךְ אַיֵּה פְּאֵר־נִזְרִי, יְדִידוּת נַפְשִׁי? הָהּ! יְדִידוּת נַפְשִׁי נְתוּנָה לְאַחֵר, וְלִי נְתוּנָה מְגִנַּת־לֵב וְתוּגַת־עוֹלָם! — צִיּוֹן! צִיּוֹן! כְּיֶלֶד נָכְרִי, כְּבֶן־עַוְלָה גֹּרַשְׁתִּי מִשְּׁעָרַיִךְ, וִיגוֹנֵךְ וְאֶבְלֵךְ מְצָאוּנִי בְּאִיִּים רְחוֹקִים; אָסְפִינִי־נָא עַתָּה אֶל חוֹמֹתַיִךְ, כִּי אֵלַיִךְ נָשָׂאתִי נַפְשִׁי הַשְּׂבֵעָה מְרוֹרוֹת מֵאַדְמַת־נֵכָר. הִנֵּה הַזַּיִת הַנֶּחְמָד, בּוֹ חֲקוּקִים שְׁמִי וְשֵׁם תָּמָר, עוֹד יִזַּל מַיִם מִדָּלְיָו וְטַל־בֹּקֶר יָלִין בִּקְצִירוֹ; אַךְ יָבֵשׁ טַל־יַלְדוּתִי, וְהִנְנִי כְּעָלֶה נוֹבֶלֶת, טְרוּפָה מִגִּזְעָהּ וְנֶהְדָּפָה מֵרוּחַ סֹעָר. הִנֵּה בֵּית־אַפִּרְיוֹנִי — צֵל יְמֵי־שְׁשׂוֹנִי, בּוֹ יִתְעַלֵּס עֲזְרִיקָם עִם תָּמָר בָּאֳהָבִים, וְאָנֹכִי — הָהּ! נַפְשִׁי פֹּה תִּשְׁתַּפֵּךְ, וְהָיָה לִי הַזַּיִת הַזֶּה לְמַצֶּבֶת־זִכָּרוֹן!”

וְלֹא יָכוֹל עוֹד אַמְנוֹן דַּבֵּר וַיֵּאָנֵק דֹּם. וְתָמָר, אֲשֶׁר לֹא יָשְׁנָה עוֹד, הִקְשִׁיבָה לְכָל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתֹּאמַר: „לֹא, לֹא חוֹלֶמֶת אָנֹכִי עוֹד, הִנֵּה דִמְעוֹתַי נוֹזְלוֹת עַל לְחָיַי, וּלְבָבִי הוֹלֵם פַּעַם בְּהָקִיץ”. וַתָּקָם וַתִּלְבַּשׁ שַׂלְמוֹתֶיהָ, וְהִנֵּה יָדֶיהָ הָרוֹעֲדוֹת אוֹחֲזוֹת בְּכַפּוֹת־הַמַּנְעוּל, אַךְ מַפְתֵּחַ הַדֶּלֶת אָיִן; וַתְּעוֹרֵר אֶת פּוּעָה בְּחָזְקָה וַתֹּאמַר: קוּמָה, פּוּעָה, וּתְנִי לִי הַמַּפְתֵּחַ! מַהֲרִי־נָא, כִּי כִמְעַט יָצְאָה נַפְשִׁי בְּדַבְּרוֹ. וַתָּקָם פּוּעָה וַתָּסַר תְּנוּמָה מֵעַפְעַפֶּיהָ וַתֹּאמַר: שְׂאִי־נָא, גְּבִרְתִּי, כִּי שׁוֹגָה אַתְּ בַּחֲלוֹמוֹת, וְאֵת כָּל נַפְשׁוֹת בֵּיתֵךְ תּוֹלִיכִי שׁוֹלָל; מַה זֹּאת, כִּי תֶחֶרְדִי עָלַי אֶת הַחֲרָדָה הַזֹּאת? — הוֹי אִשָּׁה סָרַת־טַעַם, זָעֲקָה תָמָר, תְּנִי לִי הַמַּפְתֵּחַ, כִּי צַר לִי הַמָּקוֹם פֹּה! וַתִּקַּח פּוּעָה אֶת הַמַּפְתֵּחַ מֵרַאֲשׁוֹתֶיהָ וַתִּתְּנֵהוּ לְתָמָר. וַתֵּצֵא תָמָר חִישׁ מֵחֶדְרָהּ וַתִּצְעַד אֶל יַרְכְּתֵי־הַבַּיִת מִפֹּה וּמִפֹּה, וְדוֹדָהּ חָמַק עָבָר; וַתֵּלֶךְ הָלְאָה וַתִּקְרָא: „אַמְנוֹן! אַמְנוֹן!” וַתִּסְפּוֹק כַּפֶּיהָ וַתֹּאמַר: „הַאֻמְנָם חֲלוֹם חָלַמְתִּי בְּהָקִיץ?” וְהִנֵּה הַדּוֹרָם לִקְרָאתָהּ וַיֹּאמַר: לְכִי, תָּמָר, הָלְאָה אֶל בֵּין הַזֵּיתִים, וְשָׁם תִּמְצְאִי אֵת אֲשֶׁר תְּבַקֵּשִׁי, וְגַם אֵת אֲשֶׁר לֹא פִלַּלְתְּ לִרְאוֹת תִּרְאִי; אַךְ אַל־נָא תַגִּידִי לְאִישׁ מִבֵּית־אָבִיךְ, כִּי אֲנִי הַפּוֹדֶה וְהַמְבַשֵּׂר יַחְדָּו. וַתָּרָץ תָּמָר כְּאַיָּלָה שְׁלֻחָה אֶל הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר הֶרְאָה הֲדוֹרָם, וַהֲדוֹרָם בָּא אֶל בֵּית־יְדִידְיָה.

קָדִים. הַנֶּשֶׁר הֵעִיר קִנּוֹ וְצִפֳּרֵי שָׁמַיִם פָּצְחוּ רִנָּה, הִתְרוֹעֲעוּ וַיָּשִׁירוּ כָּל תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. יְדִידְיָה הִשְׁכִּים קוּם בֵּין שׁוֹמְרִים לַבֹּקֶר לַעֲלוֹת אֶל בֵּית ה׳, וְתֵימָן וְסִתְרִי הָלְכוּ לִכְרוֹת עֲנַף עֵץ־עָבוֹת וְעַרְבֵי־נָחַל. אַךְ תָּמָר הָעֲיֵפָה מִבְּכִי תִּשְׁכַּב לְמַעֲצֵבָה; כִּמְעַט רְחָפָה תְנוּמָה עַל עַפְעַפֶּיהָ, אַךְ לֹא לַעֲצוּבַת־רוּחַ כָּמוֹהָ שֵׁנָה עֲרֵבָה, כִּי הִיא יְשֵׁנָה וְלִבָּהּ עֵר — שְׁמוּרוֹת עֵינֶיהָ סְגוּרוֹת, אַךְ אָזְנֶיהָ קַשֻּׁבוֹת אֶל כָּל הֶגֶה וַהֲמֻלָּה; וְהַחֲלוֹם בָּא לִבְרֹא מֵהֶם חֶזְיוֹנוֹת לַיְלָה, וַיִּסַכְסֵךְ חִזָּיוֹן בְּחִזָּיוֹן בְּשָׁוְא וְתָפֵל וּבִדְבָרִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם שָׁחַר; וְהִנֵּה קוֹל נָעִים הוֹמֶה בְּאָזְנֶיהָ, קוֹל עָרֵב יוֹצֵא מִבֵּין הַזֵּיתִים אֲשֶׁר בְּיַרְכְּתֵי בֵית־הַקַּיִץ וּמְדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:

„מַה יָּפוּ תוֹעֲפוֹת הַר־הַקֹּדֶשׁ! וּמַה נָּאווּ זֵיתָיו הָרַעֲנַנִּים! מַה יְּדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתַיִךְ, צִיּוֹן! גִּבְעוֹתַיִךְ תַּחְגֹּרְנָה גִיל, שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ, רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאַרְמְנוֹתַיִךְ. כִּמְעַט הֶמָּמוּךְ רְעָמִים, בְּעָתוּךְ נַחֲלֵי־בְלִיַּעַל; אַךְ חָלְפָה חֲרָדָה, בָּא שֶׁקֶט, וּכְשׁוֹשַׁנָּה עֲנֻגָּה תִּתְפַּתְּחִי עַתָּה מִמִּסְגְּרוֹתַיִךְ. בָּנַיִךְ שֹׁקְטִים עַל מִשְׁכְּבוֹתָם וְרֹמְמוֹת־אֵל בִּגְרוֹנָם; פֹּה אָב לִבְנוֹ יְתַנֶּה צִדְקוֹת ה׳ וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר הֶרְאָם, בְּעֹז שַׁדַּי יִשְׂמְחוּ וְיָגִילוּ בִּישׁוּעָתוֹ; וּפֹה אִשָּׁה מְחַבֶּקֶת עוֹלָלָהּ בְּהַשְׁקֵט וּבְבִטְחָה, תַּאֲצֵל לוֹ עֲטֶרֶת נְשִׁיקוֹת, וַעֲטֶרֶת בְּרָכוֹת תַּבִּיעַ לְשׁוֹנָהּ לָאֵל מְשַׂמֵּחַ אֵם עַל בָּנִים; פֹּה יָשִׂישׂ חָתָן עַל כַּלָּה, כִּי נָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה מִצִּיּוֹן, וְשָׂשׂוֹן וְגִיל יְרַנְּנוּ עַתָּה לִבּוֹתָם, מִשְׁנֵה־שִׂמְחָה יִשְׂמְחוּ וְיִתְעַלְּסוּ בָּאֳהָבִים בְּאֵין מַחֲרִיד; וּפֹה מְעִירֵי־שַׁחַר *) יִנְהֲרוּ בְּלֵב עָלֵז אֶל בֵּית ה׳ לְזַמֵּר לִשְׁמוֹ. הֶאָח! — שָׁמְעָה אָזְנִי קוֹל מֵהֵיכָלוֹ, קוֹל נָעִים נִשְׁמָע עַד קְצוֹת אָרֶץ; הַס כָּל בָּשָׂר, דֹּמוּ בַעֲלֵי כָנָף, וְשִׁמְעוּ שִׁירוֹת־הֵיכָל!"

וְהִנֵּה קוֹל מֵהֵיכָל, וַהֲמוֹן תְּרוּעַת הַלְוִיִּם הַמְנַצְּחִים בִּנְגִינוֹתֵיהֶם נִשְׁמָע.

וְתָמָר הִתְעוֹרְרָה וַתְּעוֹרֵר אֶת פּוּעָה וַתֹּאמַר: הָקִיצִי, פּוּעָה, כִּי קוֹל נָעִים שָׁמַעְתִּי, כְּקוֹל דּוֹדִי מְדַבֵּר נְעִימוֹת. וּפוּעָה, אֲשֶׁר נָסַךְ הַיַּיִן עָלֶיהָ רוּחַ־תַּרְדֵּמָה, מֵאֲנָה לְהָקִיץ וַתֹּאמַר: הַנִּיחִי, גְּבִרְתִּי, לָעֲיֵפָה, כִּי אֵין קוֹל

---

*) הַמַּשְׁכִּימִים לִפְנֵי עֲלוֹת־הַשַּׁחַר

בְּחֶזְיוֹנוֹת שָׁוְא; הֵן צוֹרְרֶיךָ מֵתוּ בְקָלוֹן וּבִכְלִמָּה וַיִּהְיוּ דֵרָאוֹן לְכָל בָּשָׂר, וְאַתָּה הִתְעַצֵּר מֵעָפָר וְקַרְנְךָ תָּרוּם בְּכָבוֹד!

עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר, וְהַדּוֹרָם בָּא מִבֵּין הַזֵּיתִים וְיוֹרָם אִתּוֹ, וְלֹא יָדַע יוֹרָם עֲדֶנָּה, כִּי אַמְנוֹן הוּא בְנוֹ, כִּי כִחֵד הַדּוֹרָם מִמֶּנּוּ לְמַעַן הַגְדֵּל שִׂמְחַת שְׁתֵּי הַמִּשְׁפָּחוֹת הָאֵלֶּה פִּתְאֹם. וַיְהִי כִּרְאוֹת יוֹרָם אֶת יְדִידְיָה וַיִּגַּשׁ אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל צַוָּארָיו וַיִּתֵּן קוֹלוֹ בִּבְכִי וַיִּקְרָא: יְדִידְיָה! רֵעִי! גֶּבֶר עֲמִיתִי! וְלֹא הִכִּירוֹ יְדִידְיָה כְּרֶגַע וַיֹּאמֶר לוֹ: וּמִי אַתָּה קוֹרֵא בִשְׁמִי? וְאַמְנוֹן עֹמֵד מַחֲרִישׁ וּמִשְׁתָּאֶה וְלִבּוֹ פָג, וְיוֹרָם הֵסִיר חוֹתָמוֹ מֵעַל יְמִינוֹ וַיֹּאמַר: זְכֹר דְּבָרֶיךָ, אֲשֶׁר אָמַרְתָּ אֵלַי זֶה שָׁנִים רַבּוֹת לֵאמֹר: „הֵן כָּל חֲפָצִים לֹא יִשְׁווּ בְּאַהֲבָה, אַךְ אַזְכָּרָתָהּ יְקָרָה, יְקָרָה מְאֹד לְאוֹהֲבִים נֶאֱמָנִים"; זֶה עֶשְׂרִים שָׁנָה, אֲשֶׁר לֹא נֶעְתַּק הַחוֹתָם הַזֶּה מִיַּד יוֹרָם עֲמִיתֶךָ — נָפַלְתִּי בִּידֵי הַפְּלִשְׁתִּים, נִמְכַּרְתִּי לִבְנֵי־יָוָן אֲשֶׁר פָּשְׁטוּ חֶמְדָּתִי, וְהַחוֹתָם הַזֶּה הָיָה לִי שְׁאֵרִית וּסְגֻלָּה. מִדֵּי שׁוּמִי עֵינַי בוֹ שָׁכַחְתִּי אֶרֶץ שְׁבוּתִי, עָנְיִי וּמְרוּדִי, וְלִבִּי הָגָה בְךָ וּבְכָל מַחֲמַדֵּי־נַפְשִׁי. וְעַתָּה הַגִּידָה־נָּא לִי, רֵעִי, הַעוֹד חַי חֹטֶר מִגִּזְעִי, אוֹ עֲרִירִי אָנֹכִי?

— מַה־זֶּה תִּרְאֶינָה עֵינַי? — נָתְנָה נַעֲמָה קוֹלָהּ בַּחֲרָדָה, — הַאִם אָמַר אֱלֹהִים לָאָרֶץ: הָקִיאִי מֵתַיִךְ? וְלִשְׁאוֹל — עוֹרְרִי רְפָאִים? וְלֹא יָכְלָה לַעֲנוֹת עוֹד, כִּי נֶעְתְּקוּ מִמֶּנָּה מִלִּין.

— אַךְ אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הַיּוֹם הַזֶּה! — קָרָא יְדִידְיָה בִּבְכִי בְּנָפְלוֹ עַל צַוְּארֵי יוֹרָם, — אֱלֹהִים הֶרְאַנִי נִפְלָאוֹת, וּמָה תּוֹדָה נָשִׁיב לוֹ? הִנֵּה לְעֵינֶיךָ נַעֲמָה תַמָּתֶךָ אֵשֶׁת־נְעוּרֶיךָ, וְהִנֵּה מַחֲמַדֵּי־נַפְשָׁהּ, אַמְנוֹן וּפְנִינָה, וְיִהְיוּ אֵלֶּה תַנְחוּמֹתֶיךָ לְשַׁלֵּם לְךָ אֶת הַשָּׁנִים הָרָעוֹת! הֵן גְּלוּיָה הָיְתָה אַהֲבָתֵנוּ, וּפְעֻלָּהּ נִרְאָה עַל צֶאֱצָאֵינוּ בְּיֶתֶר שְׂאֵת וּבְיֶתֶר עָז, וְאָנֹכִי לֹא יָדָעְתִּי. וַיְסַפֵּר לוֹ יְדִידְיָה אֵת כָּל הַקֹּרוֹת אוֹתָם מִיּוֹם נָפְלוֹ בַשִּׁבְיָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

וַיִּפֹּל יוֹרָם עַל צַוְּארֵי נַעֲמָה וַיֹּאמַר: הֶאָח, תַּמָּתִי! עֶשְׂרִים שָׁנָה עָרְגָה לָךְ נַפְשִׁי, וְכָל אַנְחוֹתַי נֶהֶפְכוּ עַתָּה לְשִׂמְחַת־עוֹלָם; אָכֵן שִׂמְחַת עוֹלָם הִיא, וֵאלֹהִים יְחַזֵּק לְבָבִי לְשֵׂאתָהּ. — הֶאָח אַלּוּף נְעוּרַי! — קָרְאָה נַעֲמָה בִּבְכִי, — לְמַעַנְךָ הֶעֱמִידַנִי אֱלֹהִים וַיְחַזֵּק כֹּחִי לָשֵׂאת חֲרָפוֹת וּמַכְאוֹבִים; אַךְ אִם יְמֵי עֲלוּמֵנוּ כֻּלּוֹ כֶעָנָן וְכַעֲרָפֶל, מִצָּהֳרַיִם יָקוּם לָנוּ חָלֶד. וַתֶּחֱזַק

— אַמְנוֹן! — נָתְנָה תָּמָר קוֹלָהּ בְּגִשְׁתָּהּ אֵלָיו, — אַמְנוֹן! אוֹרִי וְיִשְׁעִי בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים! מִדֵּי דַבְּרָהּ נָפְלָה עַל צַוָּארָיו, וְאַמְנוֹן גַּם הוּא נָתַן קוֹלוֹ: הַאֻמְנָם לִי עוֹדֵךְ, תָּמָר, יוֹנָתִי תַמָּתִי? וְלֹא יָכְלוּ שְׁנֵיהֶם דַּבֵּר עוֹד מִשְּׁשׂוֹן עֲלִיצוּתָם, וַיַּעַמְדוּ כִּפְסִילִים אִלְּמִים, וּזְרוֹעוֹתֵיהֶם חֲבוּקוֹת אֵלֶּה בְּאֵלֶּה. אַחַר פָּתְחָה תָּמָר פִּיהָ וַתֹּאמַר: אָכֵן הַשָּׁמַיִם הִגִּידוּ צִדְקֶךָ וְהָאָרֶץ עָנְתָה בְךָ תֻּמָּתֶךָ, וְלִי בֹשֶׁת־הַפָּנִים, כִּי הָיִיתִי כְּיוֹנָה פוֹתָה, נִתְעָה בַשָּׁוְא לְהַאֲמִין בְּדוֹבְרֵי שָׁקֶר. יָמִים רַבִּים רָחַצְתִּי חַטַּאת־נַפְשִׁי בִּדְמָעוֹת שָׁלִישׁ; אַךְ לְאַמְנוֹן הָרוֹעֶה עוֹלַלְתִּי כָּל אֵלֶּה, וּבֶן יוֹרָם הָאַלּוּף יְכַפֵּר לִי.

— הַנִּיחִי לִי תָּמָר, — הִתְחַנֵּן לָהּ אַמְנוֹן, אֲשֶׁר לֹא הֵבִין מַה יִּרְמְזוּן מִלֶּיהָ, — הַנִּיחִי בַּת־נָדִיב לְאַמְנוֹן הָרוֹעֶה! כִּי לָמָּה תַעֲרֶה נַפְשִׁי לְעֵינָיִךְ?

— אַל־נָא, אַלּוּף־בִּיהוּדָה, אַלּוּף־נְעוּרַי, אַל־נָא תַעֲרֶה אֶת נַפְשְׁךָ, כִּי בָהּ קְשׁוּרָה נַפְשִׁי; חֲיֵה־נָא לִפְנֵי תָמָר אֲהוּבָתֶךָ, אֲשֶׁר לֹא תוּכַל עוֹד לְהַאֲרִיךְ יָמִים בִּלְעָדֶיךָ. עַזְרִיקָם עָשָׂה עֹשֶׁר וְלֹא בְמִשְׁפָּט, כִּי בָלַע חֵיל זָר נַחֲלַת יוֹרָם אָבִיךָ, וּבְאַחֲרִיתוֹ הָיָה נָבָל בֶּן עָכָן הַבְּלִיַּעַל; גַּם זִמְרִי, חֵפֶר וּבוּקִיָּה וְכָל הַקָּמִים עָלֶיךָ לְחֵכוּ עָפָר, וְאַתָּה אַמְנוֹן בֶּן־יוֹרָם רְאֵה חַיִּים עִמָּדִי!

עוֹד אַמְנוֹן מִשְׁתּוֹמֵם לְדִבְרֵי תָמָר, וְהִנֵּה יְדִידְיָה, תִּרְצָה, חֲנַנְאֵל, נַעֲמָה וּפְנִינָה, גַּם תֵּימָן וְסִתְרִי חָרְדוּ אֲלֵיהֶם וַיִּפְּלוּ עַל צַוְּארֵי אַמְנוֹן חֲלִיפוֹת, וְדִמְעוֹתֵיהֶם שָׁטְפוּ עַל לְחָיָיו. — בֵּן שַׁעֲשׁוּעַי! — קָרְאָה נַעֲמָה. — הֶאָח, אָחִינוּ! — הֵרִיעוּ שִׂפְתֵי תֵימָן וּפְנִינָה. — הִנֵּה חֶמְדַּת לִבֵּנוּ! — עָנוּ יְדִידְיָה וְתִרְצָה, — הִנֵּה בֶּן יוֹרָם אוֹהֲבֵנוּ! אֱלֹהִים הֱשִׁיבְךָ הֲלוֹם לְרַפֵּא כָּל מַחַץ, לְפַתֵּחַ מוֹסֵרוֹת וְלִמְחוֹת דִּמְעָה מֵעַל כָּל פָּנִים. — הֶאָח פוֹדֶה נַפְשִׁי וְיוֹרֵשׁ הוֹנִי! — קָרָא חֲנַנְאֵל, — אָמְנָה הַפַּעַם, כִּי בָא חֲלוֹמִי, לֹא נָפַל דָּבָר אָרְצָה.

— הֵן בָּא חֲלוֹמְךָ — עָנָה אַמְנוֹן בְּלֵב פָּג, — אַךְ אָנֹכִי כְּחוֹלֵם הָיִיתִי הַפַּעַם וְלֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי, אִם מֵישָׁרִים תֶּחֱזֶינָה עֵינַי, אוֹ חֲזוֹן־שָׁוְא וְהַתְלִים עִמָּדִי. וַיֹּאמֶר לוֹ סִתְרִי: פְּקַח עֵינֶיךָ, בֶּן־יוֹרָם, וּרְאֵה כָּל מַחֲמַדֵּי־נַפְשְׁךָ הָעוֹטְרִים אוֹתָךְ. עוּרָה לְתָמָר אֲהוּבָתְךָ וּשְׁגֵה בְאַהֲבָתָהּ וְאַל תִּשְׁגֶּה עוֹד

לִפְנִינָה,—רַב לִי, כִּי הֵשִׁיב לִי אֱלֹהִים ה׳ אֲשֶׁר לָקַח מִמֶּנִּי, וְהַסַּפִּיר וְהַטַּבַּעַת דְּבֵקִים לָעַד. — רְאֵה־נָא, אַמְנוֹן! — עָנָה עוֹץ גַּם הוּא,—הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לְךָ מֵאָז לֵאמֹר: „עוֹד תִּקְוָה נִשְׁקָפָה מִשָּׁמַיִם, רְוָחָה תִּצְמַח מֵאָרֶץ, וּמֵחַרְבוֹנֵי־קַיִץ לֹא תִיבַשׁ דִּמְעַת־עֲשׁוּקִים״. — הֲלֹא זֶה דְבָרִי,—עָנְתָה תָמָר בְּאָחֲזָה בְּיַד־יְמִין אַמְנוֹן;—הֲלֹא זֶה דְבָרִי מֵאָז: „קַוֵּה, אַמְנוֹן, כִּי טוֹבָה תִקְוָה מֵחַיִּים!״. וַיְחַבֵּק אַמְנוֹן אֶת תָּמָר וַיְנַשֶּׁק לָהּ וַיֹּאמַר: קַוֹּה קִוִּיתִי, יְדִידוּת־נַפְשִׁי! קִוִּיתִי כִדְבָרַיִךְ, וְטוֹבָה לִי אַהֲבָתֵךְ מֵחַיִּים!



נַעֲמָה בִּידֵי אַמְנוֹן וּפְנִינָה וַתַּגִּישֵׁם אֶל יוֹרָם וַתֹּאמַר: חֲבֵק, אִישִׁי, הַפַּעַם אֶת צֶאֱצָאֵינוּ — גַּם הֵם לָקְחוּ מִיַּד ה׳ יָגוֹן וַאֲנָחָה. וַיְחַבֵּק יוֹרָם אֶת אַמְנוֹן בִּזְרוֹעוֹתָיו וַיְנַשֶּׁק לוֹ וַיֹּאמַר: הַאַתָּה, עֶלֶם נֶחְמָד, הַאַתָּה, בְּנִי יַקִּירִי? אַתָּה לָקַחְתָּ אֶת לְבָבִי עַל אִי־כַפְתּוֹר! אָנֹכִי סְעַדְתִּיךָ עַל עֶרֶשׂ־דְּוָי בְּהִתְעַטֵּף עָלֶיךָ נַפְשֶׁךָ, הֵן מֵאָז דָּבְקָה נַפְשִׁי בָּךְ, אֲהַבְתִּיךָ וְלֹא יָדַעְתִּי מָה אֲנִי לָךְ. — אָבִי! כְּבוֹדִי וּמֵרִים רֹאשִׁי! — קָרָא אַמְנוֹן גַּם הוּא, לִבִּי רָחַשׁ לְךָ אַהֲבָה גַּם אָנִי וְלֹא יָדַעְתִּי. וַיִּפֶן יוֹרָם אֶל פְּנִינָה וַיֹּאמַר: וּמַה שְּׁמֵךְ, בַּת יָפָה וַעֲדִינָה? — פְּנִינָה שְׁמִי, — עָנַתְהוּ הָעַלְמָה. — פְּנִינָה! — קָרָא יוֹרָם בְּנַשְּׁקוֹ אוֹתָהּ, — מַה גָּדְלוּ תַנְחוּמוֹתֶיךָ, אֱלֹהִים! לוּ מָצָאתִי שָׂרִיד כִּמְעַט לְכָל בֵּיתִי, כִּי עַתָּה אָמַרְתִּי: רַב לִי! וּמָה אֶעֱנֶה הַפַּעַם, בִּרְאוֹתִי אֵת אֲשֶׁר לֹא פִלַּלְתִּי לִרְאוֹת? וְעַתָּה הִנְנִי נוֹתֵן הַיּוֹם אֶת נַחֲלָתִי אֲשֶׁר בְּבֵית לֶחֶם לַאֲבִישַׁי, עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַר חֶסֶד לִבְנֵי אַמְנוֹן, וְאֶת נַחֲלָתִי אֲשֶׁר בַּכַּרְמֶל נוֹתֵן אָנֹכִי לְסִתְרִי, יַעַן אֲשֶׁר הִטָּה חֶסֶד לְאִשְׁתִּי נַעֲמָה, הָאֲהוּבָה לִי כְּאִישׁוֹן־עֵינִי, וּלְבִתִּי פְנִינָה, אֲשֶׁר כְּאֶבֶן־חֵן אֶרְאֶנָּה! וּלְךָ, הֲדוֹרָם, מָה אָשִׁיב גְּמוּל? וְכָל הוֹנִי אֵין דֵּי לִפְעֻלָּתֶךָ, כִּי הֲשִׁיבוֹתָ לֵב אָבוֹת עַל בָּנִים, וְלֵב אֲהוּבוֹת עַל אוֹהֲבֵיהֶם. וַיֹּאמֶר הֲדוֹרָם: אָנֹכִי קֵרַבְתִּי רְחוֹקִים וְקִרְבַת אֱלֹהִים אֶחְפָּץ, אֲשֶׁר נִגְלָה כְבוֹדוֹ בַּיָּמִים הָאֵלֶּה עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי הִשְׁבִּית מִלְחָמוֹת עַד קְצוֹת אֶרֶץ, וַיִּתֵּן מְנוּחָה לְעַמִּים מֵרָחוֹק; לָכֵן אֱלוֹהַּ־נָא עֲלֵיכֶם, כִּי גָדוֹל אֱלֹהֵי צִיּוֹן עַל כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים, וְלוֹ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת, לְכוּ־נָא וְנַעֲלֶה אֶל הַר בֵּית ה׳, וּנְקַדְּמָה פְּנֵי עֶלְיוֹן בְּתוֹדָה וּבִזְבָחִים. וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹרָם וְכָל הַנִּצָּבִים אִתּוֹ פֶּה אֶחָד: לָנוּ אַתָּה, הֲדוֹרָם! וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָרוֹצֶה בְעַמּוֹ, הוּא יִרְצְךָ לָעַד, וְיִסָּפַחֲךָ אֶל בֵּית־יַעֲקֹב.

וַיַּעַל הֲדוֹרָם עִם בֵּית־יוֹרָם וּבֵית־יְדִידְיָה אֶל בֵּית ה׳ וַיִּזְבְּחוּ יַחְדָּו זִבְחֵי־תוֹדָה וַיּוֹדוּ לַה׳ חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו. וַיָּשׁוּבוּ אֶל בֵּית־הַקַּיִץ וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיֵּיטִיבוּ לִבָּם. וַיֹּאמֶר יְדִידְיָה לְיוֹרָם: רְאֵה־נָא, כִּי בָא דְבָרִי, אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לְךָ זֶה עֶשְׂרִים שָׁנָה, לֵאמֹר: „כִּי יְשִׁיבְךָ ה׳ בְּשָׁלוֹם, וְזָבַחְנוּ יַחַד זִבְחֵי־תוֹדָה לַה׳ וְשָׂמַחְנוּ בְּבֵית־הַקַּיִץ הַזֶּה אֲנַחְנוּ וְנַפְשׁוֹת־בָּתֵּינוּ. — הֶאָח! — אָמַר חֲנַנְאֵל בִּרְאוֹתוֹ אֶת תָּמָר מִתְרַפֶּקֶת עַל אַמְנוֹן דּוֹדָהּ, — הֶאָח! רָאֲתָה עֵינִי, חֲלוֹמִי נִפְתָּר וְכָל כָּמוּס וְחָתוּם נִגְלָה. — רַב לִי! — עָנָה תֵימָן בְּנַשְּׁקוֹ


LUX
LIBERTAS